

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



THE LEGACY SERIES

TEMPEST
of
WRATH
and
VENGEANCE

MELISSA K. ROEHRICH



- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi



ÖFKE VE İNTİKAM FIRTINASI

MİRAS SERİSİ
ÜÇÜNCÜ KİTAP

MELISSA K. ROEHRICH



İÇİNDEKİLER

Birkaç Şey ve İçerik Bilgileri
Sırlar ve Keder Fırtınası Kısa Özet

Her Zaman Birbirimizi Yok Etmek İçin Varız

I. Kader Çağırıyor

1. Theon
2. Tessa
3. Tessa
4. Luka
5. Axel
6. Theon
7. Tessa
8. Luka
9. Axel
10. Tessa
11. Tessa
12. Luka
13. Theon
14. Tessa
15. Axel
16. Luka
17. Theon
18. Tessa
19. Tessa
20. Luka
21. Theon
22. Axel
23. Tessa
24. Axel

II. Fedakarlık Gerektirir

25. Tessa
26. Theon
27. Tessa
28. Luka
29. Axel
30. Eviana
31. Tessa

32. Luka
33. Theon
34. Axel
35. Tessa
36. Eviana
37. Theon
38. Tessa
39. Axel
40. Tessa
41. Luka
42. Eviana
43. Tessa
44. Tessa
45. Axel
46. Theon
47. Luka
48. Eviana
49. Tessa
50. Theon

Kaos Seçmez

Melissa K. Roehrich'in de yazısı

Melissa'dan Bir Not

Teşekkürler

Yazar Hakkında

Öfke ve İntikam Fırtınası - 1. Baskı

Telif Hakkı © 2024 Melissa K. Roehrich

Her hakkı saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan, eleştirel makalelerde veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç, bilgi depolama ve alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik araçla veya herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik tesadüfidir ve yazarın böyle bir niyeti yoktur.

Düzenleme Hizmetleri: Megan Visger

Kapak Tasarımı: Covers by Jules (www.coversbyjules.crd.co)

Haklar ve Temsil Katie Shea Boutillier tarafından:
ksboutillier@maassagency.com Donald Maass Edebiyat Ajansı'nda.

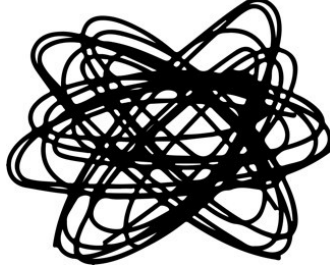
ISBN:

978-1-960923-11-0 (Ciltli)

978-1-960923-12-7 (Kapaklı)

✿ Vellum ile oluşturuldu

BİRKAÇ ŞEY VE İÇERİK BİLGİSİ



mikrofona dokunur ve boğazını temizler

Arkadaşlar. Sevgili Okuyucular. Sevgili Kaos Aşıkları—

Geçmişte açıkça belirttim ama tekrar söyleyeceğim: Bu KARANLIK bir fantezi aşk dizisi. Karakterler mi? HEPSİ ahlaki açıdan gri. Hepsi yürüyen, konuşan, sorgulanabilir kararlar alan kırmızı bayraklar ve gerçek karanlık bir şekilde, muhtemelen öyle kalacaklar. Bir kurtuluş var. Bir büyüme var. Ama yine de Devram. Hâlâ kötü adamlar. Bu kitabın nereye gittiği veya ilişkilerin nasıl sonuçlanacağı konusunda endişeleriniz varsa (aşk üçgenlerine girmem arkadaşlar), web sitemde (www.melissakroehrich.com) verilen içerik bilgilerini kontrol etmelisiniz. Orada tüm klişeleri, etiketleri ve tetikleyicileri bulabilirsiniz. Bunları oraya koydum çünkü gerektiğinde kolayca güncelleyebilirim. Bunlardan herhangi biri size göre değilse, sorun değil! Size bu bilgileri, kendi sınırlarınızı belirleyebilmeniz ve ruh sağlığınıza koruyabilmeniz için veriyoruz. Ancak, lütfen körü körüne davranıp, her zaman erişebildiğiniz bilgilerde belirtilen şeyler yaşandığında hayal kırıklığı veya öfkeyle bana mesaj atmayın. Evet, oldu.

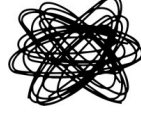
Ben üzerime düşeni yaptım; şimdi sizin de üzerinize düşeni yapmanızı istiyorum.

Tamam, şimdi bunu aradan çıkardığımıza göre, Devram'a tekrar hoş geldiniz. Bana ve sürece güvendiğiniz için teşekkür ederim. Bu kitap başından sonuna kadar bir kasırga gibiydi ve kaosu ortasındaki iniş çıkışlar kesinlikle değişmiyor. Sonunda, serinin başından beri heyecanla beklediğim büyük olaylardan bazılarına geliyoruz. Size öncekiyle aynı büyük duyguları yaşatacağıma ve bebeklerimizin büyüdüğünü göreceğimize söz veriyorum. Duygusal bir sarsıntı, biraz bayılma ve biraz da kurtuluş vaat ediyorum. Nefesinizi tutup daha fazlasını istemenize neden olacağıma söz veriyorum. Şikayet etmeyin. Sonuçta bir kitabımız daha var.

Yüzüm morarana kadar kısa bir hatırlatma: Legacy Serisi, Karanlığın Leydisi serisiyle aynı evrende geçiyor, ancak bu yepyeni karakterlerin olduğu yepyeni bir dünya. Legacy Serisi'ni anlamak için Darkness serisini okumanıza GEREK YOK. Bu seri ayrı ayrı okunabilir. Bu hikâyenin sonunda kendi sonu olacak. Ancak, o anda spoiler olduğunu anlamasanız bile, Darkness serisine dair spoiler'lar ve bazı ejderha yumurtalarıyla karşılaşacaksınız. Favorilerimizden bazıları Devram'a ulaştı ve onları farklı bir bakış açısından göreceğiz. Darkness'ın önemli olaylarından hiçbirini açıklamayacağıma söz veriyorum, ancak küçük spoiler'lar olacak.

Bu sefer şaraptan daha sert bir şeye ihtiyacın olabilir. Öyleyse onu kap, nesneleri fırlattığında kullanmak üzere stratejik bir yere yastık koy ve Kaos'a gir. Devram'a tekrar hoş geldin.

XD- Melissa



ÇALMA LİSTESİ

Kitapların hikâyeyi takip eden çalma listeleriyle gelmesine bayılıyorum. Her şeyi daha çok hissediyorsunuz. Sizi daha çok içine çekiyor. Her şeyi canlandırıyor. Eğer siz de aynısını düşünüyorsanız, buyurun! Her bölüm için özenle bir şarkı seçmek için epey zaman harcıyorum (genellikle yazmaktan kaçındığım zamanlarda, haha!) Keyfini çıkarın!



Spotify'nız yoksa, tam listeyi web sitemde:
<https://www.melissakroehrich.com> Kitap Ekstraları
bölümünde bulabilirsiniz!

*Bu dünyada hâlâ yerlerini bulmaya çalışanlar için sorun
değil. Acele etmeyin. Beklemeye değecek.*

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

I know. There's a lot to remember and keep straight as you dive into Devram.
So here's a little reference guide to help you out!

OUR MAIN PLAYERS

Tessalyn Ausra:

Tes-uh-lin Ah-sruh

Fae. Legacy Listen, no one knows
Source of the Arius Heir...sort of
A little (or a lot) wild and impulsive

Luka Mors:

Loo-kuh Morz

Sargon Legacy, Theon's Guardian
and advisor

Theon St. Orcas:

Thee-on Sānt Or-kus

Legacy, Heir to the Arius Kingdom,
A morally grey, walking, talking red flag
Source to...Tessa? Maybe?

Axel St. Orcas:

Ax-ul Sānt Or-kus

Legacy, Second-in-Line for the Arius
Kingdom, Theon's brother, was
involved with Katya
No one knows where he is

OTHERS OF NOTE

Dex: Dex

Wind Fae, Tessa's best friend?
Claimed by Achaz Kingdom

Oralia: Or-āl-eeuh

Water Fae, Tessa's Friend?
Claimed by Achaz Kingdom

Corbin: Kor-bin

Water Fae, Tessa's friend, involved
with Lange, claimed by Arius
Kingdom

Lange: Lāng

Wind Fae, Tessa's friend, involved with
Corbin, claimed by Arius Kingdom

Brecken: Brek-in

Wind Fae, Tessa's friend?
Claimed by Achaz Kingdom

Katya: Kat-ya

Fire Fae, Tessa's friend, claimed by
Arius Kingdom, was involved with
Axel

Tristyn Blackheart:

Tris-tin Blak-hārt
~~Mortal~~, Legacy, owns Lilura Inquest

Penelope: Pen-el-ō-pee

Fae, personal servant of Theon & Axel

Cressida St. Orcas:

Cres-ee-duh Sānt Or-kus
Legacy, Theon & Axel's mother

Eviana: Eve-ee-on-uh

Earth Fae, Source of the Arius Lord

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

OTHERS OF NOTE

Felicity Davers: Fel-i-sit-ee Dav-ers **Cienna:** Cee-en-uh
Gracil Legacy, Theon's prospective Match • Banished to the Underground

Auryon: O-ry-un
Listen, we don't know what she is

Ford: Fōrd
Fae, Pen's replacement

Pavil: Pah-vil
Sleazy Legacy that works for Valter

Metias: Meh-tī-us
Sleazy Legacy that works for Valter

Julius: Jool-ee-us
Sleazy Legacy Advisor to Valter

Mansel: Man-sell
Sleazy Legacy Advisor to Valter

Razik: Ra-zick
A stranger who looks remarkably like Luka

Eliza: Ee-lie-zuh
A Fire Fae stranger

Xan: Zan
A prisoner in Achaz Kingdom

Bree DelaCrux: Bree Del-uh-crū
One of the four coven leaders of the Night Children who lead the Dispensary District in the Underground

Desiray: Dez-i-rā
A Sirana Legacy who oversees Rosebell and the Sirana Villas

Elowyn: El-ō-win
A priestess in Achaz Kingdom

Gia: Gee-uh
A Witch in the Underground, Cienna's lover

Nylah: Nī-luh
A wolf that guards Tessa

Roan: Rōn
A wolf that guards Tessa

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

THE GODS

THE FIRSTS

Achaz (Ā-kaz)
God of light and beginnings

Serafina (Sār-uh-fee-nuh)
Goddess of dreams and stars

Anala (Uh-nall-uh)
Goddess of sun, day, and fire

Arius (Ar-ee-us)
God of death and endings

Falein (Fā-leen)
Goddess of wisdom/cleverness

Celeste (Sel-est)
Goddess of moon and sky

THE LESSERS

Zinta (Zēn-tuh)
Goddess of magic and sorcery

Sirana (Seer-an-uh)
Goddess of love and fertility

Sargon (Sar-gon)
God of war and courage

Pax (Pax)
God of peace and serenity

Silas (Sī-lus)
God of earth and land

Rai (Rā)
God of seasons

Saylah (Say-luh)
Goddess of night and shadows
Daughter of Arius and Serafina

Nith (Neeth)
God of creativity

Anahita (On-uh-hee-tuh)
God of sea, water, and ice

Reselda (Rez-el-duh)
Goddess of healing

Sefarina (Sef-uh-ree-nuh)
Goddess of winds and air

Gracil (Grah-sil)
God of empathy

Temural (Tem-oo-rall)
God of the wild and untamed,
Son of Arius and Serafina

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

THE KINGDOMS

ACHAZ KINGDOM

- Ruling Lord: Rordan Jove (Ror-dan Jō-vā)
- Heir: Dagian Jove (Dāj-ee-un Jō-vā)
- Heir's Source: Sasha (Sah-shuh)
- Responsibilities: upholding Devram's laws and accords, ruling the realm
- Loyal Lesser Bloodlines: Zinta and Sirana

ARIUS KINGDOM

- Ruling Lord: Valter St. Orcas (Vall-tār Sānt Or-kus)
- Heir: Theon St. Orcas. (Thee-on Sānt Or-kus)
- Heir's Source: Tessa (Tes-uh)
- Responsibilities: Underground
- Loyal Lesser Bloodlines: Sargon

SERAFINA KINGDOM

- Ruling Lady: Maya Isleen (My-uh Iz-lēn)
- Heir: Lealla Isleen (Lee-all-uh Iz-lēn)
- Heir's Source: Maxson (Max-sun)
- Responsibilities: artists and architects
- Loyal Lesser Bloodlines: Anahita and Nith

FALEIN KINGDOM

- Ruling Lady: Raye Farhan (Rā Far-han)
- Heir: Prudence Farhan (Prū-dens Far-han)
- Heir's Source: Dade (Dād)
- Responsibilities: scholars and healers
- Loyal Lesser Bloodlines: Reselda and Pax

ANALA KINGDOM

- Ruling Lady: Kyra Aithne (Kī-ruh Āth-nee)
- Heir: Tana Aithne (Tan-uh Āth-nee)
- Heir's Source: Gatlan (Gat-lan)
- Responsibilities: food and agriculture
- Loyal Lesser Bloodlines: Silas and Rai

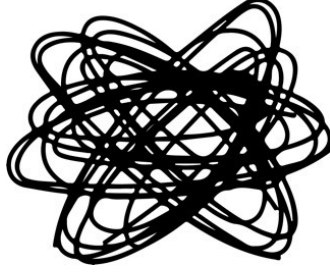
CELESTE KINGDOM

- Ruling Lady: Luna Candra (Lū-nuh Can-druh)
- Heir: Mahina Candra (Muh-he-nuh Can-druh)
- Heir's Source: Jasper (Jas-per)
- Responsibilities: running the Selection
- Loyal Lesser Bloodlines: Sefarina and Gracil





SIRLAR VE ÜZÜNTÜ FIRTINASI HIZLI ÖZET CYRUS'UN ANLATTIĞI GİBİ



Merhaba Canım! Tekrar hoş geldin. Sırlar ve Keder Fırtınası'na gitmemiş olsam da, orada yaşanan tüm kaosun kısa bir özetini sana anlatacağım.

Scarlett inleyerek: Tanrı aşkına, Cyrus. Öfke nöbetlerin için henüz çok erken.

Cyrus: Öfke nöbetleri mi? Bana seninle ve Sorin'le gelemeyeceğimi söylüyorsun, sonra da Eliza'yı gönderiyorsun ve...

Cassius iç çekip alnını ovuşturdu: Cyrus, artık şu konuya devam edebilir miyiz?

Tamam, tamam. Devram'a geri dönüyoruz ve Theon'u, aslında altı hükümdarın konseyinden oluşan bir kurul olan Mahkeme ile bir duruşmaya hazırlanırken buluyoruz. Duruşma, Theon'un Tessa'yı Kaynak olarak tutup tutamayacağını belirlemek için. (Kaşlarını çatar.) Bu saçmalık. Bir Kaynak bağıni koparmanın tek yolu, içlerinden birinin ölmesidir. Buna öylece karar veremezler.

Her neyse, Theon'a Kış Gündönümü'ne kadar Tessa'nın soyunu çözmesi için bir süre verilir. Bu anlaşma birkaç başka koşulla birlikte gelir, ancak Tessa'yı şimdilik yanında tutmayı başarır. Eminim bu onun için çok iyi gidecektir, özellikle de babası Tessa'nın Luka ile Eşleşebilmesi ve Theon'un Katya'yı yeni Kaynak olarak alabilmesi için bağı nasıl koparacağını bulmasını söylediğinde. Tüm bunların üstüne, Valter, Tessa'ya Theon'un Felicity Davers ile bir Eşleşme sözleşmesi imzaladığını açıklar. Başka bir deyişle, Theon biraz mahvolmuş durumda, ancak bunu düzeltmek için elinden gelenin en iyisini yapacak ve bu azmini takdir etmeliyiz.

Katya'dan bahsetmişken, Axel ona açıklanamaz bir şekilde aşık olmuş ve sonunda onunla aynı odayı paylaşmak zorunda kalmışlar. Bu da pek ideal değil çünkü Axel, Peri kanına olan özlemini kontrol etmekte zorlanıyor. (Scarlett'e bakarak.) Bu adamlar neden kendilerini başarısızlığa hazırlıyorlar?

Scarlett: Keşke yarısını bilseydin. Tessa ikinci Kaynak İşaretlemesini alana kadar bekle.

Cyrus: Öyle bir şey yok.

Scarlett: Ben de aynısını söyledim! Ama şuradaki anne tavuk daha fazlasını söylememe izin vermedi.

Sorin: Bunu kız kardeşinle konuş, Aşkım.

Tessa'yı, üzerinde büyüsünü bastıran bantlar olduğu ve bu da herkesi biraz çıldırtan bir güç çekmesi için bir nehre götürürler. Orada, Tessa'nın Devram'ı sona erdirecek bir kehanetin merkezi olduğunu düşünen bir grup radikal olan The Augury tarafından saldırıya uğrarlar. Kısa süre sonra Tessa ikinci Kaynak İşaretini alır.

Cassius: Böyle söyleme.

Cyrus: Bu özetini sen mi yapıyorsun, yoksa ben mi?

Cassius: Tanrılar aşkına.

Böylece, birbirlerinin duygularını hissetmelerini sağlaması gereken ikinci bir Kaynak İşareti elde eder, ancak planlandığı gibi gitmez. Theon onu alt edecek kadar güçlü değildir ve Luka'nın yardım etmesi gerekir. Bu kesinlikle işleri karmaşıktır, ama görünüme göre iyimserler ve bununla başa çıkmak zorunda kalana kadar bunu görmezden gelmeye karar veriyorlar. Bunun onları üzmeyeceğinden eminim. Tessa, yeni bir İşaret'e alışmaya çalışırken uyur ve rüyaları değişmeye devam eder. Uyandığında, hem Theon hem de Luka arasında sıkışmış halde bulur kendini... Neyse, siktir et. Ne güzel. Cass—

Cassius: Tek kelime yok, Cyrus.

Mürettebat, Cienna'yı ziyaret etmek için Yeraltı'na gider ve Cienna onlara gizemli ve kafa karıştırıcı şeyler anlatır. Sonunda vampirlerin saldırısına uğrarlar ve Tessa ağır yaralanır. Theon ve Axel tartışır. Axel, Katya ile birlikte ayrılır ve sonunda onu bir ara sokakta öper. Luka, Tessa'ya göz kulak olmak için kalırken, Aziz Orcas kardeşler, neden saldırıya uğradıklarını öğrenmek için Gece Çocukları klan liderlerini ziyarete giderler.

Diğer Kaynaklar'la sohbet edilen, birçok çiftin dans ettiği geleneksel bir ziyafet için krallıklara zamanında dönerler ve Tessa, Tristyn'le karşılaşır. Sonunda herkes için tehlikeli olan büyüsünün çağrısına boyun eğer. Theon ve Luka onu geri getirmeye çalışırken, Augury tarafından tekrar saldırıya uğrarlar ve...

Gözlerini kaldırdığında Scarlett'in sırttığını görür.

Scarlett, masumca kirpiklerini kırptırarak: Ve?

Ve gümüş saçlı bir kraliçe ve kocası yardıma gelir. Gümüş saçlı kraliçenin Tessa'nın kuzeni olduğunu ve aynı zamanda itici ve sinir bozucu bir velet olduğunu öğreniriz.

Scarlett: Kaba.

Cyrus, cidden: Kendim oraya gitmek yerine bana bu çok önemli görev verildi. Bu hikâyeyi doğru bir şekilde özetlemek zorundayım.

Scarlett gözlerini devirerek: Aman Tanrım. Hâlâ bunun için çok erken olduğunu düşünüyorum.

Cassius, kuru bir sesle: Öğle vakti geçti.

Gümüş saçlı kraliçe öfke krizi geçiriyor—

Scarlett: Ben öfke nöbeti geçirmedim!

Bana emanet edilen bu önemli görevi bölmeyi bırakın. Bazı bilgiler paylaşılır ve gümüş saçlı kraliçe, Tessa'nın Arius ve Serafina'nın torunu olduğunu açıklar. Son derece dramatik biri olduğu ve ilgi odağı olmayı sevdiği için, Tessa'nın babasının da Temural olduğunu ve diğer şeyleri paylaşır. Theon ve Tessa, Achaz Lordu ile yaptığı anlaşma gereği bir haftalığına Faven'e gitmeden önce birlikte vakit geçirirler.

Axel kan arzusuyla mücadele etmeye devam ederken, Valter haftalık erzaklarını keserek onu manipüle etmeye devam ediyor. Katya'yı tehlikeye attığını bilmesine rağmen, ona giderek daha fazla yakınlaşıyor.

Tessa, gücünü öğrenmek ve Dex ile vakit geçirmek için bir hafta boyunca Faven'da takılır. Oradayken rüyaları daha da yoğunlaşır. Tessa yokken, Theon, Katya'nın yardımıyla onun soyunu araştırmaya koyulur ve Tristyn'in söylediğinden çok daha fazlasını bildiğini keşfederler. Siyah saçlı, yay

kullanmada yetenekli ve küller arasında hareket eden gizemli bir kadın daha ortaya çıkar. Gerçekten mi?

Cassius: Hayır, Cyrus. Devam ediyorum.

Ama... Tamam. Bu yeni kadının adı Auryon ve onlara Augury  yeleriy le savaşmalarında yardım ediyor. Tessa, Faven'dan döndüğünde Felicity dışında evin boş olduğunu görüyor. Tessa'nın Theon'la paylaştığı yatak odasında kimi buluyor? Bu kadın orada ne halt ediyor? Bu, Tessa ve Theon'un arasını açıyor ve haklı olarak da öyle, her ne kadar bir tuzak gibi görünse de. Auryon, Tessa'nın yeni özel eğitmeni oluyor ve Rahibe Cordelia'nın yerine geçiyor. Tanrılara şükürler olsun ki Rahibe Cordelia tam bir pislik.

Luka, Tessa'ya kendini savunma eğitimi vermeye devam ederken, herkes zaman dolmadan önce onun ne olduğunu anlamaya  alışıyor. Katya yaralı ve Axel aklını kaçırıyor. İyileşirken yanından ayrılmayı reddediyor. Kulağa tanıdık geliyor, değil mi Sorin?

Sorin: Bitir artık Cyrus. Katılmamız gereken bir toplantı var.

Tamam, tamam. Mürettebat, geniş kütüphanelerinde araştırma yapmak için Ekayan Adası'nı ziyaret etme izni alır. Periler hakkında bazı keşiflerde bulunurlar ve Theon, Lange ve Corbin'i Arius Krallığı'na dahil etmeyi kabul eder. Tessa'nın rüyaları onu rahatsız etmeye devam eder ve Augury tarafından tekrar saldırıya uğrar, ancak Rahibe Cordelia'nın bir Augury  yesi olduğunu öğrenir. Kurtlar, Auryon ile birlikte Tessa'nın yardımına gelir ve Tessa gücünü serbest bırakır. Luka onu bulur ve öfkesini serbest bırakması için bir yere götürür ve Luka'nın Seyahat edebildiğini öğreniriz. Bu, yıllarca saklanması gereken büyük bir sırdır. Tessa ayrıca hem Luka hem de Theon'a bağlı olduğunu ve bunu ondan sakladıklarını keşfeder.

Tessa, hem Luka hem de Theon'un dahil olduğu üçüncü İşaret'i alır ve artık birbirlerinin düşüncelerini duyabilirler.

Axel ve Katya, Valter tarafından çağrılır ve Axel, babasının Katya'yı korkunç şekillerde kullanmayı planladığını bilerek paniğe kapılır. Metias ve Pavil'i öldürür ve Kat'ı Tristyn ile birlikte saklaması için gönderir. Tristyn'in onu nereye götürdüğü hakkında hiçbir fikri yoktur, bu yüzden bilgi almak için sorguya çekildiğinde veya işkence gördüğünde babasına söyleyemez. Öfkeden deliye dönen Valter, Axel'ı saklar ve kimse nerede olduğunu bilmez. Bu da herkes için korkunç bir durumdur.

Bu arada, başka bir duruşma daha yapılır. Görevinde başarısız olan Tessa, Theon'dan alınır. Tessa, Augury tarafından tekrar saldırıya uğrar, ancak bu sefer Valter'in bunca zamandır onlara liderlik ettiğini öğreniriz. Tessa, onu korumak için Avcılar'ı çağırır... Bunu mu yaparlar? Çünkü burada sadece...

Cassius: Sargon aşkına, Cyrus!

Rahatlar mısın? Auryon ve Tristyn onun için savaşmaya gelir ve Tessa onların da kendisinden sır sakladığını öğrenir. Herkes ona ihanet edince, Avcılarına tüm Miras'ı öldürüp Valter'ı yakalamalarını emreder.

Theon'a gider ve kendisine dördüncü Kaynak İşareti'ni verirken aynı zamanda onu Achaz İşareti ile damgalar. (Kıkırdayarak.) Belli ki yeterince dayanmış, kim onu suçlayabilir ki? Onu dizlerinin üzerinde bırakıp Achaz Krallığı'na gider. Theon, Luka'yı ona gönderir ve Koruyucusuna hiçbir şey söylememesini söyler. Tessa, Valter'in safir gözlü, kahverengi saçlı ve çok benzeyen bir başkasıyla birlikte esir tutulduğu Faven Sarayı'nı keşfeder. Onları oraya gönderme sebebin bu muydu?

Scarlett, kurnazca bir gülümsemeyle: Her zaman bir sebebim vardır canım. Bunu artık biliyorsundur herhalde.

Cyrus: Zekice. Yine de dramatik yorumumun arkasındayım.

Scarlett ona orta parmağını gösteriyor.

Sonunda Tessa, Arius soyunu yok etmeye yemin eder ve gizemli mahkumla sohbet eder. Tristyn, kız kardeşini görmek için Yeraltı'na gider. Hah. Cadı olduğu düşünüldüğünde bu ilginç. Eliza ve Razik bir maceraya atılırken, geri kalanımız burada kalıp kışımızın üstünde oturmaya zorlanıyoruz.

Cassius: Cyrus, bırak şunu.

Cyrus: Kesinlikle yapmayacağım.

Scarlett: Oraya gitmek istemezsin canım. Sana şöyle davranılır... (Dudaklarını büzerek.) Oraya gitmek istemezsin.

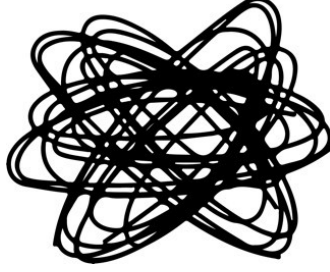
Cyrus: Orada olduğun süre boyunca en azından şu pizzayı denedin mi?

Scarlett: Hayır, ama Tristyn'den biraz olsun moral almış olabilirim.

Cyrus öfkeyle: Ve sen bunu bana şimdi mi söylüyorsun?

Scarlett, sırtıtarak: Şimdi kim dramatik davranıyor?

HER ZAMAN BİRBİRLERİNİ YOK ETMEK İÇİNDİR



"Tessa, dur," diye hırıltılı bir sesle bağırdı Theon, elinin yan tarafına bastırıldığı yerden kan sızıyordu.

Tessa elinde altın bir hançerle onun başında duruyordu ve hançeri parmaklarının arasında döndürüyordu.

"Tessa," diye tekrar denedi Theon. "Öyle değil—"

"Böyle mi olmak zorunda?" diye sözünü kesti. "Yani, yerde, Peçe'yi geçmeye hazırlanan ben mi olmalıyım?"

"Hayır, Tessa. Ben—"

Ancak titrek bir nefes, ardından gelen bir öksürük ve ardından gelen küfürlerle sözü kesildi.

"Lanet olsun," diye mırıldandı, avucunu kaldırıp yarasına baktıktan sonra hemen tekrar baskı uyguladı. "Luka nerede lan?"

Gülümsedi ve Theon'un yüzündeki ifadeden, gülümsemenin hissettirdiği kadar kötücül olduğunu anlayabiliyordu. "Şu anda biraz... kafeste."

"Bunu yaparsan kehaneti yerine getirmiş olursun, Tessa."

Sesin geldiği yere doğru hızla döndüğünde Tristyn'i gördü, elleri ve ayak bilekleri ışıkla sarılıydı.

"İstedikleri bu. Anlamıyor musun?" diye üsteledi erkek, artık onun dikkatini çektiğine göre. "Sen olacaksın—"

"Bana bildiklerini anlatmak için bolca fırsatın oldu," dedi, onu tutan ışıktan yayılan güç, varlığından geçerken yüzünü buruşturmasına neden oldu. "Ve bana anlattığında bile, yarı gerçekler ve sadece sana hizmet eden motivasyonlarla örtülüydü."

"Hayır-" diye nefes nefese söyledi ama o çoktan Theon'a dönmüştü.

"Luka'ya gelince, sen gittikten sonra o benim Koruyucum olabilir," diye devam etti, sanki hiç kimse onları rahatsız etmemiş gibi. "Onun her zaman olması gereken şey buydu, değil mi? Auryon kendisi söyledi."

"Auryon'u öldürdün," diye hırıltılı bir sesle bağırdı Theon, karanlığı yaranın etrafını sarmıştı. Onu iyileştirmeye, kurtarmaya çalışıyordu.

Boş bir çabaydı ama onun gücünü boşa harcamasına izin vermişti. Zaten ona bir Kaynak olarak ihtiyacı yoktu.

"Auryon'u ben öldürmedim," diye alay etti.

"Avcılarınız yaptı," diye düzeltti Theon. "Emrinizle."

"Çünkü beni kaderimden uzak tutmaya çalışıyordu."

"Küçük fırtına, yanılmışım. Hem de çok yanılmışım."

İleri fırladı, saçlarını kavrayıp başını geriye doğru çekti. Hançerinin ucu çenesinin altına dayandı. "Özürlerin çok geç. Sağır kulaklara gidiyor."

"Biliyorum Tessa, ama bu sana karşı hissettiklerimi hiçbir şekilde değiştirmiyor."

"Durdur şunu," diye hırladı, duygularının bağdan aşağı aktığını hissederken. Sonra Luka'nın duygularının da onlarla birleştiğini hissetti.

Üçü de birbirine bağlıydı.

Asla olması beklenmeyen bir şekilde birbirine bağlandı, ama başka türlü de olması mümkün değildi.

Fedakarlıklar yapılmadığı sürece.

"Durdur şunu," dedi tekrar, Theon'u bırakıp geri çekilirken. "Başka seçeneğimiz yok."

Açıklıktan esen rüzgar, yüzlerce kişinin ölümüne yol açan bir savaştan kalma ölü otları ve kavrulmuş toprağı

savuruyordu. Hem Periler hem de Miras, tanrılara mahsus olması gereken bir savaşta savaşmışlardı.

Zaten çok fazla fedakarlık yapılmıştı.

Corbin.

Uzun.

Auryon.

Cienna.

"Nefes al, ışığım," diye yalvardı Luka bağı aşağı indirerek. "Bunu çözeceğiz."

Ama bunu bir türlü çözemediler.

Axel gitmişti.

Katya kayıptı.

Ve umursaması gereken herkes ona ihanet etmişti.

Bu düşünceyle gök gürledi, gökyüzü yarılıp kendi öfkelerini yere yağdırdı.

"Böyle olmak zorunda değil küçük fırtına," diye tekrar denedi Theon.

"Başka seçeneğimiz yok," dedi, rüyalarında ona sık sık söylediği sözleri tekrarlayarak. "Bu bir bağdan daha fazlası ve olamaz."

Zümrüt yeşili gözleri kapandı, bir zamanlar sevebileceğini düşündüğü yüz hatları kabullendi.

Uzun zamandır ölümü arzuluyordu ve şimdi, şu anda, istemiyordu. Uğruna savaşacak bir şey bulmuştu ve sonra onu feda etmek zorunda kalmıştı. Peki ya şimdi? Şimdi, onu tüketen öfkeden başka bir şey hissetmiyordu.

"Yanıyorsun," diye hırıltılı bir sesle konuştu Tristyn, hızla çamura dönen toprağa yaklaşmaya çalışırken. "Son aylarda hiçbir şey öğrenmedin mi? Denedik, Tessa. Sana yardım getirdik—"

"Yine kendi çıkarını mı arıyorsun?" diye çıkıştı.

"Seni kurtarmak için," dedi Theon, açıkça dikkatini üzerinde tutmaya çalışarak. Saçları alnına yapışmıştı, yağmur yarasından akan kanla karışıyordu. "Değiştirmeye çalıştım. Elimden gelen her şeyi yaptım."

"Ama kader çağırır ve fedakarlık ister," dedi alaycı bir ses tonuyla, bir kez daha önünde çömelirken. "Bu dünyaya davetsiz gelenler bu gerçeği öğrendi."

"Kraliçeleri intikamını alacak, Tessa. Hiç şüphen olmasın."

"Biz buna güveniyoruz."

"İntikamının sınırı olmayacak."

"O zaman o da senin gibi benim gazabımı anlayacak."

"Ve eğer bana sadece bunu verirsen, bunu tekrar tekrar isterim, zeki fırtına," diye cevapladı Theon, titreyen elini yanağına götürerek. "Ama zamanımızın dolduğunu anlıyorum. Bir kez daha, zamanım doldu."

Koyu zümrüt yeşili gözlerinde ve siyah saçlarında biraz kayboldu. Küçük bir gamzede ve dudaklarında, sayısını bilemediği kadar çok öpmüştü. Sonra onu öpmeye başladı. Derin ve güzel, her zaman olması gerektiği gibi.

Ayrıldıklarında Theon, yüzündeki hüznle "Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm Tessa," dedi. "Denedim. Seni kurtarmaya çalıştım."

"Anlıyorum," diye fısıldadı. "Sana kendimin tamamını veremediğim için üzgünüm. Her bir parçamı."

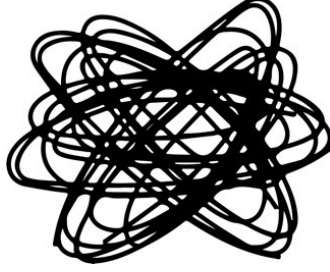
Ve o altın hançeri onun göğsüne sapladı.

"Ama Kaos hüküm sürmeye başladığında sadece biri ayakta kalabilir."

BİRİNCİ BÖLÜM

KADER ÇAĞIRIYOR

THEON



"Lanet olası Achaz oğlu," diye küfretti Theon, çekmeceyi parmaklarının üzerine kapatırken.

Arius Evi'ndeki babasının çalışma odasında, Axel'ın nerede olabileceğine dair olası bir ipucu arıyordu. Gerçi son iki haftadır orayı bir düzine kez aramamıştı zaten. Çalışma odasını, evin diğer kanadındaki babasının özel ofisini, babasının özel odalarını -annesinin onaylamamasına rağmen- ve babasının asla girmemesini söylediği her yeri taramıştı. Arius Evi'nin altındaki odaları didik didik aramıştı. Bazen tutukluların tutulduğu ve işkencenin serbestçe yapıldığı odaları. Theon da bu odalarda epey zaman geçirmişti -hem kurban hem de işkenceyi yapan kişi olarak. Sonra da çok bariz görünen diğer odalara girmişti. Metroya inip oradaki bilinen tüm eşyaları aramış ama hiçbir şey bulamamıştı. Axel'ı nereye saklayabileceğine dair tek bir işaret bile yoktu. Sanki ortadan kaybolmuştu.

Babasının danışmanları ona yardımcı olmuyordu, çünkü onları da bulamıyordu. Tüm bu durum belirsiz ve eşi benzeri görülmemişti. Babası hala hayattaysa, gerçekten Arius Lordu muydu? Görünüşe göre çoğu kişi durumun böyle olmadığına inanıyordu. Annesi evde kıkırdarak yakında döneceğini söylüyordu ve krallığın soyluları her

türlü iletişimi görmezden gelmeyi tercih ediyordu. Ama hüküm süren Arius Lordu olarak görülme de, bu kesinlikle Tessa ile yaptığı Pazarlığı yerine getirmeye yetmişti. Üstünlük sağladığını düşünerek yaptığı bir Pazarlık, Tessa'nın her şeyi altüst etmesiyle sonuçlanmıştı.

Tekrar.

Bakışları elinin arkasındaki İşaret'e kaydı. Birbirine bağlı üç üçgen. Aylar önce tenine çizdiği Arius İşareti'nin tam tersi. Acımasız ve kinciydi ve ondan nefret ettiğini biliyordu. Geriye dönüş yoktu. Her şeyini elinden alıp ona yarım bir unvan ve yükü paylaşacak kimse bırakmadan bıraktığında bunu açıkça belli etmişti. Axel kayıptı. Gitmişti. Luka'yı ona göndermiş ve ona tek kelime etmemesini söylemişti. Axel, Katya'yı saklamıştı. Blackheart aramalarına cevap vermiyordu. Geriye kalan tek şey iki Fae, Lange ve Corbin'di ve onlara güvenip güvenemeyeceğini yalnızca tanrılar biliyordu.

Ve bu lanet bağ.

Tessa'ya daha önce hiç deneyimlemediği bir özlem duyuyordu. Hiç bu kadar uzun süre ayrı kalmamışlardı ama bu, mesafe ve zamanın ayırdığı ayrılıktan daha abartılı bir şeydi. Aralarındaki bağ, bu noktada onarılamaz olduklarını biliyor gibiydi ve derin bir acı içindeydi.

Ya da belki de oydu.

Theon, babasının sandalyesine çöküp çekmeceye bulduğu bir tablete göz attı. Bir çeşit yedek olduğunu sanıyordu ama içine girememişti. Corbin'den yardım istemek üzereydi. Herkes, bir Fae olmasına rağmen teknoloji konusunda usta olduğunu söylüyordu. Ama yine de bu güven meselesine geri dönmüştü. Sadece iki kişiye koşulsuz güvenirdi ve bu ikisine de şu anda erişemiyordu.

Tekrar iç çekerek cebinden Axel'ın aynasını çıkardı. Akropolis'teki müstakil evdeki odasında bulmuştu. Kanepe minderlerinin arasına düşmüştü. Axel gibi kullanmayı bilmiyordu. Daha doğrusu, Cienna ona Axel'a davrandığı gibi tepki vermiyordu. Bu yüzden, Akropolis yakınlarındaki

bu aptal evi ve malikaneyi aramaktan başka çaresi olmadan beklemek zorunda kaldı.

Hayatında hiç bu kadar yalnız hissetmemiştir.

Ayrıca Axel'in telefonunu, kulaklığını ve eski bir dilde yazılmış bir kitabı da bulmuştı. Theon'un çevirmesi aylar sürecekti ve Katya'nın üzerinde çalıştığını varsayıyordu. Axel'in kitabı neden sakladığından emin değildi Theon. Elbette, Katya ile iletişime geçmenin de bir yolu yoktu çünkü Blackheart yine lanet olası aramalarına cevap vermiyordu.

Kapıya vurulunca sandalyeyi sese doğru çevirdi. Kapı hemen açılmayınca, babasının içeri girmek için izin beklemeyen birini cezalandıracağını hatırlaması bir dakika sürdü.

"Girin," diye bağırdı Theon, ayağa kalkma zahmetine girmeden.

İçeri bir Fae erkeği girdi. Ford değil. O piç, malikanenin altındaki bir hücrede kilitliydi ve Theon, babasının özel hizmetkarını hemen oraya götürmüştü. Erkeğin sadakatinin kime ait olduğunu biliyordu ve bu sadakat, Arius Krallığı'nın tamamına değil, babasıydı. Şu anda burada duran erkek, ev hizmetlilerinden biriydi.

"Ziyaretçiniz var, Lordum," dedi Peri, başı öne eğik bir şekilde.

"Randevum yok, şu anda kimseyle görüşmüyorum da," diye cevapladı Theon, arkasını dönerken.

"Anlıyorum, Lordum. Dedi ki-" Theon tekrar ona döndüğünde irkildi.

Theon onu suçlayamazdı. Babası, konuşmaya devam ettiği için Eviana'nın ona zarar vermesine çoktan izin verirdi.

"Kim var burada?" diye sordu Theon, güven verici bir ses tonuyla ama tanrılar aşkına, kimseyi görecektir havada değildi.

Erkek tekrar denemeden önce zorlukla yutkundu, sesi titriyordu. "Adını vermeyi reddetti, ama sen onu

reddettiğinde sana 'kurtuluş ya da yıkım senin seçimin' diyeceğimi söyledi."

Tristyn. Siktir. Karakalp.

Adam telefonuna cevap verme zahmetine girmiyordu ama istediği zaman gelip onu görmek istiyordu.

Theon ayağa kalktı, erkek bu hareket karşısında irkildi. Aynayı cebine geri koydu, ardından tableti çekmeceye geri tıktırdı. Erkeğin yanından geçip koridorda, Blackheart'ın gerçekten beklediği fuayeye doğru yürüdü.

Tristyn, beklerken duvardaki portreyi incelerken ellerini koyu renk kot pantolonunun ceplerine sokmuştu. Kahverengi saçları biraz dağınıktı. Theon, temiz ve kusursuz bir şekilde kesilmiş olmasına alışkındı. Yaklaşırken kızıl kahverengi gözleri onunkilerle buluştu.

"Vasi Arius," dedi erkek, Theon'u tepeden tırnağa süzerek. "Yoksa artık Lord mu oldu?"

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Theon, birkaç adım ötede durarak. Karanlığı belirdi, ayaklarının dibinde birikti ve önündeki Miras'a doğru sürükleniyordu. Tristyn ona baktı ama en ufak bir rahatsızlık duymadı.

"Ben seni, içinde bulunduğun... zor durumda sana yardımcı olabilecek kişilere götürmek için buradayım," diye cevapladı sonunda.

Theon alaycı bir tavırla, "Sanki durumum hakkında bir şey biliyormuşsun gibi." dedi.

Tristyn'in gözleri parladı, kızıl rengi bir anlığına parladı, sonra kayboldu. "Tessa tarafını seçerken ben de oradaydım. O gece onu sana geri getirmeye çalıştım. Denedim..." Dişlerini sıktı. "Sanırım ne denediğimin bir önemi yok. Başaramadım. Ve şimdi yardım etmek için buradayım."

"Onu bana geri getirmeye mi çalıştın? Bu ne demek oluyor?"

"Tam da dediğim gibi. Onu sana geri getirmeye çalıştım. İkinize de. Yardımımı istiyor musun, istemiyor musun?" diye sordu Tristyn.

Theon onu inceledi. Yorgun ve yıpranmış görünüyordu. Düğmeli gömleği dışarıdaydı ve düğmeleri uyumsuzdu. Üstüne, onlarca yıldır modası geçmiş gibi görünen, yıpranmış kahverengi bir deri ceket giymişti. Kokusu bile hoş değildi.

"Tamam. Nereye gidiyoruz?" dedi Theon sonunda, daha dik durarak.

"Yeraltı."

"Lange ve Corbin'i de yanımıza almam gerekecek."

"İstedliğini getir," diye yanıtladı Tristyn. "Sadece çabuk ol."

Theon ona dik dik baktı, ama Tristyn'in gelişini duyurmak için gelen Peri'ye dönüp Lange ve Corbin'i çağırmasını istedi. Beklerken Tristyn'e, "Metroya ulaşmak için en az bir tam gün araba kullanmamız gerekecek," dedi.

"Seyahat edebilirim."

Theon bir kez göz kırptı. İki kez. "Nasıl Seyahat edebiliyorsun?"

"Luka'nın da yapabileceği gibi. Ben bu alemde doğmadım. Bu yüzden, uygulanan büyüler ve korumalar beni tamamen etkilemiyor," diye yanıtladı Tristyn.

"Ne kadar da uygun," dedi Theon ciddi bir tavırla.

"Kesinlikle," diye onayladı, ayak sesleri onlara ulaştığında.

Corbin ve Lange yaklaşırken temkinli görünüyorlardı ve Theon onları suçlayamazdı. Peri yatakhanelerinden şehir evine sürüklenip durmuşlardı ve şimdi de buradaydılar. Ancak şimdi, onlara rehberlik edecek Tessa veya Katya yoktu. Kahretsin, Axel bile onları rahatlatmayı başarmıştı.

Theon tek kelime etmeden onları ileri doğru işaret etti. Tristyn hepsinin birbirine değdiğinden emin oldu ve sonra göbeğinde daha önce hiç hissetmediği bir çekim hissetti. Luka kesinlikle onunla hiç Seyahat etmemişti çünkü Luka bu özel yeteneğini onlarca yıldır gizli tutmuştu.

Tristyn, ana kapılara yaklaştıklarında, "Doğrudan Yeraltına Seyahat edemem," dedi. "Devram'ın çoğu bölgesi

Seyahat'e karşı korunaklı değil çünkü bu beklenen bir yetenek değil, ama Yeraltı her zaman farklıydı."

"Birçok şey biliyorsun, Kara Kalp," diye mırıldandı Theon, mide bulantısını bastırmaya çalışarak. Tessa onu son Kaynak İşareti'yle kandırdıktan sonra, bir ömür boyu yetecek kadar kusma yaşamıştı.

Tessa.

Onu düşünmek bile aralarındaki bağı anında gerdi ve Theon bir anlığına gözlerini kapatıp bu arzuyu da bastırdı. Ama onu hâlâ o ince, yere kadar uzanan, neredeyse siyah sayılabilecek kadar koyu lacivert eteğiyle hayal edebiliyordu. Saçları etrafına dağılmış, ışığı kollarını sarmıştı. Başını geriye atıp onu sırtına alıp zevk alırken, menekşe rengi gözleri kötülük ve coşkuyla doluydu.

Zeki ve zarif.

Vahşi ve kötü niyetli.

Kurtuluş ve yıkım.

"Sen neredeyse otuz yıl yaşarken, ben üç asırdan fazla yaşadım. Bunların çoğu bu kahrolası diyarda geçti. Çok şey bilmeliyim," diye yanıtladı Tristyn, Yeraltı geçitlerine girerlerken.

"O zaman neden bildiklerini paylaşmıyorsun?" diye karşılık verdi Theon. "Bunların hepsi önlenebilirdi."

"Bilgini neden gizli tutuyorsun?" diye karşılık verdi ve Theon buna itiraz edemedi. "Ama sırların para birimi olmasının yanı sıra, kaderle oynamak tehlikeli bir oyundur. Çok fazla şey açığa vuruyorum ve bu, belirli bir sonuca ulaşmak için özgür irademle oynadığım şekilde yorumlanabilir. Hiçbir şey söylememek daha güvenli."

"Ama sen yaptın," diye itiraz etti Theon. "Burada burada parçalar ortaya çıkardın. Neden riske giresin ki?"

Tristyn durdu ve ona döndü. Gözleri tekrar parladı ve Theon'un bakışlarını kaçırmadan, "Çünkü bazı şeyler riske değer, hatta daha da fazlası," dedi.

Yeraltı tünellerinde ilerlerken başka bir şey söylemediler. Corbin ve Lange'nin hâlâ yanlarında

olduğundan emin olmak için arkasına baktı. Sessiz, el ele ve ayak uyduruyorlardı. Theon onları neden yanında getirdiğinden tam olarak emin değildi ama onları Arius Evi'nde bırakmaya güvenmiyordu. Onlara güvenmediği anlamına gelmiyordu. Başka kimseye güvenmiyordu. Arkadaşlarına bir şey olursa Tessa öfkeden deliye dönerdi ve ihtiyacı olan son şey, ona kendisinden nefret etmesi için bir sebep daha vermektir.

Artık pek de önemli değildi.

"Yanında olduğuma göre, pazarlık ettiğin refakatsiz ziyaretin bu olmadığını varsayıyorum," dedi Theon, başka bir koridora saparlarken. Theon nereye gittiklerini bilmiyordu ve Tristyn'in Yeraltı'nı nasıl bu kadar iyi geçtiğini merak etmeye başlamıştı.

Tristyn ona sırtıarak baktı. "Bu borcu ödenmiş sayın, Lordum."

Theon tam bir cevap verecekken, hemen tanıdığı geniş bir mağaraya girdiler. Mekânın ortasında üç çalışma masası vardı ve duvarlar otlar ve malzemelerle dolu çok sayıda rafla kaplıydı. Üç ocak vardı; birinde ateşin üzerinde buharı tüten bir kazan vardı.

"Cienna'yı tanıyorsun," dedi anlayışla, etrafına bakınarak Cadı'yı aradı ama ortalıkta yoktu.

"Öyle bir şey," diye cevapladı Tristyn, masaya doğru yürüyüp bir tencereye bir çeşit toz atarak.

"Onun eşyalarına karışmam," diye uyardı Theon, Cadı'nın kötü tarafında olmanın nasıl bir şey olduğunu çok iyi biliyordu.

"Onunla başa çıkabilirim," diye cevapladı Tristyn.

Sanki sözleri onu çağırması gibi, Cienna'nın sesi yan tünelden geliyordu. "Sana ihtiyacım olduğunda asla işe yaramıyorsun ve şimdi de iksirlerimi karıştırıyorsun."

Cienna ve sevgilisi Gia, iki kişiyle birlikte mağaraya girerken Theon'un yüzü gevşedi. Biri, kızıl-altın saçları omzunun üzerinden örgülü bir şekilde örülmüş bir kadındı.

Kesinlikle Fae'ydi, sırtında bir kılıç ve deri bir zırha benzeyen bir şeye bağlı başka silahlar vardı. Peki ya erkek?

Tıpkı Luka'ya benziyordu.

Kahverengi saçları neredeyse o kadar uzun değildi ama dağınıktı ve kulaklarının etrafında kıvrılıyordu. Ten rengi biraz daha koyuydu, sanki güneşte daha çok vakit geçiriyormuş gibi. Peki ya kare çenesi ve yüz hatları? Safir mavisi gözleri? Yapısı ve duruşu? Akraba olmamaları imkânsızdı, ama bu aynı zamanda bu adamın bir ejderha dönüşen olduğu anlamına geliyordu.

Kaç kardeşiniz var?

Bunlar onun alaycı sözleriydi. O kibirli, gümüş saçlı kraliçe bunu daha o zaman bile biliyordu.

"O burada mı?" diye sordu Theon.

"Kim?" diye cevapladı Cienna, Tristyn'i iterek yolundan çektikten sonra tencereye baktı.

"Scarlett," diye cevap verdi.

"Hayır," dedi yeni dişi. "Buraya karışması... yasak."

"Yani sizi iki kişi mi gönderdi?"

Erkek, olup biten her şeyden son derece rahatsız olmuş gibi iç çekti. "Açıkları bulmakta inanılmaz derecede usta. Hem zekice hem de sinir bozucu."

"Aileden geliyor olmalı. Kuzeni de aynı," diye mırıldandı Theon, kollarını kavuşturup kalçasını masaya yaslayarak. "O zaman sen onun Koruyucusu musun? Birinden bahsetmişti."

Adam, Theon'a Scarlett'in Koruyucusu olmaktansa cam yutup gözlerinden kan akmasını tercih edeceğini anlatan bir ifade takındı. "Hayır, ama ben onun erkek kardeşinin Koruyucusuyum."

Theon başını salladı. "Bir erkek kardeşten bahsetti." Kadına bakarak sordu: "Onu öldürmeye çalışan kız kardeş sen misin?"

Kaşları bir an şaşkınlıkla çatıldı, sonra anlamış gibi göründü. "Hayır," dedi kahkaha atarak. "Keşke kendime

Ölüm Hayaleti diyebilseydim ama o Nuri olurdu. Ben Ateş Divanı'nın generaliyim."

"Ateş mi?" dedi Theon. "Demek sen bir ateş perisisin?"

Başını salladı, bakışları diğerlerine kaymadan önce ona baktı.

"Bu Eliza," dedi erkek, ona yavaşça yaklaşarak. "Ben Razik Greybane."

"Sen kesinlikle Scarlett'ten daha bilgilisin," diye cevapladı Theon.

Razik, "Scarlett kimseye hiçbir şey anlatmıyor," diye yanıtladı.

"Bu doğru değil," diye alay etti Eliza.

Razik, Theon'a dönmeden önce ona samimi bir bakış attı.

"Scarlett'i sevmiyor musun?" diye sordu Theon.

"Hayır" diye cevap verdi.

"Raz," diye çıkıştı Eliza, karnına öyle sert bir dirsek attı ki nefesini tuttu.

Razik, "Yalan söylemenin bir anlamı yok," diye yanıtladı ve tekrar dirseğiyle vurmaya çalışınca kenara çekildi. "Dur, mai dragocen. Bu senin için yeni bir keşif değil."

Eliza gözlerini devirdi, kollarını kavuşturdu ve gri bakışları Theon'a kaydı. "Sanırım sen Arius prensi falansın?"

"Vasi Arius. Yani, Lordum." İçini çekti ve elini saçlarının arasından geçirdi. Şu anda ne olduğundan pek emin değildi.

Eliza ona bir an daha baktıktan sonra, "Ünvanını bile bilmiyorsan, bir krallığı yönetebileceğine pek güvenmiyorum." dedi.

"Bu çok kaba, Eliza," diye azarladı Razik, ama dudaklarının seğirmesi Theon'a onu kıskırttığını söylüyordu.

Luka da aynı lanet şeyi yaptı.

Eliza, Theon'a doğru elini uzatarak kısık sesle "Cık cık" dedi. "Ona yardım etmek için buraya gönderildik ve o kim olduğunu bile bilmiyor, Raz. Bununla nasıl başa çıkacağız?"

"Seni tam olarak buraya ne yapmaya gönderdi?" diye sordu Theon, gözle görülür şekilde sessizleşmiş olan Cienna ve Tristyn'e bakarak.

"Bize bunu söylemen gerekiyordu," diye sertçe karşılık verdi Eliza.

Theon, bu hitap karşısında kaşlarını kaldırdı. "Sen Legacy ile her zaman böyle mi konuşursun?" Sonra Razik'e baktı. "Onun Legacy ile böyle konuşmasına izin mi veriyorsun?"

Kadının dudağı kıvrıldı, dişlerini gösterdi ve eli kalçasındaki hançere doğru ilerledi. Gözlerindeki alevler kesinlikle parlıyordu ve ölümcül derecede sakın bir sesle cevap verdi: "Bana hiçbir şey yapmama izin vermiyor ve eğer bir daha onunla davranışlarım hakkında konuşursan, kanlar içinde kalırsın."

"Burada Perilere farklı davranıldığını açıklamaya çalıştığımı hatırlıyor musun?" diye araya girdi Tristyn, Cienna onu tekrar çalışma masalarından iterken geri çekilerek.

Kadın başka bir şey söyleyecek gibiydi ama Razik araya girdi. "Onun umurunda değil, benim de umrumda değil, ama şiddete başvurmadan önce başka bir şey konuşalım." Eliza ona dik dik baktı ve kollarını yine öfkeyle kavuşturdu. Adam ona baktı. "Onu bıçaklamayı seçersen seni durduracağımı söylemedim, mai dragocen."

Kadın, kendi kendine bir küfür mırıldandı ama konuşmayı bitirmiş gibi bakışlarını kaçırdı.

"Şimdi halloldu," dedi Razik, elini Eliza'nın beline götürerek. Eliza hemen biraz sakinleşmiş gibiydi, omuzlarındaki gerginliğin bir kısmı gitmişti. Sonra sanki bir şey duymuş gibi başını hafifçe eğdi ve Theon olaya odaklandı. Bu, tam da şuna benziyordu:

"Belki de var olmaması gereken kadını tartışmalıyız," diye devam etti Razik ve bu sözler Theon'un dikkatinin tekrar ona dönmesini sağladı.

"Tessa'dan bahsediyorsan, bıçaklayan ben olacağım," diye hırladı Theon, elinde karanlığın girdabından kısa bir kılıç belirirken.

"Öyle olduğunu varsayıyorum," dedi Razik, Tristyn'in az önce Theon'un gücü konusunda endişelendiği kadar endişeli bir şekilde. "Tüm bu kehanet bununla ilgili değil mi?"

"Hangi kehanet?"

"Tanrı aşkına," diye homurdandı Eliza. "Periler buradakilerden daha değersiz muamele görüyor ama Miras hiçbir şey bilmiyor. Bu nasıl oluyor?"

"Bu öyle değil—"

"Çok şey biliyor. Sadece yalanlar ve yanlış tarih biliyor," diye araya girdi Cienna ve onun sözünü kesmesiyle oda sessizliğe gömüldü.

Razik, "Bu dünyanın ne kadar gelişmiş görüldüğüne bakılırsa bunun nasıl mümkün olduğunu hâlâ anlayamıyorum," dedi. "Kim bunlar?"

Theon onun görüş alanını takip etti ve döndü. Corbin ve Lange sessizce yanlarında durup her şeyi inceliyordu.

"Onlar Arius Krallığı'na hizmet eden Periler," diye cevapladı Theon.

Eliza'nın gözleri kısıldı ve onun kızıl-altın saçlarında korların uçuştığına yemin edebilirdi ama artık buna dayanamamıştı.

Tristyn'e dönerek, "Eğer daha önce bahsettiğin yardım buysa, korkarım ki işe yaramamış. Gerçekten işe yarayacak bir bilgin yoksa, benimle bir daha iletişime geçme." dedi.

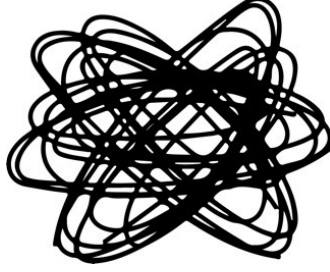
Çıkışa doğru ilerliyordu bile. Yeraltı ağından nasıl geri döneceğini tam olarak bilmiyordu ama bir yolunu bulacaktı.

"Theon St. Orcas, oturup söylenmesi gerekenleri dinleyeceksin," diye seslendi Cienna arkasından. "Sana rüyalarından bahsetti, değil mi? Onu öldürdüğünü?"

Hareketsiz kaldı, yavaşça dönüp Cadı'ya baktı. "Onları nereden biliyorsun?"

"Bence bu vizyonların gerçeğe dönüşmesi konusunda daha fazla endişelenmelisin çünkü bir şey yapılmazsa onu durdurmanın tek yolu bu olacak." diye cevap verdiğinde gülümsemesi keskin ve kasvetliydi.

TESSA



Tessa parmaklarını tırabzan boyunca gezdirdi. Mahkeme Duruşma salonuna bakan çatı katındaydı. Buraya en son geldiğinde, aşağıdaydı. Achaz Lordu, Theon'a artık ona ait olmadığını söylemişti. Özgürlüğü verilmişti. Onu diz çöktüren ve onu defalarca alıp götüren Arius Varisi'nden alınmıştı.

Ve yine de o, aşağıdaki Arius koltuğuna bakıyor, Devram Lordları ve Leydileri içeri girdiğinde koltuğu onun alıp almayacağını merak ediyordu.

Diğer Mirasçılar ve Kaynaklar aşağıda dolaşıyordu. Hiçbiri onu fark etmemişti. Daha doğrusu, hiçbiri onu fark etmemişti. Gatlan hariç. Peri, Anala Varisi'nin Kaynağı'ydı. Ona baktı ve başını sallayarak göz kırptı.

"Bugün buna katılmak zorunda değildin, Tessie."

Dex'in sesini duyduğunda kaskatı kesildi, onun buraya geldiğini unutmuştu.

"Neden geride kalayım ki?" diye sordu, bakışları hala aşağıdakilerin üzerindeydi.

"Burada olmanıza gerek yok. Bu siyaset ve anlamsız tartışma."

"Anlamayacağımı mı sanıyorsun?"

Bir duraklamanın ardından, "Benim demek istediğim bu değildi." derken tonu dikkatli ve tarafsızdı.

Sadece bir cevap mırıldandı.

"Sadece burada seninle kalamam demek istiyorum," diye ekledi.

"O zaman yapma," diye cevapladı sonunda ona dönerek. "Yalnız kalmaya gayet muktedirim."

Dex'in dudakları inceldi, konuşmanın gidişatından açıkça memnun değildi. Ne söyleyeceğini düşünürken koyu gözleri onun üzerinde gezindi.

Sonunda, "Burada kal, tamam mı?" dedi. Dudaklarının köşesinin yukarı kalktığını hissetti ve bu, adamın daha da endişelenmesine neden oldu. Adam kaşlarını çatarak aşağı doğru kıvrıldı. "Sen..."

"Tamam mı?" diye sordu Tessa. "Önemi var mı?"

Cevap beklemeden dönüp Mahkeme odasına baktı. Dex'in gittiğini duydu, merdivenlerden inerken ayak sesleri yavaşça kayboluyordu. Parmakları bir kez daha korkuluğa dolandı ve bakışları bileklerindeki ışık bantlarına kaydı. Hiç titremedi. Gücünün tükendiğini hiç hissetmedi ve Rordan da büyüsünü bastıracak bantları takmaktan hiç bahsetmedi. Aslında tam tersiydi. Sürekli onu kullanması, emmesi, öğrenmesi için teşvik ediyordu. Büyüsünü her gün kullanması için ayarlamıştı ve Dex de bunu Theon'dan ayrı kaldığı Faven'daki bir haftalık eğitmeniyle yapıyordu. Sorun şu ki, eğitmeninden daha güçlüydü ve eğitim sırasında ona zarar vermemek giderek zorlaşıyordu. Bir Şifacı'nın birden fazla kez çağırılması gerekmişti.

Aşağıdan açılan bir kapının sesi dikkatini çekti ve önce Falein ve Anala Hanımlarının dışarı çıktığını gördü. Leydi Aithne'nin altın rengi gözleri ona kaydı, kaşları kalktı ve ardından dikkatini tekrar Falein Hanımına çevirip, ne diyorsa başını salladı. Ardından Celeste ve Serafina Hanımları çıktı. Leydi Isleen onu fark etme zahmetine girmedi, ancak Celeste Hanımı Leydi Candra hemen ona

baktı. Tessa, varlığının önceden belli olup olmayacağını merak etmişti ve belli ki Rordan hepsini bilgilendirmişti.

Leydi Candra'nın gözleri kısıldı, dudağı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı ve Tessa, tırazana yaslanıp çenesini eline dayayarak bakışlarını hiç ayırmadı. Bileklerindeki ışık daha da parladı ve gözlerinde şimşeklerin çaktığını hissetti. Leydi Candra'nın dudaklarından alaycı bir ifade döküldü, yerini gerginliğe benzer bir şey aldı.

Ve Tessa gülümsedi.

Bu hoşuna gitti.

Kendisinden korkmaları hoşuna gidiyordu. Kendisinden ne bekleyeceklerini bilmemeleri hoşuna gidiyordu.

Onu kontrol edemeyeceklerini bilmeleri hoşuma gitti.

Artık kontrol ondaydı ve altındaki herkes bunu biliyordu.

Leydi Candra bakışlarını ilk önce kaçırdı, gözleri yere kaydı ve Tessa dikkatini Lord Jove'un odaya girdiği kapıya çevirdi. Kaynağı Dysani, bir adım gerisindeydi. Kadının elleri önünde kenetlenmiş, bakışları Efendisi'ne dikilmişti.

Rordan, Tessa'ya baktı, yüzünde sıcak bir gülümsemeye selamlaşırken, yükseltilmiş kürsüdeki sandalyesine yerleşti. Altı sandalye odanın geri kalanına bakıyordu; şimdi hepsi doluydu, biri hariç.

Tessa, aralarındaki bağ kıpırdanırken doğruldu. Böyle olmamalıydı. Ama daha da önemlisi, bu onun yakınında olmasının yarattığı kıpırtı değildi. Onlarla geçirdiği son günlerde ikisi arasındaki farkı anlamaya başlamıştı. Theon'la arasındaki bağ ısrarcı ve talepkârdı, ama bu farklıydı. Bu, onu baştan çıkarıcı ve isteksiz bırakan bir şeydi. Bu...

"Geç kaldığım için özür dilerim," dedi bir erkek sesi ve bu ses onun bir adım geri çekilmesine neden oldu.

Burada ne işi vardı? Burada olmaması gerekiyordu. Bugünün böyle geçmesi gerekmiyordu.

"Luka Mors," dedi Rordan oturduğu yerden. "Bu zevki neye borçluyuz?"

Tessa, Luka'nın Lordlar ve Leydiler'e eğilmek için sadece bir anlığına duraksamasını ve ardından davetsizce kürsüye çıkmasını izledi. Sanki orada olmaya hakkı varmış gibi Arius koltuğuna oturdu. Bacakları açıldı ve sanki başka herhangi bir yerde olmayı tercih edermiş gibi sandalyesine yaslandı. Kimse tek kelime etmedi ve Tessa gözlerini ondan alamıyordu.

Kahverengi saçları geriye doğru toplanmış, tepesinde bir topuz yapılmıştı ve tamamı siyah, üç parçalı bir takım elbise giymişti. Kaslı yapısına göre özel dikilmiş gibi duruyordu ve büyük ihtimalle öyleydi de. Ve kadın, adamın bu takım elbiseyi giymekten nefret ettiğini biliyordu. Onu daha önce sadece birkaç kez takım elbiseyle görmüştü. Genellikle Valter'ı üstünden uzak tutacak kadar resmi, pantolon ve düğmeli gömlek giymeyi tercih ederdi. Ama Valter artık sorun değildi ve yine de burada, tıpkı bir Lord gibi görünüyordu.

Bir Sargon Lordu, diye düşündü, eğer böyle bir şeyin var olmasına izin verilirse.

Rordan tekrar konuşana kadar Tessa, korkuluğu o kadar sıkı kavradığını fark etmemişti ki eklemleri bembeyaz olmuştu ve büyüğü bir kez daha alevlenmişti. Ama Luka ona hiç bakmadı. Umurundaymış gibi görünse de, Tessa bu odada hiç var olmayabilirdi.

"Eylemlerini açıklamayı öneririm Mors," dedi Rordan, sandalyesinde daha dik oturarak. Parmak uçlarında hafif bir güç parıltısı titreşti.

Luka, "Theon bu kadar kısa sürede katılamadı," dedi. "Bildiğiniz gibi Valter şu anda müsait değil."

"Herkes Lord St. Orcas'ın Yeraltı'nda bazı acil meselelerle ilgilendiğinin farkında," diye cevapladı Rordan.

"Bu yüzden bir Arius Varisinin burada olmasını bekliyorduk," diye araya girdi Serafina Hanım, Luka'ya sorgulayan bir bakış atarak.

Rordan'ın, yönetici Leydilere Valter hakkında yalan söylediğini biliyordu. Tüm bu tartışmada onu şaşırtan şey

bu değildi ve şimdi Leydi Isleen ile aynı soruyu soruyordu. Axel'ı görmeye hazırdı. Sabahtan beri onu görmeye hazırlanıyordu. Theon buraya gelemezdi. Yaptıkları anlaşmaya göre olamazdı. Eğer bilerek onun bulunduğu yere girerse, anlaşma bozulur ve bir tür lanete maruz kalırdı. Burada olması gereken Luka değil, Axel'dı.

"Axel St. Orcas artık sıradaki değilse?" diye devam etti Leydi Isleen.

"Ne ima ediyorsun?" diye sordu Luka, gözlerini Serafina Hanım'a dikerek.

"Theon'un bir Eşleşme sözleşmesi var," diye düşündü Falein Hanım, sanki bu çok mantıklıymış gibi. "Bu noktada kendi varisinin olması mantıklı."

Gök gürültüsü duyulunca tüm oda sessizliğe gömüldü ve Tessa, altındaki zeminin sesle titrediğini hissetti.

İşte o zaman Luka nihayet ona bakmaya tenezzül etti.

Safir gözler onunkilerle buluştu ve kalbi çılgınca atıyordu. Umursamamalıydı. Ondan uzaklaşmıştı. Sonunda kazanmıştı. Sonunda özgürlüğünü elde etmiş, ardında sadece kan ve yıkım bırakmıştı.

Çünkü canavarlar bunu yapardı.

Kötülerle dolu bir dünyada hayatta kalmanın tek yolu buydu.

Luka'nın dikkati çoktan odaya dönmüştü ki, "Bildğim kadarıyla başka bir varis yok. Axel de müsait değil. Bu nedenle, Theon'un danışmanı ve yardımcısı olarak, her ne konuşuluyorsa onu bildirmek için gönderildim." dedi.

"Bu saçmalık," diye alay etti Celeste Hanım. "Sen Arius soyundan gelmiyorsun. O koltuğa oturamazsın."

"O zaman bu koltuğa kimin oturmasını öneriyorsun?" diye karşılık verdi Luka.

"Bir sonraki en güçlü Arius Mirası," diye karşılık verdi.

"Bir kan hattının en güçlü Mirasının bir krallık koltuğuna sahip olması gerektiğini mi söylüyorsun?"

"İşler hep böyle yürür," diye çıkıştı Leydi Candra. "Bunu biliyorsun."

"O zaman neden orada?"

Herkes dönüp ona baktı. Varisler koltuklarında rahatsızca kıpırdandılar. Kaynaklar gerildi, bağlarını korumaya hazırlanırken etraflarında hareketlenen unsurlar harekete geçti.

"Onun burada olmaması gerekirdi," dedi Serafina Hanım sonunda, çöken sessizliği bozarak.

"Onun benim koltuğumda olması gerektiğine mi inanıyorsun?" diye sordu Lord Jove, gücü ondan yavaşça çekilerek.

Tessa'nın gücü bir sevgili gibi onu sararken, Tanrı'nın gücü Theon'un karanlığı gibi dışarı sızıyordu. Yavaşça Luka'ya doğru yol aldı ve Tessa gerildi. Kendi gücü ona baskı yapıyordu ve kendi benzerini mi arıyordu yoksa onu korumaya mı çalışıyordu, anlayamıyordu.

Ancak Luka hiç etkilenmişse benzemiyordu. Hiç etkilenmemişti ve bu onu çileden çıkarıyordu. Tanrılar bile Devram'a geri dönebilirdi ve Luka Mors, umurunda değilmiş gibi davranırdı.

"Senden daha güçlü değil mi?" diye sordu Luka.

"Hayır," diye hemen cevap verdi Lord Jove.

Luka sadece omuz silkti.

Diyarın gayrı resmi hükümdarı olan Achaz Lord'a kahrolası bir omuz silkme.

"Sana temin ederim ki öyle değil," diye ekledi Rordan, gücü hâlâ artıyordu.

"Emin misin?" diye sordu Anala Hanım, kızıl-altın saçları Rordan'ın gücünün ışığında parıldarken.

"Elbette," diye cevap verdi.

"Öyleyse onun tüm soyunu tespit ettiniz," diye üsteledi Leydi Aithne.

"O açıkça bir Achaz Mirası," diye çıkıştı Celeste Leydisi.

"Öyle mi?" diye sordu Falein Hanım. "Tanık olduğumuz güçler onun bundan daha fazlası olduğunu gösteriyor ve bize Rordan'ın onun tam soyunu bilmediği defalarca söylendi. Bu değişti mi?"

"Sana bu konuda ilerleme kaydettiğimi söylemiştim," diye karşılık verdi Lord, gücü Luka'ya doğru giderken durdu ve şimdi Leydi Farhan'a doğru yöneliyordu.

"Ve yine de bizi Arius Varisi'nden ayırması gerektiğine ikna ettiğinden beri yeni bir bilgi paylaşmadın," diye araya girdi Anala Hanım. "Buraya gelmemizin sebebi bu değil mi Rordan? Arius Varisi senden daha fazla ilerleme kaydediyordu."

"Bana konuşma fırsatı veren olmadı. Daha yeni yerlerimize oturduk," diye çıkıştı Lord Jove.

"Öyleyse konuş," dedi Leydi Aithne, altın gözlerinde titreyen alevler yüzünden sesi fazla sakın çıkmıştı.

Luka'yı ve Axel yerine neden burada olduğunu unutmuş gibiydiler, ama Tessa unutmamıştı. Şimdi Luka'nın burada olmasından her zamankinden daha fazla rahatsızdı çünkü odak noktasını doğrudan kendisine yöneltmişti. Muhtemelen sonunda bu ona da ulaşacaktı. Anladığı kadarıyla bu toplantının amacı, Achaz Krallığı'nda kalışını görüşmekti. Fakat Luka, herkese olması gereken kişi olmadığını hatırlatmaktan çekinmemişti.

Çok vahşi.

Çok dürtüsel.

Çok fazla uğraş.

Kontrol edilemez.

Tessa korkuluktan aşağı atladı, Rahibe Cordelia'nın sözleri onu burada bile buldu. Kadın onu Augury'ye teslim etmeye çalıştığından beri Malikane Annesi'nden hiçbir haber almamıştı. Katıldığı veya duyduğu konuşmalarda hiç adı geçmemişti. Sanki... ortadan kaybolmuş gibiydi.

"Annesinin soyunun Achaz kanı olduğundan nasıl emin olabiliyorsun? Annesinin kimliğini biliyor musun?"

Falein Leydisi'nin sesi ona kadar ulaştı ve Tessa, az önce volta attığını fark ederek sakinleşti. Çıplak ayakları mermer zeminde sessizdi, ayakkabıları yakındaki bir sandalyeye bırakılmıştı. Giydiği elbise altın kadifeydi, kış ayları sonunda tüm şiddetiyle gelmiş ve yerde yapışan kar

bırakmıştı. Fakat elbisenin dar korse ve uzun kolları, balkonda onu sıcaklatıyordu. Bugün bunu giymek bile istememişti. Kullanışsızdı. Tayt ve kazak kulağa harika geliyordu ama Oralia, bu duruşmaya katılmakta ısrar ederse bunun daha akıllıca bir seçenek olacağını iddia etmişti. Kadın, Tessa'nın bugün burada olması hakkındaki fikirlerini Dex kadar açık bir şekilde belirtmişti. Sadece bu diyardan nefret eden tanrıların bildiği bir nedenden dolayı, Oralia ona hizmet etmekle görevlendirilmişti.

Bir Peri ona hizmet ediyordu.

Bu düşünce bile onu kusturmaya yetiyordu ama Oralia bunun kendisine verilebilecek en iyi ödev olduğunu iddia ediyordu.

Tessa buna katılmadığını söyledi.

Söylenenlere dikkat etmeli, her kelimeyi özümsemeli. Aylardır yaptığı tek şey buydu. Theon'a karşı durumu bu şekilde tersine çevirebilmişti. Zaten söylenen her şeyi biliyordu.

Annesinin soyundan gelen Lord Jove, ona annesinin soyundan geldiğini söylemişti. Annesinin Achaz'ın soyundan geldiğini, ama ne kadar ileri gittiğini bilmiyordu. Ne kadar yakınsa, bu kesindi. Hâlâ ondan daha güçlü olduğunu iddia ediyordu. Lord Jove, durumun böyle olduğunu düşünmüyordu, ama kendi gücüyle bunu bilecek kadar eğitim almamıştı.

Henüz.

Tanrı, diğer krallık yöneticilerinin önünde kendine güvenen ve sakın bir tavır sergileyen biriydi ama o, Tanrı'nın kendisini herkesten daha çok gözlemlediğini biliyordu.

Avcıları çağıramadı.

Kendisine ve sadece kendisine hesap veren kurtları yoktu.

O hem başlangıç hem son, hem aydınlık hem karanlık değildi.

Ve büyükbabasının ölüm ve sonların tanrısı Arius olduğunu bilmiyordu.

Aptal değildi. O kartı yanında saklamıştı, görünüşe göre Theon da öyle. Scarlett bu gerçeği paylaştığında odada bulunanlar dışında, baba tarafından soyunu kimsenin bilmediğinden emindi.

Sırlar sonuçta para birimiydi.

Lord Jove'un diğerleriyle birlikte çalıştığını gösterecek kadar gerçeği paylaşmasının sebebi buydu. Diğer hükümdarlar, onun bilgi sakladığını biliyor olmalıydı. Onların da kendi sırları vardı ve Tessa son zamanlarda o kadar çok para biriktirmişti ki, Devram'ın en zengin kişisi olabilirdi.

Kadifenin her adımda tenine sürtünmesinden bıkmış bir halde bir sandalyeye çöktü. Hâlâ konuşulanları duyabiliyordu. Nerede kalması gerektiği konusunda yapılan tartışmalar, sanki Lord Jove onu ait olduğu Achaz Krallığı'ndan çıkarmalarına izin verecekmiş gibi. Ama Jove tartışmaları dinleyip başını geriye attı ve gözleri kapandı. Haftalardır iyi bir gece uykusu çekememişti. Theon ve Luka arasında uyuduğu son geceden beri.

Ve uyuduğunda, gördüğü rüyalar... hiç de rüya değildi.

Sadece bu düşünce bile onu ayağa kaldırmıştı. Burada uyuyamazdı. Bir vizyonu varsa, uyandığında ruh halinin nasıl olacağını asla bilemezdi. Onlardan uzakta kendini daha kaotik hissediyordu ve bu, tüm hayatı boyunca kaos içinde olduğu söylendiği düşünüldüğünde, kayda değerdi.

Çoraplarını tekrar giyip, merdivenlerden aşağı inerken ses çıkarmasınlar diye giydiği topuklu, siyah bilekte botlarını aldı. Mahkeme binasının girişi tüm Lordlar ve Leydilerle doluydu ve Dex ile Oralia'nın bir kenarda durduğunu görünce içinden küfretti. Elbette Dex, tek çıkışını görecektir şekilde konumlanmıştı. Sanki çıkmaya çalışacağından şüpheleniyormuş gibiydi.

Kaşlarını çatarak, sadece birkaç saniye ne yapacağını düşündü, sonra merdivenlerin yarısına kadar geri çıkıp bir

portal oluşturdu. Kapi parlak bir şekilde parladi ve binanın yanındaki bir ara sokağa adim attığında gözlerini kismasına neden oldu.

"Harika bir numara," dedi Tessa'nın çok iyi tanıdığı bir erkek sesi ve döndüğünde Brecken'ın duvara yaslandığını gördü.

Erkek, Dex gibi siyah pantolon ve beyaz düğmeli gömlek giymişti. Sigarasını dudaklarına götürürken, kolu yukarı doğru kıvrıldı ve üzerindeki işaretler ortaya çıktı: Celeste Malikanesi, hava unsuru ve Achaz Krallığı'na hizmet ediyor.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, botlarını kaldırıma bırakıp artık nemli olan ayaklarını içine sokarken. Harika. Sanki çoraplar yeterince kötü değılmiş gibi, şimdi de ıslak çorapları.

"Sigara," diye cevapladı Brecken, sigaradan bir nefes çekerek. "Sıra sende."

"Dex'ten gizlice kaçıyorum," diye karşılık verdi.

Brecken sırttı. "Genellikle seninle gizlice görüşüyoruz, Tessie."

Tam bir cevap verecekken adamın dumanının kokusu burnuna geldi. "Sen... Bu bir uyku yaprağı mı?"

Koyu kaşlarını kaldırdı, ardından bir nefes daha çekip ruloyu ona uzattı. "Bir içki mi istiyorsun?"

Tessa, alt dudağını ürperterek ona baktı. Kulağa hoş geliyordu. Sinirlerini yatıştıracağını biliyordu ama...

Tristyn Blackheart ile sadece lull-leaf içmişti.

Ve o sadece onu kullanıyordu.

Ve Auryon ona ihanet etmişti.

Dex ve Oralia ona yalan söylüyordu. Ne hakkında yalan söylediklerini henüz çözememişti. Onlara güvenemiyorsa, Brecken'a da kesinlikle güvenemezdi.

Brecken, kadının cevap vermemesini teklifini reddettiğı şeklinde algılayarak omuz silkti ve ruloyu dudaklarına geri götürdü. "O zaman nereye gidiyorsun?"

"Dexter'a rapor vermem mi gerekiyor?" diye alaycı bir şekilde sordu.

Brecken kakhaha attı, başını duvara yaslayıp gözlerini kapattı. "Senin nerede olduğun her zaman onun endişesiydi, benim değil."

"Elbette. Sen nadiren ortalıkta oluyorsun," diye mırıldandı, huzursuzlanmaya başlayarak. Arka sokaklarda öylece dikilemezdi.

"Ama Katya..." diye devam etti Brecken, onun yorumunu duymazdan gelerek.

"Kat iyi. Güvende ve korunuyor," diye yanıtladı Tessa.

"Arius Mirası ile mi?" diye düşündü Brecken. Alaycı bir kakhaha daha attı. "Şüpheliyim."

"Axel—" Ama sözünü kesti. Arius Mirası'nı savunamazdı. Kaderi önündeyken daha iyi olamazdı. Boğazını temizleyerek, "Katya iyi olacak. Ben hallederim," dedi.

Brecken sadece mırıldandı, kalan son ıstırap yaprağını yere atıp ayakkabısının altına sıkıştırdı. "O zaman Dex'e ne diyeceğim?"

"Ne istiyorsan söyle ona," diye karşılık verdi ve arkasını döndü. "Rordan hareketlerimi kısıtlamıyor, bu yüzden Dex de kısıtlayacak durumda değil."

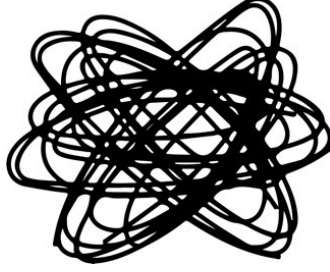
"Ne kadar da özgürsün," diye mırıldandı, duvardan itilerek.

"Defol git, Brecken," diye çıkıştı, ayaklarının dibindeki zeminde enerji kıvılcımları uçuşurken gücünün arttığını hissediyordu.

Ellerini ceplerine sokup yanından ağır ağır geçti, ama yanına vardığında nefes almak için durdu. "Olman gereken kişi ol, Tessalyn," dedi alçak sesle. "Özgürlüğüm buna bağlı."

Ne anlama geldiğini sormasına fırsat kalmadan, adam köşeyi dönüp onu yine yalnız bıraktı.

TESSA



Yalnız olabilirdi ama aldırış etmiyordu. Hayatında ilk kez Akropolis'te refakatsiz dolaşıyordu. Elbette izleniyordu. Yanında dev bir gümüş kurt varken fark edilmemek zordu, ama gölgelerden çıkıp sokağa adımını attığı anda Roan belirmişti. Kar yavaşça yere süzülüyor ve Tessa kollarını sıkıca kendine dolamıştı. Mahkeme binasından çıkma ihtiyacıyla paltosunu bırakmıştı.

Akropolis'in merkezinde büyük bir çeşme vardı, suyun donmasını engelleyen çeşitli büyüler vardı ve durup akışını izledi. Ortada, siyah ve altın rengi ışıltılı bir heykel vardı ve su çeşitli yerlerden akıyordu. Hiçbir mantık veya gerekçe yoktu. Her krallık için bir tane olmak üzere altı ayrı bölüme ayrılmış havuza akan kaostan başka bir şey değildi.

Yavaşça etrafında döndü, parmaklarını çeşmenin ağzında biriken karda gezdirdi. Her tanrı veya tanrıçanın neye benzediği düşünülen bir mozaik, dibine işlenmişti. Anala parlak kızıl-altın saçları ve altın gözleriyle. Serafina gümüş saçları ve beyaz alevlerden tacıyla. Falein sıcak teni ve siyah bukleleriyle. Arius koyu saçları, zümrüt gözleriyle ve...

Tessa birine çarptığında nefes nefese kaldı. Özür dilemeye ve af dilemeye başladı; her şeyin suçunu üstlenme

alışkanlığı hâlâ içindeydi, ama başını kaldırdığında kelimeler dilinde donup kaldı.

Karşılaştığı varlık, başlığı yukarıda ve yüz hatları gizli bir pelerin giymişti. Uzun boyluydular ama onu sabit tutan el, açıkça kadınsıydı. Kadın ona bakamadan, figür geri çekildi ve parmakları bir kez daha pelerinin koluna girdi. Başlığın altında sedefli bir maske yoktu ve Roan yanında homurdanmıyordu. Aslında kurt oturuyordu. Dikkatini figüre vermişti ama sakindi, belli ki herhangi bir tehlike hissetmiyordu.

Çünkü bu kişi Augury'nin bir üyesi değildi.

Bu Bekçi'ydi.

Ama bu mümkün değildi çünkü gücünü uyandıran, onunla konuşan, etrafındakileri aptal yerine koyan Bekçi, kesinlikle erkekti. Bekçi'nin kim veya ne olduğunu kimsenin bilmediği söyleniyordu. Büyü ve büyülerin kullanılmasıyla kimliklerinin sürekli değiştiği söyleniyordu, ancak Bekçi aynı zamanda Pantheon dışında hiç görülüyordu.

"Sen kimsin?" diye sordu Tessa, figürden uzaklaşarak.

Sadece başlarını eğdiler ve onun kendisini incelediğini hissedebiliyordu.

Elini kaldırdı, parmaklarının arasında şimşekler çaktı. Kendini korumama, körü körüne güvenme ve birine şüphe duymama günleri çoktan geride kalmıştı. Hayır, bu noktada herkesin onu kullanmak, kafese koymak veya kurban etmek istediğini varsayıyordu. Belki de üçünü birden.

"Bir sahne yaratacaksın," dedi figür, sesi de dokunuşu kadar kadınsıydı.

Tessa yavaşça elini indirdi çünkü bu sesi tanıyordu. Kesinlikle kadın sesiydi ama sert ve tavizsizdi.

"Sen Koruyucu değilsin," dedi Tessa, bir adım daha geri çekilerek.

"Öyle değil miyim?"

"Ben... Nasılsın burada?"

"Sen burada olduğun gibi," diye cevap verdi.

"Ama ben buraya nasıl geldiğimi bilmiyorum."

Dişi, başlığının altından tısladı. "Cevaplarının nerede olduğunu biliyorsun, vahşi ve öfkeli kız. Onlara sahip olmak istemiyorsun."

"Bu doğru değil," diye hırladı, avuçlarından ışık yayılırken öne doğru sendeleyerek. Kadına çarpıp çeşmenin kenarını çatlatmadan bir saniye önce ışığı yana doğru yöneltti.

"Cevaplarınız onda," diye sakince cevapladı kadın.

"Sorularıma cevap vermeyecek," diye itiraz etti Tessa.

Başını salladı. "Nerede durduğunu öğrenene kadar yapmayacak."

Tessa öfkeyle homurdandı ve Roan ayağa kalkıp aralarına girdi.

"Ve hâlâ seni koruyorlar," diye mırıldandı kadın, Tessa'nın zar zor duyabileceği kadar alçak sesle. "Belki de her şey henüz kaybedilmemiş."

"Belki de herkes beni hâlâ küçümsüyor," diye karşılık verdi Tessa, avluda esen bir rüzgarla. Altın sarısı saçları yüzüne savruldu, kar taneleri saç tellerine takıldı. Çeşme ağzındaki çatlaktan altın rengi bir sis yükselmeye başlarken, kar tanelerini önünden çekti. Saniyeler sonra yanında bir Avcı belirdi. Roan şimdi hırlıyordu ama dişi geri çekiliyordu.

"Kurtuluş ve yıkımın uçurumunda duruyorsun, Tessalyn. Akıllıca seçim yap."

Sonra gitti, havaya karıştı. Tessa, Seyahat edebilmesine hiç şaşırmamıştı. Görünüşe göre Theon'un vekaleten Arius Lordu olarak yaptığı ilk işlerden biri, Valter'in ölüm cezasından kaçınmak için Cienna'yı Yeraltı'na hapseden sürgün cezasını iptal etmek oldu. Ama bu, Muhafız'ın tek bir kişi olduğuna inanan herkesin yanıldığı anlamına geliyordu. Birden fazla kişi vardı ve şu an itibarıyla, belki de bu sırrı bilen tek kişi oydu.

Topladığı diğer sırlarla birlikte bu bilgiyi de arşivlerken kendi kendine gülümsedi. Diğer Muhafızların kim olduğunu öğrenecekti. Zaten fikirleri vardı ve zamanla bu teorileri

test edebilecekti. Brecken da kendi sırlarını o ara sokağa sızdırmıştı. Peki ya Lordlar ve Leydiler? Aralarındaki gerilim çoktan artmıştı. Daha fazlasına tanıklık edebilirdi ama Muhafız hakkındaki bu bilgi, kaçırmaya değerdı.

"Majesteleri, siz mi çağırdınız?" diye sordu Avcı, sesi her zamanki gibi boğuk ve doğaüstüydü. Artık onu sevmeye başlamıştı. Kendi ruhu kadar buz gibiydi.

Onun önünden süzölerek geçiyordu, soluk teni yağın kar kadar beyazdı.

"Dün gece Pantheon'u ziyaret etmeyi önermiştin," diye yanıtladı Tessa. "Bu hâlâ gerekli mi?"

"O seni görecek, ama sen ona giden yolu bulmalısın."

"O zaman gidelim."

"Peki havada tattığım Arius kanı ne olacak?" diye sordu Avcı.

Başını iki yana sallayarak Pantheon'a doğru yürüdü. "Bugün olmaz. Daha fazla dikkat çekemem, özellikle de içeri girdiğimizde."

"Anlaşıldı efendim."

Göğsüne takılı kınılı altın bir kılıcı ona uzatmadan önce bir ışık huzmesi belirdi. Kılıç, sanki hep onun bir parçasıymış gibi kürek kemiklerinin arasına yerleşti. Her zaman onundu. Zamanın başlangıcından beri.

Yaklaşırken insanlar dağılıp yan sokaklara saptılar ve tanrılar aşkına, bu çok hoş bir histi. Alaycı bakışlar ve küçümsemeler yerine korkuyu tercih ederdi. Pantheon'daki muhafızlar yaklaşırken girişini engellemeye çalıştılar, ama dudakları yukarı kıvrılıp başı yana eğildiğinde, gücü tam da durdukları yerde tesir etmeden hemen önce kenara çekildiler. Bu insanlar sırf var olduğu için bile onu alt üst ederlerdi. Artık ahlakı önemseyecek hali kalmamıştı.

Ama bu da doğru değildi.

Pantheon'un koridorlarında dolaşırken, rahibeler dışında kimsenin girmesine izin verilmeyen yerlerde daha da derinlere inerken bu doğru değildi. Orada olmak istemeyen erkek bir Peri ile birlikte iki rahibeye rastladığında da

doğru değildi. Işığını incecik boğazlarına göndermekten çekinmediğinde de doğru değildi. Avcı, onlara Zinta Mirası olduklarını söylemeye çalıştığında ve gücü ona bahsettiği ölümle beslenmeden önce onu tek bir bakışla susturduğunda da doğru değildi. Erkeğin kıyafetlerini almak için eğilip ona uzattığında, titreyen parmakları kumaşı kavradığında ve gözleri yere dikildiğinde de kesinlikle doğru değildi.

Önünde çömeldi ve çenesinin altındaki tek parmağıyla başını kaldırdı. "Pantheon'un en derin yerlerine erişebiliyor musun?" diye sordu, ela bakışlarını üzerinden ayırmadan.

Peri başını salladı. "Ben sadece rahibelerin girebildiği yerlere gidebilirim. En derin kısımlar sadece—"

"Bekçi," diye araya girdi Tessa. "Beni gidebildiğin kadar uzağa götür."

Başını salladı ve Tessa ayağa kalkıp arkasını dönerken giyinmeye başladı. Bir koridorda yanlarından ayrılırken kekeleyerek, "Teşekkür ederim... Sadece teşekkür ederim... efendim," dedi.

"Bunu kime isterseniz anlatın," diye cevap verdi. "Ve onlara bildirin ki, eğer bir başkası size böyle bir şekilde dokunursa, aynı kaderi tekrar yaşatacağım."

Peri'nin yüzü soldu, ama dar geçitte ilerlemeye başlamıştı bile. Koruyucular tenine çarparak çatırdıyor ama onu durdurmak için hiçbir şey yapmıyordu.

Koğuşlar onun için hiçbir zaman bir engel olmamıştı.

Avcı, Pantheon'un derinliklerine doğru ilerlerken sessizdi; Roan dışarıda kalmıştı. Perilerin onları götürdüğü salonlarda rahibelerden kaçınmak zorunda kalmışlardı, ama bu geçitler tamamen ıssızdı. Aşağı doğru kıvrılmaya başlayana kadar, yeraltına indiklerini fark ettiğinde nefesi sığlaşmadı.

"Majesteleri?" diye sordu Avcı, onun bunu yapması üzerine duraklayarak.

Onu duymazdan gelerek derin bir nefes aldı. Onları hissedebiliyordu. Aniden hissettiği duygu patlamasını

hissetmişlerdi ve ikisi de engellediği bağıın diğer tarafında volta atıyorlardı. Derin bir nefes daha alarak eğildi ve çoraplarını ve botlarını çıkarıp koridorda bıraktı. Ayak parmakları altındaki soğuk taşa değdi ve elini duvara götürüp parmak uçlarını engebeli yüzeyde gezdirdi.

Bir adım önde, bir adım önde. Sadece bir sonraki adıma odaklan.

Luka'nın Yeraltı'ndan gelen sözleri zihninde yankılandı ve bir sonraki adımı, sonra bir sonrakini ve bir sonrakini atmadan önce bir kez daha derin bir nefes aldı. Taşın serinliği onu yere sağlam basmaya devam etti, ama o kadar odaklandı ki, zihinsel kalkanları kaydı.

İşte bizim kızımız.

Luka'nın sesi zihninde bir kez daha yankılanınca bir küfür savurdu ve yeraltına ineceğini anladığı anda kalkanlarının kaydığını fark etti. O sözler anılar değil, Luka'nın sözleriydi.

"Nerede olduğumu nereden biliyorsun?" diye karşılık verdi ipin ucundan. Theon'u odasında dizlerinin üzerinde bıraktığından beri, ipin ucundan söylediği ilk sözlerdi bunlar. Aslında, Luka'yla en son konuştuğunda, Augury üyeleri onu nemli tünellerden geçirirken onu ikna etmeye çalışıyorlardı.

Ne kadar da uygun.

Nerede olduğunu bilmiyorum, diye yanıtladı Luka. Ama paniklediğinde anlarım, Tessa.

İkinize de ihtiyacım yok.

Bu yorumu görmezden gelerek, "Ama seninle konuşmam gerek. Şahsen. Neredesin?" dedi.

Seni görmeyeceğim.

Tessa, bu önemli.

HAYIR.

Ve böylece, zihinsel kalkanlarını tekrar yerine oturtarak onu bir kez daha engelledi. Theon'un tek bir kelime bile etmemiş olması onu etkilemişti. Ama onu en başından beri orada hissetmişti. Aralarındaki bağ da öyle. Son haftaları o

şeyin özlemine o kadar alışmıştı ki, artık sürekli bir sızıya dönüşmüştü. Uyuşmuş olduğu bir şeye, ama şimdi hissediyordu. Bu da can sıkıcıydı.

Etrafına bakınca, takip ettikleri geçidin büyük bir odaya açıldığını gördü ve bir kez daha irkilerek daha önce buraya geldiğini fark etti.

Hayır, bekle.

Burada değil ama benzer bir yerde.

Augury üyeleri onu buna benzer bir odadan geçirmişlerdi, ancak ortada bir sunak vardı. Bu dairesel oda çok daha küçük ve boştu. Burada büyük bir aynadan başka hiçbir şey yoktu.

Büyük muhtemelen doğru değildi.

Bir kapıdan daha yüksekti ve tepesi boyunca kemerli bir şekilde uzanıyordu. Etrafında çeşitli işaretler vardı. Yaklaştıkça, bazılarının tanrıların sembolleri olduğunu anladı, ancak bilmediği başka semboller de vardı.

"Koruyucuların bu kadar sıkı koruduğu şey bu mu?" diye düşündü Tessa. "Ayna mı?"

"Her şey her zaman görüldüğü gibi değildir," dedi Avcı, öne doğru süzülerek.

"Doğru," diye itiraf etti, daha da yaklaşarak. Theon, Scarlett'i bir aynada gördüğünü iddia etmişti ama anladığı kadarıyla o ayna Yeraltı'ndaydı. Parmak uçlarını birkaç sembolün üzerinde gezdirdi, takip etti.

Üç iç içe geçmiş üçgenden oluşan Achaz sembolüne ulaştığında, Avcı kulağına, "Kan kanı çağırır," diye fısıldadı.

"Ne?" diye sordu Tessa, ona dönerek. Bembeyaz gözleri hafifçe parlıyordu. Gözbebeklerinin olmamasına alışmıştı. Ya da görünüşe göre isimlerinin olmamasına. Bir keresinde sormuştu ama hiçbiri cevap vermemişti. Hepsinin tıpatıp aynı görüldüğü düşünüldüğünde, bu onu şaşırtmamıştı.

"Kan kanı çağırır," diye tekrarladı ve sırtındaki kılıca uyan altın bir hançeri havadan çekti.

"Bunu saklıyorum," dedi ve bıçağı alıp elinde tarttı.

"Elbette efendim," diye cevapladı başını eğerek. "Ama izin verin."

Hançeri geri alıp hızla hareket etti ve ucunu avucunda gezdirdi. Kadın nefes nefese kaldı ve taş zemine kan damlarken elini geri çekti.

"Kan kanı çağırır," dedi tekrar, buz gibi parmaklarıyla bileğini kavradı ve elini kazınmış sembollere doğru çekti.

O zaman anladı ve Avcı da bunu hissetmiş gibi, onu bırakmaya karar verdi. Ne düşündüğünü veya hissettiğini nasıl bildiklerinden tam olarak emin değildi. Sembolleri incelerken, gözleri Arius sembolüne takılınca kısa bir an tereddüt etti. Büyükbabasıydı. Belki de Ahaz'dan çok Arius'a yakın akrabaydı.

Bunun ne yapacağını bilmiyordu. Tanrıların Devram'a karışması yasaktı. Kan, kana her şeyi çağırabilirdi. Aynaya başka bir alemden başka bir Arius veya Achaz Mirası çağırabilirdi. Belki de Scarlett'i çağırırdı. Ne de olsa kraliçe onun kuzeniydi.

Ya da babasını çağırabilirdi.

Ya da annesi.

Düşünceler onu aynadan uzaklaştırdı. Eli yumruk oldu, parmaklarının arasından kan sızıyordu.

Ama bu aynayı kullanmak için tek şansı bu olabilir. Ona ayna diyebilir miydi? Bu, gerçekte yaptığı işe kıyasla fazla basit kaçıyordu.

"Çağrınıza cevap verecek," diye fısıldadı Avcı, buz gibi parmak uçları ensesinde gezinirken. "Sizi bekliyor."

Bir kararlılıkla öne doğru atıldı ve kanayan avucunu Achaz sembolünün üzerine vurdu. İsteddiği buydu. İhtiyacı olan buydu. Cevaplar. Ve eğer burada kimse cevapları ona vermezse, o zaman doğrudan kaynaklara gidecekti.

Aynada bir şeyler dönmeye başladı, gölgeler ve gümüşü ışıklar arasında görüntüler yanıp sönüyordu. O kadar hızlı hareket ediyorlardı ki, geri çekilip izlerken seçemediği bulanıklıklardı.

"Her zaman bu kadar uzun sürer mi?" diye sordu Tessa birkaç dakika sonra, avucundaki yara çoktan iyileşmişti.

Ama Avcı cevap vermedi, o da aynaya odaklanmıştı.

Sıkılmaya başlayınca, diğer sembollerden bazılarını inceleyerek tekrar yaklaştı. Devram'daki ana krallıkları ve diğer Miras krallıklarını biliyordu, ama bunların çoğu ona yabancıydı. Bir dairenin içinde bir üçgen. Bir dairenin tepesinde bir hilal. Bunlardan birini ancak karışık bir düğüm olarak tanımlayabilirdi.

Dokunmak için uzandığı sırada bir erkek sesi, "O değil, çocuğum," dedi.

Tessa sendeledi, elbisesinin eteğine takılıp sertçe taş zemine düştü. Işığı parladı, şimşekler zeminde sekerek etrafında altın bir kalkan belirdi.

Bu yeni bir şeydi.

Ama gözlerini tekrar aynaya çevirip parlak altın beneklerle dolu mavi gözlerle karşılaştığında, tüm düşünceler aklından uçup gitti. Adamın tüm varlığı parlıyor, ışık kollarına dolandığı gibi etrafında da dönüyordu. Bronz tenliydi ve altın rengi saçları -kendi saçlarıyla aynı renkte- neredeyse çenesine kadar uzanıyordu. Ve tanrılar aşkına, uzun boyluydu. Kadının bir tanrıya baktığına şüphe yoktu.

Işık ve başlangıçların tanrısı.

Achaz.

"Aferin, Hunter," dedi tanrı. "Başka kimsenin başaramadığını başardın."

Avcı derin bir şekilde eğildi. "Amacım sizi memnun etmek, kralım."

Tessa ayağa kalkmayı başarmıştı ve tanrının önünde diz çökme dürtüsüne karşı koyarak kıpırdanıyordu. Bir Miras değildi, ama kesinlikle bir tanrıça da değildi. Ve Achaz tanrılarının hükümdarıydı.

Achaz sanki onun düşüncelerini okuyabiliyormuş gibi, "Sen eğilmiyor musun? Gerçekten de o alemde böyle bir düşünce kayboldu mu?" dedi.

"Belki de tanrılar diyarı terk edip kendi sonunu hazırladığında böyle bir düşünce kaybolmuştur," diye karşılık verdi.

Bu dürtüsellik karşısında anında pişmanlık duydu. Tam da ona özgü, üstelik de bir tanrıya yakışır bir hareketti. Ama zaten söylemişti ve özür dilemek istese bile, kelimeleri zorla ağzından çıkaramazdı.

Achaz, gözlerindeki altın benekler saf bir güçle parıldayarak ona bakıyordu. Dudakları ince bir çizgi halinde birbirine bastırılmıştı ve ancak o zaman omzunun üzerinden görünen altın bir kılıç kabzasını fark etti. Zarif giysilerinden, arkasındaki belli belirsiz kanat şekline kadar tüm varlığı zarafet ve incelikle doluydu.

Sonunda özür dilemeyeceğini veya af dilemeyeceğini kabul ettiğinde, "Anlıyorum." dedi. Sonra da ekledi: "Böyle bir kibir babanın tarafından geliyor."

Bundan şüpheliydi. Tessa, tüm tanrıların böylesine kibirli doğduğu hissine kapılmıştı.

Yine de hiçbir şey söylemedi, önce onun konuşmasını bekledi. Yeterince uzun süre beklerse, başkalarının onun pek bir şey yapmasına gerek kalmadan sırlarını açığa çıkardıklarını fark etmişti.

İzleyin. Dinleyin. Bu odadaki insanlar hakkında öğrenebileceğiniz her şeyi öğrenin.

Theon ona bunu öğretmişti ve son aylarda bunun ona çok faydası olmadığını söylese yalan olurdu.

"Ancak," dedi Achaz onu uzun bir süre daha izledikten sonra, "benim repliğimden azim alıyorsunuz."

"Yüzyıllardır kin besliyorsanız öyle olduğunu tahmin ediyorum," diye espri yaptı.

"Söylediğin şeyden haberin yok," diye soğukkanlılıkla cevap verdi.

Tessa omuz silkti. "Senin bana, benim sana ihtiyacım olduğundan daha çok ihtiyacın olduğunu biliyorum."

"Peki, böyle bir şeye inanmanıza ne sebep oluyor?"

Yaklaştı, parmak eklemlerini cama vurdu. "Aynanın diğer tarafında sıkışıp kalmadım."

"Ayna mı? Bunun o olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu Achaz, sesinde bir alayla. "Bunlar güç kapları. Her zaman böyle değillerdi ama zamanla bu hale geldiler."

"Nasıl?"

"Ben size tarih dersi vermeye gelmedim," diye çıkıştı, giderek daha da sinirleniyordu.

Kaderin cilvesi gereği onun ruh halleri Theon'unkinden daha değişkendi.

"Öyleyse neden buradasın?" diye sordu, bu sefer onun ses tonuyla aynı değildi ama sakın ve sıkılmış bir şekilde aynanın etrafındaki oymaları tekrar boş boş çizmeye başlamıştı.

"Amacınızı anladığınızdan emin olmak için."

Parmakları Arius sembolünün üzerinde gezinirken, bu sözler onu kısa bir anlığına duraklattı.

"Amacım dengeyi sağlamak," dedi, sesi ürkütücü bir hal alıyordu.

"Öyle," diye onayladı Achaz ve bu cevaptan ne kadar memnun olduğunu duyabiliyordu. "Peki söyle bana torunum, dengeyi düzeltmek ne anlama geliyor?"

Torunum.

Ailevi terim ona bir şeyler hissettiriyordu ve kan bağı olan bir akrabasına mı yakınlaşmak istiyordu yoksa bir tanrıdan mı uzaklaşıyordu, karar veremiyordu. Ama her şeyden çok, aradığı bir onaydı bu.

Tessa aynadan geri çekildi ve hafifçe boğazını temizledi. "Eski yasaları çiğnediği için Arius soyunun yok olmasını mı istiyorsun?"

"Çok iyi," diye övdü.

"Ama sen de aynısını yapmadın mı? Senin karşında durmam doğru olur muydu?"

Tanrının yüzündeki onay ifadesi hızla rahatsızlığa dönüştü. "Arius yasaları çiğnediğinde, uymaktan başka çarem yoktu."

"Peki ya onun soyu silinirse, senin soyu ne olacak? O zaman dengenin diğer tarafa doğru bozulması mantıklı olmaz mı?"

"Kim olduğumu unuttun, evlat," diye yanıtladı Achaz, sesi tehlikeli bir şekilde alçalmıştı. "Bunları daha önce düşünmediğimi mi sanıyorsun? Böyle bir dengeyi sağlamak için gerekli düzenlemeler çoktan yapılmıştı." Kadının dilinde beliren soruyu dile getirmesine fırsat kalmadan, "Sen tanrıların ve kaosun işlerinden habersizsin," diye ekledi.

Ağzını kapattı, tanıdık bir öfke oluşmaya başladı.

Bunu bilmek senin haddine değil.

Aynı kelimeler, farklı anlamlar. Hâlâ kullanılan bir araçtı. Aptal değildi.

"Peki ya annem?" diye sordu Tessa, kayıtsız görünmeye çalışarak, ama soyunun bu son parçalarını bir araya getirmek için can atıyordu. Nereden geldiğini, ne olduğunu ve amacının neden bu olduğunu öğrenmek istiyordu.

Achaz'ın başı yana eğildi. "Ona ne oldu?"

"O kim?"

Tanrının yüzünü dolduran gülümseme, ona çok fazla şey açığa vurduğunu hemen belli etti. Onun sahte kayıtsızlığını hemen fark etti.

"Sen amacını yerine getir torunum, seni ona götüreceğim" dedi.

"Ne?" diye kekeledi Tessa. "Nasıl... Buraya gelemezsin."

"Hayır," diye onayladı Achaz. "En azından şu anda değil. Ama sen, kanımdan olan sen? Bunu değiştirme gücüne sahipsin, değil mi? Ve bunun da ötesinde, ben Devram'a asla adım atamayacak olsam bile, sen kesinlikle diyarı terk edebilirsin."

"Nasıl?"

"Kaderini yerine getir. Bittiğinde beni tekrar bul," dedi, görüntüsü solmaya başlamadan önce.

"Bekle!" diye bağırdı Tessa, bir kez daha öne doğru sendeleyerek ve ellerini cama bastırarak.

Ama o gitmişti ve o yine yalnız kalmıştı.

Alnını soğuk cama bastırarak, ruhuna hücum eden öfke ve gücü bastırmaya çalışırken birkaç dakikasını aldı. Ama aynadan geri çekildiğinde, ellerini elbisesinden aşağı doğru sıyırıp Pantheon'dan çıktı. Zaten Tribunal binasına geri dönmesi gerekiyordu.

Roan onu bekliyordu, üçü Akropolis sokaklarında bir kez daha ilerlerken onun yanında yürümeye başladı. Her adımda yenilenen bir kararlılık vardı.

Amacını yerine getir.

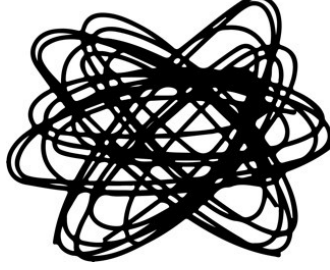
Daha fazla para topla.

Dengeyi düzeltin.

Bunların hepsi pervasızca, düşüncesizce ve vahşiceydi. Ama hayatta kalmayı umuyorsa tam da böyle olması gerekiyordu.

Çünkü Miras oyunlarını oynamayı bırakmış ve tanrılarla dolu bir arenaya girmişti ve başarısız olursa tek amacı ölümdü.

LUKA



"Bu çok aptalca, Theon," diye homurdandı Luka, kravatını çıkarıp odanın öbür ucuna fırlatırken. Telefonu hoparlördeydi, kanepenin önündeki sehpanın üzerinde duruyordu.

"Aptalca değil Luka," diye yanıtladı Theon. "Aptalca olan beni hemen araman. Sana benimle iletişime geçmemeni söylemiştim. Bana hiçbir şey söylememeni."

"Sana tam olarak ne söyledim? Onun duygularını benim kadar sen de hissettin," diye cevapladı ceketini çıkararak. Tüm bunları giymekten nefret ediyordu ama Arius Krallığı'nın temsilcisi olarak krallığın yöneticileriyle görüşürken bu konuda başka seçeneği yoktu.

"Öyleyse neden beni şimdi arıyorsun? Zaten bildiğim bir şeyi bana söylemek için mi?"

Gömleğinin düğmelerini açmaya başladığında ağzından hüsrana dolu bir homurtu çıktı. Son düğmeyi de açmayı bitirince kanepeye çöktü ve telefonunu açıp kulağına götürürken gömleği açıldı. "Oradaydı."

"Nerede?"

"Mahkeme duruşmasında."

"Yine neden bana bunları anlatıyorsun?"

Luka iç çekti, saçındaki tokayı çekip tutamları yüzüne düşürdü. "Çünkü bana Axel'in nerede olduğunu öğrenmem için ona gitmemi söyledin ama o benimle konuşmuyor. Senin bu konuda deneyimli olduğunu düşündüm... Neyse, bilirsin işte."

Theon, "Tessa'nın beni tamamen dışladığı konusunda deneyimim olduğunu mu söylemeye çalışıyorsun?" demeden önce uzun bir sessizlik oldu.

"Kırgınlık yapma," dedi Luka, ayakkabılarını çıkarıp çoraplarını çıkarırken.

"Şimdi de benden onunla nasıl başa çıkacağım konusunda tavsiye mi istiyorsun?" diye devam etti Theon, hiç istifini bozmadan. "Siktiği ve sonra dizlerinin üzerinde bıraktığı kız mı?"

"Peki, sen böyle söyleyince," diye homurdandı Luka, gücünü çağırarak ve kara alevlerin etrafta dolaşmasına izin vererek.

Uzun zamandır gerçek soyunu gizli tutmuşlardı. Çoğu kişi onun bir Arius Mirası olduğunu varsaymıştı ve ejderha formunu ve Seyahat yeteneklerini gizli tuttuğu gibi, gücünü de gizli tutmak onun doğasında vardı. Gerçek artık apaçık ortada olsa bile, burası rahat hissettiği ve tüm kalkanlarını ve iddialarını bir kenara bırakabildiği nadir yerlerden biriydi.

Karşı taraftan bezgin bir ses geldi. "Beni görmezden gelirken onu nihayet benimle konuşmaya nasıl ikna ettiğimi bilmek istiyor musun?" diye sordu Theon. "Onu zorladım, Luka. Geri kalanınız beni uyarmama rağmen onu çok fazla zorladım. Kendini kontrol altına almasını söyledim, sonra da onu çıldıracağı noktaya kadar zorladım. Sana bu konuda tavsiye verecek kişi ben değilim. Bu yüzden seni ona gönderdim. İstediyi kişi sensin. Görmek istediği kişi sensin. Sen..." Uzun bir an daha sustu ve "Bunun için doğru kişi olmadığını her zaman sen biliyordun ve şimdi nedenini anlıyorum," dedi.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Luka, avucundaki alevleri söndürürken.

"Şu anda açıklayabileceğim bir şey değil."

Şüpheler hemen büyüdü çünkü Theon ona bunu yalnızca bir şeyleri anlamaya çalışırken söylüyordu ve bu da genellikle yeni bir bilgi keşfettiği anlamına geliyordu.

"Bunca şey yaşanırken, sır saklamanın zamanı değil Theon. Yeni bir şey öğrendiysen, bize anlatmalısın," dedi Luka.

"Biz mi? Axel'in şu anda nerede olduğunu bile bilmiyoruz," diye karşılık verdi Theon.

"Peki plan ne?"

"Bir plan yok, Luka. Planın mahvolduğunu defalarca söyleyen sendin."

"Orijinal plan suya düştü," diye savundu. "Plan olmadan ilerleyemeyiz. Bu sadece... kaos."

"Şu anki planın, Tessa ile konuşup Axel'in nerede olduğunu bilip bilmediğini öğrenmek. Ben de kendi tarafımda aramaya devam ederken aynı zamanda lanet olası bir krallığı yönetmeye çalışacağım."

"Muhtemelen Mahkeme toplantılarına katılarak başlamalısın," diye kuru bir şekilde cevapladı Luka.

"Sana bu sefer gelemeyeceğimi söylemiştim. Böyle son dakika toplantı çağırdıklarında olmaz. Başka bir şeyle meşgulüm."

"Doğru. Şu anda açıklayamayacağın bir şey."

"Tanrı aşkına Luka," diye iç çekti Theon. "Bana ne olduğunu anlat yeter."

"Şimdi sana bir şeyler mi anlatmamı istiyorsun?"

"Tanrılar, her zamankinden daha düşüncelisin. En son ne zaman uçtun? Ya da mağarana gittin?"

"Şimdi oradayım," diye cevap verdi, kendisinin olduğunu iddia ettiği yere bakarak.

Mağaraya benzememesi için fahiş miktarda para harcamıştı. Zeminler zımparalanmış ve Anahita Legacy'ye, mekanın geri kalanından ayrılan mağaraların her yerine

akan su akması için boruları büyülemesi için para ödemişti. Hatta lüks bir mutfak bile yaptırmıştı ki bu saçmaydı çünkü hiç yemek yapmazdı. Ama burada, başka bir mağara odasındaki dev yatağının yastık ve battaniyelerle dolu olmasını ne kadar sevdiğini kimse ona söylememişti. Burası sessizdi ve düşünebiliyordu. Burada ondan sürekli beklentiler ve talepler yoktu. Burada, damarlarında akan kana layık olduğunu kanıtlama ihtiyacı yoktu.

Ve burada, hiç kimse onun lanet olası eşyalarına dokunmadı.

"Bana toplantıdan bahset," dedi Theon. "Sonra gidip biraz uç."

"Şu anda yöneticiler arasında çok fazla gerginlik var," dedi Luka, saç tokasını bronz bir tenekeye koyup içindeki halkalardan birini alırken.

"Ne zaman yok ki?" diye cevapladı Theon.

"Bundan daha fazlasıydı," dedi Luka, gümüş yüzüğü parmaklarının arasında yuvarlarken. "Tessa'nın orada olması, farkında olsun ya da olmasın, Tanrı'nın bir güç oyunuydu. İşler gerçekten başlamadan önce gitmesinin bir önemi yoktu. Diğerleri onu gördü."

"Toplantının amacı bu değil miydi? Tessa'nın ne olduğunu öğrendikten sonra onunla nasıl başa çıkacaklarını tartışmak mı?" diye sordu Theon, kendi tarafından gelen hışırtı sesleri tekrar susana kadar.

"Ama bilmiyorlar," diye savundu Luka, yüzüğü tekrar kutunun içine koyup kapağı çarparak kapatırken. "Hepsi baba tarafından gelen soyu için endişeleniyor ve Jüpiter sürekli anne tarafından gelen soyu kullanmaya çalışıyor."

"Sence biliyor mu?"

"Dürüst olmak gerekirse, söyleyemem. Onun kendisinden daha güçlü olmadığında ısrar ediyor, ancak Arius'un torunu olması bile onu daha güçlü kılacak."

Theon'un çenesini ovuşturduğunu neredeyse görebiliyordu, "Ama doğrudan soyundan geldiği için Arius'a özgü yeteneklerden neredeyse hiçbirini göstermedi. Tüm

yetenekleri Ahaz güçleri olarak ortaya çıktı. Bu, Ahaz'a en az onun kadar yakın, hatta daha yakın olduğunu gösteriyor." dedi.

"Fırtına çağırma yeteneği hariç. Bu ikisi de değil," dedi Luka ayağa kalkıp boş çerçevelerden oluşan duvara doğru yürürken.

İkisi de onun sözleri karşısında sessizliğe gömüldüler çünkü bu onları her şeyin başlangıcına götürüyordu. Onun hakkında çok şey öğrenmişlerdi ama hâlâ net cevapları yoktu.

"Sanırım bu, Jove'un da eksik bilgisi," dedi Luka sonunda. "Achaz kanına sahip olduğunu biliyor, ama vizyonlarını ve cadı mirasını biliyor mu?"

"Onun özünde Achaz, Zinta, Arius ve Serafina olduğunu bilmeleri mümkün değil. Onu çoktan öldürmüş olurlardı," dedi Theon. "Onun bu kadar güçlü veya kuvvetli olmasına asla izin vermezlerdi."

"Jüpiter onu kontrol edebileceğini düşünmüyorsa."

"Kontrol edilemeyen kontrol et," diye mırıldandı Theon. "Her şey o aptal kehanete dayanıyor."

"Anne tarafından soyu hakkındaki teorini tekrar anlat bana," dedi Luka. Bunların hepsini yazması gerekirdi. Theon gerçekleri aklında tutabilirdi ama Luka her zaman daha görseldi.

"Achaz'ın Zinta'nın kızından bir çocuğu olduğunu öne süren metinler var. Tessa'nın o çocuk olduğunu sanmıyorum çünkü bu metinler yüzyıllar önce yazılmış ve Tessa'nın henüz yirmi dört yaşında olduğu belli. Ama bunun ötesinde, sıranın herhangi bir yerinde olabilir."

"Yani hiçbir şey bilmiyoruz," dedi Luka, parmaklarını eski altın bir çerçeve üzerinde gezdirerek.

"Onun baba tarafından soyunu biliyoruz ama diğer şeyleri... Evet, hiçbir şey bilmiyoruz," diye cevapladı, sesi tamamen yenilmiş gibiydi.

"Theon, bunu tek başına yapmaya çalışıyorsun ve buna mecbur değilsin. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Benim sorumluluğum" diye yanıtladı.

"Hayır, bu—"

"Başka bir şey var mı?" diye araya girdi Theon, sesi sertleşmişti.

Luka, telefon görüşmesi sırasında bu konuyu daha fazla uzatmak istemediği için iç çekti. "Evet. Bir şey daha var. Toplantı sona ererken, Pantheon'da iki rahibenin ölü bulunduğ u haberi geldi."

Hattın diğer ucundaki sessizlik sağır ediciydi.

"Ölüleri ortaya çıkan Arius Mirası gibi mi?" diye sordu Theon sonunda.

Son iki haftadır Akropolis'in dört bir yanında cesetler buluyorlardı. Acil durum toplantısının çağrılmasının bir nedeni de buydu. Safkan Arius Mirası olmaları ya da atalarında bir yerlerde Arius kanı taşımaları önemli değildi. Her kurbanın bir tür Arius soyu vardı.

Rahibelere kadar.

"Bunlar Pantheon rahibeleriydi, Theon," diye cevapladı Luka.

"Çok safkan bir Zinta Mirası," diye cevapladı Theon.

"Celeste Hanım, Pantheon'un Seçim görevleriyle bağlantılı olarak kendi sorumluluklarının bir parçası olduğunu düşününce öfkeleni," diye yanıtladı Luka. "Tessa'nın soyu belirlenene ve sorumlu olmadığı kanıtlanana kadar gözaltında tutulmasını talep ediyorlar."

"Bunun sorumlusu neden o olsun ki? Mahkeme binasında değ il miydi?"

"Sana söylemiştim, başladıktan kısa bir süre sonra ortadan kayboldu. O zaman paniklediğini hissettik."

"Tessa'nın rahibeleri öldürdüğ ünü mü söylüyorsun?" diye sordu Theon.

Elini saçlarının arasından geçirerek, "Bilmiyorum Theon. Ama bütün kanıtlar onu gösteriyor. Augury'yi değ il." dedi.

"Yapamaz... Yapmaz..." Ama Theon sustu ve Luka, onun zihnindeki tüm kanıtları katalogladığını biliyordu.

Devram hükümdarlarının da aynısını yaptığını orada oturup dinlemişti. Lord Jove hiçbir konuda tartışmaya bile çalışmamıştı. Luka denemişti, ama bunun hatasını hemen fark etmişti çünkü elbette Arius Varisi'nin seçtiği Kaynağı savunacaktı. Aniden kendini Arius Krallığı'nın onu Seçme niyetinin sorgulanırken bulmuştu.

Açıkça söylemek gerekirse, bütün bunlar tam bir karmaşaydı.

"Sonuç ne oldu?" diye sordu Theon.

"Rordan her şeyin kontrol altında olduğunu ve tüm sorulara cevap bulana kadar onun burada tutulacağını yemin etti."

"Belki de en iyisi budur."

"Tekrarlayabilir misin? Çünkü şarap şişelerini kıran ve kimsenin tanımlayamadığı güçlere sahip kadını kilitlemenin iyi bir fikir olduğunu söylemişsin gibi geliyor," dedi Luka inanmazlıkla. "Sen, biri onu hapsedmeye çalıştığında neler olacağını en iyi bilenlerdensin."

"Eğer hapsedilirse ve daha fazla ceset ortaya çıkarsa, masumiyeti kanıtlanacaktır. Üstelik, onlar da bizim kadar kötü adam olacaklar çünkü ona özgürlük verdiklerini düşünüyor," diye düşündü Theon.

"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı Luka. "Kendini dinliyor musun?"

"Beni aramıştın, hatırlıyor musun?" diye karşılık verdi Theon.

"Yapılanların hepsine siktir git."

Theon sinirli bir ses çıkardı. "Uç git. O zaman belki bu kadar somurtkan bir eşek olmazsın."

"Axel hakkında bir ipucu bulursan benimle iletişime geç."

"Beni bir daha arama Luka."

Cevap verme zahmetine girmede, bunun yerine aramayı sonlandırıp telefonu bir kenara attı. İletişim kurmamanın ardındaki düşünce sürecini anlasa da, üçü birbirine bağlıken bu imkânsızdı. Aralarındaki zihinsel konuşmalar

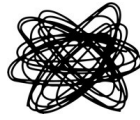
özel değildi ve duygular çok yoğunlaştığı zaman, hepsi hissedirdi. Theon, Tessa ile yapmaya çalıştığı konuşmanın tamamını duymuş olurdu, ama Theon sanki orada yokmuş gibi sessiz kalmıştı. Ama oradaydı ve Tessa bunu bilirdi. Onun bağıını hissedirdi.

Ama onunla iletişime geçmenin başka yolu yoktu. Theon'un ona verdiği telefon onda yoktu. Achaz Lordu'nun kapısında belirmesi dışında onu görmeyecek, hatta onunla konuşamayacaktı. Theon, onun soluduğu havaya zorla girmeye çalışmış, zorlamıştı ama en azından onunla konuşmuştu.

Kalan kıyafetlerini çıkarıp, Ozul Dağları'na bakan bir çıkıntıya çıkan kısa bir geçitten aşağı indi. İyice gizlenmişti ve biri bulmayı başarsa bile, ironik bir şekilde Lilura Soruşturması'ndan gelen korumalar için inanılmaz miktarda para ödemişti.

Soluk mavi bir ışık parıltısıyla ejderha formuna büründü. Boynunu ve kanatlarını gererken pulları dalgalandı. Haftalardır bu formda olmamıştı. Kenara doğru hareket ettiğinde pençeleri taşa sürtündü, ama aklından geçen tek şey, onu ilk kez bu formda gördüğünde Tessa'nın yüzündeki ifadeydi. Elini uzatıp pulları üzerinde gezdirirken, parmakları sıcak tenine karşı nazik ve serindi ve yüz hatları hayranlık ve hayretle dolmuştu.

Kararan gökyüzüne atlamadan önce başını salladı, anıyı kafasından atmaya çalıştı.



Arius Krallığı'nın başkenti olan Rockmoor'un şehir merkezinde, katliamın ortasında duruyordu.

Her yerde cesetler vardı. Sokaklar kıpkırmızıydı ve ölenlerin çığlıkları havayı dolduruyordu. Hayaletler, ellerinde çığlıkları susturan altın silahlarla hepsinin

arasında süzülüyordu. Luka daha önce hiç savaşmamıştı ama bunun ne olduğunu biliyordu. Bu bir savaşı ve taraflardan biri korkunç bir yenilgi almıştı çünkü bunlar yerde yatan savaşçılar değildi. Bunlar sıradan Miras'lardı: erkekler, kadınlar ve gençler.

Ve tüm bunların ortasında Tessa duruyordu.

Kendi altın kılıcını tutarken öfkenin ta kendisiydi, bıçağın üzerinde kan parlıyordu. Adamın onu vahşice bir okla bıçaklarken bulduğu günkü haline benziyordu. Yüzüne ve saçlarına kan sıçramıştı. Aylar önce Pantheon'da buldukları kadından eser yoktu. Ölmekte olanlardan birinin yanında çömeldiğinde, yüzünde sadece soğuk bir öfke ve kötülük vardı. Acıma, merhamet yoktu, adama yumuşak bir sesle bir şeyler söyledikten sonra bir ışık parıltısından altın bir hançer çekip göğsüne sapladı. Gücü onu takip etti, çıtırdayan ışık yayları, adamın yerden kalkarken çığlık atmasına neden oldu.

Ardından gelen sessizlik sağır ediciydi ama aynı zamanda gelişmiş işitme duyusunun, alçak sesle yapılan konuşmaları da duymasını sağladı.

Luka gözlerini çevirdi, daha uzağı ve daha net görebilmek için gözbebekleri dikey yarıklara dönüştü ve hayalet figürlerden biri Tessa'ya yaklaştı. İşte o zaman tam olarak hayalet olmadıklarını fark etti. Varlık elini uzatıp Tessa'nın saçlarını omzuna attığında. Luka, ejderhası ona dokunan başka birine hırlarken göğsünde kabaran hırlamayı bastırdı.

"Memnun musunuz efendim?" diye sordu figür, sesi buz gibi ve ürkütücüydü. Tessa, sanki onlarla konuşmaya alışkınmış gibi tepki bile vermedi.

"Yapılması gereken bu," diye yanıtladı Tessa, etrafındaki kaosu menekşe rengi gözleriyle süzerek.

"Bu diyar sizindir, efendim," diye cevap verdi ve onun etrafında döndü.

Kurtları neredeydi?

"Dünya benim değil, Rordan'ın," diye cevapladı, kılıcını sırtına doğru uzatarak. Altın rengi, kasvetli günde parılıyordu. "Bu lanet olası dünyayla hiçbir ilgim yok."

"Eve gitmek ister misin?" diye sordu varlık.

"Benim evim yok."

"Ama siz varsınız, Majesteleri, ve hoş karşılanırsınız," diye mırıldandı, yarı cisimsel eli onun sırtının alt kısmında gezinirken, Luka bu dokunuş karşısında hırlamasını tutamadı.

Menekşe rengi gözler ona döndü, ama onu duyan tek kişi oydu. Varlıklar tepki vermedi, ölümler de kıpırdamadı. Ama gözleri kısıldı ve adam buradan bile içlerindeki şimşekleri görebiliyordu. Başı yana eğikti, altın hançer hâlâ elindeydi.

O, lanet olası bir görüntüydü.

Altın sarısı saçları etrafında uçuşuyordu ve tüm benliği hafif bir ışıltıyla uğulduyordu. Beyaz elbisesinin önü açıktı, çıplak ayaklarına kadar uzanıyordu ve yanlarında derin yırtmaçlar vardı. Gövdesine bir tür deri zırh, ön kollarında da kolçaklar vardı. Hepsi kana bulanmıştı. Yıkıntıların arasında dururken, sanki başka bir dünyadan gelmiş gibi görünüyordu.

Aslında o, Auryon'un başka bir versiyonuna benziyordu; sadece oklar yerine bıçakları ve karanlık yerine ışığı vardı.

"Burada olmaman gerekiyor," diye tısladı bir ses, varlıklardan biri tarafından geriye doğru çekilmeden hemen önce.

Luka, boğazına dayalı altın bir hançer ve hayalet varlığın yanında duran bir kadınla karşılaşmak için döndü. Bunlar, Tristyn'in onları uyardığı Avcılar olmalıydı. Kadın, büyüleyici bir güzelliğe sahipti. Uzun ve kıvrak, simsiyah saçları soluk tenine karşı çarpıcıydı. Sade bir örgü halinde örülmüş, aralarına altın teller serpiştirilmişti. Elbisesi ve bileklerindeki bilezikler altındı. Ancak gözleri ona dik dik bakarken parlak menekşe rengindeydi.

"Seni çağırđı mı? Yoksa sen mi gönderildin?" diye sordu kadın.

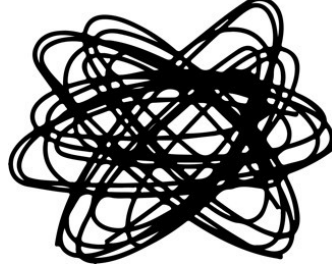
"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum" diye yanıtladı Luka.

"Göreceğiz genç savaş ağası," diye alaycı bir şekilde söyledi, sonra elini uzatıp adamın göğsüne vurdu.

Luka sendeleyerek ayağına kalktı, battaniye ve yastık yığınınına takılıp etrafına çılgınca bakarken, uykulu gözlerle kırpıştıırıyordu. Hâlâ mağarasındaydı. Hâlâ karanlıktı. Kara alevleri hâlâ ortalığa hafif bir parıltı saçıyordu. Hâlâ yalnızdı.

Ama bir şekilde, o da Tessa'nın vizyonlarından birindeydi ve bununla ne yapacağını bilmiyordu.

AXEL



O ölüyordu.

Karanlık odada yalnız ve zincirlenmiş halde otururken düşünebildiği tek şey buydu.

Eh, bir de içkiye ihtiyacı vardı. Sıcak ve bakırımsı bir şey olurdu. Güç ve sıcaklık dolu bir şey. Tanrım, neredeyse tadını alabiliyordu. Neredeyse onun tadını alabiliyordu. Duman ve ateş gibi tadı olacaktı ve büyü her şeyi tüketecekti. Nereden içecekti? Bileğinden mi? Uyluğundan mı? Boğazından mı?

Belki üçü de?

Doğrudan kaynağından içmenin bardaktan içmekten daha sarhoş edici olduğunu duymuştu. Bunun ne kadar doğru olduğunu merak etti...

"Kahretsin," diye hırıltılı bir sesle bağırdı Axel, yaslandığı sert duvara yaslanarak. Keskin kaya omurgasına saplanıyor ve her hareketiyle iyileşmesine izin verilmeyen yaralar açılıyordu. Uyluğundaki yara yakıcıydı. Julius kapanmasına izin vermediği için enfeksiyon kaptığına şüphe yoktu. Sırtından aşağı kanının sızdığını hissedebiliyordu ama acı ve hisler onu buraya geri getiriyor ve kanı, özellikle de onun kanını düşünmesini engelliyordu.

Tam olarak nerede olduğunu bilmiyordu. Kendisine verilen tek ışık, odanın kapısı açıldığındaydı. Bunun dışında, zifiri karanlıkta kalıyordu; oda o kadar karanlıktı ki, yüzünün önündeki kendi elini bile göremiyordu.

Elbette bileklerindeki prangalarla elini yüzüne de götüremiyordu.

Ve kırık kol. O da bir sorundu.

Ama en büyük sorun, burasının inanılmaz derecede sessiz olmasıydı. Dikkatini dağıtacak bir müzik ya da meşgul edecek bir iş yoktu. Sadece burada oturup ne kadar susadığını, ne kadar boş hissettiğini ve böyle hissetmektense ölmeyi tercih edeceğini düşünmek zorundaydı.

Kontrolden çıktı.

Delirmiş.

Güçsüz.

Sağlam elinin parmaklarını taş zeminde gezdirdi. Bunu defalarca yapmaktan tırnakları kırılmış ve kopmuştu, ama onu bu dayanılmaz ihtiyaçtan alıkoyan tek şey acıydı.

Gölgeleri ruhunda hafif bir seğirme yarattı, ama başka bir şey yoktu. Hissettiği kadar ölüydüler. Bileklerindeki bu bantlarla güç kuyuları doğal olarak dolmaya bile başlayamıyordu.

Başını geriye doğru yasladı, siyah kıvrırcık saçlı, kehribar gözlü, sıcak tenli bir Peri zihnini doldurdu.

Ve onun kanının tadının nasıl olduğunu merak ediyordu.

Adını biliyordu. Aklının bir köşesindeydi ama özleminin yanında ikinci plandaydı. Adını biliyordu ama tek önemseddiği şey onun bir Fae olmasıydı.

Güçlü bir Peri.

Alınıp götürülebilecek o kadar çok güç vardı ki. Neden kimse almıyordu ki? O sadece ortalıkta dolanıyordu. Herkesin sahip olabileceği bir güçtü bu.

Hayır, hiç kimse.

Onun.

O onundu.

Onun sahip olması gereken.

Onun alması gereken.

Onun kanatması için...

"Siktir!" diye bağırdı Axel, bunun doğru olmadığını bilerek. Doğru olamazdı. Onun kendisi için bir şey ifade ettiğini biliyordu ama hepsine ihtiyacı yoktu. Sadece birazcık ona sahip olsaydı iyi olurdu. Bu, sinirini yatıştırmaya yeterdi.

Ruhunda bir şey bu düşünceyle ürperdi ve bu düşüncenin doğru olmadığını ona hatırlatan tek şey buydu. Bunu istememesi gerekiyordu ama onu istemesi gerekiyordu. Kafası karışmıştı, anlayamıyordu ve tüm bu kahrolası sessizlikte düşünemiyordu.

Ama bir süre sonra ayak seslerini duymasını sağladı ve bu da kapı açıldığında gelen ışığın parlaklığına hazırlanmasını sağladı. Işık göz kapaklarından süzülüp onları daha da sıkı kapatmasına neden olurken hâlâ canı yanıyordu. Bunun, her zaman buraya gelip ona kaşıkla yemek yediren ve pipetle ılık su içiren aynı muhafız olduğunu varsaymıştı. Akıllıca bir şekilde, muhafız bir Gece Çocuğu'ydu. En azından babası onu Yeraltı'na götürdüğü konusunda yalan söylememişti. Yeraltı dışında birkaç Gece Çocuğu da vardı, ama genellikle onlara paralarını ödeyen ve kanlarını sağlayan krallıklarda kalıyorlardı.

Belki de en başından beri haklıydılar. Para yerine ek erzakla maaş alsınlar...

"Sence gittiğini kimse fark etmiş midir?"

Ama o ses bir Gece Çocuğu değildi ve Axel gözlerini kocaman açıp, karşısında duran erkek Miras'a minik yarıklar arasından baktı. Kestane rengi saçları kısa kesilmişti ve yosun yeşili gözleri, başında dikilirken sadistçe bir eğlenceyle parlıyordu. Hâlâ üç parçalı bir takım elbise giyiyordu, sanki sadece onu giymek bile onu herkesten üstün kılıyormuş gibi.

"Ne istiyorsun?" diye sordu Axel, başını bir kez daha geriye atarak.

"Başından beri istediğimiz şey bu," diye cevapladı Mansel, yaklaşarak.

Mansel, babasının en yakın danışmanlarından biriydi. Annesinin uzak bir kuzeniydi ve yaratıcılık tanrısının soyundan gelen bir Nith Mirası'ydı. Axel'in bileklerini hareket ettirmek için sadece birkaç halkayla yere zincirlemek onun fikriydi. Bileklerinin ayak bileklerine de bağlı olması, iç çamaşırlarıyla bırakılması gibi özel bir işkenceydi. Odanın soğuğu kemiklerine işlemişti. Burada ne kadar süredir olduğunu bilmiyordu ama soğuğa karşı hissizleşmesi için yeterince uzundu.

Dün onu buz gibi suda yıkamışlardı. Sonunda uykuya daldığında dişleri hâlâ takırdıyordu.

Yüzünün önünde şıklatan parmaklar, onun tekrar Legacy'ye odaklanmasını sağladı.

"Uyanık kal, Arius Varisi. Akşam yemeği randevun var," dedi Mansel, yanağına birkaç kez vurarak.

"Sanırım böyle bir duruma uygun giyinmedim," diye cevapladı Axel, çenesini çevirerek.

"İşte bunlar bunun için var."

Axel, ancak o zaman elinde bir kıyafet tuttuğunu fark etti.

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" dedi Axel. "Nasıl giyinmemi bekliyorsun? Yoksa kolumu kırdığını mı unuttun?"

"Bunu hiç unutmadım," diye yanıtladı Mansel. Sonra kıyafetleri ona fırlattı, kumaş Axel'in kucağına düştü. "Eminim bir pantolon giyebilirsin."

Bir anahtar çıkarıp bileklerindeki kelepçeleri ve bilek zincirlerini yere sabitleyen cıvataları açtı. Sonra o piç kurusu geri çekilip Axel'in sonraki on dakika boyunca bilek kelepçelerinin üzerine bol pantolonu giymek için çabalamasını izledi. Mansel, kırık koluna bir şey çarptığında veya kumaş açık bıçak yarasına sürtündüğünde Axel'in her tıslamasında sırtıyordu. İnce kumaşa hemen kan sızıyordu ama görünüşe göre bu akşam yemeği için sorun değildi.

Mansel'in peşinden aksayarak yürüdü, onu tanımadığı bir koridorda ağır ağır yürüyordu. Eğer gerçekten Metro'dalarsa, o daha önce buraya hiç gelmemiştir. Metro hakkında tartışmasız en bilgili kişilerden biriydi, ama o bile tüm sırlarını bilmiyordu.

Merdivenler, yürüyüşün en zor kısmıydı ve zirveye ulaştığında nefes nefese kalmıştı. Zemin engebeliydi ve çıplak ayakları sürekli kesikler ve sıyrıklarla inciniyordu. Bunun babasının ona verdiği bir ceza olduğunu biliyordu ve bu sözde akşam yemeğinde kendisinden daha fazla talepte bulunulacağını tahmin ediyordu.

Ayrıca reddettiğinde acının ve işkencenin dayanılmaz hale geleceğini biliyordu, bu yüzden çok daha kötüsünün geleceğini bilerek bu küçük rahatsızlık anlarını çalıyordu.

Yemek odasının loş ışığı şakaklarındaki ağrıyı dindirdi ve Axel bir küfür savurdu. O acı onu iştahından uzaklaştırmıştı ve şimdi düşünebildiği tek şey boğazının ne kadar kuru olduğu ve enerji kuyularının ne kadar boş olduğuydu.

Bu yüzden dört kişilik yemek masasında birinin daha oturduğunu fark etmesi normalden uzun sürdü.

Bree DelaCruX—Yeraltı'ndaki vampirleri yöneten dört Gece Çocuğu klanının liderinden biri.

Dördünün en büyüğüydü, orijinaldi; diğer üç klan lideri ise daha sonra iktidara gelmişti. Ancak Bree en başından beri buradaydı ve Yeraltı kurulduğunda sürgüne gönderilen ilk kişilerden biriydi. Axel'in onunla her zaman iyi bir ilişkisi olmuştu, bu yüzden onu burada bulmanın iki yolu vardı. Ancak onu babasının en yakın danışmanlarıyla görmek, içini ısıtıp yumuşatmadı.

"Merhaba Axel, canım," diye selamladı Bree her zamanki baştan çıkarıcı aksanıyla. Oniks rengi saçları yarı toplanmış, geri kalanı kıvrıkcık ve bir omzunun üzerinden dökülüyordu. Bal rengi gözleri neşeye parıldarken, hafifçe kaşlarını çatarak kırmızıya boyanmış dudaklarını çekiştiriyordu. "Bu sefer sana gerçekten çok zarar verdiler, değil mi?"

Bu sefer mi?

"Gel otur," diye devam etti Bree, sağındaki sandalyeyi işaret ederek.

Ama en yakın sandalyeye doğru ilerledi, sağlam koluyla çekip oturdu. Tanrım, taş zeminde tanrılar bilir ne kadar uzun süre oturduktan sonra minderli koltuk harika hissettiriyordu. Bree, koltuk seçimi hakkında yorum yapmadı. Sadece ona bir bardak su uzattı.

"Aslında istediğin bu olmayabilir ama hiç yoktan iyidir," dedi küçük ve bilmiş bir sırıtışla.

Mansel, Bree'nin karşısındaki masaya oturmuş, sandalyesine rahatça yaslanmış, başka bir vampir belirip önüne bir tabak yemek koyarken, hiç umursamadan oturuyordu.

"Bir şeyi kaçırdığım açık," dedi Axel, ağzını kapalı tutamayarak. "Burada neler oluyor? Neredeyim ben?"

Bree dirseğini masaya dayadı, manikürlü tırnağıyla çenesine vurdu. "İnsan, Metro'yu herkesten çok senin tanıyacağını düşünürdü."

"Elbette," diye tersledi. "Babam beni tam olarak Yeraltı'nın neresine sakladı?"

Bunun üzerine gülümsemesi karanlık bir şeye dönüştü. "Ah, baban... gözaltına alındıktan sonra duygulanmışsın."

Axel öne doğru sendeledi; sonra koluna yayılan acıyla bir küfür savurdu. "Gözaltına alındı derken ne demek istiyorsun? Ne oldu?"

"Görünüşe göre Theon'un küçük Kaynağı'nın da kendi planları var," diye dramatik bir şekilde iç çekti Bree, masaya bırakılmış bir meyve kasesine uzanırken. Bir çilek alıp ekledi, "Babanı bir yere kilitledi ve kardeşin artık geçici Arius Lordu."

Axel, kadının ne dediğini anlamaya çalışarak gözlerini kırptırdı ama tek söyleyebildiği, "Ne kadar zamandır buradayım?" oldu.

"Benimle mi?" diye sordu Bree, dilini dudaklarındaki çilek suyunu yalamak için dışarı uzatarak. "Neredeyse iki

hafta."

"Beni Yeraltına indireli ne kadar oldu?" diye sordu.

"Birkaç gün daha."

"Beni günlerdir elinde tutuyordun ve beni karanlıkta mı tutuyordun?"

Bree omuz silkti ve kaseyi biraz daha karıştırdı. "Biraz zamana ihtiyacım vardı."

"Ne için?" diye sordu Axel, olayların bu şekilde gelişmesi karşısında şaşkına dönmüştü.

Dudakları kurnaz bir gülümsemeyle doldu. "İsteğın dayanılmaz hale gelmesi için."

Bunu söyler söylemez odaya bir başkası girdi ve Axel hemen doğruldu. Yaraları ve yaraları, daha önce hiç görmediğı bir Peri'nin odadan geçmesiyle birlikte aklına sonradan gelen bir şeydi; Axel'in tanıdığı bir Miras yanındaydı.

Omuz hizasında sarı saçlar. Mavi gözler. Uzun ve zayıf. Julius, elleri takım elbisesinin pantolonunun ceplerinde geziniyordu. Axel, bu adam ne zaman yanına yaklaşırsa acı çekeceğini tahmin etmeye şartlanmış bir şekilde içgüdüsel olarak irkildi. Dudaklarının köşesi küçük, acımasız bir sırıtışa dönuştü ama Axel'in yanından hızla geçti. Bree'nin sandalyesinin etrafından dolaşırken, elini kaldırdı, parmaklarını çıplak omuzlarında gezdirdi; bu sırada Peri de yanında durup kolunu uzattı. Bree, şeytani bir sırıtışla dişlerini Peri'nin koluna geçirdi.

Kan kokusu Axel'in duyularını anında doldurdu. Tüm dünyası o oldu. Düşünebildiğı tek şey oydu. Koklayabildiğı tek şey oydu. Tadını alabiliyordu ve kolundaki acı dayanılmaz hale gelene kadar bu kan arzusundan kurtulamadı.

İşte o zaman dizlerinin üzerinde olduğunu, alnında ter ve tüm vücudunun istek, ihtiyaç ve acıyla titrediğini fark etti. Bu üç duygu o kadar iç içe geçmişti ki, onları birbirinden ayıramıyordu. Bu noktada aynı şey bile olabilirlerdi. Ama Mansel da oradaydı, omzunda bir el onu

tutuyordu. Julius, Bree'nin bir tutam saçıyla oynarken, o da Fae'den kana kana içmeye devam ederken, onu sadistçe bir zevkle izliyordu.

"İkiniz de hainsiniz," dedi dişlerini gıcırdatarak, Julius'un bakışlarını üzerinden ayırmadan.

"Biz sadece gerçekçiyiz." derken sesi yumuşak ve büyüleyiciydi.

"Babamın penisini emerken ne kadar zamandır onun yatağındasın, Julius?" Axel alaycı bir şekilde sırttı ve ardından bir acı dalgası daha vücudunu sararken tısladı.

"Hadi, hadi," diye azarladı Bree, Fae'den uzaklaşarak. "Bunların hiçbirine ihtiyacımız yok." Axel'a doğru yürürken topukları tıkırdayarak ayağa kalktı. Başparmağıyla ağzının kenarında kalan kanı sildi. Eğilip kanı dudaklarından sildi ve kulağına fısıldadı: "Bir tadına bak, Axel, canım."

Başını salladı ama faydasızdı. Bu gidişle yerdeki kanı yalayıp yutacaktı. Dudaklarında kana karşı koyamadı. Dili dışarı fırladı ve tadına bakınca inledi.

"Aferin oğlum," diye mırıldandı, yanağını okşarken, dudaklarını tekrar yaladı, kaçırmış olabileceği herhangi bir şeyi aradı.

Hayal ettiği her şey ve hatta daha fazlasıydı, ancak bu istediği ateşli tat yerine topraksıydı. Gözleri, Bree'nin boş sandalyesinin yanında duran Peri'ye kilitlendiğinde gölgeleri kıpırdandı. Gerçekten istediğini bulana kadar kesinlikle yapacaktı. İyileşip onu bulabilmesi için gücünün yeteri kadarını ona geri verebilirdi.

"Evet, daha fazlasını alabilirdin," dedi Bree, sanki düşüncelerini yüksek sesle dile getirmiş gibi.

Belki de öyleydi. Bilmiyordu. Tek bildiği, kendisinden sadece birkaç adım ötede, tüm bunları düzeltmek için ihtiyacı olan her şeye sahip bir Peri olduğuydu.

"Önce konuşmamız gereken bazı şeyler var," diye devam etti Bree, elini sallayarak konuyu kapattı.

Peri bir adım attı ve Axel'dan yükselen hırlama, erkeğin duraklamasına neden oldu. Julius, onu Bree'nin önünde diz

çöktürmek için büyüsunü kullanırken, içinde daha fazla acı hissetti. Peri odadan çıkarken duyulan tek ses, düzensiz nefes alışıydı. Bu arzu onu bir kez daha boş ve deliliğin eşiğinde bıraktı.

"Benden ne istiyorsun?" diye sordu Axel.

Ateş Perisi'ni isteyemezdi. Babası onu istiyordu ama Bree, ondan beslenmek dışında ona ihtiyaç duymazdı. Ama o Peri onundu.

"Gel ve ye canım Axel," diye cevapladı, sağlam kolunu kavrayıp ayağa kalkmasına ve sandalyesine oturmasına yardım ederek. Tekrar oturduğunda önüne bir tabak yemek konuldu. Biftek. Patates. Ekmek. Kızarmış sebzeler. Bir bardak likör.

Bunların hiçbirini istemiyordu.

Düşüncelerini toparlamak için başını iki yana salladı ve kendini Bree'ye odaklanmaya zorladı, ama kırmızı elbisesi kanın rengindeydi ve bu da ona sadece kendisinin olması gereken Peri'yi hatırlatıyordu. Kehribar gözler. Geniş kıvrımlar. Güç. Başparmağının altında hissettiği nabız.

Siktir, siktir, siktir.

Hafif bir tıkırtı sesi, dikkatini içki kadehinin yanına konmuş kadehe çevirdi. Kırmızı bir sıvıyla dolu, berrak bir kadehti.

Hiç vakit kaybetmeden kanı iki yudumda içti. Yeterli değildi - hatta neredeyse hiç değildi - ama düşüncelerini toparlayıp önünde olup bitene odaklanmasına yetti. Aslında neler olup bittiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Titrek bir nefesle çatalını aldı. Bileğindeki bant masaya sürtündüğünde ses çıkarıyordu, ama patates püresinden bir ısırık aldı, dilindeki kül tadına aldırmadan. Bu besine kan kadar ihtiyacı vardı.

Hayır, kana ihtiyacı yoktu.

Tek ihtiyacı olan bu bantları çıkarmaktı. Böylece güç kuyularını doğal yollarla geri kazanabilirdi. Daha fazla kan, onu geçmek istemediği bir uçuruma daha da yaklaştırmaktan başka bir işe yaramazdı çünkü...

Aslında neden o uçurumdan aşağı inmek istemediğini hatırlayamıyordu; sadece bunun istememesi gereken bir şey olduğunu biliyordu.

Boğazını temizleyip ağzına bir lokma daha attıktan sonra dikkatini Bree'ye verdi. Gece Çocuğu, gözlerinde eğlenceli bir parıltıyla onu izliyordu. Bir çilek daha yiyordu, belli ki şimdi sohbeti onun başlatmasını bekliyordu.

"Seninle yalnız konuşmak istiyorum," dedi Axel, yumuşak havuçlara vurarak.

"Bizi bırak," dedi Bree gözlerini ondan ayırmadan.

Sandalyelerin sürtünme sesleri ve ayak seslerinin havayı doldurmasına rağmen bakışlarını ondan ayırmadı. Odanın kapıları kapanana kadar, "Biraz kırgınım Bree. Aramızın iyi olduğunu sanıyordum," dedi.

Meyvesinden bir ısırık alırken keyfi daha da arttı. "Son yıllarda iyi iş çıkardın Axel. Bunu kabul ediyorum."

"Peki bu neydi? Sen bana yardım ettin. Ben de sana yardım ettim. Bu misilleme boşuna mıydı? Sadece bize ihanet etmen için miydi?"

"Biz mi, sen mi?" diye karşılık verdi Bree.

"Ne?"

"Sanki bunu kişisel algılıyorsun gibi hissediyorum."

"Öyleyim," diye cevapladı, çatalını bırakıp ekmeğe uzanırken. "Senin ve tüm klanların iyi durumda olduğundan emin olmak için çok çalıştım."

"Theon, Henry'nin kalbini sökerken bunu mu yapıyordu?" diye sordu sohbet eder gibi.

"Henry bir sorundu. Bunu inkar edemezsin. Theon bu sorunu halletti."

"Bu onun işi değildi," dedi Bree, sesi giderek buz gibi bir hal alıyordu.

"Yeraltıyla ilgilenmek bizim görevimiz değil mi? Size yardım etmek? Size söz verdiğim şey bu değil miydi?"

Dilini şaklattı, sandalyesine yaslanıp ince bacaklarını çaprazladı. "Birçok yönden kardeşine benziyorsun. Her

zaman doğru kelimeleri söylemeyi biliyorsun. Bir süre endişelendim, biliyor musun?"

"Ne için endişeleniyorsun?" diye sordu Axel, ekmeğini bir kenara bırakıp kendi sandalyesine yaslanırken.

"Theon çok... herkesten şüpheleniyor. Kimseye güvenmiyor. Ama sen... Bu dünyada yerini bulmaya çalışan genç varissin," dedi Bree, Axel'ın fark etmediği kendi kadehini alarak.

"Ne istiyorsun?" diye çıkıştı Axel, sanki sürekli aynı yerde dönen konuşmadan giderek daha fazla rahatsız olarak.

"Elbette, Metro."

"Defol git," dedi Axel inanmazlıkla. "Yeraltını mı istiyorsun?"

"Öncelikle," diye cevapladı, kan dolu bardağından bir yudum alırken.

"Ah, bunu duymak için sabırsızlanıyorum," diye mırıldandı, içki bardağını hızla kaldırırken. Burada yaralı ve yıkımın eşiğinde mahsur kalması yetmiyordu. Şimdi, açıkça darbe planlayan biriyle uğraşması gerekiyordu. Bununla ne yapması gerekiyordu ki? Şu anda Theon veya Luka ile iletişime geçmenin bir yolu yoktu. Tek yapabileceği bilgi toplamak ve umarım bununla bir şeyler yapacak zamanı olurdu.

Bree sözlerine şöyle devam etti: "Arius Krallığı, Yeraltı'nın kendilerine ait olduğu yanılgısına kapılmış gibi görünüyor."

"Krallığımızdaki Ozul Dağları'nda," diye yanıtladı Axel. "Buradaki herkesle ilişkilerimiz var. Onlara bakıyoruz. Onlar bizim müttefikimiz."

Bree sadece gülümsedi. "Öyle mi?"

"Evet," diye çıkıştı. "Son birkaç yıldır bunun böyle olduğundan emin olmak için çabalıyorum."

"Birkaç yıl yaşadın, Axel St. Orcas," diye yanıtladı Bree. "Benim asırlarımla kıyaslandığında bu bir göz kırpması kadar. Gücümü almadığımı unuttun mu? Buraya ilk sürgün

edilenlerden biriydim. Babandan bile daha uzun süre karanlıkta yaşadım. Yeraltı benim krallığım ve hepinizin kontrol ettiğinize inanmasına izin verdim."

"Diyelim ki durum böyle," dedi Axel. "Ne amaçla?"

"Devram'ı her zaman olması gerektiği gibi yönetmem."

Axel inanmazlıktan gelen kahkahasını tutamadı. "Miras kuralı. Tanrılar emretti."

"Tanrılar çocuklarını buraya gönderip yalanlarla baş başa bıraktılar," diye alay etti Bree.

Axel, bardağını dudaklarına götürerek durakladı. "Nerede doğdun, Bree?"

"Burada değil," diye kükredi. "Ben diyar yaratıldıktan sonra gönderildim. Tanrılar müdahale edemeyebilir, ama bunun onları tam da bunu yapmak için başkalarını göndermekten alıkoymadığını zaten biliyorsun."

"Peki sen buraya ne yapmaya gönderildin?" diye sordu umursamazca, içkisinden bir yudum alırken.

"Gerçekten çok zeki oluyorsun," dedi nefes nefese bir kahkaha atarak. "Ama bu oyunları bu dünyanın nefes aldığı zamandan daha uzun süredir oynadığımı unutuyorsun. Sana tüm sırlarımı şimdi vermeyeceğim, ama sana başka bir şey sunacağım."

Adamın kaşları bu ihtimal karşısında kalktı ve kadın bir kahkaha daha attı.

"Kan değil canım Axel. Ama teklifimi kabul edersen, istediğin her şeye sahip olabilirsin."

"Beni meraklandırıyorsun, Bree," diye cevapladı, içkisinden bir yudum alırken herhangi bir tanrıya, kadere veya varlığa bunun kan olmasını diledi.

"Krallıklar arasında bölünme var ve Theon'un Kaynağı onarılamaz hale gelecek çatlaklar yaratıyor."

"Bunun benimle ne alakası var? Bana çok güzel bir şekilde hatırlattığın gibi, ben sadece yedek mirasçuyum."

"Krallıklar arasındaki bölünme onları zayıflatıyor," diye devam etti Bree. "Kendi bireysel güçlerini korumaya o kadar odaklanmışlar ki, Tessalyn ve onun ne olduğu

konusunda o kadar endişeliler ki, kendilerini savunmasız bırakıyorlar. Varlığımızı bile unutuyorlar."

"Krallığı ele geçirmek mi istiyorsun?" dedi Axel inanmazlıkla. "Delisin sen. Kazanamazsın."

"Karanlıkta çürümeye terk edilirken, onlar bizim ne olduğumuzu unuttular. Şekil Değiştirenler ve Cadılar. Hükümdarlar tarafından değersiz görülen Periler. Kendi amaçları için yeteneklerimize ihtiyaç duymadıkları sürece sadece var oldukları için sürgüne gönderilen Gece Çocukları," dedi, her kelimeyle sesi daha da soğuklaşıyordu. "Ve sonra Miras var. Sorgulayanlar. İşlerin yürütülme biçimine katılmayanlar. Onlara karşı koymaya çalışanlar. Krallıklar, aralarında dolaşan öfkeden endişe ederken, burada bir öfkenin demlendiğini unutuyorlar."

"Kazanamazsın," diye tekrarladı Axel.

"Yapabiliriz. Yapacağız," diye karşılık verdi Bree, tekrar ayağa kalkarken.

"Peki bunun benimle ne alakası var?" diye sordu Axel, sandalyesinin yanında durduğunda.

Kırmızıya boyanmış bir tırnak, çenesi boyunca uzayan kalın sakalın arasından hafifçe kaydı. "Haklısın Axel, canım. Bana iyi davrandın, ben de aynısını yapmak istiyorum."

"Nasıl?"

"Yanımda bir yer," diye cevap verdi.

Ağzından çıkan ses boğulma ile kahkaha arasında bir şeydi. "Ciddi olamazsın."

"Düşünsene," dedi, kışını masaya yaslayarak. "Yeraltı'nın sadakatine sahibim ve haklısın. Sen burada bu ilişkileri kuruyorsun. Burada babandan veya kardeşinden daha fazla saygın var. Dahası, sen bir Arius soyundan geliyorsun. Yeraltı dışında benim sahip olmadığım bağlantıların var. Yeraltı'nı biz yönetebiliriz. Krallıklar kendi içlerinde kendilerini yok edecekler ve biz de orada olacağız."

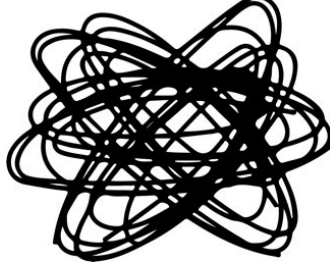
Axel ne diyeceğini bilemeyecek kadar şaşkın bir halde başını salladı. "Ya reddedersem?"

Hafifçe kaşlarını çattı ve elini saçlarının arasından geçirmek için uzandı. "Axel, canım, kan arzusunun ne kadar... yıpratıcı olabileceğini bilemezsin."

"Sanırım oldukça iyi bir fikrim var," dedi kuru bir sesle.

"Henüz değil, ama düşüneceksin," diye cevapladı masadan kalkarken. "Düşünmen için sana biraz zaman vereceğim, ama şunu bil ki reddedersen, bu son iki hafta, gelecek olanlarla kıyaslandığında hayal gibi kalacak."

THEON



Theon, karşısındaki kanepede kaskatı kesilmiş oturan iki Peri'ye baktı. Birkaç gün önce Metro'da koca bir gün geçirdikten sonra, herkes Akropolis'in hemen dışındaki Arius Malikanesi'ne geri dönmüştü. Annesi orada olduğu ve açıkçası personelin yarısına güvenmediği için Arius Evi'ne geri dönmek istemiyordu. Dahası, tüm bu kaosa rağmen Seçim Yılı normal seyrinde devam ediyordu. Şehir evi yeterince büyük olmazdı çünkü herkes buraya geri döndü derken, herkesi kastediyordu.

Cienna'nın ölüm emrini iptal ederek onu Yeraltı'ndan kurtarabilmişti, ancak büyüünün bozulması saatler sürmüştü. Bu yüzden, tüm büyüü ve yeteneklerine rağmen asla ayrılamamıştı. Eğer ayrılseydi, babası ve birkaç düzine nöbetçisi anında alarma geçerdi. Yeraltı'ndaki karmaşık tünel ve geçit ağı ve kendi büyüleri, onu bunca yıldır gizli tutan şeydi. Tristyn ile birlikte hepsinin kaldırıldığından emin olsalar bile, Cienna ilk kez dışarı çıktığında Tristyn'den bir büyü istiyordu ve Theon, Tristyn hepsini buraya getirmeden önce gözlerinde yaşların parıldadığına yemin edebilirdi.

Hepsi: Lange, Corbin, Cienna, Gia, Eliza ve Razik. Tristyn'in buraya getirmeyi reddettiği tek kişi Katya'ydı.

Hatta Theon'a Katya'nın nerede olduğunu bile söylemeyi reddetmiş, Axel'e onu güvende tutacağına yemin ettiğini söylemişti. Erkek, onu buraya getirmeden önce Arius malikanesinin ve arazisinin etrafına kendi büyülerini ve tılsımlarını yerleştirmekte ısrar etmişti ve Theon'un itiraz edecek hali yoktu. Sonunda lanet olası Arius Lordu olmuştu ve her zamankinden daha güçsüzdü.

İç çekerek elini saçlarının arasından geçirdi. "Odanızda rahat mısınız?" diye sordu Corbin ve Lange'ye.

İkisi de onun bakışları altında kıpırdandılar, ama Corbin, "Oda fazlasıyla yeterli. Teşekkür ederim, Lordum," dedi.

"Sen-" Ama Theon kendini durdurdu çünkü hangi dünyada bir Peri'nin bir Miras'a karşı minnettar ve saygılı olmaması beklenirdi ki?

"Anala'ya yemin ederim Raz, eğer o kase hakkında bir kelime daha edersen onu duvara fırlatacağım," dedi bir kadın sesi.

"Eliza, eğer bu kadar değerli bir şeyi bilerek kırarsan, ben..."

"Ne, Razik?" diye sordu oturma odasına girerlerken. Tehditlerine karşı tamamen sinirli ve kayıtsız görünüyordu. "Tam olarak ne yapacaksın?"

Peri, aşırı doldurulmuş bir sandalyeye yığılırken hiçbirini fark etmedi, ama Razik hemen arkasındaydı. Elleri kızın iki yanındaki kolçaklara kondu ve yüzünü onun yüzüne yaklaştırarak, "Kıçını göğesine kaldıracağım," dedi.

Gri gözleri kısıldı. "Buna cesaret edemezsin."

"Elbette yaparım," diye alay etti ama dudakları, kadını çileden çıkarmak için açıkça tasarlanmış küçük bir sırıtışa dönüştü.

Ve işe yaradı, ama Theon'un beklediği şekilde değil.

Eliza bir an hareketsiz kaldıktan sonra öne eğilip bakışlarını ondan ayırmadı. Aralarında geçen her neyse, Razik'in gözlerinin dikey bir çizgiye dönüşmesine ve mavi bir parıltıya dönüşmesine neden oldu.

Eliza sandalyesine yaslanırken Theon boğazını temizledi ama Eliza ona bakmadı. Bunun yerine dikkati kanepedeki iki Peri'ye döndü. "İkiniz de Katya'yı tanıyor musunuz?"

"Katya'yı tanıyor musun?" diye sordu Theon.

Bakışlarını ona doğru kaydırdıktan sonra Lange ve Corbin'e dik dik baktı. Corbin, Lange'nin "Evet, ama iyi değil. Aynı sitede büyüdük ama orada onunla hiç iletişim kurmadım. Celeste Sitesi'ne taşınana kadar onunla hiç iletişim kurmadım," demesiyle, belli ki rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Neden taşındın?" diye sordu Eliza, Razik'in sandalyenin koluna oturabilmesi için bacaklarını kaydırarak.

Şimdi nasıl... iyilerdi ki? Açıkça bir tür tartışma ve güç mücadelesi yaşanmışken?

"Gerçekten bilmiyoruz" diye yanıtladı Lange.

"Kim bilebilir ki?" diye üsteledi.

Lange omuz silkti. "Sanırım Malikane Anneleri."

Eliza sadece mırıldandı. Tristyn ve Cienna onlara kendi diyarlarının iç işleyişi hakkında bilgi vermişti, bu yüzden konuşulanların en azından bir kısmını biliyorlardı.

"Katya teorilerden bahsetti. Bu konuda teorileri var mı?" diye sordu Razik.

Corbin ensesini ovuşturdu. "Teorileri Kat ve Axel ortaya atıyor. Onları açıklamakta daha iyiler."

"Ama Axel kayıp, değil mi?"

Lange, Theon'a bir bakış attıktan sonra tekrar bakışlarını kaçırdı ve başını salladı.

"Peki baban onu mu aldı?" diye sordu Eliza, sonunda Theon'a hitap etmeyi göze alarak.

"Bir nevi," diye cevap verdi.

Eliza'nın gözleri, sanki tanrılara sabır için dua ediyormuş gibi tavana kaydı. "Bir insan nasıl bir insanı hapsedebilir ki?"

"Tessa babama sahip, dolayısıyla bir bakıma Tessa'nın da Axel'i var," diye çıktı Theon, konuşmanın gidişatından rahatsız olarak.

Razik ses tonunu düzeltilti, gözlerini Theon'a dikti ama alaycı bir tavırla "Bu diyarın lanetlenmiş olması şaşırtıcı değil," diyen Eliza oldu.

"Lanet olsun, çünkü tanrılar kendi siktiğimin kurallarına uymadılar," diye tısladı Theon. "Lanet olsun, çünkü denge çoktan bozuldu ve bunun bedelini biz ödüyoruz."

Eliza güldü. İnanmazlığın verdiği güçlü bir kahkahaydı bu.

"Sen de buna mı inanıyorsun?" diye sordu. "Anladığım kadarıyla, Arius ile Achaz arasındaki sözde ihaneti yeni öğrendin. Bu dünyanın yaratılışından bu yana yaşadığı dengesizliği nasıl açıklıyorsun?"

"Neyden bahsediyorsun?" diye sordu Theon dişlerini gıcırdatarak.

Hiçbir şey söylemedi, ama gri gözleri, alışverişi izleyen Perilere kaydı.

"Bana öğretilen tek şey bu olduğu için bir şeyin doğru olduğuna inandığım için beni suçlayamazsın. Hayatım boyunca gördüğüm tek şey bu," diye savundu Theon.

"Adaletsizliği tanıyamıyor musun?" diye karşılık verdi. "Çünkü anladığım kadarıyla, bu alemde bunu yapabilenler var ve onlarca yıldır buna karşı mücadele ediyorlar."

"Lütfen beni bahsi geçen devrimcilere yönlendirin," dedi Theon yavaşça. Çünkü bu Peri, buraya sadece birkaç gün gelmişken ona bu diyarla ilgili her şeyi anlatmaya nereden cesaret ediyordu?

Ama gözleri tekrar kanepedeki iki Peri'ye kaydı ve Theon hareketsiz kaldı.

"Bu tamamen doğru değil," diye sözünü kesti Lange. Theon sadece kaşlarını çatığında, "Yani, nasıl olabilir ki? Daha onlarca yaşında bile değiliz," diye ekledi.

"O zaman ne hakkında konuşuyor?" dedi Theon ve Corbin, Lange'yi engellemek için kıpırdandı, ama ikisi de zorlukla yutkundular.

"Sana, karşı koymaya karar verirsen, hiç beklemediğin yerlerde müttefikler bulacağımı söylemiştim," diye cevapladı

Corbin.

Theon, erkeğe bakarken tek kelime edemedi. Ela gözler bakışlarını üzerinde tutuyordu ve Theon, Lange'nin ne kadar gergin olduğunu fark etmemişti. Gücünün orada, yüzeyin hemen altında olduğunu biliyordu ve bir şekilde Corbin'i korumak için bir Miras'a saldıracağını da biliyordu.

Ve odadaki diğer iki kişinin de onların tarafında olacağını biliyordu. En güçlü Arius Mirası olabilirdi ve en az ikisini de yanında götürebilirdi, ama önünde bir ejderha ve farklı elementlerden üç Peri varken bu savaşı kazanamazdı.

Derin bir nefes alıp ayağa kalktı, Lange ve Corbin daha da gerilmişlerdi, ancak Theon içki arabasına doğru ilerledi ve kendine bir ölçek viski koydu.

"Bunu birazdan daha detaylı konuşacağız," dedi bardağın tamamını içtikten sonra. Bir kadeh daha doldurup Razik ve Eliza'ya döndü ve "Bana Kaynak bağınız hakkında bilgi verin," dedi.

Razik, "Ne olmuş yani?" dediğinde Eliza'nın kaşları havaya kalktı.

"Onu Kaynak olarak mı seçtin?" dedi Theon.

Razik, bacaklarını sandalyeye çekmiş olan Eliza'ya baktı. Elleri kollarının içindeydi, parmakları kenarlarını kıvrırmıştı.

"Karmaşık bir geçmişimiz var," diye yanıtladı Razik. "Ama o, farklı bir amaca ulaşmak için Kaynağım olmayı teklif etti. Bunun ne anlama geleceğini konuştuk ve ardından teklifini kabul ettim."

"Yani senin Kaynağın olmayı mı seçti?" diye sordu Theon şaşkınlıkla.

"Evet, ama benim yararına değildi."

"Bu mantıklı değil. Başka kime faydası olur ki?"

"Bir savaştaydık. O savaşı kazanmak için gücüme ihtiyacım vardı. Gücüm için bana ihtiyaç vardı. O bunu benim için değil, daha büyük iyilik için yaptı."

Theon, Eliza'yı dikkatle izleyerek başını salladı ve "Ama artık bundan daha fazlasısın, değil mi? İstediyin bir bağ

değildi ama artık istiyorsun, değil mi? Ne değişti? Bu nasıl oldu?" dedi.

"Başka etkenler de vardı," diye yanıtladı Eliza, Razik'e hafifçe yaslanarak. Theon, bunu yaptığının farkında bile olmadığından emindi. Bu, Tessa'nın aralarındaki bağdan nefret etmeyi unutacak kadar dalgın olduğu zamanlarda ona yaptığı doğal bir şeydi.

"Açıklamak ister misin?"

"Hayır," diye çıkıştı.

Soğukkanlılığını korumaya çalışırken içki bardağını sıktı. Buna alışık değildi. Hayatı boyunca, kendisini sorgulayanları sindirip susturması öğretilmişti. Direniş, bir güç gösterisiyle karşılanıyordu. İş birliği değil, sadece tahakküm vardı.

Sonuçta orası kötü adamlarla dolu bir alemdi.

Diğer krallık varisleriyle ilişki kurmaya çalıştığımız son aylarda bile, her şey üstünlük elde etmek içindi. Uysal davranabilirlerse harika olurdu, ama onlara hükmedecek bir şey mi bulmalıydı? Onları, Kaynağ'ının yapması gerektiği kadar kendi isteklerine boyun eğdirmeli miydi? Asıl amaç her zaman buydu çünkü güç oradaydı.

Ama burada bunların hiçbirisi yoktu. Razik ve Eliza'nın umurunda bile değildi, hem zaten neden umursasınlardı ki? Eğer işler burada çok kızışırsa, hemen kendi dünyalarına geri dönebilirlerdi. Gerçek şu ki, onlara ihtiyacı vardı ve onlar da bunu biliyordu. Belli ki Blackheart da biliyordu, yoksa onları çağırmazdı.

Bu yüzden Eliza'yı bu konuda zorlamak yerine sert bir şekilde, "Bana bizim Kaynak İşaretlerimizin sizinkilerden farklı olduğu söylendi." dedi.

Eliza gözlerini kırpıştırarak Razik'e bir kez daha baktı. "Scarlett bundan mı bahsediyordu?"

"Öyle varsayıyorum," diye cevapladı ayağa kalkarak. "Bana dört Kaynak İşareti olduğuna inandığını söyledi."

"Çünkü Devram'da dört Kaynak İşareti var," diye cevap verdi.

Razik'in gözleri aşağı kaydı ve içki bardağını tutan eline baktı. "Bu bir Kaynak İşareti değil. Bu Achaz sembolü."

Bu adamın suratına yumruk atmak istiyordu.

"Bunun bir Kaynak İşareti olmadığıнын farkındayım," dedi Theon dişlerini gıcırdatarak.

"Peki o zaman ne?"

"İntikam."

"Sevgili Tessa'mız ona bunu bahşetti," dedi bir erkek sesi ve hepsi dönüp Tristyn'i aradılar.

Ve yanında Katya da vardı.

Siyah bukleleri omuzlarına dökülüyor, altın rengi gözleri odayı tarıyordu. Siyah bir pantolon ve koyu tenine çok yakışan krem rengi bir tunik giymişti. Kıyafeti, Cienna'nın giyeceklerini belli belirsiz hatırlatıyordu; öğrendiği kadarıyla, Cienna'nın metroda onunla birlikte kaldığı için bu mantıklıydı. Axel, Tristyn'e onu güvende tutmasını söylemiş ve onu, babası tarafından aranan Cienna'ya götürmüştü. Theon, bu hamlenin dahiyane olduğunu inkâr edemezdi.

Katya uzanıp saçlarını kavisli kulağının arkasına sıkıştırdı. Theon'un bakışlarıyla karşılaştığında dudaklarında küçük, hüzünlü bir gülümseme belirdi.

Ve sonra dizlerinin üzerine çökmeye başladı.

"Yapma," dedi Theon aceleyle, kendini durduramadan bir adım öne sendeledi. Kadın duraklayıp başını soru sorarcasına eğdiğinde, "Burada buna gerek yok," diye ekledi.

"Sen vekaleten Arius Lordu değil misin?" diye sordu ve tanrılar aşkına, sesi yorgun geliyordu.

"Öyleyim, ama o değil— Sen değilsin—"

"Seni hiç bu kadar anlaşılmaz görmemiştim."

"Gerçekten mi?" diye araya girdi Eliza. "Çünkü onunla tanıştığımdan beri sadece o gibi görünüyor."

"Hayır," dedi Katya, odanın derinliklerine doğru ilerlerken. "Theon aslında oldukça akademik ve zeki. Duygularını nasıl yöneteceği ona hiç öğretilmemiş."

Eliza kahkaha attı ve Tanrı aşkına, bu gün ne zamandan beri onun güçlü ve zayıf yönlerini değerlendirme günü haline gelmişti?

Kat ondan birkaç adım ötede durdu. Yüzüne bakarak, "Julius ve Mansel'e gönderilmem emrini iptal ettiğiniz için teşekkür ederim. Eminim bu olumsuz bir deneyim olurdu," dedi.

"Bu durum olumsuzdan da öte olurdu" diye yanıtladı.

"Biliyorum," diye fısıldadı. "Bu yüzden yaptı bunu."

Ne yaptığını anlamadan içki bardağını ona doğru uzattı ve "Al bakalım. Buna benden daha çok ihtiyacın var." dedi.

Bakışları önce bardağa kaydı, sonra tekrar ona döndü ve çekinerek uzandı. "Teşekkür ederim, Lordum."

Hayatının neredeyse otuz yılı boyunca, kendisine yöneltilen bu sözleri duymaktan nefret edeceğini hiç düşünmemişti ama tanrılar, şu anda bundan nefret ediyordu.

İçkisinden küçük bir yudum aldı, yanık yüzünden bile yüzünü buruşturmadı, sonra sordu: "Ondan haber var mı?"

Theon başını salladı, basit bir kelimeyi söyleyemedi.

Katya sadece başını salladı, ardından gözleri tekrar odayı taradı, ne aradığını bilmiyordu. Ama alt dudağını kısa bir anlığına ovuşturduktan sonra doğrulup düşündüğü şeyi bir kenara itmiş gibi görüldüğü için bulamadı.

"Neyi tartışıyoruz?" diye sordu, içki bardağını yanında tutarak.

"Tessa neden ona Achaz İşareti verdi?" diye sordu Lange, ona yer açmak için kanepeden aşağı kayarak, ama Tessa arkadaşlarının yanına gitmek için kıpırdamadı.

"Ne yaptı?" diye sordu Kat, bakışları hemen eline kaydı.

"Sadece intikamını alıyordu. Hiçbir anlamı yok," dedi Theon, elini yumruk yaparak.

Birkaç kez gözlerini kırptırdıktan sonra, "Onlara zeki olduğunu söyledim ve sen burada durup beni yalancı durumuna düşürüyorsun. Dürtüsel biri olabilir ama

Tessa'nın bile hareketlerinin arkasında bir niyet var, Theon," dedi.

"Bu kesinlikle dürtüsel bir hareket değildi, Katya," diye karşılık verdi Theon. "Bu hesaplanmış bir hareketti."

"Kesinlikle," diye cevapladı ve içkisinden bir yudum daha aldı.

Bunun için vakti yoktu. Razik ve Eliza'ya dönerek, "Kaynak İşaretinizin nasıl görüldüğüne bakabilir miyim? Böylece bizimkiyle karşılaştırabilirim," dedi.

Eliza bıkkın bir iç çekişle gömleğinin kolunu geriye doğru çekti. Elbette, kadın onu kendine doğru çekti ve Razik, Theon'un ona zarar vereceğini düşünüyormuş gibi fazlasıyla yakın durdu.

Eliza'nın Kaynak İşareti ön kolundaydı ve... Şey, Devram'da verilen son Kaynak İşareti'ne benziyordu, bu da ilk üç Kaynak İşareti'nin aslında Kaynak İşareti olmadığı teorisini daha da güçlendirdi.

"Scarlett buradayken," dedi Theon, Eliza'nın kolundaki İşaret'i incelemeye devam ederek, "Tessa'nın ilk iki İşaret'ini gördüğünde üzüldü."

"Bana öyle söylendi," diye mırıldandı Razik. "Burada Kül Süvarileri var mı?"

"Bunun ne olduğunu bilmiyorum," diye mırıldandı, Koruyucu İşaret'in son Kaynak İşaret'le nasıl birleştiğini tam olarak görerek.

"Kül ve dumanın içinden geçebilirler. Anala soyundan olduklarına inanılıyor," diye devam etti Razik.

Theon ona baktı ve gözlerinin odanın her yerinde kısıldığını fark etti. "Auryon'dan mı bahsediyorsun?"

"Bunun ne olduğunu bilmiyorum."

"O, duman ve küllerin içinden geçebilen bir kadın, ama onu şimdi gündeme getirmen tesadüftü," diye cevapladı Theon.

"Çünkü o burada," diye yanıtladı Razik.

Theon hızla döndü. Tessa'yı ondan almadan çok önce kadını görmemişti ve ona soracağı o kadar çok soru vardı

ki, en başta da neden burada olmasının asıl nedenini gizli tuttuğu geliyordu.

"Nerede?" diye sordu Theon, odanın etrafına bakındı ama ondan hiçbir iz bulamadı.

"Pencerenin yanında," diye cevapladı Razik.

"Orada hiçbir şey yok," dedi Theon.

"Orada," diye cevapladı. "Henüz gittiğini görmedim."

"Ama onun içeri girdiğini gördün?"

Razik başını salladı. "Sadece onları izlemeye alışkın olduğum için."

Theon, onun korumaları geçtiğini hissetmemiştir. Tristyn için onları değiştirmek zorunda kalmıştı ve bunu gönülsüzce yapmıştı, ama en mantıklısı buydu. Yeni ortaya çıkan Seyahat yetenekleriyle, başkaları bilmeden gelip gidebilirdi. Öğrenilirse ne kadar kargaşaya yol açacağını sadece tanrılar biliyordu. Lilura Inquest'in kurucusu Tristyn Blackheart, Arius Krallığı'na yardım ederken ve kayırmacılık yaparken görülmüştü. Hayır, tüm bunlara karışması, tıpkı erkeğin kimliğini onlarca yıldır gizli tuttuğu gibi gizli tutulmalıydı.

Ama korumalar asla Auryon gibi birini dışarıda tutmak için tasarlanmamıştı. Zaten neden öyle olsunlardı ki? O bir Miras veya Peri değildi ve bu korumalar da bunu tespit etmek için tasarlanmıştı. Dişi, Devram'da istediği zaman neredeyse her yere girebiliyordu. Eğer şimdi buradaysa, kaç konuşma dinlemiş veya kaç karşılaşma izlemişti?

"Auryon," diye öfkeyle bağırdı Theon. "Şimdi benimle yüzleşemeyecek kadar korkak mısın?"

Kadın dumandan çıkarken, beklediği oku yakalamak için elini kaldırdı; ok göğsünden birkaç santim ötedeydi. Uzun siyah saçlarının arasında küller uçuşuyordu ve dönen gri gözleri ona dik dik bakıyordu. Deri kıyafetleri siyah pantolonunun ve üstünün üzerindeydi, ona doğru yürürken arkasında küllü ayak izleri bırakıyordu.

"Bana yine korkak de, Theon St. Orcas," diye hırladı, dumanın arasından bir ok daha belirdi. Bir sonraki göz açıp

kapayıncaya kadar oku yayına yerleştirdi.

"Başka bir dünyaya gelip gerçek niyetlerini saklayan birine başka ne diyebilirdim ki?" diye karşılık verdi, kendi gücü toparlanarak. Karanlık etrafında kıvranıyor, sarmaşıkları dişiye uzanırken, büyüsünün bir kısmı da onu sararak savunmaya hazırlanıyordu.

Luka ve Tessa da aynı şeyi hissetmiş gibiydi. İkisinin de bağlarını kestiğini hissetti, ama Luka, Arius sayesinde elini uzatmadı. şu anda ihtiya ı olan son şey, Tessa'nın onların etkileşimini duymasıydı. Peki ya Tessa? Muhtemelen her ne oluyorsa, sonunda onun sonu olacağını umuyordu.

"Sana hiçbir borcum yoktu, Arius'un soyundan gelen," diye alay etti Auryon. "Onun için burada olup olmadığını sordun ve cevabım evet oldu."

"Yine de ona ulaşmak için benden izin istedin," diye karşılık verdi. "O zaman bile g venime ihtiya ın olduğunu biliyordun."

"Güvenini kazanmak için burada değildim. Senin veya Koruyucunun bana güvenip güvenmediğini umursamıyorum," dedi Auryon yayını indirerek. "Onun için buradaydım. İhtiyacım olan onun g veniydi ve sonuna kadar ona sahiptim."

"O güveni kaybettin," diye alaycı bir şekilde söyledi.

"O zaman sanırım ortak bir noktamız var," diye karşılık verdi.

Dudaklarının kenarında beliren sırıtış, damarlarında dolaşan karanlığın ta kendisiydi. "Bunu benden beklediğini biliyordu. Ona aksini düşünmesi için hiçbir sebep vermedim ama sen? Senin ihanetin çok daha kötüydü, değil mi?"

Ona dik dik bakarken yüz hatları da aynı şekilde karardı, parmakları yan tarafındaki yayını daha da sıkı kavradı.

"Söyle bana Auryon, Temural kızını kurtarma görevini başaramadığını öğrendiğinde ne yapacak?" diye devam etti.

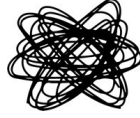
Auryon, şaşkınlıkla başını geriye atıp güldü. "Sadece Timural'la ilgili endişelenmen gerektiğini düşünmen ne kadar da sa  a."

"Ben mi?" diye sordu Theon. "Başarısız olan sensin."

"Ama onu kıran sensin."

Sözler hedefine ulaştı ve Theon ondan geri adım atarken yüzünün buruştuğunu hissetti.

"Bu yüzden suçu başkasına atıp beni buradaki en büyük canavar yapmaya çalışmak yerine," diye devam etti Auryon, yayını göğsüne dolarken ok kaybolurken, "belki de çok geç olmadan onu geri çekmek için ne yapacağımıza odaklanmalıyız. Çünkü onu tamamen kaybedersek, bu artık sadece Arius ve Achaz arasında bir savaş olmayacak. Onu kaybedersek, vahşi ve öfkeli bir şekilde peşinize düşecek."



Derin bir iç çekerek yatakta döndü. Son üç saattir dönüp duruyordu. Bu onu şaşırtmamıştı. Haftalardır uyumak zordu. Hem Tessa hem de Luka evde olmadığı için neden uyumaya çalıştığını bile bilmiyordu. Daha da kötüsü, burada kaldıkları son seferden beri çarşaplarda Tessa kokusunu hâlâ alabiliyordu. Babasının olan ana süitte uyuması imkânsızdı. Bu yüzden her zaman kaldığı odayı almıştı ama Doğuş Töreni gecesinden beri burada kalmamışlardı.

Babasıyla pazarlığa giden gece.

Sinirli bir homurdanmayla battaniyeleri üzerinden attı ve doğrulup komodinden telefonunu aldı. Felicity'den gelen mesajları sildi, son iki haftadır gelen diğer tüm mesajları görmezden geldi. Başka bir şey yoktu ve neden olmasını beklediğinden de emin değildi. Gecenin bir yarısı ona ulaşmaya çalışacak diğer insanlar ya bir yerlerde kilitliydi ya da onunla konuşmak istemiyorlardı.

Telefonunu bir kenara atıp banyoya yöneldi. Ellerini makyaj masasına dayayıp aynaya bakmak için başını kaldırdı. Hissettiği kadar bitkin görünüyordu ve onsuz asla

rahat bir gece uykusu uyuyamayacağını biliyordu. Onu düşününce aralarındaki bağ gerilmişti ve zayıf olduğu için, onun göğsünde elini tutarak ona sokulduğu zamanları hatırladı. İster teselli ister güvence için olsun, onu nasıl arayacağını düşündü. Kısa bir anlığına, bunun nasıl olabileceğini hayal etmişti ve her şey onun için bir yalandan ibaretti.

Aman Tanrım, o yalanları ne kadar da çok istiyordu.

Bağın altına uzanıp, onu dışarıda tutan duvara avucunu bastırdı. Kadının titrediğini hissetti ve istemeden gülümsedi.

Ta ki onu içeri alıp konuşana kadar.

Ne istiyorsun Theon?

Sadece sen, Tessa. İstediğim tek şey bu.

Gücümden bahsediyorsun.

Belki başlangıçta öyleydi ama artık değil. Ölümlü olsan bile, ben yine de sadece seni isterdim.

Bir an durakladı ve sonra şöyle dedi: Yalanların hâlâ güzel.

Sana hiç yalan söylemedim.

Başka bir şey hissetmeden önce onun alaycı bir şekilde güldüğünü hissetti.

İstek.

İhtiyaç.

Arzu.

Asla yeterli olmayacak güzelim.

Neden bahsediyorsun?

Şu anda kendine dokunuyorsun.

Bağın üzerinden karanlık bir kahkaha süzüldü. Dokunan şeyin benim elim olduğunu nereden çıkardın?

Theon tezgahı daha sıkı kavradı, avuçlarından karanlık sızıyordu. Tessa...

Ne yaptığını sana anlatayım mı?

Luka mı?

Bir sessizlik daha oldu. Luka neden burada olsun ki?

Başka birinin ona dokunmasını düşündüğü için cevap bile veremedi.

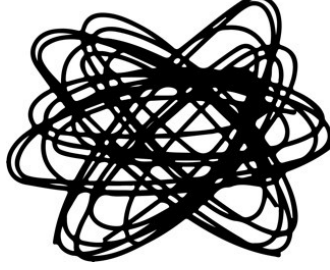
Şu anda iki parmağı amımda, göğsüm de ağzında ve tanrılar. Bu çok...

Yumruğu aynaya çarptığında gerisini duymadı. Cam kırıldı, lavaboya yağdı. Kırıklar parmak eklemlerine saplandı ve akan kanı izledi. Kan karanlık tezgaha damlıyordu ama hissedemiyordu. Öfke, kıskançlık ve başka biriyle zevk bulduğunu bilmenin acısı dışında hiçbir şey hissedemiyordu.

Beni kanattın. Şimdi ben seni kanatıyorum Theon.

Sonra onu dışarı itti, bağlarını tekrar kurdu ve karanlık kahkahası zihninde yankılandı.

TESSA



"Kalk, Tessa," dedi kulaklarını tırmalayan bir ses.

"Çık dışarı Oraliala," diye karşılık verdi, Peri odayı karartan perdeleri ardına kadar açarken. Odaya ışık doldu ve Tessa, karanlıktan kaçmak için yorganının altına iyice gömüldü. Uyuduğu söylenemezdi. Artık hiç uyumuyordu ama Theon'u yatağında başka biri olduğu için kızdırarak durumu daha da kötüleştirmişti. Elbette burada kimse yoktu. Her şey onu sinirlendirmek içindi ve işe yaramıştı. Acının ve öfkenin bir kısmını hissetmişti. Onu da tıpkı onun gibi kanattığını bilmek tatmin edici olmalıydı ama beklenmedik bir şekilde tatmin ediciydi.

Başkasının, kendisine ait olduğunu düşündüğü bir şeye dokunması fikri bile onun kıskançlığını hissetmeyi seviyordu. Onu incittiği veya ona ait olduğunu düşündüğü için değil, kendisini değerli hissettirdiği için.

Peki bu onun hakkında ne söylüyor?

Muhtemelen gerçekten de iddia ettiği canavardı.

"Bugün sızlanmana vaktim yok Tessa," diye azarladı Oraliala. "Kalk ve giyin. Gitmemiz gerek."

"Nereye?" diye mırıldandı Tessa, hâlâ hareketsizdi.

"Görünüşe göre geçici Arius Lordu, iyiliğinizi kontrol etmek için bekçi köpeğini göndermiş."

Tessa battanileri geri atıp doğruldu. "Luka burada mı?"

Oralia Şimdi büyük giyinme odasındaydı ama sesi duyulur duyulmaz bir tonda, "Henüz değil, ama yakında gelecek. Bahçeye girerken görüldü ve kođuŐların üzerinden geçerken hissetti." dedi.

Tessa, kefaleti indirmemiŐti, bu da sadece kendi tarafında engellediği anlamına gelebilirdi. Birkaç gün önce onunla konuşmayı reddettikten sonra yaptığı kirli ve zekice bir hamleydi, ama Achaz Krallığı'nda mı ortaya  ıktı? Lord Jove'un evinde mi?

Bu ejderhadan asla beklemeyeceği aptalca bir hareketti.

Dahası, onun bilmesini istemediği bir Şeye fazlasıyla yakındı.

Bu düşünce bile onu yataktan kaldırıp kapıya koŐturdu.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu Oralia, önüne atılıp yolunu keserek.

Tessa aniden durdu, gücü etrafında  atırdıyordu. "Az önce bana kalkmamı söylemedin mi?"

"Evet, giyin," dedi ağır ağır, yatağın üzerine birkaç parça kıyafet atarak.

Tessa, uyluk hizasında biten neredeyse Şeffaf geceliğine baktı. Oralia muhtemelen haklıydı. Dönüp yatağa doğru koştururken aynı anda geceliğini de başına geçirdi. Kıyafetleri artık açık renk olduğu için altın krem rengiydi, ama bakışları ellerinin arkasındaki siyah  Őaretlere takıldı. Onu sahiplenene ve her Şeyini ondan alan bir  Őaret.

"Tessa!" diye bağırdı Oralia, yatağın üzerine bir parça daha giysi düşerken. "Hadi gidelim."

"Neden acele ettiğimizi anlamıyorum. Luka bana bir Şey yapmayacak," diye mırıldandı Tessa, incecik i   amaŐı ve bol örgülü beyaz eşofman altı giyerken. Sonra spor sutyenine ve kısa üstüne uzandı, kolları kollarına tam oturuyordu.

Hızla dişlerini fırçaladı ve bileğine bir saç tokası geçirdi. Daha sonra Odessa ile eğitime gitmesi gerekecekti; Odessa,

yeteneklerini geliştirmesine yardımcı olan eğitmeniydi. Çoğu sabah bunu yapardı ve Oralia'nın hazırladığı kıyafetlere bakılırsa, bugün de aynı şeyi planlıyordu.

"Ayakkabılar, Tessa," diye seslendi Oralia kapıdan içeri girerken.

"Onları yakalayabilir misin?" diye bağırdı, çıplak ayaklarının altındaki serin mermerin hissini seviyordu.

"Tessa, bekle!"

Ama Tessa onu duymazdan geldi ve iyi öğrendiği koridorlarda ilerledi. Parmaklarını duvarda gezdirirken, büyük merdivenlerden inerken Dex'in sesini duydu.

"Dediğim gibi, Achaz Lord ve varisi şu anda dışarıda. Onlarla görüşmek için randevu almanız gerekiyor."

"Ve dediğim gibi, bir Peri ile konuşmayacağım. Bana konuşabileceğim bir Miras bul," dedi tanıdık bir sesle. Kalbi hızla atıyor ve göğsündeki bağ titriyordu. şu anda o aptal bağı engellemek için elinden gelen her şeyi yapıyordu. Luka'nın ne hissettiğini bilmesine gerek yoktu.

"Bu senin için mümkün bir seçenek değil," diye karşılık verdi Dex.

Geçtiğimiz haftalarda, Dex'in Achaz Lordu'nun evinde nasıl böyle bir konuma geldiğini hâlâ anlayamamıştı. Henüz açığa çıkarmadığı bir sırdı bu, ama zamanla öğrenecekti.

"Kabul edilebilir tek seçenek bu," diye cevapladı Luka, kollarını kavuşturup Dex'le karşı karşıya gelirken.

"Seçeneklerin ya gidip bir randevu ayarlamak ya da bu evin altındaki hücrelerde beklemek," diye alaycı bir şekilde söyledi Dex, tüm boyuyla doğrulurken, ama Luka ondan hâlâ birkaç santim uzundu.

Luka, "Dene bakalım," dediğinde dudaklarının eğimi biraz korkutucuydu.

Dex cevap veremedi Tessa, "Rordan dönene kadar benimle kalabilir." dedi.

Dex ona doğru döndü ama Luka'nın gözleri sanki tüm bu zaman boyunca orada durduğunu biliyormuş gibi ona kaydı.

Bunu ancak kefalet sırasında 'Artık sesini kullanmanın zamanı geldi' dediğinde doğruladı.

Kalkanlarını ne zaman indirmişti?

Sen bir eşeksin, diye karşılık verdi ve sinirlenerek adamın dudaklarının seğirdiğini gördü.

"Seninle kalamaz, Tessa," dedi Dex bezgin bir ses tonuyla ve ondan uzaklaşırken.

"Elbette yapabilir," diye cevapladı, parmaklarını duvara vurarak, enerji saçarak.

Dex içini çekti ve tekrar ona döndü. "Oralia nerede?"

Tessa omuz silkti. "Sanırım antrenmana gideceğim. Luka da benimle gelebilir."

"Seni bir Arius Muhafızıyla baş başa bırakmayacağız," diye çıkıştı Dex.

"Ne istiyormuş zaten?" diye sordu, bir basamağa oturup çenesini eline yasladı.

"Achaz Lord'la konuşmak için," diye cevapladı Dex.

"Ne hakkında?"

"Bana söylemiyor."

"Çünkü sen açıkça Achaz Lordu değilsin."

"Tessie," diye tekrarladı Dex. "Bu sabahki tavrını hak edecek ne yaptım bilmiyorum ama bunu daha sonra konuşabiliriz."

Oralia merdivenlerden aşağı koşarak inerken Tessa kaşlarını çatı. "Özür dilerim!" diye bağırdı ve Tessa tiz ses karşısında irkildi. Dex'in Oralia'ya attığı sert bakış, Tessa'ya bilmesi gereken her şeyi söylüyordu: Oralia'nın görevi, Luka'yla ilgilenirken onu meşgul etmekti.

"Tessa, hadi gidelim. Odessa bekliyor," dedi Oralia, Dex'i görmezden gelip ayakkabılarını merdivenlerde Tessa'nın yanına bıraktı.

"Harika. Luka bizimle geliyor," dedi Tessa, ayağa kalkarken ayakkabılarla uğraşmadan.

"Öyle değil," dedi Dex. "Tanrı Jüpiter kışımı tekmeleyecek, Tessie."

"Suçu ben üstleniyorum" diye cevap verdi.

"Önemi yok. Cezasını yine de çekeceğim. Beni buna mı maruz bırakacaksın?"

Bakışları Luka'ya kaydı ve onu kollarını hâlâ kavuşturmuş halde izlerken buldu. "Bu kadar endişeleniyorsan, ona bant tak."

"Bu değil-" Dex hayal kırıklığıyla dolu bir ses çıkardı.

"Sana zarar vereceğimi düşünmüyor, Tessie," dedi Luka ve ona dik dik baktı. "Seni bir şekilde Arius Krallığı'na geri dönmeye ikna edeceğimi düşünüyor."

Tessa birkaç kez gözlerini kırptırdıktan sonra dikkatini tekrar Dex'e çevirdi. "Bütün bunlardan sonra Luka'nın bana güzel sözler söyleyebileceğini ve ben de Theon'a geri dönebileceğimi mi düşünüyorsun?"

"Hayır, ama ben-" diye başladı Dex.

"Gerçekten bana bu kadar az mı inanıyorsun?"

"Ben öyle demedim"

"Kaderimi yerine getirebileceğime güvenmiyor musun?"

"Dur Tessa," diye bağırdı Dex. "Seni sadece korumak istediğimi biliyorsun."

"Luka'nın korumasına ihtiyacım yok," diye alaycı bir şekilde son birkaç basamağı inip yanından geçerken. "Durumu Rordan'a bildireceğim. Kendi iyiliğin için endişelenmene gerek yok."

"Tessa, bekle!"

Ama çoktan ön kapıdan çıkmıştı. Luka'nın onu takip ettiğini anlamak için bakmasına gerek yoktu. Bunu bağın dibinden hissedebiliyordu. Onu arazinin içinden küçük bir eğitim binasına götürürken ikisi de konuşmadı. Akropolis'teki eğitim arenalarının minyatür bir versiyonuydu ve içinde uygulanan büyüyü barındıracak şekilde büyülenmişti. Dagian'ın yeteneklerini burada, ondan önce de Rordan'ın yeteneklerini burada geliştirdiği söylenmişti.

Odessa onları bekliyordu. Kirli sarı saçları her zamanki gibi sıkı sıkı örülmüş ve Tessa'nın giydiği kıyafetlerin aynısını giymişti. Neredeyse. Ayakkabıları vardı. Tessa hâlâ

yalınayaktı, ki bu sorun değildi. Zaten antrenmanın sonunda genellikle yalınayak olurdu.

"Bu kim?" diye sordu Odessa, avuçlarında hafif bir ılık yayılırken, koyu mavi gözleri kısılmış bir şekilde Luka'ya bakıyordu.

"Endişelenmeni gerektirecek kimse yok," dedi Tessa, Odessa'ninkinden çok daha parlak bir şekilde parlayan kendi gücünü ortaya çıkararak elini küçümser bir şekilde sallayarak.

"Lord Jove, eğitim seanslarınız sırasında burada bulunmasına izin verdi mi?"

"Rordan'ın benim için hiçbir şeye yetki vermesine gerek yok," dedi Tessa, içindeki ılık enerjiyle parlayarak.

"Belki senin için değil ama benim için öyle," diye yanıtladı Odessa. "Gitmeli, yoksa bugün dersimize devam edemem."

"Gitmiyor."

"Öyleyse yaparım," diye karşılık verdi eğitimci.

"Öyleyse git."

Odessa şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı ve tereddütle, "Bunun akıllıca olacağını sanmıyorum," demesi birkaç dakika sürdü.

"Ya devam edin ya da gidin," dedi Tessa.

"BENCE..."

"Git, Odessa."

"Elbette," dedi ve eğitim binasından ayrılmadan önce hafifçe eğildi.

"Şuna bak," dedi Luka, kapılar arkasından kapanır kapanmaz. "Bir, iki değil, tam üç kişiye karşı duruyorsun."

"Sus," diye çıkıştı Tessa. "Hâlâ seninle konuşmak istemiyorum."

"O zaman neden Dex'in önerdiği gibi zamanımı hücrelerde geçirmeme izin vermiyorsun?"

"O benim Dex'im değil," diye mırıldandı, ellerinde biriken güce odaklanarak.

Luka sadece homurdanarak onayladı, ama onun kendisini izlediğini hissedebiliyordu. Bıkkın bir öfkeyle yumruklarını sıktı ve ışığını söndürerek "Ne?" dedi.

Luka kaşını kaldırdı. "Hiçbir şey söylemedim."

"Gerek yok. Bana bakıyorsun."

"Hafızam beni yanıltmıyorsa, beni gördüğünde hoşuna gidiyordur."

Tessa dudaklarını büzdü, gücü ve bağı ruhunda titreşirken bakışlarını ondan ayırmadı.

"Peki şimdi ne olacak?" diye sordu Luka, sağa doğru birkaç adım atarak.

Onu görüş alanında tutmak için döndü. "Şimdilik hiçbir şey."

"Hiç bir şey?"

Adam hareket etmeye devam ettikçe kadın daha da döndü. "Evet, hiçbir şey. Burada ne yapıyorsun Luka?"

"Seninle konuşmam lazım."

"HAYIR."

Başını salladı, hâlâ hareket ediyordu. "Önemli, Tessa."

"Umurumda değil."

"Elbette," dedi ciddi bir tavırla. "O zaman dövüşelim. Kazanırsam, benimle bazı önemli konular hakkında konuşursun. Kazanırsan, Lord Jove dönene kadar sessizce otururum."

"Seninle dövüşmeyeceğim. Sen kazanacaksın," diye savundu.

"Ama sen zaten savunma pozisyonundasın."

"Ben..." Sözüünü yarıda kesti, aşağı baktığında ayaklarının, adamın saatlerce tüm eğitim seansları boyunca onu ayakta tuttuğu aynı lanet olası pozisyonda durduğunu gördü.

İşte o zaman onun etrafında döndüğünü fark etti ve bunu doğal bir şekilde, bir saldırıya hazırlanarak yapmıştı.

"Bunu bilerek yaptın" diye suçladı.

"Alanı kullanmamak israf gibi geldi, ama zamanımız var," dedi. "Ayrıldığınızdan beri her şeyi koruduğunuzu

görmek güzel."

"Odessa ile yaptığım antrenman türü bu değil," dedi, her ne sebeple olursa olsun duruşunu bozmadan. "Bana sihrimi kullanmayı öğretiyor. Bu fiziksel bir antrenman değil."

"Ne israf," diye alay etti Luka.

"Bu bir israf değil," diye karşılık verdi, onun küstahlığına karşı koyma isteğine direnerek.

"Hayır mı? O da senin kadar güçlü mü?"

"HAYIR."

"Peki seni nasıl eğitiyor?"

"Sence beni kim eğitmeli?" diye sordu Tessa ağır ağır.

"En azından senin güç seviyene yakın biri," diye yanıtladı. "Ve seni hem büyünü kullanıp hem de dövüşmen için eğitmeliler."

"Ne umurunda ki?"

"Burada yaptığın bu, değil mi? Savaş mı başlatıyorsun? On binlerce insanın ölümüne yol açacak bir savaş başlatacaksan, en azından savaşıma nezaketini göstermelisin," dedi Luka, ona doğru bir adım atarak.

"Konuşmadığımı sanıyordum," dedi dişlerini gıcırdatarak, adam bir adım daha yaklaştığında.

"Ancak kazanırsan," diye yanıtladı. "Spor yapmak istemiyor musun? Tamam. Sihir gücümüzle antrenman yapabiliriz," diye ekledi ve kara alevlerini çağırdı.

Gücü yüzeye fırlayıp kontrol altına alınca nefesini tuttu. Ama ışığı canlanıp etrafında altın bir sis dönerken, onu kendine çekti. Luka'ya doğru uzandı ve Luka ona sıırttı.

Tamam. O oynamak mı istiyordu? O oynayacaktı.

"Bu maçı kazanırsam, benimle bu önemli konuları konuşursun. Kazanırsan, seninle bir daha bu tür şeyleri konuşmak istemem. Anlaştık mı?" diye sordu Luka.

Ne dediğini anlayamadan, "Evet," diye cevap verdi.

Sonra kolunda bir Pazarlık İşareti'nin belirgin hissini hissettiğinde sessizce ona lanet etti.

Aman Tanrım.

Gücünü ona doğru savurdu. Hiçbir ustalık yoktu. Ne bir sanat ne de bir yönlendirme. Onu asla kontrol edememişti ve Luka haklıydı. Odessa ona bunu yapması için hiçbir zaman yardım edememişti. Dagian veya Rordan'ı nasıl eğittiğini aklı almıyordu. Kesinlikle daha güçlülerdi, ama yine de onlara bir şekilde kontrolü öğretmişti.

Luka'nın kara alevleri ışığıyla buluştu, onu sardı ve sonra söndürdü. Daha fazla büyü çağırırken azı dişlerini gıcırdattı.

"Gücünü öylece savuramazsın," diye azarladı Luka. "Bir amacın olsun, Tessa."

"Bir amacım var," diye çıkıştı, bu sefer altın güç arasında enerji cızırdatarak. "Seni susturmak."

Bu seferki gücü o kadar da kör bir saldırı değildi. Gücünü Luka'ya gönderirken belli bir biçime sahipti, dallanıp budaklanarak dikkatini farklı yönlere çekmeye çalışıyordu. Ama Luka bunu ondan çok daha uzun süredir yapıyor, ateşini etrafında dönüp onu kovalamaya yönlendiriyordu.

"Çok fazla şeyi çok erken yapmaya çalışıyorsun," dedi. "Büyünü henüz ayırma. Odaklanmış ve odaklanmış tut."

"Ama Odessa bana tam tersini söylüyordu," diye savundu, kollarını iki yana sallayarak yüzeye daha fazla güç çekti.

"Çünkü senin ne kadar güçlü olduğunu anlamaya çalışıyorlar," diye cevapladı. "Kıpırdama."

"Ne?"

Ama sonra havadan adım atıp orada belirerek onun arkasında belirdi. Ön koluna büyük bir el indiğinde şaşkınlıkla irkildi, sonra da içinden bir enerji dalgası geçtiğinde küfretti.

"Bunu tahmin etmeliydim," diye mırıldandı ama onu bırakmadı. Bileğini düzelttikten sonra diğer kolunu yana doğru indirdi. "Bu noktaya odaklan," dedi, yukarı dönük avucuna dokunarak. "Ve gücünü orada biriktirirken, nereye gitmesini istediğini düşün. Ne yapmasını istediğini."

Sonra gitti, daha önce olduğu yerde belirdi. Ve avucundaki güce değil, adamın dokunduğu kolundaki ani ısı kaybına odaklanmıştı.

Sihринi, onun anlık odaklanma eksikliğinden yararlanarak parıldadı ve bir kez daha Luka'ya sıçradı.

"Odaklan, Tessa," diye emretti Luka.

"Yalnızken yapamam," diye savundu, kolunu tekrar yerine koyup yeniden başladı.

"Bu ne anlama geliyor? Seni dövüşürken gördüm. Bunu yapabileceğini biliyorum. Augury seni öldürmeye çalıştığında ne yaptığını duydum. Bu da farklı değil."

"Evet öyle."

"Nasıl?"

"Ya savaş ya da öl!" diye haykırdı. "Ve sadece ben değildim. Roan ve Nylah oradaydı. Benim için savaşan başkaları da vardı. Sadece ben onlara karşı değildim. Bu—" Duraksadı, nefesi artık çok hızlı geliyordu. "Ne olduğunu bilmiyorum."

Luka sanki ne dediğini tam olarak anlıyormuş gibi başını salladı, ama onun bunu nasıl bilebildiğini anlayamadı.

"Uğruna savaşacağın bir şey vardı," dedi Luka, gömleğinin manşetlerini açıp kollarını ön kollarına doğru sıvayarak. "Bununla başa çıkabilirim."

"Bu çok saçma," dedi Tessa, ellerini öfkeyle havaya kaldırarak. "Hadi, Luka!"

Siyah alevler gövdesinin açıkta kalan derisini kavururken, ismi şok ve acı dolu bir çığlıktı. İnanamayarak aşığı baktığında, soluk teninin kırmızı ve lekeli olduğunu gördü.

Gözlerini tekrar ona doğru çevirerek, "Beni yaktın," dedi. Başka ne söyleyeceğini bilmiyordu. Adam onu gerçekten yakmıştı.

"Gözlerinde gördüğüm o öfke mi?" dedi Luka. "Gücüne ve odağına aktar, Tessa. Seni tekrar yakmayacağımı sanıyorsan yanılıyorsun."

"Luka, bekle. Ben... Dur!" diye hırladı, ateşinin onu tekrar yaladığını hissederken, bu sefer ayak bileklerinde. Hafif pantolonundan, kenarları kararmış belirgin bir deliğin olduğu yerden hafif bir duman izi yükseliyordu.

"Kurtlarınız burada değil. Avcılarınız burada değil. Şu anda sizin için kimse savaşmayacak."

Senin için her zaman savaşacağım küçük fırtına.

"O da burada değil," dedi Luka, Theon'un dudaklarından defalarca duyduğu kelimeleri hatırlayarak. "Sadece sen varsın, Tessa ve bunu başarabilirsin."

Yanık acısı köprücük kemiği boyunca ve boynuna doğru yayılırken tekrar bağırdı.

Ve sonra öfkeyle çığlık atmaya başladı.

Avucundaki güç giderek büyüdü ve kaotik olsa da bir amacı vardı. Elinde dönerek, bir hortumdaki kumu andıran enerji parçacıkları saçıyordu. Yükseldikçe yükseliyor, odada esen rüzgarlar dönüyor ve mobilyaları duvarlara fırlatıyordu.

"Bak neler yapabiliyorsun," diye geldi kulağına sert bir ses. Alçak bir sesteki ve kemiklerinde uğultusunu hissedebiliyordu. Dahası, hayranlıkla karışık bir arzu da hissediyordu ve onu bir kenara iterek onu dışarı itti.

Ama kıpırdamadı. Bunun yerine, fark edilmeyecek kadar yaklaştı, elini yönlendirirken önü sırtına değdi. "İşte bunu izliyorlar, Tessa. Bu gücü kontrol etmeni istemiyorlar. Sadece seni kontrol etmek istiyorlar."

Öfkesi daha da alevlendi, sihirli parıltısını daha da alevlendirdi. Su damlaları alnına, yanağına, boynuna düştü ve yanmanın daha da şiddetlenmesine neden oldu. Bu artık sadece ışık ve enerji değildi. Bu rüzgar ve yağmurdu. Bu bir fırtınaydı. Onun fırtınası.

Ve sonra gitti ve kendini sırtüstü yatarken bulduğunda, ciğerlerindeki havayı boşaltarak bir coşkuyla haykırdı. Gücü patladı, her yöne dağıldı ama kara alevlerden oluşan bir koza içindeydi, Luka yanında diz çökmüştü. Bir eli karnına, tam yanığın üzerine bastırılmıştı. Avucu sıcaktı ve

Luka kıvranarak ondan uzaklaşmaya çalışıyordu. Ama adamın tek bir uyarı bakışı onu durdurdu. Gözleri o parlak mavi parlıyordu, dikey gözbebekleri bakışlarından hiç ayrılmıyordu. Luka'nın adamın yanmayı yatıştırdığını, gücünün neden olduğu hasarı bir şekilde azalttığını anlaması biraz zaman aldı.

Sonra, avucu göğsünün üzerinden yukarı, göğüslerinin arasına doğru kayarken, bambaşka bir sebepten kıvranıyordu. Kendini fiziksel bir rahatlama kaptıralı haftalar olmuştu ve Theon dün gece haklıydı: Kendi eli asla yeterli değildi. O olmadığı sürece hiçbir şey yeterli değildi, ama belki de...

Luka'nın eli boğazına doğru kaydığında ve parmakları boynunu gevşekçe kavradığında, nefesini tuttu. Son acısını dindirmeye çalışırken içinden gelen o yumuşak iç çekişi bastırmanın bir yolu yoktu. Üzerine eğilip daha da yaklaştı ve Luka istedi... Hayır, buna ihtiyacı vardı. Ama ciğerleri çalışmıyordu ve nefes alamıyordu. Tek düşünebildiği, dudaklarını dudaklarında hissetmenin nasıl bir his olacağıydı. Aslında vücudunun herhangi bir yerinde.

O kadar yakınındaydı ki, "Kazandım" dediğinde dudaklarındaki kelimeleri hissedebiliyordu.

Gözleri kocaman açıldı, şok içindeydi. "Ne?"

"Küçük dövüş maçımız," diye ekledi. "Kazandım."

"Bunu yapmadın," diye öfkeyle bağırdı.

Ağzı, onu fiziksel olarak şiddete başvurmaya iten o sırtıyla kıvrıldı. "Sırt üstü yatıyorsun. Senin gücün hiçbir yerde yokken, benimki hâlâ etrafımızı sarıyor. Bence bu oldukça açık bir zafer."

"Sen... Ben... Sen bir pisliksin," diye kekeledi, göğsüne vurup onu iterek. Ayağa fırladı, ön kolundaki Pazarlık İşareti'ne dik dik baktı. Üç kesişen okun etrafındaki kare, bitmek bilmeyen dürtüselliliğiyle alay ediyordu.

"Ama yine de muzaffer bir eşek," dedi Luka, kollarını kavuşturup birkaç adım ötede durduğu yerden eğlenerek onu izlerken.

"Peki o zaman," diye tersledi ellerini kalçalarına götürerek. "Benimle konuşmaya bu kadar çok ihtiyacın olan şey ne?"

Tüm neşesi söndü ve midesi tuhaf bir şekilde bulandı, huzursuzluk çöktü. Bunu bir kenara itmeye çalıştı. Söyleyeceği hiçbir şeyi umursamamalıydı. Amacı buydu. Kaderi buydu. Dengeyi düzeltmesi gerekiyordu. Yapmalıydı...

"Axel haftalardır kayıp," dedi Luka. "Ve onu bulmamıza sadece sen yardım edebilirsin."

Hiçbir şey söylemedi, sadece ona baktı.

"Buna söyleyecek bir şeyin yok mu?" dedi Luka inanmazlıkla, ama bu şaşkınlık kısa sürede sakın bir öfkeye dönüştü. "Yoksa bunca zamandır biliyor muydun?"

"Saçmalama. Elbette bilmiyordum," diye karşılık verdi.

"Hayır mı? Çünkü onu en son gören Valter'di ve sen Valter'e sahipsin, değil mi?"

Parmakları hâlâ kalçasında dururken, umursamamak için elinden geleni yapıyordu. Umursamıyordu. Axel hâlâ Arius soyundan geliyordu. Kaderi hâlâ onu çağırıyordu ve onun fedakarlığı, tıpkı diğer Arius soyundan gelenler gibi, onu da zorlayacaktı.

Birkaç dakikalık gergin bir sessizliğin ardından, "Peki sen, ne yapıyorsun? Valter'e nerede olduğunu sormamı ister misin?" dedi.

"Evet," dedi Luka hemen.

"Ve sonra sana rapor vereceğim?"

"Evet."

"Böylece Theon'a rapor verebilirsin," dedi.

Luka cevap vermeye başladı ama sonra dudaklarını birbirine bastırdı. Sonunda bakışlarını ayırdı ve nasıl cevap vereceğini düşünmeye çalışırken ayağa kalktı.

Zahmet etmesine gerek yoktu.

"Buna söyleyecek bir şeyin yok mu?" diye alay etti, bir kez daha üstünlük kurma hissini sevmiştii. "Arius Krallığı'ndan ayrıldım, Luka. Onun taleplerine boyun eğmek

veya çağrısına cevap vermek zorunda değilim. Ona hiçbir şey borçlu değilim."

"Beni sana o gönderdi," dedi Luka, bakışlarını bir kez daha onun gözlerine dikerek.

"Elbette," diye cevapladı gözlerini devirerek.

"Hayır," dedi başını sallayarak. "Beni sana o gönderdi. Aramızda konuşulan hiçbir şeyi ona söylemememi söyledi."

Sinirle dilini şaklattı. "Sen onun koruyucususun."

"Ben de aynı şeyi savundum. Beni yine de sana gönderdi."

"Bu bir hile. Onunla her zaman bir oyun ama artık benim oyunum bu," diye alay etti.

"Ve Axel ne? Yan hasar mı?" diye karşılık verdi Luka.

"Sana güvenemem Luka. Bunu anlıyorsundur herhalde."

"Ve sana güvenemem. Yaptıklarından sonra asla."

Tüm bu konuşmadan duyduğu artan hayal kırıklığını gidermek için elleri iki yanına düştü. Küçük şimşekler yerde sekti.

"O zaman bunun anlamı ne?" diye sordu sonunda.

"Sadece Axel'in nerede olduğunu bulmanı istiyorum," dedi Luka. "O, senin, benim ve Theon arasındaki bu meselenin bir parçası değil."

"Hayır. Beni sadece lanet olası bir İzleme İşareti için tuttu. Theon beni masanın altına iterken oturup izledi. Sadece—"

"Sana müzik verdi," diye araya girdi Luka, ona doğru yaklaşıp. "Sana donut getirdi. Hiçbir şeye hakim olmadığın zamanlarda sana dikkat dağıtıcı şeyler ve ufak tefek şeyler verdi. Seni güldürdü ve senin adına Theon'la sandığından çok daha fazla tartıştı."

O ilerlerken o geri çekilmişti ve sırtı duvara dayanana kadar durmadı. Kaçacak başka yeri kalmayınca, Luka'nın elleri iki yanına indi ve onu kafese kapattı.

"Savaşın Theon'la. Mücadelen benimle. Axel bunun bir parçası değil ve buna inanmıyorsan, Katya'yı her şeyini elinden almak isteyen erkeklerin elinden kurtardığı için

ceza olarak ortadan kaybolduğunu bil," dedi Luka, safir gözlerinde siyah alevler parlayarak.

Yine hiçbir şey söylemedi, dudakları kapalı bir şekilde ona baktı. Adam gözlerini süzdü ve kadın her duyguyu hapsederek bağı engellemeye odaklandı.

Alaycı bir kahkaha atarak kollarını iki yana açtı ve ondan geri çekildi. "Seni bir canavara dönüştürecek olan bu, Tessa."

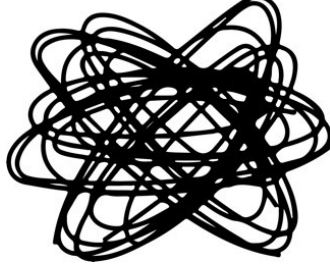
"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?"

"Karanlıktan nefret ettiğini iddia ediyorsun, ama ışık seni kör ediyor." dediğinde bir kez daha inanmazlık dolu bir nefes aldı.

Sonra onu eğitim odasında ayakta bıraktı, kapılar kapandı, uzaklaşan ayak sesleri yankılandı.

Ve umursamamaya zorladı kendini.

LUKA



Eğitim binasının fuayesinden içeri doğru ağır adımlarla ilerledi, dışarıya açılan kapıları amaçladığından daha sert itti. Kapılar sertçe çarparak açıldı ve o geçerken hızla geri sekti.

Karşılarına beyaz ve altın rengi üniformalı, göğüslerine Achaz sembolü işlenmiş nöbetçiler çıktı.

Aman Tanrım.

Anlaşmaya göre Tessa'yla kalacaktı ve işte karşımızda, yabancı bir krallıkta tek başınaydı.

"Bir dakikaya burada olacak," dedi Luka, ellerini yatıştırıcı bir hareketle kaldırarak.

"Achaz Lordu geri döndü ve seni bekliyor," dedi nöbetçilerden biri. "Sizi ona götürmek için buradayız."

Harika.

Buraya, Tessa'ya Axel'dan bahsedebilse, onun da diğerleri kadar endişeleneceğini ve hemen yardım teklif edeceğini düşünerek gelmişti. Oysa Axel, ona bakakalmıştı. Buz gibi yüzünde en ufak bir endişe veya kaygı belirtisi yoktu. Sadece taş gibi bir kayıtsızlık. Ve mesele şu ki, bunun gerçek olup olmadığına karar veremiyordu. Duygularının sımsıkı kilitlendiğinden emin olmuştu ve bağın altında hiçbir şey hissedemiyordu. Ama hepsi

kayıtsızlık taklidi yapabiliyordu. O ve Theon bu konuda profesyonellerdi ve Tessa, herkesin ona bahsettiğinden çok daha zekiydi. Son aylarda onları çok dikkatli bir şekilde izlemiş, Theon'un ona yapmasını söylediği şeyi tam olarak yapmıştı.

Kol saati.

Dinlemek.

Öğrenebildiğin her şeyi öğren.

"Bizimle gel," dedi diğer nöbetçi, aralarında yürüyebileceği kadar yer açarak.

Onları suçlayamazdı. Arius Varisi'ne bağlıydı. Şüphelenmekte haklıydılar.

"Tessa'yı getireyim mi?" diye sordu Luka.

"Buna gerek yok," diye cevapladı ilk nöbetçi. "Tanrı sadece senin olmanı istedi."

Başını sallayarak aralarındaki boşluğa girdi ve geniş Achaz sarayına doğru yol alırken adımlarına ayak uydurdu. Burada olmasının sebebi olmadığı halde yabancı bir Lord tarafından çağrılmanın biraz sinir bozucu olduğunu kabul edebilirdi. Tessa'nın iddia ettiği kadar açıksa neden onun orada olmasını istemesindi ki? Aptal değildi. Lord'un tıpkı Theon gibi ondan bir şeyler sakladığını biliyordu. Sadece Lord Jove onu bunun doğru olmadığına ikna etmişti. Güvenilir olduğuna ve burasının onun olması gereken yer olduğuna. Ya onu bekleyen tek kişi o değilse? Dagian da orada olacak mıydı? Hükümdar Leydilerden bazıları?

Ya Valter orada olsaydı?

Onu sinirlendirmek için çok şey gerekti ama Luka, merdivenlerden yukarı çıkarılıp uzun bir koridorun sonuna götürülürken kalbinin biraz fazla hızlı attığını inkar edemedi. Çalışma odasının dışında bir nöbetçi daha nöbet tutuyordu ve diğer ikisine başını sallayıp kapıyı iki kez çalıp iterek açtı. Giriş emri beklemeye gerek yoktu. Valter, bunun için Eviana'nın canına kıyabileceği birini boğmasını sağlardı.

Luka içeri girip kapıyı daha da açtı. Geniş kiraz meşesi masasının arkasında sadece Lord Jove'un oturduğunu ve Kaynağı'nın da yakınlarda olduğunu görünce hemen rahatladı. Masanın önüne iki krem rengi koltuk yerleştirilmişti. Mekânın geri kalanı minimalistti ve bu onu şaşırttı. Valter'in karanlık ofisi, zenginlik ve statü yayan her şeyle ağzına kadar doluydu. Rordan'ın ofisi, yumuşak beyaz duvarları, krem rengi halıları ve çıtırdayan ateşi olan büyük cam şöminesiyle neredeyse sıcak ve davetkârdı. Şöminenin etrafına sade krem rengi mobilyalar yerleştirilmişti ve bir tarafta zevkli bir alkol arabası duruyordu. Achaz Krallığı'nın çeşitli yerlerine ait sanat eserleri altın çerçevelerle duvarları kaplıyordu. Masasının arkasında, içinde hiçbir biblo veya dağınıklık bulunmayan, yerden tavana kadar kitaplarla dolu bir kitaplık vardı ve karşı duvardaki pencerelerden güneş ışığı içeri doluyordu.

Arkasından kapının kapandığını duyunca doğrulup beline kadar eğildi. Rordan, altın rengi halkalarla çevrili parlak mavi gözleriyle onu izlerken sandalyesine yaslandı. "Evime gelip onu geri isteyenin Theon olduğunu sanmıştım. Olaylar ilginç bir şekilde gelişti." dedi.

Luka, Lord'un rahat tavrına uyum sağlayarak koltuklardan birine doğru yürüyüp karşısına oturduğunda omuzlarındaki tüm gerginlik hafifledi. Diyarın çeşitli kişilikleriyle nasıl başa çıkacağını uzun zaman önce öğrenmişti. Her hareketinde kendinden emin görünmesinin, başkalarının kendisinden üstün olduklarını düşünmelerine asla izin vermemesinin sebebi buydu. Mesafeli ve kayıtsız görünmesi, tam tersini hissettiğinde bile onları gerginleştiriyordu. Her bakış, her tavır, söylenen her söz stratejikti ve bilgi edinme veya çok fazla şey açığa çıkarma fırsatıydı.

"Theon başka işlerle ilgileniyor," diye cevapladı Luka.

Rordan, şakağında bir parmağını gezdirirken kaşlarını çattı. "Son aylarda elinde tutmak için bu kadar çabaladığı kadından daha mı önemli? Bunu pek olası bulmuyorum."

"Artık bir Lord, değil mi?" diye karşılık verdi Luka. "Bu, zamanını daha da fazla tüketiyor ve karşınızda oturmayı tercih etse de, bunun bir Lord için her zaman mümkün olmadığını biliyorsunuzdur."

"Henüz Lord ilan edilmedi," diye yanıtladı Rordan. "Ama sanırım babası... rahatsız olduğu için, bu günlerde kendini daha fazla yük altında hissediyor."

"Aslında."

"Ve şimdi burada olduğuna göre, sanırım Valter'le konuşmak istiyorsun?" diye devam etti.

Erkeğin yapmacık tavırlarından vazgeçtiğini takdir eden Luka, "Valter'i görmek istemiyorum. Benimle konuşmayacak veya bana değerli bir şey söylemeyecek," dedi.

"Peki ne istiyorsun?"

"Bir süre kalmak için," diye cevapladı Luka.

Rordan eğlenerek kıkırdadı. "Şaka yapıyorsun herhalde." Luka ona sadece samimi bir bakış atınca, "Böyle bir şeye neden razı olacağımı düşündüğünü sorardım ama sana güvenemiyorum. Bu yüzden bu konuşmanın bittiğine inanıyorum." diye ekledi.

"Sorun değil. Eminim Valter hakkında Hanımlarla bir konuşma yapmak benim için daha iyi olacaktır," diye cevapladı Luka omuz silkerek ama ayrılmak için hiçbir harekette bulunmadı.

Buraya kadar sadece gönderilmek için gelmemiştir. Zaten nereye gidecekti ki? Mağarasına mı? İsteddiği bu olsa da, tamamlaması gereken bir görevi vardı ve daha önce hiçbir ödevde başarısız olmamıştı. Şimdi başlamayacaktı. Axel konusunda Tessa'nın yardımına ihtiyacı vardı. Şimdi onu gördüğü, onunla konuştuğu, ona dokunduğu gerçeğini bir kenara bırakırsak, derisinin altındaki ejderha tedirgin olmuş ve daha fazlasını istiyordu. O eğitim odasında onu neredeyse öpecekti, kahretsin.

Rordan onu dikkatle inceliyordu ve Luka kılını bile kıpırdatmıyordu. Gözlerini rahatsız edici bir şekilde hareket

ettirmeyecek veya başka yöne çevirmeyecekti.

Sonunda Rab şöyle dedi: "Anlattıklarınız doğru, ama ben hâlâ sizin söylediklerinize güvenip güvenemeyeceğime dair bir sorunla karşı karşıyayım."

"Ben de," diye yanıtladı Luka.

"O halde bir pazarlık şeklinde bir hakikat anlaşmasına razı oluyorsunuz?"

"Önümüzdeki bir saat boyunca."

"Bu kabul edilebilir görünüyor. Önümüzdeki bir saat boyunca ikimiz de birbirimize yalan söyleyemeyiz. Anlaştık mı?"

"Bu bir fırsat," diye cevapladı Luka, teninde bir kez daha o belirgin fırsat izini hissederek. Bu sefer omzundaydı.

"Artık mesele hallolduğuna göre," dedi Rordan öne doğru eğilip avuçlarını masasına koyarak. "Bir şeyi açıklığa kavuşturayım: Bana tekrar şantaj yapmaya kalkarsan, bu konuşma sona erecek ve seni bir hücreye kapatacağım. Anlaşıldı mı?"

Luka, Tanrı'nın bu küçümsemeyi fark edeceğini bilerek başını salladı. Yöneticilerden her zaman sözlü yanıtlar beklenirdi.

"Arius'a bağlı bir koruyucunun krallığımda kalmasına izin vermenin aptalca olacağı gerçeğinin yanı sıra, Tessa'nın da seni burada istemediği açık," dedi Rordan.

"Böylece?"

"Bugün daha önceki etkileşimler hakkında bana bildirilen buydu."

"Neler olduğunu bilmiyorum ama Tessa geldiğimde bana bir kez bile gitmemi söylemedi. Burada olmam gerektiğini biliyor. Onu eğiteceğime dair bir anlaşma yaptık," diye yanıtladı Luka.

"Bana bu yönde bir anlaşma yapıldığını mı söylüyorsunuz?"

Luka cevap vermedi. Yalan olurdu. Tessa ondan kendisini eğitmesini istemiş, o da kabul etmişti, ama bir

anlaşma yapılmamıştı. Bu yüzden bu gerçek anlaşmasıyla sesli bir cevap veremedi, ama yine de başını salladı.

"Peki Tessa'yı buraya çağırırsam, o da bana aynı şeyi söyler mi?"

"Hadi," dedi Luka, sandalyesine yaslanıp bacaklarını iki yana açarak. "Beklerken bir içki alabilir miyim?"

Rordan hareketlerini taklit etti, geriye yaslanırken sandalyesi biraz geriye doğru kayd. "Bana şu Bargain Mark'ı göster."

Tessa ile olan etkileşimlerinden dolayı kolu hâlâ geriye doğru sıyrılmış olan Luka, Lord'a onunla yaptığı anlaşmanın işaretini gösterdi. Eğer Tessa'yı hikâyeyi doğrulamak için buraya çağırırdıysa, gerçekten mahvolmuştu.

"Ve o Pazarlık İşareti seninle Tessa arasında bir tür eğitim konusunda yapılan bir pazarlıktan mı kaynaklanıyor?" diye sordu Rordan.

"Öyle," diye cevapladı, Sargon'a doğruyu söyleyebilecek kadar belirsiz bir şekilde ifade ettiği için teşekkür ederek.

"O zaman bana şunu söyle: Onu neden senin eğitmeni isteyeyim?"

Luka, soru karşısında şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Mevcut eğitmeninin onu düzgün bir şekilde eğitemeyeceğinin farkındasın, değil mi? Tessa'nın güç seviyelerine bile yakın değil. Onu nasıl eğitmesini bekliyorsun?"

"Daha güçlü olmasına ihtiyacım yok," diye yanıtladı Rordan. "Şu anki haliyle meseleleri gayet iyi idare ediyor."

"Konuyu idare etmek önemli," diye ifadesizce yanıtladı Luka. "Onunla bir antrenman rutini başlattıktan birkaç dakika sonra, duyguları onu ele geçirdi ve içeride kahrolası bir fırtına kopardı. Hiçbir şeyi idare edemiyor. Bunun ötesinde, güç ancak kontrol altına alınabilirse işe yarar."

Lord'un dudaklarının kenarında soğuk bir sırıtiş belirdi. "Gerçek bir savaş lordu gibi konuştun ama ne umurunda? Artık hizmet ettiğin krallığa sadık değilken neden eğitilmesini istiyorsun?"

"Aynı sebepten dolayı, hükümdar Leydilerin de onun eğitilmesini isteyeceğinden eminim," diye yanıtladı Luka. "Bu gücü kontrol altına alamazsa tüm diyar için bir tehlike."

Rordan, "Ve elbette, bu, Koruyucu olarak Vesayetiniz için bir koruma katmanıdır." dedi.

"Evet, onu güvende tutacak şey için her zaman çalışmalıyım, ama bu ondan daha büyük bir şey. Sen aptal değilsin."

"Öyle değilim," diye onayladı. "Ve aptal olmadığımı göre, onu eğitmenize izin vermemin bana ne faydası olacak? Onunla yaptığınız anlaşmada hiçbir çıkarım yok ve anladığım kadarıyla, amacınız yerine getirilmezse o da acı çekmeyecek."

"Valter konusunda sessiz kalmam dışında mı?" diye sordu Luka.

"Zaten elini gösterdin Mors," diye karşılık verdi Rordan. "Seni bu malikanenin altına hapsedip hayatıma devam edebilirdim. Bu anlaşmadan biraz daha fazla teşvik almam gerekecek."

"Ne istiyorsun?" diye sordu Luka, gözleri kısılarak.

"Soyunuz hakkında bilgi."

Sıra ona geldi ve eğlenerek güldü. "Soyum hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Sen de türünün tek örneğisin," diye karşılık verdi Rordan. "Soyunuzla ilgili sorularım olursa, doğru cevaplanmasını isterim."

"Pekala," dedi Luka, çünkü Rordan büyük ihtimalle kendi soyundan gelenler ve soyundan geldiği tanrı hakkında kendisinden daha fazla şey biliyordu.

"Hayatımı sonlandıramazsın," diye devam etti Rordan.

"Seni neden öldürmek isteyeyim ki? Bu asla istediğimiz bir şey değil," dedi Luka.

Rordan anlamlı bir şekilde gülümsedi. "Bence böyle bir talebin arkasındaki sebep yeterince açık."

Luka her şeyin arkasında bir amaç olduğunu biliyordu ama ona karşı basit bir sigorta poliçesi yeterince makul

görünüyordu.

"Anlaştık. Başka bir şey var mı?" Luka neredeyse ağır ağır konuştu.

Rordan çenesini ovuşturup sandalyesinde daha da geriye yaslandı. "Evet. Hazır laf açılmışken, Theon'un her zaman taktığı o oniks yüzüğü de ekleyelim, davaya olan bağlılığını kanıtlamak için."

Yüzüğü ona verme fikri ejderhasını öfkeyle homurdanmasına neden oldu, ama tek bir yüzüktü. Mağarasında onlarca yüzük biriktirmişti. Theon bunun neden gerekli olduğunu anlayacaktı ve Luka da bunun Tanrı'dan geldiğini anlamıştı: bir egemenlik gösterisi ve bir güç hamlesi.

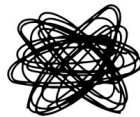
Bu alemdeki her şey bir hamle ve karşı hamle oyunuydu. İhtiyacı olanı elde etmek için şimdi böylesine küçük bir şeyden vazgeçebilirdi. Gelecekte zaferi garantilemek için şimdi küçük fedakarlıklar yapabilirdi. İşte onun açısından durum buydu.

Luka, "Anlaştık" dedi.

"Öyle yapıyoruz," diye onayladı Rab.

Luka ofisten ayrıldığında, omzundaki Pazarlık İşareti gitmişti, ama pazusundakinin hemen altında yenisi vardı. Bronzlaşmış teninde, üzerinde üç yatay çizgi bulunan bir üçgen şimdi belirginleşiyordu. Tanrı'nın her bir talebi için bir çizgi.

Ancak öngörülebilir gelecekte kalacağı odaya götürülürken, Rordan ile yaptığı görüşmelerin, Tessa'nın yeni yapılan anlaşmayı öğrendiğinde karşılaşacağı fırtınayla kıyaslanamaz olduğunu biliyordu.



Kapıyı açmadan önce, bağ ve ejderhası ne kadar yakın olduğunu fark edip harekete geçmese bile, diğer tarafta

kimin olduğunu biliyordu. Önümüzdeki günlerde ondan uzak durup onu görmezden gelmeye çalışıp çalışmayacağından, yoksa buraya gelip gelmeyeceğinden bile emin değildi. Anlaşılan dürtüselliği galip gelmişti. Yine.

Üstsüz ve üzerinde sadece bol, siyah örme bir pantolonla kapıya doğru yürüdü. Vakit geç olmuştu ve gece yarısını çoktan geçmişti. Rordan için bu yüzüğü almak üzere Theon'la ne zaman ve nasıl buluşacağını anlamaya çalışıyordu, anlaşmanın kendi tarafını olabildiğince çabuk tamamlamak istiyordu. Başkasına borçlu olmaktan nefret ediyordu. Bu durum kontrolünü fazlasıyla ele geçiriyor ve gereksiz zaaflar yaratıyordu.

Kapı koluna dokunur dokunmaz, öfke dolu minik bir yaratık odasına daldı. Üzerinde altın rengi, kolsuz bir gecelik ve üzerinde beyaz ipek bir sabahlık vardı. Saçları darmadağınktı, tutamlar sırtından aşağı ve omuzlarına dolanıyordu ve ayakları her zamanki gibi çıplaktı.

"Neyin var senin?" diye bağırdı, çoktan odada volta atmaya, yatağın ucuyla küçük oturma alanı arasında gidip gelmeye başlamıştı.

Luka kapıyı sessizce kapattıktan sonra küçük masaya doğru yürüdü ve sırtını masaya yaslayıp kollarını kavuşturdu.

"Sana seninle konuşmak istemediğimi söylüyorum, o yüzden Rordan'a mı gidiyorsun?" diye söylenmeye devam etti, sözleri her nefeste daha da hızlanıyordu. "Bir Lord'a gidip burada kalmayı talep etmeye ne hakkın var? Nasıl burada kalabiliyorsun? Theon'u koruman gerekiyor, seni duyabildiğim, koklayabildiğim ve sürekli görebildiğim bu yerde değil."

Elleri saçlarının arasından geçerken kaşları yukarı kalktı, ayakları hâlâ aynı yolu ileri geri izliyordu.

"Ve ona beni eğiteceğin konusunda bir anlaşmamız olduğunu söyledin, değil mi?" diye devam etti. "İkimiz de biliyoruz ki bu anlaşma, Theon'dan özgürlüğüme

kavuştuğum anda sona erdi. Hayır. Theon'dan özgürlüğümü aldığım an. Bunu ben yaptım."

Sözler artık mırıldanmaya dönüşüyordu ve o, hayal kırıklığı ve öfkeden bir tür karmaşık deliliğe doğru gidişini biraz büyülenmiş bir şekilde izliyordu. Söylevlerine devam ederken neredeyse kendi kendine tartışıyor gibiydi.

"Burada kalırsa duracağımı sanıyor. Duramam," diye mırıldandı. "Duramam çünkü amacım bu. Dengeyi düzeltmem gerek ve o buradayken bunu yapamam. Burada olamaz." Bileklerindeki güç bantları parlayarak ön kollarına doğru kıvrıldı. "Ama o dengenin bir parçası değil. Evet, öyle. Hayır! Hayır, değil. İstesem Rordan onu gitmeye zorlardı. Zorlar mıydı? Hayır, hayır. Artık aralarında bir pazarlık var."

Gözleri ona doğru döndü ve parlak mor renkte parıldadıklarını fark ettiğinde tüm vücudu gerildi. Altın ışık irislerini çevreliyor, içlerinden şimşek gibi enerji çakıyordu. Onlardan uzak kaldığı iki hafta boyunca ona ne olmuştu? Lord Jove ile konuşurken de aynı oyunu oynamıştı ama bu, söylediklerini doğruluyordu. Kontrol onda değildi ve eğer bunu çözemezse, gücü sadece Arius Krallığı'nı değil, daha fazlasını mahvedecekti.

Saçlarını çekiştirdi, parmakları tellerine takıldı. "Bir şey söyleyecek misin?"

"HAYIR."

Duraksadı. "Ne demek hayır?"

Omuzlarını silkti, onu tamamen yutan o güce dikkatle baktı. "Söyleyecek çok şeyin varmış gibi görünüyor ve—"

"Çünkü sen Rordan'a burada kalmak için gittin!"

"Ve insanlar konuşurken onları bölmek kabalıktır," diye devam etti, kadının hareketsiz kalıp sonunda volta atmayı bırakmasıyla yüzünde belirmeye çalışan alaycı gülümsemeyi hissederek.

"Ne zamandan beri kaba olmayı umursuyorsun?" diye sordu.

"Hayır," diye yanıtladı. "Sadece tüm bunları içinden atmanı bekliyordum. İşin bitti mi?"

Ağzı bir anlığına açıldı, sonra gözleri yeniden öfkeyle parladı. Az önceki belirsizlik ve kafa karışıklığı, öfkeyle "Ne düşünüyordun?" diye sorarken yerini soğuk bir öfkeye bıraktı.

"Valter'le konuşup Axel'in nerede olduğunu öğrenene kadar burada kalmam gerektiğini düşünüyordum," diye cevapladı. "Ayrıca, bir anlaşmamız var."

"Beni kandırdın. Her iki durumda da sana yardım edemeyeceğimi zaten söyledim."

"Seni hiçbir şeye kandıramadım ve sen bana yardım etmeyeceğini söyledin."

"Semantik," diye alay etti.

"Bir fark var," dedi. "Yapamam, bir yetersizlik meselesidir. Yapmamak ise sizin yaptığınız bir seçimdir."

"Burada kalamazsın Luka," diye tekrar bağırdı, parmakları saçlarına gitti.

"Görünüşe göre Rabbin bana bunu yapabileceğimi söylüyor."

"O benim Rabbim değil." diye bağırdığında etrafa ışık saçıldı.

Ona sert bir gülümsemeyle baktı. "Benim hatam."

"Her zaman böyle bir eşeksin," diye mırıldandı ve volta atmaya devam etti.

Ve bunu yaptıkça gücü kollarından yukarı doğru daha da fazla yayılıyordu, her adımda enerji kıvılcımları yankılanıyordu.

"Buradaysa çok şey göreceksin," diye mırıldandı. "Dikkat dağıtıcı ama istiyorum. Hayır, nefret ediyorum. Nefret ediyoruz. İsteddiğimiz şeylere sahip olamayız. Mutlu sonlar yok. Amaç ve kader, sonra karanlığı sonsuza dek terk edebilirim. Bunu başarabilirim. Bu benim oyunum ve fırtınam. Onlara ihtiyacım yok. Zeki fırtına. Bana böyle diyor."

"Daha çok bir baştan çıkarıcıya benziyor," diye mırıldandı Luka.

Ona doğru döndü. "Az önce ne dedin?"

"Beni duydun," diye karşılık verdi. "Sen kurnaz bir fırtınadan çok, vahşi bir baştan çıkarıcıya benziyorsun."

"Bunu nasıl tahmin edebiliyorsun?"

"Bir kere, o kıyafetle odama daldın," diye cevap verdi ve kızın kıyafetine dik dik baktı.

Kollarını sıkıca göğsünde kavuşturmadan önce kendine baktı.

Bu da sadece göğüslerini yukarı itmeye yaradı.

"Bu işe yaramadı," dedi Luka kuru bir şekilde.

Nefesinin altında tısladı, gözlerini devirdi, ama gücü sanki ne yapacağını görmek için bekliyormuş gibi etrafındaki hareketini durdurmuştu. Gözleri tekrar kıyafetine kaydı ve ipek sabahlığının kuşağını çekiştirdi.

"Burada her şey beyaz, krem veya altın rengi," diye homurdandı.

"Karanlığı mı özlüyorsun?"

"Hayır," diye çıkıştı.

Cevap olarak mırıldandı ve "Git biraz dinlen. Bunların hepsini uyu, sabah daha sakın olduğunda konuşabiliriz." dedi.

"Uyuyamıyorum," diye karşılık verdi. "Ne dinlenebiliyorum ne de huzur. O zamandan beri..."

Ağzı ince bir çizgi halini aldı ve tekrar volta atmaya başladı, büyüğü de hemen hareketlerine devam etti.

İç çekerek dolaba girdi. Burada bolca kıyafet vardı ama kendisine verilen beyaz, açık gri ve krem tonlarındaki kıyafetleri kesinlikle giymeyecekti. Her şeyin bu renklere olduğu konusunda yanılmıyordu. Yarın Rockmoor'a gidip başka seçenekler de alacaktı ama bugün daha önce giydiği kıyafetler hâlâ oradaydı.

Çamaşır sepetinden siyah düğmeli gömleği kapıp yatak odasına geri döndü ve ona fırlattı. Şaşkın bir nefesle

gömleği yakaladı, ama gömleğin yüzüne çarpmasını beklemeden önce.

"Bu onun mu?" diye sordu.

"Theon'un gömleğini neden yanımda taşıyayım ki?"

"Senin gibi kokuyor," diye mırıldandı kendi kendine, gömleği vücudundan uzaklaştırıp inceledi.

"Bunu yanına al ve—"

Ama o çoktan sabahlığını kollarından aşağı kaydırmış, geceliğinin eteğine uzanıyordu. Bu onu şaşırtmamalıydı. Tanrı aşkına, o asla iffetliliğe veya çıplaklığa önem vermezdi.

Çıplak teni görünce ağzının kurumasıydı bu.

Gömleğini giydiğinde onun horozu yarı sertleşmişti.

Gömleğinin düğmelerini açarken onu almaya iten güç buydu.

Kokusu onu sararken 'benim' diye hırlayan ejderhasıydı bu.

Gerçekten de vahşı bir baştan çıkarıcı.

Tekrar masaya yaslanarak, "Git biraz uyu, Tessa," diye bağırdı.

Menekşe rengi gözleri yatağa kaydı ve göğsünü, adamın hiç de hakkı olmayan bir tatmin duygusu doldurdu.

"Sabahleyin seni yatağımda bulsalarđı Rabbin ne derdi?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Yatağında olmak istemiyorum," diye çıkıştı ve geceliklerini almak için eğildi.

Bu hareketle gömleğinin yukarı doğru kayması ve onun kışının alt kısmını görebilmesi sağlandı.

Aman Tanrım.

"Ben burada seninle kalmayacağım," diye ekledi ve kapıya doğru yürüdü.

"Ben senden istemedim," diye karşılık verdi, kapıyı açarken.

Başka bir şey söylemeden kapıyı arkasından çarptı.

Masadaki yerinden kıpırdamadı, tam iki dakika bekledikten sonra kapıya doğru yürüdü. Kapıyı açtığında,

onu geceliğini göğsüne bastırmış bir şekilde orada dururken buldu. Hiçbir şey söylemedi. Sadece içeri girerken kenara çekildi.

"Sadece uyumam gerektiği için," dedi ve geceliklerini kanepeye bıraktı.

"Elbette" diye cevap verdi.

"Sus," diye homurdandı, dönerek ve adamın çarşafı geri çekişini izleyerek.

"Ee?" dedi, bakışlarını ondan yatağa doğru çevirerek.

Ayaklarının üzerinde doğruldu, gözleri ondan yatağa kaydı. "Çıplak uyuyamazsın," diye patladı.

İçini çekti. "Yapmam, Tessa. Yatağa gir."

"İhtiyacım olan bir-"

Ama o gece daha önce komodinin üzerine koyduğu saç bandına uzanıyordu bile.

Saçlarını dağınık bir topuz halinde başının üstünde toplarken, "Buraya nasıl girdin? Kapının önünde bir muhafız yok mu?" diye sordu.

"Rordan'la bu anlaşmayı yapana kadar bunu yapmıyorlardı," diye karşılık verdi, büyük yatağa tırmanıp diğer tarafa süründükten sonra çarşafın altına girdi.

"Ve seni öylece yanlarından geçirip bırakıyorlar mı? Yeni bir gardiyana ihtiyacın var."

"Hayır. Bu kata bir portal oluşturdum ve unuttuysan, kaçış yolları bulma konusunda yetenekliyim."

"Bunu kesinlikle unutmadım," diye karşılık verdi, yanına yatağa girerken. "Sanırım Rordan sana portal yapmayı öğretti, çünkü bu sadece Lordlar ve Leydiler'in yapabileceği bir şey?"

"Faven'da geçirdiğim hafta," diye cevapladı gergin bir şekilde.

Luka başını salladı ve elini başının arkasına koydu. Aralarında uzun bir sessizlik oldu, sonra "En son ne zaman gerçekten uyudun, Tessa?" dedi.

"Duruşmadan önceki gece," diye fısıldadı. Sonra daha da alçak sesle, "Buna izin veremem," diye ekledi.

Cevap vermedi ve çok geçmeden yine kendi kendine mırıldanmaya başladı.

"Buna sahip olamam. Bunu istememeliyim. Bunu istemiyorum. Onları istemiyorum, değil mi? Evet. Onları istemiyoruz. Biz..."

Kadının kendisine doğru dönmesiyle yatağın hareket ettiğini hissetti.

"Bunu yapmak zorundayım, Luka," dedi yumuşak bir sesle.

Sessiz kaldı.

"Benden ve Theon'dan daha büyük," diye ekledi.

Ama yine de tek kelime etmedi.

"Biz her zaman birbirimizi yok etmek için yaratıldık."

Sessizlik.

"Axel konusunda yardım edemem, etsem bile bir anlamı olmaz. Ben..." "Bir şey söyleyebilir misin?" demeden önce sustu.

"Söyleyecek bir şey yok, Tessa. Seçimini yaptın. Bana gelip onay bekleme," diye cevapladı.

"Değilim," diye çıkıştı, ondan uzaklaşırken sesi buz gibiydi.

Tekrar içini çekti ve tavana bakarak, "Ya birinin senin adına kararlar ve seçimler yapmasını istersin ya da istemezsin, Tessa. Kontrol sende. Kontrol sende. Bu da sonuçlarından seni sorumlu tutar. Başka kimse değil. Bu seçimler konusunda kendini iyi hissetmeni sağlayacak kişi ben olmayacağım. Başkasının senin adına kararlar alması gerektiğinde, sonuçlarını hissetmemen için arayacağın kişi Theon'dur. Senin için bu sorumluluğu üstlenecek olan odur, çünkü seni zarardan korumak için her şeyi yapar. Seni kendinden koruyacak olan odur. Sürünerek mi, koşarak mı yoksa uçarak mı gideceğine karar vermeni sağlayacak olan ben olacağım ve sen istemedikçe seni yakalayamam." dedi.

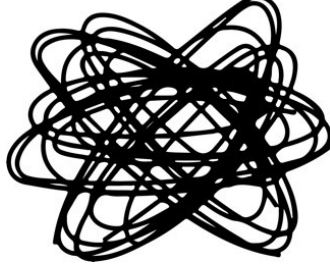
"Bir denge," diye mırıldandı, bir kez daha dönerek. "Her şeyde bir denge olmalı."

Aralarındaki sessizlik büyüdü ve uykuya daldığı anı, ona doğru yuvarlanıp bir bacağını uyluğunun üzerine atıp yanına sokulmasıyla anladı. Nefesi derin ve sakindi, eli hafifçe karnının üzerindeydi.

Ve kolunu onun beline dolayarak onu daha da yakınına çekerken bir seçim yaptı.

Sonuçları geldiğinde onu yakalayacak kimsenin olmadığını bilerek bir seçim yaptı.

AXEL



Ellerini birleştirdi ve ılık sıvının içlerinde birikmesine izin verdi. Kalın ve yapışkan, bakır gibi kokuyordu. Etrafına yağarken neredeyse tadını alabiliyordu.

Bir ara, onu tuttukları karanlık odadan çıkarılıp buraya tıkmışlardı. Başka bir gün, başka bir saat, başka bir oda. Önemi yoktu. Karanlık karanlıktı. Yere çökmüş, yaslanabileceğı bir duvar bulmuştu. Saçları terden hâlâ alnına yapışmıştı. Yıllardır ihtiyaçtan yoksundu sanki. Tüm vücudu ağrıyordu ve ağzı kupkuruydu. Gücü ruhunda çığlık atıyordu. Yine de, çığlık atan kendisi olabilirdi. Belki de boğazının tahriş ve acımasının sebebi buydu.

Onu tekrar zincirlememişlerdi. Buna gerek de kalmamıştı. Göremediğı bir yere kilitlenmişti, yapabileceğı hiçbir şey yoktu. Denememiş de değildi gerçi. Sanki sarhoşmuş gibi odada sendeleyerek dolaşmış, avucunu yerde ve her duvarda gezdirmişti. Kapının nerede olduğunu bile söyleyemiyordu. Ancak küçük bir gider bulmuştu. Bu, ihtiyaçlarını karşılamak ve kusmasını önlemek için işe yaramıştı. Ama kokuya hiçbir faydası olmamıştı.

Sonunda kokuyu duymamaya başladı.

Sonunda, düşünebildiğı tek şey, asla giderilemeyecek doyumsuz bir ihtiyaçtı. Ta ki onu bulana kadar.

Buraya getirildiğinde buradaki daha temiz havayı fark etmemişti ama kan yağmaya başladığında fark etmişti.

Tadını çıkaracaktı. Son damlasına kadar. Tıpkı buradan çıkıp onu bulduğunda da tadına varacağı gibi. Koyu tenine değen kırmızılık o kadar güzel görünecekti ki. Boynundan aşağı kaydığını şimdiden görebiliyordu. Daha fazlasını almak için geri dönmeden önce dilinin ucuyla yalayacaktı. Son damlasına kadar alacaktı. Zaten tamamen onundu.

Onun sahip olması gereken.

Onun alması gereken.

Dilediği gibi davranabilir.

İşte onun amacı buydu.

Güzel koyu buklelerini ve o parlak kehribar gözlerini düşünerek gülümsedi. Ondan nasıl bir şeyler alıp aynı zamanda onların sönmesini izleyebilirdi ki?

Damlalar yüzüne, çıplak kollarına ve göğsüne sıçramaya devam ediyordu. Neredeyse ziyafet vakti gelmişti ve tadını çıkaracaktı. Kendisine bahşedilen bu nimetin tadını çıkaracaktı.

Ta ki sıvı parmaklarının arasından sızana ve paniğe kapılana kadar. Hiçbirini boşa harcayamazdı! Öne doğru sendeleyerek ellerini ağzına götürdü, içti ve—

HAYIR!

Hayır, hayır, hayır!

"Hayır!" diye bağırdı Axel, parmaklarını ağzına sokup emerek. Bu kan değildi. Bu suydu. Ilık su.

"Hayır, hayır, hayır!"

Avucunu yüzünde gezdirdikten sonra yaladı.

Su.

Aynısını koluna da yaptı.

Su.

Hepsi suydu ama kokusunu alabiliyordu. Havada tadını alabiliyordu.

Parlaklık onu kör ettiğinde küfürler savurdu, biri ışıkları yakıyordu. Karanlığa o kadar alışmıştı ki görüşü bulanıktı ve birkaç kez gözlerini kırıştırdı, su kirpiklerine yapışmaya

ve yüzünden aşağı damlamaya devam ediyordu. Dušta olduğunu, hem de oldukça görkemli bir dušta olduğunu fark etmesi olması gerekenden çok daha uzun sürdü. Güzelce siyah fayanslarla kaplı, oturduğu zemin de aynı renkteydi. Altın rengi armatürleri olan geniş bir zemindi, ortada iki yağmur duş başlığı ve diğer ucunda, çılgınca kör arayışında açıkça gözden kaçırdığı bir bank vardı. Bir duvar tamamen camdı ve işte o zaman onu bir makyaj masasının üzerinde tünemiş halde gördü. Uzun bacaklarını çaprazlamıştı, koyu kırmızı elbisesinin derin yırtmacı neredeyse kalçasına kadar uzanıyordu. Kristal kadehi dudaklarına götürüp, dudaklarını olduğundan daha da kırmızıya boyayan bir yudum alırken yüzünde eğlenmiş bir ifade vardı.

"Bu istek çok kötü olabiliyor, değil mi?" diye sırıttı.

"Senin kadar orospu değilim," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

Tezgahtan zarif bir şekilde kayarken ona tısladı. Fayanslı zeminde yürürken topuklarının çıkardığı tıkırtılar keskindi, ardından tırnaklarını cama vurarak adamın yüzünü buruşturmasına neden oldu.

"Duyuların o kadar keskinleşmiş ki canın yanıyor ve her şey sana sahip olamayacağın şeyleri hatırlatıyor," diye cevapladı şehvetli bir mırıltıyla. "Diğer tüm ihtiyaçlar kaybolup gidiyor. Yemek, içmek, temizlenmek, sevişmek gibi ihtiyaçlar." Omuz silkip bardağından bir yudum daha aldı. "Dönüşmek üzere olan bir Miras için bunun daha kötü olduğu söylendi. Doğru mu?"

"Bilmiyorum," diye çıkıştı. "Karşılaştırayabileceğim hiçbir şeyim yok."

"Haklısın," diye düşündü, cama tek bir tırnağını düşünceli bir şekilde vurarak. "Temizlenip benimle akşam yemeğine gel. Durumunu daha detaylı konuşabiliriz."

"Hayır," diye homurdandı.

"Axel, canım, gerçekten başka seçeneğin yok," diye cevapladı. "Ya kendini temizle, ya da Julius gelip sana

yardım etsin."

Axel gözlerini kırptırdı ve açıkta kalan uyluğuna baktığında tamamen iyileştiğini gördü.

"Diğer her şey arka planda kalıyor," dedi Bree tekrar. "Özlemin dışındaki acı bile, yanında önemsiz kalıyor. Amaçsız kalmasına izin vermek aptalcaydı. Akşam yemeğine katılarak bana teşekkür edebilirsin."

Bunun üzerine dönüp banyodan çıktı, topuklarının her tıkırtısı onu ürpertiordu. Derisini tararken görüşü hâlâ bulanıktı. Babasının emriyle açılan tüm yaralar kaybolmuştu. Kollarında çizik izleri vardı ama bunların kendi kendine açtığından oldukça emindi. Belki de karanlıktan çıkmak, daha sağlam bir zeminde oturmasına ve kendi üzerinde biraz daha kontrol sahibi olmasına yardımcı olurdu.

Duvardan destek alarak ayağa kalkmayı başardı ve duş suyunun altında sendeleyerek ilerledi. Duvardan akan suya kıyasla su sıcaktı. Tek yapabildiği, bir dakika orada durup suyun üzerine düşmesini beklemek ve ardından iç çamaşırını çıkarmaya çalışmaktı.

Her hareketini kendi kendine konuşarak yapması gerekiyordu.

Şampuan şişesine uzan.

Açın şunu.

Devir onu.

Şişeyi parmaklarınızla sıkın.

Kanının akması gibi onun da eline dökülmesini izle.

HAYIR!

Saçınızı köpürtün.

Durulayın.

Suyu hisset.

Su, kan değil.

Bu su.

Su.

Sıcak su.

Ateş gibi sıcak.

Onun ateşi.

Onun ateşli kanı.

Kahretsin!

Sonunda duştan çıkıp havluya uzandığında bitkin düşmüştü ve hâlâ dişlerini fırçalayıp giyinmesi gerekiyordu. Bree onunla konuşurken tamamen gözden kaçırdığı makyaj masasının üzerinde bir yığın kıyafet buldu. Yine de, şu anda bile pek bir şeye odaklanamıyordu.

Dişlerini fırçala.

Yapması gereken şey buydu.

Diş macununu diş fırçasına sürün.

Fırçalamak.

Fırçalamak.

Fırçalamak.

Temiz dişlerini boğazına batırıp kırmızıya boyasın.

"Kahretsin!" diye tükürdü, diş fırçasını aynaya fırlatırken diş macunu fışkırdı.

Ellerini makyaj masasına dayamış, başı omuzlarının arasından sarkıyordu. Bunu daha ne kadar sürdürebileceğini bilmiyordu. Sadece bir tatmaya ihtiyacı vardı. Arzuyu dindirecek bir şeye. Gücünün sızlayan boşluğunu dolduracak bir şeye. İçinde boğulabileceği, bu olmayan bir şeye.

Tessa'nın neden bir içki şişesine ya da başka biriyle yatağa girdiğini birdenbire anladı. Bu noktada, ister acı, ister zevk, ister sarhoşluk olsun, her türlü dikkat dağıtıcı şey işe yarardı.

Öyle ki, Mansel kapıdan içeri girdiğinde ve ona "siktir git giyin" diye bağırdığında hoş bir dikkat dağıtıcı bile olmuştu.

Siyah pantolon ve titreyen parmakları yüzünden vazgeçip bir dakika boyunca düğmelerini iliklemeye çalıştığı siyah bir gömlek giymişti. Mansel'i daha önce geçmiş olabileceği koridorlardan takip etti. Emin değildi. Ancak aynı yemek odasına götürülmemiştir. Birkaç kat daha

merdiven çıkıp bir salondan geçti. Mansel bir perdeyi aralayıp ona geçmesini işaret etti ve bir balkona çıktı.

Elbette yer altındaydılar, yani gökyüzü veya güneş yoktu, ama buradaki hava, onu içeride tuttukları yerden daha temizdi. İki kişilik küçük bir masa kurulmuştu ve hafif bir yemek bekliyordu, ama Bree oturmuş beklemiyordu. Sırtı ona dönüktü, korkulukta durmuş, kollarını uzatmış ve ellerini tırabzanın üzerine koymuştu.

Axel ellerini ceplerine sokup ona doğru yürüdü. Yiyecekler hiç de cazip değildi. İsteddiği gibi değildi ve kül tadındaydı. Küçük bir kadeh kırmızı şarap görünce durakladı. Bir shot bardağından büyük değildi ama ne yaptığını fark etmeden önce onu alıp bir dikişte içmişti.

Bakırın arasında hafif bir tuzlu tat vardı. O zaman bir su perisiydi. Yine de en çok istediği şey bu değildi ve bu küçük tat, özlemini daha da kötüleştirdi, iyileştirmede. Gölgele, ruhunu acıtan hafif bir seğirme yaptı; gücü daha fazlasını talep ettikçe, bacakları kemiren acıdan neredeyse pes edecekti.

Bree hâlâ ona dönmemişti ama bir hışırtı sesi onu döndürdü ve Julius'u elinde kadeh ve yüzünde bir sırıtişla orada buldu. Erkek, gümüş kadehi ona uzatırken hiçbir şey söylemedi. Axel kadehi kapıp içindekilerin tamamını üç yudumda içtiğinde hiç tereddüt etmedi. Çenesinden aşağı akan bir damlayı hissetti ve başparmağıyla yukarı doğru sıyırıp parmağını emdi. Bree'nin şu anda onunla konuşmak istediği şeyi kabul etmediği sürece, bugün ona başka bir şey verilmeyeceğini içten içe biliyordu.

Kadehini bir kenara bırakıp ona doğru yürüdü. Kadın ona kısa bir bakış attı, bal rengi gözleri onu süzdü, sonra tekrar aşağıdaki metroya baktı.

O zaman nerede olduğunu biliyordu. Aşağıdaki, Mahkeme binasına benzeyen yapıyı görebiliyordu. Yeraltı duvarına inşa edilmiş Dörtlü Ev'e girmeden önce içinden geçmek gerekiyordu. Ev, mağaranın kendisi kadar yüksekti ve her biri dört klanın sembollerıyla boyanmış dört ayrı

kanada ayrılıyordu. Bree'nin sembolü bir dairenin içinde bir üçgendi ve bu yükseklikten tüm Yeraltı'nı görebiliyordu. Hatta Yeraltı ağının diğer tarafında, Charter Bölgesi'ndeki çatı katı sütlerinin bulunduğu kuleyi bile seçebiliyordu.

"Çok güzel, değil mi?" diye sordu Bree, simsiyah saçlarını omzuna atarak.

Axel, Yeraltı'nı hiç güzel bir yer olarak görmemişti ama oradaki insanların dirençli olduğunu kabul ediyordu. Var olduklarını unutmak isteyen bir alemde hayatta kalanlardı.

Hiçbir şey söylemeyince devam etti: "Umarım duş ve sonrasında gelen yiyecekler sizi ferahlatmıştır?"

"Utangaçlık yapmayalım Bree," dedi, aşağıdaki her şeyi inceleyerek. "Yeterince yeterli olmadığını biliyorsun."

"Hayır, ama bu konuşmanın yaklaşık bir saat boyunca odaklanmanı sağlayacak kadar yeterliydi. Sonra tekrar düşüncelerini ele geçireceğinden şüpheleniyorum," diye yanıtladı basitçe.

"Harika görünüyor," diye mırıldandı.

Bree başka bir şey söylemedi. Sadece Mantıklar'a bakmaya devam etti.

Yaklaşık otuz dakika geçtikten sonra Axel, "Eğer bir saatim varsa, hala yapabiliyorken bu toplantının özüne gelseniz iyi olur." dedi.

"Uzun zamandır burada bulunanlara gerçekten değer veren ilk Miras'sın," diye yanıtladı. "Bunu biliyor musun?"

"BENCE..."

Ama buna ne diyeceğini bilemiyordu.

Binlerce yıldır gelip yasalar koyan, kendilerini efendi ve kral olarak kabul ettiren birçok kişi oldu. Bize kimin hükmettiğini ve neden bizim değil de onların hükmettiğini hatırlatmak için buraya geliyorlar. Karanlık ve sapkınlarını, suçlularını ve canavarlarını bize gönderiyorlar. Onlara bakmak veya onlarla uğraşmak istemiyorlar, bu yüzden onları buraya çürümeye ve yok olmaya, hapse atılıp unutulmaya gönderiyorlar. Ara sıra, bizi gerçekten olduğumuz gibi gören biri çıkar, ama asla uzun süre

hayatta kalmazlar. Ve eğer kalırlarsa, kısa sürede kendilerini bizden biri olarak bulurlar. Sonunda dönüp Axel'a baktı, parmaklarını korkulukta gezdirirken. "Tıpkı şimdi senin yaptığın gibi."

"Ben sizden değilim" diye karşılık verdi.

"Henüz değil."

"Asla."

Kırmızı dudakları ince bir çizgi halini aldı ve "Belki de sen de senden önceki tüm Miras'lardan farklı değilsindir." dedi.

"Sanki hiç olmamışsın gibi konuşuyorsun," diye karşılık verdi. "Yoksa o kadar uzun zaman oldu ki, nasıl bir şey olduğunu unuttun mu?"

Neşesiz bir kahkaha atarak ona yaklaştı. "Zekice konuşman her zaman çok eğlenceli ama yaşını ele veriyor. Benimle kıyaslandığında çocuk gibisin."

"Ve yine de beni yanında istiyorsun," diye karşılık verdi.

Gülümsemesi keskindi, "Bunca yılın sayesinde potansiyelini görüyorum. Ne olabileceğimizi ve bu âlemin ne olabileceğini biliyorum. Burada işkence gören bir ruh olduğunu mu sanıyorsun? Bu özlemin, bir Gece Çocuğuna dönüşmenin başına gelebilecek en kötü şey olduğunu mu düşünüyorsun? Savaş ve işkence hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Bir dava uğruna savaşıp başarısız olmak hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Bu hayatı bir lanet olarak görüyorsun, diğerleri ise onu bir lütuf olarak görüyor."

"Az önce ne dedin?" diye sordu, çünkü bu sözleri daha önce de duymuştu. Ama boğazının arkasındaki o kaşıntı hissi başlıyordu ve nerede duyduğunu ya da kimin söylediğini hatırlayamıyordu. Bir saatten kısa bir süre önce dilindeki kanın nasıl bir his yarattığının anısı ise daha da belirginleşmişti.

Düşüncelerini toparlamak için başını iki yana sallayarak, "Ne zamandır Gece Çocuğusun, Bree?" dedi.

Daha da yaklaştı, elini uzatırken önü onunkine değdi. Eli çenesinde kaydı, ardından başparmağı dudaklarında

gezindi. "Bu dünyanın nefes aldığından daha uzun."

Ama duyularına zengin ve bakırımsı bir şey saldırdığı için cevabını zar zor duydu. Her bir parçası yırtıcı bir tavır takındı ve Julius'un bir Peri ile birlikte durduğu kapıya doğru döndü.

Kanayan bir Peri.

Julius'un iyileşmesini engellediği iç ön kolunda uzun bir kesik vardı ve Axel hamle yaptı.

Ya da denemeye çalıştı.

Bir el boğazına dayanmış, keskin tırnaklar soluk borusuna batıyordu. Bree onu dizlerinin üzerine ittiğinde nefes nefese kaldı.

"Kan arzusunun olayı şu ki, ona o kadar odaklanıyorsun, öylesine istekle doluyorsun ki diğer ihtiyaçlarını unutuyorsun. Yiyecek ve su gibi temel ihtiyaçlarını görmezden geliyorsun ama vücudun bunu yapmıyor. Zayıflıyorsun ama yine de umursamıyorsun," dedi, elini boğazından çekmeye çalışırken.

Ama Gece Çocukları bir Peri ya da Miras kadar güçlüydü ve o burada güçsüzdü. Zayıftı, tıpkı söylediği gibi.

Julius, yanında Peri ile birlikte yaklaştı ve onu tek eliyle yerinde tutarken, Bree dişlerini Peri'nin koluna geçirdi. Axel çırpındı, boğuk çaresizlik çığlıkları yükseldi. Boğazından tuttuğu için değil, görebildiği tek şey kırmızı olduğu için. Alabildiği tek şey, yaşam gücüyle gelen metalik kokuydu. Duyabildiği tek şey, kulaklarında akan kanın sesiydi ve her nabızıyla neye ihtiyacı olduğunu hatırlatıyordu. Tadabildiği tek şey, bir zamanlar bütün, sağlıklı ve güvende olduğu zamanların hatırasıydı. Hissedebildiği tek şey, boğazındaki yanma, damarlarındaki yanma ve bundan mahrum bırakıldığı için hissettiği derin acıydı.

Sonunda ağzını Peri'nin kolundan kaldırıp başparmağını dudaklarının köşesine sürmeden önce sanki bir sonsuzluk gibi geldi. Başparmağının ucunda kırmızı bir parıltı parıldıyordu ve dili dışarı fırlayıp onu yalarken onu izlemek

zorunda kaldı. Son rahatlama umudu da elinden alınırken gözlerinin arkasında yaşlar birikti.

Bree'nin eli boğazına ve çenesinin altına doğru kaydı ve başını geriye doğru yatırdı. Dizlerinin üzerinde, kendisi de topuklu ayakkabılarının içindeydi; başı karnıyla aynı hizadaydı ve Bree elini saçlarının arasından geçirdi.

"Kader Tanrıları çok acımasız olabiliyor, değil mi Axel canım?" diye mırıldandı sahte bir sempatiyle. "Sadece kelimeleri söylemen yeterli, ben de onu geri ararım."

Ama kendini "O benim değil" derken buldu.

Bree başını eğdi ve uzun bir süre onu inceledi; yüzündeki ifadeyi okuyamadı. Sonra dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Eli çenesine kaydı, başparmağı elmacık kemiğini okşadı. "Neye ihtiyacın olduğunu çok iyi biliyorum canım. Bana adını söyle, onu senin için bulayım."

"Bilmiyorum" diye cevap verdi.

Çünkü o hep oradaydı, dilinin ucunda ama ulaşamayacağı kadar uzakta.

Başparmağı ve işaret parmağıyla çenesini kavradı, gözlerini onun gözlerinden ayırmadı. "Öyleyse bana ondan bahset," diye onu kandırmaya çalıştı.

Kafasını iki yana sallayıp zihnini boşaltmaya çalışırken, kadının tutuşu daha da sıkılaştı, tırnakları onu ürpertecek kadar keskin bir şekilde saplandı. Ama aynı zamanda odaklanmasına da olanak sağladı.

"Siyah bukleler ve sıcak bir ten. Altın gözler," diye mırıldandı.

"Başka?" diye üsteledi.

"Ateş ve arzu gibi bir tadı olacak," dedi ve tanrılar aşkına, olacaktı. Ateşli, ateşli ve onun gibi.

Onun sahip olması gereken.

Onun alması gereken.

Bree çenesini bıraktı ve topuklarının üzerine oturdu, sanki on mil koşmuş gibi hissediyordu. Kalbi hızla çarpıyor ve nefesleri çok hızlı geliyordu.

"Onu senin için bulacağım," dedi Bree yatıştırıcı bir sesle.

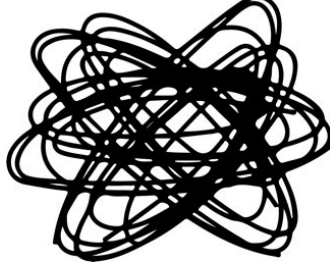
Tekrar ona baktı, göğsünde umut yeşeriyordu. "Yapacak mısın?"

Başını salladı, gülümsemesi büyüdü.

"O zamana kadar ne olacak?" diye sordu, o zifiri karanlık odaya geri dönüp erimekten korkarak.

"Seni tekrar karanlıkta bırakmayacağım canım Axel," diye cevapladı. "Sana ihtiyacın olan her şeyi vereceğim. Tek isteğim, bana iyiliğimi geri ödemen."

TESSA



Yataktan tek kelime etmeden veya arkasına bakmadan kaydı. Adamın uyanık olduğunu biliyordu. Adam her zaman ondan önce uyanır ve genellikle kadın uyandığında kalkıp odada meşgul olurdu. Ama bu sabah öyle değildi. Adam hâlâ oradaydı, kadının yanına kıvrılmasına izin veriyordu ve tanrılar aşkına, kadın uyumuştı. Rüya veya vizyon görmeden derin bir uyku. Adam onun için o yatakta kalmıştı ve kadın nedenini düşünmek istemiyordu.

Ya da çok uzun süre düşünürse midesinin kabul edilemez şeyler yapabileceğini.

Ama Oralia her sabah olduğu gibi gelmeden önce kalkıp odasına dönmesi gerekiyordu.

Nefesini düzene sokarak bir portal açtı ve içeri girdi. Onu durdurmaya bile çalışmaması göğsünü sıkıştırdı ama bunun bağ olduğunu söyleyecekti.

Çünkü umurunda değildi.

Geceliklerini yere attı, saçındaki bandı çekip elini saçının arasından geçirdi. Kendini daha dengeli hissediyordu. Daha az kaotik. Daha dengeli.

Bir gece boyunca tam bir uykunun insana bunu sağlayacağını sanıyordu.

Banyosuna doğru iki adım atmıştı ki, duyduğu bir ses onu yerinden sıçrattı ve yüreği ağzına geldi.

"Şu anda bunu mu yapıyorsun?"

Göğsünde bir eliyle döndü. "Tanrım, Dex," diye nefes nefese söyledi. "Burada ne yapıyorsun? Üstelik karanlıkta?"

"Oralia'nın yanıldığını kanıtlamayı umuyordum ama işte buradasın," diye cevapladı, bir koltukta oturduğu yerden. Işıklar yanmıyordu ama şömine hâlâ kısıktı ve yüz hatlarına dans eden gölgeler düşürüyordu.

"Ne diyorsun?" diye sordu.

"Onun tişörtünü giymişsin, Tessa," dedi sert bir bakışla.

Aşağı baktı, aniden hâlâ Luka'nın tişörtünü giydiğini hatırladı. Tişört uyluk hizasında bitiyordu ve göğüslerini örtecek kadar, sadece yarı düğmeliydi.

Daha sıkı sararak dudaklarını büzdü, Dex'e bakmayı reddetti.

"Ne yapıyorsun, Tessa?" diye sordu ayağa kalkarken.

Kanepenin etrafından dolaşıp önünde durdu. Tertemiz beyaz gömleği koyu renk pantolonuyla kombinlenmişti, üstelik neden çoktan giyinmişti ki? Güneş henüz doğmamıştı bile.

"Ne yapıyorsun?" diye tekrarladı.

"Bilmeni istiyorsan, banyoyu kullanacaktım," diye cevapladı, odanın karşısındaki kapıyı işaret ederek.

Dex gözlerini devirdi. "Onunla ne yapıyorsun? İşte tam da bu yüzden onu görmeni istemedik. Sonra da kalabileceğini mi söyledin?"

"Ona hiçbir şey söylemedim," diye çıkıştı, parmağını göğsüne doğru dürterek. "Rordan ona burada kalabileceğini söyledi. Ben değil."

"O geldiğinde ben halledebilseydim, bunların hiçbiri olmazdı," diye karşılık verdi. "Her zaman her şeyi mahvetmeyi nasıl başarıyorsun?"

Kadından inanmazlıkla dolu sert bir kahkaha yükseldi ve ondan bir adım geri çekildi. "Yani neden her zaman benim arkamı toplamak zorundasın, değil mi?"

"Bu öyle değil—"

"Bilginize, burada temizlenecek bir şey yok," diye araya girdi. "Hiçbir şeyi mahvetmedim. Tabii bana söylemediğiniz şeyler varsa? Bu durumda, bunları benden sakladığınız için sorumlu sizsiniz."

"Asıl meseleyi kaçıyorsun, Tessa," diye homurdandı Dex, burnunun kemerini sıkarak.

"Hayır, asıl meseleyi kaçıyorsun," diye karşılık verdi. "Bulaşacak bir şey olup olmadığını bilmiyorsam, bir şeye bulaştığımı nasıl bilebilirim?"

"Sadece bize güvenmeniz gerekiyor," dedi ellerini öfkeyle havaya kaldırarak.

"Kimseye körü körüne güvenmediğimi biliyorsun."

"Ben sıradan biri değilim," diye tükürdü. "Ya da o gelene kadar sıradan biri değildim."

"Theon'un bununla hiçbir ilgisi yok, Luka'nın da yok."

"Onun lanet olası tişörtünü giymişsin, Tessa," demeden önce alaycı bir şekilde sırttı.

"Uyumaya ihtiyacım vardı, Dex! Buraya geldiğimden beri uyuyamıyorum," diye ağladı.

"Rabbimizin önerdiği çayı içtin mi?"

"Ben..." Ama birkaç gecedir içmediği için sustu. Evet, içtiğinde uyumuştı ama dinlendirici bir uyku değildi. Hatta uyandığında neredeyse daha yorgundu. Rüyalari daha canlı, daha yoğun ve sonrasında kendini daha da kötü hissediyordu.

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye tersledi Dex. "Yardım etmeye çalışıyoruz ama izin vermiyorsun. Bunun yerine onlara geri dönüyorsun. Amacını unutuyorsun."

"Hiçbir şeyi unutmadım," diye tükürdü, avuçlarını göğsüne koyup sertçe itti. Gücü içinden fışkırarak Dex'i geriye savurdu. Ama Luka'nın iddia ettiği gibi, kontrolü elinde değildi ve o da aynı güçle geriye savruldu. Etraflarında mobilyalara çarpan bedenlerin sesi yankılandı ve acı omurgasından yukarı yükselip kollarından aşağı

sekerek derin bir nefes aldı. Dizlerinin üzerine çökmesi birkaç saniye sürdü.

Dex'in çoktan ayağa kalktığını ve kendisine doğru geldiğini gördü. Gömleği beklenmedik bir güç dalgasıyla yırtılmış, koyu kahverengi saçları darmadağın ve çarpıktı.

"Tessie," diye içini çekti. "İyi misin?"

Ona doğru uzandı ve ayağa kalkmasına yardım etti.

"İyiyim," diye mırıldandı, kolunu onun elinden kurtarıp Luka'nın gömleğini aşağı doğru çekti.

Yüzünü ellerinin arasına alıp başını geriye attı. Bir zamanlar dünyasını emanet ettiği koyu gözlere baktı. Bu ne zaman değişmişti? Ne zaman onun sadece kendisi için en iyisini istediğine inanmak yerine, ondan daha fazla şüphelenmeye başlamıştı?

"Geçtiğimiz birkaç yıldır sana, ileride olman gereken kişi olabilmen için şimdi olmanı istedikleri kişi olmanı söyledim," dedi. "Daha sonra, Tessie. Amacını biliyorsun. Ona odaklan. Gerisini bize bırak."

"Bunu her zaman biliyor muydun?" diye sordu, sesi düz ve monotonda.

"Neyi hep biliyor muydum?" diye sordu ve saçını kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Benim hakkımda mı?"

Duraksadı, parmak uçları hâlâ saçlarındaydı. "Her zaman daha fazlası için yaratıldığını biliyordum, Tessie. Sadece senin de buna inanmanı istiyordum."

"Ama beni biliyor muydun?" diye ısrar etti. "Gücümü. Ne olduğumu. Achaz soyundan olduğumu ve... Bu olduğumu."

Gözleri kısıldı. "Soyunuzu biliyor musunuz, Tessa?"

"Yapıyor musun?"

"Sadece Lord Jove'un bildiği kadarıyla," diye yanıtladı. "Her zaman daha fazlası olduğuna mı inandım? Evet. Ama gücün ortaya çıkana kadar ne kadar olduğunu bilemezdim. Ve haklıydım, değil mi?"

"Sanırım," diye mırıldandı.

"O yüzden kaderine odaklan, Tessa."

"Doğru," dedi, gözleri yanlara doğru kayd.

"Onlarla değil. Bunu kabul ettiğini sanıyordum."

"Yaptım."

"O zaman öyle davranmaya başla," dedi, ellerini indirirken sesi bir kez daha sertleşti.

Ona dik dik baktı. "Çık dışarı, Dexter."

"Duş al ve üzerindeki kokusundan kurtul," diye karşılık verdi kapıya doğru yürürken. "Kahvaltın hazır, seni bekliyor olacak."

Adamın uzaklaşmasını izledi; beyaz gömleğinin arkası, önünden daha da yırtıktı. Adam kapıyı arkasından çarparak kapatınca, odanın öbür ucuna, yerdeki kırık beyaz tüye doğru yürüdü. Tüyü alıp, tek parmağıyla yumuşak dikenlerini gezdirdi. Bir kez. İki kez.

Onu banyoya taşıdı, elinde çevirip inceledi. Duşa girmeye hazır olana kadar, Luka'nın gömleğinin birkaç düğmesini açmadan önce dikkatlice tezgahın üzerine bıraktı. Katlayıp banyosundaki bir keten dolabının arkasına yerleştirdi. Dolap kapağını kapatırken, Luka'nın bağını hissetti. Luka değil, Theon. Onu kızdırdığı gece hissettiği aynı tereddütlü okşayış.

Her ne sebeple olursa olsun -muhtemelen Dex'in az önce onu azarladığı her şeye meydan okumak için- cevap verdi.

Ne? diye sordu

Birkaç dakika önce seni hissettim. İyi misin?

Sesini duymayalı birkaç gün olmuştu ve zihnindeki ses, bağın o geceden beri hissetmediği bir şekilde anında gerilmesine ve sızlamasına neden olmuştu. Luka'nın yanında uyumak bir yanını yatıştırmıştı ama diğer yanı? Bağlarını koparmanın bir yolunu bulamadığı sürece, Theon'u her zaman isteyecekti.

Tessa? Yaralı mısın? Sesi tekrar duyuldu ama aklından geçen tek şey Dex'in suçlayıcı sözleri ve haklılığıydı. Odağını kaybediyordu.

Dengeyi düzeltin.

Kaderini yerine getir.

Bu terk edilmiş dünyayı sonsuza dek geride bırak.

Cevap ver ona, baştan çıkarıcı kadın, yoksa birkaç dakika içinde kapını çalıp ölmediğini kendim göreceğim, dedi Luka, bağdan aşağı doğru gelen sert bir hırlamayla.

"Zahmet etme," diye karşılık verdi. "Burada olmayacağım."

Yaralanmadın mı yani? diye sordu Theon ve sesi... dalgın gibiydi. Ne yapıyordu?

Önemi yoktu. Umurunda değildi.

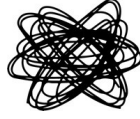
Hayır, incinmedim ama incinmiş olsam bile artık senin umurunda değilim, diye alaycı bir şekilde karşılık verdi.

Sessizlik o kadar uzun sürdü ki, adamın bir kez olsun kendisinden vazgeçtiğini sandı. Ama sonra—

Unuttun, dedi Theon.

Neyi unuttun?

Senin için her zaman savaşıcağım. Sen sonsuza dek benim olacaksın.



Serin, beyaz mermer basamaklardan aşağı inerken parmaklarını duvarda gezdiriyordu. Altın ışık küreleri yolunu aydınlatıyordu, Roan ve Nylah da yanında yürüyordu. Dünyasının kaosunda rahatlatıcı bir varlıktılar.

Duş alıp güne hazırlanmıştı. Beklediği gibi spor kıyafetleriyle değil, tayt ve yumuşak gri bir kazakla. Bir an, sırf Dex'e inat olsun diye Luka'nın tişörtünü tekrar giymeyi düşünmüştü ama Dex'in kokusu, bugün yapması gereken şeyden dikkatini dağıtacaktı.

Oralia, her sabah olduğu gibi odasına hiç gelmemişti. Tessa, Dex'in ona gelmemesini söylediğini varsayıyordu. Yemek odasına girdiğinde, Dex'in yemeğinin ortasında duraksamasını fark etmemişti; çıplak ayakları yerde sessizce duruyordu ve saçları dağınık ve hâlâ nemliydi.

Ayrıca, yanında kendisi için hazırlanmış bir tabakla masada oturduğunu da fark etmemişti. Rordan orada değildi ama Dagian oradaydı. Kaynağı Sasha, gözlerini yemeğine dikmiş, yanında oturuyordu. Achaz Varisi yemek boyunca tek kelime etmedi. Kimse etmedi. Havada yoğun bir gerginlik vardı ve Tessa sadece birkaç lokma yedikten sonra özür dilediğinde, kimse onu durdurmaya çalışmadı.

Odessa ile antrenman genellikle yeni günlük rutininin bir sonraki adımıydı, ama bu sabah Luka ile antrenmana gitmeyecekti. Bütün gece yanında yatmış olabilirdi ama yine de Rordan'a karşı onu kandırmasına çok öfkeliydi. Eğer Luka'nın yapılan bu anlaşmayı öylece kabul edeceğini sanıyorsa, fena halde yanılıyordu.

Elini kaldırıp, ışık girdabından tüyü çekip çıkardı ve başparmağı ile işaret parmağı arasında döndürdü. Çoğu boş olan birkaç cam hücrenin yanından geçtikten sonra Valter'in hücresinin önünde durdu.

Lord'un saçları artık biraz daha uzundu, büyük oğlundan çok küçük oğluna benziyordu. Koyu ela gözleri, küçük bir karyolada oturduğu yerden ona dik dik bakıyordu. Bileklerindeki bantlar, etraflarındaki deriyi kırmızı ve tahriş etmişti ve bunu görünce dudakları yukarı kıvrıldı. Koridorun sonundaki mahkûma kıyasla biraz daha fazla hareket alanı vardı. Valter en azından küçük alanında volta atabilir ve işeme kovağını hücrenin diğer tarafına koyabilirdi.

"Eviana nerede?" diye sordu Valter, hâlâ olmadığı Lord gibi konuşuyordu.

"Sana iyi olduğunu söylemiştim," diye yanıtladı Tessa, tüyü döndürmeye devam ederken başını eğerek. "Onunla iletişim kurabildiğini biliyorum."

"Onu görmek istiyorum" diye cevap verdi.

Hafifçe güldü. "Ve bu hücreden çıkmak için boşuna bir girişimde bulunarak ondan faydalananayım mı? Sanmam."

"Kaynağımla ne yaptığım seni ilgilendirmez," diye karşılık verdi.

"Görünüşe göre öyle, çünkü onu görüp görmeyeceğini kontrol edebiliyorum," dedi Tessa. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

Valter'in gözleri camın önünde salladığı tüye kaydı ama hiçbir şey söylemedi.

"Sanırım sorum şu olmalı: Tüylü kanatları olan bir varlık biliyor musun? Senin kanatlarını seninki gibi sökebilen varlıklar?"

Ona karanlık ve kuru bir bakış attı. "Bu kadar aptal olamazsın herhalde."

"Hiç de değil," diye cevapladı yapmacık bir gülümsemeyle. "Aslında oğlunuz beni oldukça zeki buluyor."

"Öyleyse, Eviana'yı görmeme izin vermediğin halde neden bir soruya cevap vermemi bekliyorsun? Bu müzakerelerle ilgili, Tessalyn," dedi.

Nylah, tehditkar ve kibirli arasında bir tonda olan sesine kısık bir homurtu koydu ve Roan onun bacağına bastırdı.

"Pazarlıklar," diye tekrarladı, sihriyle tüyü savurduktan sonra elini hücrenin camına koydu. Tüy titredi, ışık ve enerji camda dans etti, ama o hepsini emdi ve avucunun altındaki boşluğa çekti. "Karşılığında bir şey ister misin?"

"Evet," diye alay etti Valter. "Eviana'yı görmek isterim."

"Bu mümkün değil," diye yanıtladı Tessa, sesinde sahte bir sempatiyle, elinin altında güç birikmeye devam ederken.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu Valter, bakışları şişen büyüye kayarak.

"Aslında pek emin değilim," diye cevapladı, gücünün arttığını izlerken başını eğdi.

"O zaman durun," diye emretti.

"Bu pazarlık kısmı mı?"

"Ne? Hayır. Bu..."

Sözleri kesilince kadın karanlık bir şekilde gülümsedi.

"O lanet tüy hakkında hiçbir şey bilmiyorum," dedi Valter, bakışları pencereye bağlı olan eline odaklanmıştı.

"Ah, sorun değil," diye cıvıladı. "Sanırım burada başka biri bu soruları cevaplayabilir. Axel hakkında bilgi edinmem gerekiyor."

"Axel?" diye tekrarladı Valter.

"Evet," diye mırıldandı. "Diğer oğlunuz da var ya?"

"Ondan ne istiyorsun?"

"On yıllardır beslediğiniz kin göz önüne alındığında, unutkan bir insan olduğunuzu düşünmezdim," diye düşündü.

Parmaklarını cama sürttü ve büyü hareketin etrafında titredi. Valter'in gözleri büyüdü, yüzünün rengi soldu.

"Sen misin?" diye üsteledi.

Bakışları bir an onunkilere kaydđ, ama bakışları hemen cama döndüğünde, diğer elini pürüzsüz yüzeye bastırdı.

"Ne yapıyorsun?" diye tekrarladı.

"Gerçekten dalgınsın, değil mi? Sana bunun ne işe yarayacağı hakkında hiçbir fikrim olmadığını söylemiştim, tıpkı daha önce tüm soyunun sonunu getireceğimi söylediğim gibi. Buna Axel da dahil ve onu bir yerlerde sakladığđn söylendi," dedi Tessa, damarlarındaki güç, içine aktardığı ek büyüyle titreşerek.

"Onu öldürebilmen için nerede olduğunu sana söylemeyeceğim," dedi Valter, sesi hafifçe titreyerek.

"Çünkü sen çok sevgi dolu ve şefkatli bir babasın," dedi alaycı bir şekilde, gözlerindeki gücü hissederek. "Onu sadece koz olarak istiyorsun."

"Şu anda sahip olduğum şey bu," diye cevapladı, çenesi kelimelerle birlikte birkaç santim yukarı kalkarak. "Bana üstünlük sağladın."

"Hayır, Lordum," dedi, sesi ölüm ve nefret ettiği karanlık kadar buz gibiydi. "Hâlâ öyleyim."

Bir güçle, biriktirdiği ışık ve enerji camdan yansıyarak doğrudan hücreesine ulaştı. Büyülü ışınlar fışkırdı ve cam ve mermer hücrenin etrafında sekerek Arius Lord'a her açıdan çarptı.

Doğrusu, elini o cama koyduğunda ne olacağını bilmiyordu. Ne yaptığını bilmiyordu; hiçbir zaman da bilmiyordu.

Dürtüsel.

Kontrol edilemez.

Vahşi.

Ondan beklenen buydu, bu yüzden ona yaslanmaya devam etti. Valter'in camın diğer tarafındaki acı dolu çığlıkları onu daha da besliyordu. Kalbi, bu kadar güçlü birinin insafına kalmış olmasının verdiği adrenalinle çarpıyordu. Kafese kapatılmasını talep eden biri. Evcilleştirilmesini. Anlaşmaları güvence altına almak için kullanılmasını öneren ve tek amacının Miras'ın ayaklarına hizmet etmek olduğuna inanan biri.

Büyülü hücre, cama çarpıp sekerek gücünün son damlasını emdiğinde, onu yerde, kendi içine kıvrılmış halde gördü. Giysilerinde delikler vardı ve görünürdeki derisindeki çeşitli kesiklerden dolayı pantolonunun ve gömleğinin kumaşına koyu lekeler sıçramıştı.

Elini tekrar cama götürüp parmaklarını yüzeyde bir kez vurdu. İki kez. Üç kez, sonra elini tekrar düz bir şekilde cama koydu ve enerji anında ona doğru aktı.

"Yapma!" diye soludu Valter, ellerinin ve dizlerinin üzerine çökerek.

Buradan bile kollarının çabadan titrediğini görebiliyordu.

Elini çekip sakın ve kendinden emin bir ses tonuyla sordu: "Axel nerede?"

"Danışmanlarım onu aldı," diye soludu, yüzü sanki kusacakmış gibi yeşilimsi bir renk aldı.

"Nereye götürdün onu?"

"Metroya."

"Metronun neresinde?" diye sordu gergin bir şekilde, tek parmağını camın üzerinde gezdirerek.

Ama Valter başını iki yana sallayıp yere kırmızı tükürdü. "Ben..."

"Bana bilmediğini söyleme," diye çıkıştı, bir güç dalgası hücreye sıçradı. Güç, Valter'ın yan tarafına, bir zamanlar Theon'u bıçakladığına tanık olduğu yere çarptı. Tekrar yüzüstü yere yığıldı, çenesi yere çarptı ve dişleri dudağına gömülürken küfür ettiğini duydu. "Bana söyleyeceksin, Lordum. Peki nedenini biliyor musun?" Cevap vermesine fırsat vermeden devam etti. "Çünkü kendi rahatına ve güvenliğine oğlununkinden daha fazla değer veriyorsun. Bana söyleyeceksin çünkü onu bulmamı tercih ediyorsun, bunun hayatının sonu olacağını çok iyi biliyorsun, onu bu kaderden kurtarmak için acı çekmektense."

Valter başını tekrar iki yana salladı ve ellerinin ve dizlerinin üzerine doğruldu.

"Ah, evet. Çünkü hâlâ buradan bir çıkış yolu bulacağını sanıyorsun. Hâlâ kazanabileceğini sanıyorsun. Bütün gün gece gündüz bu hücrede oturup plan yapıp entrika çeviriyorsun. Ama sana bir sır vereyim, Valter," diye mırıldandı. Cama o kadar yaklaştı ki, "O kadar uyuştum ki artık hiçbir şey hissedemiyorum ve senin aksine ölmekten korkmuyorum," dediğinde nefesini görebiliyordu.

Tessa avuçlarını cama vurarak gücünü serbest bıraktı. Hücredeki ışık artık o kadar kör ediciydi ki, Arius Lord'u göremiyordu ama gücünün ziyafet çektiğini hissedebiliyordu. Ruhuna işlediğini, derinlere indiğini ve aldığını, aldığını, aldığını hissedebiliyordu.

Roan ve Nylah ayağa kalkmıştı, biri homurdanıyor, diğeri ise yumuşak, alçak bir inilti çıkarıyordu.

Valter çığlık atmaya başladı ve zihninin derinliklerinde bir ses, onu henüz öldüremeyeceklerini söylüyordu. Hâlâ ona ihtiyaçları vardı.

Böylece gücünü geri çekti ve Valter'i hücresinin ortasında nefes nefese bıraktı. Gömleği artık sadece kumaş parçalarından ibaretti, gövdesi derin kesikler ve yanıklarla doluydu.

"Bana söylemek istediğin bir şey var mı?" diye sordu, parmağıyla cama vurarak.

Valter her dokunuşta irkiliyor, her irkilmede gülümsemesi daha da büyüyordu.

"Eğlence Bölgesi'nde bir yerim var. Alfa ve Beta'ya gizliliklerini satın alacak kadar para ödüyorum. İhanetleri için onlara daha fazla ödeme yapman gerekecek," diye yanıtladı. Sonra nefret dolu gözlerle döndü ve alaycı bir şekilde, "İyi şanslar," diye ekledi.

"Teşekkür ederim," diye cevapladı, birkaç adım uzaklaşırken parmaklarını camda gezdirerek. "Yakında tekrar görüşürüz Valter."

Yaraları için yardım alıp almayacağını ve ne zaman alacağını umursamadan onu orada bıraktı. Bantlar kendi kendine iyileşmesini engelleyeceği için bir Şifacı'ya ihtiyaç duyulacaktı. Bu, başkasının endişeleneceği bir sorundu.

Tessa, neredesin? diye homurdandı Luka bağdan aşağı.

Meşgulken kalkanları kaymış olmalıydı.

"Bu seni ilgilendirmez," diye cevapladı ve koridorda yürümeye devam etti.

Bu sizin her zamanki antrenman saatiniz değil mi?

Öyle ama senin sayende artık bir antrenörüm yok.

Tessa...

Ses tonundaki uyarı dolu tını, onun neredeyse hiçbir şeye takılıp düşmesine ve midesinin yine o kabul edilemez şeyleri yapmasına neden oldu.

Güç seviyelerime yakın birinin beni eğitmesi gerektiğini söylemiştin. O kişi bulunana kadar yapacak daha iyi işlerim var.

Tessa, seni bulduğumda—

Ama onu dışarıda bıraktı ve soldaki son hücreye varmadan önce kalkanını yerine çarptı.

Buraya daha önce geldiği tek sefer olduğu yerde oturuyordu. Uzun kahverengi saçları omuzlarını epeyce geçiyordu, hâlâ birbirine dolanmış düğümlerden oluşuyordu. Sakalları biraz daha uzundu ama çok da uzun değildi. Üstsüzken, sol kolunun tamamı boyunca uzanan izleri görebiliyordu. Parmağındaki o büyük oniks yüzük,

boynundaki saf beyaz taştan kelepçeyle, hücresinin loş ışığında parıldayan altın parçacıklarıyla tam bir tezat oluşturunuyordu.

Ve safir gözleri çoktan ona dikilmişti.

Abartılı bir hareketle yere çöktü ve geçen seferki yerine oturdu. Erkek kaşlarını kaldırdı, dudakları seğirirken belli ki bir sırtımayla mücadele ediyordu.

Tıpkı bir başkasının her zaman yaptığı gibi.

Roan, başını kucağına koyarak yanına oturdu, ama Nylah hücrenin önünde bir ileri bir geri yürüyordu, sanki bir şey arıyormuş gibi burnunu yere dayamıştı.

"O hücreye nasıl geldin?" diye sordu, parmaklarını Roan'ın tüylerinde gezdirerek.

Erkek, uzun bir süre onu izledikten sonra sonunda, "Arius Lord'a işkence ettiğini duydum ve şimdi benimle sıradan bir sohbet için mi geldin?" dedi.

"Bu bir sorun mu?" diye sordu.

Erkek omuz silkti. "Motivasyonlarınıza bağlı."

"Para biriktiriyorum," diye cevap verdi, ellerini arkasına yaslayarak.

"Peki ne öğrendin?"

Tessa omuz silkti ve altın rengi sisin içinden tüyü çekmek için elini kaldırdı. "Hangi varlığın tüylü kanatları olabileceğini biliyor musun?"

Erkek bacaklarını uzattı ve bileklerinden çaprazladı. "Arius Lord haklıydı. Sen pazarlıktan hiçbir şey anlamıyorsun," dedi ve başını duvara yasladı.

"Arius Lord şu anda kanıyor ve ruhunun bir kısmının benim ışığımla damarlarından koparılmasının acısını çekiyor," diye çıkıştı, öne doğru sendeleyerek. "Nasıl pazarlık yapılacağını gayet iyi biliyorum."

Adam yavaşça çenesini indirdi, bakışları bir kez daha onunkileri buldu.

Tessa boğazını temizleyip parmağını tüy dikenlerinin üzerinde gezdirdi. "Bu tür yöntemlerin muhtemelen sende etkisiz olacağını farkındayım."

"Çünkü sen de onun gibi zekisin," diye cevap verdi.

Bu yorum üzerine duraksadı ama kendini görevine odaklanmaya zorladı.

"Bir tür anlaşmaya varabileceğimize inanıyorum" diye devam etti.

"Peki seninle neden anlaşma yapayım?" diye sordu, gözleri kısılarak.

"Çünkü Arius Lord'un ve senin kabaca kulak misafiri olduğun konuşmanın aksine—"

"Burada konuşulanları duymamak çok zor," diye sözünü kesti.

"Her iki durumda da, Arius Lordu'nun aksine, onurlu bir babasın," diye devam etti, elindeki tüyü çevirirken. Ama onu kendi çevresinde gördü. Erkeğin nasıl hareketsiz kaldığını gördü. "Valter oğlunu lanetlemek ve kendini biraz acıdan kurtarmak için sırlarını ifşa ederken, senin tam tersini yapacağını tahmin ediyorum." Bakışlarını ona çevirdi. "Haklı mıyım?"

Erkek hiçbir şey söylemedi ama gözlerindeki sert bakış yeterli bir cevaptı. Eğer daha fazla bir şey hissederse, muhtemelen o bakıştan geri çekilirdi. Valter'a söylediği kadar ruhsuz olması çok kötüydü. Bu, herkes için olduğu kadar kendisi için de bir hatırlatmaydı.

"Harika. Dikkatini çektim," dedi ve dizlerinin üzerine oturdu. "Ama birbirimizi anladığımızdan emin olmak için yanında yatıyorum. Onu bu hücrelerden birine kilitlenmekten kurtardım, gerçi bunun sebebi henüz senin hakkında bir şey öğrenmesini istemememdi. Artık burada onun koruyucusuyum."

"Sana bilgi verirsem, oğlumun başına hiçbir zarar gelmemesini sağlayacak mısın?" dedi erkek, ellerini uyluklarının üzerinde yumruk yaparak.

"Bana doğru ve gerçek bilgiler verirsen," diye vurguladı. "O zaman evet, elimden geldiğince oğlunuza zarar gelmesini engellemeyi kabul ediyorum. Bir anlaşmamız var mı?"

Safir gözler onun gözlerine dikildi. Nylah hâlâ hücresinin dibindeki zemini kokluyordu ve Roan başını kaldırıp erkeğe baktı.

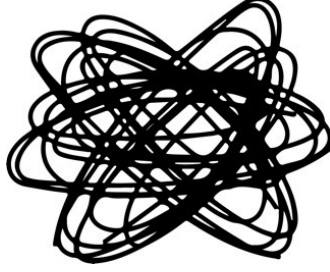
"Bu bir pazarlık," dedi erkek.

Ve Tessa kelimelerin teninde bıraktığı izi hissetti. Bileğini çevirince, iç tarafındaki İşaret'i gördü.

"Hâlâ yıkım yolundasın," dedi erkek, kendi yeni İşaret'ini inceleyerek sert bir şekilde.

Ona buz gibi bir gülümseme gönderdi ve sesi o ürkütücü tınıyı korurken, "Eğer bu benim yıkımımsa, o zaman dünyanın benimle birlikte yanmasını sağlayacağım." dedi.

TESSA



"Ona çok benziyorsun," diye düşündü erkek, safir gözleri hâlâ onu dikkatle izlerken. "Senin için bir diyarı yok etmekle tehdit ettiğini biliyor muydun?"

"Bunu nereden bilebilirim ki?" diye karşılık verdi Tessa, cama doğru yaklaşarak. "Peki o kim?"

"Annen."

Tessa öyle hareketsiz kaldı ki nefes almayı unuttu.

Annesi mi?

Annesi onun için bir diyarı yok etmekle mi tehdit etmişti?

Peki o zaman neredeydi?

"Annemi tanıyor musun?" diye sordu.

"Evet."

Tessa bekledi, ancak adam ayrıntı vermeyince, "Peki, o kim?" diye sordu.

Adam gülümsedi ve bu gülümseme oğlunun gülümsemesine o kadar benziyordu ki, kadının midesinin nefret ettiği o küçük çırpınış hareketini yaptığını hissetti.

"Bir anlaşma yaptık," dedi Tessa. "Bana söylemelisin."

"Belirtilen bir zaman dilimi yoktu," dedi erkek. "Sadece size doğru ve kesin bilgi vermem gerektiği söylendi."

"Ben— Sen—"

Bir hayal kırıklığı çığılığı attı içinden.

"Öfkesine yenik düştüğünde de fevri davranıyor," dedi bilmiş bir şekilde.

Tessa avucunu cama vurdu, camın üzerinde güç akıyordu. "Sen ve oğlun bizi nasıl manipüle edeceğinizi biliyorsunuz, böylece kararlarımızda pervasızlaşıyoruz."

"Muhtemelen doğru," dedi endişesizce. "Zayıflıklarımızdan faydalanmaya çalışırız. Bu bizim doğamızda var, hem kim olduğumuzun hem de soyumuzun bir parçası."

"Bana bilmek istediğim şeyi söylemeyecek misin?" diye sordu Tessa, parmaklarının altında tıslayan bir güçle.

"Bunu söylemedim ama uygun bir zamanda sana anlatacağım." Sonradan aklına gelmiş gibi ekledi, "Ve bazı şeyleri ancak sen artık Işık Kralı'nın tarafında olmadığında sana anlatacağım."

"Theon'a geri dönmeyeceğim," diye çıkıştı.

"Ben senden bunu hiç istemedim."

"Peki benden ne istiyorsun?" dedi, neredeyse bir ağlama sesiydi bu.

Ondan bir şey isteyen bir kişi daha.

Ama onun cevabı "Hiçbir şey" oldu.

Duraksayana kadar elinin saçında olduğunu fark etmemişti, saç telleri parmaklarına dolanmıştı. "Hiçbir şey derken ne demek istiyorsun? Az önce bana Işık Kralı'nın yanında olmamamı istediğini söyledin. O kim? Rordan mı?"

"HAYIR."

"O zaman Achaz mı?" Hiçbir şey söylemedi ve Tessa avuçlarını tekrar camın üzerine koydu. "Bu hücreye nasıl geldin?"

"Bilgi almak için gözaltına alındım."

"Vermeyi reddettiğin şey bu. Bilgiyi sadece benden saklamadığını bilmek güzel," diye ağır ağır konuştu.

"Ama ben aynı sebeplerden dolayı bunu saklıyorum" diye cevap verdi.

"Evet, evet," diye içini çekti. "Çünkü Achaz'a sadığız."

"Hayır," diye yanıtladı. "Seni kendi hayatım pahasına bile olsa güvende tutmaya yemin ettim." Tessa şaşkınlıkla gözlerini kırptırınca, "Sadece oğlum için işkenceye katlanmadım," diye ekledi.

Buna ne diyeceğini bilemiyordu çünkü onu hiç tanımayan biri neden onun için bu kadar acı çekmeye razı olsun? Yıllarca hapis yatsın? Kendi oğlunu terk etsin?

"Senin öldüğünü sanıyor," diye patladı.

Yüzünde bir hüznün belirdi. "Ona anlatılan hikâyenin bu olduğunu varsaydım."

"Arius... Valter beni bu diyara getirdiğini söyledi. Bu doğru mu?"

"Evet."

"Neden?"

"Seni Achaz'dan saklamak için."

"Tanrıların gidemeyeceği bir dünyada," diye mırıldandı, hücresinin önünde volta atarken, parmaklarını camın üzerinde gezdiriyordu.

Erkek yavaşça başını salladı. "Ama pek çok kişinin keşfettiği gibi, kaos yaratmak için fiziksel olarak bir alemde bulunmaya gerek yok."

Aniden durdu. "Herkes beni korumaya çalışıyor. Benim için en iyisini bildiklerini sanıyorlar. Ama kimse bana sormuyor. Beni karanlığa itip kilitliyorlar..."

"Tessalyn."

Adı bir şekilde hem bir emir hem de yumuşak bir hatırlatmaydı ve sesi ona o kadar benziyordu ki, onu yavaş yavaş kemiren deliliğe doğru sürüklenmesini engelliyordu.

"O da zaman zaman kaosun içinde kayboluyor," dedi sadece onun duyabileceği kadar yüksek sesle.

"Onu seviyormuş gibi konuşuyorsun," dedi Tessa, Roan bacaklarına sürtündüğünde irkilerek. Her zaman yanında, onu rahatlatıyor, yere sağlam basmasını sağlıyordu.

"Temural'ın yaptığı gibi değil ama evet, onu çok seviyorum." diye cevapladı.

"O zaman adını bilmem gerekmez mi sence?"

"Bir dahaki sefere buraya yolunuz düşerse bana sorun."

Tessa gözlerini devirdi. "Ya da sadece—"

Bağın aşağısından bir homurtu geldi: "İnsanlar seni arıyor, Tessa."

Hangi insanlar?

Önemli mi? Beni seni saklamakla suçluyorlar, diye karşılık verdi Luka.

Benim sorunum bu değil.

Ama öyleydi. Çünkü hücredeki erkekle, oğlunu tehlikeden koruyacağına dair aptalca bir anlaşma yapmıştı.

Çok pervasızca.

"Anlaşmamızın gereğini yerine getirmem gerek," dedi kadın, erkek ona meraklı gözlerle bakarken.

Onun sözleri üzerine kaşlarını kaldırdı. "Başının dertte olduğunu hissedebiliyor musun?"

"Hayır. Yani evet, ama ben-" Tessa dudaklarını büzdü, ellerini iki yanına koydu. "Sorularıma cevap vermezsen, seninkilere cevap vermeme gerek yok."

Erkeğin başı yana eğildi, anlamadığı yeni bir ilgi ona bakıyordu. "O zaman gitmeden önce cevaba bir cevap vereyim."

Neşesiz bir kahkaha attı. "Seninle bir daha pazarlık yapmayacağım."

"Pazarlık yok," dedi duvara yaslanarak. "Bir takas. Bir cevaba karşılık bir cevap."

"HAYIR."

Kaşları havaya kalktı. "Hayır mı? Ama benimle ilk konuştuğundan beri tek istediğin cevaplar."

"Ve ya bunları hiç sağlamadın ya da beni bir anlamaya kandırdın."

"Seni kandırmadım—"

"Evet, evet. O da aynı şeyi söyledi," diye araya girdi ve onu savuşturdu.

"Sorumu bile duymayacak mısınız?"

"HAYIR."

"O zaman şunu öneriyorum," dedi. "Önce sen sorunu sor, cevabını al. Sonra ben sorumu soracağım, cevaplamak istemiyorsan da çekip gidebilirsin."

"Sadece uzaklaş," diye kuru bir şekilde tekrarladı.

"Sanki seni durduramam."

Haklıydı.

Hücrelerine bir kez daha yaklaştı, seçeneklerini tartıyordu. Annesinin adı? Neredeydi? Babası neredeydi? Buraya nasıl geldiler? Ama dudaklarından dökülen soru bunların hiçbirisi değildi.

"Beni buraya getirdiysen ve beni koruman gerekiyorsa, nasıl oldu da Celeste Malikanesi'ne yalnız ve terk edilmiş bir şekilde geldim?" diye sordu, sesi sert ve suçlayıcıydı.

Erkek bu soruyu beklemiyordu belli ki. Geri çekildi, sonra da hareket hücrenin içinde bir tür tepkiye neden olunca irkildi.

"Seni terk etmedim" diye cevap verdi.

"Karanlık yerlerde, yiyeceksiz ve arkadaşsız geçirdiğim zaman buna pek uymuyor," diye karşılık verdi. "Ama bu ne konumuzla ne de orayla ilgili. Soruma cevap vermedin."

"Nereye gittiğini bilmiyordum," diye cevapladı ve ona inanmak zorundaydı çünkü pazarlık doğruyu söylemesini gerektiriyordu. "O zamanlar Achaz ve Arius Lordları hâlâ birlikte çalışıyorlardı. Bir Augury saldırısı planlanmıştı. Ben buraya getirildim. Valter oğlumu kaçırdı ve sen... Anladığım kadarıyla, kaosun ortasında kaybolmuşsun. İki Lord da sonraki yirmi yılı seni arayarak geçirdi."

"Sen buna mı inanıyorsun?"

"Son yıllarda benden zorla almaya çalıştıkları bilgilere dayanarak, evet. İnandığım şey bu."

"Sorunuz nedir?" diye sordu soğuk bir şekilde.

"Oğlum burada sizinle mi? Vesayetinden ayrı mı?"

Tessa şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Sorunuz bu mu?"

Erkek sadece başını salladı, gözlerini ondan ayırmadı.

"Evet," diye yanıtladı. "Theon'un onu bana gönderdiğini söyledi ama ona inanıp inanmadığımı bilmiyorum."

"Her iki durumda da, onun kendi Vesayetinin önüne bir başkasını koymasına izin verecek tek bir örnek var."

"Peki bu ne?"

Adam başını geriye attı, gözleri kapandı. Adamın dudaklarında hafif bir gülümseme belirdiğine yemin edebilirdi, adam kendisinden çok kendi kendine mırıldanıyordu: "Bundan nefret edecek."

"Bu tam olarak ne?" diye çıkıştı Tessa.

"Gitmen gerektiğini sanıyordum?"

Hayal kırıklığı çılgılığını yuttuktan sonra topuklarının üzerinde dönüp kurtları da peşinden sürükleyerek merdivenlerden yukarı çıktı. Kapıdan süzülerek ıssız bir salona girdi. Geçitte veya kapıda gerçekten dikkat çekici hiçbir şey yoktu. Kapıya tesadüfen rastlamasının sebebi buydu, ama yine de bu kapıyı koruyan nöbetçi olmaması ona tuhaf geliyordu. Kapının korunaklı olduğunu varsayabiliyordu, bu yüzden fark edilmeden geçebilmişti.

Nylah her zamanki gibi önündeydi, Roan ise her zaman yakınında kalarak yanında dolanıyordu. Esmer kurt kulaklarını dikerek durduğunda, Tessa da durdu. Saniyeler sonra Luka köşeyi döndü.

"Neredeydin?" diye sordu ejderha.

Onu baştan aşağı süzmek için acele etmedi. Bu bir hataydı çünkü siyah pantolon ve siyah düğmeli bir gömlek giymişti ve ikisi de bakmak istemediği kaslarını sarıyordu. Hem bu neden birdenbire bu kadar sorun olmuştu ki? Bu adamla aylar geçirmişti. Elbette, çekici olduğunu fark etmişti ama üçü birbirine bağlandıktan sonra bile böyle olmamıştı. Sürekli ona ilgi duymamıştı. Theon hep oradaydı ve dikkatini çekmeye çalışıyordu.

"Tessa?" diye çıkıştı Luka. Eliyle bileğini kavradı ve sırtını duvara yaslayacak şekilde çevirdi.

Sonra derin hırıltılar boşlukta yankılanırken hareketsiz kaldı. Nylah birkaç adım ötedeydi, pençeleri yere dikilmiş, başı öne eğik ve ensesindeki tüyler diken dikendi. Dişleri görünüyordu ama Roan hemen yanındaydı. Devasa çeneleri

çatırdıyordu ve çoktan çömelmiş, saldırmaya hazırlanıyordu.

Tessa, karanlık ve yılan gibi bir gülümsemeyle gülümsedi. Başını eğdi, Luka'nın bundan sonra ne yapacağını görmek için bekledi. Gözleri o dik gözbebeklerine kaydı ve Roan'a bakarak dumanını üfledi. Tessa biraz etkilenmişti.

Tamam, Luka'nın kurtlarına karşı direnmesi onu fazlasıyla etkilemişti. Bu durum ona bir şeyler kattı ve...

Aman Tanrım, kahretsin.

Luka, Roan'ın içindeki karmaşayı hissetse bile, belli etmedi. Gözleri hâlâ Roan'ın üzerindeydi, kasları gerilmiş bir şekilde, "Çekil onları, Tessa," diye bağırdı.

"Bırak beni," diye alay etti.

Adamın tereddüt ettiğini hissetti, parmakları hâlâ bileğini başının yanındaki duvara yaslamış halde esniyordu. Titrek bir nefes daha alarak adamı bıraktı ve bir adım geri çekildi. Roan hemen öne atılıp aralarına girdi.

"Bunu istememiştim— Bazen kafanın içinde kayboluyorsun," dedi sonunda. "Sadece seni geri getirmeye çalışıyordum. Tek yapmaya çalıştığım bu."

"Öfkeye yenik düşmem," dedi gergin bir sesle.

Luka gözlerini kırptırdı, o dik gözbebekleri onu inceliyordu. "Sana söylemedim," dedi yavaşça, sanki bir şey söyleyip söylememesinden emin değilmiş gibi.

"Yapamam... Yapamam... Ne istiyorsun zaten?" diye kekeledi, saçlarına uzanırken. Ama Luka hareketi takip edince, parmaklarını Roan'ın ceketinin içine gömdü.

"İnsanlar seni arıyor" dedi.

"Neden?"

"Öngörülemeyen derecede güçlü sahipliklerini takip etmek istediklerini varsayıyorum."

"Defol git Luka," diye tükürdü, onu iterek yanından geçip yoluna devam etti ama adam uzun adımlarıyla kolayca ona yetişti.

"Hadi ama Tessa," dedi, sesinde hafif bir alaycılık vardı. "Bunun ne olduğunu anlayamıyor musun?"

"Theon beni bir mülk olarak görüyordu. Burada işler öyle yürümüyor. Burada kimse bana sahip olamaz."

Luka, bir köşe daha dönerken cevap vermedi ve koridorun diğer ucunda Dex, Oralia ve Brecken'ı görünce irkildi. Luka'nın bu irkilme hissini açıkça hissettiği belliydi çünkü dudaklarında alaycı bir kıvrımayla ona bakıyordu.

"Senin sahibin yok mu?" dedi, kaşlarını sorgularcasına kaldırdıktan sonra aralarına birkaç adım mesafe koydu.

"Senden o kadar nefret ediyorum ki," diye mırıldandı, üç Peri onlara doğru gelirken, Dex'in yüzünde sert bir ifade vardı.

"Seni arıyorduk," dedi Dex, daha durmadan. Sonra dikkati Luka'ya kaydı. "Nerede olduğunu bilmediğini söylediğini sanıyordum?"

"Onu iki dakika önce buldum," diye cevapladı Luka her zamanki sıkılmış sesiyle. "Sana antrenmana gelmediğini söylemiştim."

"Ve yine de onu seninle buluyoruz," diye alay etti Dex.

"Rica ederim," diye cevapladı Luka.

Dex'in gözleri kısıldı, ama Tessa, "Ne istiyorsun, Dex?" dedi.

"Bu şımarık yanın çok yakışıyor sana, Tessie. Sanırım hoşuma gidiyor," dedi Brecken, koyu renk gözlerinde yaramazlık yaparak.

"Sus Brecken," diye azarladı Dex. "Hiçbir şeye ihtiyacımız yok Tessa. Sadece yakın gelecekte başka bir krallığın danışmanının burada olması nedeniyle biraz daha temkinliyiz."

"Rordan bu kadar endişeli olsaydı, kalmasına izin vermezdi," diye karşılık verdi Tessa.

"Sizin yaptığınız bir pazarlıktan dolayı pek fazla seçenek yok gibi görünüyor."

Dudaklarını büzdü, Luka'nın eğitim konusunda yalan söylediğini belli etmeden buna karşı çıkamayacağını

biliyordu. Hücredeki erkeklerle yaptığı bu anlaşma olmasa bile, bunu yapmazdı. Yapmalıydı. Tüm bu lanet olayı öğrendiği anda Rordan'a söylemeliydi, ama bilinmeyen bir sebepten ötürü önce Luka'yla konuşmak istemişti. Bu, onun yanında uyumasına, Dex'in ona nutuk atmasına ve şimdi yine burada olmasına yol açmıştı.

"Luka'nın korumasına ihtiyacım yok," diyebilirdi sadece.

"Bunu yapsa bile, koruma onu her yerde takip ediyor," diye ekledi Luka, hâlâ yanında duran Roan'a dikkatle bakarak. Nylah birkaç adım ötede oturmuş, her şeyi izliyordu.

"Kurtların nereden geldiğini kimse bilmiyor," dedi Dex, canavarlara bakarak.

"Önemi yok," dedi Tessa. "Önemli olan endişelenecek bir şey olmaması."

"İşte yanıyorsun Tessie," dedi Dex. "Bir keresinde endişelenecek bir şey olmadığını düşünerek hata yaptım. Bir daha yapmayacağım."

"Bu ne anlama geliyor?"

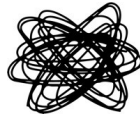
"Aman Tanrım, Tessa," diye azarladı Oralia. "Hepimiz Ortaya Çıkış Töreni'nin nasıl sonuçlandığını biliyoruz."

"Hâlâ bunun için beni mi suçluyorsun?" diye sordu Tessa inanmaz bir tavırla.

"Tabii ki hayır," diye araya girdi Dex, Oralia cevap veremedi. "Daha fazla sürpriz istemiyoruz ama senin için kaçınılmaz görünüyor. Neyse, Lord Jove adına bazı işler için Faven'a gönderiliyoruz. Bize katılmak isteyebileceğini düşündüm. Bir süreliğine buradan uzaklaş."

"Evet, tabii," diye mırıldandı, Luka'dan ayrılmanın verdiği kaygıyla aralarındaki bağ çoktan başlamıştı.

İşte bu yüzden Peri'yi takip ederken ve onu geride bırakırken arkasına bakmadı.



"Yemeğin hoşuna gitti mi, Tessa?"

"Ne?" diye sordu, Rordan'ın sorusuyla düşüncelerinden sıyrılarak.

Achaz Lordu tabağına baktı, sonra ona dönüp sıcak bir gülümsemeyle baktı. "Yemeğine neredeyse hiç dokunmadın canım."

Tessa, en iyi et parçasının, sarımsaklı patateslerin, sebze karışımının ve iki tereyağlı ekmeğin bulunduğu tabağına baktı. Herkesin onu bir peri sanıp durduğu zamanlarda hiç böyle bir yemek yememişti ve Theon'un şimdi bile yemesine izin verip vermeyeceğini merak etti. Neyse ki, yediği birkaç lokma etin arasında yemeğini tabağında itebilmişti ve bunun tek sebebi masada oturan erkekti.

"Yemek çok güzel," diye cevapladı yarım ağız gülümseyerek ve bir lokma daha kesmek için bıçağını aldı.

"İsterseniz başka bir şey hazırlatabilirim?"

Bir Peri'yi kendisine bir öğün daha hazırlamaya zorlama düşüncesi bile gözlerinin fal taşı gibi açıldığını hissettirdi. "Buna gerek yok," dedi hızlıca, bir lokma patates alırken. "Sadece günün yorgunluğunu attım."

"Dün gece iyi uyuyamadın mı?" diye sordu Rordan, Tessa'nın bakışlarını kaçırmadan. Tanrılar aşkına, geceyi Luka'nın yatağında geçirdiğini bildiğini biliyordu. Yanaklarının kızardığını hissetti ve umursamamalıydı çünkü umursamak, Luka'nın haklı olduğu anlamına geliyordu. Bu Tanrı, onun böyle hissetmesini sağlamak için içindeki bir parçaya sahipti.

"Hâlâ Sirana Villaları'na gitmeyi planlıyor muyuz?" diye sordu Dagian, rahatsız edici sessizlik uzadıktan sonra.

"Evet," diye yanıtladı Rordan, şarap kadehinden bir yudum alarak. "Desiray, üzerinde çalıştığımız konu hakkında yeni bilgiler edindiğini söyledi."

"Sanırım imzalanması gereken yeni gençler var," diye devam etti Dagian.

"Her zaman vardır," diye cevapladı Rordan.

"Ne sıklıkla oraya gidiyorsun?" diye sordu Tessa.

Dagian bakışlarını onun gözlerine doğru kaydırırken Rordan dalgın bir şekilde, "Ayda bir," diye cevap verdi.

"Seninle gelmek isterim."

Lord, onu uğurlarken tabağından başını bile kaldırmadı. "Rutin bir ziyaret. Heyecan verici bir şey değil."

"Yine de daha önce hiç görmediğim bir yeri ziyaret etmekten keyif alırım."

Rordan bu sefer durakladı, gümüş takımlarını kenara koydu. Ellerini kavuşturup çenesini ellerinin üzerine koydu ve onu inceledi. Rordan kıpırdamamak için elinden geleni yaptı, çünkü Rahibe Cordelia'nın onu saatlerce oturmaya zorlayan yılları onu huzursuz ediyordu.

"Sirana Villaları'nda ilgi çekici hiçbir şey yok," dedi Achaz Lordu sonunda. "Korkarım inanılmaz derecede sıkılacaksın ve zamanını pazarlığını yerine getirmek için eğitime harcaman daha iyi olabilir."

Gözleri, her zamanki gibi canı sıkılmış gibi davranan Luka'ya kaydı, ama tüm bu konuşmayı kayda geçirdiğini biliyordu. Ona sataşacağı bir şey daha olacaktı. Bunun sıradan bir kafes olduğunu ve onu kontrol etmek istediklerini söyleyecekti.

Bu düşünceler bile onu Rordan'a geri döndürdü ve "Eminim bir iki gün antrenmansız kalmak sorun olmayacaktır." dedi.

"Öyleyse," dedi Rordan çatal bıçak takımını tekrar eline alarak. "Bu ziyaret için Desiray'e başka ziyaretçilerin de geleceğini söyleyeceğim."

"Ciddi olamazsın, Peder," diye sözünü kesti Dagian dehşetle.

"Tessalyn gitmek isterse, onu kim durdurabilir?"

"Sen Achaz Lord'sun," diye öfkeyle bağırdı.

"Ve sen Achaz Varisi'sin," diye yanıtladı Lord, imalı bir şekilde. "Gitmesini istemiyorsan, onu durdur, ama ikimiz de son zamanlardaki antrenman sahalarındaki performansına bakarak bunun mümkün olmadığını biliyoruz."

Tessa, Dagian'ın cevabını yutmasını izledi. Valter, odadaki en güçlü kişi olmadığı için oğluna fiziksel işkence yapardı. Görünüşe göre Rordan, çocuklarına işkence etmenin başka yollarını bulmuştu.

Yemek odasına gergin bir sessizlik çökerken, iki Kaynak da görev bilinciyle yemeklerini yiyordu. Dagian'ın annesi nadiren ortalıktaydı. Hatta yemeklerinde sadece iki kez bulunmuştu. Rordan, yemeklerini yalnız yemeyi tercih ettiğini söyledi. Dex ve diğerleri Fae oldukları için masada değildi. Ancak duvar kenarında duruyorlardı, Luka ise Dagian'ın yanındaki masada oturuyordu.

Tessa, Luka'nın neden onlarla yemek yediğinden emin değildi. Ta ki Rordan tekrar konuşup tuhaf sessizliği bozana kadar.

"Ee, Luka," dedi şarabından bir yudum alırken. "Theon yoğun programından zaman ayırıp Sirana Galası'na katılabilecek mi?"

Tessa'nın çatalı ağzına yarıya kadar gelmişti ki hareketsiz kaldı. Gala'yı tamamen unutmuştu.

Gala, Kış Gündönümü ile İlkbahar Ekinoksu arasındaki orta noktada düzenlenirdi. Miras için sıradan bir görkemli etkinlikti, ancak aşk ve bereket tanrıçası Sirana'yı onurlandırmak için düzenlendiğini iddia ediyorlardı. Tanrılar bu dünyayı umursamıyorsa bu ona hiç mantıklı gelmiyordu, ama zaten her zaman dört gözle beklediği bir etkinlikti. Perilerin katılmasına izin verildiği için değil, Malikaneler genellikle birkaç gece kendi başlarına bırakıldığı için. Gizlice kaçmak daha kolaydı ve beklenmedik dersler olmayacağını biliyordu.

Tabii, Rahibe Cordelia'nın Sirana Galası'na gittiği ve onu o günler için dolapta bıraktığı o yıl hariç, yine de.

Luka cevap vermeden önce ekmeğinin lokmasını çiğnemeyi bitirdi ama gözleri Tessa'ya dikilmişti. "Planlarının ne olduğunu veya katılıp katılamayacağını bilmiyorum."

Rordan onaylamayan bir ses çıkardı. "Danışmanı olarak, ona katılmasının akıllıca olacağını söylemenizi şiddetle tavsiye ederim."

"Bunu dikkate alacağım," dedi Luka kuru bir sesle ve Tessa bu cevap karşısında kıkırdamasını bastırmak zorunda kaldı.

Rordan'ın gözleri kısıldı ve boş tabağını kenara itti. "Görevlerinden sürekli kaytarmak, henüz resmen koltuğu verilmemiş biri için akıllıca bir başlangıç değil."

"Saygısızlık etmek istemem ama, halkına bakıyor. Halkı onun görevi. Yoksa önceliklerinin başka yerde olması gerektiğini mi söylüyorsunuz?"

"Bana ukalalık yapma Mors," dedi Rordan, parmak uçlarında ışık kıvılcımları çakarken sesi alçaldı. "Bir krallık bunun bir parçası olmayı reddederse nasıl birleşik bir cephe sunabiliriz?"

Tessa, onun büyüünü incelerken başını yana eğdi. Kendi büyüünden ufak farkları fark etmemiştir. Gücü şimşek gibi, kaotik ve öngörülemez bir şeye dönüştü. Işığı kıvrılıp yayılıyor, kıvılcımlar altın benekli bir sis gibi çıkıyordu.

"Açıkça konuşalım, Lordum," diye yanıtladı Luka, sandalyesine yaslanıp elini masaya koyarak. "Bahsettiğiniz birlik pamuk ipliğine bağlı."

"Toplantılara ve etkinliklere katılmayı reddederse de durum daha iyiye gitmeyecek," diye çıkıştı Rordan, ışığı parlayarak. Kaynaklar geri çekildi, ama Miras'tan hiçbir geri çekilmedi.

"Endişelerinizi mutlaka ileteceğim," dedi Luka, şarap kadehini alıp son yudumunu içerken.

Rordan, kadehini yeniden doldurulması için uzatırken biraz kendine gelmiş gibiydi; hemen şarap şişesiyle bir Peri belirdi. "Bu genç mirasçıların hepsi ebeveynlerini yerlerinden edip yerlerine oturmak için can atıyorlar, ama ne yaptıkları hakkında hiçbir fikirleri yok. Hükmetmeye

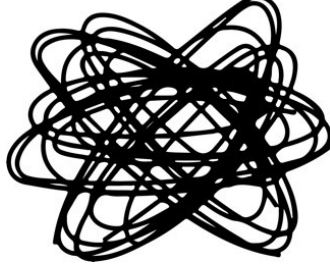
hazır olduklarını sanıyorlar. Her şeyi çözdüklerini ve nasıl daha iyi yapacaklarını bildiklerini."

Tessa, Dagian'ın tabağına bakıp sebzeleri bir yığın haline getirmesini izliyordu.

"Peki ya gerekli fedakarlıkları yapmaya gelince?" diye devam etti Rordan, tatlısı önüne konulana kadar arkasına yaslanarak. "Hiçbiri buna hazır değil, değil mi? Fedakarlık gerektirdiğinde? O zaman kimin o tahtlara oturmaya ve zor kararları vermeye hazır olduğunu göreceğiz. O zaman, umutsuzca aradıkları gücün bedelini anlayacaklar."

Yemeğin geri kalanında kimse konuşmadı.

LUKA



Theon telefonu açtığında sinirli bir ses "Ne?" dedi. Nerede olursa olsun, etraf gürültülü ve kaotikti.

"Yüzüğüne ihtiyacım var," diye cevapladı Luka.

Arka plandaki gürültünün azaldığı uzun bir sessizlik oldu. Sonra Theon, "Tekrarla," dedi.

"Siyah oniks olan. Bana lazım."

"Ne için?"

"Achaz Rabbine vermek için."

Bunun üzerine onu bir sessizlik dalgası karşıladı. "Peki neden Achaz Lord'u arıyoruz?"

"Çünkü burada kalmama izin verilmesi benim pazarlığımın bir parçasıydı," diye cevapladı Luka.

"Lanet olası Achaz Lord'la neden pazarlık yapıyorsun?" diye sordu Theon.

"Çünkü beni Tessa'ya gönderdin ve burada kalmama izin vermesinin tek yolu buydu. Birini suçlamak istiyorsan kendini suçla, ama o yüzüğe ihtiyacım olacak," diye yanıtladı Luka, başını kanepeye yaslayarak.

Odasındaydı, bu çağrının duyulmaması için etrafını sıkıca saran bir sessizlik büyüğü vardı. Neredeyse gece yarısıydı ve bağın aşağısında onun huzursuz ve sinirli olduğunu hissedebiliyordu.

Ve bu hayal kırıklığı sadece uyuyamamaktan kaynaklanmıyordu.

Ondan kaçınıyor, normal antrenman saatlerinde onunla görüşmeyi reddediyordu. Söylemeye gerek yok, o da en az kendisi kadar sinirliydi.

Aynı şekilde.

"Sanırım işler yolunda gitmiyor," diye sordu Theon.

"Öyle diyebilirsin. Orada neler oluyor?"

Theon'un iç çekişi duyuldu. "Telefonda söyleyebileceğim bir şey yok."

"Biliyorsun, şahsen görüşebiliriz. Benim için zor olmazdı..."

"Hayır," diye araya girdi Theon. "Yüzüğü sana ulaştırmanın bir yolunu bulacağım. Sence onu neden istiyor?"

"Bağlılığımı kanıtlamak için olduğunu ya da saçma sapan bir şey olduğunu söyledi ama tam olarak öyle. Saçmalık. Yüzüğü bir kez çaldım. Anlaşmanın o kısmını yerine getirdikten sonra tekrar çalabilirim," diye cevapladı.

"Sen ve yüzük tutkun," diye mırıldandı Theon. Ama sonra, "Dur, anlaşmanın bir parçası mı? Başka ne konusunda anlaşmıştın Luka?" dedi.

"Soyumla ilgili soruları yanıtlıyorum—"

"Pek fazla bir şey bilmiyoruz," diye araya girdi Theon.

"Kesinlikle. Ve onu öldürmek için değil."

Theon kahkaha attı. "Bunu istediğimizi varsayması biraz kibirli bir hareket."

"Anlaştık," dedi Luka, bacaklarını uzatıp ayak bileklerini çaprazlayarak.

Aralarında bir sessizlik oldu ve o sessizlikte Luka, en yakın arkadaşını ne kadar özlediğini fark etti. Daha önce uzun süre ayrı kalmışlardı ama bu farklı hissettiriyordu. Theon yeni bir role bürünüyordu. Yıllardır planlayıp hazırlandıkları bir rol ve kahretsin, yanında olmalıydı. En azından nevrotik davranıp aptalca kararlar aldığında ona haber vermeliydi.

"Nasıl?" diye sordu Theon sonunda.

"Gerçekten sana söylememi mi istiyorsun?"

"Hayır. Evet." Bir iç çekiş daha, ardından, "Bazen onu hissediyorum. Kalkanları kaydığında ve o... Çok mu geç kaldık?"

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevapladı. "Onu tek başıma yakalayamıyorum ve gördüğümde de beni tanımayı reddediyor."

"Bunca zamandan sonra bile her şey hâlâ ona bağlı," diye mırıldandı Theon ve Luka sesindeki bitkinliği duyabiliyordu. Hepsinin hissettiği bitkinlik aynıydı. En azından Tessa beş gece önce yatağında uyuduğunda deliksiz bir uyku çekmişti.

"Axel'le ilgili bir şey yok mu?" diye sordu Luka.

"Hayır, diğer meseleler de aciliyet kazanmaya başlıyor. Krallığın geri kalanını daha fazla görmezden gelemem," dedi Theon.

"Ben buradan çıkıp onu aramaya gideyim," diye ısrar etti Luka.

"Bilgi bulmak için en iyi yerdesin ve onun birine ihtiyacı var," dedi Theon, son sözleri Luka'nın ondan nadiren duyduğu bir kabullenmeyle doluydu.

"Benimle konuşmazsa burada bulunacak hiçbir bilgi yok" diye savundu.

"Denemeye devam et. Ona her zaman onun için savaşağıma söz verdim. Şu anda bildiğim tek yol bu. Denemeye devam et," diye tekrarladı.

"Ne kadar?" diye sordu Luka.

"Ne kadar süre?"

"Beni burada ne kadar tutacaksın?"

"Guardian tahvili sorun mu yaratıyor?" diye sordu Theon.

Luka, "Geçmişte olduğu gibi değil" dedi.

Geçmişte, birkaç günden fazla ayrı kaldıklarında, Muhafız bağı biraz dayanılmaz hale gelirdi. Theon'un güvende olduğundan ve tehlikede olmadığından emin olma

ihtiyacı, zaman geçtikçe paranoyaya dönüşürdü. Aslında Valter, tıpkı Axel'i kontrol etmek için kan kullandığı gibi, onu kontrol etmek için de bir araç olarak kullanmıştı. Ama buraya geldiğinden beri bu bir sorun olmamıştı, ki bu da sadece onun yüzünden olabileceği anlamına geliyordu. Başka bir açıklama yoktu ve tanrılar aşkına, şu anda istemediği bir kolaylık değil miydi bu? Çünkü burada geçirdiği her dakika, hatta onunla konuşmasa bile, bu kızın potansiyel bir Kaynak olduğu andan beri sıkı sıkıya bağlı kaldığı bir kararlılığı zayıflatıyordu. Theon, onu burada kalmaya zorlamanın ne işe yaradığını anlayamıyordu, yoksa onu burada kalmaya zorlamazdı.

"Ne kadar?" diye sordu Luka tekrar.

Sinirli bir homurtu duyuldu ve Luka, arkadaşının sinirle saçlarını karıştırdığını biliyordu. "Bir hafta daha, tamam mı? Bir hafta daha bekle, hiçbir şey değişmezse taktik değiştiririz," dedi Theon.

Taktikler. Stratejiler. Luka'nın duymak istediği şey buydu.

"Pekala," dedi Luka. Arka planda boğuk bir erkek sesi duyuldu ve Luka hemen alarma geçti. "Kim o?"

"Telefonda konuşamayacağım şeylerden biri," diye cevapladı Theon sertçe. "Gitmem gerek."

"Tamam, tamam," diye mırıldandı Luka, hat kesilmeden bir saniye önce.

Sessizlik büyüünün etkisini kaybetmesine izin veren Luka, telefonunu kanepenin öbür ucuna fırlattı. Belki de bu gece mağarasına doğru yola çıkardı. Orada biraz uyuma şansı daha yüksekti. Yine de gitmeyeceğini biliyordu. Her gece aynı şeyi düşünüyordu ve her gece orada kalıyordu çünkü eğer kapısında bir daha belirirse, burada olması gerekiyordu. Tıpkı Theon'un dediği gibi, birinin onun için kaldığını bilmesi gerekiyordu.

Ve iki saat sonra, ruhundaki bağ sarsıldığında ve ejderhası başını kaldırdığında, anladı. Geçen seferki gibi

kapıyı çalmadı. Hayır, bu sefer doğrudan odasına açılan o kör edici portallardan birini yarattı.

"Seyahat etmeyi öğrenmen gerek," diye homurdandı Luka, ışık sönene kadar gözlerini siper ederek.

Odanın loş ışığına alışmaya çalışırken gözlerini birkaç kez kırptırdı ve onu kaneppe ile yatak arasında ayakta dururken buldu. Üzerinde dizlerinin ortasına kadar uzanan, bol bir Chaosphere sweatshirt vardı ve bunu nereden aldığını bilmiyordu. Önünde büyük ve kalın bir Whirlwinds logosu vardı ve bilinmeyen bir nedenden dolayı, en son ne zaman maç izlediğini merak etti.

Bakışlarını çıplak bacaklarından ayırması bir dakikasını aldı ve elinde bir şey tuttuğunu fark etti: Burada geçirdiği ilk gece giydiği tişörtü. Bakışlarını vücudundan yüzüne doğru kaydırduğunda, kaşlarını çatıldığını gördü.

Sinirinden kıpırdanarak gergin bir şekilde, "Artık senin gibi kokmuyor," dedi.

Dirseğini kol dayanağına dayamış olan Luka, kaşlarını kaldırırken parmağını şakağına dayadı. Hiçbir şey söylemedi, ne yapacağını görmeyi bekledi.

"Başka bir tane alabilir miyim?" diye sordu sonunda uzun ve gergin bir sessizliğin ardından.

"Antrenmanlara gelme zahmetine girmedin, benimle birkaç kelimedenden fazlasını konuşmuyorsun ve her fırsatta benden kaçyorsun. Şimdi buraya gelip benden bir şey mi istiyorsun?" diye sordu Luka.

Elini kumaşın üzerinde daha sıkı sıkıldığını, gücü sönmeden önce titrediğini izledi.

"Sadece farklı bir gömleğe ihtiyacım var." dedi.

"Öyleyse kendi dolabından bir tane al. Eminim Rabbin sana bol bol vermiştir."

"Tanrım, Luka. Şu lanet hayatın boyunca bir gün bile olsa pislik olmamayı başaramaz mısın?" diye çıkıştı.

"İki dakika boyunca şımarıklık yapıp şöyle bir sohbet edemez misin?"

Gözleri menekşe rengine büründü. "Kendim alırım," diye alaycı bir tavırla dolabına doğru yürüdü.

Ve bu gece onunla kavga edecek kadar kafası meşgul olduğu için buna izin verdi.

Bir dakika sonra, o gün giydiği siyah gömleği elinde, dışarı çıktı ama dolap kapısında oyalandı. Gözleri yatağına kaydı; yastıklar ve battaniyeler, başkalarının dağınık diyeceği şekilde mükemmel bir şekilde düzenlenmişti. En azından burada, odasının her gün temizlenmesini gerektirecek kadar önemli biri olarak görülmüyordu.

"Hayır," dedi sadece, konuşmak için ağzını açtığında.

Yüz hatları yine sertleşti. "Ne söyleyeceğimi bile bilmiyorsun."

"Bu gece burada uyumayı teklif etmeyecek miydin?" Dudaklarını gergin bir çizgi haline getirince, adam tekrar, "Hayır. Eğer antrenmana gelmeye zahmet etmiyorsan, yatağımda uyumana da izin vermeyeceğim. Beni dışlayıp sonunda istediğini elde edemezsin. Ben Theon değilim." dedi.

İnanamayarak ona baktı, ağzı birkaç kez açılıp kapandıktan sonra tekrar kelimeleri bulmayı başardı.

"Nasıl cesaret edersin?" diye öfkeyle söylendi.

Ama yine de cesaret etmişti. Belki de onunla kavga edecek kadar yorgun değildi.

"Sence sonunda Theon'dan istediğimi aldım mı?" dedi, bileklerindeki ışık şeritlerinde öfkesi alevlenirken. "Bu sonuca nasıl vardığını duymak için sabırsızlanıyorum."

"Hâlâ onun yanında mısın?" diye meydan okudu Luka.

"Bunun sebebi o değil, benim," diye karşılık verdi Tessa. "Bunu ben yaptım."

"Onu takip etti mi?"

"Beni takip edemez Luka. Bir anlaşmayı bozmadan asla."

"Seni mutlu etmek için yaptı."

"Bunu, beni alt edebileceğini düşündüğü için yaptı." Sonra alaycı bir şekilde ekledi: "Tekrar denemek ister misin?"

Luka o anda öyle aniden ayağa kalktı ki, irkildi ve adam yaklaşırken bir adım geri sendeledi. Işığı ilerlemiş, tekrar kollarının etrafına dolanmıştı ve adam, yapabildiği için, onun kaosuna ayak uydurabilmek adına gözlerini çevirdi.

"Haklısın Tessa. Senden aldı, seni manipüle etti ve seni kafese kapatmaya çalıştı. Ama sen yine aynı lanet şeyi yaptın. Adına intikam de. Adına adalet de. Adına ne dersen de, ama bu işte masum kurban olduğunu iddia etme. Belki de başlangıçta öyleydin ama artık değilsin," dedi Luka.

"Karşı koyduğum için mi, ne diyorsun? Olan her şeyi hak ettim mi?" diye öfkeyle sordu Tessa.

"Hayır," diye cevapladı, daha da yaklaşarak. "Canavarlardan bu kadar nefret edip, onlardan biri olmaya karar verip, nefret ettiğin taktikleri kullanmaya karar vermen biraz paradoksal. İstedtiğin sonu elde ettiğin sürece zayıatlar kimin umurunda, değil mi?"

"Bana canavarların mutlu sonlarını alıp kan izleri bıraktıklarını söylemiştin Luka," diye haykırdı, ellerini öfkeyle havaya kaldırarak. "Senden veya Theon'dan farklı bir şey yapmıyorum. Sen amacına inanıyor ve bunun için fedakarlık yapacaksın."

"Axel'ı feda ediyorsun, Tessa," diye cevapladı sesini yükselterek.

"Elbette bu senin argümanın," diye alay etti.

Ejderhası volta atarken, başını eğdi, tamamen yırtıcı bir hareketti. Onu yerine oturtmak istiyordu ama ondan korkmamasını da seviyordu. Eskisi gibi değildi.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Luka.

"Tanımadığın biri olsaydı, Axel veya Theon dışında biri olsaydı, umursar mıydın Luka?" diye karşılık verdi.

Doğrulup geri çekildi. Acaba bu kadar üzülür müydü? Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen hayır.

Gülümsemesi daha da şeytani ve kendinden emin bir hal aldı. "Sanırım kimsenin olmamasının, kimseyi umursamamanın iyi yanı bu," diye düşündü. "Axel, sen veya

Theon olması umurumda değil. Rordan veya Tristyn olması umurumda değil—"

"Katya mı, Lange mi? Peki ya Corbin?" diye araya girdi Luka, onu bu gece bu konuda zorlamanın aptalca olduğunu gayet iyi bilerek. Büyüsü zaten uçurumun kenarındaydı.

"Bu geceki sorunun ne?" diye sordu Tessa ve Luka, onun teninin hafifçe parladığına yemin edebilirdi.

"Benim sorunun, istediğin zaman buraya gelmen," diye alay etti, tam olarak ne zaman St. Orcas kardeşler gibi sinir krizi geçirmeye başladığını anlamaya çalışarak.

İnanmaz bir kahkaha attı. "Seni burada istemediğimi mi unutuyorsun? Rordan'la o anlaşmayı yapan sendin, Luka. Bunun için kendini suçla."

"Yine de ona her şeyin yalan olduğunu söylemedin. Neden söylemedin, Tessa? Eğer gitmemi bu kadar çok istiyorsan, en kolay yol bu, ama yine de farklı olmakta ısrar ediyorsun..."

"Bana zor de Luka Mors," diye sözümü kesti. "Sana meydan okuyorum."

Sesi lmcld ve her zaman onu duraklatan o tınıya sahipti. Gözleri parlak menekşe rengindeydi, içlerinde altın rengi lekeler parıldıyordu ve kollarını saran g şimdi bundan daha fazlasını yapıyordu. Ayakları yerden birkaç santim yüksekteydi. Havada asılı duruyordu, altın rengi saçları hayalet bir esintiyle uçuşuyordu ve sa tellerinin arasında, adamın ancak altın küller olarak tanımlayabileceği bir şey uçuşuyordu.

Tanrım, tüm o g ve öfkeyle göz kamaştırıcıydı. Eğer bunu kontrol etmeyi ğrenebilseydi, durdurulamaz olurdu.

Ve ne yaptığını anlamadan, tekrar onun nndeysi ve yüzünü ellerinin arasına almıştı. Bu hareket karşısında kalbinin teklediğini hissetti ve ejderhası daha fazlasını istiyordu. Tam burada, onun ellerindeydi ve onu durdurmayacağını biliyordu.

"Zor değilsin Tessa," dedi Luka, gücü derisinin hemen altında gizlenmiş ve hl sahip olduğu azıcık kontrolü

kaybetmesine hazır bir şekilde. "Ama kötü adam olmak için o kadar uğraşıyorsun ki, kaçtığın şeyin tam ortasına doğru yürüyorsun."

"Bir amacım var," dedi bakışlarını ondan ayırmadan, ama sesinde bir yenilgi izi vardı. "İnkâr edemeyeceğim bir kaderim var."

"Kim diyor?"

"Ne?"

"Kim demiş kaderi inkâr edemezsin diye? Kahretsin, kim demiş bu senin kaderin diye?"

Başını iki yana salladı, adamın iri elleri hâlâ yüzünü çevreliyordu. "Anlamamı beklemiyordum zaten."

"Bize hiç deneme fırsatı vermedin."

Gözleri yana kaydı ve adamın kalkanlarını güçlendirerek bağı engellediğini hissetti.

"Sana canavarların kan izleri alıp bıraktığını söylemiştim," dedi kısık bir sesle. Bu sözler üzerine gözleri tekrar ona döndü. "Ama sana bunun böyle olmak zorunda olmadığını da söylemiştim, bu yüzden şu anda tüm bunlara saçmalık diyorum. Az önce söylediğin her şeye. Kader, vaatler, fedakarlıklar ve amaçlar hakkındaki tüm o saçmalıklara."

"Kadere saçmalık diyemezsin, Luka."

"Ben de öyle yaptım," diye cevapladı ve ne yapacağını tahmin edemeden ağızlarının arasındaki boşluğu kapattı.

Kadından hafif, şaşkın bir ses geldi ve birkaç saniye hareketsiz kaldıktan sonra onu öpmeye başladı. Bu, henüz uyanırken, olanları kavramaktan çok uzak olduğu ilk öpüşmelerinden çok daha iyiydi. Artık anlıyordu. Bunu, dili endişeli ve emin olmayan bir şekilde onunkine değdiğinde açıkça görebiliyordu. Kanında ateş yanıyordu ve onu pençeleyen hırıltıyı yutuyordu.

Ellerinden biri yanağında, çenesini kavrarken, diğeri saçlarının arasına kaydı. Parmakları altın rengi buklelerine dolandı, sanki her şey farklı olsaydı dediği gibi çekiştirdi.

Kadıından buna karşılık hafif bir inilti geldi ve o küçük hırıltı boğazından kayıp gitti.

Geri çekilip dudaklarına "Seni eğiteyim, Tessa," diye mırıldandı.

"Hayır," dedi. Cevap soluktu ama kesin bir retti.

Ve o öpücükte ne olduysa kırıldı.

"O zaman bu gece burada uyuyamazsın," dedi.

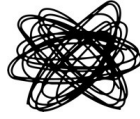
"Tamam." Geri çekildi, adamın parmak uçları çenesinde gezinirken diğer eli saçlarından kaydı. Sonra elinde tuttuğu tişörtü ona doğru uzattı.

"Al bunu," dedi ve geri vermeye çalıştı.

"İstemiyorum," diye cevapladı, yüzündeki sertlik geri gelmişti. "İkinizden de hiçbir şey istemiyorum."

Arkasında kör edici bir ışık belirdi, adamın yüzünü buruşturup bakışlarını kaçırmasına neden oldu. Işık söndüğünde, kadın çoktan gitmişti.

Sonuçları geldiğinde onu yakalayacak kimsenin olmadığı bir seçenek daha.



Nerede olduğunu anlaması birkaç saniyesini aldı. Burası Arius Krallığı, Yeraltı Dünyası veya yakından tanıdığı başka bir bölge değildi. Hayır, buraya sadece birkaç kez gelmişti. Burası, Pantheon'da, hükümdar ailelerinin Seçim Töreni öncesinde toplandığı büyük bir salondur. Elbette sonuncusu değildi. Theon'la birlikte Büyük Salon'daydı ve Tessa'yı seçmekten vazgeçirmeye çalışıyordu.

Ama Tessa artık buradaydı. Bütün yönetici aileler oradaydı. Anala ve Falein. Celeste ve Serafina. Rordan hâlâ Achaz'ın başındaydı. Aslında, beş yıl önceki Seçim'den tek fark, Valter'in yokluğuydu.

Theon buradaydı, artık açıkça hükümdar Lord'du ve yanında hamile Felicity vardı. Kestane rengi saçları

dalgalar halinde sırtına dökölüyordu, elinde bir Birlik İşareti görünüyordu. Gözleri Theon ile Tessa'nın koltukta oturduğu yer arasında gidip geliyordu. Menekşe rengi gözler herkesi süzüyordu ve hava gerginlikle doluydu.

"Bu yıl Axel ve Brigid seçilecek tek iki kişi," diyordu Rordan, "bu yüzden Törenin kendisi nispeten kısa olmalı."

"Hâlâ neden burada olduğunu anlamıyorum," dedi Felicity, Theon'a bakarak, elini koruyucu bir tavırla karnına koyarak. Ses tonunda sadece küçümseme vardı ve Tessa'dan bahsettiği belliydi.

Gözleri, bunca zamandır bulundukları Tessa'nın üzerindeydi. "Bunu konuşmuştuk. Ortak bir anlayış var."

"Öyle mi?" diye sordu Tessa, kollarını başının üzerine doğru uzatarak. Herkes gerildi ve Tessa keskin, sivri bir ifadeyle gülümsedi. Ayaklarının dibinde yatan gümüş kurt kıpırdamadı, ama parlayan gözleri odayı izliyordu.

Theon, Tessa'ya, onu Seçtiği gece korkudan titremesine neden olacak bir bakış attı, ancak Tessa hâlâ dört Kaynak İşareti taşıyor olsa da Theon'un elinin arkasında da Achaz İşareti vardı.

"Krallığımıza yaptıklarından sonra bunu hak etmiyorsun. Yeraltında olmalısın," diye tısladı Felicity.

"Keşke öyle olsaydım," diye mırıldandı Tessa karşılık olarak.

"Yeter," diye tısladı Theon, karanlığı belirip karısının irkilmesine neden olurken. Ancak Tessa gözünü bile kırpmadı. "Bu odada seninle birlikte duran Lordlar ve Leydilerden daha iyi bildiğini iddia etmiyorsan, kararlaştırılan sonuçları kabul edeceksin."

Tessa alaycı bir şekilde "Birisi yerini unutmuş," derken dilini şaklattı.

"Tessa," diye uyardı Theon.

Fakat Felicity'nin gülümsemesi, sahte bir tatlılıkla "Ve yine de mücevherlerim bir hediye idi." diye cevap verdiğinde Tessa'nınki kadar sivri bir hal aldı.

Tessa dik dik baktı ve tam o anda Luka, Tessa'nın on parmağından altısında yüzük olduğunu fark etti. Gücü bloke eden, içinde hapseden türden yüzükler. Valter'in cezalar sırasında onları güçsüz bırakmak için kullandığı türden yüzükler. Ne olmuştu da Theon buna neden razı olsun ki?

"Hepimiz o yüzüğe sahip olmanın tek sebebinin Theon'un bir anlaşmayı yerine getirmesi olduğunu biliyoruz," dedi Anala Hanım. Kehribar rengi gözleri Theon'a döndü. "Ve Tessa haklı. Karın yerini unutmuş."

Luka hâlâ olup biteni anlamaya çalışırken, kapılar açıldı ve bir nöbetçi onlara Büyük Salon'a gitme vaktinin geldiğini bildirdi. Herkes düzene girmeye başladı ama Tessa oturmaya devam etti.

"Düzenlemeleri hatırlıyor musun, Tessalyn?" diye sordu Rordan, dönüp ona gülümseyerek.

Tessa'nın karşılık veren gülümsemesi küçük ve zorlamaydı. "Elbette," diye yanıtladı, önceki tüm kibri yok olmuştu.

Lordlar ve Leydiler dışarı çıktılar ve kapılar kapanır kapanmaz, kadın kendi içine kapandı. Odanın köşesinde duran adamı fark etmediği belliydi. Şarkı sözlerini alçak sesle mırıldanırken parmağıyla sandalyenin üzerinde desenler çizmeye başladı.

Tıpkı bir yerlere kilitlendiğinde yaptığı gibi.

Ağızından küfürler savurdu ve kurdun başı kalktı, kulakları dikildi. Parlayan gözler ona odaklanırken, aynı anda soluk mor gözler de ona doğru yöneldi.

"Burada olmaman gerekirdi," diye düşündü.

"Nerede olmam gerekiyor?" diye cevap verdi.

Sadece mırıldandı ve sandalyedeki deseni çizmeye devam etti.

Bir an düşündükten sonra, dikkatlice ilerleyip sandalyenin yanına geldi. Kurt, başını patilerinin üzerine koymadan önce alçak sesle bir uyarı sesi çıkardı.

"Bu farklı bir his," diye mırıldandı.

"Farklı hissettiren ne?"

"Bu rüya, vizyon veya her neyse."

Sandalyenin yanına çömeldi. "Ne farkı var, Tessa?"

"Son zamanlarda onlar..."

"Neydi bunlar?" diye üsteledi, bir şeyi anlamaya çalışarak. Herhangi bir şey.

Ona doğru döndü, yüzündeki şaşkınlık ifadesi şimdi daha da belirginleşmişti. "Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum ama o zamandan beri her şey farklı hissettiriyor..."

"Sen gittiğinden beri," diye tamamladı onun yerine.

"Gitmek zorundaydım," diye karşılık verdi, gözlerinde o tanıdık öfke parlıyordu.

"Hiçbir şey yapmanıza gerek yok."

Sert bir kahkaha attı. "Bunu ona söyle."

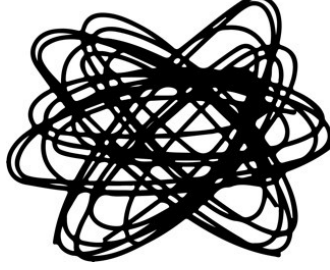
"Theon'a mı?"

İsmi duyunca tekrar ondan uzaklaştı ve iz sürmeye devam etti. Daha fazlasını söyleyecekti ama kurt aniden ayağa kalktı, tüyleri diken diken oldu ve dişlerini gösterdi.

"Yine mi sen?" diye sordu bir kadın sesi.

Ve daha arkasını dönmeden, bir kez daha görüntüden koparıldı.

THEON



Öyle şiddetli bir şekilde sarsıldı ki, dizi malikanenin kütüphanesinde oturduğu masaya çarptı. Eliza ona baktı. Razik ise aldırış etmedi.

"Neyin var senin?" diye sordu Eliza, sesinde yoğun bir rahatsızlık vardı.

"Hiçbir şey," diye cevapladı Theon, ama kadın ona bakmaya devam etti. Ona, sadece nefes aldığı için bile büyük bir baş belasıymış gibi hissettiren, sinir bozucu bir havası vardı. Ama aynı zamanda, açıklayamadığı tuhaf bir şekilde, neredeyse umursadığını hissettiriyordu.

"Önemli değil," diye tekrarladı Theon ayağa kalkarken. "Sadece biraz yürüyüp bacaklarımı uzatmam gerek."

"Bütün sabah krallığın için yapman gereken bazı şeylerden bahsettin, her zamanki gibi araştırmayı bize bıraktın ve şimdi yürüyüşe mi çıkıyorsun?" diye sordu Eliza, kaşlarını kaldırarak.

"Bütün araştırmayı sana bırakmıyorum," diye çıkıştı Theon. "'Krallık meselelerinde' bu kadar geride kalmamın sebebi, çok fazla araştırma yapmış olmam."

Peri gözlerini devirdi, ama bir şey söylemesine fırsat kalmadan Razik konuştu. "Gece gündüz bu malikanede kapalı kalmaktan huysuzlanıyor."

"Ben sinirlenmiyorum," diye karşılık verdi ve öfkeyle sandalyesine yaslandı.

"Haklısın," dedi Razik, çevirdiği sayfalardan başını kaldırmaya bile tenezzül etmeden. "Günlerdir huysuzsun."

Dürüst olmak gerekirse, Theon onun her zaman böyle olduğunu varsaymıştı. Razik'in sürekli somurtkanlığı, ejderha mirasıyla uyumluydu ama Eliza'nın neden sürekli bu kadar sinirli olduğunu bilmiyordu. Perilerin kendi dünyasında çok farklı muamele gördüğünü açıkça belli ediyordu. Tanrı aşkına, onlar tüm sarayları yönetiyorlardı. Onlardan birinin ordularına liderlik ediyordu ve Scarlett'le açıkça yakındı. Öyleyse bu kadar sinirlenmesine sebep olacak ne olabilirdi ki?

"Seni burada rehin tutmuyorum," dedi Theon ayağa kalkıp masadan telefonunu alırken. "Ama eğer gidersen..."

"Evet, evet, biliyorum," diye homurdandı Eliza. "Ortama uyum sağlamam gerekecek."

Theon, Peri Generali'nin Devram'daki diğer Perilerle kaynaşabileceğini hayal bile edemiyordu. Üstelik Razik, tanıdık ama yabancı bir yüz olarak kesinlikle fark edilecekti. Bunu Luka'ya nasıl söyleyeceğini hâlâ çözememişti, ama tıpkı ona söylediği gibi, telefonda da açıklayacak bir şey değildi.

Damarlarında, göğsünde, ruhunda bir vızıltı başlayınca tekrar sarsıldı. Aralarındaki bağ, yalnızca tek bir anlama gelebilecek şekilde geriliyordu.

"Birazdan döneceğim," dedi Theon.

Ama Eliza onu sadece el sallayarak geçiştirdi ve Razik'in baktığı kitabı kendine doğru çekmek için uzandı. Razik'in parmakları örgüsünün ucuyla oynamaya başlarken dudaklarında alaycı bir sırıtış belirdi. Theon hâlâ nasıl birlikte çalıştıklarını anlayamıyordu ve onları her fırsatta gözlemlese de, eksik bir parçası olduğunu biliyordu. Eliza her konuyu açtığında, sohbeti başka bir yöne çekmek için hemen harekete geçiyordu. Razik ise soruyu tamamen görmezden geliyordu.

Theon, malikanede rahat bir tempoda ilerlemeye zorladı kendini; yanından geçerken çalışanlar başlarını eğiyordu. Kat, Corbin ve Lange günlük derslerindeydiler ve Tristyn'in gizlice onları gezdirmesiyle oraya buraya götürülüyorlardı. Katya neler olduğunu hemen anlardı. Zeki ve dikkatliydi ama döndüğünden beri sessiz ve içine kapanıktı. Hiç dile getirmemişti ama Axel'ın hâlâ kayıp olmasının onu ne kadar üzdüğünü biliyordu.

Bu durum onu da etkiliyordu. Axel'ı babasının öfkesinin en şiddetlisinden hep korumuştı. Ya da korumaya çalışmıştı. Sonunda başarısız olduğu bir şey daha vardı, diye düşündü, ama tüm zamanını onu bulmaya harcarken, aynı zamanda hiç de sorunsuz gitmeyen bir güç geçişini sorunsuz bir şekilde başlatmaya çalışıyordu.

Theon karanlığını dışarı saldı, kaslarında biriken gerginliğin bir kısmını serbest bıraktı. Mürekkep gibi büyü, onun da bildiğini bilerek, önünde ilerliyordu.

Tessa buradaydı.

Bağ onu paylaştıkları odalara götürmedi. Hayır, babasının çalışma odasına götürdü. Ya da şimdiki çalışma odasına? Hâlâ bilmiyordu. Devram'da daha önce hiç görülmemiş, gri bir yer olduğunu hayal ediyordu. Tıpkı tüm Kaynak deneyimi gibi.

Kapıya uzanmadan önce avuçlarını pantolonuna sildi. Bunun nasıl sonuçlanacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Neden buradaydı? Ona ihtiyacı var mıydı? Gücünden mi yararlanacaktı? Bu nasıl bir şey olacaktı? Kavga mı çıkacaktı yoksa sadece laf mı edilecekti? Yalnız mıydı? Yanında Luka mı vardı? Lord Jove mu? Başka biri mi? Bağlarını kırmak için ona dokunan kişi mi?

Bütün bunları fazla düşündüğü için kendini azarladı, kapının kolunu çevirdi ve kapıyı iterek açtı.

Ve işte oradaydı, masanın kenarında oturmuş, bacak bacak üstüne atmış, krem rengi elbisesinin derin yırtmacından bir tanesi görünüyordu. Çıplak ayakları yerden kesilmişti. Çok kısa ve ufak tefekti ama gözlerinde

gördüğü o muazzam güç, tüm bunları telafi ediyordu. Uzun, sarı saçları yumuşak dalgalar halinde kıvrılmış ve omzunun üzerinden atmıştı. Elbisenin dantel kolları ve kalbinin üzerindeki İşaret'i gösteren derin bir yakası vardı. Korse boyunca zarif altın iplikler incelikle işlenmişti. En ufak bir hareket bile odanın loş ışığında parılıyordu.

Kapı pervazına yaslanıp kollarını kavuşturdu ve ona bakarken tek söyleyebildiği şey şu oldu: "Dışarısı soğuk, güzelim. Daha sıcak giyinmelisin."

Cevap olarak hiçbir şey söylemedi. Sadece yanında duran kehribar renkli sıvı dolu bardağa uzandı. Bakışlarını adamın gözlerine dikip bir yudum aldı ve bardağın üzerinde kırmızı ruj izi bıraktı.

"Hiçbir şey hissetmiyorum, o yüzden pek de önemli değil, değil mi?" dedi, ön kolu dizinin üzerindeydi ve bardak artık parmak uçlarından sallanıyordu.

"Yani bana, ustalaştığın o kalkanları indirsen bile -ki bunu da mükemmel bir şekilde ekleyebilirim- bağlarımızda hiçbir şey hissetmeyeceğimi mi söylüyorsun, küçük fırtına?" diye sordu, kapı pervazından inip odanın derinliklerine doğru ilerlerken. Bir düğmeye bastı, cam şömine canlandı ve gözleri alevlere kaydılar.

"Sadece nefret," diye cevapladı açıkça.

Ondan birkaç adım ötede durdu. "Bana ne verirsen onu alırım."

Başını yana eğdi. "Ya sana verebileceğim tek şey ölümse?"

"Beni öldürmeyeceksin, Tessa." Ama dudaklarının kıvrılması, bu varsayımında muhtemelen yanıldığını gösteriyordu. "Bana ihtiyacın varken neden öldüresin ki?"

"Sana ihtiyacım yok Theon," dedi fazla tatlı bir ses tonuyla.

Karanlığı bileğinin etrafında gevşekçe kıvrılıyordu ve tenindeki tüylerin diken diken olduğunu görebilecek kadar yakındı. Buradan, son zamanlarda kendisi kadar uyuduğunu

gösteren gözlerinin altında beliren koyu halkaları da görebiliyordu.

"Bana ihtiyacın olduğunu düşünmüyor musun?" diye karşılık verdi. "Beni Kaynağın yapmadın mı?"

Kahkahasında ürkütücü bir tını vardı. "Bir Kaynak'ı değiştirmem gerekirse, eminim bulabilirim. Devram'da yapılan da bu değil mi?"

"Sen güçlüsün, Tessa. Güçlü bir Kaynağa ihtiyacın var."

"Öyle mi?"

"Neden bir Kaynağa ihtiyacınız olmasın?"

Bacaklarını açarken o keskin gülümsemesi geri geldi. İşte o zaman elbisenin diğer tarafında da aynı derinlikte bir yırtmaç olduğunu fark etti ve uyluğunun üst kısmına bağlı altın hançeri gördü.

"Gerçekten silahlı olarak mı buraya geldin?" diye sordu, şok içindeydi.

"Şaşırmış gibi davranma," diye alay etti. "Seni öldüreceğimi söylemiştim. Buraya silahsız geldiğin için aptalsın."

İçgüdüsel olarak bir adım öne çıktı. Kimse onu tehdit etmiyordu. Uzun zamandır bu tehdit ona dayatılmıştı. Tüm tehditler anında bir güç gösterisiyle karşılanıyordu ve eli çoktan boğazına uzanmak üzereydi.

Ta ki onu hareket ettiremediğini anlayana kadar.

Aşağı baktı, bileğinin etrafına dolanmış bir ışık ipliği gördü.

İnanamayarak, bakışlarını tekrar ona çevirdi; gülümsemesi mahcup bir hal almıştı. Kadının vahşice çektiği bir güç, kolunu arkasından büktü. Diğer koluyla da aynısını yapınca dişlerini sıktı.

"Beni korkutamazsın, Tessa," diye homurdandı.

Ona alaycı bir şekilde surat astı. "Gerçekten, gerçekten yapmalıyım Theon," diye cevapladı ve masadan zarif bir şekilde kayarken gücü tekrar geri geldi.

Hazırlıksız yakalanan adam dizlerinin üzerine çöktü. Aralarındaki büyük boy farkına rağmen, bu bakış açısından

hâlâ onun gövdesiyle aynı hizadaydı ve ona baktığında, elinde altın hançeri tuttuğunu gördü.

"Beni öldüreceğin kısım burası mı, zeki fırtına?" diye sordu, bakışlarını kaçırmadan. Duygularını okuyamıyordu. Hiçbir zaman okuyamamıştı ve aralarındaki bağ hâlâ sağlam bir şekilde engellenmiş durumdaydı. Kalkanlarını kırmanın tek yolunun, onu biraz kontrolsüz bırakmak olduğunu biliyordu ve onu bu duruma nasıl getireceğini de çok iyi biliyordu.

"Aptal çocuk," diye azarladı, hançerin sapını parmaklarının arasında boş boş çevirirken. "Seni henüz öldüremem."

"Peki neden?"

Elini uzatıp parmaklarını saçlarının arasına soktu ve kahretsin, dokunuşuna yaslandı, haftalardır ilk fiziksel temasla aralarındaki bağ daha da güçlendi. Sonra tutuşu daha da sıkılaştı ve başını geriye doğru çekti. O kadar yakınına yaslandı ki, söylediği her kelimeyi dudaklarında hissetti.

"Babana soyunun sonunu getireceğimi ve onu öldürmeden önce her şeye tanıklık etmesini sağlayacağımı söylemiştim. Sözümü tutuyorum, Theon."

İsmi duyunca, dudaklarının onunkilere hafifçe değmesine izin verdi ve adam, onu daha da yakınlaştırmak için çaresizce dizginlerini gevşetti. Öpücüğü daha da sertleştir. Ona ihtiyacı olanı verebilecek tek kişinin kendisi olduğunu hatırlat.

Ama saçlarını bıraktı, bir adım geri çekildi ve onu daha fazlasını isterken bıraktı. Her zaman kendisinden daha fazlasını istiyordu.

"Felicity nasıl?" diye sordu umursamazca.

Konunun aniden değişmesiyle irkildi. "Ne? Bunu nereden bileyim?"

"Çünkü o senin eşin," dedi, masanın etrafında dolaşırken. Parmak uçları yüzeyde gezinirken, hançer hâlâ elindeydi.

"Bunu asla istemedim."

Duraksadı ve omzunun üzerinden ona baktı. "Ne kadar ironik."

Ve evet, bu ifadenin ironisini görebiliyordu. İstemediği bir şeye zorlanmıştı, kendisi de bu Eşleşme düzenlemesine direndiği kadar direnmişti.

"Tessa, ben—"

"İstesem bu koltuğu alabilirdim, biliyorsun, değil mi?" diye sözünü kesti, hançerini masaya saplayıp babasının koltuğuna oturdu. Koltuk, babasının tüm dekoru gibi fazlasıyla görkemliydi ve arkasına yaslanıp ellerini kollarında gezdirdi. Babasının krala benzediğinden daha çok kraliçeye benziyordu.

"O koltuk senin değil, güzelim," dedi, karanlığı onu saran ışığın etrafında sürüklenmeye başladı.

"İstesem olabilir" derken farkında değilmiş gibi görünüyordu.

"O koltuğun sorumluluğunu taşıyamazsın."

Kadın hareketsiz kaldı, menekşe rengi bakışları ona kaydı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu iş, Arius Krallığı'ndakilere bakmayı gerektiriyor. Amacın tüm Arius Mirası'nı yok etmekse, bunu yapmanın senin için zor olacağını düşünüyorum." Tessa gözlerini kısarak devam etti. "Arius'un torunu olduğunu biliyorum Tessa, ama bu krallığı yönetmek sadece en güçlü olmak demek değil. Sence neden bu rolü babamdan devralmak istedim? Bu konuda hiç yalan söylemedim."

"Hayır," diye tersledi. "Beni sadece o amaca ulaşmak için kullandın."

"Peki sen farklı mısın?" diye karşılık verdi, büyüü yavaşça onun ışığına doğru yayılıyordu.

"Neden herkes beni bunun için azarlayıp duruyor?" diye öfkeyle sordu ve Theon, ışık bantları hızla kollarını sarmaya başlayınca hareketsizleşti.

Etrafındaki hava kaotik bir enerjiyle dolup taşıyordu ve sonraki sözleri ona değil, kendisineydi.

"Beni buna dönuştürdüler. Beni küçültmeye çalıştılar. Çok vahşi. Çok dürtüsel. Peki şimdi onlara katıldığında? Canavar mı olacağım? Onlardan biri mi olacağım?" Bakışları aniden ona döndü. "Tam olarak olmamı istediğin kişiyim," dedi, sesinde çılgın bir ton vardı. "Senin kadar korktukları biri."

"Birlikte, güzelim. Birlikte ne olacağımızdan korkmalarını istedim," diye düzeltti, etrafındaki havada altın ve gümüş külleri -ya da belki közlerdi?- şimşek gibi parıldarken tüm benliği alarma geçmişti. "Ve halkımın pahasına değil. Axel'in kurban edilmesi pahasına değil."

"Beni sen yarattın Theon," diye çıkıştı ayağa kalkarken. Hançeri masadan çekip çıkardı, altın bıçaktan aşağı enerji kıvılcımları saçıldı. "Sen ve Luka. Baban. Annen Cordelia. Tüm bu lanet olası diyar. Kötüleri seçip ayıramazsın. Kurbanları seçemezsin."

"Ve sen öyle mi yapıyorsun?"

"Kaderin benden istediği bu," diye sertçe cevap verdi.

"Kader seni ele geçiremez, Tessa."

"Ve sen öyle mi yapıyorsun?" diye papağan gibi tekrarladi.

"Senin buna kader demen, Lordlar ve Leydilerin Fae'lere hizmet etmenin kaderi olduğunu söylemesinden farklı değil," dedi, karanlığı biraz daha aydınlığa sızarak.

Kahkahasının sesi sertti. "Bana aniden Perilerin seçim hakkı olması gerektiğine mi inandığını söylüyorsun, Theon St. Orcas?"

Bunu mu söylüyordu? Günler o kadar yoğun ve telaşlı geçmişti ki, Corbin ve Lange ile bildikleri hakkında konuşmaya neredeyse hiç vakit bulamamıştı ve konuştuğunda da muğlak konuşuyorlardı. Bu başlı başına sinir bozucuydu ama... Belki biraz güven oluşturmaya çalışıyordu? Bilmiyordu.

Tüm bunlar yaşanırken, artık neye inanacağından tam olarak emin değildi. Ama krallığını ve henüz ne olduğunu bile bilmedikleri bir savaşta can vereceklerinden habersiz

masum insanları koruması gerektiğini biliyordu. Buna, tıpkı onun amacının onu yok etmek olduğuna inandığı kadar inanıyordu.

Biz her zaman birbirimizi yok etmek için yaratılmışız.

Sözlerinin yankısını bir kenara itip taktik değiştirerek, "Senin için bu kadar derinden önemseyen birini umursamamak biraz korkakça görünüyor," dedi. "Ve böylece açıklığa kavuşmuş olduk, burada Axel'den bahsediyorum."

Bu hızlı açıklama, yüzündeki öfkeyi yatıştırdı. "Devam et," diye mırıldandı. "Bana ne kadar korkak olduğum hakkında daha fazla şey anlat."

Karanlığının bileklerinden dikkatlice ışığını kopardığını hissederken, duygularını biraz daha dizginlemeye zorladı kendini. "Senin için savaştı, Tessa!" diye çıkıştı. "Sana Pavil ve Matias'tan kaçman için zaman verdi. Ortaya Çıkış Töreni gecesi seni kurtarmaya çalıştı. Seni kaçmaya zorladı ve... Umursuyordu ama sen belli ki umursamıyorsun."

Ellerini tam zamanında kurtararak, kadının ona fırlattığı güç patlamasını durdurdu.

Karanlık, ışıkla buluştu.

Çarpışmanın şiddetini dışarı doğru yayılırken hissetti, ama ayaklarını yere sağlam basmayı başardı. Karanlığı anında üzerine bir zırh gibi çökmüştü. Tessa ondan daha güçlü olabilirdi, ama bu onu kolayca alt edebileceği anlamına gelmiyordu. Tessa ona karşı asla gerçek anlamda direnememişti ve bu yüzden onu geçmenin çok az çaba gerektireceğini düşünüyordu. Bağlarından kurtulduğuna şaşkınlıkla bakması bunun kanıtıydı.

Karanlığı, diz hizasında kalın, mürekkep gibi bir sis gibi yerde sürükleniyordu. Gölge kanatları belirmiş, arkasında genişçe yayılmıştı ve gözlerinin şu anda yeşilden çok siyah olduğunu biliyordu. Ellerinin yakınında siyah küreler uçuşuyor, cep diyarından silah çekmeye hazır bekliyor, büyü ise avucunda kıvrılmış, bir emir vermesini bekliyordu.

Ve Tessa, gözleri fal taşı gibi açılmış bir şekilde ona bakıyordu, ama kalkanları da düşmüştü ve onu hissedebiliyordu. En ufak bir korku belirtisi yoktu. Hayır, hissedebildiği tek şey... istek miydi? Bu doğru olamazdı. Ama büyü kadar büyülenmiş görünen Tessa'ya bakan şey, hayranlıktı. Işık filizleri karanlığına uzanıyordu. Gücünün onunkıyla buluşmasını sağladı, alay ederek ve kışkırtarak. Büyü de onun kadar istiyordu ve Tessa şaşırırmamıştı. Güç her zaman güce çekilirdi ve bu alemdeki varlığına rağmen, Devram'daki en güçlü Miraslardan biriydi. Onun bunu tam anlamıyla görmesine ilk kez izin veriyordu.

"Gördüğün gibi mi, güzelim?" diye sordu bilmiş bilmiş, kızın gücü hala onu arıyordu.

"Hayır." Ama nefes nefese çıkmıştı. Gözleri hâlâ geziniyor, yavaşça vücudunu tarıyor ve oyalanıyordu. Bu kesinlikle bağdan aşağı inen istek ve ihtiyaçtı. Büyü, hissedebildiği titreşimli bir çılgınlıktaydı.

"Geçen gece bana yalan söyledin, değil mi?"

"Ne?" diye sordu, etrafındaki büyüün büyüüne kapılarak. Adam, onu hemen bu büyüden kurtarmazsa, daha büyük sorunlarla karşılaşacağını fark etti. Büyü onu ele geçirecekti ve Luka'ya göre, hâlâ onu nasıl kontrol edeceğini en ufak bir şekilde bile öğrenememişti.

Ona doğru bir adım atarken, "Benden sonra kimse sana dokunmadı. Bacaklarının arasında kimse yoktu, teninde elleri, dudaklarında dudakları yoktu" dedi.

"Yanılıyorsun," dedi ve büyüünü geri çekmeye çalışırken hissettiği çekimi hissetti.

"Ben miyim?"

"Evet," diye tersledi, gözleri sonunda onunkilerle buluştu. "Daha dün gece bir başkasını öpüyordum. Onu bana bunun için göndermedin mi?"

Hareketsiz kaldı. Luka onu öpmüş müydü?

Gülümsemesi büyüdü ve adam buna karşılık gücünün arttığını hissetti.

Ve sonra gücünün çekildiğini hissetti.

Karanlığını onun büyüüne gömerek tısladı. "Bu kadar kolay olacağını mı sanıyorsun, zeki fırtına?"

Kaşlarını çattı, büyüü tekrar kabardı ve konsantrasyonla kaşları çatıldı. Büyüsünü ele geçirmeye o kadar odaklanmıştı ki, karanlık gücünün etrafını sardığını hissetmedi. Ta ki parmaklar gibi boğazına değene kadar.

"Daha güçlü olabilirsin, Tessa. Gücün daha büyük olabilir, ama şüphen olmasın, bu senin için kolay olmayacak," dedi alçak ve tehditkâr bir sesle. "Ama sana her zaman ihtiyacın olanı vereceğim."

Bu sözlerle birlikte, gücü boğazını sıktı ve ona tam da bunu verdi: öfkesini, çaresizliğini ve ihtiyacını dışarı vuracak bir çıkış yolu. Ona meydan okuyacak birine, çünkü artık kendisinin de buna ihtiyacı olduğunu anlamıştı. Meydan okumasını arzuluyor, onu isyana itiyor ve sonra da bunun için cezalandırıyordu. Karanlık ve çarpıktı ama kontrol ihtiyacını besliyordu. Şimdi bunu görüyordu. Onu nasıl olması gerektiği kişi olmaya zorladığını. Yanlış değildi. Onu bu hale getirmişlerdi ve eğer onu geri getirmek için çok geç kalırsa, bedeli ne olursa olsun ona ihtiyacı olanı vereceğinden emin olacaktı.

Öfke dolu bir çılgılla, ışığı onun gücüne dişlerini geçirdi ve göğsünden bir hırıltı yükselirken azı dişlerini gıcırdattı. Ona bilerek zarar vermeyecekti ama gücü onu yine de koruyacaktı. Ve tanrılar, o güçlüydü. Keşke o gücü nasıl kullanacağını öğrenebilseydi. Onu kontrol edemiyordu. Gücünün istediğini yapmasına izin verdi, onu serbest bıraktı ve ihtiyacı olanı yapmasını umdu. Elbette, kontrolü kısa süreliğine elinde tutmuştu ama bir savaşı kazanacak kadar uzun süre elinde tutamayacaktı. Herkesi, müttefikleri ve düşmanları yok edecekti. O kaos hüküm sürerse kimse ayakta kalamayacaktı.

Kollarındaki güç şimdi göğsünü ve gövdesini sarmıştı, saçları etrafında uçuşan bir karmaşaydı. Parmak uçlarındaki şimşeklerle, onları boynundaki karanlığa gömdü, bir şekilde yakalayıp boğazından kopardı.

Havaya sertçe vurdu ve sanki fiziksel olarak vurmuş gibi göğsüne çarptı. Mesele şu ki, kendi gücünü ona fırlatmıştı ve bu onu geriye doğru uçurmuştu. Kanatları onu dik tutuyordu ama güç patlaması genişledi ve bir sehpa duvara çarptı. Masa paramparça oldu, tahta parçaları her yöne savruldu. Theon, bir kalkan kaldırmaya vakit bulamadan bir başka büyü patlaması ona doğru geliyordu. Ama bu onun gücüydü ve karanlığına çarpan enerji yükü dağılmadı. Sanki içeride hapsolmuş, orada kalmaktan memnunmuş gibi oradan oraya zıplıyordu ve Theon bunun tüm benliğinde titreştiğini hissetti. Acıtan keskin güç darbeleri, ama bu acıtmalar gücünü öfkeliendiriyordu.

Bir şimşek çaktı ve mürekkep gibi bir güçle kaplı eliyle, tıpkı onun gücünü kavradığı gibi onu yakaladı. Çekti ve Tessa sendeleyerek öne doğru atıldı, gövdesi hâlâ arkasında durduğu masaya çarptı. Odanın öbür ucundan gelen yumuşak homurtusunu duydu ve gözleri onunkilerle buluştuğunda, öfkesinin giderek arttığını anladı. Daha da sert çekti ve Tessa, midesine batmasın diye masanın üstüne çıktı, ama elini uzatarak onu, o altın ve gümüş közlerin her neyse onunla beneklenmiş bir başka ışık patlamasından kaçınmaya zorladı.

Işığı sıkıca tutarak, etrafında daha kalın bir kalkan oluşturdu ve bunun büyüünün onu tamamen savunmaya geçmek yerine sektirmesi için yeterli olacağını umdu. Uzun zamandır yeteneklerinin tüm gücünü böyle kullanmak zorunda kalmamıştı çünkü genellikle...

Aralarında kara alevler yükseldi. Tessa'nın şaşkınlık çılgınlığını duydu, ama Theon derin bir nefes alıp büyüünü yeniden ayarlamak için fırsat buldu. Luka, yeteneklerinin tüm gücüne nadiren ihtiyaç duymasının sebebiydi. Muhafız bağı onu her zaman müdahale etmeye iterdi.

Alevler çekildi, Luka onunla Tessa'nın arasında duruyordu, Tessa hâlâ masanın üzerinde duruyordu.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye sordu Luka, Tessa'yı süzdükten sonra Theon'a döndü.

"Sadece sohbet ediyorduk," diye cevapladı Theon, derin bir nefes alarak. "Burada ne halt ediyorsun?"

"İkinizin aynı yerde olduğunu düşündüm—"

Theon'un karanlığı onu kenara iterek Tessa'nın bir başka saldırısından kaçınmasını sağladı ve Tessa bu sefer durmadı. Anlaşılan Luka'nın ortaya çıkışı ona da kendine gelmesi için bir an vermişti çünkü ışığın ardından bir rüzgar esintisi geldi ve ardından zeminde hızla ilerleyip duvarlara çarpan bir şimşek çaktı. Şimşekler gelmeye devam etti ve Luka'yı yolundan çekmekle meşgulken kaburgalarına bir darbe aldı.

"Orospu çocuğu!" diye homurdandı, gücü kemiklerine batan gücü tırmalayarak birleşiyordu.

Tekrar saldırdı ve adam elini kaldırdı, kalkanı büyüsünü yana itti. Bir pencere çatlayıp paramparça oldu, cam parçaları bir şekilde dışarıya değil içeriye doğru sıçradı.

"Tessa!" diye bağırdı Luka, ona doğru bir adım atarken elleri alev alev yanarken.

"Hayır!" diye hırladı Theon, gücü Koruyucusunu tekrar kenara iterek. "Bu bizim savaşımız Luka. Sen karışma."

"Karışmayalım mı?" diye alay etti Tessa. "Onu karışması için sen göndermedin mi? Bu ikiyüzlülüğün sadece bana değil, herkese yayıldığını görmek güzel."

"İkimizden birini dinleme zahmetine girseydin, durumun böyle olmadığını anlardın," diye karşılık verdi Luka.

"Sana güvenemiyorum!" diye bağırdı. "Kimseye güvenemiyorum!"

"Anala aşkına burada neler oluyor?"

Kadın sesiyle herkes döndü. Eliza ve Razik kapıda durup "siktir git" dediler. Luka'nın yüzü nadir görülen bir duygu gösterisiyle gevşemişti.

"Ee, Raz...?" Eliza sözünü kesti.

"Anlıyorum, mai dragocen," diye cevapladı Razik, safir bakışlarını Luka'ya dikerek.

Sessizlik Tessa'nın çılgınca bir neşeyle gülmeye başlamasına kadar uzadı.

"Nedir bu kadar komik olan?" diye sordu Theon dişlerini gıcırdatarak.

"Her şey," diye düşündü. "Eninde sonunda planlarını başkalarına da anlatmak zorunda kalacaksın Theon, çünkü yaptığın tek şey insanlara sana güvenmemeleri için daha fazla sebep vermek."

"Peki ya sen?" diye karşılık verdi, Luka'nın kendine geldiğini ama kendisine bakmayı reddettiğini fark ederek.

"Sana en başından beri mükemmel bir yalancı olduğumu söylemiştim," dedi, odanın etrafına bakınırken deliliği yüzüne yansımıştı. "Ama sen de benim kadar kaos yaratıyorsun, değil mi?"

Masadan fırladı, ona doğru yürümeden önce yere doğru süzülüyordu sanki.

Luka müdahale etmeye çalışmadı. Koğuşuna doğru yaklaşan tehlike karşısında bile tedirgin olmadı.

Tessa, Theon'dan birkaç adım ötede durdu ve yüzüne bakabilmek için başını hafifçe geriye attı. "Babanın Yeraltı'nın Eğlence Bölgesi'nde bir yeri var. Alfa ve Beta ile konuş ve bir miktar para getir."

Az önce söylediklerinden hiçbir şey anlamıyordu. Babasının Eğlence Bölgesi'nde hiçbir hissesi yoktu ve bölgeyi yöneten Alfa ve Betalar kararsız ve güvenilmez insanlardı. Daha iyi bir teklif için bir müttefike anında sırt çevirirlerdi.

Ayrılmak üzereyken arkasında bir portal açıldı, ama tam içinden geçmeden önce durdu. Omzunun üzerinden bakarak ekledi: "Açıkçası, bu iyilik onun için, senin için değil. Çünkü ben de aslında ona değer veriyordum."

Ve sonra gitti.

"Luka, bekle. Açıklayayım," diye söze başladı Theon, arkadaşının ellerindeki alevleri söndürdüğünü görünce, sanki orada olduklarını unutmuş gibi.

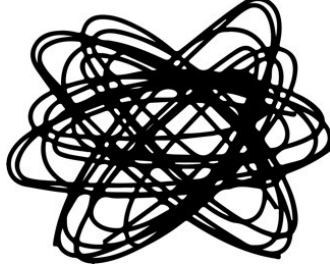
"Gidip hiçbir şeyi mahvetmediğinden emin olmam gerek," diye cevapladı ve havaya karıştı.

Theon, başparmağı ve işaret parmağı arasında burnunun kemerini sıkıştırıp gözlerini sımsıkı kapattı. Derin bir nefes aldı, birkaç saniye tuttuktan sonra sertçe verdi.

"Bunun Tessa olduğunu varsayacağım," diye söze başladı Eliza dikkatlice. "Ama erkek..."

"Koruyucum," dedi Theon, gözlerini açıp Razik'in şaşkın bakışlarıyla buluşarak. "Ve kraliçenize inanılacaksa, o aynı zamanda kardeşiniz."

TESSA



Arius Krallığı'ndaki Akropolis'in hemen dışındaki Wynfell Nehri kıyısına adım attı. Tessa buraya neden geldiğini bilmiyordu. Faven'a geri dönmek akıllıca olurdu, ama gücü hâlâ çok huzursuz ve öfkeliydi ve onu kontrol altına alamıyordu.

Çıplak ayakları biriken kara batıyordu ama kemiklerine işlemeye çalışan soğuğu hissetmiyordu. Elbisesinin eteği anında ıslanmış, ıslak kumaş bacaklarına ve ayak bileklerine yapışmıştı. Işık şeritleri hâlâ kollarının, göğsünün ve karnının etrafına sarılıyordu. Her adımında şimşekler yankılanıyordu ve bunu itiraf edebileceği kimse olmasa da, bu gücü dizginleyemediği gerçeği onu endişelendiriyordu.

Kullanışsız.

İşte bu güçle o böyleydi. Tamamen işe yaramazdı.

Evet, Theon'dan daha güçlüydü. Evet, Devram'daki en güçlü varlığın kendisi olduğuna dair bir teorisi vardı ama sonunda Theon'la olan mücadelesini kaybedecekti. Tek yaptığı kendini savunmaktı. Ona karşı kullandığı azıcık güç, yapabileceklerinin tamamını karşılamıyordu. Bunu, etrafında tezahür ettirme biçiminden anlıyordu ve bu... baş döndürücüydü. Theon'un etrafında karanlığın sürüklendiği,

gölge kanatlarının ardına kadar açıldığı o anki halini tarif etmek için aklına gelen tek kelime buydu. Gözlerini alamamıştı. Peki ya büyü?

Tanrılar aşkına, gücü onun kadar çok istemişti ve onu almaya çalışmıştı. Ona doğru atılmış, elindeki tüm tasmayı koparmıştı. Theon ise, karanlığını onun hayal bile edemeyeceği bir hassasiyet ve beceriyle kullanarak, darbe üstüne darbe vurmuştu. Bu onu şaşırtmamalıydı. Amacı her şey üzerinde kontrol sahibi olmaktı. Elbette otuz yaşına bile gelmeden büyüünün tam kontrolüne sahip olacaktı. Ondan o kadar da büyük değildi. En fazla beş yaş. Gücünün daha kapsamlı olduğu bahanesini kesinlikle kullanamazdı, çünkü henüz onun gücünün tam kapsamına ulaşamamış bir şeye tanık olmuştu. Sonunda ondan güç alsaydı nasıl olurdu?

Ayak parmaklarının arasında çamur kaynıyordu. Yarı donmuş nehrin yanında volta attığı bir patika oluşmuştu. Elbisesi artık sadece ıslak değil, aynı zamanda kirliydi. Gücü hâlâ etrafında dolaşıyordu. Büyüsünün bunu yapmasını genellikle severdi. Kendini güvende ve korunaklı hissediyordu. Başka birinin onu korumasına ihtiyacı yoktu. Işığı vardı. İhtiyacı olan tek şey buydu. Ama şimdi kendini... kaotik hissediyordu.

Kontrolden çıktı.

Dürtüsel.

Vahşi.

Ve teslim olma, büyüünün sonsuza dek yoluna devam etmesine izin verme dürtüsü, ruhunda o kadar güçlüydü ki, ondan giderek daha fazlasını talep ediyordu. İstedliğini almak. Theon'un bir keresinde ona, eğer izin verirse büyüünün onu tüketeceğini ve geriye hiçbir şey kalmayacağını söylediğini hatırlıyordu.

Geriye kalan hiçbir şey kulağa o kadar da kötü gelmiyordu...

Yavaşça nehre doğru dönerken bu düşünce aklından çıkmıyordu. Kıyıların yakınındaki su donmuştu ama ortadaki akıntı şiddetliydi, hareket ederken buz parçaları

kırıyordu. Boğulabilir miydi? Bir tanrının kızını nasıl öldürürdünüz?

Hayır, Tessa, diye homurdandı bağlarından aşağı. Aynı anda karanlık bir ses, Sakın buna kalkışma, küçük fırtına, dedi.

Başını salladı, seslerinin tınları kaotik düşüncelerini susturdu. Perdeyi geçmek istemiyordu. Hayatının bir noktasında belki, ama şimdi değil. En azından çoğu gün değil.

"Burada ne var?" diye mırıldanan bir ses, Tessa'yı ürküttü. "Olmaması gereken yerde küçük bir Kaynak mı?"

Gölgelerin arasından uzun, ince yapılı bir figürün, üzerinde uzun bir pelerinle sessizce süzüldüğünü gördü. Başına çektiği kapüşonu yüzünü güneşten gizliyordu. Aslında, vücudunun tek bir santimi bile görünmüyordu ve bu, Tessa'ya zaten bildiği şeyi doğruluyordu: o bir Gece Çocuğu'ydu.

"Ben bir Kaynak değilim," diye karşılık verdi, ışığı ellerinde birleşerek enerji kıvılcımları saçıyordu.

"Belki Arius Lord'a değil ama sen bir şeyin kaynağısın," diye cevapladı ve yaklaştı.

"Seni kim gönderdi?" diye sordu, Theon'un ona vampirlerin genellikle paralı asker olarak işe alındığını söylediğini hatırlayarak.

Erkek onaylamayan bir tavırla homurdandı. "İşverenime ihanet edemeyeceğimi biliyorsun. İstesem bile, Gizlilik İşareti tek bir kelime bile etmemi engelliyor."

Ayaklarının altında ezilen karın sesi Tessa'yı döndürdü ve başka bir vampirin belirdiğini gördü. Ve bir tane daha. Ve bir tane daha. Bu, yine Yeraltı'ydı, ama bu sefer yalnızdı.

Yaklaştıkça kalbi güm güm atıyor, gücü etrafında titriyordu. Theon'la epey vakit geçirmişti ve şimdi büyüsi ziyafet çekip yeniden dolmaya hazırdı. Onun üzerinde hiçbir kontrolü yoktu ve bir parçası da umursamıyordu. Işığı geniş bir alana yayıldı, Gece Çocukları tıslayıp geri çekildiler.

"Seninle bağ kurarak kendi halkına ihanet etti," diye öfkeyle bağırdı grubun lideri. "On yıldır bize özgürlükler vaaz ettiler. Bizi, diyarın geri kalanının bize baktığından daha üstün gördüklerini söylediler. Sonra seni o lanet olası ışıkla Yeraltı'na götürüp, hep şüphelendiğimiz şeyi kanıtladı."

"Yani ona sırt çevirip başka biriyle mi ortak oldun?" diye alay etti Tessa.

"Zeki küçük kaynak," diye mırıldandı, yaklaşmaya cesaret ederek. "Yine de sana kim olduğunu söylemeyeceğim."

Ona yapmacık bir gülümsemeyle baktı. "O zaman sanırım ışığım senin karanlığında cevabı arayacak."

Gücünü istediği yere yönlendirmeye çalıştı, tıpkı Luka'nın antrenman sahasında arkasından çıkıp ona yol gösterdiği gün gibi. Elini çevirip pozisyonu tam olarak ayarlamaya çalıştı, ama güç yayıldığında çok sola çarptı.

Vampir uzun bir süre o noktaya baktı, sonra güldü, diğerleri de ona katıldı. "Burada endişelendik," diye cevapladı, kapüşonunu geri çekip uzun köpek dişlerini göstererek. "Ama biliyorum ki, canını emerken tadın harika olacak."

"Beni öldüremezsin," diye karşılık verdi. "Ben bir Miras değilim."

"Hayır, ama sen bu âlemin ölümüsün," dedi ve sonra saldırdılar.

Paniğe kapıldığında, organize bir savunmanın tüm izleri yok oldu. Büyüsü kontrolü ele geçirdi ve onu çekiştirdi, pes etmesi ve kontrolü tamamen ele geçirmesi için yalvardı. Denedi. Tanrım, tutunmaya çalıştı ama gönüllü olarak pes etmeyince, büyü kendini kurtardı.

Ve onu korurken, aynı zamanda korkutucuydu. En son böyle bir şey olduğunda, bayılmıştı. İnsanların artık ondan korkmasını, ortaya çıktığında ne olacağından korkmasını sevmiştir, ama gücü kimi veya neyi yuttuğunu umursamıyor

gibiydi. Artık dosttan da düşmandan da yiyebileceğinden oldukça emindi.

Büyüsü hareket ettikçe acı çığlıkları yükseldi. Hepsini birden ele geçirmiyordu. Stratejikti, teker teker peşlerine düşüyor ve onları alıp ziyafet çekerken acılarından zevk alıyordu. Ve her ölümle birlikte güçleniyordu. Aldığı her canla birlikte, kontrolü yeniden kazanma umudu azalıyordu.

Ama başkalarını da savaşa çağırırsa belki de ruhundaki fırtınayı dindirebilirdi.

Hançerini Arius malikanesinde bırakmıştı ve kılıç aşırı güçlü görünüyordu. Kendini hazırlayarak bileğini ağzına götürdü, dişlerini geçirip kanatmaya hazırlandı. Dudakları tenine değdiği anda küller önünde uçtu.

"Avcıları çağırıp onları buraya salmayı aklından bile geçirme," dedi Auryon, havada iki ok uçarken.

Birkaç dakika sonra uluma sesleri duyuldu. Roan ve Nylah, çevredeki çalılıkların arasından fırladı. Tessa, onlara ne zaman ihtiyacı olduğunu nasıl bildiklerini veya her zaman ihtiyaç duyduğu yerde nasıl olduklarını bilmiyordu, ama kavgayı devraldıkları için minnettardı.

Ama bu minnettarlık kısa sürede tanıdık yetersizlik ve hayal kırıklığı duygularına dönüştü. Devram'ın en güçlüsü, her şeye gücü yeten bir varlık olması gerekiyordu ve hâlâ kurtarılması gerekiyordu.

Boğazından bir hayal kırıklığı çığlığı koptu ve gücü de onu takip ederek gökyüzünden haykırdı. Şimşek çaktı ama bunun bir mantığı veya sebebi yoktu. Bazıları isabet etti ve bir vampiri öldürdü. Bazıları yere düştü, kar eridi ve tutuşmaya çalışan tüm alevleri boğdu. Biri Roan'a tehlikeli derecede yakın bir yere isabet etti ve kurt çarpmadan kaçınmak için yana doğru sendelerken Tessa endişeyle bağırdı.

Sonra bir vampir ona saldırınca dehşet içinde bağırdı, dişleri Roan'ın boğazına saplandı. Kurt hırıltılı bir inilti çıkardı, kıvranıp vampiri kurtarmaya çalıştı ve Tessa çığlık atarak koşmaya başladı.

Ayakları karda birden fazla kez kaydı, ama gücünü kullanmaya cesaret edemeyecek kadar korkmuştu. Kontrol ve eğitim eksikliğiyle, Gece Çocuğu yerine Roan'a rahatlıkla vurabilirdi.

Ancak o, altın kılıcı bir ışık girdabından çekiyordu. Yaklaştıkça, kurt ve vampir yuvarlanmaya devam ederken, bir zamanlar bembeyaz olan karı kırmızıya boyadığı için net bir atış yapamadı.

"Auryon!" diye bağırdı, nereye gittiğinden veya Nylah'ın nerede olduğundan emin olamayarak.

Kullanışsız.

Roan acı dolu bir inilti daha çıkardığında, hissettiği buydu. Vampir güçlü ve inanılmaz derecede hızlıydı. Roan'ın üstünlük sağlayacak gibi görüldüğü her an, Gece Çocuğu dişlerini geçirebileceği hassas bir nokta daha buluyordu.

Ta ki kara alevler vampirin etrafını sarana kadar. Ateş, kıvrılan yılanlar gibi hareket ediyor, varlığın etrafını giderek daha sıkı sararken kavurup yakıyordu. Kara ateş onu Roan'dan uzaklaştırırken çığlıklar artık sadece onundu.

Tessa, Luka'yı aramaya tenezzül bile etmedi ve tökezleyerek yanına indi. Kurdun açık renkli tüyleri ıslak ve koyu kırmızı renkteydi; nereye dokunacağını veya ne yapacağını bilmiyordu. Yaraların nerede olduğunu veya kanamayı nasıl durduracağını bilemiyordu.

"Auryon!" diye tekrar bağırdı. "Auryon, yardım et!"

Bu sefer dişi onun yanına çömelmeden önce bir kül girdabı oluştu.

"Kahretsin," diye mırıldandı Auryon, sonra tiz bir ıslık çaldı. Bir ulumayla karşılık buldu ve birkaç dakika sonra Nylah öne doğru sinsice ilerledi.

"Sadece bir vampirdi," dedi Tessa, nefesleri çok hızlı geliyordu. "Sadece... Onu öldüremezler, değil mi? Öldüremezler... Sadece bir vampirdi."

Nylah, Roan'ı burnuyla dürttü ve ondan yükselen sızlanma, Tessa'nın boğazına tırmanan bir hıçkırığa neden

oldu. Bu kurtlar onundu. Hiç sorgusuz sualsiz onundular. Ona olan sadakatleri ona gönülden verilmişti. Bunu hak etmek veya kendini onlara kanıtlamak zorunda kalmamıştı. Bilmediği bir geçmişle bir bağları vardı ve bunu ona yapmıştı. Roan'ın tek yaptığı onu zarardan korumak, sadık bir yoldaş olmaktı ve o da bunu, lanet olası büyüsünü kontrol edemediği için yapmıştı.

Ellerini kürküne soktu, yapışkan kan parmaklarını kapladı. Auryon'a baktı. "Bir vampir onu öldüremez, değil mi?" diye tekrarladı. "O normal bir kurt değil. O... Ölecek mi?"

"Gece Çocukları doğaları gereği yırtıcı hayvanlardır," dedi Auryon, dumanlı büyüsü Roan'ın tüm yaralarını listeliyormuş gibi üzerinde süzülürken. "Büyüleri ellerinden alınsa da gelişmiş duyularını korudular ve hayatta kalmalarını sağlayacak araçlara kavuştular."

Tessa başını salladı, gözyaşlarının yanaklarından süzüldüğünü hissetti. "Bu sorularıma cevap olmadı," diye bağırdı. "Ölecek mi?"

"Mümkün," dedi Auryon. "Ve önümüzdeki birkaç dakika içinde bir şey yapılmazsa muhtemelen öyle olacak, ama burada ona kimin yardım edebileceğini bilmiyorum."

Nefes alamıyordu. İçine çektiği hava boğazında takılıp kalıyor, ciğerlerine ulaşamıyordu. Roan'ın nefesleri de sığıdı, kaburgaları nefes alırken zar zor yükseliyordu.

"Ama o bir— O yapamaz— O gerçek bir kurt değil," diye ısrar etti Nylah karnının üzerine çökerken. Başını ön patilerinin arasına yaslamış, parlayan gözleri Roan'a dikilmişti ve hafif bir inilti duyuldu.

Tessa, yanında eğilen adamı, iri eller omuzlarını kavrayana kadar fark etmedi. Sıçradı, büyüsü harekete geçti, ama adam onu bırakmadı.

"Onu nereye götürebileceğimizi biliyorum, Tessa," dedi Luka sert bir şekilde. "Hayatta kalacağına dair hiçbir söz veremem ama—"

"Evet," dedi hemen. "Bizi oraya götür. Hemen."

"Ama şunu bilmelisin ki—"

"Beni yakalamanı istiyorum, Luka!" diye hıçkırdı.
"Lütfen, Luka. Lütfen!"

Başını salladı ve başının üzerinden Auryon'a baktı.
"Hepimizin birbirine dokunduğundan emin ol."

Bir saniye sonra, Tessa karnında artık tanıdık gelen o çekişi hissetti ve ardından içeride bir yerlerde tekrar belirdiler. Etrafına bakındı ve nerede olduklarını anlaması sadece bir an sürdü.

Büyük siyah bir at ahır kapısının üzerinden başını uzatıp öfkeyle homurdandığında, telaşla ayağa kalktı. Luka'ya dönerek, "Neden buradayız?" diye sordu.

"Çünkü benden yardım istedin, Tessa," dedi sakince.
"Theon, özellikle atları ve tazıları için bir Şifacı bulunduruyor."

Bunu bilmiyordu. Bu bölgelerden olabildiğince uzak duruyordu, çünkü hayvanlar ilk başta onu korkutuyordu ama şimdi...

Yutkunarak Roan'a baktı. Kurdun gözleri kapalıydı ve ahır kapısı açılıp Theon içeri girdiğinde, onun gözleri yeniden yaşlarla doldu.

Üzerinde, bir saat önce giydiği aynı gündelik kıyafetler vardı. Bakışları bir an Luka'yla buluştu, sonra başını salladı ve zümrüt irisleri onu buldu. Geride kalıp ellerini ceplerine soktu.

"Shea yolda" dedi.

Tessa başını salladı, ellerini ıslak elbisesinin içinde yumruk yaptı. Bunun hayvan Şifacı olduğunu düşündü.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diye mırıldandı, ona bakamadan. "Yani, anlarım ki—"

"İhtiyacın olan bu mu?" diye araya girdi Theon.

Tekrar yutkundu, bir kez başını salladı.

"Sana her zaman ihtiyacın olanı vereceğime söz verdim ve sözümü de tutuyorum."

Bu sözlerin kendisine yaşattıklarını görmezden gelerek sırtını ona döndü ve bir kez daha Roan'ın yanına eğildi.

Başını okşadı, parmağıyla kulağının kenarını ovuşturdu. Yaklaşıp gergin bir sesle fısıldadı: "Çok üzgünüm. Lütfen gitme. Lütfen daha yeni birbirimizi bulmuşken beni burada bırakma."

Şimdi yanaklarından sessizce yaşlar süzülüyor, Luka bir dakika sonra onu tekrar geri çekmek zorunda kalıyordu.

"Shea burada," diye fısıldadı kulağına. "Çalışması için ona alan vermemiz gerek."

Tessa başını salladı ve Luka'nın onu ayağa kaldırmasına izin verdi. Siyah saçlarını topuz yapmış bir Legacy, Roan'ın yanındaydı. Tessa'nın beklediğinden daha küçüktü, belki ondan sadece birkaç santim uzundu ama ellerini kurdun üzerine koymuştu bile. Ellerinden hafif mavi-gümüş bir ışık yayılıyordu, kaşları konsantrasyonla çatılmıştı.

"Ne yapıyor?" diye sordu Tessa, ancak o zaman Luka'nın onu göğsüne gevşekçe bastırdığını, parmaklarının sıkıca gömleğinin içine girdiğini fark etti.

"En basit anlamıyla, tüm yaraları o görüyor. İnsanlar için Şifacılardan hiçbir farkı yok," diye cevapladı.

"Bir Şifacı'nın işe yaradığını hiç görmedim," dedi gergin bir sesle. "Değerlendirmelerin bu kısmında genellikle bilincimi kaybederim."

Luka buna bir şey söylemedi ama Theon'un bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu ve söylenen her şeyi dinlediğini biliyordu.

"Kurttan daha fazlası mı? Senin tazıların gibi mi?" diye sordu Shea, Theon'a bakarak.

"Bilmiyorum," diye cevapladı. "Auryon mu?"

Dişinin yüz hatları gergindi, birkaç adım ötede duruyordu, Nylah da yanında oturuyordu. "Evet," diye cevapladı.

"Bundan daha fazlasına ihtiyacım olacak," diye cevapladı Shea, çantasından bir şeyler çıkarırken.

"Onlar İz Sürücüler," diye cevap verdi.

"Yani İzcilerin akrabaları mı?" diye açıkladı Theon.

Auryon başını iki yana salladı. "Hayır. Onlar İz Sürücüler. Tanrı alemlerinden. Arius, güçleri ortaya çıktığında Temural'a bir İz Sürücü yavrusu hediye etmişti. Bunlar da o yavrudan."

"Ama bu, bir vampirin onu öldüremeyeceği anlamına geliyor, değil mi?" diye araya girdi Tessa. "Çünkü o normal bir kurt değil mi?"

"İzciler öldürülebilir," dedi Auryon, gözlerini yaralı kurda dikerek. "Yenilmez değiller."

"Burada olasılıklar ne kadar, Shea?" diye sordu Theon.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı. "Hiç Tracker üzerinde çalışmadım."

"Cienna ve Gia'yı yardıma göndereceğim."

Tessa göz ucuyla ona baktı. Adamın gözleri dikkatle Roan ve Shea'ya dikilmişti, çenesindeki kas seğiriyordu.

"Bilgileri takdire şayan. Onu taşıyabileceğimiz bir yer var mı?" diye yanıtladı Shea.

"Onu hareket ettiremezsin!" diye kekeledi Tessa, Luka'nın elinden kurtulup öne doğru sendeleyerek. "Daha da kötüleştirebilirsin."

Luka, "Onları gitmeleri gereken yere taşımalarına yardım edeceğim, Tessa," dedi.

"Hayır," diye çıkıştı, bileklerinin etrafındaki sönük ışık şeritleri hafifçe parladı.

"Tessa, Şifacı'yı dinlememiz gerek. Bilgili olanlar onlar."

"Burası iyi," dedi Shea, onlara bakarak. "Daha dengeli hale getirebilirsek onu taşıyabiliriz."

"Eğer?" diye sordu Tessa.

"Tessa'yı temiz kıyafetler almaya götürsen olmaz mı?" dedi Theon, Luka'ya dönerek. "Ben kurt ve Auryon'la kalacağım. Yeni bir gelişme olursa sana haber veririm." Sonunda bakışlarını Luka'ninkilerle buluşturdu. "Buna razı olur musun?"

Bilmiyordu. Bu kirli, ıslak elbiseyi çıkarıp ellerindeki kanı temizlemesi gerektiği için çok kararsızdı ama Roan'ın yanından ayrılıp ayrılamayacağını da bilmiyordu. Üstüne

üstlük Theon ona bir seçenek sunuyordu ve bu, şu anda anlamaya çalışmak bile istemediği şeyler yapıyordu.

Bu yüzden elinden gelenin en iyisini yaptı ve her şeyi kapattı. Düşüncelerini. Duygularını. Dünyayı dışarıda tutmak için tüm benliğini derinlere itti ve tekdüze bir sesle, "Tamam, tamam," dedi.

"Emin misin, Tessa?" diye sordu Luka, sesi alçaktı.

"Evet. Burada sana yardımcı olamayacağım."

Onun kendisini incelediğini hissedebiliyordu, ama bir an sonra elinin beline yerleştiğini hissetti. Daha birkaç adım atmışlardı ki Theon, "Bugün erken saatlerde gelenler odamda," diye seslendi.

Luka'nın kaskatı kesildiğini hissetti ama o sadece gergin bir şekilde, "Not edildi," dedi.

Ahırlardan çıkıp bahçelere adım attıklarında kar yağıyordu. Rüzgârın esintileriyle savrulan iri kar taneleri, havayı tenine acıtıyordu. Luka'nın parmakları dirseğine dolandı ve onu durdurdu. "Artık Shea'dan uzakta olduğumuza göre, bizi Seyahat ettirebilirim."

"Yürüyebilirim," dedi düz bir sesle.

"Ayakkabı giymemişsin ve..." Bakışları gökyüzüne kaydı, sonra tekrar ona döndü. "Neredeyse hiçbir şey giymiyorsun. Bu havada ıslak kıyafetlerle yürümek ideal değil."

"Tamam," dedi, kelime diğer kelimeler kadar düz ve keskindi.

Saniyeler sonra daha önce hiç girmediği bir yatak odasında duruyorlardı ama hemen onun odası olduğunu anladı. Theon'un odalarının aynı modern dekoruna sahipti. Sadece siyahlar ve griler yerine bu odada koyu lacivert ve koyu kahverengiler vardı. Yatak Theon'ununki kadar büyük değildi, çünkü üç kişi için yapılmamıştı ama yumuşak yorgan ve neredeyse bir düzine yastık alanın çoğunu kaplıyordu. Luka'nın yaktığı bir şöminenin önünde, fazla doldurulmuş yumuşak kahverengi deri bir kanepe vardı ve Luka'nın tek düşünebildiği, kendi şöminesini

yapabilecekken odasında bir şömine olmasının ne kadar saçma olduğuydu. Dahası, dokunulduğunda her zaman sıcaktı. Şömineye ne ihtiyacı vardı ki?

Theon'un odaları her zaman temiz ve düzenliydi; her şeyin bir amacı ve bir yeri vardı. Ama Luka'nın odasında, tıpkı şehir evindeki gibi, etrafa saçılmış aynı tuhaf biblolar vardı. Odanın her yerinde küçük altın heykeller, tuhaf tabaklar, gümüş şamdanlar ve küçük bronz kutular vardı. Hiç düşünmeden birine yöneldi. Daha büyük bir kutunun kapağını kaldırdığında, kadife kakmalı olduğunu ve içinde en az yirmi farklı yüzük olduğunu gördü. Peki neden tüm bunlara sahipti?

Arkasından gelen boğaz temizleme sesini duyunca, ona dönmeden önce kapağı kapattı. Ayakkabılarını bir yerlerde kaybetmişti ve banyodan gelen ılık zemine sıcak bir parıltı yayıyordu.

"Duş almalısın, baştan çıkarıcı. Şu ıslak kıyafetlerini çıkar da biraz ısın," dedi.

Gözlerini devirdi. "Şu anda bende baştan çıkarıcı hiçbir şey yok." Ellerini, üzerlerinde kurumuş kan lekeleriyle, vurgularcasına kaldırdı.

Luka hiçbir şey söylemedi ama bağın altında bir şeylerin titrediğini hissetti. Şu anda bunu düşünemeyecek kadar ilgisizdi.

Başka bir şey söylemeden banyoya yürüdü ve kapıyı arkasından kapattı. Elbisesini üzerinden çıkarıp Theon'un süitindeki kadar görkemli bir duşa girdi. Neyse ki, bu sayede farklı düğmeleri nasıl kullanacağını zaten biliyordu.

Üzerine sıcak su döküldü ve pembemsi suyun ayaklarının dibindeki giderden aşağı akışını izledi. Sonunda duşta ne bulduysa onunla yıkandı. Luka, Theon'un kullandığından daha fazla saç ürünü kullanmıştı; muhtemelen saçlarını uzun tuttuğu için. Bir süre sonra duştan çıktığında, banyo buharla kaplanmış, ayna yoğunlaşma nedeniyle buğulanmıştı.

Yumuşacık lacivert bir havluyla kurulandıktan sonra, makyaj masasına gidip avucunu havlunun yüzeyinde gezdirmeden önce havluyu vücuduna sardı. Menekşe gözler ona dik dik bakıyordu, donuk gri benekler arasından sıyrılıyordu. İkinci İşaret'in bir kısmı havlunun altından görünüyordu ve parmağını havlunun üzerinde gezdirdi. Faven'a dönmesi gerektiğini biliyordu ama bu yerin tanıdıklığı, günün olaylarından sonra tüm benliğinin sakinleşmesine neden oluyordu. Ve gerçekten Roan'ı burada bırakıp onsuz geri dönebilir miydi? Faven'a gittiğinden beri Roan onun arkadaşıydı. Oradaki normallik hissi oydu, onu ayakta tutan oydu ve şimdi o da gidecekti.

Mekanik bir hareketle, büyük bir dolaba açılan kapıdan geçti. Takım elbiseler ve resmi kıyafetler tüm duvarı kaplıyordu ve parmaklarını kollarında gezdirerek arka duvara ulaştı. Tüm duvarı kaplayan daha büyük bir şifonyer vardı, üst kısmında özenle sergilenen tuhaf bir dizi boş çerçeve vardı. Sığ bir üst çekmeceyi açtığında daha fazla yüzük buldu. Gümüş ve altın, bakır ve platin. Çeşit çoktu. Farklı değerli taşlar, farklı boyutlar. Safir ve zümrütlerle süslü altın bir yüzük aldı, elinde çevirip geri koydu.

Çekmeceyi iterek kapatıp yan duvara geçti. Daha küçük bir kıyafet koleksiyonuydu ama daha günlük görünüyordu. Kapüşonlu bir Chaosphere sweatshirt bulduğunda askıdan çıkarıp giydi. Elbette üzerinde büyük duruyordu, bol ve dizlerine kadar geliyordu. Ve bu Firewings'ti. O takım berbattı. En son maçlarını izlediğinde takımını yenmiş olsalar bile, Whirlwinds kadar iyi değildi.

Saçlarını açtı, havlularını astıktan sonra çekmeceleri karıştırıp bir fırça veya tarak aradı. Sonunda banyodan çıktığında, Luka'yı kanepede, bir ayağı sehpanın üzerinde buldu. Telefonunda bir şeylerle uğraşıyordu ve kapı açıklığına baktı. Gözleri tekrar telefonuna döndü, sonra hemen ona döndü.

Duraksadı, sweatshirt'ünün eteğini yokladı. "Giyecek hiçbir şeyim yoktu."

"Bunu giyebilirsin." demesi birkaç saniyesini aldı.

"Hala Firewings'i nasıl sevebildiğinizi anlayamıyorum" diye ekledi.

Dudakları seğirdi, duruşundaki gerginlik biraz azaldı. "Theon, Shea'nın hâlâ Roan üzerinde çalıştığına dair bir mesaj gönderdi. Cienna ve Gia da orada."

Tessa başını salladı, akmak üzere olan taze gözyaşlarını yuttu.

"Seni tekrar aşağıya götürmemi ister misin?" diye sordu Luka.

"Hayır," dedi yumuşak bir sesle. "Sanırım sadece orada bir engel teşkil ediyorum."

"Sen hiçbir zaman yolumuzda değilsin, Tessa."

Ayakları üzerinde kıpırdanırken buna verecek bir cevabı yoktu. "Ayrılmaya hazır değilim. Onun hayatta kalacağından emin olana kadar değil."

"Sen hazır olana kadar ayrılmamıza gerek yok," diye cevapladı ve telefonunu bir kenara koydu.

"Tamam aşkım."

Üzerlerine garip ve gergin bir sessizlik çöktü, ta ki sonunda Luka, "Gel buraya otur," diyene kadar.

Hareketleri kaskatı kesilmişti, sanki bugün yorucu bir aktivite yapmış gibi hissediyordu bedenini, ama aslında tek yaptığı sevdiği bir arkadaşını tehlikeye atmak olmuştu.

Luka'nın yanındaki kanepeye yerleşirken düşünebildiği tek şey buydu. Şu anda bağı rahatlığına ihtiyacı vardı.

Camın arkasında hapsolmuş titrek alevlere bakarak, "Luka?" dedi.

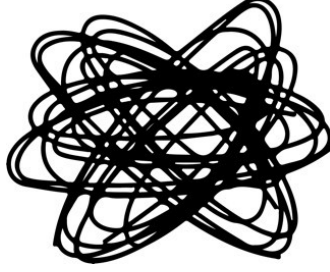
"Evet?"

"Beni eğitmeni istiyorum. Senin ve Theon gibi dövülebilmemi. Bu gücü kontrol edebilmemi." Duraksayıp tekrar söyledi: "Beni eğitmeni istiyorum."

Kolu omuzlarına dolandı ve bu hisle birlikte uzuvlarından aşağı bir zevk dalgası yayıldı. Onu biraz daha kendine çekip yanına sokulduğunda, şakağı omzuna düştü

ve orada durdu. Adam, "İşte benim kızım. Yarın başlayacağız," dedi.

AXEL



Kanın duvardan aşağı doğru kaymasını izledi. Yavaşça akıyor, arkasında kırmızı bir leke bırakıyordu.

Bree'nin söz verdiği gibi burası karanlık değildi. Yumuşak bir yatakta kıvrılmış yatıyordu, yorgani her yere t  y ve yastıklarla doldurulmuşt  . Bu ona Luka'nın yatağını her zaman nasıl d  zenlediğini hatırlatıyordu ama ne l  ks   ne de konforu umursamıştı. İlk kan damlasının ardından bir damla daha aktığı i  in.

Tadına bakmak i  in defalarca kalkmıştı. Parmağıyla yakalamaya   alışmıştı. Hatta o lanet duvarı yalayacak kadar ileri gitmişti. Her seferinde kayboluyordu. Hayal g  c  n  n bir   r  n  yd  . Sayısız denemeden sonra artık denemeyi bırakmıştı. Şimdi saatlerdir burada, vizyonların i  kencesiyle yatıyordu. Tessa b  yle mi hissediyordu? En azından vizyonları sonunda bir şekilde ger  ek olmuşt  .

Bir damla daha kan geldi. Bir tane daha. Bir tane daha. Bir tane daha.

O boşt  .

G    kuyuları boşt  .

Ruhu boşt  .

Belki de Bree'nin isteği o kadar da k  t   olmazdı. Aslında, burada ne kadar uzun s  re yatarsa, neden

almaması gerektiğini hatırlamakta o kadar çok zorlanırdı. Artık saklanmak zorunda kalmayacaktı. İstekleriyle mücadele etmek zorunda kalmayacaktı. Babası, zayıflığını kullanarak onu kontrol edemeyecekti.

Bir damla kan daha.

Maun duvarın zengin kahverengisine karşı çok hoş görünüyordu.

Kanı daha güzel olurdu.

Saçları, ışığı yansıtan abanoz rengi buklelerle daha parlaktı.

Neden onun için bundan kaçınıyordu? Bree onu bulacaktı ve onunla gelebilirdi.

Bir yavru kedi ve bir canavar.

Mükemmel bir dengeydi.

Duvardan aşağı süzülen bir damla kanı izlerken kendi kendine gülümsedi.

Ona gelirdi ve o artık boş kalmazdı.

Bir damla daha.

Biraz daha.

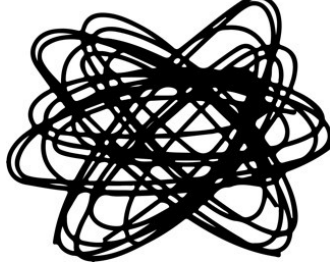
Yataktan kalkıp o kan damlasını yakalamaya çalışırken kendi kendine bunu söylüyordu.

Tekrar.

Ve yine.

Ve yine.

LUKA



Luka, gelen mesaja kendisini uyaran titreşimin Tessa'yı uyandırıp uyandırmadığından emin olmak için telefonunu sehpadan kaptı. Tessa bir saat önce omzuna yaslanıp uyuyakalmıştı ve sonunda onu uyluğuna yasladığı bir yastığa yatırmıştı. Yatağına son gelişinden beri muhtemelen düzgün uyumadığını bilerek uyumasına izin vermişti. Şimdi onunla antrenman yapmayı kabul ettiğine göre, yatağını daha sık arayıp aramayacağını merak etti. Ejderhasının bu fikri ne kadar sevdiğini görmezden gelip telefonu çevirip mesajın kimden geldiğine baktı.

Theon: Neredesin?

Luka: Yatak odası. Koltuğumda uyuyor.

Theon: Geliyorum. Oturma odasına mı?

Luka: Orada görüşürüz.

Bağlantı yoluyla iletişim kurabilmelerine rağmen, ikisi de bunu tercih etmemişti. Sadece ikisi konuşurken bu durum fazla samimiydi. Tessa söz konusu olduğunda ise durum farklıydı; sanki mantıklı olması için üçünün de olması gerekiyormuş gibi.

Tessa, onu fazla sarsmamaya çalışarak kanepeden kayarken uykusunda kaşlarını çattı. Yatağın ucundan yumuşak bir battaniye alıp üzerine örttükten sonra oturma odasına yöneldi. Yatak odasının kapısını açık bıraktı. Uyanırsa, pazarlığı başlatmadan önce Theon'un burada olduğunu bilmesini istiyordu. Bağ muhtemelen ona söylerdi ama riske girmek istemiyordu.

Odasının etrafındaki korumalar, Theon kapıdan girmeden bir saniye önce onu uyardı. Luka kadar yorgun görünüyordu ve bunun kimsenin uyumamasından kaynaklandığını düşündü. Keşke herkes şehir evindeki o sıkışık küçük yatakta uyusaydı diye düşündüğüne inanamıyordu.

"Nasıl?" diye sordu Theon.

Luka omuz silkti. "Duş aldı. Biraz uyuyor. Antrenman yapmayı kabul etti."

Theon kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi?"

"Kurdun neredeyse ölmesi onu çok sarstı," dedi Luka küçük mutfağına doğru yürürken. Ama burada kalmadığı için pek bir şey yoktu.

"Yukarıya biraz yiyecek gönderebilirim," dedi Theon, telefonuna uzanarak. "Eminim uyandığında da acıkacaktır."

Theon bunlarla meşgulken, Luka kendine bir bardak su aldı ve bardağı lavaboya koymadan önce hepsini içti. İkisinin Tessa'dan daha fazla konuşacak şeyleri vardı ve Luka nereden başlayacağını bilmiyordu. İşler bu kadar kısa sürede nasıl bu kadar kötüye gitmişti?

"Sanırım bugün daha önce söylediklerini doğrulama fırsatın olmadı?" diye sordu Luka, Theon gelip adadaki bir tabureye oturduğunda.

"Babamın sözde Eğlence Bölgesi'ndeki evi hakkında mı?" diye sordu Theon. Luka başını sallayınca iç çekti ve "Hayır. Oraya gitmem gerekecek. Kylian ve Giselle'in herhangi bir yazışmaya cevap vereceğinden şüpheliyim ama eğer doğruysa, Axel'ı saklamak için harika bir yer." dedi.

Dönüşümcü Alfa ve Beta, muhtemelen herhangi bir soruyu yanıtlamak için bir izleyici kitlesi talep edecektir. Başka bir şeyle kendilerini dışlanmış hissedeceklerdir.

"Öyleyse metroya mı gideceksin?" diye sordu Luka.

"Sanırım."

"Beni almadan metroya mı gideceksin?" diye açıkladı.

"Şu anda sana daha çok ihtiyacı var," dedi Theon, açık yatak odası kapısına bakarak.

"Ben hala senin lanet olası Koruyucunum, Theon," diye çıkıştı, ciğerleri hafifçe yanıyordu ve heyecanla dumanını dışarı veriyordu.

"Biliyorum," diye karşılık verdi Theon, gücü gözlerinde belirip içgüdüsel bir meydan okumaya cevap vererek. "Şu anda en önemli şey o. Onu korumanı istiyorum."

Haklısın. Çünkü ondan uzakta bu kadar zaman geçirmek çok kolaydı. Görünüşe göre Theon'dan daha çok etkileyen, lanet olası bir bağdı hâlâ. Belki de şu anda Axel'a daha fazla odaklanmıştı, ama bu daha önce hiç olmamıştı Tessa.

"Tristyn'i de yanıma alacağım," diye ekledi Theon.

"Kara Kalp mi?" diye sordu Luka. "Ciddi olamazsın."

Theon tekrar iç çekti. "Kendini birkaç kez değerli kanıtladı ve son zamanlarda da yardımcı oldu. Devram'ın seçkinleri arasında saygın bir yeri var ve şirketi aracılığıyla bilgiye erişebiliyor."

"Yani artık ona güveniyor musun?"

"Dolaylı olarak değil ama Tessa'ya yardım etmeye çalışıyor."

"Onlar kim?" diye sordu Luka, Tessa konusunu şimdilik kapatmıştı.

"Razik Greybane ve Eliza," dedi Theon, Luka'nın tam olarak kimden bahsettiğini bilerek. "Scarlett ve Sorin'in dünyasındanlar. Eliza onun Kaynağı, ama buradaki Kaynak gibi değil. Hâlâ her şeyi anlamaya çalışıyorum. Paylaşabilecekleri şeyler sınırlı, bu yüzden kaderi falan kışkırtmıyorlar," dedi Theon. "Ama Razik... Sanırım Scarlett

senin kardeşin olduğuna inanıyor ve bu yüzden sana telefonda hiçbir şey söyleyemedim."

Zira Razik'in onunla bir akrabılığı olmasa bile (ki birbirlerine ne kadar benzedikleri düşünülduğünde bu pek olası değildi), ima açıktı. Erkek olan Sargon Mirası'ydı.

"Değişebilir mi?" diye sordu Luka kesin bir dille.

"Ejderhanın tam halini görmedim ama onu izole edebiliyor. Tıpkı senin gibi," diye yanıtladı Theon.

"Akraba olduğumuza mı inanıyor?"

"Bilmiyorum. Bu sabahki karşılaşmadan sonra Eliza'yla kaldıkları odalara çekildiler. Beni buraya getirmesini istemek zorunda kalana kadar onu bir daha görmedim ve zamanımız olsa bile benimle bu konuyu konuşmazdı. Çok konuşmaz, çabuk sinirlenir ve... Şey, o..." Theon, Luka'ya doğru elini salladı.

"Teşekkürler," dedi Luka ciddi bir tavırla.

"Bu bir hakaret değil," diye yanıtladı Theon. "Seninle aynı özelliklere sahip. En büyük fark, senin gibi strateji odaklı olmaktan ziyade bilgiye odaklı olması. Adam çok şey biliyor ve Cienna'nın asla saçma olmayan saçmalıklarını bile yorumlayabiliyor."

"Öyleyse sana yardım edecek çok kişi var gibi görünüyor," diye mırıldandı Luka.

Theon durakladı. "Sen—"

"Hayır," diye araya girdi Luka, tezgaha yaslandığı yerden doğrularak. "Sen planların diğer tüm yönleriyle ilgilenirken ben Tessa'yı meşgul edeceğim."

"Luka, ciddi olamazsın. Burada olan bu değil," dedi Theon.

Sinirli bir şekilde homurdandı. Luka onun inanmazlığını anlıyordu çünkü ne zaman böyle davranmıştı ki? Planlarının başarılı olması için yapılması gerekeni yapmıştı. Valter onu kendi işlerine Yeraltı'na gönderdiğinde bile, emirleri yerine getirmişti çünkü bu daha büyük bir şeye yol açıyordu ve aniden karşısına çıkmış, tıpkı Aziz Orcas kardeşler gibi öfke nöbeti geçiriyordu. Ama kendini hiç bu kadar... önemsiz

hissetmemiştir. Mesele şu ki, Muhafız bağı Theon'u koruma ihtiyacını güçlü kılıyordu ve içindeki ejderha bu bağı yüzünden Theon'u kendisininmiş gibi görüyordu. Daha büyük sorun ise ejderhanın son zamanlarda Tessa'yı da kendisininmiş gibi görmesiydi ve Luka bununla ne yapacağını bilmiyordu. Bu sinir bozucuydu ve karşılığında onu da sinirlendiriyordu. Theon'a sahiplenici diyorlardı ama ejderhası bir şeyi kendisininmiş gibi sahiplendiğinde? Luka, Tessa'nın sık sık olduğı gibi kendini kontrolden çıkmış hissediyordu.

Ve aniden Razik'in de aynı şeyi yaşayıp yaşamadığını merak etti. Bu, kendi soyunun normal bir özelliğı miydi? Peki ya nesnelerin değerli olup olmadığını anlama içgüdüğü? Erkek onunla oturup konuşma zahmetine girer miydi? Akraba olabileceklerini umursar mıydı? Kardeş olabilirler miydi? Onun gibi başkaları da var mıydı? Yoksa o da kendi dünyasında yalnız mıydı?

"Luka?" dedi Theon, alçak ve telaşlı bir sesle. "Seni Tessa'ya göndermemin sebebinin—"

Boğaz temizleme sesi ikisini de doğrultup kapıya doğru döndürdü. Tessa orada duruyordu ve Luka, Theon'un üzerinde sweatshirt ve başka hiçbir şey olmadan onu içeri almasını izliyordu.

"Tessa, nasılsın?" diye sordu Theon, taburesinden kalkıp ayağı kalkarken, ona doğru sadece bir adım atmıştı ve o da geri çekiliyordu. Luka'ya baktığında gözleri suçlayıcı bir bakışla kısıldı.

"Sadece konuşuyorduk, baştan çıkarıcı," dedi Luka, adanın etrafından dolaşırken. Ondan geri adım atmadı ve Theon, ağzının ince bir çizgi haline gelmesinden anladığı kadarıyla bunu açıkça fark etti.

"Benim hakkımda," diye açıkladı.

"Bazıları," diye itiraf etti Luka. "Ama hepsi değil."

"Doğru," dedi şüpheyle.

"Düşündüğün gibi, her şey seninle ilgili değil," diye kuru bir şekilde cevapladı Luka, ondan birkaç adım uzakta

dururken.

"Ne kadar da aptal," diye mırıldandı kendi kendine. Gözleri Theon'a kaydı. "Roan nasıl?"

"Anladığım kadarıyla durumu stabil," diye yanıtladı Theon, ellerini ceplerine sokarak. "Auryon ve ben onu kulübelerin arka odasına taşımaya yardım ettik. Dişi yavrularını doğurmaya yakın olduklarında orada tutuyorum."

Tessa yavaşça başını salladı. "Auryon artık onunla mı? Peki ya Nylah?"

Theon, Luka'ya baktı ve bağıın içinden süzülen umudu hissedebiliyordu. Tessa'nın onunla sakin ve mantıklı bir şekilde konuşması sık sık tanık oldukları bir şey değildi. Ayrıca, neredeyse yıkıcı bir kayıp yaşamıştı. Artan duyguları onu genellikle histerik yapardı, bu değil.

"Evet, Auryon diğer kurtla birlikte onunla kaldı. Shea da orada nöbet tutuyor. Ne gerekiyorsa yapmasını söyledim," diye yanıtladı. "Ama Cienna hayatta kalacağını kabul etti. İyileşme süreci şu anda bilinmiyor."

Tessa tekrar başını salladı, sweatshirt'ünün eteğiyle oynayıp iki erkeğin de bakışlarını çıplak bacaklarına çekti. "Auryon onların kurt olmadığını söyledi. İz Sürücüler olduğunu söyledi."

"Evet," diye onayladı Theon.

"Ve sen ona inanıyor musun?"

Theon kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi?"

Soruyu duyunca bileklerindeki bantlar parladı, gözlerinde de aynı parlaltı belirdi. "Bana yalan söyledi. Aylarca. Kim olduğu ve burada ne yaptığı konusunda. Kimseye güvenmiyorum."

"Bu adil," dedi Luka. "Ama bu, onun bilgili olduğu gerçeğini ortadan kaldırmaz."

"Bildiğimiz kadarıyla," diye karşılık verdi Tessa. "Bildiğimiz kadarıyla her konuda yalan söylüyor olabilir."

Theon, başparmağı ve işaret parmağıyla alnını ovuştururken, "İzciler gerçek Tessa ve seninle aralarında

gördüklerime bakılırsa, doğru söylüyor. Hâlâ var olduklarını bilmiyordum, yoksa daha önce bir araya getirirdim. Daha doğrusu, Devram'a girebileceklerini fark etmemiştim." dedi.

"Bunlar ne?" diye sordu Tessa, ona yaklaşarak. Luka, Tessa'nın bunu yaptığının farkında olmadığını biliyordu.

"İzciler, tam da bu isimle anıldılar. Kaos'tan İlkler'e bağlı olarak çıktılar. Her biri için bir çift," diye açıkladı Theon.

"Yani onlar tanrılar gibi mi?" diye sordu Tessa, başını ilgiyle eğerek.

"Hayır," dedi Theon başını sallayarak. "Yetenekleri var ama tanrılar kadar güçlü değiller."

"O zaman onlar Koruyucular gibi mi?"

Theon başını tekrar salladı. "Bağlı olmak belki de en iyi terim değil. Sargon ve Arius Mirası arasındaki Koruyucu bağı gibi koruma güdüsüyle hareket etmiyorlar. İstemeyebilir de, ama eşsiz yetenekleri sayesinde bağlı oldukları kişiyi her zaman takip edebiliyorlar. Seyahat edebiliyor ve birlikte ortaya çıktıkları tanrılar gibi ölümsüz bir ömre sahipler. Gece Çocukları gibi güç ve hıza sahipler, ama kana ihtiyaçları yok."

"Ama ölebilirler mi?" diye sordu Tessa.

Artık o kadar yakınlaşmıştı ki, Theon istese uzanıp ona dokunabilirdi ve Luka da onun bunu istediğini biliyordu. Bunu, parmaklarının yanlarında seğirmesinden anlayabiliyordu. En ufak bir şekilde nasıl daha da yakınlaştığını. Gözlerinin saçlarından ağzına, sonra gözlerine nasıl kaydığını, sanki onu bir daha ne zaman göreceğini bilmediği için her ayrıntıyı ezberliyormuş gibi.

"Yapabilirler," diye yanıtladı Theon. "Birçoğu yaptı."

"Nasıl?"

"Bunu Auryon'a sormamız gerekiyor. Ayrıntılarını bilmiyorum."

Tessa bir an sessiz kaldı, dikkati odada oradan oraya savrulurken Theon, Luka'ya bakmaya cesaret etti. Cevap

olarak sadece omuz silkti. Ŗu anda patlamaya hazır tam bir kaos içindeydi ve buna nasıl hazırlanacağını bilmiyordu.

"Ama daha fazlası var mı? Onlar... çiftleştiler mi yoksa?" diye sordu Tessa, Theon'dan uzaklaşıp oturma odasında dolaşırken.

Eşyalara dokunmak.

Ona ait olan şeyler, ruhunda hiçbir kıpırtı yaratmazken, antika bir çerçeveyi eline alıp elinde çevirdi. Hayır, şimdi ejderhası huzur içinde uyuyordu, gözünü bile açmıyordu.

Lanet olası işe yaramaz şey.

"Auryon'un söyledikleri doğruysa, evet," diyordu Theon.

"Benim olduklarını söyledi," diye mırıldandı Tessa.

"Öyle görünüyor," dedi Theon. "Gerçekten de bir şekilde sana bağlılar."

"Ama nasıl? Eğer buradaysam, eğer-" Aniden durdu, bakışları Luka'nınkilerle buluştu. Luka, neden aniden onu aradığını anlamayarak, kaşlarını soru sorarcasına kaldırdı.

Tessa ondan uzaklaştı, çerçeveyi yere bıraktı ve odanın içinde biraz daha dolaştı. Saçlarına uzandığı anda sırada ne olduğunu anladı ve tahmin ettiği gibi, mırıldanmaları onlara değil, kendineydi.

"Biliyor. Geri dönmem gerek. Bir anlaşmamız var. Bana söylemesi gerekiyor. Ben anlaşmanın bana düşen kısmını yerine getiriyorum."

Bu son sözlerle Theon'un dikkati Luka'ya kaydı, bakışlarında ağır bir suçlama vardı.

"Kim veya ne olduğunu bilmiyorum," dedi Luka alçak sesle. Sonra çenesini ona doğru çevirdi çünkü dinlemeleri gerekiyordu. Bu haldeyken bir şeyleri açığa vurma eğilimindeydi. Söyledikleri çoğu zaman Cienna'nın sözleri kadar saçmaydı ama her ne hakkında konuşuyorsa, gerçekleştiğinde her zaman mantıklı geliyordu. Aradaki fark, Cienna'nın ne hakkında konuştuğunu bilmesiydi; Tessa ise bunların hiçbirini anlamıyordu.

"O burada değildi, ben de burada değildim. Onlar burada değildi. Kimse buraya ait değil. Dengeyi sağla.

Yapmamız gereken bu," diye devam etti, o ışık kollarını tekrar sararken.

O kadar ani bir şekilde durdu ki sanki görünmez bir duvara çarpmış gibiydi.

"Benimle geri dönebilir mi? Yani Roan mı?" diye sordu Theon'a.

Tereddüt etti, belli ki onu kızdırmayacak bir şekilde söylemesi gereken her şeyi söylemeye çalışıyordu.

"Onu hareket ettirmek riskliydi," diye atıldı Theon. "Ve bu sadece kısa bir mesafeydi. Ama tabii ki, o gelene kadar burada kalabilirsin..."

"Burada kalamam," diye araya girdi.

Theon kaskatı kesildi. "Elbette yapabilirsin."

"Hayır. Yapamam," diye tekrarladı. "Bu yüzden mi yardım ettin?"

Theon ona doğru bir adım attı ve o olduğu yerde kaldı. Hiçbir ürkme yoktu. Aralarında mesafe yoktu. Bağda hiçbir gerginlik veya korku yoktu ve Luka, kendi adına dik durduğu bu hareketiyle onunla gurur duyduğunu fark etti. Bir kez olsun, bunu kendisi için yapması için başkasına bağımlı değildi.

"Sana zaten söylemiştim küçük fırtına," dedi Theon, sesi Tessa'nın içini titreten bir şekilde boğuktu. "Sana her zaman ihtiyacın olanı vereceğim. Roan senin için açıkça önemli. Bu yüzden benim için de önemli."

Bir adım daha attı, ama kadın hâlâ kıpırdamadı. Ama boğazı yutkunarak inip kalktı.

"Burada kalmak istersen odalarımızda kalabilirsin. Ben başka bir yerde kalacağım," diye ekledi, itiraz etmesine fırsat vermeden. "Gitmeyi seçersen, istediğin sıklıkta güncelleme gönderebilirim."

"Ne güzel sözler bunlar," diye mırıldandı.

"Sana hiç yalan söylemedim, Tessa," diye cevap verdi.

Luka, Theon'un bunu fark etmediğini biliyordu. Bu bir dürtüydü, aralarındaki bağa, ona ve olmaması gereken her şeye karşı doğal bir tepkiydi. Ama elini kaldırdı. Tessa

bakışlarına o kadar dalmıştı ki, o da fark etmedi. Ta ki parmak uçları yanağına değene kadar.

Sonra geriye doğru sıçradı, çıplak ayakları altındaki halıya takıldı. Gücü alevlendi, etrafında şimşekler çaktı ve Luka, aralarına girmek için öne doğru sendeledi. Alevleriyle çarpışan gücünün acısını hâlâ hissediyordu ve derisinin altındaki ejderha artık tamamen uyanmıştı.

"Burada kalamam," diye alaycı bir şekilde sıırıttı Tessa, tüm savunmasızlık izleri tamamen silinmişti. "Luka'yı Roan konusunda bilgilendir. Zaten düzenli olarak güncellemeler için onu aradığından eminim."

"Ben..." diye söze başladı Theon, ama söyleyeceği şeyi bitirmeden sözünü kesti. "Luka'yı Roan hakkında bilgilendireceğim."

Luka'ya dönerek, "Pantolon almam lazım." dedi.

"Süitte bolca var," diye cevapladı Luka, Theon'u işaret ederek.

Alt dudağını ısırarak, sert bir ses tonuyla sordu. "Lütfen bana getirir misin?"

"Evet," dedi Luka iç çekerek, neden oraya girmek istemediğini çok iyi biliyordu. Bir daha o odalara adım atıp atmayacağından emin değildi. "Sadece burada kal, tamam mı?"

"Kuralları biliyorum," diye alaycı bir şekilde konuştu.

"Sen de onları takip etmeyi hiç umursamıyorsun," diye mırıldandı aynı şekilde.

Kapıya vurulması dikkatini çekti ve kaskatı kesildi, etrafındaki güç anında kabardı.

"Sakin ol bebeğim," dedi Luka, alaycı tavrından eser kalmamıştı. "Yemek bu."

"Yiyecek mi?" diye şaşkınlıkla tekrarladı.

"Burada kalmadığım için yiyecek hiçbir şey yok. Theon yemek sipariş etti." Onun asık suratına karşılık, "Burger ve patates kızartması," diye ekledi.

"Öyle değil," diye alay etti.

Ama gerçekten de, yemekler ada tezgahına konduğunda, Tessa'nın mutfağa geri dönmesine neden olan şey üç pastırmalı hamburger ve patates kızartmasıydı. Luka otururken, Theon oturmadı.

"Odalarımından birkaç parça kıyafet alacağım," dedi. Duraksayıp onu izledi, ama kadın şimdi ona bakmayı kesinlikle reddediyordu. "Ben yokken Roan'ı da kontrol edeceğim."

Başını salladı, hâlâ ona değil, her yere bakıyordu. Theon dönüp odadan çıkmadan önce Luka, bağın üzerinden istifa iç çekişini hissetti. Erkek hiçbir şeyi engellemiyordu, bu da Tessa'nın da onları tamamen dışlamadığı sürece her şeyi hissettiği anlamına geliyordu, ama muhtemelen öyleydi.

Yemeğinden birkaç lokma aldıktan sonra sert bir şekilde, "Bunu yapma." dedi.

Luka, hamburgeri ağzına yaklaşıırken durakladı. "Neyi yapmayalım?"

"Burada otur ve benden özür dilemeni veya her neyse onu bekle."

"Ne için özür dilemen gerekiyor?"

Kendi burgerini masaya bıraktı, parmaklarını peçetesine silerek taburesinde dönüp ona baktı. Dizleri onun dizlerine çarptı ve onları hiç oynatmadığı için fark etmemiş gibiydi.

Aman Tanrım.

"Ona daha... iyi davranmam gerektiğini mi düşünüyorsun?" diye suçladı.

"Ben hiçbir zaman bu sözleri söylemedim."

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diye homurdandı ve yemeğini bir kenara itti.

"Tanrılar aşkına, bir şeyler yemelisin Tessa," diye homurdandı, yemeğini bir kez daha geri çekerken. "Gücünün yenilenmesi için yiyeceğe ihtiyacın olmadığını biliyorum. Ya da kana." Tessa ondan başka bir yere bakınca bir an sessiz kaldı. "Gücünün nasıl yenilendiğini biliyorsun, değil mi?"

Kadın hâlâ ona bakmayınca, uzanıp çenesini tuttu ve yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırdı. Menekşe rengi gözler sonunda birleşti, sert ve kararlıydı. Onu suçlayamazdı. Onu bu hale onlar getirmişti. Onlara güvenmemeye zorlamışlardı. Theon'dan herhangi bir şey için özür dilemesini kesinlikle beklemiyordu ama tüm bunları biliyor ve yine de tüm bunlarda yanlış tarafı seçtiğini biliyordu. Hepsinin kötü adam olduğunu biliyordu ama bazıları diğerlerinden daha kötüydü. Bunu ona nasıl kanıtlayacağı konusunda fikirleri tükeniyordu.

Çenesini bırakıp arkasına yaslandı. "Ye bakalım bebeğim. Gücünün ihtiyacı olmasa da vücudunun ihtiyacı var. Zaten uzun bir gündü ve öğle vakti daha yeni geçti."

Sanki sözlerinde bir hile arıyormuş gibi ona baktıktan sonra ihtiyatla, "Beni yine de eğitecek misin?" dedi.

"Neden yapmayayım ki?"

"Neden yapasın ki?" diye karşılık verdi.

"Eğer kontrol edemezsen o güç tüm diyar için bir tehlikedir, Tessa," diye cevapladı.

"Ama beni eğiterek aslında bana şunu öğretmiş olmuyor musun..."

"Hayatım boyunca korumaya ve güç düşkünü bir Lord'dan kurtarmaya çalıştığım krallıktaki herkesi öldürmek mi? Evet, sanırım öyle. Ama en azından tüm diyar yerine sadece buradaki masum insanlarla sınırlı kalacak," diye yanıtladı, burgerini alıp bir ısırık daha alarak.

Tessa bundan sonra sessiz kaldı ve tek kelime etmeden yemeğini bitirdi. Theon geri döndüğünde içeri girmede. Luka onu kapıda karşıladı ve ona birkaç tayt, kot pantolon ve üst, ayrıca telefonunu ve kulaklığını verdi. Luka'ya Roan hakkında kısa bir bilgi verdi ve ardından parmağındaki oniks yüzüğü çıkarıp onu da ona verdi.

"Seni bir daha ne zaman göreceğimi bilmiyorum, o yüzden şimdi alsan iyi olur," dedi Theon alçak sesle. "Akropolis'e dönmem gerek. Razik ve Eliza beni bekliyor."

Duraksadı ve Luka, erkeğin olası akrabasıyla tanışmak isteyip istemediğini sormak istedi ama bu dürtüsünü bastırdı.

Theon, "Eğer ayrılmadan önce kurt onu görmek isterse, o zaman kurt kulübededir," diye ekledi.

"Onunla birlikte olmamanın, onu korumamanın, kollamamanın ve güvende tutmamanın içindeki her şeye aykırı olduğunu biliyorum ama kendi gözleriyle görmesi gerek Theon. Onu korumaya çalıştığın onca şeyi mi? Anlamak için görmesi gerek. Tıpkı Axel'in yapmak zorunda kaldığı gibi," dedi Luka.

"Seni bu yüzden ona gönderdim. Çünkü ben..." Sözünü yarıda keserek kapıdan geri çekildi. "Ben buna uygun biri değilim. Keşke öyle olsaydım ama o ben olamam. Bu gece kurt hakkında seni bilgilendireceğim."

Sonra koridorda yürümeye başladı, bir yandan da telefonundan e-postalarına bakıyordu.

Kapıyı arkasından kapatıp döndüğünde Tessa'nın bulaşıkları yıkayıp lavaboya yerleştirdiğini gördü.

"Yemek yemedi," dedi ve dokunulmamış hamburger ve patates kızartmasının olduğu tabağı aldı.

"Onu suçlayabilir misin?" diye karşılık verdi Luka, odanın içinde birkaç uzun adım atarak. Tabağı alıp kıyafetleri ona uzattı. "Pantolonunu giy. Gitmeden önce Roan'ı görebiliriz."

Yatak odasına gitme zahmetine girmeden başını salladı. Her şeyi kanepeye bıraktı, bir tayt giydi ve dev sweatshirt'ünü üstünde bıraktı. Kadın bunları yaparken, adam gidip bir çanta buldu. Kendi kıyafetlerinden bazılarını çantaya tıktırdıktan sonra, kadının yedek kıyafetlerini de aldı. Hiçbiri beyaz, krem veya açık renk değildi.

Tessa, hâlâ nemli olan saçlarını başının üstünde toplayarak etrafına bir toka aramaya başladı. Luka iç çekti, yanındaki masanın üzerindeki küçük tahta kutuyu açıp içinden bir tane çıkardı.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı kutunun içine bakarak. Sonra durakladı. "Bütün bu yüzükler ne işe yarıyor?"

"Hiçbir şey," diye mırıldandı ve kapağı çarparak kapattı.

"Bugün her zamankinden daha düşüncelisin," diye homurdandı.

"Evet, şey, seninle Theon arasındaki bir kavgayı ayırmak, seni vampirlerden kurtarmak zorundaydım ve yeni öğrendim ki—"

Adam aniden konuşmayı kestiğinde, başını yana eğdi. Ne söyleyeceğini sormadı ama adam, kadının zaten bildiğinden şüphelendi.

"Zaten uzun bir gün oldu," diye bitirdi sonunda.

Yavaşça başını salladı ama başka bir şey söylemedi. Çıplak ayaklarının üzerinde doğrulurken alt dudağını sızlattı ve keşke yatak odasına geri dönüp günün geri kalanında kanepede hiçbir şey yapmadan oturabilselerdi diye düşündü.

"Roan'ı görmeye gidip geri dönmeliyiz," dedi Tessa.

"Burada kalamayacağını söylediğini biliyorum—"

"Yapamam Luka," diye sözünü kesti. "Burası... Yapamam."

"Anlıyorum. Burada kalamazsın ama oraya geri dönmek zorunda da değilsin," dedi.

"Başka nereye gidebilirdim ki?"

"Başka bir yerde."

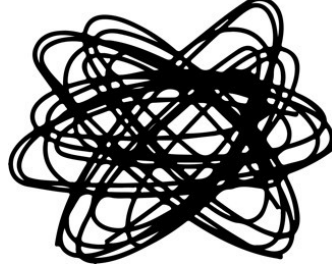
"Gidebileceğim başka hiçbir yer yok," dedi, tüm yüz hatları bir kez daha sertleşerek. "Amacıma ulaşana kadar değil. O zaman burayı sonsuza dek terk edebilirim."

Yanından geçip kapıyı açtı ve salona girdi. Luka da onu takip edince, bu sözlerle Arius Evi'nden bahsetmediğini anladı. Ayrıca Theon'un onu asla gerçekten bırakmayacağını da biliyordu.

Mesele şu ki, onunla bu şekilde vakit geçirmek zorunda kaldıkça, ejderhası da onu yanında tutma fikrine daha çok bağlanıyordu.

Çünkü kendisine ait olan hiçbir şeyi geri vermezdi.

THEON

***On Beş Yıl Önce***

"Hadi Theon. Sadece benimle bir oyun oyna," diye yalvardı kardeşi, kaosfer topunu ellerinde ileri geri sallayarak.

"Ben zaten hayır dedim Axel," dedi Theon dişlerini gıcırdatarak, tabletiyle kucağındaki açık kitap arasında bakışlarını gezdirip metinleri karşılaştırarak.

Tekrar saate baktı. On sekiz dakika. İçeri girmesine kadar bu kadar zamanı vardı. Otuz dakika içinde babasının çalışma odasında olması gerekiyordu. Bu, erken varması için ona bolca zaman kazandıracaktı.

"Söz vermiştin Theon," dedi Axel ve Theon öfkesini ve hayal kırıklığını duyabiliyordu. Sesi bu noktada sızlanmaya yakındı.

Axel'in gücü ortaya çıksaydı, büyüyen duygularıyla etrafında gölgeler dolaşırdı. En azından, hepsi gücünün Arius soyunun geri kalanı gibi gölgeler olacağını varsayıyordu. Aynı yeteneklere sahip olmaması için hiçbir sebep yoktu ve duyguları arttığında ortaya çıkacaklardı. Sekiz yıl çok erkendi. On yıl civarında gerçekleşmesi daha olasıydı. Axel geri sayım yapıyordu ve Theon, büyüsünün diğer Miraslardan daha geç ortaya çıkmasını umuyordu.

Güç ortaya çıktığında, babaları onları daha yoğun bir eğitime gönderiyordu.

"Dışarı çıkacağıma söz vermiştim," diye düzeltti Theon, bir kalem alıp defterdeki bir şeyin altını çizerek. "İşte buradayım. Dışarıdayım."

"Sen bir eşeksin," diye karşılık verdi Axel.

"Küfür etme," diye cevapladı Theon, onu sadece yarım yamalak dinleyerek.

"Sen ve Luka sürekli küfür ediyorsunuz."

"Biz daha yaşlıyız."

"Luka nerede ki zaten? Sen o aptal kitaplarını okurken o da en azından benimle bir tur oynayacak," diye homurdandı Axel, topu yere düşürüp tekmeleyerek.

"Birkaç aptal kitap okumalısın," diye karşılık verdi Theon. "Dönem gelecek hafta başlıyor."

"O zaman kitap okuyacağım. Luka nerede?"

"Henüz dönmedim."

Gerçek şu ki, en yakın arkadaşının nerede olduğunu bilmiyordu. Babası Luka'yı günlerce süren antrenman kamplarına göndermeye başlamıştı. Bugün evde olması gerekiyordu ama Theon ne zaman olacağını bilmiyordu. Gittiğinde bundan hoşlanmıyordu. Birlikteyken en azından her şeyi kontrol altında tutmaya çalışabilirdi, ama gittiğinde...

"Theon, sadece hızlı bir oyun," diye sızlandı Axel, topu tekrar almak için eğilirken.

"Hayır, Axel," diye homurdandı Theon, karanlığı aniden ortaya çıkıp topu kardeşinin elinden çekip aldı. Topu, derme çatma kaosfer sahasının karşısına fırlattı.

"Seni önceden daha çok seviyordum," diye mırıldandı Axel, arkasını dönüp topu almaya doğru yürürken.

Neyden önce? Theon'un hiçbir fikri yoktu ama bunun için endişelenecek vakti yoktu. Bir gün Axel anlayacaktı. Bir gün kardeşi onu koruduğunu anlayacaktı. Bir gün, yaptığı her şeyin sevdiği herkesi güvende tutmak için olduğunu görecekti ve aslında sadece bir avuç insanı seviyordu:

kardeşi Luka, Caris ve Pen. Onlar güvende olduğu sürece, bunun ona neye mal olacağını umursamıyordu. Eğer zaman zaman onları hayal kırıklığına uğratması gerekiyorsa, öyle olsun. Durumu kontrol altına alırsan, sonucu da kontrol altına alırsın. ğrenmeye başladığı şey buydu. Kontrolü elinde tutmak için ne gerekiyorsa yap çünkü kontrol, herkesi güvende tutmak anlamına geliyordu.

İşte bu yüzden saate tekrar baktığında, eşyalarını toplayıp postacı çantasına yerleştirmeye başladı. Kitap. Tablet. Kalem. Telefonunun hl orada olduğundan emin olmak için üç kez kontrol etti. Telefonunu sadece bir kez kaybetme hatasını yapmıştı. Babası bunu sağlamıştı.

Axel'ı kaos küresini yuvarlaması için bırakıp eve doğru yola koyuldu Theon. Giderken babasının tüm danışmanlarının isimlerini, nerede yaşadıklarını, soylarını, yeteneklerini ve babasının krallığında oynadıkları rolleri sıraladı. Ardından tüm yönetici Lord ve Leydileri, mirasçılarını ve potansiyel Kaynaklar olarak kimleri izlediklerini incelemeye başladı. Sonra Devram'ın tarihi geldi. Arius Krallığı'nın gelecekteki bir Lordu'nun bilmesi gereken her şey.

Babasının "hatırlamasına" yardımcı olmak için kırbaç olarak kullanacağı, dikenli Eviana sarmaşıklarının acısını hissetmemek için bildiği her şeyi biliyordu. Uzuvarına ve boğazına dolanan, onu hareketsiz tutan sarmaşıklar. Bu ğleden sonra bir şey unutursa, o kırbaçlar bu sabah iyileşmekte olan yaraları deşecekti. Axel, haberci çantasını odasına götürmek yerine fuayede yere bırakmıştı ama Theon babasına kendisinin olduğunu söylemişti.

Ama bu şimdilik böyleydi.

Bir gün babası kadar güçlü olacaktı. Bir gün kendi Kaynağına sahip olacaktı. Bir gün Arius Krallığı'nı yönetecek, babası çoktan geçmişte kalmış bir kabus olacaktı ve Devram'ın geri kalanı onları tanısa da tanımasa da refaha kavuşabileceklerdi.

Bir gün.

Ama o gün bugün değil.

Babasının çalışma odasının zeminine ulaştığında durakladı, kravatını düzeltti ve ceketinin paçalarını düzeltti. Tam kapıyı çalmak için elini kaldırıyordu ki ayak sesleri duydu.

Luka yanına gelip gömleğinin paçalarını düzeltirken, "Ne zaman döndün?" diye sordu. Üzerinde ceket yoktu ama düğmeli bir gömlek ve kravat vardı.

"Az önce," diye yanıtladı arkadaşı. "Doğrudan buraya çağırıldım."

Theon'un ensesindeki tüyler anında diken diken oldu. Bu asla iyiye işaret değildi.

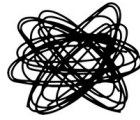
Birkaç saniye sonra Luka'ya "Hazır mısın?" diye sordu.

Luka başını salladı.

"Girin," diye seslendi babası, Theon çalışma odasının kapısına yumruklarıyla vurduktan sonra.

Önce o, hemen arkasında Luka vardı. Eviana her zamanki koltuğundaydı, turkuaz gözleri bir ona, bir Luka'ya, bir ona bakıyordu. Babasının danışmanlarından ikisi de oradaydı: Julius ve Mansel. Theon korkuyu bastırdı. Yeteneklerinin neler yapabileceğini biliyordu.

Babası sadece "Oturun," dedi.



Günümüz

Telefonunun çalması Theon'u hafızasından uyandırdı ve arayanın kim olduğunu görmek için ekrana baktığında iç çekti.

"Merhaba Anne," diye cevapladı, pencereden dışarı bakmaya devam ederek. Gökyüzü her zamanki gibi griydi. Bu kış mevsiminde rekor kar yağışı alıyorlardı, belli bir sebepten... O bir tanrıça mıydı? Bilmiyordu ama zamanının

çoğunu Faven'da geçirmesine rağmen, hava durumundan onun sorumlu olduğunu biliyordu. Akropolis nedense hâlâ onun gazabının boyutunu hissediyordu.

"Theon mu? Yardımcı bugün burada olduğunu söyledi," dedi annesi, sesinde endişe ve hayal kırıklığı vardı.

Başparmağı ve işaret parmağıyla alnını ovuşturdu. Razik onları Akropolis'in dışındaki malikaneye geri götürmüş, ona bir bakış bile atmadan Eliza ile başka bir yere gitmişti. Bu bir saatten fazla zaman önceydi. O zamandan beri çalışma odasında aynı noktada duruyordu.

"Evet, oradaydım," diye cevapladı Theon.

"Neydi?" diye sordu Cressida.

"Evet. Ziyarete vaktim olmadığı için üzgünüm."

"Theon St. Orcas, baban kayıp. Kardeşin kayıp. Eve döndüğünde anneni kontrol etmeye vakit ayıramıyor musun?"

Bunu böyle söylediğinde irkildi... Ama kimi kandırıyordu ki? Çocukluğunda hiç de annelik yapmamıştı. Dahası, Axel açıkça onun gözdesiydi.

"Kardeşinizden haber var mı? Babanızdan?" diye devam etti Cressida.

"Birkaç potansiyel ipucu var ama somut bir şey yok," diye yanıtladı.

"Burada bunu mu yapıyordun?"

"Hayır. Luka ve Tessa ile buluşmak için oradaydım."

Bu açıklama üzerine sessizlikle karşılaştı. O kadar uzun sürdü ki, görüşmenin hala devam ettiğinden emin olmak için telefonunu kulağından çekti.

"Anne?" dedi sonunda.

"Tessa burada mıydı?"

Sesi daha önce hiç duymadığı kadar soğuk ve ciddiydi.

"Luka ile. Evet."

Annesinin başına gelen her neyse, sanki ortadan kaybolmuş gibiydi, sesi her zamanki kadınsı tonuna geri dönmüştü ama yine de buz gibi bir alt ton vardı. "İyi miydi?"

"Ne demek istiyorsun?"

"...zarar görmemiş gibi mi görünüyor?"

"Luka yanındaydı. Tabii ki zarar görmedi. Neden üzgünsün?"

"Sana haksızlık etti Theon. Bir annenin oğluna haksızlık yapıldığında üzölmeye hakkı vardır," diye uyardı.

"O hala benim Kaynağım, Anne," diye cevap verdi ve kapıya doğru döndüğünde bir vuruş sesi duyuldu.

"Evet, ama babanızın ve kardeşinizin onun özgürlük ilanından kısa bir süre sonra ortadan kaybolmasının bir tesadüf olduğuna bir an bile inanmıyorum. Onlara bir şey yaptığını mı düşünüyorsunuz?"

Theon, haklı olmasına rağmen annesinin sesindeki endişeye gözlerini devirdi. Tessa babasına bir şey yapmıştı ve keşke işini bitirseydi diye düşündü.

"Anne, Axel'e zarar vermez," diye cevap verdi kapı açılıp Tristyn Blackheart içeri girdiğinde.

Theon bir dakika bekleyeceğini işaret etmek için parmağını kaldırdı ve Tristyn başını sallayıp çalışma odasının raflarına bakmak için döndü.

"Ve babana zarar veremez," diye gevezelik etmeye devam etti annesi. "O Arius Lordu. Ona ancak Achaz Lordu yardım ederse zarar verebilir. Bu konuda ne yapıyorsun Theon?"

"Üzerinde çalışıyorum," dedi dişlerini sıkarak.

"Neredesin?"

"Akropolis'e geri döndük."

"Oraya nasıl bu kadar çabuk döndün?" Adam bu sorunun cevabını bulamadan, "Ah! Gölge yürüyüşünü mü öğrendin? Ne kadar harika olsa da Theon, Tessa'nın işi bitene kadar dikkatli olmalısın," dedi.

"Tessa'yla benden başka kimse ilgilenmiyor," diye karşılık verdi. "Benim bilmediğim bir şey mi biliyorsun yoksa?"

"Elbette hayır," diye çıktı annesi. "Sen Arius'un Varisisin Theon."

Ama onun sorularında ve ses tonunda bir terslik vardı.

"Anne, eğer babam sana bir şey söyledi ise, herhangi bir şey, bilmem gerekiyor."

Tristyn'in yavaşça kendisine doğru döndüğünü, konuşmayı açıkça dinlediğini gördü.

"Tek bildiğim, oğlumun eve geldiği ve annesine bakmaya bile tenezzül etmediği," dedi Cressida, sesi artık histerik bir hal almıştı.

Arius aşkına.

"Önümüzdeki birkaç gün içinde seni görmeye zaman ayırmaya çalışacağım," diye cevapladı, Tristyn'in işleri bitirmesini söyleyen sabırsız hareketini görmezden gelerek.

"Umarım öyledir," diye cevap verdi.

"Hoşça kal anne." Cevap vermesine fırsat vermeden telefonu kapattı. Telefonunu cebine koyup Tristyn'e, "Bugün her şey yolunda mı?" diye sordu.

Erkek genellikle Peri'yi bırakıp giderdi. Sadece paylaşacak bilgisi varsa kalırdı.

"Bildiğim kadarıyla," diye yanıtladı Tristyn.

"Buralarda mı kalacaksın? Tessa bu sabah buradaydı ve—"

"Tessa burada mıydı?" diye araya girdi Tristyn. "Nasıldı?"

Theon, onun endişesine gözlerini kırıştırdı. "Bu sabah Arius soyundan geldiğini söyleyebilirim çünkü o, ölüm arayan bir tanrıçanın timsaliydi. Ama kısa bir süre sonra, en güçlü olmanın her zaman zaferi garantilemediğini öğrendi. En hafif tabirle, uzun bir gündü."

Ona kısa bir özet anlattı ve bitirdiğinde Tristyn, "Roan'ın durumu stabil, değil mi?" dedi.

"Ben ayrılırken Cienna hâlâ oradaydı."

Tristyn başını salladı, kızıl gözlerinde bir rahatlama ifadesi belirdi. "Onu hayatta tutabilecek."

"Onların İz Sürücüler olduğunu biliyor muydun?"

"Evet," diye itiraf etti. "Ama kaderi zorlamadan önce söyleyebileceğimiz çok şey var."

Birisi bu sözleri her söylediğinde, Theon bir şeye yumruk atmak istiyordu. Kader, şu, bu. Theon'un görebildiği kadarıyla Kader Tanrıları da tanrılar kadar dünyalarını terk etmişti. Aksine, Achaz Lordu, Kader Tanrılarını kullanarak Tessa'yı amacının Arius soyunu yok etmek olduğuna ikna ediyordu.

Ama şu anda ne orada ne de buradaydı. Corbin'le konuşması gerekiyordu. Bu sözde devrimciler hakkında bilgiye ihtiyacı vardı ve oyun oynamayı bırakmıştı.

"Hâlâ burada olduğuna göre haberlerin olduğunu varsayıyorum," dedi Theon kapıya doğru yönelirken.

"Çok da haber değil, bir yöne doğru bir hamle," dedi Tristyn. "Zamanın daralıyor Theon."

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" diye çıkıştı Theon. "Biliyor musun, bunda ne gibi bir çıkarın olduğunu hiç açıkça belirtmedin. Bütün bunlar senin için neden önemli? Onu bu hale sen ve Auryon, benim kadar siz getirdiniz."

Hatırlayabildiği kadarıyla, erkek ilk kez hemen geri dönmedi. Theon, Perilerin genellikle akşamları toplandığı yaşam alanına doğru yol gösterirken sessizdi. Ancak oraya vardığında, sadece Corbin ve Lange'yi gördü.

"Katya nerede?" diye sordu Theon.

"Nereye gittiğini söylemedi," diye yanıtladı Lange. "Ama tahmin etmem gerekirse, kitaplara bakmaya gitti. Bugün kendinde değildi."

Corbin'in yanında oturuyordu ve bilgisayar başında yazı yazarken başını kaldırmamıştı. Theon, veri tabanlarına girip... aslında bir şeyler keşfedip keşfedemeyeceğini görmek için ona bir tane vermişti. Ama Katya bir süredir "kendisi" değildi. Kararlılığı hiç sarsılmadan ilerlemeye devam etti, ama Theon bile kırılmaya başladığını anlayabiliyordu.

"Onu bulmaya gideceğim ama sonra buraya geri döneceğim," dedi erkeklere. "Tessa bugün buradaydı ve bana biraz bilgi verdi, ama siz ikiniz Yeraltı hakkında bildiklerinizi konuşmaya başlamalısınız."

Erkekler birbirlerine baktılar, ama hiçbirisi bir şey söylemedi.

Theon döndü, neredeyse Tristyn'e çarpıyordu. Erkeğin hâlâ orada olduğunu unutmuştu.

İçini çekerek, "Gereken şeyi söyle, Kara Kalp. Senin gizemli uyarılarını çözmem gereken boklar listesine ekleyeceğim," dedi.

"Daha açıklayıcı olabilseydim daha iyi olurdu, değil mi?"

"Yapar mısın?" diye meydan okudu Theon. "Çünkü durduğum yerden baktığımda, müdahale etmek, uyarılarını yapmak, her şeyi yapmak için bolca vaktin vardı ama Tessa ortaya çıkana kadar bekledin."

"Ne yapmam gerekiyordu Aziz Orcas?" diye sordu Tristyn ve Theon, gözlerinin hafif, açık yeşil bir parıltıyla parladığına yemin edebilirdi. "Buraya gelip sana tek bir lanet olası şey söyleseydim ne yapardın? Planlarını değiştirir miydin? Hareket tarzını değiştirir miydin? Onun ne olduğunu bilmesine izin verir miydin? Nedense bundan şüpheliyim. Bu senden daha büyük. Devram'dan daha büyük. Tüm bunların içinde o kadar çok hareketli parça var ki, hiçbir fikrin yok. Tek bir yanlış adımla bu diyar sadece bir anıya dönüşür."

"Ne fark eder ki?" dedi Theon. "Zaten tanrılar için biz sadece buyuz."

"Bu öyle değil—"

Yumuşak bir boğaz temizleme sesi, ikisinin de dönüp Katya'nın elinde bir kitapla orada durduğunu görmelerine neden oldu. Theon, Cienna'nın ona verdiği, özenle çevirdiğini bildiği kitaptı. Kıvrıkcık siyah saçları başının üstünde toplanmıştı ve Theon, kehribar rengi gözlerinden ne kadar yorgun olduğunu görebiliyordu. Bunun, eşofman altıyla giydiği Axel'ın tişörtü olduğundan emindi ve önünü düğümlediği kaosfer tişörtünü nerede bulduğunu bilmiyordu.

"Sözünüzü kestiğim için özür dilerim," dedi.

"Değilsin," diye yanıtladı Theon. "Aslında tam da seni bulmaya geliyordum."

Başını salladı ve düşen bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ne konuda yardımcı olabilirim?"

"Ne konuda yardımcı olabileceğin değil, bu sohbete katılmak isteyeceğini düşünüyorum," diye yanıtladı. "Tessa bugün beni görmeye geldi."

Bu, tüm Perilerin ona dönmesine neden oldu.

"Ama buna geçmeden önce, bir şey buldun mu?" diye sordu Theon, parmağıyla işaretlediği bir sayfaya sahip elindeki kitabı işaret ederek.

"Bilmiyorum," diye cevapladı, ayağa kalkarak. "Ama ben... Kulağa biraz çılgınca gelecek ama Axel'in iyi durumda olduğunu sanmıyorum."

"Bu kulağa çılgınca gelmiyor. Eminim acı çekiyordur," dedi Theon, kaşlarını çatarak.

"Hayır, ben..." Sert bir nefes verdi. "Bundan daha fazlası var. Bazen onu hissedebiliyorum sanki. Sonra bir şey buldum. Ama yanlış çevirmiş olabilirim ve ben de—"

"Bakayım," dedi Theon, yaklaşarak.

"Eminim yanlış tercüme ettim," dedi tereddütle ve adamın hâlâ elinde tuttuğu sayfayı açmasına izin verdi.

İçinde, üzerinde transkripsiyonu yazılı bir kağıt vardı ve Theon, kelimeleri gözden geçirdikten sonra tekrar ona baktı. Kadın alt dudağını ısırarak onu izliyordu.

"Bu bir bağdan mı bahsediyor? Kaynak bağı mı?"

Katya başını salladı. "Sanırım öyle değil. Benzer ama aynı zamanda farklı görünüyor."

"Görünüşe göre hiçbir yöne doğru itmeme gerek yok," dedi Tristyn ve Theon dönüp elleri ceplerinde, yüzünde hafif bir gülümsemeyle erkeği buldu. "Belki de Kader Tanrıçaları bu alemin sandığın kadar terk etmemiştir."

"Neyden bahsediyorsun?" diye sordu Theon. "Bu konuda ne biliyorsun?"

Tristyn, "Bazılarını biliyorum ama ziyaretçilerinizin benden çok daha fazlasını bildiğine inanıyorum." demeden

nce bir dakika kadar soruları tartışmış gibi göründü.

"Razik ve Eliza mı?"

Tristyn başını salladı.

"Bunca zamandır buradalar ve hiçbir şey söylemediler mi?" dedi Theon, rahatsızlığı ve hayal kırıklığı giderek artıyordu.

"Ne söylediklerine dikkat etmeliler," diye yanıtladı Tristyn. "Burada neyin herkesçe bilinen, neyin bilinmediğini bilmiyorlar. Amaçları tek bir amaca odaklanmış. Bundan sapamazlar, yoksa riske girerler..."

"Dengeyi bozuyor. Farkındayım," diye araya girdi Theon. "şu anda, Tessa feda edilmediği sürece dengenin bozulup bozulmaması umurumda değil."

Tristyn sessizliğe gömüldü, ancak yüzündeki ifade Theon'a derin bir şeye rastladığını söylüyordu.

"Hayır," diye hırladı Theon. "Bunu düzeltmek için kurban edilmeyecek."

Ama Tristyn başka bir kelime söylemedi.

"Bunca zamandır benden nefret ediyor ve beni gücünü kullanmakla suçluyor, oysa herkes hep aynı şeyi yapıyordu," diye alay etti Theon, odadan çıkıp Perilere onu takip etmeleri için emirler yağdırırken. Razik ve Eliza'nın kaldığı sitinin dışına çıkana kadar durmadı ve kapıyı yumruklarken etrafı karanlıkla kaplandı.

"Konuşmamız gereken şeyler var," diye seslendi Theon, kapıyı tekrar yumruklayarak.

Kapı açıldı, diğer tarafta sinirli bir kadın vardı. "Bugün inanılmaz derecede muhtaçsın."

Theon alaycı tavırlara cevap vermedi. Bunun yerine, Katya'nın çevirdiği sayfa hl açık olan kitabı kaldırıp Eliza'ya gösterdi. Eliza, "Razik?" demeden önce sayfaya sadece birkaç saniye göz gezdirdi.

Hemen ortaya çıktı ve Theon'a dik dik baktı. "şimdi ne istiyorsun?"

"Raz, bak," dedi Eliza sayfaları işaret ederek.

Erkeğin gözleri kısıldı. "O kitabı nereden aldın?"

"Şu anda bu seni ilgilendirmiyor. Bu bağ hakkında ne biliyorsun?" diye sordu Theon.

"Bunu okuyabiliyor musun?" diye sordu Razik.

"Akıcı değil. Çevirisi saatler sürüyor ama ben çevirmedim. Katya çevirdi," diye yanıtladı Theon. "Bazen Axel'ı hissedebildiğini söylüyor ama bu, bir Kaynak ile Üstat arasında yaygın bir şey."

"Ama öyle değil," dedi Eliza kapıyı daha da açarak. "Hepiniz içeri girmelisiniz."

Süitin ana yatak odasından oturma odasına girerken gergin bir sessizlik çöktü. Tristyn en sonuncuydu, hâlâ dikkat çekici bir şekilde sessizdi. Katya bir koltuğun kenarına tünemiş, Lange ve Corbin ise kanepeye oturmuştu. Theon ayakta, kollarını kavuşturmuş, Eliza veya Razik'in konuşmasını bekliyordu.

"Scarlett buradayken bazı şeyleri çözmeye başlamıştı," diye söze başladı Eliza. "Ama hiçbirimiz bunun nasıl mümkün olabileceğini çözemedik. Sadece belirli kan hatları yeni İşaretler yaratabilir."

"Hangileri?" diye araya girdi Theon.

"Zinta ve Taika."

"Anladığım kadarıyla Scarlett bunların hiçbirini değil."

"Evet, ama geçmişi siyah beyaz değil. O... başka güçlere de sahip. O soyun bir kısmını taşıyor ve yeni İşaretler yaratabiliyor. Ama asıl mesele bu değil. Size sürekli olarak Kaynak İşaretlerinizin Kaynak İşaretleri değil, kullandığınız İşaretler olduğunu söylüyoruz..."

Eliza sustu ve Razik'e baktı.

Razik, "Âlemler arasında birden fazla bağ türü vardır," dedi ve bu odadaki herkesin bunu önceden bilmemesinden dolayı sinir bozucu bulduğunu belirten bir iç çekişle ekledi. "Hepinizin burada sahip olduğu Kaynak bağı, olması gerektiği gibi değil. Bunun yerine, biri, bir noktada, kutsal bir bağı alıp onu kirletti."

"Daha belirsiz olabilir misin?" diye sordu Theon, Razik'in sinirine benzer bir sinirle.

Razik omuz silkti. "Muhtemelen."

"Dur," diye tekrar söze girdi Eliza.

Elini kıvrık kolundan çekip onların görebileceği şekilde kaldırdı. Arkasında bir İşaret vardı, siyah şeritler başparmağına ve ilk iki parmağına dolanıyordu. Razik'in karnına dirsek attı ve Razik de iç çekerek sol elini kaldırdı. Aynı İşaret, elinin arkasındaydı ve şeritler aynı üç parmağın etrafına dolanıyordu.

"Scarlett ve Sorin'in de benzer bir İşareti vardı," dedi Theon, ellerini incelemek için yaklaşarak.

"Benzer değil. Aynı," dedi Eliza. "Sadece onlarınki tamdı."

"Bu ne anlama geliyor? Tamam mı?"

"İkiz alev bağı denen bir bağ var," dedi Razik, kolunu Eliza'nın beline dolayıp elini kalçasına koyarak. "İşaret, ikiz alev işaretidir ve ikisi de İşaret'i kabul ederse, Denemeler adı verilen bir şey başlar."

"Bunlar ne?" diye sordu Theon, hâlâ İşaret'i incelerken.

Scarlett, onun kendi gözlerine bakmasına hiç izin vermemişti ve Axel'ı bulmaya ve Tessa hakkında her şeyi anlamaya çalışmakla o kadar meşguldü ki, bu ikisinin üzerindeki İşaret hakkında endişelenmeyi bırakmıştı. Ve evet, tüm bu zaman boyunca önünde potansiyel bir cevap olduğunu fark edince kendini aptal gibi hissediyordu. Ama bir şey söyleyebilirlerdi. Herhangi bir şey.

"Sınavlar burada pek önemli değil," diye yanıtladı Razik. "Önemli olan, ikiz alevlerin neler yapabileceği. Bağ kurulduktan sonra, birbirlerinin duygularını hissedebilir ve düşünceleri aracılığıyla birbirleriyle konuşabilirler."

Theon bakışlarını yavaşça Razik'e çevirdi. "Tekrarla."

Yapmadı.

Eliza ise, "Ve bağ tamamlandığında, güçlerinin kuvvetini birleştirebilir ve böylece biri veya diğeri onu kullanabilir." dedi.

"Bunun Kaynak tahvilinden ne farkı olduğunu anlayamıyorum," diye araya girdi Corbin. "Biz buna farklı

bir isim veriyoruz, değil mi?"

Eliza başını salladı. "Anladığım kadarıyla buradaki Periler Kaynak bağını seçmiyor, ama en endişe verici kısım bu değil. İkiz alevini bulmak pek yaygın değil. Dahası, sadece en güçlülerle sınırlı değil. Herhangi bir Peri ve Miras ikiz alev olabilir."

"Yani bu bağ yalnızca bir Fae ile Legacy arasında mı gerçekleşebilir?" diye açıkladı Theon.

"Doğru," diye yanıtladı Razik. "Bu bağın, tanrıların, mirasları için bir güç kaynağı oldukları için Perilere bir teşekkür hediyesi olduğu söylenir."

"Bu, Perilere zorla kabul ettirilecek bir şey değil," diye araya girdi Eliza, sesi sertleşerek. "İki taraf da kabul ederse, saygı duyulacak bir şeydir. İkiz alev, birlikte olmaya yazgılı olduğunuz, zamanın başlangıcından beri birleşmiş olduğunuz tek ruhtur. İkiz alevlerin ruhlarının birbirlerini tanıdığına, bir şekilde yıldızlar arasında birbirlerini bulduklarına ve bu kahrolası diyarın bunu Perileri kendilerine bağlamak için kullandığına inanılır."

Theon konuşurken bir adım geri çekildi, gözlerinde alevler parlıyor, kızıl-altın saçlarına korlar karışıyordu.

"Bilmiyorduk," dedi Theon, sözleri neredeyse fısıltı gibiydi.

"Birisi biliyordu," diye karşılık verdi. "Birisi bunu yaptı."

Razik onu nazikçe kendine doğru çekti ve başının tepesine bir öpücük kondurmak için eğildi. Eliza başını salladı ve Theon, bunca zamandır ikiz alev bağlarını iletişim kurmak için kullandıklarını anladı. Sorin ve Scarlett de aynısını yapmıştı. Eliza, Razik'ten kurtulup yatak odasına doğru kayboldu.

Razik, "Bir dakikaya ihtiyacı var" dedi.

"Bilmiyorduk," diye tekrarladı Theon, başka ne söyleyebileceğinden emin olamayarak.

"Bunu anladım," diye kuru bir şekilde yanıtladı Razik. "Scarlett bize şüphelerini anlattı ama dürüst olmak

gerekirse ona inanmadık. Bu kadar kutsal bir şeyi alıp... Buraya gelene kadar buna inanmamıştık."

"Ve emin misin?"

Razik başını salladı, sehpaye gidip bir kitap aldı. Kitabı açtı ve Theon dört Kaynak İşareti'ni hemen tanıdı. Kitabı sehpaye koyan Razik, kanepede Peri'nin yanına oturdu ve elini sayfaların yanına koydu.

"Her şeyi yerleştirmek biraz zaman aldı, ama bu dünyadaki ilerlemelerinle, ikiz alev Mark'ı bir şekilde parçalamışlar gibi görünüyor," diye açıkladı ve Theon bazı benzerlikler görebiliyordu.

"Ama ilk İşaret sadece bir tanrının simgesi," dedi Lange, görmek için öne eğilerek. Katya da aynısını yapmıştı, Corbin de Lange'nin omzunun üzerinden bakıyordu.

"Hâlâ tam olarak çözemediğim şey bu," dedi Razik. "Ama sanırım o kısım Kaynak İşareti'nin bir parçası. Gerçek Kaynak İşareti verildiğinde, bir gücün diğerini ele geçirmesi gerekiyor. Ama bir sonraki." İkinci Kaynak İşareti'ne dokundu. "Bu, ikiz alev İşareti'nin bir parçası."

Razik ellerine birkaç çizgi çizdi.

"Üçüncü İşaret bu kısım," diye devam etti ve İşaret'in bir kısmını eline çizdi. "Son İşaret'i çözmem biraz zaman aldı. İkiz Alev İşareti'nin küçük izleri var, ama aynı zamanda gerçek Kaynak İşareti de var ve—"

"Koruyucu İşaret," diye bitirdi Theon, Razik'in eliyle Kaynak İşaretleri arasında bakışlarını gezdirerek. Haklıydı. Bazı açılardan incelikliydi ama yine de haklıydı.

Ve Scarlett buraya geldiğinde bunu hemen fark etmişti.

"Kraliçeniz çok zeki," diye mırıldandı Theon, hâlâ her şeyi inceleyerek.

"O benim kraliçem değil," diye karşılık verdi Razik.

Theon ona baktı. "Onun Dünya Gezginleri'nin Yüce Kraliçesi olduğunu sanıyordum?"

"Ve ben lanet olası bir Dünya Gezgini değilim."

"Ama Eliza onun sarayında mı görev yapıyor?" diye sordu Katya ve şükürler olsun ki şimdi kafası karışık olan

tek kişi o değildi.

"O, Ateş Divanı'nın generalidir. Teknik olarak Ateş Prensi'nin emrindedir," dedi Razik, elini çekip kanepeye yaslanarak.

"Scarlett'in evli olduğu kişi," dedi Theon.

"Evet, ama Scarlett'in kardeşi başka bir kıtayı yönetiyor. Karısı benim kraliçem," diye yanıtladı Razik. "Bu arada, Auryon nerede?"

"Auryon'un bununla ne alakası var?" diye sordu Theon, dikkatini önündeki kitaba çevirerek. Ama sonra bakışları anlayışla Katya'ya kaydı. "Sen ve Axel'in ikiz alevler olduğuna inanıyorsun."

Bu bir soru değildi ve yanaklarının kızardığını gördü.

"Bunu söylemedim ama aklıma bu düşünce gelmiş olabilir," diye cevapladı. "Ama her şeyi duyduktan sonra, bunun doğru bir düşünce olduğunu düşünmüyorum."

"Neden olmasın?" diye sordu Lange. "Sen Peri'sin. O da Miras. Gereksinim bu değil mi?"

"Öyle," diye cevapladı Razik.

Bu da Tessa'nın onun ikiz alevi olamayacağı anlamına geliyordu, diye fark etti Theon. Kimsenin bir şeyi olamazdı çünkü o bir Fae ya da Legacy değildi.

Kaynak İşaretleri onu tam da bu olmaya zorlamaya çalışsa da, o onun olamazdı.

"Onu hissedebildiğini söylemiştin, değil mi?"

Hepsi Eliza'nın sesini duyunca dönüp onu yatak odası kapısında dururken buldular.

"Kesin olarak söyleyemem," diye mırıldandı Katya, gözleri kucağında kavuşturduğu ellerine dikilmişti.

"Evet, yapabilirsin," dedi Eliza odaya geri dönerken. Razik, çoktan ayağa kalkıp yarı yolda buluşmuşken, Eliza'nın her hareketini takip etti. Çenesini tutup başını geriye attı. Yine hiçbir şey söylemediler, ama Theon sessiz bir konuşmanın yaşandığını anlayabiliyordu.

O.

Tessa'dan istediği de buydu zaten.

Babasıyla Eviana arasında gördüğü ilişki bu değildi.
Diğer Miras ile Kaynakları arasındaki bağları görmedi.
Ama o.

Henüz farkına varmamıştı, peki şimdi? Tristyn haklıydı.
Zamanı daralıyordu ve hâlâ nasıl gideceğini bilmiyordu...
Neyse, işte.

"Onu hissettin mi?" dedi Eliza, Katya'nın karşısına gelerek. "Ne zaman?"

"Ben..." diye başladı Katya, gözleri Theon'a kaydı ve Theon devam etmesi için başını salladı. "Bunu yapıp yapmadığımı bilmiyorum."

"Onu ne kadar iyi tanıyorsun?" diye sordu Eliza. "Seni korumak için saklanmaya mı gönderdi?"

"Evet, ama..."

"Ve ikiniz de açıklanamayan bir şekilde birbirinize mi çekildiniz?" diye üsteledi Eliza.

"Hemen değil," diye itiraz etti Katya.

"Ama Axel öyleydi," diye araya girdi Theon. "Onu Ortaya Çıkış Töreni'nde gördüğü anda. Onu Arius Krallığı'na dahil etmemiz konusunda ısrar etti. Biz onu durduramadan bunu yaptı."

Razik, "Erkekler genelde ilk çekimi hissederler," dediğinde Katya bir kez daha kızardı.

Eliza, "Ve duygular inanılmaz derecede yoğunlaştığında - korku, üzüntü, acı- karşı taraf bazen bunu İşaret alınmadan önce bile hissedebilir," dedi. "Onu hissettiğinizi düşünüyorsanız, büyük ihtimalle hissetmişsinizdir."

Katya onlara bakarken fısıldadı: "O iyi değil ve ben..."

"Onu bulabilirsin," dedi Eliza.

"Ne?" diye sordular Katya ve Theon aynı anda.

"İşareti almak, eğer gerçek bir ikiz alev bağıysa, onunla konuşmasına olanak tanıyacak. Ona nerede olduğunu söyleyebilir. Ya da en azından, ona çevresinin bir tasvirini verebilir. Ona yaklaştıkça bağı hissedebilecek," dedi Eliza.

Tıpkı ilk Kaynak İşareti gibi.

"Peki ya ikiz alev değillerse?" diye sordu Corbin, herkes onlara dönerken.

Eliza dudaklarını birbirine bastırdı, gözleri Razik'e kaydı. Cevap veren oydu.

"Her İşaret'te olduğu gibi, bunun da bir bedeli vardır. İkiz alev İşareti'ni almak, kişinin ruhunun bir parçasını diğerine sunmasıdır. İkisi gerçek ikiz alevlerse, ruhları birbirini tanır ve Denemeler başlar. Değillerse, İşaret zamanla kaybolur ve sunulan ruh parçası da onunla birlikte kaybolur. Bazıları ikiz alevlerini bulduklarına inanırlar ama İşaret'e karşı test etmekten çok korkarlar, bu yüzden bağ olmadan birlikte olmaktan memnundurlar," diye açıkladı.

"Ama ben alırsam ve Axel almazsa bunu nasıl bileceğiz?" diye sordu Katya.

"İkiz alev İşaretini yanında bir yoldaş olmadan almak, ruhunun bir parçasını herkesin bulabileceği şekilde sunmak demektir. İkiz alevine çekilir, ancak kabul edilmezse, eşini bulmaya çalışmaya devam eder ve sahibinin gücünü emer. Büyülü rezervlerini tüketene veya başka bir şey onu bulana kadar onu zayıflatır," dedi Eliza sessizce.

"Başka bir şey mi?" diye araya girdi Corbin.

"Çeşitli dünyalarda pek çok varlık var. Bazıları güçlerini başkalarının ruhlarından alıyor," dedi Razik kasvetli bir şekilde.

"Onu bulmanın başka bir yolu var," diye araya girdi Theon, Katya'nın bunlardan hiç hoşlanmadığını belirterek.

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Katya,

"Seninle konuşmam gereken şey buydu. Tessa bugün buradaydı ve onu bulmamıza yardımcı olabilecek bilgiler verdi."

"Olabilir mi?" diye şüpheyle tekrarladı.

"Ne kadar doğru bilmiyorum ama oradan başlayabiliriz. Babamın Yeraltı Eğlence Bölgesi'nde hisseleri olduğunu söyledi. Eğer bu doğruysa, böyle hisselerin varlığından haberim yoktu," diye yanıtladı.

"Nereden bileceksin?"

"Değişken Alfa ve Beta'yı ziyaret etmem gerek. Eğlence Bölgesi'ni onlar kontrol ediyor ve bunu bilirler."

"Ne zaman gideceksin?"

"Mesele şu," dedi Theon, ensesini ovuşturarak. "Onlarla görüşmek için resmi bir talep gönderdim ama cevaplarını beklemem gerekiyor."

"Sen Arius Lordu'sun," dedi Katya, ayağa kalkarken sesine panik sinmişti.

"Biliyorum ama henüz resmen atanmadığım için onları kızdırmamak en iyisi" diye yanıtladı.

"Haftalardır, Theon," diye ısrar etti.

"Biliyorum Kat. Biliyorum ama..."

Ancak atılacak tek bir yanlış adım, dünyasını olduğundan daha fazla altüst edebilirdi.

Eliza'ya döndü. "Ben yaparım. Bana İşaret'i ver."

"Katya, hayır," diye araya girdi Theon. "Bana en azından bir gün ver."

"Eğer cevap vermezlerse, o zaman bu boşa harcanmış bir gün olur" diye savundu.

"Bir gün, Kat."

"Ve zaten çok uzun zamandır yok!" diye haykırdı. "Onu gerçekten hissettiysem... Theon, iyi değil."

Sonra öne doğru bir adım attı ve nazikçe omuzlarını tuttu. "Bunu yapmana izin verirsem ve söyledikleri gibi olmazsa Axel ne yapar sence? Ruhunun bir parçasını feda eder mi?"

"Bu benim taşıyacağım bir yük olacak," diye cevapladı, gözleri yaşlarla dolmuştu.

"Ama beni suçlayacak," dedi Theon.

Uzun bir süre sessiz kaldı, kehribar rengi gözleri bir an olsun onun gözlerinden ayrılmadı. Sonunda, "Benim için her şeyi feda etti. En azından onun için kendimden bir parça feda edebilirim. Senden, Tessa için yapacağın şeyi, hiç düşünmeden yapmama izin vermeni istiyorum." dedi.

"Ben onun ağabeyiyim. Onu korumak benim görevim, senin değil."

"Theon, hepimizi koruyamazsın," dedi yumuşak bir sesle.

"Evet, yapabilirim. Sadece biraz daha zamana ihtiyacım var," diye ısrar etti.

"Sanırım artık ödünç alınmış bir zamanda yaşıyoruz, sence de öyle değil mi?" Hemen cevap vermeyince ekledi, "Sen tek başınasın Theon. Dünyayı tek başına kurtaramazsın. Ona ihtiyacın var ve ben... O beni bulana kadar ona ihtiyacım olduğunu bilmiyordum."

"Bunu yapmana izin veremem Kat," dedi. "Bir şey olursa..."

Dudaklarının kenarları hüzünlü bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Bunu yapıyorum Theon. Sana itaatsizliğimin cezası ne olursa olsun, kabul edeceğim. Buna değecek."

"Axel'i kurtarmaya çalıştığın için seni cezalandırmayacağım Katya," dedi dehşet içinde.

Ama yapmalıydı. Hayatı boyunca ona öğretilen bu değil miydi? Periler hizmet etmek için mi burada? Ama Eliza ve Razik'in ona anlattığı her şey, bildiği her şeye tamamen zıttı. Yine.

Kat, hâlâ ona, ne yapmaya çalıştığını çok iyi bildiğini belli eden bir şekilde bakıyordu. Son birkaç haftadır birlikte o kadar çok saat geçirmişlerdi ki, onu biraz olsun anlamayı öğrenmesi onu şaşırtmamalıydı.

Babası hala Arius Lordu olsaydı cezalandırılacağı bir şey daha olurdu.

Ama öyle değildi.

Diğer Lord ve Leydiler tarafından tanınıp tanınmaması önemli değildi. Sadece kendi halkını değil, halkını da koruyabileceği bu konuma gelmek için tüm hayatı boyunca çalışmıştı. Luka da öyleydi. Axel de öyle.

Sonunda Theon, planlarını başkalarına da açıklamak zorunda kalacaksın çünkü yaptığın tek şey insanlara sana güvenmemeleri için daha fazla sebep vermek.

Sözleri zihninde yankılanıyordu. Başkalarının ona güvenmesini istiyorsa, kendisinin de onlara biraz güvenmeyi öğrenmesi gerektiğini düşünüyordu.

"Pekala," diye dişlerini gıcırdatarak sonunda ellerini iki yana indirip doğruldu. "Seçim senin. İşaret'i almak istiyorsan al. Şekil Değiştirenlere cevap vermeleri için bir gün süre vereceğim. Vermezlerse, habersiz gelirim ve sen de benimle gelip onu... hissedebiliyor musun diye bakarsın."

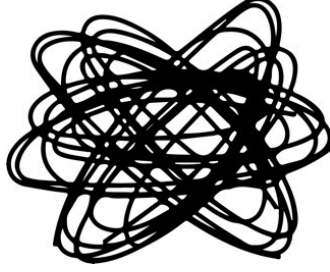
"Teşekkür ederim Theon," diye fısıldadı Katya.

"Hâlâ bu fikirden hoşlanmıyorum. Eğer çok ileri giderse ve arkadaşı Mark'ı yanına almazsa..."

"Bu benim taşımam gereken bir yük," diye tekrarladı.

"Sadece seninkini değil," diye cevapladı. Omzunun üzerinden baktığında, olup biteni sessizce izleyen Tristyn'i gördü. "Kylian ve Giselle'i görmeye gittiğimde, lütfen benimle gel."

TESSA



Sirana Villaları, Tessa'nın düşündüğü gibi değildi. Rosebell'den diğerlerini takip ederken aklından geçen tek şey buydu. Rordan hepsini buraya portallayarak getirmişti ve duyduklarına göre, gidebildikleri yere kadar götürmüştü. Villaların etrafındaki muhafazalar, doğrudan içeri portallayarak girmelerini engelliyordu. Bu durum, Tessa'nın Achaz Lordu ve Devram'ın gayriresmî hükümdarı olması nedeniyle tuhaf gelmişti.

Rosebell, Faven'ın güneyinde, Dreamlock Ormanı'nın tam kenarında yer alıyordu. Faven ile Serafina Krallığı'nın başkenti Sanal'ın tam ortasıdaydı ve Tessa, Villalar'da neler olup bittiğine dair az da olsa bir fikri olduğu için bunun bir tesadüf olmadığından emindi. Elbette, Villalar Rosebell'in tek parçası değildi. Aslında, Villalar'ın şehrin bir parçası olduğunu bilmeyen, burada olduklarını asla bilemezdi.

Şehrin kendisi, Devram'daki diğer büyük şehirlerin havasını taşıyordu. Yüksek binalar. Hareketli sokaklar. Ayrıca tertemizdi. Tüm sokak köşelerinde ve sokak lambalarının etrafına saksılarda çiçekler. Bakımlı ağaçlar. Sokaklar ve kaldırımlar bile günde birkaç kez moloz

süpürülmüş gibiydi ve bu, kar temizlendikten sonra oluyordu.

Ayakkabıları her adımda kaldırımda tıkırdıyordu. Onlardan nefret ediyordu. Ayaklarını acıtıyor, parmaklarını eziyordu ve Oralia'nın bugün bunları giymekte neden ısrar ettiğini hâlâ anlayamıyordu. Siyah topuklu ayakkabılar gülünçtü. Ve gürültülüydü. Kimse fark etmeden nasıl dolaşacaktı?

Ama Oralia'nın ısrar etmesinin sebebinin tam da bu olduğunu düşünüyordu.

Dişi, Dex ve Brecken, hepsi onların peşinden geliyordu. Tessa, Rordan'ın onlara nasıl bu kadar güvendiğini anlamaya çalışmayı bırakmıştı. Şimdi ise sadece nedenini merak ediyordu. Fae'ye neden bu kadar güvenmişti ki? Bu, onların mirasının da kendi mirası kadar karanlık olduğuna dair şüphelerini daha da artırıyordu. Muhtemelen tanrıların çocukları değillerdi, ama Rordan etrafını yalnızca en güçlülerle çevrelemişti. Bu, Valter'la ortak bir noktaydı.

Tessa, Luka ile antrenmanını tamamladıktan sonra bu sabah yola çıktılar. Bu onun sadece beşinci antrenmanıydı ama Luka'dan, Odessa ile yaptığı tüm antrenmanların toplamından daha fazlasını öğrenmişti.

Gerçi bunu ona asla itiraf etmezdi.

Luka, eğitim seanslarının ilk yarısını büyüsünü kontrol etmesine yardım ederek geçirdi. Bu her zaman... biraz rahatsız ediciydi. Güçlüydü ve kendi büyüsu bunu fark etmişti. İlk gün Luka ona bilmiş bilmiş bakmış ve Luka dişlerini sıkarak bunu kabul etmeyi reddetmişti. Eğer o, Theon ve diyarın diğer tüm güçlü varlıkları büyülerini kontrol etmeyi öğrenebildiyse, o da öğrenebilirdi.

Eğitimlerinin ikinci yarısı hâlâ büyü eğitimiydi ama buna fiziksel eğitim de ekledi. Ona daha önce öğrettiği şeyleri pekiştirmek için tasarlanmış tatbikatlar ve rutinler, onu saatlerce o lanet olası pozisyonda durmaya zorladığı gibi tekrar tekrar pratik yapmaya zorluyordu. Günün geri kalanında ne yaptığından tam olarak emin değildi ve her

gece odasına gidip gitmemesi konusunda mücadele ediyordu. Eğer eğitime katılmayı kabul ederse yatağında uyuyabileceğini söyledi ama ona bu tatmini vermek istemiyordu. Zaten bu sadece bir dikkat dağıtma görevi görecekti ve özlediği türden bir dikkat dağıtma olmayacaktı. Çünkü tanrılar, Theon'dan beri doğru düzgün sevişmemiştir ve bu bağ halledilene kadar hiçbir şeyin bu ihtiyacı karşılamaya yaklaşamayacağını biliyordu.

Bu yüzden gecelerini odasında volta atarak, kitap okuyarak ve gücünü kullanarak meşgul olmaya çalışarak geçiriyordu. Odağını başka bir yere çekmek için her şeyi yapıyordu, ama aynı zamanda hayal kırıklığını, öfkesini ve isteğini hissedebileceklerini ve bunun da ihtiyacı daha da kötüleştireceğini biliyordu.

"Sanırım hayal ettiğin heyecan bu değildi," dedi Rordan, sesinde hafif bir eğlenceyle, Tessa'yı düşüncelerinden uzaklaştırarak.

"Rosebell gerçekten çok güzel," diye gülümseyerek cevapladı. "Devram'ın diğer bölgelerini de görmekten keyif alıyorum."

"Yıllarca Malikane'de kapalı kaldıktan sonra sanırım öyle düşünüyorsunuz," dedi.

"Evet," diyebildi sadece, parmakları yanlarındaki eldivenlerinin içinde kıvrılmış halde.

En azından pantolon giymesine izin verdiler, inanılmaz derecede kullanışsız olsalar bile. Pantolonlar elbette beyazdı. Her şey beyaz, açık renkli ve...

Altın.

Tıpkı önünde durdukları büyük kapı gibi.

Aslında kapının kendisi altın değildi. Aslında, gün ışığında parıldayan ve ışıldayan, içlerine altın desenler işlenmiş iki büyük paneldi. Tanrıların sembolleri. Bildiği ve bilmediği işaretler. Farkında olmadan, bir tanesini çizmek için elini kaldırdı, ama bir el bileğini kavrayıp onu durdurdu.

"Büyülenmişler," dedi Dagian gergin bir sesle. "Onlara dokunmak hepimiz için kötü sonuçlanır."

"Ne oluyor?" diye sordu Tessa, kaşlarını çatarak.

"Bunu hiç öğrenmek zorunda kalmadım," diye cevapladı.

Omzunun üzerinden, görev bilinciyle bir adım gerisinde duran Sasha'ya baktı; kahverengi gözleri, bu işi daha fazla zorlamaması için yalvaran bir uyarıda bulunuyordu. İç çekerek merakını bastırdı ve eldivenli ellerini giydiği uzun yün paltonun ceplerine soktu.

O da beyazdı.

Kapılar kayarak açılmaya başladığında irkildi ve Dex'in eli kolundaydı, onu dengede tutuyordu.

"Sakin ol Tessie," diye mırıldandı sessizce. "Bizi içeri alıyorlar."

Başını kaldırıp adamın koyu gözleriyle buluştu. "Daha önce buraya geldin mi?" Adamın yanından geçerek Oralia ve Brecken'a, "Siz de geldin mi?" diye sordu.

Hiçbiri hizmetkâr tavırlarını koruyarak cevap vermedi, ama Brecken ona göz kırptı. Ne zaman burada olmuş olabilirlerdi ki? Achaz Krallığı'na o kadar uzun süredir hizmet etmiyorlardı.

"Majesteleri, sizi tekrar ağırlamaktan büyük mutluluk duyuyoruz," dedi bir erkek sesi ve bu ses, onu artık tamamen açık olan kapılara doğru döndürdü.

Bir nöbetçi Rordan ve Dagian'a eğiliyordu ve doğrulunca bakışları Tessa'ya kaydı. Onu süzerken yüz ifadesinde bir belirsizlik belirdi ve Tessa ona göz kırparak muzip bir gülümseme gönderdi. Belki de Theon'a ihtiyacı yoktu. Sadece başka birini bulması gerekiyordu. Ya da birilerini. Aslında umurunda değildi.

"Bunu tak," dedi Dagian elini uzatarak. Avucunda ince, gül rengi altın bir yüzük vardı.

Etrafına bakınca herkesin aynı yüzükleri taktığını gördü, ama yüzüklerin, bileziklerin ve kolyelerin sadece bir süsten ibaret olmadığını görmüştü. Körü körüne bir mücevher takacak değildi.

"Neden?" diye sordu, elleri hâlâ paltosunun ceplerindeydi.

"Her şeyi sorgulamak zorunda mısın?" diye sordu Dagian, yüzüğü alması için onu tekrar ikna etmeye çalışarak.

"Bu dürüst bir soru mu?" diye karşılık verdi, hâlâ yüzüğe bakıyordu.

"Sirana Villaları Sirana'ya adanmıştır," diye araya girdi Rordan, yüzüğü oğlundan alırken. "Varlığı bu yüzden burada daha güçlü hissediliyor ve en güçlülerimiz bile bu etkilerden muaf değil."

"Hâlâ anlamıyorum," dedi Tessa, bir adım geri çekilip sert bir göğse çarparak. Başını kaldırdığında, arkasında yükselen Brecken'ı gördü.

"Sikişmek isteyeceksin, Tessa," dedi Brecken, Rordan'ın ona uzattığı yüzüğü alırken elini ceketinin cebinden çıkarırken.

Ağzı açık kaldı. "Ciddi olamazsın. Sadece kapılardan geçerek mi?"

Ama o, Theon'un yerine birini bulma fikrini henüz düşünmemiş miydi?

"Sirana aşk ve bereket tanrıçasıdır," dedi Dex, sanki bir çocukla konuşuyormuş gibi. "Varlığı burada güçlü bir şekilde hissediliyor."

Duyduğu en saçma şeydi bu. Tanrılar bu diyarı terk etmişti. Onun varlığı burada nasıl hissedilebilirdi?

"Peki yüzük ne işe yarıyor?" diye sordu, Brecken eldivenini elinden çekerken.

"Sizi etkilere karşı bağışık kılmak için yazılmışlar," diye yanıtladı Dex. "Aksi takdirde, bir saat içinde kendinizi başka biriyle aynı odada bulursunuz. Muhtemelen sizin için daha hızlı."

Aslında bu o kadar da kötü bir şey değildi, Dex ona az önce fahişe demiş olsa bile.

Bakışları bekleyen nöbetçiye kaydı. Parmaklarını geçirebileceği kadar uzun, açık kahverengi saçları vardı.

Pozisyonu için antrenman yaptığı için kaslıydı. Çenesinde hafif bir sakal vardı.

Bağın aşağısından bir hırlama sesi geldi, lanet olası yüzüğü tak, Temptress, ve bu ses beklediği erkekten gelmiyordu.

Bu lanet olası kalkanlar.

Ve bu lanet bağ.

Yüzüğü Brecken'ın elinden kaptı ve işaret parmağına geçirdi. Brecken, kadının tavrındaki ani değişiklik karşısında kaşlarını çatı ve eldivenini geri alıp tekrar eline geçirdi.

"Üzerinde olunca daha rahat edersin," dedi Rordan güven verici bir şekilde. "Girelim mi?"

Tessa başını salladı ve yanındaki kapıdan içeri adım attı, Kaynağı ise bir adım geriden onu takip etti.

Onları, yan yana ancak üç kişinin yürüyebileceği kadar geniş, biraz dar bir patika karşılıyordu. Yüksek ağaçlar onları patikada tutuyordu ve irkilerek artık Dreamlock Ormanı'nın kenarında olmadıklarını, içine girdiklerini fark etti. Villaları neden Dreamlock Ormanı'na koymuşlardı? Rüyaların sizi avlayan kabuslara dönüştüğü söylenen yere mi? Diyarın başka hiçbir yerinde bulunamayan yaratıkların yaşadığı söylenen yere mi?

"Sorun değil, Tessa," diye mırıldandı Dagian alçak sesle ve ancak o zaman ona yaklaştığını fark etti. "Burada bulabileceğin her şeyden daha korkutucusun."

Dagian'ın bu ormanda bir değerlendirme vizyonu sırasında ona işkence ettiği düşünüldüğünde bundan pek emin değildi, ama yine de doğruldu ve gücünün etrafında dolaşmasına izin verdi. Dagian'ın ona yan yan baktığını gördü ama başka bir şey söylemedi.

Diğerlerine yakın durarak, yol sonunda geniş bir avluya açıldı ve etrafındaki Villaları görebildi. Neredeyse kendi ayağına takılıp düşüyordu. Gerçi bunun sebebi büyük ihtimalle üzerinde yürüdükleri parke taşlarıydı. Gerçekten

parke taşları. O kapılardan geçmek, neredeyse başka bir diyara adım atmak gibiydi.

Burada araç yoktu. Sadece geniş avluda yürüyen insanlar vardı. Ortada, Sirana'nın uzun bir heykeli vardı; kıvrımları, dolgun göğüsleri ve uzun saçlarıyla karıştırılması imkânsız bir figürdü. Elbette, o da çıplaktı. Villalar avluyu çevreliyordu. Üç katlıydılar ve açık koridorları vardı. Kemerler, korkuluklar ve sütunlar fildişi rengindeydi ve her yere pembe güller tırmanıyordu. Aynı kemer ve korkuluklara sahip yürüyüş yollarıyla birbirine bağlanan dört ayrı Villa vardı, ancak herhangi birine girmek yerine, yürüyüş yollarından birinin altından geçerek ormanın derinliklerine doğru ilerliyorlardı.

Diğer tarafa çıktıklarında Tessa olduğu yerde durdu. Çünkü Villaların ötesinde geniş bir malikane vardı. Her yerinde aynı pembe güller olan pürüzsüz fildişi rengindeki kapıların hepsi kemerliydi ve kapıların üzerinde, kapılarla uyumlu altın detaylar vardı. Malikane altı katlıydı ve Tessa, tepedeki balkondan Villaların her yerinin görülebileceğini biliyordu.

Yaklaşırken bir Miras merdivenlerden iniyordu. Kış mevsimine rağmen hâlâ bir elbise giyyordu; attığı her adımda yanlardaki derin yırtmaçlardan uzun bacakları görünüyordu. Elbisenin uzun kolları olabilirdi, ancak geniş, yuvarlak yakası, bol dekoltesiyle altın rengi tenini gözler önüne seriyordu. Parlak kahverengi saçları, dağınık buklelerine rağmen kışına kadar uzanıyordu. Kahverengi, kızıl gözleri göz kamaştırıcıydı ve dolgun dudakları, Tessa'nın onları tatmanın nasıl bir şey olacağını merak etmesine bile neden oluyordu.

"Lordum," dedi Tessa'nın ayak parmak uçlarına kadar hissettiği şehvetli bir tonla. Başını eğerek, "Tekrar hoş geldiniz," diye ekledi.

"Her zamanki gibi teşekkürler Desiray," diye sıcak bir şekilde cevapladı Rordan, uzattığı eli avuçlarının arasına alıp sıkarak. "Bildiğin gibi, bugün aramızda fazladan bir

misafirimiz var. Tessalyn, ben Desiray. Sirana Villaları'nın yanı sıra Rosebell'i de yönetiyor. Desiray, Tessalyn Ausra ile tanış."

"Alemin heyecanla beklediği kişi," diye mırıldandı, iri gözleri üzerinde gezinirken. "Ne kadar da güzelsin. Doğru partneri bulursan, yavruların muhteşem olacak."

"Şey... teşekkür ederim?" dedi Tessa, rahatsız edici bir şekilde kıpırdanma dürtüsüne direnerek.

"Ve o güç," diye ekledi, gözleri Dagian'a kayarken sesinde bir heyecan kırıntısı vardı. "Match sözleşmen var mı canım?"

"Her şeyin bir zamanı var," dedi Rordan kıkırdayarak, ama sözleri Tessa'yı germiştir. Ona bir kez bile bir Match sözleşmesinden bahsetmemiştir.

"Zamanı geldiğinde?" diye üsteledi Desiray.

"Her zamanki gibi ilk öğrenen sen olacaksın," diye yanıtladı. "Ama bu ziyaretin amacı bu değil."

"Elbette," dedi, dönüp basamakları hızla çıkarken. "Benimle gel. İş konuşurken hafif bir yemek hazırladım."

"Peki Tessa'nın turu?"

"İsteğiniz üzerine ayarlandı" diye ekledi.

Tessa'nın kaşları çatıldı. Farkında olmadığı bir şey daha.

"Gerek yok," dedi Tessa, merdivenleri çıkarken tökezlememeye çalışarak. "Yemeğe seninle birlikte katılabilirim."

"Saçmalama," dedi Rordan, yine de bir basamakta tökezlediğinde nazikçe koluna girerek. "Daha önce hiç buraya gelmediğin için Villaları görmek istediğini söylemiştin. Ben ayarladım."

Bu gerçeğe itiraz edemezdi. Buraya gelmesini kabul etmesi için onu ikna etme gerekçesi buydu.

"Öyleyse bunu yaptığınız için teşekkür ederim," diye cevap verdi gülümseyerek.

Rordan, malikânenin içine adım attıklarında koluna hafifçe vurup bıraktı. Burası çok daha sıcaktı ve birkaç Peri anında paltolarını çıkarmak için belirdi. Yumuşak altın

rengi kazağı içeride neredeyse fazla sıcaktı. Ayakkabılarını çıkarmalarını umuyordu ama orada öyle bir şansı yoktu.

"Turunuza götürmeniz için size paketlenmiş hamur işleri ve sandviçler ile içecekler getirdim," dedi Desiray, Dex ve Brecken'a küçük çantalar verilirken. "Kızım Larissa size eşlik edecek."

Annesinin neredeyse aynısı olan bir dişı belirdi. Biraz daha kısaydı, saçları daha açık kahverengiydi ama bunun dışında akraba oldukları açıktı. Tessa aniden Desiray'ın Eşinin kim olduğunu merak etti.

"Villaların diğerk bölümlerine geçmeden önce sana malikaneyi gezdirebilirim," dedi Larissa, sesi annesininki kadar şehvetliydi.

"Harika olurdu," dedi Tessa gergin bir şekilde.

Avluya ve çevredeki dört villaya geri götürölmesi neredeyse bir saat sürdü. Miras gelip geçti, Fae onları villaların dışında karşıladı ve sonra binaların içine kayboldu.

"İçeri mi gireceğiz?" diye sordu Tessa.

"Üşüyor musun?" diye sordu Dex. "Ceketinin cebinde eldivenler var."

"Hayır. Üşümüyorum," diye karşılık verdi, parmaklarını malikaneden ayrılmadan önce tekrar giydiğı paltosuna dolayarak. "Sadece ilerini görmek istiyorum."

Larissa ve Dex birbirlerine baktıktan sonra Larissa, "İçeride gerçekten heyecan verici hiçbir şey yok." dedi.

"Buna inanmam zor."

"Tessa, burada misafir olduğumuzu unutma," diye azarladı Dex.

"Ve artık sizden biri olmadığımı ve sizden aşağı olmadığımı unutmayın," diye karşılık verdi, gücü kemiklerinde titreyerek, gerilip esneyerek.

"Bunu ima etmiyordum," diye savundu Dex. "Sadece kaba davrandığımı ve zorluk ıkarmaman gerektiğini söylüyordum."

Tessa dudaklarını kıvırdı, büyü artık sadece gerilmiyordu.

"Bu kadar zor olmamalı," diye tekrarladı.

"Evet," diye çıkıştı Dex.

"Bu kadar fevri olma."

"Açık olarak.

"Bu kadar vahşi ve kontrol edilemez olmayın."

"Evet, Tessalyn," diye iç çekti sinirle.

"Dex, dostum," diye uyardı Brecken. "Bu, sandığın şeyi başarmıyor."

"Bak ne diyeceğim Dexter," dedi Tessa. "Sen ve Larissa burada kalabilirsiniz. Ben içeri girip biraz ısınacağım."

"Tessa, bekle," diye başladı Dexter.

"Hayır," dedi sadece, bileklerindeki ışık bantları parlıyor ve enerji kıvılcımları her yöne doğru uçuşuyordu.

"Tessa, bu Rordan veya Desiray ile kararlaştırılmadı," dedi Dex tekrar, ona doğru uzandı ama bakışları bileklerine kayınca durdu.

"Rordan mı?" diye tekrarladı. "Artık Achaz Lord'la ilk isminle mi konuşuyorsun?"

"Hayır, ben..."

Ona sert bir gülümseme gönderdi. "Sensiz daha iyiyim, Dexter."

"Saçmalama Tessa," diye azarladı Oralia, sesi tizdi. "Dex seni sayamayacağın kadar çok kez kurtardı."

"O zaman bu kadar zahmetliyse belki de durmalı," diye karşılık verdi ve avluda topuklarını taşlara vurarak yürümeye başladı.

Mırıldanan sesler duydu ve Dex'in Brecken'a onunla kalmasını söylediğini duydu. Dex olmadığı sürece, birinin onu takip etmesinin bir önemi yoktu. Ve Dex'in etmeyeceğini de biliyordu. Olay çıkarmak istemezdi. Muhtemelen Rordan'a kaçırdı.

Kapıdaki Periler yaklaştığında eğildiler, ikisi de kapıyı açarken ona soru sormadı. İçeri adım atmak, bir kez daha başka bir diyara ışınlanmak gibiydi. Dışarısı ne kadar şirin

ve davetkârsa, içerisi de o kadar karanlık ve yemyeşildi. Zeminin kenarlarındaki loş ışık, onu villanın derinliklerine, kabinler, perdeli alanlar ve ortada bir sahneyle dolu geniş bir odaya götürüyordu.

Bir genelev.

Burası bir genelevdi.

"Hoşunuza giden bir şey görüyor musunuz hanımefendi?" diye bir erkek sesi geldi ve başını kaldırdığında yanında bir Legacy'nin durduğunu gördü.

"Ben, şey..." Sahnede hiçbir şey giymemiş bir erkek ve bir kadın Peri'yi izleyerek sustu.

"Endişelenme. Bu yüzden buradayım. İsteddiğini buluruz," diye devam etti. "Erkek mi tercih edersin? Kadın mı? Her ikisi de mi? Bir element tercihi mi?"

Birdenbire söyleyecek söz bulamadı. Ne söyleyeceğini bilemediği için değil, öfkelendiği için.

"Özel bir oda arıyor. İkinci katta," diye araya girdi Brecken sakın bir tavırla.

Miras doğruldu ve Brecken'a tepeden baktı. "Seninle mi?" dedi alaycı bir tavırla.

"Hanımefendi hala istiyorsa," dedi Brecken, gözlerini yere dikmiş, yirmi yıldır eğitildikleri rolü oynuyordu.

İtaatkâr.

Boyun eğin.

Uysal.

Uysal.

Tessa boğazını temizleyerek, "Evet. İstedğim bu." dedi.

"Elbette, hanımefendi. Bu taraftan," dedi erkek, onları Legacy'nin dizlerinin üzerinde ve kucaklarında Fae'lerin olduğu bölmelerin yanından geçirirken.

Perdeli alanlara daha fazla Fae götürülüyordu, perdeler aralanırken onları bekleyen Miras'ın anlık görüntüleri. Zevk homurtuları, hafif inilti ve daha fazlası kulaklarını tırmalıyordu. Ne kadar çok duyar ve görürse, öfkesi o kadar artıyordu. Köşede spiral bir merdiven vardı ve Miras'ı takip ederek aşağıdaki aktivitelere bakan bir koridor boyunca

ilerledi. Kendini bakmaya zorladı. Yorgun Fae'yi görmek için. Açıgözlü Miras'ı. Tanrım, burada ölümlüler bile vardı. Villalar görünüşe göre her zevke ve arzuya hitap ediyordu.

Avucunu bir kapıya dayadığında, Legacy kapıyı itip yana çekilmeden önce kapının açıldığını duydu. İleride lüks bir yatak odası vardı ve adam "Ne kadar sürecek, leydim?" diye sorduğunda ayaklarını kıpırdatamadı.

"Ne?"

"Odayı ne kadar süreliğine rezerve ediyorsunuz?"

Uygun cevap neydi? Bilmiyordu. Ama burada öylece duramazdı, yoksa burada olmaması gerektiğinden şüphelenmeye başlardı. Bu yüzden, dehşete düşerek, Theon'un bu durumda nasıl davranmasını beklediğini düşündü.

Işığı parladı, etrafında altın rengi yaylar dönüyordu. Erkeğin yanından geçip odaya girerken gözlerinde şimşeklerin çıktığını ve ayak seslerinin yankılandığını biliyordu. "İşim bitene kadar," diye cevap verdi soğuk ve ısrarcı bir şekilde.

Adamın gözleri bir anlığına açıldı, sonra kekeleyerek, "Elbette, hanımefendi," dedi ve kapıyı arkasından hızla kapattı.

Yavaşça gelen alkış sesleri onu Brecken'a doğru döndürdü.

"Aferin Tessie," dedi. "Bir an her şeyi mahvedeceğini sandım."

"Sus," diye çıkıştı, ona doğru tek bir adım atarak. Tüm benliği öfkeyle titriyordu. "Bütün villalar... bu mu?"

Ellerini arkasında kavuşturup ayak parmaklarının ucunda sallandı. "Bunların hepsi Legacy'nin gelip sevişebileceği yerler mi? Evet."

"Burada ölümlüler var."

"Elbette öyle," diye cevapladı odanın içinde dolaşırken.

"Peki ya Periler?"

"Sirana soyuna hizmet etmekle görevlendirildiler," diye cevapladı, ama o bunu zaten biliyordu. Jasper, her ne ise, o

olmasaydı tam olarak nerede olacağını söylemişti.

"Ve Legacy sadece..."

"Sikişmeye mi geldin? Evet. Tam da istedikleri şeyleri sipariş et. Perilerin veya ölümlülerin hiçbirinin bunlara sahip olmadığını fark etmedin mi?" diye sordu, işaret parmağındaki gül altın yüzüğünü kaldırarak. "Miras'ın bazıları bunlardan vazgeçiyor bile. Deneyimi daha yoğun hale getirdiğini söylüyorlar."

Parmakları yumruk şeklini aldı, büyü kollarının, göğsünün ve karnının etrafında daha da sıkılaştı.

"Üçüncü katta ne var?" diye sordu Tessa dişlerinin arasından.

Brecken'ın ifadesi ilk kez değişiyordu. Tüm bu zaman boyunca açık sözlü ve kayıtsızdı, ama şimdi koyu gözlerinde bir şey parladı. "Hamile kalmaya çalışan Periler ve hamile olanlar."

"Bütün bunları nereden biliyorsun?" diye sordu Tessa. Sesindeki ürkütücü tını, Brecken'ın bir adım geri çekilmesine neden oldu.

"Bu uzun bir hikaye, şu anda buna ayıracak vaktimiz yok" diye yanıtladı.

"Zaman ayırsan iyi olur, Brecken," diye tükürdü, odadaki hava hareketleniyordu.

"Sana bir hikaye anlatabilirim ya da öfkeni dışarı vurabileceğin bir yer verebilirim, Tessa. Seçim senin," diye cevapladı.

Bir seçim.

Bu onu duraklattı.

"Sen öyle değil miydin..."

"Seni kontrol etmek mi? Daha önce de söylemiştim, sen hep Dex'in endişesiydin. Asla benim değil," dedi odanın karşısına doğru yürürken. Uzanıp, bir dekorasyon rafındaki pembe güllerle dolu vazoyu kenara itti ve duvardaki bir panel açıldı. Omzunun üzerinden bakarak, "Geliyor musun? Bu küçük güç gösterisinden sonra, en az birkaç saat seni kontrol etmeye cesaret edemezler," dedi.

"Peki ya diğlerleri?"

"Lord Jove ve Desiray'ı aramaya giderken seni gözetleyeceğime Dex'e yemin ettim," diye cevapladı. "Sanırım sözümü tutabilmem için benimle gelsen iyi olur."

Brecken'a baktı, gücü hâlâ serbest bırakılmayı bekliyordu. Ya da belki de oydu? "Bu nereye varır?"

"Malikanenin ötesindeki başka bir villaya bizi götüren yeraltı tünellerine," diye cevap verdi.

"Yeraltı mı?" diye tekrarladı.

Dreamlock Woods'un derinliklerine inmekten bahsetmiyorum bile.

"Bir korkuyu yenmenin tek yolu onunla yüzleşmektir" dedi.

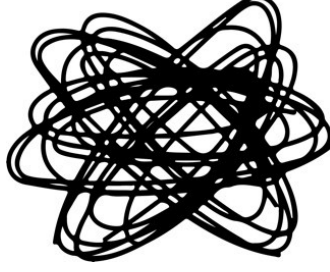
"Yer altına girmekten korkmuyorum," diye sinirlendi.

Brecken kaşlarını çatı. "Sanırım hayır. Sadece orada kapana kısılmaktan korkuyorsun. Korkularının sınırların olmasına izin veriyorsun, Tessa. Olması gereken kişi ol."

"Bunu söylemeyi bırak," diye tısladı, ona doğru yürürken. "Olmam gereken kişi olmak istemiyorum. Olmak istediğim kişi olma özgürlüğüne sahip olmak istiyorum."

"Öyleyse al," dedi ve koridora doğru kayboldu.

TESSA



"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı Tessa, onu içeri takip ederken. Adam bekliyordu ve adam arkalarındaki paneli kapatmak için bir şeyler yaparken, Tessa elini kaldırıp ışığın oraya dolmasını sağladı.

Brecken, yanından geçerken sihre baktı. "Burada kontrolünü kaybetme Tessa. Hayatta kalmam için pek yer yok."

"Defol git, Brecken," diye alaycı bir şekilde bağırdı, topuklu ayakkabılarını çıkarıp kapının önünde bıraktı ve ardından onu takip etti.

İlk birkaç dakika iyiydi, ama koridorda ne kadar uzun süre kalırsa ve ne kadar aşağı inerse, her adımda o kadar fazla çaba sarf ediyordu. Her nefes almak o kadar zordu. Kalbi o kadar hızlı atıyordu. O kadar çok—

Nefes al, bebeğim, dedi Luka'nın sesi bağdan aşağı doğru.

Neredesin? Luka'nın Seyahatiyle saniyeler içinde orada olabiliriz, diye tekrarlardı Theon.

Her şeyi bırakıp gelip beni bulamazsın, diye alay etti, onların sohbet ederek dikkatini dağıtmasına izin vererek.

Tessa, eğer şu anda bulunduğum toplantıdan çıkıp seni bulmayacağımı ve yoluma çıkan herkesin kanını

dökmeyeceğimi düşünüyorsan, benim olanı koruduğumu söyledikimde ne demek istediğimi hafife alıyorsun, diye cevapladı Theon.

Ben senin değilim.

Elindeki işaret senin olduğunu söylüyor.

Eğer iddian buysa, o zaman sen bana aitsin Theon, diye karşılık verdi.

Ben zaten aksini iddia etmedim küçük fırtına.

Ama şu anda bunu düşünmek istemiyordu.

Brecken'ın onu götürmesini izlerken gözlerini onun sırtına dikmiş bir şekilde, "Bana Dreamlock Ormanı'ndan bahset," dedi.

Theon, Tessa, neredesin? diye sormadan önce uzun bir sessizlik oldu.

Sirana Villaları, diye cevapladı Luka, hayır deyince.

Sana kimse bir şey sormadı, diye çıkıştı.

İster beğenin ister beğenmeyin, ben artık bunun bir parçasıyım.

Şimdilik.

Theon, "Bu ne anlama geliyor?" diye sormadan önce uzun bir sessizlik oldu.

Tam da dediğim gibi. Şimdilik bu kadar. Kendimi senden, Luka'dan, tüm diyardan kurtarmanın bir yolunu bulacağım.

Her zaman senin için geleceğim, Tessa, diye cevapladı Theon.

Ta ki beni bulamayacağın güne kadar.

Bunu söyledikten sonra onları dışarı itti ve zihinsel kalkanlarını tekrar yerine yerleştirdi. Brecken bir kapıyı açmıştı; gün ışığı koridoru dolduruyor ve onu dışarıya yönlendiriyordu. Yalan söylememişti. Burası açıkça malikanenin arkasındaydı. Büyük ev, şimdi durdukları alanın üzerine gölge düşürüyordu. Arkasına baktığında, çıktıkları yerde küçük bir tuğla kulübe buldu ve önlerinde avludakilere neredeyse tıpatıp benzeyen iki katlı villa vardı.

Ancak bunların açık kemerleri yoktu.

Bunların hiç penceresi yoktu.

Bunlar sadece tırmanıcı güllerle süslü fildişi binalardı. İçeri girebileceği bir kapı bile göremiyordu.

"Brecken mı?" diye sordu tereddütle.

"Bu taraftan," dedi sadece ve tekrar yola koyuldu.

Aceleyle yürüyordu, artık çıplak olan ayakları soğuk parke taşlarının acısını hissediyordu.

"Yavaşla, Brecken," diye tısladı.

"Yapamam. Yakalanırsak, o gücünle hazır olsan iyi olur."

Bir dakika sonra, Tessa'nın Brecken'ın orada olduğunu bilmemesi halinde fark edemeyeceği bir yan kapıdan içeri girdiler. Etrafında korumaların dalgalandığını hissetti, ama Brecken'a açıkça buraya serbestçe girebilme hakkı verilmişti. Aniden dirseğinden tutup onu küçük bir dolaba sürükledi ve kapı arkalarından sertçe kapandı. Buraya rastgele yerleştirilmiş temizlik malzemeleri ve küreklerle ikisinin sığabileceği kadar yer vardı.

"Hayır," diye hırıltılı bir sesle başını iki yana sallayarak ve onu itmeye çalışarak söyledi. "Burada kalamayız."

Brecken ona doğru döndü, onu bir kutu yığınınca sıkıştırdı. Çenesini eliyle kavrayıp ona bakmasını sağladı ve gücü uyarırcasına bileğini sardığında, irkilmedi bile.

"Villalarda gördüğün tüm o Periler ve ölümlüler mi?" dedi kısık ve sert bir sesle. "Orada mutlular çünkü bu, burada olmadıkları anlamına geliyor."

Hareketsiz kaldı.

"Ne demek istiyorsun?"

"Tessalyn, hayatında bir kez olsun kendine odaklanmamayı istiyorum."

Gözleri kocaman açıldı, içindeki öfke hemen yeniden canlandı.

"Bu seni kızdırıyor mu?" diye devam etti, çenesini tutmaya devam ederek. "Seni biraz sinirlendiriyor mu? Güzel. Öyle olmalı. Çünkü sen boktan bir hayat yaşarken, buradakiler çok daha beterini yaşadı. Sen şu anki halin olmasaydı, tam da burada olurdun. Bu yüzden beni dikkatlice dinlemenı istiyorum, çünkü bunun tek bir kısmını

bile mahvedersek, buradaki masum insanlardan daha fazla acı çekecek. Anlıyor musun?"

Bir saniye kadar onun karanlık bakışlarına baktı.

İki.

Üç.

Sonra dudaklarında yavaş ve karanlık bir gülümseme belirdi ve Brecken'in gözleri fal taşı gibi açıldı. Elini kaldırıp bileğine doladı. Bu sefer gücünün varlığına nüfuz ettiğini hissettiğinde geri çekilmeye çalıştı ama gücü direndi. Arıyordu. İstiyordu. Alıyordu.

"Tessa, dur," dedi, sesine panik sinmişti.

Bir adım daha attı. Bir adım daha. Onu duvara sıkıştırıp geri adım atmaya zorladı. Parmak uçlarında yükselerek çenesini avucunun içine aldı, tırnaklarını geçirdi.

"Brecken, beni çok dikkatli dinlemenı istiyorum, çünkü en ufak bir hata yaparsan, bunun bedelini sen ödeyeceksin ve bir daha bu dolabın dışını göremeyeceksin. Anlıyor musun?"

Tamamen hareketsiz kalmıştı ama başını hafifçe salladığında boğazı inip kalkıyordu.

"Bir daha asla bana böyle küçümseyici konuşma," dedi. "Theon'dan başkası tarafından kullanılmak için ayrılmadım. Theon'un Kaynağı değilim. Rordan'ın kullanıp yöneteceği biri değilim. Dex'in de değilim. Achaz'a, Arius'a veya başka bir tanrıya ait değilim. Ve kesinlikle senin kan davasının veya adaletsizliğinin piyonu değilim. Bana bilmemi istediğin şeyi söyleyebilirsin, ama emin ol, her şeyde olduğu gibi gerçeği de bulacağım. Bu yüzden yalan söyle ya da söyleme, ama şu anda yapacağın her seçimin kurtuluşunu veya yıkımını belirleyeceğini bil."

"Ne kadar da öfkeli," diye mırıldandı Brecken, gerginliğinin bir kısmı varlığından akıyordu.

Tessa başını yana eğdi, bunun kendisini nasıl rahatlatacağını anlamıyordu.

"Başardın, Tessie," dedi rahat bir tavırla, parmakları çenesinden kayarken. Gömleğini düzelterip paçalarını

çekti. "Sana burada olan her şeyi anlatamam çünkü bir Yeminle bağlıyım, ama sana gösterebilirim."

Ona baktı, bir tuzak arıyordu ve ona güvenip güvenemeyeceğine karar vermeye çalışıyordu.

"Ama bunu yapabilmek için, Cordelia'nın seni yetiştirdiği kişi gibi davranmanı isteyeceğim," diye devam etti. "Anlayana kadar yeter. Sonra istersen kendi kanunsuzun olabilirsin."

Gözleri kısıldı. "Eğer benimle oynuyorsan Brecken, seni bitirmenin bir yolunu bulurum."

"Buna güveniyorum." diye cevap verirken gülümsemesi hafif çılgıncaydı.

Brecken başını sallayıp kapıyı iterek açmadan önce aralarında karşılıklı bir anlayış oluşmuş gibiydi. Koridora girdikleri anda, Brecken elini kızın üst koluna doladı ve onu bir köşeden, merdivenlere çıkan çok daha geniş bir koridora doğru götürdü. Yolda birkaç Legacy'nin yanından geçtiler ama kimse onlara bakmadı. Ta ki bir köşeyi dönüp, yerinde duran bir erkek Legacy ile karşılaşana kadar. Açık mavi gözler onu süzdü ve içlerindeki açlığı fark etmek mümkün değildi.

"Yeni bir tane mi, Breck?" diye sordu, dilini dışarı çıkarıp dudaklarını ıslatarak.

"Evet," diye cevapladı Brecken sıkılmış bir ses tonuyla.

"Element mi?"

"Rüzgâr."

Erkeğin ona doğru ağır ağır yürürken yüz hatlarına yayılan heyecan kesinlikle hissediliyordu. Adam parmak uçlarını boğazının kıvrımlarında gezdirip başparmağını alt dudağında gezdirdiğinde tepki vermemek için elinden geleni yaptı.

"Sanırım bu seni çok yakında göreceğim anlamına geliyor," dedi, sesi alçak ve sertti.

Brecken, "Öncelikle onun işlenmesi gerekiyor, Arlo," dedi.

"Onu nerede buldun?" diye sordu erkek, daha da yaklaşıarak saçından bir tutamı parmağına doladı.

"Falein Malikanesi."

Arlo ona baktı. "Anala konusunda henüz bir gelişme yok mu?"

Brecken gözlerini devirdi. "Kyra, Krallığını ve Mülkünü, Muhafız'ın Pantheon'un merkezini kilitlediğinden daha sıkı kilit altında tutuyor."

Arlo kıkırdadı. "Sanırım bu konuda ilerleme kaydediyorlar."

"O zamana kadar Raye's'i bulmaya devam edeceğim," dedi Brecken omuz silkerek. "Ama gitmem gerek," diye ekledi, Tessa'nın kolunu çekiştirerek.

Kadın sendeledi ve Arlo kahkaha atarak kadının kışına vurdu, kadın sürüklenirken kadın da oradaydı.

"Sakin ol, Tessa," diye mırıldandı Brecken ağzının kenarından. "Sakin konuşma."

Parmaklarını kıvırdı, orada kıvılcım saçan gücü sakladı. Neyse ki, hâlâ paltoyu giyiyordu, bu yüzden bileklerindeki bantlar Miras'tan gizlenmişti.

Bir dakika sonra Brecken onu oldukça büyük bir ofise götürüyordu.

Boş bir ofis.

Kapı kapanır kapanmaz, "Git, bulabildiğini bul. Ben nöbet tutarım." dedi.

"Ne?"

Çenesini masaya doğru salladı. "Nereye bakacağını söyleyemem. Ne bulursan bul. Ne kadar vaktimiz kaldığını bilmiyorum. Dakikalar da sürebilir, bir saat de."

Tam olarak ne olduğunu anlayamayan Tessa, masaya doğru yürüdü. Ofisin kendisi oldukça sadeydi. Duvarda bir diyar haritası. Rafta sihirle ilgili ayrıntıları anlatan bir kitap. Masanın ortasında bir tablet.

Dokunduğunda ekran aydınlandı ve şifre istedi. Brecken'a sorgulayan bir bakışla baktı.

Gözlerini devirdi. "Bilmiyorum Tessa, ama eğer korumalardan geçemiyorsan, bir tableti de kırabilirsin, değil mi?"

Daha önce hiç böyle düşünmemiştir.

Parmaklarını ekranın üzerinde gezdirerek, gücünün bir kısmını açığa çıkarmaya odaklandı. Çok fazla yaparsa, kesinlikle o şeyi patlatacaktı.

Gücünün yalnızca küçük bir miktarının açığa çıkmasını sağlamak için gerekenden çok daha fazla enerji harcaması gerekti, ama başardı. Ve büyük bir şaşkınlıkla ana ekran belirdi.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı.

Brecken bir şeyler söyledi ama tableti alıp ekrandaki tek programa tıkladığında onu duymadı. "Hibrit" olarak etiketlenmişti. Anlam veremediği bir isim listesi belirdi, bu yüzden rastgele birine tıkladı.

- Adı: Meera Koplin
- Soy: Su Perisi (E) x Su Perisi (P)
- Element: Su
- Mevcut Konum: Hibrit Villalar
- Eşleşmeler: Anahita Legacy (Rolf Alings) Sonuç: Olumlu (E-37y), yerleştirildi
- Nith Legacy (Klayton Janiak) Sonuç: Olumlu (E), elden çıkarıldı
- Anahita Legacy (Rolf Alings) Sonuç: Beklemede

Belgeden geri çekilip başka bir isim seçerken kaşları çatıldı.

- Adı: Jasper Dusak
- Soy: Su Perisi (E) x Anahita Mirası (P)
- Element: Su+
- Mevcut Konum: Serafina Heir Source

- Eşleşmeler: Su Perisi (Seçim yılından sonra planlanır)

"Ne oluyor yahu?" diye mırıldandı Tessa, çıkıp isimleri daha fazla kaydırarak. Sonra başka bir isme tıkladığında derin bir nefes aldı.

- Adı: Eviana Perin
- Soy: Toprak Perisi (P) x Silas Mirası (M)
- Element: Toprak+
- Mevcut Konum: Arius Lord Kaynak (talep üzerine değiştirme)
- Eşleşmeler: Nith Legacy (Mansel McKinlay) Sonuç: Olumlu (F-9y), Serafina Estate

Bakışlarını tekrar Brecken'a çevirdiğinde nefes alış veriş çok hızlıydı.

"Devam et," dedi düz bir sesle, tableti işaret ederek.

"Brecken, bunlar..."

"Bunu söyleyemem."

"Zorluyorlar mı..." O da söyleyemedi. Sonunda, telaşla, "Perileri mi yetiştiriyorlar?" diye sordu.

"Villalarda, evet. Ama Hibrit Villalar bundan daha fazlası. Devam edin," diye tekrarladı.

Tessa titriyordu. Şoktan ya da korkudan değil, saf ve ham öfkeden.

Kaydırma yaptı, isimleri teker teker açtı. Aynı şeyler. Çocuk sahibi olmak için bir Miras'la sevişmeye zorlanan bir Fae. Bazı çocuklar yerleştirildi; bazılarına "elden çıkarılmış" etiketi yapıştırıldı ve Tessa bunun ne anlama geldiğini ancak tahmin edebiliyordu. Bazıları reşit olana kadar burada tutuldu, sonra da aynı yere zorla yerleştirildiler. Eviana gibi bir tane daha bulduğunda neredeyse kusacaktı. Leydi Isleen, Kaynağı için belirli bir kombinasyon istemişti.

Bir sonraki isme dokundu.

- Adı: Lange Castellon
- Soy: Rüzgar Perisi (E) x Bilinmeyen Sefarina Mirası (P) *yetkisiz*
- Element: Rüzgar+
- Mevcut Konum: Arius Krallığı talep edildi (planlanmamış)
- Eşleşmeler: Görüşmelerde

Tessa öfkeli gözyaşlarını yuttu, belgeden çıktı ve özellikle başka bir isim aradı.

Brecken, "Kaldır şunu. Misafirlerimiz var," diye tısladığında, tam bulmuştu.

Tessa programdan hızla çıktı, tableti tekrar kilitledi ve masanın ortasına geri koydu. Brecken odanın ortasında onu bekliyordu. Brecken'ın yanına koştu, yanına yerleşti ve kapı çarparak açılırken kolunu tekrar tutmasına izin verdi.

Yıkıcı derecede yakışıklı Legacy içeri girdi, delici bakışları onları süzdükten sonra, "Brecken, seni bugün beklemiyordum." dedi.

"Planlı değildi Darius," diye cevapladı. "Buna tesadüfen rastladım. Bir sonraki işime gönderilmeden önce onu bırakmayı düşündüm."

Adam masanın arkasına yerleşip tableti aldı ve Tessa, adamın tableti açmasını beklerken nefesini tuttu, ters giden bir şey olup olmadığını görmek için bekledi.

"Arlo'yla karşılaştım. Onu Falein Krallığı'nda bulduğunu söyledi," dedi Darius.

"Evet. Başka bir şey için oradaydım ve onu bir arşivde çalışırken buldum," diye yanıtladı Brecken.

Erkek tısladı. "Raye bir noktada pes edecek, o zaman tüm çabamızı Kyra ve Anala Krallığı'na verebiliriz."

"Peki ya Arius?" diye sordu Brecken.

Erkek alaycı bir kahkaha attı, gümüş sarısı saçları alnına döküldü. "Bizim için iş yapıyorlar. İçten içe çöküyorlar. Rordan ve Maya işi bitirmek için doğru zamanı bekliyorlar. Adı ne?"

"Alora," diye yanıtladı Brecken. "Rüzgar elementi."

Erkek başını salladı, ekranda yazıp tıkladı. "Soy hakkında bir fikrin var mı?"

"Hayır, ama güçlü. Tahminimce annenin izinsiz bir hamilelik sonucu kurtarmaya çalıştığı bir şey," dedi Brecken ve Tessa bu konuşmayı takip etmek için elinden geleni yapıyordu.

"Dosyalarını bulamıyorum," diye mırıldandı Darius. "Lilura Soruşturma Bürosu'yla iletişime geçmem gerekecek. Neler olduğunu öğreneceğim."

"O zamana kadar onu bir odaya almamı ister misin?"

"Evet, evet, sorun değil," diye cevapladı Darius, cebinden telefonunu çıkarıp onları başından savarak. "Geçmişini öğrendikten sonra onunla ilgileneceğim."

Brecken, onu takip etmesi için kolunu sıktı ama kadın ayaklarını hareket ettiremedi. Adam tekrar çekiştirdi ve kadın sadece topuklarını yere bastırdı.

"Tarihimle ilgilenen çok sayıda insan var," dedi Tessa ve sesindeki hafif maniye bile duyabiliyordu.

İyi.

Darius'un başı öfkeyle kalktı. "Az önce benimle mi konuştun?"

"Sadece bir gerçeği dile getirdim," diye cevapladı, paltosunun düğmelerini yavaşça açarken.

İnanamayarak ona baktı, yanakları yeni bir öfkeyle kızardı. "Hangi malikanede büyüdün?"

"Ne önemi var?" diye sordu, son düğmeye uzanarak.

"Çünkü sana yerin açıkça öğretilmemiş ve oradaki Anne ile bir konuşma yapmam gerekiyor," diye alaycı bir şekilde ayağa kalkarken.

"Benim yerim mi? Benden daha güçlü olanların altında mı?"

"Kesinlikle," diye hırladı masanın etrafından dolaşarak.

"Serafina Legacy," diye mırıldandı Brecken. Kolunu çoktan bırakmıştı. "En derin hayallerini ve arzularını görebilir ve—"

Brecken sözünü tamamlayamadan Darius, "İmkansız," diye hırıltılı bir sesle konuştu. "Var olamazsın."

"Ve yine de karşınızda duruyorum," diye cevapladı, paltosunu çıkarıp Brecken'a uzatırken. Gücü artık parlıyordu; kollarını ışık girdapları sarıyor, şimşekler çakıyor ve etrafında gümüş ve altın küller uçuşuyordu.

Onlar yeniydi.

Ama bunu düşünecek vakti yoktu. Luka ile şimdiye kadar sadece beş antrenman yapmış olabilirdi, ama bu ona o anda kontrolü sağlamak için yeterliydi. Bire bir mi? Üstünlük ondaydı ve Brecken birkaç adım geri çekilerek bunu anlamış gibiydi.

"En derin arzularını görebiliyorum. Görebiliyorum... Hepimize yalan söylüyor," diye gevelemeye devam etti Darius, güzel yüzü solgunlaşırken.

"Daha spesifik olman gerekecek," dedi Tessa. "Buradaki herkes yalancı."

"Senin soyunu bilmediğini söyledi. Bununla ilgilendiğini söyledi. Sen... Sen..."

Tessa, tekrar konuşmadan elinde bir şimşek kırbacıyla vurdu. Onu hızla dışarı fırlattı ve enerjiyi boynuna doladı. Adam hemen dizlerinin üzerine çöktü, parmakları boğazını tırmaladı. Kadın sertçe çekti ve adam bir nefes daha almaya çalışırken avuçları yere değdi.

Ağır adımlarla ilerledi, erkeğin yanına çömeldi ve çenesini tırnağıyla kaldırdı. "Malikanemin annesi beni böyle terbiye etti," dedi soğuk bir sesle. "Nefes alma yeteneğimi elimden aldı. Beni dolaplara kilitledi. Yiyecekleri benden esirgedi. Ve haklısın. Yine de yeterli değildi."

Sonra hızla hareket etti, boğazını kavradı ve büyüsünün avucundan erkeğe akmasına izin verdi. Büyü onu sardı ve dişlerini sıkarak büyüsünü kontrol altında tuttu, sadece ona

odaklanmasını sağladı. Gücünü damarlarından söküp aldı, onu yiyip bitirdi. Ona bir enerji dalgası daha gönderdiğinde, çılgılık atarak sırtüstü yuvarlandı ve yerden kalktı.

Ve ayağa kalkıp onun üzerine dikildiğinde gülümsedi, acı içinde kıvrınmasını izledi çünkü tek düşünebildiği buradaki hangi Peri'yle yattığıydı?

"Eşleşmelerin hepsine sen mi karar veriyorsun, yoksa başkaları da var mı?" diye sordu aniden, ona bir erteleme vererek.

Başını salladı, gözlerinden ve burnundan yaşlar ve sümük akıyordu.

Tessa elini kaldırdı, parmakları ışıkla parladı. "Açıkçası, seninle konuşan bendim."

Darius başını tekrar iki yana salladı. "Son söz onda."

"DSÖ?"

"Desiray," diye hırıltılı bir sesle söyledi, bileğiyle burnunu ve ağzını silerek.

Tessa, Brecken'a baktı; Brecken sadece bir kez onaylarcasına başını salladı.

Sonra Tessa cep diyarından altın kılıcını çıkarıp erkeğin boğazına sapladı, kan beyaz pantolonuna sıçradı.

Oda o kadar sessizleşti ki, masanın üzerindeki saatin tik tak sesini duyabiliyordu.

Brecken sonunda, "Üzgün olduğunuzda çok korkutucu oluyorsunuz," dedi.

Adamın boynuna saplı, açıkta kalan bıçağın üzerinde avucunu kaydırırken, sadece bakışlarını ondan ayırmadı.

"Bekle!" diye bağırdı Brecken, öne doğru sendeleyerek.

Ama beklemek yoktu. Avcılarını burada serbest bırakacaktı. Onlara safkan Legacy'leri öldürmelerini söyleyecekti. Çılgılıklarının zihninde yankılandığını hatırlayarak uykuya dalacaktı. Ruhuna bir ninni gibi.

Kanı yere damlıyordu ve bir an sonra beyaz gözlerini ona dikmiş biri belirdi.

"Siz mi çağırdınız efendim?"

"Öncelikle yeni bir hançere ihtiyacım var. Benimkini... kaybettim," dedi, Arius Evi'nde bıraktığı için hâlâ sinirliydi. "Aslında, iki tane olsun."

"Elbette efendim," dedi, avuçlarında beliren iki altın hançeri yayla ona doğru uzattı.

Her birini birer eline alarak, "Safkan bir Legacy ile karışık kanlı bir Legacy arasındaki farkı söyleyebilir misin?" diye sordu.

"Efendimiz, yapabiliriz."

"Güzel," diye mırıldandı. "O zaman sana bir işim var."

"Tessa, bir dakika beni dinle," diye tekrar söze girdi Brecken, yanına doğru yürüyerek.

Avcının başı yavaşça ona döndü. "Sırasız konuşuyorsun, ışık koruyucusu."

Brecken onu görmezden gelerek yüzünü tamamen Tessa'ya çevirdi. "Onları buraya bırakırsan, senin olduğunu anlarlar."

"Güzel," dedi tekrar.

"Peki ya masum Periler? Şu anda gidecek hiçbir yerleri yok, Tessa. Daha da kötüsü, bunun için suçlanabilirler," diye devam etti Brecken.

Bu onu tereddüte düşürdü. Nereye gideceklerdi?

"Eğer bu konuda bir şey yapmamı istemiyorsan, beni neden buraya getirdin?" diye soğuk bir şekilde sordu.

"Çünkü senin görmeni istedim ki, zamanı geldiğinde bu konuda bir şeyler yapabilesin."

"O zamana kadar... öylece çekip mi gideyim?" Başını iki yana salladı. "Bunu yapamam, Brecken."

"Zor olduğunu biliyorum. Buraya her gelişimde yapıyorum ama zamanı geldiğinde geri dönebilmen için görmen gerekiyordu. Tespit edilmeden korumaları geçebileceksin. Perilerin gidebileceği bir yer bulur bulmaz," diye ısrar etti.

"Bu Perileri bulup buraya getir, Brecken. Sana kesinlikle güvenemem," dedi, başını iki yana sallayıp ne yapacağına karar vermeye çalışarak.

Bir yandan haklıydı. Masumların gidecek yeri kalmayacaktı. Elbette, Miras burada ölecekti, ama sonra ne olacaktı? Öte yandan, Brecken açıkça bunun ilerlemesinin bir parçasıydı.

"Katya'yı buraya mı getirecektin?" diye sordu Tessa gergin bir şekilde.

"On yıllardır Anala Krallığı'na girmeye çalışıyorlar," diye yanıtladı Brecken. "Burada geçirdiğim süre boyunca bulduğum ilk ateş perisiydi. Onu buraya getirmem gerekiyordu. Ortaya Çıkanlar'a asla gitmemesi gerekiyordu," diye yanıtladı.

"Ama onu Celeste Malikanesi'ne sen getirdin."

Başını salladı. "Ona ne yapacaklarını biliyordum ve yapamadım... O zaman onu koruyabileceğim tek yol buydu."

"Ne umurunda ki?"

Brecken'in bakışları, ürkütücü bir şekilde hareketsiz duran ve emir bekleyen Avcı'ya kaydı.

Tessa ona döndü. "Bana bir Sefarina Mirası bul. Arlo'ya hesap veriyor. Onu canlı canlı bana getir."

"Evet, efendim," dedi ve eğilerek sağlam kapıdan doğruca uzaklaştı.

O gittikten sonra, beklentiyle Brecken'a döndü.

"Sana anlatamayacağım çok şey var Tessa," dedi sonunda. "Ama kimseye güvenmemekte haklısın."

"Ama sana güvenmeli miyim?"

"Seni buraya ben getirdim, değil mi?"

"Malikaneden ayrıldığın her seferinde nereye gittin?"

"Gizli Perileri bulmak için gönderildim. Miras kanına sahip olanlar ve bunu bilmeyenler."

"Onları nasıl buluyorsun?"

"Gücü ve onun kuvvetini hissedebiliyorum." demeden önce tereddüt etti.

"Nasıl?"

"Sana söyleyemem."

Başını salladı çünkü bir Yemin gerçekten bunu engelleyecekti.

"Elimden geldiğince bu konuyu geçiştirdim, Tessa," diye yalvardı. "Darius'un adını sohbete ekledim ki sen de bil. Onu, üzerinde çalışabileceğın önemli bilgileri ifşa etmesi için kandırdım."

Tekrar başını salladı. "İki gün içinde Avcıları buraya salacağım. Onlara, bu kapıların ardındaki tüm safkan Mirasçılarını öldürmelerini emredeceğim."

Brecken başını salladı. "Onlara gidebilecekleri bir yer ayarlamaya çalışacağım."

"Deneme Brecken," dedi sertçe. Adam cevap veremedi, gücü boğazına sımsıkı dolandı. "Benimle oynuyorsan, ölümün hiç de kısa ve acısız olmayacak."

"Anlaşıldı, Tessa," diye soludu, ama çabalamıyordu. Nefes almaya çalışmıyordu.

Gönderiyorum.

İşte onun karşısında dururken yaptığı şey buydu.

Kapı açıldı ve Avcı, Arlo'yu ofise doğru sürükledi.

"Ve bu da bugün ölecek," dedi Tessa, Brecken'ı elinden kurtarıırken.

Arlo hemen dönüp kaçıma çalıştı ama Avcı kılıcını çekmiş oradaydı. "Majesteleri huzurunda olmanızı rica ediyorum. Şimdi eğilin."

Arlo yavaşça ona döndü ve kadın sevinçle gülümsedi. "Evet, Arlo," diye mırıldandı. "Reverans yap."

"Sen bu diyarın bir Leydisi değilsin. Sana boyun eğmem," diye alaycı bir şekilde söyledi, ama sesindeki hafif titremeyi duydu.

"Hayır," diye onayladı, tek bir adım öne çıkarak. "Bu alemde bir tanrıçayım ama senin için sonunum."

Etrafında enerji cızırdıyordu ve başının yakınında havada parlayan bir küre asılı duruyordu. Bunu fazla ileri götürdüğünü biliyordu. Her an kontrolü kırılacaktı ve o zaman ne olacağı belli olmayacaktı. İşte o zaman çok vahş ve kontrol edilemez hale geldi ve büyüsünün zorlandığını, almak istediğini hissedebiliyordu. Sürekli daha fazlasını, daha fazlasını, daha fazlasını istiyordu.

Bu da onun bunu sihrini kullanmadan yapması gerektiği anlamına geliyordu.

Gücünü sonuna kadar kullandı, hançerleri daha sıkı kavradı ve ilerledi. Avcı'ya, "Onu dizlerinin üzerine çökert," dedi.

Tessa ne yaptığını bilmiyordu ama bir an sonra Arlo acı içinde çığlık atarak yere yığıldı.

"Sağ kolunu uzat" dedi.

Erkek, hayalet bir güç onu ellerinin üzerinde öne doğru çekip kolunu düzeltince tekrar çığlık attı. Tessa, omzunun çıktığından emindi.

Tekrar çömeldi ve hançerini adamın elinden geçirip yere sapladı.

Çığlıkları, bir çalma listesine eklemeyi dilediği bir senfoniydi. Diğer hançerle adamın parmaklarını tek tek elinden keserken mırıldandı. İşini bitirdiğinde, önünde sızlanmaya devam eden, yüzü gözyaşları ve salyalarla solgun bir adama tatlı bir şekilde gülümsedi.

"N-neden?" diye kekeledi.

"Çünkü bana sanki buna hakkın varmış gibi dokundun," diye cevapladı açıkça. "Bu yüzden senden de almaya hakkım olduğunu varsaydım." Elindeki kanlı hançeri çevirip kan damlaları etrafa sıçradığında, adam inledi. "Bana da aynısını yapmaya hakkın varmış gibi baktın. Sırada gözlerini mi çekeyim?"

"L-lütfen yapmayın!" diye feryat etti.

"Peki Periler senden aynı şeyi istediğinde duruyor musun?"

Tek cevabı bir hıçkırık daha oldu.

"Bu duvarların arasında kaç çocuğa babalık ettin?"

Cevap vermeyince, hançeri elinden çekip omzuna sapladı. Tanrım, adamın çığlıkları ona bir şeyler hissettiriyordu. Kendini canlı hissetmesini sağlıyordu.

"Bize söylemiyorlar," diye sızlandı. "İhtiyaç duyulduğunda bizi arıyorlar."

"Peki bugün?"

"Bu akşam randevum var," diye hıçkırdı.

Tessa sadece mırıldandı ve hançeri tekrar çekip acı dolu bir feryat kopardı. "Kim?"

"Bilmiyorum!" diye bağırdı. "Yemin ederim."

"Ama gelip beni bulurdun, değil mi?"

Cevabı birkaç sığ hıçkırık oldu.

Bu sefer hançerini adamın yan tarafına sapladı. "Öyle mi?" diye üsteledi. "Ve bana yalan söyleme Arlo. Dilini keserim."

"Evet," dedi bir hıçkırık daha atarak.

"Benden almak için."

Sözlü bir cevap vermedi ama birkaç kez başını salladı.

Sonra, hançerlerini birbiri ardına boğazına saplarken sadece hırıltı sesleri duyuldu.

Erkek yüzüstü yere düştü, kanlar dökülüp çıplak ayaklarının etrafında birikti. Ellerindeki hançerlere bakarken kaşlarını çatı, nereye koyacağını bilemiyordu. Omuz silkerek eğildi ve bıçakları erkeğin kıyafetlerine silerek kendi kendine mırıldandı. Sonra, Darius'un cesedine saplı kılıcını almak için harekete geçmeden önce onları bir cep alemine gönderdi. Kılıcıyla da aynısını yaptı ve kanlı ayak izleri yolunu işaretledi.

İşini bitirince Brecken'a döndü. "Gidelim mi?"

Ağzı açık bir şekilde ona bakıyordu. "Tessa..."

Sadece gülümsedi, tüm benliği almanın adrenaliniyle uğulduyordu.

En güçlü olmak.

Kendini kurtarmaktan.

"Her yerin kan içinde," diyebilmesi için birkaç saniye daha geçmesi gerekti.

Aşağı baktığında beyaz pantolonu ve altın rengi kazağının üzerine sıçrayan kırmızı lekeleri gördü. Tekrar kaşlarını çatarak, "Belki de bizi Faven'a geri götürmeliyim? Rordan yapamıyorsa ben yapabilir miyim?" dedi.

Brecken sessizce başını salladı ve bir portal açtı, ikisi de içinden geçti. Pencerelerden alacakaranlık gökyüzünü

görene kadar ne kadar zaman geçtiğini fark etmemiştir.

"Gideceğim. Dex ve diğerlerine gitmek istediğini haber vereceğim," dedi Brecken. "Çözmek gereken bazı şeyler var."

"İki gün, Brecken," diye uyardı adam odasının kapısına doğru yürürken.

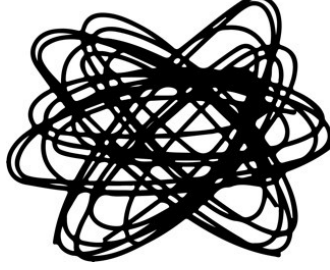
Başka bir şey söylemedi ama o gittikten sonra Tessa yatağa giremeyeceğini anladı. Çok gergindi. Kendini çok pervasız hissediyordu.

Çok dürtüsel.

Çok vahşi.

Bunun üzerine başka bir portal çağırdı ve içeri girdi.

LUKA



Geri döndüğünü biliyordu. Bu lanet bağı içinde bunu hissedebiliyordu ve onu avlamamak için tüm öz kontrolünü kullanması gerekiyordu.

Luka onu bütün öğleden sonra hissetmişti. Duş alıp üstünü değiştirmek için dışarı çıkmadan önce antrenmanlarını bitirmişlerdi. Öğleden sonra Sirana Villaları'na doğru yola çıkmışlardı. Desiray ile hafif bir akşam yemeği yiyeceklerini duymuştu ama önce öfkesini, sonra sıkıntısını, sonra da yeniden alevlenen hiddetini hissetmişti. Hem o hem de Theon, onları dışarıda tutan zihinsel bariyere çarparak ona ulaşmaya çalışmışlardı. Ama mesele buydu. Sonunda o bariyer yıkıldı ve ne kadar uğraşırlarsa uğraşınsınlar ona ulaşamadılar. Öfkesine yenik düşmüştü ve Luka böylesine içgüdüsel bir tepkiyi neyin tetiklediğini bilmiyordu. Yaralı mıydı? Yardıma mı ihtiyacı vardı?

Komodinin üzerinde telefonu çalıyordu ama Theon olduğunu anlamak için kontrol etmesine gerek yoktu. Verebileceği bir cevabı olmadığı için cevap vermeye tenezzül etmedi. Tüm öğleden sonrasını ve akşamını Razik ve potansiyel kan bağı hakkında düşünmemek için elinden

gelen her şeyi yaparak geçirmişti. Erkeğin ulaşmaya bile çalışmadığı ne yazıyordu?

Ama o da yapmamıştı.

Luka, Theon'un sürekli güncellemelerine rağmen kurdu kontrol etmek için Arius Evi'ne gidecek kadar ileri gitmişti. Ama şimdi geri dönmüştü ve ejderhası ruhuna baskı yapıyordu. Gücü ilk ortaya çıktığından beri büyüsünü ve dönüşümünü bu kadar kontrolden çıkmış hissetmemişti.

Odasının loşluğunu koruyan alçak alevlerin parlak ışıkla gölgelenmesine neredeyse minnettardı.

Neredeyse.

Bir sonraki derslerinden birinde ona Seyahat etmeyi öğretmeyi aklının bir köşesine yazdı çünkü ne zaman gelmek istese gözlerinin kamaşmasından bıkmıştı.

Tam da bu sözler, ona doğru döndüğünde dilinin ucundaydı ama sonra onu karşılayan manzara karşısında ağzı kurudu.

Üzerinde beyaz dar pantolon ve altın rengi bir üst vardı ve kan vardı. Kıyafetlerinin her yerinde. Yüzünde. Tek bir adım attığında ayakları yerde kanlı ayak izleri bırakıyordu. Altın rengi saçları açıktı, kırmızı benekliydı ve o menekşe rengi gözleri, ne yapacağını bilemediği bir çılgınlıkla parlıyordu.

"Tessa?" diye sordu dikkatlice, kısmen ne olduğunu bilmediği için, ama aynı zamanda içindeki her şey onu rahatlatmak, sahiplenmek ve sonra da ona bunu yapan her kimse onu bitirmek istediği için.

Cevap vermedi. Sadece onu, sanki bu durumda av kendisiymiş gibi hissettirecek şekilde izliyordu ve bu, onun büyüsünü daha da artırıyordu.

"Tessa?" diye tekrarladı, kıpırdamadan. "Yaralandın mı?"

"Birini öldürdüm," dedi ve lanet olsun, sesi o tınıyı veriyordu.

"Tamam" diye cevap verdi.

"Aslında iki kişi."

Başını salladı. "Tamam," dedi tekrar. "Başka yaralanan oldu mu?"

"Villalarda ne yaptıklarını biliyor musun?"

"Evet, Tessa. Villaların ne olduğunu biliyorum."

Yüz hatları sertleşti. "Malikanenin arkasındakiler de mi?"

Kaşları çatıldı. Malikanenin arkasında villalar olduğunu bilmiyordu. İfadesi ona ne anlatıyorsa, onu en ufak bir rahatlamaya bile zorlamıştı.

"Tessa... kimi öldürdün?"

"İki Miras."

"Sana zarar verdiler mi?"

"İstediler. Biri bana dokundu."

Duyulan hırlama erkekten çok ejderhanınki gibiydi.

"Onu öldürmeden önce parmaklarını kestim" diye ekledi.

"Aferin kızım," dedi, olup biteni anlamaya başlayarak. "Yeni mi döndün?"

Başını salladı. "Diğerleri hâlâ orada. Geri döndüm."

"Yalnız?"

"Brecken'la."

"Peki şimdi?" diye üsteledi, kollarını kavuşturup kanepenin arkasına yaslandı.

"Şimdi ben..." Ayağa kalktı, ellerini yanlarında açıp kapattıktan sonra elini uzatıp yüzündeki saçları geriye doğru itti. Yanakları kızarmıştı. "Benim büyüm şu ki... yapamam..." Hayal kırıklığıyla iç çekti. "Her şey daha da yoğunlaştı. Kendimi... kontrolden çıkmış hissediyorum."

"Adrenalin meselesi," dedi. "Ölümlüler için bu his zamanla azalır, ama savaşıp galip geldiğinizde, büyünüz daha fazlasını ister. Enerjiyi dışarı atmanız gerekir."

"Büyümü serbest mi bırakayım?"

"Hayır, hayır," diye itiraz etti. "Sihrinin etkisi, geriye hiçbir şey kalmayana kadar sürecek."

"Peki sen ne yapıyorsun?" diye alaycı bir şekilde sordu.

Luka omuz silkti. "Dikkatimi dağıtacak bir şey. Yoğun bir antrenman seansı. Axel veya Theon'la dövüş. Lanet olsun."

Bunun bir irkilme mi yoksa şaşkınlıktan irkilme mi olduğunu anlayamadı.

Kanepeden kalkıp, "Git şu kanı temizle, seni antrenman alanına götüreyim," dedi.

"Ben antrenman yapmak istemiyorum Luka," diye homurdandı.

"Peki ne yapmak istiyorsun?"

Tekrar kıpırdandı ve adam onun ne hissettiğini tam olarak biliyordu. Bir dövüş müsabakasını kazandığı her seferinde hissettiği şey tam olarak buydu. Valter için bir görevi tamamladığı her seferinde. Gece Çocukları'yla dövüştükleri her seferinde. Axel ve Theon'un da aynı şeyi yaşadığını biliyordu ama deneyiminin Sargon kanı yüzünden daha da arttığını düşünmüştü hep. Dövüş sonrası coşkusu her zaman onlarınkinden daha yoğun ve vahşi gelirdi ve görünüşe göre Tessa da aynı yoğunlukta yaşıyordu. Bunu onun kaskatı kesilmiş uzuvlarında ve hareketsiz kalamamasında görebiliyordu. Olanları idrak edemeyişinde veya kelimelere dökemeyişinde. Büyüsünü kontrol altında tutmak için verdiği mücadelede ama adam bunu yaptığı için onunla gurur duyuyordu. Bir hafta önce umurunda olmazdı. Kontrol için savaşmaktan daha kolay olduğu için gücünün onu ele geçirmesine izin verirdi.

"İstiyorum... İhtiyacım var..." Sesi kısıldı, yine hüsrana dolu bir ses duyuldu, bu sefer gücünün bir parıltısı eşlik ediyordu. Adam doğruldu, alevleri onunkilerle buluşmaya hazırdı ama kadın kendini tekrar kontrol altına aldı. "Bana ne yapacağımı söyle, Luka."

"Eğer ihtiyacın olan buysa Theon'a git," diye cevap verdi.

"Theon'a gidemem."

"Neden?"

"Çünkü yapamam," diye tükürdü, gücü tekrar alevlendi.

"Kontrol et, Tessa," diye emretti.

"İşte mesele bu," diye haykırdı. "Yapamam! Bu çok fazla. Çok çılgınca. Ben çok çılgınım. Çok dürtüselim. Çok..."

Bir sonraki kelimeyi söylemesine fırsat kalmadan tam karşısına dikildi. Çenesini başparmağı ve işaret parmağı arasına alarak, "Sen bunların hiçbirisi değilsin. Beni anlıyor musun?" dedi.

Başını iki yana salladı, gözlerinde hayal kırıklığının gümüş göletleri belirdi, menekşelerin arasından altın benekler belirdi. Adam, gücünün parmaklarının altında titrediğini hissedebiliyor ve tüm varlığının gözle görülür şekilde titrediğini görebiliyordu.

"Tamam, işte yapacağımız şey şu," dedi, sesi alçak bir emir tonuyla. "Seni temizleyeceğiz."

"Bu öyle değil—"

"Teker teker," diye sözünü kesti. "Doğrudan buraya geldiğine göre, bugün iki Legacy öldürdüğünü kimsenin bilmediğini mi varsayıyorum?" Başını sallayınca, "Yani kanıtlardan kurtulmamız gerekiyor, yani kanı yıkamalı, ayak izlerini temizlemeli ve bu kıyafetleri yakmalıyız," dedi.

"Bir ayağım diğerinin önünde," dedi gergin bir sesle.

"Evet, Tessa. Aynen öyle."

Tekrar başını salladı ve derin bir nefes aldı. Adam elini tutup onu kendi banyosuna götürdü. Adam duşa uzanıp suyun sıcaklığını ayarladı. Ne kadar sıcak isteyeceğinden emin olmadığı için ılık ayarda bıraktı, ancak döndüğünde kadının çoktan kanlı kıyafetlerini çıkarıp bir yığın halinde fırlattığını gördü.

"Ne kadar da beyaz," diye mırıldandı, atılmış kumaşa doğru ayaklarını uzatarak.

Ve o, banyosunda çıplak bir şekilde dururken derin bir nefes alma sırası ona gelmişti.

"Duş al, Tessa," diye içinden ejderhasıyla savaşıırken mırıldandı. "Giysileri ve ayak izlerini ben hallederim."

Geriye bakmayı reddederek, olabildiğince çabuk banyodan çıktı. Giysileri yakarken elinde tuttu, kara alevleri her kumaş parçasını ve kanı yuttu ve sonra külleri de yok etti. Bunu yaptıktan sonra, ayak izleriyle ne yapacağını düşündü. Eğer yakarsa, geride yanık izleri kalacaktı. Pes

ederek, sabun ve suyla eski usul ovmanın iyi olacağına karar verdi, ama o çıplak ve ıslakken banyosuna geri dönmeye asla niyeti yoktu.

Odasına gitti, önce süitine baktı. Burada tek bir ayak izi vardı. Gerçekten de Brecken ile birlikte burada belirmiş ve hemen yanına gelmişti. Banyosuna gidip bir bez ve sabun aldı ve tabii ki tüm havlular beyazdı. Onu da yakması gerekecekti, yoksa bir şekilde regl sanacaklardı, ama şansları yaver giderse, Achaz Lord kanı analiz ettirecekti. Yakmak gerekecekti.

Bezi durulayıp tekrar sabunlamadan önce zemini temizledi. Sonra odasındaki zemini temizlemek için geri döndü. Zemini yaktıktan sonra telefonunu açtı ve Theon'a iyi olduğunu bildiren bir mesaj gönderdi.

Theon: Ne oldu lan? Söyledi mi?

Luka: Görünüşe göre kendisine zarar vermeye çalışan bir Legacy'yi öldürmüş.

Theon: Güzel.

Luka: Ben de öyle dedim ama kimse onun olduğunu bilmiyor.

Luka: Ve bu Sirana Villaları'nda oldu.

Theon: Orada ne işi vardı?

Luka: Villaları ziyaret etmekte ısrar etti. Ama malikanenin arkasında daha fazlası olduğunu biliyor muydun? Onlardan haberim olmadığını söylediğimde rahatlamış gibiydi.

Theon: Hiçbir fikrim yoktu. Araştıracam.

Theon: İyi mi?

Bu soruyu cevaplaması bir saniyesini aldı çünkü Theon ona neler olduğunu anlattığında ne hakkında konuştuğunu tam olarak anlayacaktı.

Luka: Hayatta kalma ve zafer sarhoşluğu yaşıyor.

Daha sonra Theon'dan uzun bir sessizlik oldu ve ardından başka bir mesaj daha geldi.

Theon: Sana güveniyorum, Luka.

Ve işte bu kadardı. Başka hiçbir şey gelmedi ve Luka içinden küfretti. Bununla ne yapması gerekiyordu ki?

Tessa'yı kontrol etmekten başka meşgul edecek bir şeyi kalmadığı için, karşılaşmaya kendini hazırladı. Duşun az önce kapandığını duymuştu, bu da kızın ya havluya sarılı ya da çıplak olduğu anlamına geliyordu. Kızın çıplaklığa karşı umursamaz tavrı giderek daha da yorucu hale geliyordu. Sürekli çıplak tenini göstermeye başlayana kadar çıplaklıkla hiç sorunu olmamıştı.

Diğer yandan büyüğü ve ejderhası, banyoya girerken heyecanla volta atıyordu. Kadın, sıırıslık banyo paspasının üzerinde duruyordu ama en azından vücuduna bir havlu sarılmıştı.

Omzunu kapıya yaslayıp makyaj masasına baktı. Odasında saçı fırçasını almalıydı. "Ne giymek istiyorsun?" diye sordu.

"Kendi kıyafetlerimi kendim alabilirim," diye cevapladı, sesindeki keskinlik hâlâ o kadar mutlu olduğunu gösteriyordu ama aynı zamanda gizli bir öfke de vardı.

"Yapabileceğini biliyorum," diye cevapladı. "Ben sadece yardım etmeyi teklif ediyordum."

"Yardım edin," diye tekrarladı ve bunu söyleyiş biçimi onu gerdi.

"Evet," dedi dişlerini gıcırdatarak. "Neye ihtiyacın olduğunu söyle."

Gülüğü neşesiz ve biraz da delilik doluydu. "Neden? Theon'a gidip almamı mı söyleyeceksin?" Adam cevap veremedi devam etti: "Yüzüme bile bakmıyorsun. Bana ihtiyacım olanı nasıl vereceksin? Legacy'yi öldürdüğüm için mi? Çünkü bunun için özür dilemeyeceğim ve—"

"O lanet olası Legacy'yi öldürdüğüne sevindim, Tessa," diye araya girdi, bakışları onunkine kaydı ve bakışlarını ondan ayırmadı. "Kendini savundun ve bunun için seninle gurur duyuyorum. Nasıl yaptığını anlat bana."

Gözlerindeki öfke bir nebze olsun söndü. "Ne?"

"Beni duydun. Onları nasıl öldürdüğünü söyle bana. Gücünü kullandın mı?"

"Onlardan biri için."

"Uzatıp çıkardın mı?"

Boğazının yutkunarak inip kalktığını izledi. "Evet. Onu dizlerinin üzerine çöktürdü. Nefesini aldı. Gücünü aldı."

"Ve daha sonra?"

"Boğazına bir bıçak sapladım," dedi nefes nefese.

"Ne kadar da vahşi bir baştan çıkarıcı," dedi Luka, sesi pürüzlüydü. "Ya diğeri?"

"Hiçbir büyü kullanmadım. Sadece bıçak kullandım."

"Bunu görmeyi çok isterdim."

"Neden?"

"Çünkü seni vahşi olduğun zamanlarda gördüm ve buna tanık olmak çok etkileyici."

"Dur," diye çıkıştı.

Kaşını kaldırdı. "Neyi durduracağım?"

"Böyle şeyler söylemek."

Omuz silkti. "Sen sordun. Ben cevapladım."

"Hayır," diye alay etti. "Böyle şeyler söylüyorsun. Bana ihtiyacım olanı vereceğini söylüyorsun, sonra da reddediyorsun. Tabii onun gibi benden almaya niyetli değilsen?"

"Senden hiçbir şey almayacağım Tessa. Buraya gelip istediğini istemek zorundasın."

"İstemek mi?" diye alay etti.

"Bu seçimi senin adına benim yaptığımı düşünüyorsan, bir daha düşün. Zor kararları senin adına başkalarının vermesini istiyorsun ve ben bu olmayacağım."

"Ona hiç sormama gerek kalmadı," diye karşılık verdi, havluyu göğsüne bastırarak. "Neye ihtiyacım olduğunu"

biliyordu."

"Neye ihtiyacın olduğunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" diye sordu, tamamen yırtıcı bir sırtışla. "Neye ihtiyacın olduğunu tam olarak biliyorum ama bence sen neye ihtiyacın olduğunu bilmiyorsun. Herkesi senden almakla suçluyorsun - ikimiz de biliyoruz ki o senden asla almadığı tek şey buydu - o yüzden şimdi sen istemen gerekiyor."

"İste," diye tekrarladı, öfkesi bir kez daha alevlenerek. "Ne? Yerde sürünüp dizlerimin üstünde tatlı tatlı yalvarmamı mı istiyorsun?"

"Eğer yapmak istediğin buysa."

"Kesinlikle hayır," diye hırladı.

Tekrar omuz silkti çünkü artık o görüntü kafasındaydı ve bu... inanılmazdı. Zaten olduğu gibi zar zor ayakta duruyordu. Ejderhası onun dizlerinin üzerinde olma fikrini seviyordu ve büyüğü de... Şey, sadece o fikrini seviyordu. Çünkü artık onunla -yalnız- bu kadar çok zaman geçirdiği için, yıllardır kaçındığı çekim giderek güçleniyordu. Ama bunlar, aklına getirmesi gereken düşünceler değildi.

Çünkü o Theon'undu.

Benim, ejderhası o kadar güçlü bir şekilde hırladı ki gözlerinin kaydığını biliyordu.

Bunu açıkça fark etti çünkü yüz hatları şehvetli bir hal aldı. "Sana doğru sürünerek gelsem bile benimle ne yapacağını bilemezsin Luka," diye mırıldandı, ona doğru ağır ağır yürürken.

"Kızım, seninle ne yapacağımı çok iyi biliyorum," diye karşılık verdi hemen, çünkü bu konuda ona üstünlük sağlamasına asla izin vermezdi. Varlığının hiçbir parçası buna izin vermezdi. "Ancak mesele seninle ne yapacağım değil, şu anda neye ihtiyacın olduğu."

"Peki bana ne lazım?"

"Zaferin verdiği coşkudan tüm o enerjiyi dışarı atmak için" diye cevapladı.

"Sparring ile mi?" diye sordu gözlerini devirerek ve yanından geçerken.

"Hayır, seni velet," diye hırladı, sırtını yatak odasının duvarına yaslayarak. Adam kolunu başının üzerine kaldırırken dudaklarından dehşet dolu bir homurtu çıktı. "Bana sor."

Öfke, ateş ve şüphe dolu menekşe gözleri ona bakıyordu. "Lütfen bu konuda pislik olma," dediğinde sözleri acıyla karıştı.

"Bana sor," diye tekrarladı.

Ne yapacağını açıkça düşünürken gözleri kısa bir anlığına kapandı. Tekrar açtığında, "Yapamam," diye fısıldadı.

"Neden?" Bu kelime onun açıklamasını beklerken gırtlaktan geliyordu.

"Çünkü sana güvenmiyorum," diye itiraf etti. "Sana güvenemem."

Bu itiraf, göğsünde bir şeylerin burkulmasına ve ejderhasının sanki ona vurmuş gibi geriye çekilmesine neden oldu. Bir bakıma vurmuştu çünkü o buradaydı, onunlaydı, olmak istediği yerde değildi. Onu, korumaya yemin ettiği krallığı yok edecek büyüü kontrol etmesi için eğitiyordu. Ona ihtiyacı olanı vermeye hazır bir şekilde burada duruyordu ve o ona güvenemeyeceğini mi söylüyordu?

Ne yaptığını anlamadan ağzı onun ağzının üzerindeydi ve tanrılar, bunu her yaptığında ağzının onun ölümü olacağına yemin ediyordu. Ama işte buradaydı, işkence için tekrar tekrar geri geliyordu. Bunun ona neler yaptığını, onun için neler çektiğini fark etmiyor muydu? Ve ona güvenemiyor muydu?

Bunun derin, ruh parçalayıcı bir öpücük olmasını istememişti. Ama aslında onu öpmeyi hiç düşünmemişti. Hafif dil hareketleriyle yumuşak bir öpücük olması gerekiyordu, ama sonra elleri saçlarına kaydı. İkisi birden. Bu da havluyu düşürdüğü anlamına geliyordu.

Sadece bu bilgi bile adamın ağzının içine inlemesine neden oldu ve bu ses onu harekete geçirdi. Sırtını

kamburlaştırdı ve adamın kolu beline dolandıktan sonra parmakları omurgası boyunca ilerleyerek boynunun arkasını kavrayıp onu yerinde tuttu. Ağzı sıcak ve açtı, daha fazlasına ve daha sert, daha sert bir şekilde ihtiyaç duyuyordu. Sonra adamın kalçalarını kavrayıp onu yukarı kaldırdığında, adamın ağzının içine inledi. Bacakları hemen adamın beline dolandı ve adam onu yatağa götürürken öpüşmelerini hiç bozmadan kalçasını avuçladı.

Onu yatağa indirdi ama elleri gömleğinin yakasını kavramış, onu yakınında tutuyordu. Çaresizlik ve arzu doluydu. Elleri yan taraflarında yukarı doğru kaydı ve dolgun göğüslerinden birini eline alana kadar sonunda nefes nefese ağzını açamadı.

"Evet," diye hırıltılı bir sesle, dokunuşuna doğru eğilerek. "Daha fazla, Luka. Lütfen."

Theon yalvarmaktan zevk alıyordu. Geçmişte birlikte oldukları zamanlardan biliyordu bunu, ama Luka her zaman buna ilgi duymuştu. Bir kadının ondan istediğini istemesi. Ona ihtiyacı olanı vermek, ona bakmanın derinlerdeki amacını yerine getiriyordu.

Meme ucunu büktü, o yumuşak inilti şimdiye kadar aldığı en tatlı ödüldü. Sonra meme ucunu ağzına alıp sertçe emmeye başladı. İnlemesi bir iniltiye dönüştü ve aniden ondan farklı bir hazzın peşinden koştu. Tanrım, tadı harikaydı. Mükemmellik ve vahşilik. Aydınlık ve karanlık. Güneş ışığı ve fırtınalı gökyüzü.

Bir eli onu yukarıda tutarken, diğer elinin parmakları karnından aşağı, kalçasından aşağı ve bacaklarının arasındaki ıslak sıcaklığa doğru kaydı. Başparmağının ucunu şişmiş klitorisinin üzerinde gezdirdi, ondan gelen inilti anında alemdeki en sevdiği ses haline geldi.

"Daha fazla," diye hırıltılı bir sesle söyledi, nefesleri sık ve hızlıydı, amını onun eline doğru iterken.

Başparmağını tekrar hassas sinirlerinin üzerinde gezdirdi ve ovmaya devam ederken tüm vücudunun titrediğini hissetti. Acele etmeden, onu tahrik ederek ve

keşfederek, parmak uçlarını açıklığına kadar kaydırđı. Ejderhası, sırlısıkıam olduğunu görünce memnuniyetle hırladı. Yoksa hırlayan kendisi miydi? Şu anda bilmiyordu. Tek bildiği, her şeyden çok onun içinde olmak istediğiydi. Eğer yaparsa geri dönüşü olmayacaktı ve bunu yapamadığı için bu düşünce bile onu öldürebilirdi.

Sana güveniyorum, Luka.

Bunlar onun sözleriydi. Ona güvenmiyordu ama Theon kesinlikle güveniyordu. Sadakatinin sırrı buydu. Yani hayır, onunla yatmayacaktı. Ama yine de ona ihtiyacı olanı verecekti ve bu gecenin ilerleyen saatlerinde, bunun her anının tadını çıkaracağı için kendini bir piç gibi hissedecekti.

İki parmağını o tatlı ıslaklığa daldırdı, sonra tekrar yukarı kaydırđı ve klitorisinde yavaş daireler çizmeye devam etti. Bakışlarını yüzünden ayırmadı, amıyla oynarken hiçbir anı kaçırmak istemiyordu. Kalçaları eline sürtünerek sallanmaya başladı ve yüz hatları giderek bulanıklaştı.

"Seni böyle seviyorum," dedi. "Bu kadar ağzı bozuk olma."

Kaşlarını çatmaya çalıştı ama adam fırsattan istifade parmaklarını onun vajinasına soktu ve kadının ifadesi tekrar coşkuya döndü.

"Daha fazlasını ver Luka. Lütfen bana daha fazlasını ver."

"Ne istersin?"

"Her şey. Her şey. Ağzın. Elin. Aletin."

Siktiğimin Sargon'u.

"Yapamam," dedi, kelimeler boğazına kaçacak gibiydi.

"Bana ihtiyacım olanı vereceğini söylemiştin," diye sızlandı, yüzünde panik ifadesi vardı.

"Öyle yapacağım bebeğim," diye cevapladı ve başını eğip tekrar göğüslerini emmeye ve yalamaya başladı.

Bir iç çekiş duyuldu, ellerinden biri adamın saçlarına gitti. Parmakları saç tellerine dolanırken bacakları beline dolandı. Onu kendine çekmek için elinden geleni yapıyordu.

Yanıliyordu. Onu öldüren şey bu olabilirdi. İstediyini, ihtiyaç duyduğunu biliyordu. Onu elde edebileceğini ve istediğini yapmasına izin vereceğini biliyordu.

Parmağını derinlemesine soktu ve kadın hemen parmağını sıktı.

"Tanrılar aşkına," diye fısıldadı ve ikinci parmağını tekrar ekledi. İnlemesi coşkuyla rahatlama arasında bir yerdeydi ve devam etmesi için gereken tek şey buydu. Başparmağı klitorisindeki dokunuşlarına devam ederken, parmaklarını içeri ve dışarı kaydırdı, ritmi yavaş tuttu ve onun gittikçe daha yükseğe tırmanmasına izin verdi. Göz kapakları ağırlaştı ve sonra saçlarına doladığı parmakları sertçe çekildi.

"Eğer beni becermeyeceksen, bari öp beni," dedi nefes nefese, ardından dili tekrar onun dilini buldu.

Şimdi coşku ve rahatlamadan saf bir çaresizliğe geçmişti, parmakları adamın omuzlarını tırmalıyordu. Gömleğini çekiştirirken, açıkça çıplak tenini ararken, sinirli bir ses çıkardı, ama hâlâ parmaklarının üzerindeydi. Topuklarıyla onu daha da yakınlaştırmaya çalışıyordu. Ve işte o zaman, adam sonunda büyüsünü serbest bıraktı.

Siyah alevler çıplak tenini yalıyordu ve ışığı onu kovalamak için hızla ilerlerken, ondan çıkan ses saf seksti. Güçlerinin buluşması, neredeyse pes etmesine yetecek kadar güçlüydü ama kendini ona odaklanmaya zorladı.

"Gelme vakti, baştan çıkarıcı," diye mırıldandı, kendi nefesi de onunki kadar sertti. Eli hareket etmeye devam ediyor, parmakları girip çıkıyordu. Onun orada, tam sınırda olduğunu biliyordu. Altında kıvranmasından, onu sıkıştırmasından ve bulabildiği her şeyi yumruklamasından anlayabiliyordu. Saçlarını. Gömleğini. Yatak örtüsünü. Parmaklarını bir kez daha derine daldırdı, sonra kıvrıp sertçe okşadı.

Tessa haykırdı; doruk noktası tüm benliğini sararken, sözleri anlaşılmaz heceler ve küfürlerden oluşuyordu. Bunu parmaklarının her yerinde, bedeninin altında titreşmesinde,

beline dolanmış bacaklarının daha da sıkılaşmasında hissetti. Sonra minik bedeni tamamen gevşedi. Bacakları yana düştü, Luka göz kapaklarının şimdi farklı bir sebepten dolayı ağırlaştığını izlerken dudaklarından tatmin dolu bir iç çekiş döküldü.

Klitorisindeki baskıyı azalttı, her şeyin verdiği coşkudan aşağı inerken parmaklarını birkaç kez daha yavaşça itti. Doruk. Dövüş. Öldürme. Zafer. Parmaklarını üzerinden tamamen çekene kadar göz kapakları titreyerek açıldı ve onunkilerle buluştu.

"Bu gece burada uyuyabilir miyim?" diye mırıldandı.

Sanki bundan sonra başka yerde yatmasına izin verecekmiş gibi.

Ama o sert bir şekilde, "Evet. Bırak da temizleyeyim," dedi.

Dönüp banyoya doğru yöneldi ama kapının eşiğinde durdu. "İyi misin Tessa?"

"Çok güzel," diye cevapladı, yarı uykulu bir sesle.

Başını salladı ve kapıyı arkasından kapattı.

Sonra rekor sürede pantolonunu çıkarıp penisini eline aldı, parmakları hala onun uyarılmasıyla kaplıydı. Bununla ilgilenmeden onun yanında uyuyabilmesinin hiçbir yolu yoktu.

Duşa doğru ilerlerken tabanını kavrayıp penisini pompaladı. O kadar sertleşmişti ki acı veriyordu. Duşa açmaya bile zahmet etmedi. Ayakları Tessa'nın aldığı duştan ıslak, penisi ise onun ve kendi ön sıvısından ıslak bir şekilde, yumruğunu uzunluğu boyunca kaydırıyordu.

Çok geçmeden testisleri kasılmaya ve bacakları titremeye başladı. Başı döndü ve kısa bir anlığına duşta neden kendini onun bacaklarının arasına gömmek yerine sertçe salladığını anlayamadı. Onu alıyordu. Ona tapıyordu.

Her zaman kendisine ait olması gerekeni talep ediyor.

Duş duvarının üzerinden boşalırken, iniltiyi duymamak için tüm benliğiyle yutkundü, boşalması tüm benliğini sardı ve neredeyse dizlerinin bağı çözülüyordu. Nefesini

toplarken, kaşları serin duş duvarına dayalıyken, tüm bunlar boyunca tuttuğu zihinsel kalkanları sonunda gevşetti.

Parmakları hâlâ titrerken, gömleğinin düğmelerini açtı, duştan çıkarıp suyu açtı ve hızla durulandı. Odasına döndüğünde, bol keten bir pantolon giydiğinde, onu çoktan örtülerin altına kıvrılmış halde buldu. Giyinip giymediğini anlayamıyordu ve hem giymiş olmasını hem de giymemiş olmasını umuyordu.

Başucu lambasını kapatıp yatağa girdi ve kadın elini yanağının altına sokarak ona doğru döndü. "Bana hep çıplak uyuduğunu söylemiştin."

"Eskiden öyleydim," diye mırıldandı, sırtüstü yatmaya çalışarak. Ama bu anlamsızdı çünkü tek istediği onu göğsüne çekip bütün gece orada kalmasını sağlamaktı.

"Ama daha önce çıplak bir şekilde yanımda yatmıştın."

"Bu farklıydı."

Uzun bir süre sessiz kaldı, sonra adamın onun yanından uzaklaştığını hissetti.

"Roan iyi durumda," dedi karanlığa doğru.

"Teşekkür ederim" diye cevap verdi.

"Öldürdüğün Legacy hakkında." demeden önce bir süre daha sessiz kaldı.

"Peki ya onlar?"

"Arius'un Mirası mıydılar?"

"Hayır" demeden önce birkaç saniye bekledi.

"Ama planın hala bu mu?"

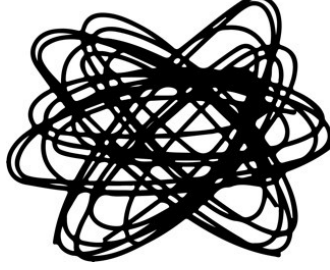
"Bunu sana söyleyemem," dedi, sesi hem sert hem de yorgundu. "Sana güvenemem Luka. Sadakatin ona, bana değil."

Ve kendini aylar önce ona sorduğu soruyu sorarken buldu. "Keşke sana da sorsaydı?"

Sessizlik o kadar uzun sürdü ki, sonunda "Evet," diye fısıldayana kadar cevap vermeyeceğini düşündü. İtirafın verdiği hem ihanet hem de memnuniyetle tüm benliği büküldü, ta ki kadın "Ama dilekler ve umutlar masumlar ve

kahramanlar içindir, canavarlar ve kötü adamlar için değil, bu yüzden artık ikisiyle de uğraşmıyorum," diye ekleyene kadar.

THEON



Bu konudaki her şey yanlıştı.

Yeraltı'nın kuzey duvarına inşa edilmiş taş eve doğru yürürken aklından geçen tek şey buydu. Dönüşümcü Alfa ve Beta'nın evinin üç katının her birinde yerden tavana pencereler vardı. Uzun bir yol boyunca, neredeyse üç şehir bloğu, hatta daha fazla uzanıyordu. Ana kat iş ve denetimleri altındaki Eğlence Bölgesi için kullanılırken, üst iki kat hem yakın hem de uzak aile fertleriyle birlikte yaşadıkları yerd.

Theon'un ayakkabıları derme çatma yolun tozunu savurdu ve sağ tarafına, Tristyn'in ona ayak uydurduğu yere baktı. Herhangi bir Arius Mirası kadar heybetli görünüyordu ve Theon bunun nedenini tam olarak bilmiyordu. Erkeğin nihayet ona eşlik etmeyi kabul etmesi epey ikna gerektirmişti. Ama Theon'un yanında birine ihtiyacı vardı çünkü Axel veya Luka yoktu.

Ve bu yüzden her şey yanlış geliyordu.

Sağında tam olarak güvenmediği bir erkek, solunda ise sol elinin arkasında taze bir Mark olan Katya vardı. Hâlâ onun bu şeyi almış olmasından hoşlanmıyordu, özellikle de Kylian ve Giselle ertesi gün isteğine cevap verdiğinde. Gerçi, bu buluşma için onu bir hafta daha bekletmişlerdi.

Katya, Eliza'dan Axel'ı bulmak için İşaret'i nasıl kullanacağını söylemesini istemişti, ancak ne Eliza ne de Razik herhangi bir talimat verememişti. İkisi de ona her çiftin farklı olduğunu ve bunu kendi başına öğrenmesi gerektiğini söylediler. Theon, bunun Katya'yı son derece sinirlendirdiğini biliyordu. Bu, kitaplardan okuyup öğrenebileceği bir şey değildi. Theon bu can sıkıntısını çok iyi anlıyordu. Kendi Kaynak bağını anlamaya çalışırken kitaplarda kaç saat geçirmişti?

Bu sekiz gün önceydi ve Katya, Axel'ı hâlâ tekrar hissetmemişti, hatta hiç hissetmemişti bile. İçinde bir suçluluk duygusu vardı çünkü eğer aralarındaki bu ikiz alev olayı gerçek değilse, Axel, Katya'nın o İşaret'i almasına izin verdiği için ondan nefret edecekti. Ama artık yapabileceği hiçbir şey yoktu. Sadece ilerleyebilirlerdi ve umarım bu görüşme anlamsızlaşırsa bundan iyi bir şey çıkar.

Yaklaştıklarında bir kapının tepesinde beyaz bir baykuş tünedi, yüksek bir ötüş duyuldu. Theon, ötüşün gelişlerini haber verdiğini bilerek, nöbetçi gardiyana başını salladı. Birkaç geniş adım onları, altın gözlerini üzerlerine dikmiş iki büyük kar leoparının tembel tembel oturduğu eve götürdü.

"Zara. Nico," diye selamladı Theon, sık sık nöbet tutan kardeşleri. Alfa ve Beta ile uzaktan akrabaydılar ve burada görevlendirilmedikleri tek bir ziyaret bile hatırlayamıyordu.

Büyük çift kanatlı kapılar ardına kadar açıldı ve iri yapılı bir erkek onlara metanetle bakıyordu. Kirli sarı saçları omuzlarını aşılıyor, arkaya doğru örülmüş, yanları ise tıraşlıydı. Kaslı ve uzun boylu olan erkek, bir kurt adamdı ve üstelik tam bir sikiciydi. Bu yüzden tüm misafirleri karşılayan ve onları Alfa ve Beta'ya kadar götüren oydu.

Nadiren bir şey söylerdi ama bugün, koyu mavi gözlerini Tristyn'e diktiği için görünüşe göre bir istisnaydı. "Burada ne halt ediyorsun?"

Tristyn, tam bir kibirle, kahverengi deri ceketinden bir rulo esinti yaprağı çıkardı. "Uzun zaman oldu, Altair," diye

cevapladı esinti yaprağını yakarak. "Uğrayıp sohbet edeyim dedim."

"Buraya gelmemizin sebebi bu değil," diye araya girdi Theon, Tristyn'e sert bir bakış atarak. "Burada olmasının sebebi, bana gizli bir konuda yardım etmesi. Alfa ve Beta beni bekliyor."

"Seni beklediklerini biliyorum," diye yanıtladı Altair, bakışları hâlâ Tristyn'den ayırmadan. "Ama eminim ki onu beklemiyorlardır. Genellikle sana kardeşin ve Luka eşlik eder."

Yanılmıyordu, bu da onların burada olmayışının yarattığı tüm bu kötü hislere geri dönüyordu, ama aynı zamanda Blackheart ile Şekil Değiştirenler arasında neler yaşandığını da fazlasıyla merak ediyordu. Şekil Değiştirenler kolayca alınganlık gösterirdi, ama aynı zamanda onların yanında olmak isteyeceğiniz insanlar da değillerdi.

"Öyle olsun," dedi Theon, takım elbisesinin altındaki gömlek manşetlerini düzeltirken büyüünün etrafında dolaşmasına izin vererek. "Size burada bu kadar özgürlük verdiğimde, kimin bana eşlik edip kimin etmediğinin kimsenin gözetimine ihtiyacı yok, öyle değil mi?" Altair'in bakışları ona kaydı ve Theon'un gülümsemesi gergin ve keskindi. "Bu da acil bir mesele, bu yüzden bizi şimdi Kylian ve Giselle'e götürebilirsiniz," diye ekledi.

Bunun baskın bir emir olduğu açıktı. Altair'in ağzı ince bir çizgi haline geldi ve içeri girmelerine izin vermek için kenara çekildi.

Zemin, birkaç pencerenin yanından geçip mağara duvarının derinliklerine doğru uzanan bir odaya götürülürken ayak seslerini bastıran süslü halılarla kaplıydı. Bu odada pencere yoktu. Ön tarafta, Lordlar ve Leydilerin Mahkeme Duruşmaları'nda oturdukları sandalyelere şüpheli derecede benzeyen, sadece iki tane aşırı büyük sandalye vardı.

Soldakinde bir erkek oturuyordu. Kahverengi teni, hepsinin üzerine gölgeler düşüren odanın loş ışığında daha da koyu görünüyordu. Sağlam yapılı bir adamdı, kahverengi saçlarının bir tarafı kazınmış, diğer tarafı ise neredeyse beline kadar uzanan uzun bir saçtı. Zeytin yeşili gözleri onları dikkatle izliyor, yaklaşırken yüzünde sert bir ifade vardı.

Diğer koltukta bir kadın oturuyordu. "Güzel" kelimesi ona yakışmıyordu. Şarap kırmızısı saçları köprücük kemiklerine değiyordu, açık gri gözleri ise keyifli bir ısıltıyla üzerlerinde geziniyordu. Çıkık elmacık kemikleri, dolgun dudakları ve hem erkeklerin hem de kadınların gözlerini kamaştıran kıvrımlara sahip dolgun göğüsleriyle, uzun bacaklarından birini diğerinin üzerine atmış, altın bir kadehten yudumluyordu.

İkisi eştı ve aynı zamanda güç değıştiriciydiler. Çoğu Güç Değıştirici'nin yalnızca bir başka formu varken, güç değıştiriciler herhangi bir hayvana veya herhangi birine dönüşebilirdi ve nadir bulunurlardı. O kadar nadirlerdi ki, Theon Yeraltı'nda sadece altı tanesini biliyordu. Enerji ve maddeyi de dönüştürebilirlerdi, ancak her birinin tercih ettiğı bir formu vardı. Kylian büyük, siyah bir jaguar, Giselle ise genellikle dev bir piton olarak değışirdi.

Kapılar arkalarından gürültüyle kapandı ama Theon, Altair'in hemen dışarıda durduğunu biliyordu.

"Beni görmeyi kabul ettiğın için teşekkür ederim," dedi Theon, karanlığı hâlâ etrafında hem bir uyarı hem de kim olduğunu hatırlatan bir şekilde dolaşıyordu.

"Arius Lord için her şey," dedi Giselle, onu fiziksel bir okşama gibi saran şehvetli bir mırıltıyla.

"Henüz Arius Lordu değil," dedi Kylian boğuk bir sesle. "Ve Tristyn Blackheart'ı evimize getirmek bu karşılaşmaya başlamanın yolu değil. Sana burada hoş karşılanmadığını söylemedi mi?"

"Ona bunun benim varlığımla pek hoş karşılanmayacağını söyledim ama Lordlar ve Leydiler

nasıldır bilirsin," dedi Tristyn alaycı bir iç çekişle ve içkisinden bir nefes çekerken. "Kimse onlara ne yapacaklarını söyleyemez."

Theon yavaşça ona döndü, ama Tristyn dudaklarından duman üflerken bunu fark etmemiş gibiydi. Öfkesini bastıran Theon, dikkatini Şekil Değiştirenlere çevirdi.

"Tristyn burada senin meselen değil. Başka bir konuda bana eşlik ediyor, ama hemen konuya girelim," dedi Theon. "Babamın Eğlence Bölgesi'nde mülkleri olduğunu duydum. Yeni Arius Lordu olarak, bu mülkler artık bana ait. Yerlerini bilmem gerekiyor."

"Neyden bahsettiğini bilmiyorum," dedi Giselle ve Theon, Şekil Değiştirenlerin ne kadar kurnaz olduğunu bilmeseydi, ona inanırdı. Belki de doğruyu söylüyordu, ama o kadar rahat yalan söyleyebiliyorlardı ki, sözlerine inanmak neredeyse imkansızdı. Kanıtı ihtiyacı vardı, ama eğer gerçekten hiçbir varlık yoksa, bunu nasıl kanıtlayacaklardı?

Kylian, "Daha önce de belirttiğimiz gibi, bunu yapsak bile sen henüz Arius Lordu değilsin." diye ekledi.

"Teknik bir ayrıntı," diye alay etti Theon. "Her iki durumda da, ben geçici Arius Lordu'yum. Bu bir gerçek olmasa bile, yine de Arius Varisi olurdum ve bu Bölge'yi bu kadar özgürce yönetmenize izin veren de benim krallığım. Gerekirse bunun oldukça hızlı bir şekilde değiştirilebileceğinden eminim."

Gücü etrafını sardı, siyah zümrüt irislerini yuttu. Şekil Değiştirenlerin hiçbiri hareket etmedi, ama ikisinin de ona verecek bir cevabı yoktu.

"Ama artık bu meseleler hallolduğuna göre," diye devam etti, büyüsünün zayıflamasına izin vererek karanlığını kendine doğru çekti, sadece ufak tefek ipuçlarının kalmasına izin verdi. "Ayrıca bilgi için gereken ücreti ödemeye de hazırım."

"Sen misin?" diye sordu Giselle, çenesini eline yaslayıp kadehini döndürerek.

"Evet," diye hemen cevapladı Theon.

"Peki ya bedel madeni para değilse?

Bunun böyle olacağını düşünmüyordu ama "Dinliyorum, fiyatın makul olduğunu varsayıyorum" dedi.

"Mantıklı mı?" diye sordu Giselle hafifçe gülerek. "Bu kadar çok istediğin bilgi için ne kadar yüksek bir bedel ödeyebilirsin ki?"

Çaresizlik kısmı hakkında yalan söylemeyi düşündü ama kimi kandırıyordu ki? Axel haftalardır kayıptı. Çaresizleşiyordu.

Giselle'in gözleri, bir Peri'nin her zaman yapması gerektiği gibi, bir adım gerisinde sessizce duran Katya'ya kaydı.

"O bu müzakerelerin bir parçası değil," dedi Theon hemen.

"Peri'ne karşı çok sahiplenicisin," diye tısladı Giselle.

"Sahiplenici değil, ama güvende tutmam gereken şeyi koruyan biriyim," diye cevapladı, büyüğü bu işi hızlandırma arzusuyla titriyordu.

"Sizin halkınız gibi" diye yorumladı.

"Evet, benim halkım gibi."

"Ve ailen."

"Evet," dedi dişlerini gıcırdatarak.

"Böyle görmenize sevindim," diye devam etti. "Çünkü biz de güvenliği sağlama sorumluluğumuz olan şeyleri çok koruyoruz. Tıpkı halkımız gibi. Ve ailemiz gibi."

Kylian konuştuğunda dudaklarının kenarında küçük, bilgiç bir sırıtış belirdi. "Peki ya arkadaşların? Böyle bir bedeli ödemeye razılar mı?"

"Sen benimle pazarlık yap," dedi Theon sertçe.

Kylian'ın keskin gülümsemesi, vahşi ve yırtıcı bir şeyin gözlerine girmesiyle tüm benliğini alarma geçirdi. Gözleri kedi göz bebeklerine dönerken, "Öyleyse iyi bir fırsat, genç Legacy," dedi.

Tanrı aşkına! Sağda solda yapılan tüm bu lanet pazarlıklar. Sonunda, bu durum başlarına gelecekti.

"İstediğiniz şartları belirtin," dedi Theon.

"Kayıp Şekil Değiştiren Prens'imizi bulun."

Theon bir kez daha ona göz kırptı ve tek söyleyebildiği şey "Çocuklarından birinin kaybolduğunu bilmiyordum." oldu.

"Çocuklarımdan hepsi sayıldı," diye yanıtladı Kylian. O kedi gözleri Tristyn'e kaydı. "Ama kız kardeşimin çocuğu sayılmadı."

Theon, Tristyn'e döndüğünde onu, Şekil Değiştiren Alfa'ya dehşet içinde bakarken buldu. Theon, erkeği hiç bu kadar dengesiz görmemişti.

"Bana hiç bir zaman bir çocuğun olduğunu söylemedin," dedi Tristyn.

"Bilmek senin işin değildi," diye soğuk bir şekilde yanıtladı Kylian. "Ama görünüşe göre biz de çaresiz zamanlara ulaştık."

"Burada bana bilgi verecek birine ihtiyacım var," dedi Theon, iki erkeğe baktıktan sonra Giselle'e döndü. "Nasıl ve ne zaman?"

"Sanırım Tristyn sana nasıl olduğunu anlatabilir. Ne zaman olduğunu ise yirmi üç yıl önce," dedi Giselle, yüz hatları sertleşerek.

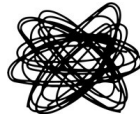
"Peki onu tam olarak nasıl bulacağım?" diye sordu Theon.

Küçük sırtışı geri döndü. "Sanırım Tristyn'i de yanına alman iyi olmuş. Onunla kız kardeşi arasında bir şeyler bulabilirsiniz."

"Kardeşim mi?" diye tekrarladı Theon, bir kez daha Tristyn'e dönerek.

Ama o, Şekil Değiştirenlere dik dik bakıyordu. "Bunun için teşekkürler," diye homurdandı Tristyn.

"Ben buna karma derdim ama aslında bu sadece intikam," diye tatlı bir şekilde cevap verdi Giselle.



Yüksek binanın çatı katına tekrar çıktıkları anda Theon, Tristyn'e döndü.

"Buraya gelmeden önce bir şey söyleyemezdin, değil mi?" diye sordu Theon, karanlığı hızla dışarı fırlayıp erkeğe yapışırken. "Ya da, bilirsin, etkileşimde bulunduğumuz herhangi bir zamandan."

Tristyn, bakışlarını önce ona, sonra etrafına dolanmış siyah iplere çevirdi. Theon'un gücü, sanki kafası karışmış gibi sendelemeden önce, kızıl gözlerinin nasıl adaçayı yeşili bir parıltıya büründüğünü anlamak mümkün değildi. Theon'un elinde olmasına rağmen, büyü yavaş yavaş gevşedi, ama sanki önlerinde bir tehdit yokmuş gibi, büyü direndi.

"Herkes barış ve dinginlik tanrısının tam da böyle olduğuna inanıyor. Huzurlu. Sakin. Savaş ve çatışmanın ortasında herkesin dua edeceği tanrı," dedi Tristyn, alçak ve güçlü bir sesle. "Kimsenin fark etmediği şey, onun da herhangi bir tanrı kadar kurnaz olduğu. Etrafındaki herkesi sakın ve rahat hissettirip sırtlarına bir bıçak saplamak için aynı derecede acımasız olabiliyor."

Bu sözleri sindirmesi bir dakika sürdü, beyni yavaş ve gevşek hissediyordu ama sindirdiğinde Tristyn'i parmaklarının arasında boş boş bir hançer çevirirken buldu.

"Sen bir Pax Mirası'sın," diye alay etti Theon. "Ama bu, Cienna'nın senin kız kardeşin olduğunu açıklamıyor çünkü o açıkça bir Cadı."

Giselle'in küçük yorumundan sonra Tristyn'in gönülsüzce ona açıkladığı şey buydu. Ayrıntılara girmeye vakit olmamıştı. Hayır, Theon'un üzerinde yine bir Pazarlık İşareti vardı. Bu işaret omzunun arkasındaydı. Theon bu kayıp Şekil Değiştiren Prens'i bulacak ve ancak o zaman babasının Bölge'deki mülklerinin yerini açıklayacaklardı. En azından mülkleri olduğunu kabul etmişlerdi, böylece Theon onları kendi başına bulmaya çalışabilirdi.

"Ben bir Pax Mirası değilim," dedi Tristyn. "Pax benim babam."

"Saçmalık," diye homurdandı Theon, ama bunu söylerken bile doğru olduğunu biliyordu. Neden doğru olmasındı ki?

"Cienna'ya gelince, evet. Biz öz kardeşiz. Pax, Taika'nın soyundan birine aşık oldu," diye yanıtladı.

"Yani siz hem Pax hem de Taika Legacy'siniz?"

"Biz Legacy değiliz. Bir tanrının doğrudan soyundan gelmek bizi tanrı yapar," diye yanıtladı Tristyn. "Ve sormadan önce söyleyeyim, Tessa, Temural'ın doğrudan soyundan gelmesine rağmen bundan çok daha fazlası."

"Elbette bunu biliyorsun," diye mırıldandı Theon.

"Neyse, cadı kız kardeşlerinin büyüsü kadınları kayırıyor. Ben erişebiliyorum ama benim daha fazla çaba harcamam gerekiyor. O şifa ve iksirleri tercih ediyor; bense büyüleri ve büyü geliştirmelerini."

"Lilura Inquest'in tüm teknolojik gelişmeleri," dedi Theon, farkına vararak. "Şirketini böyle kurdun."

"Öyle bir şey," dedi Tristyn kurnaz bir gülümsemeyle, hançeri çevirmeye devam ederken.

"Eğer Pax babansa, sen bu dünyadan değilsin."

"Daha önce sana ne kadar zeki olduğunu söyleyen oldu mu?" diye alaycı bir şekilde sordu Tristyn.

"Defol git," diye çıkıştı Theon. "Hayatım boyunca bana tek bir şey öğretilmişken, herkes beni bilmediğim için azarlayıp duruyor. Bana öğretilen tarihi sorgulayan kitaplar ve metinler bulduğumda bile, o kadar azlardı ki hiçbir şeyi doğrulayamadım. Sonra senin bunca zamandır burada kalıp hiçbir şeyi değiştirmek için hiçbir şey yapmadığını öğreniyorum."

Tristyn hızlı hareket etti, ancak Theon onun hamlesini siyah bir girdaptan çektiği kısa bir kılıçla karşıladı. Erkek bir tanrı olabilirdi, ama Theon en acımasız tavırlarla eğitilmişti. Yine de Tristyn'in gücünün üzerinde ağırlaştığını, büyüsünü pasifleştirdiğini hissedebiliyordu ve

Tessa veya Luka'nın burada olmasını diledi. İkisinden de yararlanabilirdi çünkü kesinlikle Tristyn'den daha hızlı zayıflayacaktı.

"Onun buraya gelmesini beklerken yüzlerce yıldır hiçbir şey yapmadığımı mı sanıyorsun?" diye sordu Tristyn ve artık gözlerinde kızıl renk kalmamıştı. Saf, parlak adaçayı yeşiliydiler.

"Onun buraya gelmesini mi bekliyorsun?" diye tekrarladı Theon şaşkınlıkla.

"Hepiniz tanrılar tarafından unutulduğunuz için sızlanıp şikayet ediyorsunuz, oysa gerçek şu ki hepiniz bundan hoşlanıyorsunuz. Sizi düzeltecek kimse yok. Lordlar ve Leydiler herkesi karanlıkta bırakabilir ve buraya karışmayı başaran tanrılar asla yakalanmaz çünkü herkes burada olamayacaklarını düşünür. Hepiniz o kadar uzun süredir tecrittesiniz ki, bedelini ödemeye razı olan biri için her şeyin mümkün olduğunu unutuyorsunuz."

Tristyn'in öfkeli çıkışından sonra nefesi sertleşmişti ve Theon hâlâ söylediklerini anlamaya çalışıyordu. Ama hâlâ aynı soruda takılıp kalmıştı.

"Onun buraya gelmesini beklediğini söylerken ne demek istedin?" diye tekrarladı Theon, Tristyn'in tekrar üzerine atılmayacağından emin olunca kılıcını yavaşça indirerek. "Kaç yıldır buradasın?"

"Dört yüz elli dokuz yıl, yedi ay ve on iki gün," diye cevapladı Tristyn, kolu yana düşerek.

"Gününü gününe biliyor musun?" dedi Theon inanmaz bir tavırla.

"Eğer fedakarlık edebileceğin kişiyi son görüşün olsaydı sen de bilirdin," diye cevapladı Tristyn.

Theon buna itiraz edemezdi. Tessa'yı görmeyeli kaç gün olduğunu çoktan saymıştı.

Sekiz.

Sekiz gün sürdü ve her geçen gün daha da uzuyordu, bağ her şeyi daha da yoğunlaştırıyordu.

"Karınızdan ayrı mısınız? Dört asırdan fazla bir süredir?"

"O benim karım değil. Henüz değil," diye cevapladı.
"Ama olacak."

"Nerede o?"

Yüzü hüznle doldu, gözlerindeki ışıltı söndü.
"Bilmiyorum."

"Anlamıyorsun... Anlamıyorum," dedi Theon.

"Anlaman gereken bu değil," diye yanıtladı. "Mesele şu ki, ben buradayım. Sana yardım ediyorum. Çünkü Tessa bu yolda devam ederse, Devram'ın sinsî politikalarından çok daha büyük sorunlarımız olacak."

"Bunu açıkla," dedi Theon, parmakları hâlâ elinde tuttuğu kısa kılıcın kabzasını kavramış halde.

"Bütün bunları zaten biliyorsun," dedi Tristyn sinirle.
"Auryon sana, ona bir şey olursa ailesinin seni almaya geleceğini söylemişti."

"Çünkü bu benim hatam mı olacak?"

Tristyn bir dakika kadar bunu tartışmış gibi göründü, sonra "Bu adil. Krallığı almaya gelecekler," dedi.

Theon iç çekti, şakaklarında hafif bir zonklama başladı.
"Bunlara... geri döneceğiz. Hemen şimdi, yirmi üç yıl önce Şekil Değiştiriciler'e ne olduğunu anlat."

Tristyn ceketini çıkarıp yakındaki bir sandalyenin üzerine fırlattı. Elini saçlarından geçirerek, "Tessa buraya getirildiğinde kayboldu," dedi.

"Onu buraya kim getirdi?"

"Bunu sana söyleyemem," diye yanıtladı. "Ama onu bulmak için canla başla uğraşıyorduk. Yardım istemek için Alfa ve Beta'ya gittim. Şekil Değiştirenler mükemmel iz sürücülerdir. Gerçek bir İz Sürücü'den sonra en iyi seçenektirler. Bu alemin dışında, Şekil Değiştirenler çoğu hayvan gibi Temural'ı tercih eder ve o da onları tercih eder. Onlara ayrıntı vermedim. Sadece kayıp bir çocuğu aradığımı söyledim. Kylian ve Giselle Yeraltı'ndan ayrılmak istemediler ama Kylian'ın kız kardeşi Khari yardım etmeyi kabul etti."

"Bulduğumuz her ipucu sonunda çıkmaza giriyordu ve iki yıl sonra ikimiz de endişelenmeye başlamıştık. Lilura'nın Soruşturması'ndan gelen her talebi yeni bir yöne gidebilmek umuduyla izliyordum ama Kylian, Khari'nin Yeraltı'na dönmesini talep ediyordu. Onunla seyahat edemediğim veya rahatça hareket edemediğim için gerçek kimliğimi gizli tutmak giderek zorlaşıyordu. Ama daha da önemlisi, arayışımızın yaklaşık bir yılında, kaçan ve Periler için söylentilere göre güvenli bir sığınağa ulaşmaya çalışan bir Peri ile karşılaşmıştık. Khari, bir su Perisi olan erkeğe aşık olmuştu. Yeraltı'na geri dönmek istemiyordu. Onunla kalmak istiyordu."

"Bu yüzden mi senden nefret ediyorlar?" diye sordu Theon.

"Hayır, benden nefret ediyorlar çünkü Khari yakalanıp bir yıldan fazla rehin tutuldu. Ve görünüşe göre o sırada bir çocuğu olmuş," diye yanıtladı Tristyn. Theon sadece beklentiyle beklerken devam etti. "Celeste Krallığı'nda bir ipucunun peşindeydik. Şimdi bildiklerimle, onu bulmaya çok yaklaştığımız ama saldırıya uğradık. Benim için değil. Periler için bile değil, onun için. Bir şekilde onun bir Şekil Değiştiren olduğunu biliyorlardı. Uzun lafın kısası, Perileri öldürdüler, ben etkisiz hale getirildim ve o kaçırıldı."

Theon'un kaşları çatıldı. "Nereye götürüldü?"

"Sirana Villaları," dedi Tristyn, Theon'dan başka her yere bakarak. "Orada neler olup bittiği hakkında ne kadar bilgin olduğunu bilmiyorum."

"Villalarda neler olduğunu biliyorum ama Tessa malikanenin arkasında başka Villalar da olduğunu söyledi."

Tristyn başını salladı. "Onlar..." Derin bir nefes verdi, elini tekrar saçlarının arasından geçirdi. "Orada deneyler yapıyorlar. Perileri Legacy ile gebe kalmaya zorluyorlar. Daha güçlü Periler yaratmaya çalışıyorlar."

"Bu yasak," dedi Theon hemen. Çünkü yasaktı. Yasaktı. Perilere düzenli olarak doğum kontrol iğneleri vurulmasının sebebi buydu.

Tristyn ona alaycı bir bakış attı. "Çünkü bu diyarı yönetenler açıkça kendi yasalarına uyuyorlar. Tanrılar kadar ikiyüzlüler. Lordların ve Leydilerin Kaynakları mı? Hepsi Miras kanına sahip. Başka kimse bilmiyor. Onları tam da bu amaç için özel olarak yetiştirdiler."

"Bu doğru olamaz," dedi Theon, ama kelimeleri söylerken bile bunun doğru olduğunu biliyordu. Kulağa tam olarak yöneticilerin yapacağı bir şey gibi geliyordu.

Bu tam babasının yapacağı bir şeye benziyordu.

"Neyse," dedi Tristyn sessizlik uzadığında. "Khari kaçırılıp oraya yerleştirilmiş. Anlaşılan onu zorla bir çocuk doğurtmayı başarmışlar."

"Devram'da bir yerlerde yarı Şekil Değiştiren, yarı Mirasçı bir varlık mı var diyorsun?" diye sordu Theon. "Aradığımız kişi o mu?"

"Babanın kim olduğunu bilmiyorum. Miras olabilir. Peri olabilir. Başka bir varlık olabilir," diye omuz silkerek yanıtladı. "Ama önce Khari ile konuşmayı denemeliyiz."

"Sanki bu bir seçenekmiş gibi," diye alay etti Theon. "Kylan'la anlaşmayı yaptıktan sonra bizi neredeyse evlerinden kovdular."

"Alfa ve Beta açık olursa Khari ile konuşmaya hazırım."

İkisi de dönüp kapıda Katya'yı buldular.

"Hayır," dedi Theon hemen. "Çok tehlikeli."

Ona küçük ama meydan okuyan bir gülümsemeyle baktı. "Sanırım bunu çoktan aştık Theon, sence de öyle değil mi?"

"Axel, Mark'ı almana izin verdiğim için beni öldürecek," dedi. "Khari ile tek başına konuşmana asla izin vermem."

"O zaman benimle birini gönder," diye ısrar etti. "Ben bunun bir parçasıyım Theon. Bu İşaret'i almadan çok önce bunun bir parçası oldum," diye ekledi, sol elini vurgularcasına kaldırarak. İşaret, sıcak teninde koyu bir şekilde öne çıkıyordu. "Her şeyi tek başına yapamazsın. Başkalarının yardım etmesine izin vermelisin, özellikle de Luka ve Axel burada olmadığı için."

"Düşüneceğim," dedi Theon gergin bir şekilde, uzlaşma ve yabancı bir kavramı kabul etme fikri.

Katya başını salladı. "Lütfen buyurun. Yemek yapacağım. Bir şey ister misiniz?"

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi Theon.

"Ama ben teklif ediyorum. Ne bulabileceğime bakacağım."

Burada mutfak boş olurdu ama onun gezinmesine izin verdi. Bunun, yemek yeme ihtiyacından ziyade, yapacak bir şeye ihtiyacı olduğuyula ilgili olduğunu biliyordu. Bunu son haftalarda onun hakkında öğrenmişti. Kendini bitkinlik noktasına kadar meşgul tutuyordu. Bunun Axel hakkında fazla düşünmemek için olduğunu düşünüyordu. Bir an bile durmasına izin verse, ondan vazgeçiyormuş gibi hissediyordu.

En azından Tessa ve tüm bu karmaşa söz konusu olduğunda hissettiğim buydu.

"Sanırım bunu hatırlıyorum," dedi Theon.

"Bunu hatırlıyor musun? Kaç yaşındaydın? Dört yıl mı?"

Theon başını salladı. "Üç yaşımdan beri toplantılarına katılmak zorunda kaldım. Kayıp bir çocuktan bahsedildiğini belli belirsiz hatırlıyorum." Tristyn ona sadece bakınca, "Onu bulsaydın nereye götürürdün?" diye sordu.

"Anala Krallığı'na," diye cevapladı Tristyn, onu dikkatle izleyerek.

Theon, içki arabasına doğru yürürken sadece başını salladı çünkü elbette onu oraya götürecekti. Herkesi dışarıda tutan krallığa. Yüzyıllardır nefretin yükünü Arius Krallığı'nın çekmesine izin veren ve böylece kendi çıkarlarını mümkün olduğunca fark edilmeden yerine getirebilen krallığa.

"Adı ne?" diye sordu Theon, viskiyi bardaklara doldururken. "Dört asırdan uzun süredir görmediğin."

Theon ona bir bardak içki getirirken Tristyn'in zorlukla yutkunduğunu gördü.

"Lilura," diye boğuk bir sesle cevap verdi.

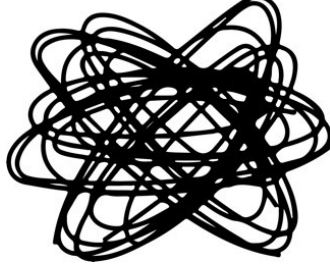
Theon yorum yapamadan, hem kendisinin hem de Tristyn'in cep telefonları gelen mesajlarla cınladı. İkiisi birbirlerine bakıp telefonlarını çıkardılar. Metroda herhangi bir çekim yapmak nadirdi, ama bunun şu anda içki içtiği adamla bir ilgisi olduğundan şüphelendi.

"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı Theon, aynı anda Tristyn de "Kahrolası Kaderler," dedi.

Acil mesajlar ardı ardına geliyordu. Bazıları kısa mesajlardı. Bazıları cevapsız aramalardan sonra bırakılan mesajlardı. Ama hepsinde aynı şey yazıyordu.

Sirana Villaları'nda bir katliam yaşanmıştı. Tüm kayıplar Legacy'dendi ve orada yaşayan Fae'ler kayıptı.

AXEL



Axel? Axel, beni duyabiliyor musun?

Yanındaki zeminde biriken kan gölüne bakarken gözlerini kırıştırdı, su birikintisi, o baktıkça giderek büyüyordu.

Ta ki parmağını içine sokmaya çalışana kadar.

Sonra o lanet şey ortadan kaybolurdu.

Ve şimdi, görünüşe göre, bu yeni bir s*k*şme seviyesiydi. Onu duyabiliyordu. Adını hatırlayamadığı kadını.

Axel? Axel, lütfen cevap ver.

Çok çaresiz görünüyordu. Ya da belki de bu sadece kendi sesinin kafasında yankılanmasıydı. Çünkü gerçekten çaresizdi.

Ellerini saçlarının arasından geçirdi, hoşuna gitmeyen uzunluktaki tutamları çekiştirdi. Bree birkaç gün önce yüzünü tıraş ettirmişti ama şimdi çenesinde yine bir kat sakal vardı.

Axel? Neredesin?

Neyse, boş ver. En azından kendi kendine konuşsun. Efsanevi kan yakalamaya çalışmaktan başka ne yapacaktı ki burada?

Neredesin? diye karşılık verdi.

Charter Bölgesi'ndeki çatı katı.

Duraksadı çünkü neden böyle bir tepki versin ki?

Axel? sesi tekrar duyuldu.

Sen çatı katında mısın?

Evet! Evet, öyleyim. Neredesin?

Elini uzatıp parmaklarını tekrar kana batırmaya çalıştı, tırnaklarını yere sürtünce su birikintisi anında kayboldu. Başka bir halüsinasyon. Hepsi bundan ibaretti. Çünkü eğer gerçekten o olsaydı,...

Adın ne? diye sordu. Sana nasıl hitap edeyim?

Bir an duraksadı ve kendi kendine gülümsedi. Kan dökme arzusunun tüm bu zihin oyunlarına kanmıyordu. Hâlâ görebiliyordu—

Bana kedicik diyorsun, diye cevap verdi ses.

Bu daha da uçuk geldi. Neden ona böyle sesleniyordu ki?

Peki bu kapı neden açıktı?

Durun. Daha iyi bir soru. Ne zaman kalkıp odanın karşısına yürümüştü?

Omzunun üzerinden baktı. Yerdeki ve duvarlardaki kan gitmişti. Aslında, haftalardır olduğundan daha net düşünüyordu.

Axel, kapıyı dikkatlice açıp koridora baktığında boş olduğunu gördü. Bu mükemmeldi. Çünkü yakındaydı. Onu neredeyse hissedebiliyordu. Ve eğer yakındaysa, sonunda - sonunda - ona sahip olabilirdi.

Çevresine hiç dikkat etmiyordu. Tüm varlığı onu bulmaya odaklanmıştı. Onu görmeye. Onu tatmaya. Ona sahip olmaya. Onundu. O, onundu, başka kimsenin değil. Biri onu durdurmaya çalışırsa, onu yok ederdi. Tek yapması gereken bu duvarların dışına çıkmaktı.

Birkaç basamak inerek dolaşmaya devam etti. Çıkış yolunu bulmak için aşağı inmesi gerekiyordu herhalde. Mantıklıydı. Zaten yer altındaydı. Daha ne kadar derine inebilirdi ki? Tamam, bu saçma bir fikirdi. Elbette yerin daha derinlerine inebilirlerdi. Burada toprak perileri vardı ama...

Büyük bir odaya girdiğinde ve Bree'yi duvar kenarındaki bir kanepede uzanırken bulduğunda hareketsiz kaldı. Her zamanki kırmızı elbisesini giymiş, bacak bacak üstüne atmış ve kollarını mobilyaların arkasına yaydı. Bree ona gülümsediğinde biraz rahatladı.

"Odamın kapısı açıldı," dedi, aniden nasıl durduğunu merak ederek. Bacakları titriyordu ve titrediğini hissedebiliyordu.

"Biliyorum," dedi Bree. "Kilidi açan benim."

"Neden?" diye sordu hırıltılı bir sesle.

Yavaşça ayağa kalktı ve aralarındaki mesafeyi kapattı. Uzanıp adamın alnına düşen bir tutam saç geriye attı. "Sana onu bulacağımı söylemiştim, değil mi?"

Kaşlarını çattı. "Onu buldun mu? Nerede?"

"Yalnızca senin gidebileceğin bir yere," diye cevapladı Bree.

"Ve sen beni öylece... bırakacak mısın? Geri dönmeyeceğim."

Gömleğini düzeltmeden önce göğsüne hafifçe vurdu. Sonra ondan uzaklaştı. "Tam da olman gereken yerde bulacağına inanıyorum. Kader böyle tuhaf işte."

Sonra onun koridorda ağır ağır yürüyüp gittiğini ve kendisini fuayenin ortasında bıraktığını gördü.

Geri dönmeyecekti. Eğer onu gerçekten bulacaksa.

Onu bulup alacaktı, sahip olacaktı ve dünya tekrar yoluna girecekti. Gücü parmaklarının ucundaydı. Ailesiyle birlikteydi. Lanet olası halüsinasyonlar bitmişti. Maniler bitmişti.

Yol boyunca sıralanan dükkanlara baktı. Bir kez daha, fuayeden çıktığını veya buraya yürüdüğünü hatırlamıyordu. Omzunun üzerinden geriye baktığında, Dörtlü Ev arkasında yükseliyordu. Bir daha asla oraya adım atmayacaktı. Her şey bittiğinde, Theon vampirlerden bir şeye ihtiyacı olursa, kendisi gidebilirdi.

Çatı katı.

Orada olduğunu söylemişti.

Yeraltı yollarında ilerlerken tek odak noktası bu oldu. Başkalarının yanından geçti: Gece Çocukları, Şekil Değiştirenler, Cadılar ve Periler. Garip bir şekilde, Peri'yi umursamıyordu bile. Çünkü yaklaşıyordu. Bunu hissedebiliyordu.

Duraksadığı tek an, Eğlence Bölgesi'ne giden dönemeci geçtiğindeydi. Hafif yasemin ve narenciye kokusu dikkatini çekmişti; o dumanlı ve baharatlı koku neredeyse onu o yöne döndürüyordu. Peki ama Eğlence Bölgesi'nde ne işi vardı? İnsanların her türlü zevk için gittiği yer orasıydı. Opioidler. Meyhaneler. Seks.

Bu fikir onun içinde çılgına döndü.

Onun.

O onundu.

Eğer onların herhangi bir sunusunu almak için oraya gitmiş olsaydı...

Hayır. Bir şekilde onun orada olmadığını biliyordu. İçindeki bir şey onu o yoldan uzaklaştırıp Charter Bölgesi'ne doğru çekiyordu. Orada olduğunu söylemişti. Ya da kafasının içindeki ses öyle söylemişti. Bu... kedi yavrusu.

Tanrım, belki de hâlâ halüsinasyon görüyordu.

Ama öyle olsa bile, Dörtlü Ev'den hâlâ özgürdü.

Böylece yoluna devam etti, kokular midesindeki çekim kadar güçleniyordu.

Axel çatı katının bulunduğu binaya yaklaşırken, kapıcı sert bir sesle, "Gece yarısı, ha?" dedi. Buraya birden fazla kez kanlar içinde ve perişan halde gelmişti, bu yüzden görünüşü sıra dışı değildi.

Erkeğe başını salladı ama oyalanmadı çünkü kadın oradaydı. Bunu kemiklerinde, kanında, ruhunun derinliklerinde hissedebiliyordu.

Asansörün tepeye ulaşması saatler sürdü ve oturma odasına adım attığında, ortalık karanlıktı. Buradaki herkes muhtemelen uyuyordu ve koğuşlar onu tanıdıkları için Theon veya Luka'yı varlığından haberdar edemezlerdi.

Axel, bir şekilde nerede olduğunu bilerek ikinci kata çıkan merdivenleri tırmandı. Luka'nın odası koridorun sonundaydı ve Theon, Tessa ile birlikte üçüncü katta olacaktı. Odasının önünde durdu, titreyen parmaklarıyla kapı koluna uzandı. Çevresindeki muhafazaların açıldığını hissederek içeri girdi ve kapıyı arkasından sessizce kapattı.

Ve işte oradaydı. Yatağında uyuyordu. Onu bekliyordu.

Ama uyumuyordu.

Ayağa kalktı, bir el göğsüne gitti. Kehribar rengi gözleri karanlık odada neredeyse parlıyordu. Siyah saç tutamları yüzünü çerçeveliyor ve omuzlarına dökülüyordu. Birkaç kez gözlerini kırıştırdı, o el göğsünden ağzına doğru hareket ederken ona baktı.

"Korkma kedicik," dedi, kapalı kapıya yaslanmış bir şekilde onu izlerken.

"Axel? Ben... Nasılsın burada?"

Yataktan kaydı ama daha fazla yaklaşmadı. Bir eli karnının üzerindeydi, sırtında siyah bir leke vardı, diğerinin parmaklarını çarşafın içine doğru kıvrıyordu.

"Bana nerede bulacağımı söylemiştin," dedi alçak bir sesle, kendini bu kapıda tutmak için tüm öz denetimini kullanarak. Bu anı çok uzun zamandır bekliyordu. Tadını çıkaracaktı.

"Evet, ama senden beklemiyordum... Kendini iyi hissetmiyordun," dedi, bakışlarını ondan ayırmadan.

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Ben... Birkaç şey öğrendik. Theon'u getireyim," dedi tek bir adım atarak.

Sonra Axel doğrulunca hareketsiz kaldı. Buradan ayrılmaya hiç niyeti yoktu. Şimdi, onu nihayet avucunun içine almışken. Ta ki dilindeki sıcak kanın tadına bakana, vücudunun her yerini besleyene kadar.

Yutkundu, boğazı inip kalkıyordu. "Axel," diye fısıldadı. "Bırak da gidip Theon'u getireyim. Lütfen."

"Theon anlamayacak," dedi, şimdi boğazındaki nabız noktasına kilitlenmişti. Bir sinek kuşunun kanatları gibi

çılgınca çırpındığını duyabiliyordu. Hem rahatlamış hem de korkmuş halini hissedebiliyordu, ama orada başka bir şey daha vardı. Sonunda ondan alabileceksen, ona, kanına ve kutsanmış cennetine bu kadar yakın olmanın verdiği çılgınlıkla bağdaştıramadığı bir şey.

Ama şimdi bu kadar yakınına gelmişken, kokusunda da bir tuhaflık vardı. Yasemin ve turunçgiller, evet. Duman ve altta yatan baharatlar, ama aynı zamanda... odunsu bir şey? Hayır. Bu doğru olamazdı. Tabii eğer—

"Eğlence Bölgesi'nde miydin?" diye çıkıştı.

Birkaç adım geri çekildi. "Evet," diye yanıtladı. "Alfa ve Beta'yı ziyaret ediyorduk. Seni bulmaya çalışıyorduk."

Gözlerini kıstı. "Başka?"

Kaşları çatıldı. "Başka ne? Hiçbir şey. Eğlence Bölgesi'nde başka ne yapardım ki?"

"Orada sayısız zevk ve günah bulunabilir," diye hırladı, ileri doğru sinsice ilerlerken. Her adım, ihtiyacını ve özlemini daha da artırıyordu. Vücudu onunla uğulduyordu. Kulakları onunla çınlıyordu. Tanrılar aşkına, köpek dişlerinin bile beklentiyle karıncalandığına yemin edebilirdi.

"Beni bununla suçlayamazsın-" Cümlesini yarıda kesti, gözlerinde alevler parıldıyordu ve yüzünde bir anlık sinirlilik belirdi.

Sadece bir anlığına duraksamasına neden oldu. Onun böyle davranması hoşuna gidiyordu.

"Haftalardır seni bulmaya çalışmaktan başka bir şey yapmıyoruz. Saatlerce araştırma yaparken bir yandan da krallığına karşı yükümlülüklerimi yerine getiriyorum. Neredeyse hiç uyuyamadım. Corbin ve Lange yemek yememi sağlıyor. Üstelik tüm bunlara ek olarak..." Tam önünde durduğunda tekrar sustu. Sonraki sözleri nefes nefeseydi ama hâlâ öfke doluydu. "Senin için her şeyi yapmaya hazırsan beni bununla suçlamaya nasıl cüret edersin?"

"Farklı kokuyorsun," dedi ve elini uzatıp parmağına siyah bir rulo sardı.

Yüzünde şaşkınlığa benzer bir ifade belirdi ama sonra, "Sadece sıradan bir kokun var," diye çıkıştı.

Hafifçe gülümsedi. "Benim için her şeyi yapar mısın?"

"Evet," diye hırıltılı bir sesle söyledi, adam saçlarını bırakıp parmak ucunu çenesinde gezdirirken. Gözleri titreyerek kapandı ve tüm vücudu o tek dokunuşa yaslandı.

"Bir şeyi feda edebilir misin?" dedi, parmağı boynunun aşağısına doğru kayarken.

Geriye doğru sıçradığında gözleri açıldı ama yeterince hızlı değildi. Adamın kolu çoktan beline dolanmıştı, diğer eli de ensesini kavramıştı.

"Axel! Bekle! Sana söylemem gerek—"

Dişleri boğazına saplanırken, sözleri gergin bir iniltiye dönüştü. Sıcak ve şehvetliydi, tadı tam da onun bildiği gibiydi. Ateşli ve ateşli. Tatlı ve turunçgil. İnledi, daha sert emdi ve güç kaynakları. Tanrılar. Güç kaynakları heyecanla hareketlendi, ince gölge tutamları belirdi. Elleri göğsündeydi, onu itiyor ve dürtüyordu ama onu asla alt edemeyecekti. Ateşi ortaya çıktığında bile, artık gölgeleri onu beslenmesi için güvende tutan bir bariyer oluşturacak kadar büyüğü vardı ve bu bariyer her çekişte daha da güçleniyordu.

Aldı, aldı, aldı.

Hayat vermek zorundadır, ölüm ise almak zorundadır.

Her saniye gölgelerini kalınlaştırıyordu. Her dakika onu güçlendiriyordu. Her kırlangıç daha fazlasını istemesine neden oluyordu. Kovalamaca. Av. Zafer. İşte ödülü buydu. Haftalarca bekledikten, haftalarca acı çektikten sonra, bunu talep etme hakkı onundu. Sahip olma hakkı onundu. Kanamasını sağlama hakkı onundu.

Bir kez daha sertçe çekti. Parmakları gömleğinin içine girmişti ama biraz gevşedi, dudaklarından gergin bir çığlık daha çıktı.

Axel, dur.

Sesi zayıftı, zihninin bir köşesinde bir fısıltıydı.

Rahatla yavru kedi, diye mırıldandı. Yakında her şey bitecek.

Tüm dikkati ona odaklanmıştı. Tadına. Kanının boğazından aşağı nasıl aktığını, teninin parmaklarının ve dilinin altında nasıl hissettiğini. Hâlâ iyi olmasa da bir şekilde doğru olan o kokuyu. Sesler bulanık ve boşuktu çünkü bundan başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Ta ki omuzlarına eller dolanana ve karanlık onu sarana, kendisine ait olan şeyden sürükleyip götürüne kadar.

Axel, ağzı kadının elinden koparılırken hırladı, köpek dişleri etini sıyrıp parçalıyordu. Kan boynundan aşağı akıyordu. Bütün o kan boşa gidiyordu! Yarasına elini bastıran başka birinin parmaklarının arasından sızıyordu. Kadın adamın kollarında gevşekti ve erkek alçak sesle mırıldanarak onu uyandırmaya çalışıyordu. Kim oluyordu da kendisine ait olana dokunuyordu?

Tekrar hırladı, dişlerini gösterdi, ama saldırmaya çalıştığında, yine geriye doğru o kadar şiddetli bir şekilde çekildi ki sırtüstü yere düştü. Başka bir erkek anında üstüne çıktı. Erkek onu yere sermeye çalışırken, simsiyah girdaplar zümrüt irislerini gizliyordu. Ama büyüğü geri gelmişti ve daha yeni beslenmişti. Aynı derecede güçlüydü ve öfkeyle kükreyerek erkeği devirdi ve yan tarafına bir yumruk indirdi.

"Axel! Yeter! Onu öldürecektin!" diye bağırdı erkek, gömleğini tutarak. Çekildi, kumaş yırtıldı ve Axel, bu sefer erkeğin çenesine bir yumruk daha indirdi. Kan tükürdü, büyüğünün bir dalgası Axel'ı yana savurdu. "Bana bunu yaptırma Axel," diye yalvardı. "Kan arzusu duyduğunu biliyorum ama senden..."

Geriye doğru uçarken, gölgeler onu alıp fırlattığında yolu kesildi. Axel'ın neye ihtiyacı olduğu umurunda değildi. Tek umursadığı, bu pisliğin onu hakkı olan şeyden alıp başkasının ona sahip olmasıydı. Gölgelelerin arasından bir

hançer çekip, artık siyah kanatları olan erkeğe doğru ilerledi.

"Şu an benimle mi uğraşıyorsun?" dedi erkek, kendi bıçağını çıkarırken açıkça sinirlenmişti. "Axel. Durmalısın. Daha fazla içersen, laneti tetikleyeceğin kesin."

"O benim," diye hırladı Axel, gölgeleri etrafında birleşerek.

"Haklısın," diye karşılık verdi erkek, kılıcını savunma pozisyonuna kaldırarak. "O senin ve sen onu korumak yerine ona zarar veriyorsun."

Axel, gölgeler karanlıkla buluşurken aynı anda çelik çelikle buluştu. Erkek, odanın içinde manevra yaparken ona sertçe vurdu. Diğer erkek onu hâlâ kollarında tutuyordu, kan hâlâ yere damlıyordu.

"Hayır!" diye bağırdı Axel, mücadeleyi bırakıp tekrar ona ulaşmaya çalışarak, ama karanlık onu yakalayıp yere serdi. Gölgeleri pençelerini savurup çırpınıyordu.

"Bana bunu yaptıрма Axel," diye mırıldandı erkek, onun başında durup nefes nefese.

Axel tekme attı, erkeğin kaval kemiğine isabet etti ve ona bir küfür savurdu. Bu, büyüünün etkisini kaybetmesine yetti ve Axel tekrar ayağa kalktı.

"Ona bir bant bağlayın, Aziz Orcas! Hemen!" diye bağırdı diğer erkek.

"Denemeye çalışıyorum," diye bağırdı dövüştüğü erkek. "Katya'ya odaklan."

"Bunun için Cienna'ya ihtiyacımız var."

"Lanet olsun Arius'a," diye mırıldandı erkek, kılıcını yere fırlatırken, etrafındaki mürekkep gibi büyü yoğunlaştı ve doğruca Axel'a yöneldi.

Hareket etmeye çalıştı. Yoldan çekilmeye çalıştı. Bir şey. Ama sihir onunla birlikte sıçradı, ayaklarını ve ayak bileklerini sardı ve yere yapıştırdı.

Axel öfkeyle homurdanmaya devam etti ve gölgelerini etrafında kıvrandırmaya başladı, ta ki yanında hırlayan ve hırlayan dev bir kedi belirene kadar.

"Tanrı aşkına. Sen de öyle," diye mırıldandı erkek, avucunu uzatarak. Ortasında siyah bir bant vardı, ta ki yok olana kadar. Ta ki erkeğin büyüğü onu sarana kadar, sonra da Axel'in bileğinin etrafında dönerek bant aniden belirene kadar.

Gölgeleri söndü, kedinin öfkesi dağıldı ama öfkesi dinmedi.

Erkek yaklaşırken Axel bir vuruş yaptı.

"Tanrılar aşkına Axel! Dur!" diye bağırdı erkek, yumruğu savuşturarak. "Onu öldürmene izin mi vermemi istiyorsun?"

Axel, dur.

Başını ona doğru çevirdi. Gözleri artık açıktı, ona dikilmişti. Sıcak teni solgun, yüzü bembeyazdı. Kan hâlâ boğazından sızıyordu, giydiği gömleğin yakası kıpkırmızıydı ve aklından geçen tek şey daha fazlasına ihtiyaç duymaktı. Sonunda onu elde etmişti ve şimdi yine ondan alınıyordu. Bir hile. Bu, onu buraya çekip daha fazla işkence etmek için bir hileydi.

"Oraya geri dönmeyeceğim," dedi, kiminle konuştuğundan bile emin değildi ama gözleri tekrar erkeğe döndü. Gözleri artık tamamen zümrüt yeşiliydi, karanlık gitmişti. "Ölmeyi tercih ederim."

"Seni oraya geri götürmeyeceğiz," dedi erkek, sesi yumuşayarak. "Seni eve götüreceğiz."

"Ev," diye tekrarladı Axel, bu kelime dilinde yabancıydı.

"Evet, kardeşim. Ev."

"Axel?" Yumuşak sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi, perişan ve çiğdi. "Axel, bana bak."

Bakışlarını yavaşça ona doğru kaydırdı.

"Geri dönmeni istiyorum. Bu sen değilsin. Geri dönmeni istiyorum."

Her kelimesi acı doluydu ve açıkça dışarı çıkmak için mücadele ediyordu ve ona bakarken göğsünde bir şey çatırıyordu.

Sonra onun sesi zihninde yankılandığında paramparça oldu.

Geri dönmeni istiyoruz. Benim ve bebeğimin.

Eli karnına kaydı, gözleri tekrar kapanırken karnının üzerinde durdu.

Ona doğru gitmesi gerektiğini hissederek öne doğru sendeledi, ama hâlâ Theon'un büyüğü tarafından yerinde tutuluyordu.

Theon.

Kardeşi.

"Bırak beni, Theon," dedi Axel, hâlâ büyüğün etkisine karşı koymaya çalışarak.

"Bence şu anda bu iyi bir fikir değil," dedi Theon, Axel'in vurduğu çenesini ovuşturarak. "Az önce fena kavga etmedik ve beni bıçaklayıp sonra ona döneceğini biliyorum."

Axel irkildi. Sözlerine tüm vücuduyla tepki verdi. "Yapmayacağım... Teşekkür ederim. Beni durdurduğun için."

Theon'un gözleri, dürüst mü yoksa bütün bunların bir hile mi olduğunu tartışıyormuş gibi kısıldı.

"Bu bant bana ait. Sihrime erişemiyorum," diye denedi Axel, vurgularcasına kolunu kaldırarak.

"Sihrin burada beni en çok endişelendiren şey, Axel," dedi. "Sen..."

Axel yırtık gömleğine ve bol keten pantolonuna baktı. Ayakkabıları bile yoktu. Ayakkabı giymediğini nasıl fark etmemiştir? Tüm metroyu çıplak ayakla yürümüştü. Ama gerçekten düşündüğünde, buraya kadar nasıl yürüdüğünü hatırlamıyordu. En az iki saat, hatta daha fazla sürmüş olmalıydı ve hatırlamıyordu. Sadece ona odaklandığını, nerede olduğunu bildiğini ve sonunda onu nasıl elde edebileceğini hatırlıyordu.

Ve sonra onu neredeyse öldürüyordu. Onu ve...

Bu doğru olamazdı. Kana susamışlığın yarattığı kalıcı bir halüsinasyondur. Perilere düzenli olarak doğum kontrol iğneleri yapıldığı için mümkün değildi. Elbette, diğer Mirasçılarla uğraşırken, istenmeyen Arius varisleri

olmadığından emin olmak için öncesinde bir tonik alırdı, ama mevsimsel Peri iğneleri yüzünden Kat'le uğraşmamıştı.

"Axel?" dedi Theon, sesi biraz daha yumuşak ama yine de kararlı bir emir tonuyla. "Onun yanında olmak istediğini biliyorum ama az önce burada olanlardan sonra..."

"Fena fikir olmayabilir," diye araya girdi diğer adam ve Axel, Katya'nın gevşek vücudunu yatağa kaldıran kişinin Tristyn Blackheart olduğunu ancak o zaman anladı. "Cienna'ya bir mesaj gönderdim. Gia yolda ama Axel'ın yanında olması, o gelene kadar rahatsızlığını hafifletebilir."

"Rahatsızlığını gider," dedi Axel inanmaz bir tavırla. "Bunu ona ben yaptım."

"Anlıyorum," dedi Tristyn. "Ama aklın başında değildi ve bilmediğin bir şey var."

"Biliyorum," dedi Axel gergin bir şekilde.

"Bağ hakkında bir bilgin var mı?" diye sordu Theon şaşkınlıkla.

Ve bu onları iki yaptı, çünkü hangi bağ?

Yüzündeki şaşkınlık belliydi ki Theon, "Bağdan bahsetmiyorsan, ne hakkında konuşuyordun?" dedi.

"Hiçbir şey," diye mırıldandı Axel, elini çok uzun saçlarının arasından geçirirken. "Hangi bağ?"

"Biliyor musun? Şimdi buna girmeyelim. Daha... net düşünebilene kadar," dedi Theon, ona bakarak.

"Artık sekiz yaşında değilim Theon," diye iç çekti Axel. "Beni dünyadan korumana gerek yok. Beni çoktan yuttu ve tekrar sikilmek üzere geri tükürdü."

"Axel—"

"Hayır," diye araya girdi. "Eğer ona yardımı olacaksa, bana ne yapmam gerektiğini söyle. Yakınımda kal ve eğer... Anlarsın ya. Yine," dedi, kardeşinin bakışlarına karşılık vermeyi reddederek.

Theon'un büyüünün onu serbest bıraktığını hissetmeden önce uzun bir sessizlik oldu. Sertçe yatağa doğru hareket etti ve tüm kanı derin bir nefesle içine çekti. Tadına bakmak istediği için değil, ona ne yaptığı içindi?

"Sorun değil," dedi Tristyn. "Bir Şey yapmaya kalkarsan buradayız."

"Ne yapmalıyım?" diye sordu Axel kısık bir sesle.

"Ona dokunman yeterli. Fiziksel bir bağ yardımcı olacaktır."

"Fiziksel bir bağ mı?" diye tekrarladı, ona uzanırken eli titriyordu. "Bu bir Kaynak bağı gibi görünüyor."

Theon sadece "Bir nevi," demeden önce birkaç saniyelik sessizlik oldu.

Axel parmak uçlarını kolunda gezdirdi ve artık kendi gömleğini giydiğini fark etti. Karnına baktı. Kıvrımlarına rağmen gömleği ona çok büyüktü ve karnını gizliyordu. Yeni izi elinin arkasına sürdü, sonra avucunu yukarı kaydırıp gövdesine yerleştirdi ve parmaklarını genişçe açtı. Mümkün değildi.

"Metrodan çıkmalıyız," diyordu Theon. "Onu Akropolis malikanesine geri götür. Cienna bizimle orada buluşabilir."

"Cienna mı?" diye sordu Axel. "Metrodan çıkamaz."

"Çok Şey oldu Axel," dedi Theon, başparmağı ve işaret parmağıyla alnını ovuşturarak.

"Luka yerine Blackheart'ın buraya gelmesinin sebebi bu mu? Ve Tessa nerede?"

Theon'un yüzünü buruşturduğuna yemin edebilirdi. "Evet, bu yüzden."

"Harika bir açıklama. Birçok Şeyi açıklığa kavuşturdun," diye kuru bir Şekilde cevapladı.

"Sanırım Gia onu kontrol edene kadar beklemeliyiz. Eğer Gia onu taşıyabileceğimizi söylerse, taşırız," diye araya girdi Tristyn. "Ama Yeraltı'nda seyahat edebileceğim yerler sınırlı. Burada beklenmedik sorunlara yol açabilecek çok fazla koruma ve büyü var."

"Seyahat edebilir misin?" diye sordu Axel.

"Yine çok Şey oldu," dedi Theon. "Öyleyse Katya'ya odaklanalım. Sonra seni temizleyip zihnini boşaltalım. Buradan çıktıktan sonra her Şeyi açıklayacağım."

"Zihnim berrak. Tamam," diye mırıldandı Axel, eli hâlâ Kat'in karnındaydı.

Hamile olamazdı. Diğerleri bunu hissedirdi. Bu düşünceyle kaslarındaki gerginliğin bir kısmı hafifledi. Dahası, Kat yatakta kıpırdandı, yüz hatları acıyla kasıldı ve bu, onu kalan sersemliğinden uyandırdı. Kirli olmasına rağmen yatağa tırmandı ve onu göğsüne doğru çekerken çok fazla sarsmamaya dikkat etti. Fiziksel temas işe yarayacaksa, bunu yapardı. Bu devasa karmaşayı düzeltmek için her şeyi yapardı.

Gia nihayet ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordu; çene hizasındaki koyu kızıl saçları keskin yüz hatlarını çevreliyordu. Menekşe-mavi gözleri doğrudan Katya'ya yöneldi, dudakları büzüldü. Deri çantasını yere bırakıp öne doğru bir adım attı, ellerini Kat'in üzerine tutarken ellerinden hafif bir ışık parlıyordu.

"Cienna ile konuşman gerek," dedi, çalışırken gözlerini kapatıp konsantre olmuştu.

"Döndüğümüzde söyleriz," dedi Theon yatağın ucunda durduğu yerden.

"Sen değil," diye yanıtladı Gia. Gözlerini kısa bir süreliğine açıp Axel'in bakışlarıyla buluştu. "Sen."

Ellerinin Kat'in karnının üzerinde dolaştığını gördü ve o an anladı.

Bunun bir halüsinasyon olmadığını biliyordu. Katya bir şekilde onunla bir Kaynak ve Üstat'ın iletişim kurduğu şekilde konuşmuştu. Bunun, elinin arkasındaki yeni İşaret'le bir ilgisi olduğunu varsayabilirdi.

Ama bu aynı zamanda bir çocuk taşıdığı anlamına da geliyordu.

Onun çocuğu.

Onu kendinden bile koruyamazken, şimdi bir çocuğu mu koruması gerekiyordu? Fae ve Legacy'nin ürememesi gerektiği için, keşfedilirse anında öldürülecek bir çocuğu.

Babasının bunu öğrendiğinde ne yapacağını düşününce midesi bulandı. Bu, Kat ve çocuk için bir ölüm fermanıydı,

peki ya kendisi için?

Muhtemelen hayatının geri kalanını karanlıkta geçirecekti.

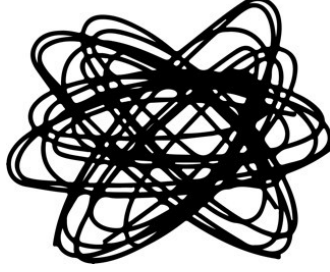
"Çok hızlı nefes alıyorsun ve şu anda ona odaklanmam gerek," diye çıkıştı Gia. "Bayılma ya da kusma."

"Tamam," dedi, sanki bunun üzerinde herhangi bir kontrolü varmış gibi.

"Axel, iyi olacak," dedi Theon. "Her şeyin yolunda olduğundan emin olacağım."

Ancak abisi bile bu durumu düzeltemedi ve onu bu felaketten koruyamadı.

TESSA



"Antrenmanınız iyi geçti mi?"

Tessa, beklenmedik sese küçük bir çığlık attı ve gücü ortaya çıkıp kendini gösterdi. Luka ile sabah antrenmanından sonra duş almıştı ve Rordan'ı odasındaki bir koltukta otururken görünce bugün cübbe giydiğine sevindi. Çıplaklıktan hiç rahatsız değildi ama Achaz Lord'un önünde çıplak olmak bu hayatta başarması gerekenler listesinde üst sıralarda değildi. Neyse ki cübbe beyaz değil, altın rengiydi, çünkü beyaz olsa bile her şeyi belli ederdi.

"Seni beklemiyordum," dedi Tessa, kalp atışları yavaş yavaş normale dönerken.

Rordan sadece gülümsedi, eli hâlâ büyüsünü yakaladığı yerden havadaydı. Elbette ona saldırmak istememişti. Bu, dürtüsel bir tepkiydi.

Konuşmayınca Tessa, cübbenin kuşağıyla oynayıp daha da sıkılaştırdı. "Unuttuğum bir toplantımız mı vardı?"

"Hayır," dedi Rordan umursamazca. "Görünüşe göre son günlerde kendini meşgul ediyorsun ve ders dışı aktivitelerini konuşmamız gerektiğini düşündüm."

Bunun üzerine hareketsiz kaldı, tüm vücudu kasılıp alarma geçti. İki gece önce Sirana Villaları'na dönmüş ve Brecken'a yapacağını söylediği şeyi yapmıştı. Tam da

şüphelendikleri gibi, korumalar sorun olmamıştı ve Brecken orada, onu bekliyordu. Avcıları çağırması ve ön kapılardan başlamalarını söylemişti. Nöbetçiler yoldan çekilince, çığlıklar geceyi doldurduğunda yardıma izin verecek kimse kalmamıştı. Miras'ı uyarmadan Fae'leri korumanın bir yolu yoktu, ancak hedef olmadıklarını anlamaları uzun sürmemişti. Tessa, Desiray'ın bakımını bizzat üstlenmiş, önce gücünü, sonra da hayatını tüketmenin her anından keyif almıştı. Siyah çizgilerin teninde ağ gibi örülüp enerjiyle kıvılcımlar saçmasını izliyordu. Ancak kızı öldürülmemişti ki bu bir sürprizdi. Safkan bir Miras çocuğu olmayan bir Miras gözetmeni duyulmamış bir şeydi.

Brecken, güvenli limana vardıklarında hepsinin taranacağını ve Miras kanına sahip olanların tehdit oluşturup oluşturmadıkları belirlenene kadar tutulacağını söylemişti. Tessa tam olarak nereye gideceklerini ve oraya nasıl ulaşacaklarını sorduğunda, Brecken onu sadece o gün çıktıkları aynı tuğla kulübeye geri götürdü. Orada onları bekleyen, Anala Varisi'nin Kaynağı Gatlan'dı. Bir ateş portalı belirmeden önce ona göz kırpmış ve Hanımı Tana Aithne içeri girmişti.

"Beklediğimden daha fazlası var," demişti Tana, ne yapacağının söylenmesini bekleyen Fae denizine bakarak.

"Ama güvende olacaklar mı?" diye sormuştu Tessa, hemen şüphelenerek.

"On yıllardır Anala Krallığı'na insan taşıyoruz," demişti Tana. Sonra kehribar gözlerini Tessa'ya dikmişti. "Ve eğer bunu Theon'a veya Rordan'a söylersen, seni öldürmenin bir yolunu buluruz."

Kehribar derinliklerinde alevler titreşiyordu ve Tessa bu tehdide sertçe gülümsemişti. "Ve eğer sizin gözetiminiz altındayken bu masum insanlardan herhangi birinin başına bir şey geldiğini duyarsam, tüm soyunu yok ederim."

Ölüleri bulunsun diye bırakmıştı. Kesin olarak kendisinin olup olmadığını bilmenin bir yolu yoktu ama birinin ona

bunu sormasını bekliyordu. Görünüşe göre, şimdi de aynı şey oluyordu.

"Günlük programımı konuşmadan önce giyineceğim," dedi Tessa, cevap beklemeden dolabına çekildi. Bir kot pantolon ve bir kazak giydi. Açık gül rengi bir kazak. Sadece bulabildiği en koyu kazak olduğu için. Saçlarını kurumaya bıraktı ve bileklerindeki ışık bantlarını güçlendirdi.

Hala yalınayak ortaya çıktığında, Rordan koltuktan kıpırdamamıştı. Kaskatıydı, Rordan'ın onu daha önce hiç görmediği kadar gergindi. Omuz hizasındaki altın rengi saçları arkaya bağlanmamıştı, gevşekçe yüzüne dökülüyordu. Altın halkalarla çevrili parlak mavi gözleri ona dikilmişti ve ona bakarken düşünebildiği tek şey, asla beyaz giymediğiydi. Şimdi bile en sevdiği lacivert takım elbisesini giymişti. Tamam, beyaz ayakkabılar giymişti ve ceketinin altında beyaz bir gömlek vardı, ama yine de. Dolabında lacivert yoktu. Ve evet, şu anda odaklanması gereken şeyin bu olmadığını fark etti. Adamın gözlerinde güç parıltıları belirirken değil.

Kendi gücü de aynı şekilde karşılık verdi, kollarını yavaşça gerdi ve içgüdüsel olarak Luka'nın ona aşıladığı savunma duruşuna geçti. Luka'yı bağın dibine çağırabilirdi. Gelip ona yardım ederdi. Daha doğrusu, gelip ona yardım edeceğinden oldukça emindi. Ama onu burada istemiyordu. Bu, onunla Achaz Lordu arasındaydı. Ne olacaksa artık.

"Sirana Villaları'yla ilgili haberi duymuşsundur," dedi Rordan gergin bir sesle.

"Evet," diye yanıtladı Tessa. "Orada çok fazla trajedi yaşandı. Son iki sabahtır kahvaltıya gelmeme sebebinin bu olduğunu sanıyordum."

"Evet," diye yanıtladı. "Hanımlar ve ben hasar kontrolü yapmak zorunda kaldık. Yine. Tabii ki Theon gelip yardım etme zahmetine girmedim."

Öyle değil miydi?

Tessa, onun ne yaptığını bilmiyordu. Bir süre önce bağda bir şaşkınlık ve panik dalgası yükselmişti, ama çoğunlukla bağ tamamen kesilmemişken hissettiği kaygı ve stresten başka bir şey değildi. Telefonunu ona geri vermişti ama Tessa açmamıştı. Bir çekmecede duruyordu. Luka'ya Roan hakkında günde iki kez güncelleme gönderiyor ve Luka da bunları ona iletliyordu. Bu öğleden sonra kurdu görmeye gitmeyi planlıyordu, ama bu küçük konuşma buna engel oluyordu.

"Theon'la konuşmuyorum, bu yüzden sana verecek bir fikrim yok," diye yanıtladı, Rordan'ın bakışlarını kaçırmadan. Kıpırdamadı. Ayaklarını sürmedi.

"Peki danışmanı?"

"Beni eğitiyor. Hepsi bu."

Rordan tısladı. "Onun odasında uyuduğuna inanmamı mı bekliyorsun, ama o sadece seni eğitiyor, öyle mi?"

"Orada uyuyorum çünkü o Theon'a en yakın olduğum kişi ve bu da aramızdaki bağın gerginliğini azaltıyor," diye karşılık verdi.

Tamamen doğru değil, ama ona ikisine de bağlı olduğunu söyleyemezdi. Ve buraya kanlar içinde döndüğünde parmaklarına nasıl bindiğini kesinlikle anlatmayacaktı. Zamanının çoğunu onu tekrar aynısını yapmaya nasıl ikna edeceğini hayal ederek geçirdi. Ya da dilinin nasıl olacağını. Penisinin nasıl olacağını.

Ve bunlar, kendisinden sadece birkaç adım ötede oturan bir Lord varken düşünmesi gereken şeyler değildi. Adamın yüzündeki ifade, bahanesine zerre kadar inanmadığını gösteriyordu ve bu da onu sinirlendiriyordu.

"Odasında uyumaktan daha fazlasını yapıyor olsam bile, yatak odası aktivitelerimin seni ilgilendirdiğinin farkında değildim," diye alaycı bir şekilde söyledi.

Öfkelenmesini bekliyordu. Valter de aynı şekilde tepki verirdi. Ve Theon da. Ama Rordan sadece tek kaşını kaldırdı, ağzının köşesi yukarı kıvrıldı. "Yatak odasındaki

aktivitelerinin beni ilgilendirmediğini nereden çıkarıyorsun?"

"Neden olsunlar ki?"

"Bütün bu gücün herhangi birine geçmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Bu sözler onun içinde bir şeyleri harekete geçirdi, Desiray'a söylediği sözler zihninde yankılandı.

Her şeyin bir zamanı vardır.

"Elbette, Rosebell'de yaşananlar yüzünden binlerce kişinin planları değişmek zorunda," diye devam etti Rordan, gözlerindeki altın rengi parlayarak.

"Rosebell'in bununla ne alakası var?"

"Sorduğunuza sevindim," dedi Rordan, sağ elinin parmaklarını sandalyenin döşemesine doğru kıvrarak.

Dysani neredeydi? Lordlar ve Leydiler Kaynakları olmadan hiçbir yere gitmezlerdi, ancak şu anda onun kaynağı hiçbir yerde bulunamadı.

"Bildiğiniz gibi, Sirana aşk ve bereket tanrıçasıdır. Periler ve Mirasçılar için çocuk sahibi olmak uzun zamandır bir mücadele olmuştur, bu yüzden Sirana Mirasımızı yakınımızda ve gözetim altında tutuyoruz. Yetenekleri gebe kalma olasılığını artırır. İki Mirasçı bir Eşleştirme Töreni'ni tamamlayıp çocuk sahibi olmaya hazır olduklarında, giderler— Daha doğrusu, Desiray'ı görmeye gittiler. Villaların büyüğü, gebe kalma şansını yüzde elliden fazla artırdı," dedi Rordan gergin bir sesle. "Buna ek olarak, Villalar Dreamlock Ormanı'nın eteklerinde yer almaktadır. Serafina Mirası'nın gücü orada kalır. Çocuk sahibi olmayı hayal edenler, Villalarda gebe kalmaya çalışırken daha başarılı olurlar."

Tamam, Tessa bunların hiçbirini bilmiyordu ama bu, aynı güçlerin ve büyülerin Fae'leri çocuk sahibi olmaya zorlamak için de kullanıldığı gerçeğini değiştirmiyordu. Ormanda dolaşan ve bir Miras'ın hayallerini gerçeğe dönüştüren aynı büyü, bir Fae'nin kabuslarını da gerçeğe dönüştürmüştü.

"Ve Şimdi Villalar yok edildi ve Desiray öldü. Diğer birçok Mirasçı öldürüldü ve düzinelerce Peri kayıp," dedi Rordan, sesine öfke sızarak.

"Gerçekten bir trajedi," dedi Tessa, sempatik görünmeye çalışarak.

"Sadece bir soru sorsaydın önlenebilecek bir trajedi," diye hırladı. Hâlâ o sandalyede hareketsiz oturuyordu ve bu durum sinir bozucuydu.

"Bir soru sormam neyi değiştirirdi ki?" diye sordu, içindeki Şey Rordan'ın giderek daha fazla üzülmesiyle daha da dikleŐti.

"Bunun etrafında dolaŐmayalım," diye çıkıştı. "Bir Miras'ı öldürebilecek çok az Şey vardır. Villaların amacını yanlış anladığın için oraya gidip yüzlerce Miras'ı katlettin."

Kaşları havaya kalktı. "Amacını yanlış mı anladın?"

"Eğlenmene izin verdim. Gücünü keŐfetmene ve sınırlarını test etmene izin verdim. Sana geçmişte sadece hayalini kurduğun bir özgürlük verdim, ama sen buna böyle mi karşılık veriyorsun?" diye sordu sonunda ayağa kalkarken. Kendini toparlayıp geri adım atmamak için tüm gücünü kullanması gerekti. "Son haftalarımı diğer yönetici Leydilere karşı bu seçimleri savunarak geçirdim ve bu hareketinle beni yalancı çıkardın. Bunun için hapse atılmanı istediklerinde onlara ne diyeceğim? Kendi haline bırakılamayacak kadar kontrol edilemez olduğunu iddia ettiklerinde?"

"Sen veya bir başkası beni hapse atmaya çalışırsa, tam olarak neler yapabileceğimi öğreneceksin," diye hırladı, büyüü içinden bir ışık dalgası gibi fıŐkırıyordu. Altın ve gümüş közler aralarında titreŐiyor, Şimşekler güç fırtınasıyla çakıyordu.

"Bir amacın var, Tessalyn," diye tükürdü. "Ve sen onu unutuyorsun."

"Yani bir amacın var," diye karşılık verdi. "Ve bu amaca ulaşmak için beni kullanıyorsun."

Sonra saldırdı, büyüü onunkinin içinden bir yol açıp göğsünü sardı, kolları iki yanına kenetlendi. Kadın çırpınırken, kendi gücü onunkine yapışıp pençelerini sapladı, parçaladı ve yırttı. Ama Rordan güçlüydü ve sonunda onu alt edebilirdi, ama bu ona yetmeyecekti.

Ve onun Kaynağı burada bile değildi.

Yavaşça gözlerini onunkilere çevirdi, dudaklarında kibirli bir alay vardı. "Baba soyunu anlamak için tek yapmam gerekenin bu olduğunu bilseydim, bunu çoktan yapardım." Adam yaklaştı, büyüü ona baskı yapıp onu dizlerinin üzerine çöktürdü. Çenesini avucuna alıp yüzünü yukarı kaldırdı. "Başkasının büyüünü emebilecek güç sadece Arius'taydı. Şu sonlar tanrısı meselesi. Şüphelerim vardı; şimdi ne kadar yakın akraba olduğunuzu anlamam gerek."

Hâlâ onun gücüne karşı mücadele ediyordu ama sözleri üzerine durdu. Ne kadar güçlü olduğunu veya neler başarabileceğini bilmesini istemiyordu. Bunlar henüz saklaması gereken sırlardı, bu yüzden mücadele etmeyi bırakıp her şeyi içine attı.

Tıpkı daha önce birçok kez yaptığı gibi.

"Pekala," dedi, çenesini bırakıp gücünü gevşeterek. "Bana söylemek, yaptıkların için özür dilemenin iyi bir başlangıcı olurdu—"

"Özür dilerim," diye tükürdü, gücü hâlâ çok yakınında olduğu için kıpırdamadan. "Fae'leri çocuk doğurmaya zorlamak, sonra da o bebekleri onlardan almak mı? Daha güçlü Kaynaklar yaratmak için Fae'leri kullanmak mı? Miras zaten bizden istediğini alabilecekken, Fae'leri Miras'ı memnun etmekle görevlendirmek mi?"

"Biz mi?" diye araya girdi Rordan. "Peri olmadığını unutmuş gibisin."

"Ve sen de tanrı olmadığını unutmuş gibisin," diye karşılık verdi. "Yine yaparım. Yine yapacağım. Sadece Villalar'da durmayacağım. Rosebell'de bile durmayacağım. Sonra hepinizi almaya geleceğim."

Rordan gülümsedi. "Güveniyorum, Tessalyn. O zamana kadar ödemen gereken borçların var, değil mi?"

Yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. "Hangi borçlar?"

"Sana evimde yaşama, yemeğimi yeme ve istediğini yapma izni verdiğimi mi sanıyorsun? Özgürlüğün bir bedeli var çocuğum ve artık bu bedeli ödemeye başlamanın zamanı geldi."

Topuğunun üzerinde döndü, gücü de onunla birlikteydi. Kapı arkasından yavaşça kapandı ve buraya geldiğinden beri ilk kez kendini kapana kısılmış hissetti. Sıcak gülümsemelerin ve güzel sözlerin ardında başka bir canavarın gizlendiğini biliyordu. Kimin önce bu sahteliği yıkacağı sürekli bir oyundu. Dürtüsel hareketleri onu bir kez daha kazanan değil, kaybeden yapmıştı ama yine de pişmanlık duyamıyordu.

Bunu tekrar yapacaktı.

Ve Rordan'ın kalbine altın bir bıçak saplayacak olan da oydu.

Tessa mı? diye sordu Theon'un sesi bağdan aşağı doğru. Sen... Şu anda ne hissettiğini anlamıyorum. Bize ihtiyacın var mı?

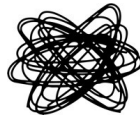
Hayır, diyebilirdi sadece ve kalkanlarını ait oldukları yere geri koydu.

Kimseye ihtiyacı yoktu.

Nezaket hiçbir zaman bedava olmamıştır.

Her zaman bir bedeli vardı.

Ve borçlanmayı bırakmıştı.



Kendini toparladıktan sonra, Achaz Sarayı'nın altındaki hücrelerin gizli girişine doğrudan bir portal oluşturdu. Hızla içeri süzülerek merdivenlerden aşağı indi. Kurtları olmadan burada olmak tuhaf hissettiriyordu. Onların her

zaman yanında olmalarına, ne zaman ihtiyacı olduğunu bilmelerine alışmıştı. Bu yüzden aşağı indiğinde Nylah'ı onu beklerken bulduğunda şaşırmamalıydı. Koyu renkli paltosu aplıkların ışığında parıldıyordu ve Tessa yanına çömeldi.

"Nasıl?" diye sordu usulca, tüylerini okşayıp kulaklarının arkasını kaşıyarak. Kurt, alçak bir iniltiyle eline doğru eğildi. "Ben de onu özlüyorum," diye fısıldadı Tessa. "Yakınımda kalabilir misin?"

Tessa ayağa kalkarken Nylah önce koluna, sonra bacaklarına sürtündü. Nylah önden giderken Roan her zaman yanında dururdu. Boğazındaki ani yumruyu yutarak koridorda ilerledi. Valter'ı tamamen görmezden gelmeyi planlamıştı ama hücresinin önünde durduğunda kendini tutamadı.

Saçları daha da uzun ve dağınıktı. Şimdi yüzünü gür bir sakal kaplıyordu ve o ela gözlerinde hâlâ nefret parlıyordu. Ama avucunu hücresinin camına bastırduğunda ve dudaklarına buruk bir gülümseme yerleştirdiğinde hafif bir irkilme hissetmedi. Bu onu kendine getiriyordu. Zayıf olmadığını hatırlatıyordu. Bir evcil hayvan değildi. Başkasının amacına hizmet eden bir araç değildi.

"Eviana'nın kızıyla ne yapmayı planlıyorsun?" diye sordu Tessa, parmak uçlarında minik enerji kıvılcımları titreşirken.

"Hangi kız?" diye karşılık verdi, sesi kullanılmamaktan kısılmıştı.

Tessa gülümsemeye devam etti. "Sorun değil. Onun yerine ona sorabilirim."

Valter'in ayağa fırlamasına ve ellerini cama çarpmak üzereyken durmasına neden oldu. "Nerede o?" diye sordu.

"Uzun süre ayrı kalınca bu bağ çok can sıkıcı olabiliyor, değil mi?" diye alaycı bir sempatiyle cevap verdi ve ardından ondan uzaklaşıp tırnaklarını camda gezdirdi.

"Geri dön ve bana cevap ver, orospu çocuğu," diye hırladı.

Bugün onu rahat bırakacaktı.

Ta ki o sözleri söyleyene kadar.

Bir ışık parlamasıyla, iki elini de camın üzerine koyarak ona doğru döndü. Işık hücreye sekerek, etrafa sıçradı. Çıgıllıkları havayı doldurdu ve ruhunun içindeki canavar da doğrulup gülümsedi.

Onu acı içinde inlerken yerde bıraktı ve koridordan aşağı doğru ilerledi. Eviana ile konuşması gerekiyordu ama bu başka bir güne kalacaktı.

Hücresinin önüne vardığında, her zamanki yerindeydi, bakışları çoktan ona dikilmiş, bekliyordu. Nylah camın önünde ileri geri yürürken, hiçbir hazırlık yapmadan yere çöktü. Bacak bacak üstüne atıp çenesini eline yasladı ve bakışlarını kaçırmadı. Neden burada olduğundan tam olarak emin değildi. Elbette soruları vardı ama bir yanı düşünceleriyle baş başa kalmak istemiyordu.

Bir kere de ilk konuşan o oldu.

"Bugün farklısın."

"Bir oğlun daha var," diye cevap verdi, süslenmeden.

Erkeğin gözleri fal taşı gibi açıldı, acı içinde küfretmeden önce tüm vücudu geriye doğru sarsıldı.

"Bunu nereden biliyorsun?" diye sordu ve onun titrediğine yemin edebilirdi.

"Adın ne?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Başka bir çocuğum olduğunu nereden biliyorsun, söyle bana."

"Bir dahaki sefere buraya geldiğimde adını sormamı söylemiştin."

"Tessalyn," diye çıkıştı.

Ama Tessa sadece tek kaşını kaldırıp ellerini arkasına yasladı. "Başkasının hangi yeteneklere sahip olduğunu ve ne kadar güçlü olduğunu hissetme gücüne kim sahip olabilir?"

"Bu Arius'un bir gücü," diye yanıtladı erkek. "Sen benimkini cevaplayana kadar ben sadece bu soruyu cevaplayacağım. Başka bir oğlum olduğunu nereden biliyorsun?"

"Cevaba cevap mı o zaman?" diye sırtarak cevap verdi.

"Tamamlamak."

"Onunla tanıştım," diye rahat bir tavırla cevap verdi.

"Nerede?" diye sordu erkek.

Dilini şaklattı. "Sıra bende. Adın ne?"

Safir gözlerinde belirgin bir hoşnutsuzlukla ona baktı.

"Xan. Benim adım Xan Mors. Diğer oğlumla nerede tanıştın?"

Tessa bir an mırıldandıktan sonra, "Met doğru kelime olmayabilir ama Luka'ya çok benziyor. Onu Arius Evi'nde Theon'la birlikte gördüm," dedi.

"Burada mı? Devram'da mı?" diye sordu Xan, yüzü bembeyaz kesilmişti.

"Işık koruyucusu nedir?" diye sordu. Sonuçta sıra ondaydı.

Xan, oğlunun yüzündeki o tanıdık sinirli ifadeyle ona baktı. "Bu soruları Rordan'a sormalısın."

"Rordan bana yalan söyleyecek. Ya da bir cevap için bana bedel ödetecek," diye çıkıştı.

Xan'ın bakışları delici bir hal aldı, sanki onda göremediği bir şeyi görüyormuş gibi. "Sadakatin sarsılıyor."

"Benim sadakatim kendimedir," dedi sert bir şekilde.

Birkaç saniye sonra, "Sargon'un soyundan gelenler, Arius soyunun Koruyucuları olur. Achaz bundan hoşlanmadı, bu yüzden seraf olarak bilinen varlıklardan kendi koruyucularını yarattı. Bazı seraflara Seyahat etme ve kanatlarını kovma yeteneği gibi ek güçler verildi, ancak birincil büyülerini çalınmalıydı." dedi.

Tessa'nın yüzü şaşkınlıkla buruştu. "Büyü nasıl çalınabilir?"

"Sıra bende," dedi Xan kibirli bir ses tonuyla. "Diğer oğlum Devram'da mı?"

"Onu birkaç gün önce gördüm, evet. O zamanlar Devram'daydı."

"Luka'yla tanıştı mı?"

"Sıra bende," diye sırttı. "Büyü nasıl çalınır?"

Belirli bir yaşı geldiklerinde, ışık muhafızları bir varlık seçer. Bu noktaya kadar sayısız büyülü varlığı gözlemleyip incelerler: Periler, Mirasçılar, Şekil Değiştirenler, Cadılar. Onları inceler ve hangi gücün kendilerine en uygun olduğunu belirlemeye çalışırlar.

"Bekle," diye araya girdi Tessa, doğrularak. "Yıllarca varlıkları izliyorlar ve belli bir yaşı geldiklerinde... birini mi seçiyorlar?"

Xan başını salladı. "Sadece onları öldürüp büyülerini alıyorlar."

"Birini öldürerek büyüyü çalabilir misin?"

"Hayır. Bunu yalnızca ışık muhafızları yapabilir ve bunu yalnızca bir kez yapabilirler. Seçimlerini yaptıktan sonra, farklı bir güç uğruna başka birini öldüremezler."

Ama... Avcısı Brecken'a ışık koruyucusu demişti. Yani bu şu anlama geliyordu...

Brecken, sahip olduğu güce sahip olmak için bir noktada bir Arius Mirası'nı öldürmüştü. Ve eğer Dex ve Oralia da ışık koruyucularıysa, bir yerlerde aynısını yapmışlardı. Her şey uyuyordu. Dex'i çevrelediğini hayal ettiği tüylü kanatlar. Odasındaki rastgele tüyler.

Ama Brecken, Ortaya Çıkış Töreni'nde rüzgar büyüsü sergilemişti. İkisine birden nasıl sahip olabilirdi ki?

"Bu ışık bekçileri Devram'da mı?" diye sordu.

"Bu diyarda özgürce dolaştığımı hatırlamıyorum," diye yanıtladı Xan. "Ama diğer oğlum da o zamanlar burada değildi, çok şey değişti."

"Ve sadece bir hediyeye sahip olabilirler mi?"

"Evet. Sorularınızın birkaçını yanıtladım. Sıra bende," dedi, yerde kıpırdanarak. "Diğer oğlum Luka'yla tanıştı mı?"

"Birbirlerini görmüşler," diye cevapladı. "Resmi olarak tanışmışlarsa bile, benim bundan haberim yok."

"Ve Theon'a yardım ediyor mu?"

"Burada ne yaptığını bilmiyorum. Theon ve ben bir anlaşmazlığın ortasındaydık ki ortaya çıktılar."

"Onlar?"

"Oğlunuz ve bir kız."

Tekrar başını salladı ve sustu.

"Onu ne zamandır görmüyorsun?" diye sordu, başını soruyla eğerek onu izliyordu.

"Yüzyıllar önce," diye cevapladı. "Yüzyıllar önce onu kardeşimle birlikte başka bir alemde bıraktım."

"Onu başka bir alemde mi bıraktın? Tıpkı annemle babamın beni bıraktığı gibi mi?"

Bakışları tekrar onunkilerle buluştu, gözlerinde acı ve pişmanlık parlıyordu. "Arius'un torununun koruyucusu olacaktı. Bu bizim görevimiz, ama aynı zamanda..." Xan, daha fazla konuşup konuşmaması gerektiğini düşünerek sustu. "Soyumuz, Achaz, ışık koruyucuları ve daha fazlası tarafından yıldızlar boyunca avlanıyor. Bir zamanlar yuvamız dediğimiz dünya, bir ağıttan başka bir şey değil. Kaçmak zorunda kaldık, bu yüzden evet, oğlumu güvende olacağını düşündüğüm bir diyara sakladım. Tıpkı anne babanın sana yaptığı gibi."

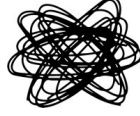
Tessa başını salladı ve ayağa kalkmaya başladı, ama adam seslendi: "Bekle. Son bir sorum olacak."

Tekrar oturdu ve devam etmesi için başını salladı. "Onları tekrar görürsen, affeder misin? Anneni ve Temural'ı? Seni korumak için yaptıklarını bildiğin halde?"

Cevabını tartarak birkaç kez gözlerini kırptırdı ve sonunda, "Yalnız ve istenmeyen bir alemde terk edilmektense, beni önemseydiğini bildiğim insanlarla sürekli tehlikede olmayı tercih ederdim. Bunu yaptıkları için onları affedebileceğimden emin değilim," dedi.

Xan başını salladı, boğazı heyecandan inip kalkıyordu. Ayağa kalktı ve bu sefer üç adım attıktan sonra tekrar seslendi. "Seni seviyor, Tessalyn. İkisi de seni çok seviyor, senin için akıl almaz fedakarlıklar yaptılar. Bunun bir anlamı olmalı, değil mi?"

Omzunun üzerinden bakarak, "Bilmiyorum, seni affedip affetmeyeceğini de bilmiyorum." dedi.



O gecenin ilerleyen saatlerinde, Luka ebeveyn banyosundayken, hiç sormadan yatağına girdi. Kendini çok kötü hissediyordu. Aylarca hiçbir seçeneği olmadan aynı yatağı paylaşmak zorunda kaldıktan sonra, hep Luka'ya sorardı. Her seferinde. Ama bu gece, sadece... ihtiyacı vardı. Bu bencilceydi ve kimseden hiçbir şey istememeliydi. Ama bu gece ruhu uzun zamandır olmadığı kadar yorgundu ve bunu tüm benliğiyle hissediyordu. Gitmesini söylese ne yapacağından emin değildi. Theon'a mı gitmeliydi? Hayır. Ama belki de bağdan kurtulmak için bir geceliğine?

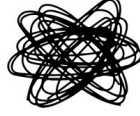
Luka banyodan çıktı ve onu görünce duraksadı. Bakışlarını ona dikti, her şeyi görmesine izin verdi. Bu gün onu eziyordu. Yalnızlık. Yorgunluk. Ona bu nadir savunmasızlık anını, ona bu tek geceyi yaşatması karşılığında vermişti.

Hiçbir şey söylemedi. Sadece gömleğini başından geçirip kenara koydu ve yatağa girdi. Tessa ona doğru yuvarlandı ve adam onu hemen göğsüne çekti, büyük eliyle saçlarını karıştırdı. Anlaşılmaz bir sebepten dolayı gözlerinde yaşlar birikti ama akmalarına izin vermedi.

Birkaç dakika boyunca, hepsi bu kadardı. İkisi karanlıktaydı. Parmakları saçlarını okşuyordu. Baş göğsündeydi. Kokusunu ve sıcaklığını içine çekiyordu. Aralarındaki bağ, dokunuşu kadar onu da rahatlatan bir memnuniyetle uğulduyordu.

Kaç dakika geçtiğini bilmiyordu, babasının sesine çok benzeyen bir sesle, "Canavarların ve kötü adamların bile başkalarına ihtiyacı var. Hayatı tek başımıza yaşamak için yaratılmadık." dedi.

Cevap vermedi ama gözünden bir damla yaş süzüldü.



Bir uçurumun kenarında durdu ve Tessa daha önce burada olduğunu hemen anladı. Bu sefer saldıran kanatlı savaşçılar yoktu ve etrafına bakmak için bir an durdu. A a lar vardı ama gri ve  oraktılar. Gökyüzü neredeyse aynıydı ve etrafta kimse olmadığından, dikkatlice kenara gidip a a ı baktı. En son buraya geldiğinde tahmin ettiği gibi, gökyüzünde bir adada s z l yorlardı. Uzakta, bir tane daha seçebiliyordu.

"Sana ejderhan yanında değilken kenara bu kadar yakın durmamamı söylerdim ama sanırım buna gerek yok."

Tessa, kızıl-kahverengi saçlı kadının onu menek e gözleriyle izlediğini fark etmek için döndü.  zerinde her zamanki kıyafetleri vardı: dar siyah pantolon, siyah üst ve omuzlarında bir pelerinle siyah çizmeler.

Ve birkaç adım ötede Luka duruyordu.

Tessa onu son birkaç vizyonunda görmüştü ama onun buraya nasıl uyum sağladığını bir türlü   zememi ti. Nasıl buradaydı?

Bakışlarını tekrar kadına çevirerek, "Lilura, değil mi?" dedi.

Gülümsemesi jilet gibi keskindi. "Mesajımı ilettin mi?"

"Tristyn'i nereden tanıyorsun?"

"Böyle konuşmalara vaktimiz yok" diye cevap verdi.

Sonra bir adım  ne çıktı ve avuçlarını Tessa'nın  akaklarına bastırdı.

"Ne-" diye söze başladı Tessa, ama cümlesini bitiremeden Lilura geriye doğru çekildi ve Luka'dan uyarıcı bir hırlama geldi.

Lilura ona baktı, etkilenmemi ti. "Onun senin için ne ifade ettiğini biliyorum, Xan'ın oğlu."

"Luka'yı tanıyor musun?" diye sordu Tessa  a kınlıkla.

Luka'nın bu vizyonda kendisine hitap edilmesi onu neredeyse  a ırtmı tı.

"Ben bilmiyorum," diye yanıtladı Lilura. "Ama o biliyor."

Bir saniye sonra, morumsu siyah bir ejderha adanın altından yükseldi, güneş ışığı kanatlarından yansıyor. Ejderha etrafında dönerken kükredi ve Tessa aniden Luka'nın göğsüne doğru çekildi.

"Neredeyiz?" diye tısladı Luka kulağına, dikey gözbebekleri ejderhaya odaklanmıştı.

"Bilmiyorum," diye karşılık verdi. "Buraya nasıl geldin?"

"Bilmiyorum."

Ejderhanın giderek alçalmasını izlediler, ta ki soluk mor bir ışık parıldayana ve bir dişi onlara doğru ilerleyene kadar. Siyah pantolon ve uzun kollu siyah bir gömlek giymişti. Lilura'dan daha modern görünüyordu. Koyu mor saçları omuzlarını biraz geçiyordu, siyah çizmelerle onlara doğru yürürken dalgalanıyordu ve gözleri, onları kızıl gösteren bir kahverengi tonundaydı.

Önlerinde durdu, tüm tavrı tamamen yırtıcıydı ve Luka, Tessa'yı arkasına itti. Luka'nın canını sıkacak şekilde, etrafına bakınarak Şekil Değiştiren'e seslendi: "Luka'yı tanıyor musun?"

"Luka mı?" dedi kadın. "Onu bu isimle tanı mıyordum ama birbirimizi en son gördüğümüzde neredeyse hiç yürümüyorduk."

"Neyden bahsediyorsun?" diye sordu Luka. "Seni daha önce hiç görmedim."

Ona doğru yaklaştı ve derin bir nefes aldı. "Yüzyıllar önceydi ama..."

"O zaman ben değilim. Daha yirmi dokuz yaşımdayım," diye sözünü kesti.

"İlginç," dedi başını yana eğerek. "Ama baban Xan mı? Eskiden adın Razik miydi?"

Tessa'nın ağzı açık kaldı. Bu kadın Razik'i tanıyor muydu?

"Hayır," dedi Luka gergin bir şekilde.

"Yeter artık," diye araya girdi Lilura. "Koruyucunuz araya girmeden önce—"

"Ben onun koruyucusu değilim," dedi Luka, aynı anda Tessa, "O benim koruyucum değil," dedi.

"Vizyonlarını değiştiren bir büyücü var," dedi Lilura, ikisini de duymazdan gelerek.

"Bunun gibi mi?" dedi Tessa, Luka'nın homurdanan itirazlarına rağmen arkasından çıkarak. "Luka benimle böyle mi geliyor?"

Lilura, Luka'ya bir kez daha baktı. "Bunu bilmiyorum ama seni burada bile koruyor."

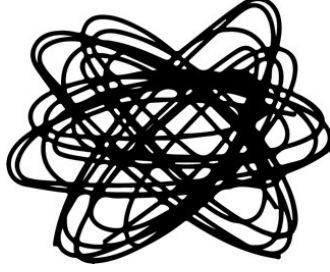
Bir kükreme daha duyuldu, Luka ve Tessa gökyüzüne bakıyorlardı. Gümüş ejderhayı bulutların arasında fark etmeleri bir dakika sürdü, ancak görünüşü dişi ejderhayı sövmeye itti.

"Ben hallederim," dedi Lilura'ya. "Onları buradan çıkarın."

Sonra koşarak uçurumdan atladı ve havada ejderha formuna dönüştü.

"Gitmen gerek ama vizyonlarına dikkat et. Hepsi gerçek değil," dedi Lilura. "Ve ona hâlâ o dansı beklediğimi söyle."

AXEL



"Biraz içmelisin," dedi Theon, kan şişesini ona uzatarak.

"Hayır," dedi Axel gergin bir şekilde, şişeden başka her yere bakarak. Bu, hem kusmak hem de hepsini bir dikişte içmek istemesine neden oldu.

Gia, Kat'in hareket etmeye hazır olduğuna karar verdiğinde, Theon onu Tristyn'in Seyahat edebileceğini söylediği bir noktaya taşımıştı. Onu, görünüşe göre kaldığı Arius malikanesindeki Axel'in odasına götürmüşlerdi. Corbin ve Lange'nin koridorun karşısında bir odası vardı ve iki kapı ötede Razik ve Eliza'nın kaldığı yer vardı. Gittiğinden beri neler yaşandığına dair en ufak ayrıntıya kadar bilgi verilmişti ve açıkçası, bundan fazlasını hazmedemezdi zaten. Duş almış, temiz kıyafetler giymiş, düzgün yemekler yemiş ve ardından neredeyse bir gün boyunca uyumuştı.

Başka bir odada.

Her zerresi bu fikre isyan ediyordu ama uyanıp hemen ona doğru hamle yapmayacak kadar kendine güvenmiyordu.

Çünkü sıcak kan, kaynağından taze mi? Theon'un şu anda ona sunduğu soğuk kandan çok daha üstündü. Baş

döndürücüydü. Kendini tekrar tekrar kaybetmek istediği bir uyuşturucuydu.

Axel, odada parlayan batan güneş gözlerini kısarak baktı. Pencereye doğru yürüyüp perdeleri çekti. Metronun loş ışığına o kadar alışmıştı ki, güneş ışığı şu anda gözlerini acıtıyordu.

Cienna'nın uyurken burada olduğunu ve Kat'i kontrol ettiğini duymuştu. Bu onu biraz daha iyi hissettirmişti ama Cadı'yla şahsen konuşmak istiyordu. Üstelik sadece Kat hakkında değil. Gia, onunla konuşması gerektiğini söylemişti.

"Arius Evi'ndeki birkaç şeye bakmam gerek. Tristyn beni götürüyor," dedi Theon, kan şişesinin kapağını kapatırken. "Sen de gelmek ister misin? Yoksa anneme bulunduğunu haber vermeyi mi bekliyorum?"

"Ona henüz söyleme," dedi Axel, yatağın ayak ucundaki sandalyeye yaslanarak. Çok yakın değildi ama onu görebilecek kadar yakındı. Olası çocuk hakkında kimseye tek kelime etmemişti. Cienna ile konuşmak istediği bir konu daha vardı.

"Bir iki gün daha bekleyeceğim ama sonra onu görmeye gitmen gerek," dedi Theon. "Senin ve babamın yüzünden endişeden deliye döndü."

"Tamam, tamam," diye mırıldandı Axel.

"O zaman ben gidiyorum. Bir şeye ihtiyacın olursa telefonun sende, değil mi?"

Şaşkınlıkla yukarı baktı. "Gitmek de ne demek? Beni onunla yalnız bırakamazsın."

Theon yavaşça gözlerini kırptırdı. "Değilim Axel. Corbin ve Lange aşağıda. Razik ve Eliza koridorun sonunda. Birlikte bir şey araştırmadığımız sürece odalarında kalıyorlar ama müthiş bir ikililer."

"Ama her zaman yanımda biri olmalı ki, ben..."

Kelimeleri söyleyemedi. En azından biri ona temizlenip temiz kıyafetler giymesinde yardım etmişti. Ama ona, arada sırada sadece birkaç dakika uyanık kaldığını ve bunun onun

hatası olduğunu söylemişlerdi. Çok fazla kan. Ondan fazlasıyla almıştı.

"Burada oturup bunun için endişelenmen, aklının başında olduğunu gösteriyor," dedi Theon. "Güç kaynakların yenilendi. Sihri kullanma, ben birkaç saat içinde dönene kadar iyi olacaksın. Tristyn uğrayacak ve Cienna da Katya'yı kontrol edecek."

Axel başını salladı ama bu durum hiç hoşuna gitmedi. Kucağına bir şey düştü ve kulaklıklarını bulmak için aşağı baktı.

"Biraz müzik dinle," dedi Theon. "Yeni bir çalma listesi oluştur, olur mu? Sadece bulabildiğin en iyi şarkıları."

Axel tekrar başını salladı, bir yanı bu düşünceye alışmıştı. Ona sakın kalmak ve gerektiğinde dünyayı bastırmak için müzik kullanmayı öğreten Theon'du. Aynı sözleri ona daha küçükken, babalarının özellikle kötü bir ruh halinde olduğu bir gün söylemişti. Theon ona en iyi kulaklığını vermiş ve en iyi şarkıları bulmasını söylemişti. Theon'un onu neden koruduğunu ilk kez o zaman gerçekten anlamıştı.

Kulaklıklarını takıp telefonunda şarkılara göz attı ama en ufak bir odaklanma sorunu yoktu. Bree onu serbest bırakmıştı. Bundan şüphelenmesi gerektiğini biliyordu ama henüz Theon'a hiçbir şey söylememişti. Sadece hayatta kalmaya çalışmakla mı meşguldü? Her şeyi aklında canlandırmaya mı? Katya ve bir çocukla ne yapacağını bulmaya mı?

Axel öne eğildi, dirseklerini dizlerine dayayıp ellerini saçlarının arasından geçirip ensesinde birleştirdi. Gözüne bir hareket ilişince, kulaklıkların hâlâ takılı olduğunu, müzik hâlâ kulaklarında olduğunu fark etti. Ama bu yüzden uyandığını duymamıştı.

Katya ağzını kapatmış bir eliyle yataktan çıkmaya çalışıyordu.

"Ayağa kalkmamalısın," dedi Axel, kulaklıkları bir kenara atıp yanına koşarken. "Ciddiyim, Kat. Yatakta kal."

"Bunu istemezsin," dedi aceleyle. "Çünkü yatak çarşaflarının her yerine kusacağım."

"Sorun değil. Değiştireyim."

Kadın başını salladı, hâlâ ayağa kalkmaya çalışıyordu. Adam da ona karşı koymak yerine kolundan tutup yardım etti.

"İyiyim Axel," dedi hırıltılı bir sesle, onu başından savmaya çalışarak.

"İyi olmadığın çok açık."

"Bunu bir süredir yapıyorum. İyi olacağıma söz veriyorum."

Bunu sözlü bir saldırı olarak söylemediğini biliyordu ama kesinlikle öyleydi. Kolunu bırakıp, hızla banyoya doğru ilerlerken yanında kaldı.

"Lütfen beni buraya kadar takip etmeyin," diye inledi ve tuvaletin önünde dizlerinin üzerine çöktü.

"Olmayacak," diye cevapladı, kusmaya başlayınca saçlarını geriye doğru çekerken. Gerçi kusacak pek bir şey yoktu.

Bir kez daha yutkunduktan sonra, "Lütfen Eliza'yı almaya gidebilir misin?" dedi.

"Eliza mı?" diye şaşkınlıkla tekrarladı.

"Koridorun aşağısındaki odada kalıyor."

"Nerede kaldığını biliyorum. Bilmediğim şey, onu neden getirdiğim."

"Bu çocuğu bilen beş kişiden biri o," diye yanıtladı Kat, hâlâ kâsenin başında dikilerek. "Sanırım artık bildiğine göre altı."

"Ama neden—"

"Lütfen, Axel."

Ve sesi o kadar bitkin geliyordu ki, onunla tartışmak istemediğinden ayağa kalktı.

Odanın içinde ve koridorda hızla ilerleyip kapının önünde durdu. Onları tanıyordu ama Eliza ve Razik'le henüz tanışmamıştı. Bu fazlasıyla tuhaf olacaktı.

Ellerini ceplerine sokup beklemeden önce iki kez kapıyı çaldı. Kapı açılmadan birkaç saniye önce hafif ayak sesleri duydu. Dalgalı kızıl-altın saçlı bir kadın orada duruyordu, gri gözleri kısılarak onu baştan aşağı süzdü.

Omuzunu kapı pervazına yaslayarak, "Sen onun kardeşi olmalısın," dedi.

Buna ne diyeceğini bilemeyerek ensesini ovuşturdu. "Şey, evet. Axel. Eliza, değil mi?"

Başını salladı ve kollarını kavuşturdu. Sol elinin arkasında siyah bir işaret belirdi, işaret'in incecik kıvrımları üç parmağına kadar uzanıyordu. Uzun kollu giymişti ama gömleğinin üstünden başka bir işaret görünüyordu. Kaynak işaretleri mi acaba?

Evet, bu kesinlikle garipti.

"Dinle, Kat senin bildiğini söylüyor... Beni gelip seni almam için çağırdı," dedi sonunda sessizlik uzadığında.

Doğruldu. "İyi mi?"

"Kusuyor ama..."

Ne olduğunu anlamadan, kadın çoktan yanından geçip koridordan odasına girmişti. Axel de onu takip etti, yatak odasına girdiğinde banyo kapısı kapandı ve ne yapacağını bilemeyerek yatağın kenarına oturdu.

Kapı açılıp Eliza'nın dışarı çıkması en az yirmi dakika sürmüştü. Kapıyı açık bırakmıştı, duşun sesi ayak seslerinde yankılanıyordu.

"İyi durumda," dedi Eliza.

"Kendi başına düş almalı mı?"

Eliza ona şaşkın bir bakış attı. "Neden kendi başına yıkanmasın ki?"

"Çünkü o... Bildiğini söyledi."

"Hamile, sakat değil," dedi kesin bir sesle. "Çocuğunu taşıırken istediğini yapabilir."

"Biliyorum ama ben..." Boğazını temizledi. "Teşekkür ederim. Ona yardım etmek için ne yaptığını bilmiyorum ama teşekkür ederim."

Eliza başını sallayarak onu izledi. Bu durum onu tedirgin etti ve konuşmaya devam etmesi gerektiğini hissettirdi.

Axel, "Kat, bebeği sadece birkaç kişinin bildiğini söyledi." dedi.

Eliza tekrar başını salladı. "Bizim dışımızda sadece Razik, Cienna ve Gia biliyor."

"Cienna ve Gia biliyor mu?" Neden sorduğundan bile emin değildi. Elbette biliyorlardı.

"Evet," diye yanıtladı Eliza.

"Ve biliyorsun ki...?"

"Çünkü Katya fark ettiğinde ben oradaydım. Kat orada kalırken bir süre Cienna ile birlikte metrodaydık. Tristyn onu orada sakladı."

Eh, bu akıllıcaydı. Kimse Cienna'yı bulamayacağı için Kat'i de bulamayacaktı ama bu da şu anlama geliyordu:

"Tristyn Cienna'yı tanıyor mu?" Aksel sordu.

"Onlar kardeşler."

"Çeneni kapat."

Eliza ona göz kırptı. "Sanırım senin âleminde bu sözü anlayamıyorum."

"Sadece şok oldum," diye mırıldandı Axel.

Tuhaf saniyeler Eliza'nın "Onu hissedebiliyor musun?" demesine kadar devam etti.

"Ne?"

"Onu hissedebiliyor musun?" diye tekrarladı. "Duygularını mı, rahatsızlığını mı?"

"Hayır," dedi Axel dikkatle. "Aramızda bir Kaynak bağı yok, bu yüzden onun duygularını veya fiziksel iyiliğini hissedemem."

"Sana henüz söylemediler mi?"

Artık sinirlenmeye başlıyordu. "Özür dilerim," diye mırıldandı. "Kan arzusunun neden olduğu maniden yeni yeni kurtuluyorum. Gittiğimden beri olan her şeyin saçmalığına hâlâ takılıp kalıyorum."

Bunun üzerine sırttı ve bir dakika sonra yatak odasına bir erkek girdi.

Axel, "Aman Tanrım Arius" demeden önce iki kez bakmak zorunda kaldı.

Çünkü Luka'ya çok benziyordu.

"Evet, evet. Biliyoruz," diye homurdandı erkek.

O da Luka gibi asabi ve sinirliydi.

"Razik, Axel. Axel, Razik," dedi Eliza, ikisini işaret ederek. "Evet, muhtemelen akraba olduklarını biliyoruz. Hayır, şu anda bunu tartışmak istemiyoruz. Konuşmamız gereken şey, çocuğunuzu taşıyan kadının sizi bulmak için bir İşaret kullandığı ve siz de aynısını yapmazsanız, o da—"

"Sakin ol, mai dragocen," diye araya girdi Razik. "Onu korkutuyorsun."

"O, Perileri kendilerine hizmet etmeye zorlayanlardan biri," diye itiraz etti Eliza, Axel'a öfkeyle işaret ederek. "Onu bulmak için ne yaptığını anlamalı."

"Tamam, öncelikle, Kat'i hiçbir şeye zorlamadım," diye araya girdi Axel, kendi öfkesi ve rahatsızlığı giderek artıyordu. "Aslında, onu... tüm bunlardan defalarca vazgeçirmeye çalıştım. İşlerin bu noktaya gelmesine izin vermemeliydim, kabul ediyorum ama sanki elimizde değildi."

"Çünkü birbirinize çekiliyorsunuz," diye ekledi Eliza.

"Çünkü siz ikiz alevsiniz," diye ekledi Razik.

Eliza, etkilenmemiş bir tavırla bakışlarını ona çevirdi. "'Onu korkutmayalım' diyorsun, sonra da öyle mi diyorsun? Tanrı aşkına, Razik."

Razik, Axel'in nöbet tuttuğu sandalyeye oturmadan önce sadece omuz silkti.

"Biriniz bana ikiz alevin ne olduğunu söyleyebilir mi?" diye araya girdi Axel. Daha önce bir bağdan bahsedilmişti ama bu ona henüz açıklanmamış şeylerden biriydi.

Eliza sol elini kaldırdı ve o İşaret'i gösterdi. "Elindeki İşaret'i gördüğünü varsayıyorum?"

"Evet, ama onunla bu konuda konuşacak vaktim olmadı."

Ama Katya düş alırken, Eliza ve Razik ona ikiz alevler hakkında her şeyi anlattılar. Bağın ne olduğunu. Nasıl

işlediğini. Devram Mirası'nın bu bağı nasıl alıp iğrenç bir şeye dönüştürdüğünü. Katya, İşaret'i onu bulmasına yardımcı olması umuduyla nasıl aldığını ve tek yapabildiğinin ona bakmak olduğunu anlatırken ortaya çıktı.

Ağzı kurumuştu, "Ne işe yarayacağını bilmeden o işareti bana mı aldın?" derken kelimeler pürüzlü çıkıyordu.

Hafifçe gülümsedi ama daha iyi görünüyordu. Yanakları daha canlı görünüyordu. Biraz daha hızlı hareket ediyordu ve bir bardak suya uzandığında, adam hemen ona uzatıp aldı.

Bir yudum aldıktan sonra, "Bak benim için neler feda ettin. Bir Mark'ı kaldırabilirim." dedi.

"Eğer bir yoldaş Mark alınmazsa seni yavaş yavaş tüketecek bir Mark," diye savundu Axel.

Omuz silkti. "Sanırım işe yarayacağına inanmak zorundaydım. Seni bulacağıma ve İşaret'i alacağına inanmak zorundaydım. Çünkü sen bu dünyada iyiliğin bir zerresisin Axel ve buna inanamayacaksam, ne anlamı var ki?"

Axel, gözlerinde birikmek üzere olan nemi geri püskürtmek için gözlerini kırıştırdı ve bakışlarını karnına çevirdi. "Emin misin? Yaklaşık..."

Yumuşak gülümsemesi geri geldi. "Evet. Cienna doğruladı. Eliza bunu herkesten saklamama yardım ediyor."

"Nasıl?"

"Çocuğun kokusunu maskeleyen bir İşaret var," diye önerdi Eliza. "Ama birkaç günde bir kayboluyor, bu yüzden tekrar uygulanması gerekiyor. İşaret çizmek için eğitildim."

"Sen rahibe misin?" diye sordu Axel, hâlâ Kat'in karnına bakarak.

"Bu da ne?"

Razik, "Bizim dünyamızda onlara Cadılar diyoruz. Zinta'nın torunları," dedi.

"Anala aşkına, hayır," dedi Eliza. "Toprak Perisi soyum sayesinde İşaret çizebiliyorum." Axel bunu sorgulamadan

önce, "Sorma. Sana hayat hikayemi anlatmayacağım," diye ekledi.

Biraz... kaba davrandı.

"Ve sen bu Mark'ı biliyordun çünkü...?" diye sordu Axel, Kat'in yatağa geri yatmasına yardım ederken.

"Geçmişte kullandım," diye sertçe cevapladı. "Tekrar söylüyorum, sana hayat hikayemi anlatmayacağım."

Tartışmanın bittiğine dair güçlü bir ipucu alarak, "O zaman bana bu ikiz alev Mark'ı verebilirsin, değil mi?" dedi.

"Kat'e kendisininkini verdim," diye cevapladı Eliza.

"O zaman yapalım bunu. Hemen şimdi."

"Axel, önce bunu düşünebilirsin," diye araya girdi Kat.

"Düşünecek bir şey yok kediciğim," diye cevapladı ve eğilip alnına bir öpücük kondurdu. "Gerisini sonra düşünürüz."

Eliza'ya döndü, o da elinde bir filiz tutuyordu. "Sol el," dedi Eliza sabırsızlıkla.

Axel elini uzattı, gözleri sürekli Katya'nın üzerindeydi. "Yani bu iş bittiğinde onun duygularını hissedebilecek ve düşüncelerini duyabilecek miyim?"

Eliza çalışırken Razik, "Ve fiziksel konumunu hisset," diye yanıtladı. "Bağın kendisi oldukça anlık, ancak Denemeler tamamlandıktan ve bağ Meshedildikten sonra güçleniyor."

"Ne kadar sürer?"

"Her çift benzersizdir. Bazıları Denemeleri bir iki yıl içinde tamamlar. Diğerleri daha uzun sürer. Kaderler karar verir," dedi.

Dalın aynı noktadan beşinci kez geçtiğini hissedince Axel sonunda eline baktı.

Hiçbir şeyin olmadığı yer.

"Ne oldu?" diye sordu Axel.

Eliza, kalemini tekrar elinin arkasına doğru çekerken konsantrasyonla kaşlarını çatı. Axel yanığa karşı dişlerini sıkıyordu. "Bilmiyorum," dedi Eliza. Omzunun üzerinden Razik'e baktı. "Neden işe yaramıyor?"

Çenesini ovuşturmadan önce öne eğilip baktı. "Bilmiyorum. İkiz alevler yeterince nadirdir, onlar hakkında her şeyi bilmiyoruz. Onlar hakkında pek fazla metin yok, özellikle de bu alemde. Ama bulabildiğim kadarıyla görebiliyorum."

"Teşekkürler Razik," dedi Kat. Axel itiraz etmeye başlayınca uzanıp elini sıktı. "Vaktimiz var Axel. Bakalım ne bulabileceklerine."

Hoşuna gitmemişti ama pek fazla seçeneği de yoktu.

Eliza, Razik'le birlikte odadan çıkmadan önce, "Bir şey bulduğumuzda sana haber vereceğiz," dedi.

Kat'e dönüp yüzünü tamamen inceledi. Koyu saçları kururken sımsıkı toplanmıştı. Yorgun ama parlak kehribar rengi gözleri. Sıcak teni. Bakışları boğazına kaydığında yüzünü buruşturdu. Hiçbir yara izi yoktu -belirsiz bir iz bile- ama ne yaptığını biliyordu. Bu yeterliydi.

"Benimle oturur musun?" diye sordu, adamın bakışlarını fark ederek.

Hayır demeliydi. Bunun onu kızdırıp kızdırmayacağını bilmiyordu ama tıpkı onu ilk gördüğü an gibi, içindeki çekimi inkar edemezdi. Ona dokunma ihtiyacıydı bu. Onu kendine çekme ihtiyacı. Güvende olduğunu bilme ihtiyacı.

Onun sahip olması gereken.

Onun koruması gerekiyor.

Onun sevgisi.

Yanındaki yatağa tırmandı ve kadın hemen ona sokuldu. Başını göğsüne yasladı, nemli saçları gömleğinin içine sızıyordu.

"Üzgün müsün?" diye sordu sessizce.

"Üzgün müyüm?" diye tekrarladı Axel. "Neye üzüleyim ki?"

"Bebek."

"Sen..." Duraksadı ve parmağıyla çenesini kaldırdı. "Hamile olduğun için üzgün olup olmadığımı mı soruyorsun?"

"Evet."

"O çocuğu yapmak için iki kişinin sevişmesi gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

Etkilenmemiş bakışları onu kahkahalarla güldürdü. Her geçen dakika daha da rahatlarlarken her şey yolundaymış gibi hissediyordu.

"Şok oldum, evet. Üzgünüm, hayır. Sadece bunu tek başına atlattığın için üzgünüm," diye yanıtladı dudaklarını şakağına bastırarak. "Dediğim gibi, bunu çözeceğiz. Theon bize yardım edecek. Ne yapacağını her zaman bilir. Bir plan yapacaktır."

"Sanırım nasıl olduğunu biliyorum," dedi, tişörtündeki desenleri takip ederek.

Tekrar güldü. "Ben de kedicik. Oradaydım."

Hafifçe göğsüne vurdu. "Öyle değil," diye alay etti. "Yani, Tessa, Seçim ve diğer tüm kaosla ilgili o kadar çok şey oluyordu ki, mevsimsel doğum kontrol iğnemi yaptırmadım."

Parmakları kolunu aşağı yukarı okşuyordu, şimdi ise hareketsizleşmişlerdi. "Tanrım, Kat. Çok üzgünüm."

"Neden üzgünsün?"

"Çünkü bunun yapıldığından emin olmalıydım."

"Yani üzgünsün?"

"Hayır, ama seninle ilgilenildiğinden emin olmadığım için sorumluluğu üstleniyorum. Seni Tristyn'le gönderdikten ne kadar sonra öğrendin?" diye sordu Axel, kolundaki yatıştırıcı okşamaları sürdürürken.

"Bir hafta kadar. Bunu öğrenmek için en iyi yer orasıydı sanırım. Bir sabah hastaydım. Gia bana şöyle bir baktı ve Cienna'yı almaya gitti," diye cevapladı esneyerek.

"Ve sen döndüğünden beri kimse bir şeyden şüphelenmedi mi?"

"Hayır," diye mırıldandı. "Ben hep tek başıma gezerim. Sıra dışı bir durum değildi. Derste olmadığım veya Theon'la araştırma yapmadığım sürece senin odandaydım. Araştırma yapıyor veya dinleniyor olurdum. Hastalık gelip geçerci. Eliza bunun asla geçmediğini söyledi."

"Biraz korkutucu," diye mırıldandı Axel.

"Öyle," diye onayladı Kat, bir esnemesini daha bastırarak.

"Dinlenmen gerek," dedi Axel, başının tepesine bir öpücük daha kondururken.

"Mhmm," diye mırıldandı uykulu bir sesle.

Beş dakikadan kısa bir sürede göğsünde mışıl mışıl uyuyordu. Adam biraz üşümüştü ve kadın damarlarındaki o ateşle öyle sıcaktı ki. Onu yakınında hissetmeyi ne kadar özlediğinin farkında değildi. Eli karnına kaydı ve avucunu karnına bastırdı, orada nasıl bir çocuğun -kendi çocuğunun- büyüdüğünden hâlâ emin değildi. Nasıl olduğunu biliyordu ama yine de... Kelimelerle anlatamadığı bir şeydi. Bunun Devram yasalarına aykırı olup olmadığını umursamıyordu. Theon, bu sorunu çözmelerine yardım edecekti. Kana olan düşkünlüğünü kontrol altına alacaktı ve burası, tam da burası, onun dünyası olacaktı.

Kapının açılıp kapanması dikkatini çekti ve bir dakika sonra Cienna yatak odasına girdi. Menekşe rengi gözleri ondan Kat'in uyuyan bedenine kaydı ve yüzünde şefkate benzer bir ifade belirdi. Axel'in Cadı'da nadiren, hatta belki de hiç görmediği bir şeydi bu.

Axel yatağa yaklaşırken, "Haftalardır ona baktığınızı duydum," dedi. "Teşekkür ederim."

Kat'in üzerine ellerini koyarken hafifçe bir ışık yayılarak bir onaylama mırıldandı.

"İyileşiyor mu? Ondan çok kan aldım," diye sordu Axel, rahatlamamanın yerini hemen kaygı aldı.

"İyi olacak," dedi Cienna kısaca.

"Peki ya bebek?"

"O da iyi."

Başını salladı ve rahat bir nefes verdi. "Yapabileceğim bir şey var mı? Ne bilmeliyim? Bunu onun için kolaylaştırmak için ne yapabilirim?"

Cienna yatağı onun yanına yuvarladı. "Peri gebelikleri zordur. Tıpkı tüm büyüleri varlıkların gebelikleri gibi. Bu,

dünyalara daha fazla güç getirmenin bedeli," diye yanıtladı. "Katya güçlü. İyi olacak. Senin buradaki görevin, savunmasız olduğu zamanlarda onu güvende ve korumalı tutmak."

"Elbette," diye mırıldandı, Cienna uzanıp yüzünü ellerinin arasına alıp başını bir o yana bir bu yana çevirirken. Ne yaptığından emin olamayarak devam etti. "Bana ikiz alev bağından bahsettiler. Elbette kabul edeceğim. Eliza, bağın olmasının faydalı olacağını söyledi."

"Öyle olurdu," diye onayladı Cienna, ondan uzaklaşarak. Onu izlerken parmak uçlarını birbirine sürtüyordu ve açıkçası, bu onu inanılmaz derecede rahatsız ediyordu.

"Bana İşaret'i vermeye çalıştı ama işe yaramadı. Belki de hâlâ iyileşme sürecinde olduğum içindir? Razik ne bulabileceğine bakacaktı ama senin bir şeyler bilebileceğini düşündüm?"

"İkiz alev Mark'ı alamazsın, Axel," dedi Cienna, sesinde bir hüznün kırıntısıyla.

"Ne? Neden olmasın? Bir Fae ile Miras arasında bir bağ olduğunu söylediler," dedi, Katya'yı uyandırmamak için sesini alçak tutmaya çalışarak.

"Evet," dedi Cienna. "İkiz alev bağı yalnızca bir Peri ve bir Miras arasında olabilir. İkiz alevler birbirlerine fiziksel olarak zarar veremezler. Bağ buna izin vermez. Ama sen zaten uçurumun kenarındaydın ve bağı başlatmak için İşaret'i almamıştın. Almayı başarsan bile, kaybolurdu. Tıpkı onunki gibi."

Ona zarar vermişti.

Onu neredeyse öldürüyordu.

Cienna, "Sana bunun geri alınamayacağını söylemiştim" diye ekledi.

Sözleri karşısında başını iki yana salladı. "Hayır," dedi. Sonra daha kararlı bir şekilde tekrarladı: "Hayır. Bu... Babam beni kilit altına aldı. Mahkûmdum. Bana erzak vermediler. Bunu ben yapmadım."

"Biliyorum, Axel."

"Bunu ben yapmadım," dedi tekrar. "Bunu ben yapmadım!"

"Anlıyorum," dedi sakince.

"Olamam... Yanılıyorsun," dedi, elini kaldırıp gölgelerini serbest bırakarak. "Hâlâ büyüm var."

"Ve yavaş yavaş ruhundan silinip gidecek," diye yanıtladı. "Bir, belki iki hafta içinde artık Miras olmayacaksınız. Cildin dokunulduğunda daha serin ve sanırım güneşi biraz fazla parlak buluyorsun."

"Hayır," dedi, şiddetle inkâr ederek başını iki yana sallayarak. "Çünkü haftalardır karanlıkta kilitli kaldım. Hâlâ uyum sağlamaya çalışıyorum. İyileşiyorum. Ben... Kendimi farklı hissetmiyorum. Hâlâ lanet olası gücüm var!"

Katya yanında kıpırdandı ve adam ona baktı. Kusursuz ve yumuşak. Masum ve iyi. Çocuğunu taşıyordu.

Onun çocuğu.

"Bebek—"

"Bundan önce tasarlanmıştı. O bir Arius Mirası olacak," dedi Cienna.

"O mu?" diye tekrarlardı Axel boğuk bir sesle.

Bir kez başını salladı.

Ve bunların hiçbirisi sırasında burada olmayacaktı.

Onun doğumunu göremeyecekti.

Gözleri onun mu yoksa onun mu olacaktı? Sıcak teni gibi daha koyu bir ten rengi mi, yoksa ikisinin mükemmel karışımı mı? Onun gibi çalışkan mı olacaktı, yoksa kendisi gibi müzik ve kaos mu sevecekti?

O burada olmazdı.

İlk adımlarını görmek ve ilk sözlerini duymak için burada olmayacaktı. Gücü ortaya çıkıp ustalaşmasını öğrenmesine yardımcı olduğunda burada olmayacaktı. Chaosphere'da çalmak, ona müzik vermek veya büyümesini izlemek için burada olmayacaktı. Nasıl bir insan olacağını görmek için burada olmayacaktı.

O burada olmazdı.

Çünkü annesi için tehlikeli olurdu.

Sonsuza kadar.
Bu sefer duyguları bastırmak mümkün olmadı.
Gözyaşları boşandı.
Sıcak ve öfkeli.
Üzgün ve acılı.
Çiğ ve acımasız.
Burada kalamazdı.
Onunla kalamazdı.

Tekrar Cienna'ya baktı ve onun hâlâ kendisini izlediğini gördü.

"Her gün birçok kişi adaletsizliğe maruz kalıyor. Bir seçim hakkınız elinizden alındı. Bu doğru değil ve adil değil. Ama nasıl ilerleyeceğinize siz karar vereceksiniz. Bu seçim hala sizin. Sizi nasıl şekillendireceğine siz karar vereceksiniz. Bunun diğer tarafında aynı olmayacaksınız," dedi Cienna. "Ama o kişinin kim olacağına siz karar vereceksiniz. Yolunuz henüz belli değil. Kader sizin için son seçimini yapmak üzere bekliyor. Akıllıca seçin."

Cadı bu veda sözleriyle ayrıldı.

Akıllıca seçin.

Aynı sözleri aylar önce Yeraltı mağaralarında da söylemişti ve şimdi nerede olduğuna bakın. Tam da korktuğu yerdeydi.

Ama en büyük korkusunun gerçek olmasını engelleyebildi.

Kat için bir daha asla bir tehdit olmayacağından emin olabilirdi. Bunu, zayıf bir anında ondan asla almayacaktı. Gözlerindeki hayatın sönüp gitmesine asla izin vermeyecekti.

Mutlu, güvende ve bütün.

Onun böyle olmasına ihtiyacı vardı.

İşte bunun için her şeyi feda edebilirdi.

Çünkü o onundu.

Onun sahip olması gereken.

Onun koruması gerekiyor.

Onun sevgisi.

Dudaklarını tekrar alnına bastırıp yataktan çıktı. Üzerine bir battaniye örttü ve avucunu karnında gezdirdi.

O buraya ait değildi. Artık değildi.

Hemen bir karalama kağıdına bir not karaladı ve komodinin üzerine bıraktı. Sonra eğilip şakağını son kez öptü.

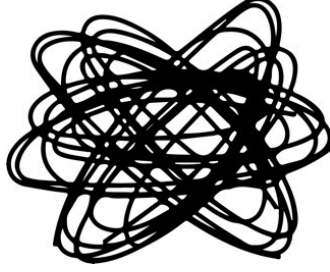
"Verdiğim tüm sözleri tutamıyorum, kedicik," diye fısıldadı tenine. "Senin için geri dönemem ama senin sözlerini tutmana ihtiyacım var. Mutlu olmaya çalışmanı istiyorum ve ikinizi de güvende tutacağıma söz veriyorum."

Bir yumuşak öpücük daha.

Daha sonra metroya doğru yola çıktı ve artık ait olduğu insanların yanına geri döndü.

İKİNCİ BÖLÜM
KURBAN GEREKTİRİR

TESSA



"Tessa, dur," diye hırıltılı bir sesle bağırdı Theon, elinin yan tarafına bastırıldığı yerden kan sızıyordu.

Tessa elinde altın bir hançerle onun başında duruyordu ve hançeri parmaklarının arasında döndürüyordu.

"Tessa," diye tekrar denedi Theon. "Öyle değil—"

"Böyle mi olmak zorunda?" diye sözünü kesti. "Yani, yerde, Peçe'yi geçmeye hazırlanan ben mi olmalıyım?"

"Hayır, Tessa. Ben—"

Ancak titrek bir nefes, ardından gelen bir öksürük ve ardından gelen küfürlerle sözü kesildi.

"Kahretsin," diye mırıldandı, avucunu kaldırıp yarasına baktıktan sonra hemen tekrar baskı uyguladı. "Keşke Luka burada olsaydı."

Gülümsedi ve Theon'un yüzündeki ifadeden, gülümsemenin hissettirdiği kadar kötücül olduğunu anlayabiliyordu. "O..."

Gülümsemesi biraz soldu. Luka neredeydi?

Etrafına bakındı, onu kenarda durmuş, onu izlerken görmeyi bekliyordu. Son birkaç kez gördüğü vizyonlarda oradaydı. Ama burada değildi.

Gök gürültüsü patladı ve onu önünde diz çökmüş, ayağa kalkmaya çalışan erkeğe doğru çekti.

"Bunu yaparsan kehaneti yerine getirmiş olursun, Tessa."

Sesin geldiği yere doğru hızla döndüğünde Tristyn'i gördü, elleri ve ayak bilekleri ışıkla sarılıydı.

"İstedikleri bu. Anlamıyor musun?" diye üsteledi erkek, artık onun dikkatini çektiğine göre. "Sen olacaksın—"

"Bana bildiklerini anlatmak için bolca fırsatın oldu," dedi, onu tutan ışıktan yayılan güç, varlığından geçerken yüzünü buruşturmasına neden oldu. "Ve bana anlattığında bile, yarı gerçekler ve sadece sana hizmet eden motivasyonlarla örtülüydü."

"Hayır-" diye nefes nefese söyledi ama o çoktan Theon'a dönmüştü.

Ta ki başka bir ses onu tekrar döndürene kadar.

Axel orada duruyordu, Katya da arkasına saklanmıştı. Kehribar rengi gözleri korkuyla ama aynı zamanda kararlılıkla açılmış bir şekilde dışarı bakıyordu.

"Bir kehanet pek çok anlama gelebilir," dedi Axel, sesi sakin ve kararlıydı. "Ne anlama gelmesini istersen onu ifade edebilir. Tıpkı kaderin gibi. Nasıl görüneceğini sen belirleyebilirsin. Tıpkı bizim yaptığımız gibi."

"Aynı şey değil," dedi Tessa sertçe.

"Haklısın," dedi başka bir ses. Bu ses tam bir güç ve her şeyi kapsıyordu. Bu sefer kimse görünmedi ama sesi tanıyordu. Aynada aynı kişiyle konuşmuştu. "Aynı değil. Perilerin ve Miras'ın kaderleri ve yazgıları seni endişelendirmiyor, ama güce sahip olanların kaderleri tarihin akışını değiştirebilir. O güç sende. Ya başarısız olursan?"

Söylemesine gerek yoktu.

Başarısız olursa, sonsuza dek Devram'da mahsur kalacaktı. Kullanılıp kafese kapatılacağı bir diyarda yapayalnız. Sonunda birileri bunu yapmanın bir yolunu bulacaktı.

Dengeyi düzeltin.

Yapması gereken buydu.

Ve eğer tüm krallık bunun bedeli olsaydı, sonunda küllerden kurtulduğunda küllerin üzerine bastığında gülümserdi.

"Tessa-" diyordu Axel, ama Tessa onun sözünü kesti.

"Hayır," diye tersledi. "Bu dünyanın bunu düzeltmek için binyılları vardı. Hepiniz başarısız oldunuz. Bu yüzden buraya gönderildim."

"Öyle mi?" diye araya girdi Tristyn. "Xan'la konuştuğunu biliyorum. Sana ne söyledi?"

"Yalan," diye tısladı. "Yalnızca daha fazla yalan."

"Bunun doğru olmadığını biliyorsun," diye ısrar etti.

"Dur!" diye bağırdı, bir el dağınık saçlarının arasına dalıp uçlarını çekiştirirken. "Bize sürekli yalan söylüyorsun. Yarım gerçekler ve güzel sözler. Kaosu kontrol edemezsin."

"Hayır, ama kaos dengelenebilir," diye araya girdi Theon.

Öne doğru sendeledi, adamın boğazını sıktı, adam da buna izin verdi.

"Öfkeni alacağım küçük fırtına. Tüm gazabını ve intikamını alacağım ama bakiyenin bedelinin sen olduğunu kabul etmeyeceğim," diye hırıltılı bir sesle onun kucağında dolaştı.

"Maliyet ben olmayacağım. Sen olacaksın," diye alay etti.

"Yanılıyorsun Tessa. Biz yanılmışız. Ben yanılmışım. Hem de çok yanılmışım." Parmaklarını sıktı, gücü etraflarında titreşip ona nüfuz etti ama adam nefes nefese dışarı çıkmayı başardı. "Luka nerede, Tessa?"

"O benim," diye hırladı. "Her zaman benim olması gerekiyordu. Auryon bunu kendi söyledi."

"Auryon'u öldürdün," diye soludu Theon ve sözleri onu o kadar şaşırttı ki onu bırakıp sendeleyerek geri çekildi.

Karanlığı yarasının etrafını sardı. Onu iyileştirmeye çalışıyordu. Derin derin ciğerlerine hava çekerken onu kurtarmaya çalışıyordu.

Boş bir çabaydı ama onun gücünü boşa harcamasına izin vermişti. Zaten ona bir Kaynak olarak ihtiyacı yoktu.

"Auryon'u ben öldürmedim," diye dişlerini sıktı.

"Avcılarınız yaptı," diye düzeltti Theon. "Emrinizle."

"Çünkü beni kaderimden uzak tutmaya çalışıyordu."

Theon başını salladı, sisli bulutlardan ıslanan saçları hareketiyle birlikte sallandı. "Çok üzgünüm, Tessa."

Tekrar öne atıldı, saçlarını kavrayıp başını geriye doğru çekti. Hançerinin ucu çenesinin altına dayandı. "Özürlerin çok geç. Sağır kulaklara gidiyor."

"Biliyorum Tessa, ama bu sana karşı hissettiklerimi değiştirmiyor."

"Durdur şunu," diye hırladı, duygularının bağdan aşağı aktığını hissettiğinde.

Bekledi.

Çünkü şu anda onun da Luka'yı hissetmesi lazım.

Luka neredeydi?

Üç tanesi.

Üçünün birbirine bağlı olması gerekiyordu.

Asla olması beklenmeyen bir şekilde birbirine bağlandı, ama başka türlü de olması mümkün değildi.

Fedakarlıklar yapılmadığı sürece.

Aman Tanrım.

Fedakarlıklar yapılmadığı sürece.

"Luka nerede?" diye fısıldadı, Theon'u bırakıp geri çekildi.

Theon'un yüzü acıyla doluydu. "Sanırım bunun cevabını biliyorsun, küçük fırtına."

Açıklıktan esen rüzgar, yüzlerce kişinin ölümüne yol açan bir savaştan kalma ölü otları ve kavrulmuş toprağı savuruyordu. Hem Periler hem de Miras, tanrılara mahsus olması gereken bir savaşta savaşmışlardı.

Zaten çok fazla fedakarlık yapılmıştı.

Corbin.

Uzun.

Auryon.

Cienna.

Ama Luka öyle değil.

Luka değil.

Luka değil.

Axel buradaydı.

Katya buradaydı.

Umursaması gereken herkes ona ihanet etmişti.

Ama Luka öyle değil.

Eğer bu dünya onu ondan alırsa, ruhunda bulabildiği merhamet de onunla birlikte ölürdü.

Bu düşünceyle gök gürledi, gökyüzü yarıldı ve kendi öfkesini yere yağdırdı.

"Böyle olmak zorunda değil küçük fırtına," diye tekrar denedi Theon.

Ama oldu.

Luka öldüyse, amacında başarısız olduğu içindi. Bir yerlerde başarısız olmuştu. Achaz'ı başarısızlığa uğratmıştı. Kader'i başarısızlığa uğratmıştı. Ailesini başarısızlığa uğratmıştı. Onu başarısızlığa uğratmıştı ve bedelini o ödemişti.

"Başka seçeneğimiz yok," dedi, rüyalarında ona sık sık söylediği sözleri yankılayarak. "Bu bir bağdan daha fazlası ve olamaz."

Zümrüt yeşili gözleri kapandı, bir zamanlar sevebileceğini düşündüğü yüz hatları kabullendi.

Uzun zamandır ölümü arzuluyordu ve şimdi, şu anda, eğer ikisi de gitseydi, kendini yine ölümü arzularken buldu. Ama daha da önemlisi, onların intikamını alma ihtiyacı hissediyordu. Uğruna savaşacak bir şey bulmuştu ve sonra onu feda etmek zorunda kalmıştı. Peki ya şimdi? Şimdi, onu tüketen öfkeden başka bir şey hissetmiyordu.

"Yanılıyorsun," diye hırıltılı bir sesle konuştu Tristyn, hızla çamura dönen toprağa yaklaşmaya çalışırken. "Son aylarda hiçbir şey öğrenmedin mi? Denedik, Tessa. Sana yardım getirdik—"

"Yine kendi amaçlarının peşindesin," diye cevapladı isteksizce.

"Seni kurtarmak için," dedi Theon, açıkça dikkatini üzerinde tutmaya çalışarak. Saçları artık alnına yapışmıştı, yağmur yarasından akan kanla karışıyordu. "Değiştirmeye çalıştım. Elimden gelen her şeyi yaptım."

"Ama kader çağırıyor ve fedakarlık gerektiriyor," dedi, Theon'un önünde bir kez daha çömelerek. "Bu dünyaya davetsiz gelenler bu gerçeği öğrendi. Hepimiz bu gerçeği öğrendik."

"Kraliçeleri intikamını alacak, Tessa. Hiç şüphen olmasın."

"Buna güveniyorum."

"İntikamının sınırı olmayacak."

"O zaman o da senin gibi benim gazabımı anlayacak."

"Ve eğer bana sadece bunu verirsen, bunu tekrar tekrar isterim, zeki fırtına," diye cevapladı Theon, titreyen elini yanağına götürerek. "Ama zamanımızın dolduğunu anlıyorum. Bir kez daha, zamanım doldu."

Koyu zümrüt yeşili gözlerinde ve siyah saçlarında biraz kayboldu. Küçük bir gamzede ve dudaklarında, sayısını bilemediği kadar çok öpmüştü. Sonra onu öpmeye başladı. Derin ve güzel, her zaman olması gerektiği gibi.

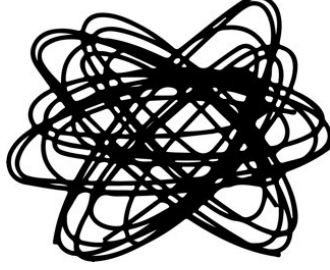
"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm küçük fırtına," dedi Theon, birbirlerinden ayrıldıklarında, yüzündeki hüznle. "Denedim. Seni kurtarmaya çalıştım."

"Anlıyorum," diye fısıldadı. "Sana kendimin tamamını veremediğim için üzgünüm. Her bir parçamı."

Ve o altın hançeri onun göğsüne sapladı.

"Ama Kaos hüküm sürmeye başladığında sadece biri ayakta kalabilir."

THEON



Koltuğunda kıpırdandı, sandalyenin beklediğinden çok daha rahat olduğunu fark etti. Gerçi böyle bir şeyi beklemeliydi. Ülkenin yöneticileri bundan daha azına razı olmazdı. Elbette Mahkeme binasındaki kürsüdeki koltuklar lükstü, diğer herkesin oturduğu sıralar ise sert ve rahatsızdı.

Yan kapı açıldı ve Achaz Lordu ile Serafina Leydisi, Kaynaklarıyla birlikte belirdi. Her biri yerlerine geçti, diğer Leydiler çoktan gelip yerleştiler. Rordan arkasına yaslandı, bir bacağını diğerinin üzerine attı ve ellerini göğsünde kavuşturdu, bakışları Theon'a kaydı.

"Aziz Orcas'ın varisi. Bizi varlığınıza onurlandırmanız ne kadar nazık bir davranış," dedi Rordan gergin bir şekilde. Theon'un bakışlarını kaçırmamış, belli ki bir şey bekliyordu. Bir özür mü? Bir açıklama mı?

Hiçbirini elde edemeyecekti.

Babası tam bir piç olabilirdi ama Theon'un bu insanlar arasında ayakta kalabilmesi için elinden geleni yapmıştı.

Kendi sandalyesine yaslanmış, bacaklarını rahatça iki yana açmış, dirseğini kol dayanağına dayamıştı. "Bu konuda başka seçeneğim yoktu," dedi Theon sakinçe. "Görünüşe göre ben krallığımdaki güç geçişiyle meşgulken, sen Sirana Villaları'nın mezarlığa dönüşmesine izin vermişsin."

Rordan ürkütücü bir şekilde hareketsiz kaldı. "Bununla bir ilğim olduğunu mu ima ediyorsun?"

"Elbette hayır," dedi Theon. "Ama Villalar senin krallığında. Tıpkı diğer krallıkların Malikaneleri güvende tutması ve bizim de Yeraltı'nı kontrol altında tutmamız gibi, Villaları da güvende tutmak senin sorumluluğunda. Villalar senin bölgen."

Oda sessizliğe gömüldü.

Bugün izleyici yoktu. Sıralar boştu. Ne varisler ne de soylular. Sadece yöneticiler ve onların Kaynakları vardı. Theon'un yanında bir danışmanı bile yoktu. Sırf gösteriş olsun diye Axel'ı da getirirdi ama kardeşi ortadan kaybolmuş, sadece lanet olası bir not bırakmıştı. Ayrıldığını öğrendiğinde Theon tek kelime etmemişti. Bir araca binip, her şeyin her zaman ters gittiği Wynfell Nehri kıyısına gitmiş ve her şeyi serbest bırakmıştı.

Onun öfkesi.

Onun hayal kırıklığı.

Onun çaresizliği.

Onun acısı.

Onun umutsuzluğu.

Karanlığı toprağı kaplamış, her şeye sızmıştı. Çevredeki bitkiler, yapraklarından ve köklerinden hayat sızarken solmuştu. Toprak gri ve ıssız bir hal almıştı. Görüşü, yıldızlardan ve gökyüzünden toprağı ve suya kadar her şeyi gizleyen, tamamen karanlıktı.

Orada ne kadar süre durduğunu bilmiyordu, gücü içinden fışkırıyor ve etrafındaki dünya ölüyordu. Ama görüşü nihayet berraklaştığında, önündeki sular?

Arius Krallığı'nın doğu kesimindeki Gece Suları kadar karanlık ve simsiyahtılar. Wynfell Nehri'nin tamamı simsiyahtı ve o, bundan ne çıkaracağını bilemiyordu.

Ama şimdi burada, onu açıkça bu koltukta istemeyen insanlarla dolu bir odada, tek başına oturuyor ve her şeye nasıl ve nerede uyum sağlayacağını anlamaya çalışıyordu.

Rordan'a verdiği son cevabın ardından hava gerginleşti, Theon kendini tutarken Lord'un bakışları ona saplandı. Lord'un etrafında altın rengi sisler uçuştu ve Theon cevap olarak karanlık huzmelerinin belirmesine izin verdi.

Rordan hiçbir cevap vermeyince Theon, "En azından bana şüphelilerin olduğunu söyle. Bir ipucu? Orada neler olduğuna dair bir bilgi?" dedi.

"Orada olanlardan mı bahsediyorsun?" diye alaycı bir şekilde araya girdi Celeste Hanım.

"Kim?" diye tekrarladı Theon.

"Evet, kim," diye çıktı. "Utangaçlık yapmayalım. Hepimiz onun senin Kaynağın olduğunu biliyoruz."

"Bana söylenen artık benim değil. O benden alındı," dedi Theon, Achaz Lord'u işaret ederek.

"Ama o hâlâ sana bir Kaynak olarak bağlı, değil mi?" diye sordu Falein Hanım.

"Yanımda yeni bir Kaynak olmadığı için, durum açıkça böyledir."

"Ama sen yeni bir İşaret taşıyorsun," dedi Anala Hanım, Tessa'nın Achaz sembolünü çizdiği sağ eline anlamlı bir bakış atarak.

Hâlâ öfkelenmesi gerektiğini biliyordu ama bu, asla geri alamayacağı bir parçasıydı. Belki de ona özgürce verebileceği tek parçasıydı, bu yüzden elindeki işareten, rakip bir krallığın sembolü olsa bile, gerektiği gibi nefret etmiyordu.

Theon omuz silkti ve sağ elini esnetti. "Anlaşmazlık yaşadık. O... öngörülemez olabiliyor."

"Bu kız tahmin edilemezden de öte. Kontrol edilemiyor," dedi Celeste Hanım. "Kontrol altında tutulacağına dair verilen sözlere rağmen."

Ve bu sert ifade doğrudan Rordan'a söylenmişti.

"Ben hallediyorum," diye karşılık verdi Rordan.

"Peki bu nasıl gidiyor?" diye sordu Theon, parmağını şakağına doğru uzatarak.

"Artık bu senin sorunun değil," diye alay etti Achaz Lordu.

"Sanırım hepimizin sorunu," diye araya girdi Falein Hanım. "Villalardan o mu sorumluydu, Rordan?"

"Bir yanlış anlaşılmaydı."

"Yanlış anlaşılma mı?" diye sordu Anala Hanım. "Lütfen açıklayın."

Rordan derin bir nefes aldı, kendini toparladıktan sonra doğruldu. Kolçakların uçlarını kavrarken parmak uçlarında ışık çıkırdıyordu. "Her zamanki aylık toplantım için Desiray'ı ziyarete gittim. Tessa, daha önce Villalar'a hiç gelmediği belli olduğu için bana eşlik etmek istedi. Tereddüt etsem de kabul ettim. Uzlaşmacı tavrını sürdürmesini istiyorsak, ona biraz özgürlük tanınması gerekiyor. Larissa'nın onu gezdirmesini ayarladım ama o..."

Duraksadı, açıkça doğru kelimeleri arıyordu, bu yüzden Theon ona kelimeleri verdi.

"Ama onun da kendine göre bir gündemi vardı?"

Gözlerindeki altın halkalar parladı ve Rordan, Theon'a dik dik baktı. "Benim bir yanlış hesaplamamdı."

"O zaman Sirana Villaları'nda olanların sorumluluğunu kabul ediyorsun, öyle mi?" diye sordu Theon, Luka'nın kitabından bir sayfa alarak ve çok sıkılmış bir şekilde.

Oda yine sessizliğe büründü, tüm gözler Achaz Lord'a çevrildi. "Ben bunu söylemiyorum," diye homurdandı.

"O zaman kız kontrol altına alınana kadar kilit altında tutulmalı," diye araya girdi Serafina Hanım ve bu, Theon'un şaşkınlıkla kaşlarını çatmasına neden oldu. Achaz ve Serafina her zaman birlik içindeydiler.

Celeste Leydisi, "Ve eğer kontrol edilemiyorsa, ortadan kaldırılması gerekiyor" diye ekledi.

Theon eğlendiğini gizleyemedi.

"Bu konuda komik olan hiçbir şey yok," diye çıkıştı Celeste Hanım.

"Katılıyorum," diye yanıtladı Theon. "Ama bu iki önerinin de hiçbir anlamı yok. İkisinin de olmasına izin vermeyecek."

"Altı krallığın birleşik cephesini alt edemez."

"Onun gerçekten ne yapabileceğini biliyor muyuz?" diye sordu Anala Hanım, ve sorusu Rordan'a değil, Theon'a yönelikti.

"Vahiy Kararnamesi'nin alamet olduğu kabul edilecekse, o Devram'ın çöküşü olacak," diye cevapladı Celeste Hanım. "Yüzyıllardır buna hazırlanıyorduk ve sen tehditle başa çıkmak yerine onu evine kabul ettin, Rordan."

"Çünkü onun üzerinde kontrol sahibi olması onu geri kalanımızdan daha güçlü kılıyor," dedi Anala Hanım sakince.

"Buradaki motivasyon bu değil," diye karşılık verdi Rordan. "Onun bizim tarafımızda olması, tüm diyar için daha iyi. Bizimle iş birliği yaparsa diyarı yok edemez."

"Ama Arius Krallığı'nı yok edebilir, değil mi?" diye araya girdi Theon. "Bunun geri kalanınızın motivasyonu olmadığını iddia etmeyelim."

"Arius Krallığı'nın yok olmasını istemiyoruz," diye alay etti Serafina Hanım. "Bu saçmalık."

Theon dilini şaklattı. "Burada numara yapmaya gerek yok, Maya."

Bu gayriresmi konuşmada gümüş rengi gözleri parladı. "Ve sen henüz Lord değilsin Theon. Bu toplantıya katılmana izin verdiğimiz için minnettar ol."

"Minnettar mıyım? Geldiğimde daha fazla orada olmadığım için uyarıldım. Şimdi bana burada olduğum için bile minnettar olmam gerektiğini mi söylüyorsun? Hangisi?"

"Bunun ele alınması gerekiyor," diye araya girdi Anala Hanım. "Theon'u ne zaman Arius Lordu ilan edeceğiz?"

"Valter'in öldüğüne dair kanıt olduğunda," diye çıkıştı Serafina Hanım.

"Böyle bir kanıtın ortaya çıkmasını ne kadar bekleyeceğiz ki meseleyi kendi elimize alalım?"

Theon şaşkınlığını gizlemek zorundaydı. Bu toplantıda bunun konuşulacağını hiç beklemiyordu. Sirana Villaları ve

Tessa, evet. Lordluk statüsü mü? Hiç de değil.

"Onun nerede olduğuna dair bir ipucunuz var mı?" diye sordu Falein Leydisi, gözleri Theon'daydı.

"Teorilerim var ama onları kanıtlamaya yönelik her girişim başarısız oldu, bu yüzden hiçbirini doğrulayamıyorum," diye dikkatlice cevapladı Theon.

"Peki bu teoriler neler?"

"Ya kaçtı, benim gibi sizin de krallığımızın çöküşünü istediğinize inandı ve saklanıyor. Bir yerlerde esir tutuluyor." Gözleri o anda kısa bir anlığına Rordan'a kaydı. "Ya da gerçekten öldü."

Keşke bu doğru olsaydı.

"Onu kim esir tutuyor?" diye sordu Falein Hanım.

"Babamın düşmanları yokmuş gibi davranmayalım," dedi Theon kesin bir dille.

"Ve kendi çocuğunun onun koltuğunu elinden çalmak için bir fırsat yakalamayacağını iddia etmeyelim," diye araya girdi Serafina Hanım.

"Öyleyse ne olmuş yani?" diye sordu Theon omuz silkerek. "Bana o koltuk için annene karşı entrika çevirip komplo kurmadığını mı söylüyorsun Maya? Ölümsüzüz. Ölüm bir koltuğu bırakabilseydi, annenin nasıl öldüğünü söyle bana?" Dudakları ince bir çizgi halinde ona bakarken bakışları saf kötülüktü. "Ama onu öldürseydim, bu konuşmayı yapmamak için cesedini sana sunardım," diye ekledi.

"Sanırım hepimiz, Tessalyn'e Kaynak sıfatıyla bağlı kaldığı sürece Arius Lordu olarak atanamayacağı konusunda hemfikiriz," dedi Falein Hanım, her zaman mantık ve aklın sesi olarak.

Ama bu onu mahvetmedi mi? Çünkü Kaynak bağı koparmanın tek yolu taraflardan birinin ölümüydü. Tessa'nın öldürülmesine kesinlikle izin vermeyecekti, yakın zamanda da ölmeyi planlamıyordu.

"Yani Arius Krallığı değersiz görülmeye devam mı edecek?" diye sordu Theon öne doğru eğilerek. "İşte bu

yüzden zamanımı bu saçma sapan işlerle uğraşmak yerine halkımla geçiriyorum."

"Saçma sapan işler mi?" diye homurdandı Rordan. "Arius Krallığı'nın onlarca yıldır dışlanması'nın sebebi bu. Tüm soyun, kanun ve kuralların üstünde olduğuna inanacak kadar kibirli. Antlaşmaların ve anlaşmaların, tüm dünyaların refahı için olsa bile, seni aşağıladığını düşünüyor. Sen, soyundan geldiğin tanrıdan daha iyi değilsin."

Ve tam o anda, tüm oda bir kez daha sessizliğe gömüldü. Herkes gergindi, gözlerinde güç parıldıyordu ve bu güç odadaki Fae'nin parmak uçlarında geziniyordu. Theon'un bir kısmı, bu toplantıların hep böyle mi geçtiğini merak ediyordu. Eğer öyleyse, babasının nasıl bu kadar sert ve nefret dolu bir adama dönüştüğünü biraz anlayabilirdi. Bundan sağ çıkıp krallığınız için savaşmak için acımasız olmanız gerekiyordu. Diyara sunulan birleşik cephe sadece bir gösteriydi. Perde arkasında, her krallık elinden geldiğince güç toplamaya çalışıyordu. Her zaman kırılgan bir şeydi ve şimdi çatlıyordu.

Hepsi Tessa yüzünden.

Kontrol edilemeyi kontrol altına almayanlar veya öfkelenenler hep kaybeder.

"Sanırım hepimizin bu ifadeyi daha detaylı bir şekilde açıklamana ihtiyacımız var," dedi Anala Hanımı sonunda avucundaki alevle oynayarak.

"Açıklanacak ne var?" dedi Rordan, koltuğunda kıpırdanırken kolçakları daha sıkı kavradı.

"Sözleriniz sanki Arius'a karşı kişisel bir husumetiniz varmış gibi görünüyor," diye sakince cevapladı. "Eğer durum buysa, söz konusu husumetin altında yatan sebeplerin olduğunu varsayabiliriz."

"Arius'a karşı neden kişisel bir husumetim olsun ki? Bu mümkün bile değil. Tanrılar buraya karışamaz."

"Tanrılar buraya gelemez," diye düzeltti Falein Hanım.

"Eğer birinin gizli bir kan davası varsa, Anala Krallığı'na bakardım. Başkalarının içeri girmesine izin vermeyen ve ateş perilerini herkesten uzak tutanlar onlardır," diye karşılık verdi.

Anala Hanım, bakımlı kaşlarını kaldırdı, kızıl-altın saçları, tuttuğu alevler gibi parılıyordu. "Hiç ziyaret talebin reddedildi mi, Rordan?"

"Hayır, ama böyle bir ziyaret için istenen şartlar oldukça saçma."

"Bakmam gerekeni şiddetle korurum," dedi gayet doğal bir şekilde. "Kendi krallığına bu kadar önem vermemen benim suçum değil."

"Sözlerini dikkatli seç, Kyra," dedi Rordan alçak bir sesle.

Avucundaki ateş büyüdü. "Sözlerim her zaman amaçlıdır, Rordan."

"Bir dakika durup bugün başarmamız gerekenlere odaklanalım," diye araya girdi Falein Hanım. "Sirana Villaları konusunda ne yapacağız?"

"Peki ya kız?" diye araya girdi Celeste Hanım.

"Peki ya kayıp Periler?" diye ekledi Serafina Hanım. "O varlıklar kurtarılmalı, Rordan."

Celeste Hanım, "Bu yılın hala bir Seçim yılı olduğunu da söylememe gerek yok," dedi.

"Yeter!" diye bağırdı Rordan. "Daha önce de krizlerle başa çıktık. Tekrar başa çıkacağız. Her şeyden önce, halkımızı rahatlatmamız gerekiyor. Şimdiye kadar Arius hattında tutulmuş olsa bile, Legacy'ye yapılan ara sıra saldırılar yüzünden zaten endişeliler."

Theon bu yorum karşısında dilini tuttu ve Tanrı'nın bu konuda nereye varacağını görmeyi bekledi.

"Sirana Galası'nı planlandığı gibi düzenliyoruz," diye devam etti Rordan. "Sadece soyluları değil, daha fazlasını davet ediyoruz, görkemli bir etkinlik haline getiriyoruz. Kaybettiklerimizi anmak ve onlara saygı göstermek için bir

etkinlik düzenliyoruz ve bu konuları ciddiye aldığımızı ve ele aldığımızı herkese bildiriyoruz."

Falein Hanımı, "Sanırım bunu Rosebell'i yönetecek yeni bir soylu atamak için bir fırsat olarak da kullanacağız," diye ekledi. "Aklımızda biri var mı?"

"Birkaç fikrim var" dedi Rordan.

"Ben de öyle," dedi Anala Hanım.

"Ben de," diye söze karıştı Celeste Hanım.

Rordan'ın sinirli olduğu açıkça belliydi. "Pekala. İsimleri gönderip galadan bir hafta önce karar vermek üzere buluşuruz."

Herkes onaylarcasına başını salladı.

"Kayıp Perilere gelince," diye devam etti Rordan. "En değerlilerinin İzleme İşaretleri vardı. Sorun şu ki, onları takip etmek için gerekli İşaretlere sahip olan herkes öldürüldü."

"Her biri mi?" Theon sormadan edemedi.

"Evet," dedi Rordan gergin bir şekilde.

"Bana, böyle bir şey olması durumunda Villalar dışında bu Mark'ın yanında tek bir kişinin bile olmadığını mı söylüyorsun?"

Achaz Lord birkaç saniye sonra, "Elbette hayır," diye cevap verdi.

"Tanrılar aşkına," diye mırıldandı Theon, elini ağzına götürerek.

Kabul ediyorum, Tessa'nın Takip İşareti'ne bağlı sadece üç kişi vardı, ama bunun sebebi başka kimseye güvenmemesiydi. Altı krallık arasında, bu İşaret'i Villalar dışından emanet edebilecek tek bir kişi bile yok muydu? Gerçi, biraz düşününce, mesele muhtemelen o kişinin kim olması gerektiği konusunda anlaşılamamalarıydı; tıpkı Villalar'ın yeni lideri konusunda saatlerce tartışma gerektireceği gibi.

"Peki onları nasıl bulacağız?" diye sordu Serafina Hanım.

Rordan, "Rahibelere sorarak bir şey bulup bulamayacaklarını görebiliriz" dedi.

"Ya da Şekil Değiştirenlerden yardım isteriz," dedi Anala Hanım.

"Şekil Değiştirenler mi? Ciddi olamazsın," diye alay etti Serafina Hanım.

"Onlar mükemmel iz sürücülerdir."

"Ve onların Yeraltı'nda olmalarının bir sebebi var."

"Ayrıca onlarla çalışmanın da çok zor olduğu biliniyor," diye araya girdi Rordan.

"Ama Yeraltı'nı yöneten krallığın geçici lideri onlara yaklaşırsa, kesinlikle hizaya gelmek zorunda kalacaklardır," dedi Anala Hanım, avucundaki ateşle oynamaya devam ederek.

Tüm gözlerin üzerine çevrildiğini hissetti ve iç çekti. "Kylian ve Giselle ile çalışmak gerçekten zor."

"Krallığınızın bir bölümü üzerinde kontrolünüzün olmadığını mı söylüyorsunuz?" diye sordu Rordan sırtarak.

Theon omuz silkti. "Hepsi hâlâ nefes alıyor, ki bu senin bir kesimin için söyleyebileceğinden çok daha fazlası."

Lord'un avucundan bir ışık huzmesi fırladı ve Theon'u mızrakladı. Theon, güçler birbirine bağlanmadan bir saniye önce bir karanlık kalkanı yerleştirmeyi başardı. Yine de sandalyesinin birkaç metre geriye kaymasına yetecek kadar güçlüydü.

"Ne oluyor yahu?" diye sordu Theon, ayağa kalkmış halde. Gücü birikmiş, öfkeyle kıvranıyor ve intikam almaya çalışıyordu. Rordan da ayağa kalkmıştı, öfke yüzünün her yerini kaplıyordu.

Ve sonra aralarında ateşten bir duvar oluştu.

Geri çekilirken, Anala Hanımı elinde hâlâ büyük bir alev topu tutuyordu. "İkinizden biri bir saldırı daha yaparsa, alevlerime bakmak yerine onları hissedeceksiniz."

Odada gerginlik hakimdi, Kaynaklar Efendilerinin önüne çıkmış, onları korumaya ve savunmaya hazırdılar. Ancak Anala Hanım'ın Kaynağı, onun önünde değil, yanında duruyordu.

"Bu toplantılarda işler her zaman çok kızışıyor," diye iç çekti Falein Hanım. "Ve her zaman iki krallığınız arasında."

"Bilmiyorum," diye mırıldandı Theon.

"Kesinlikle," diye tısladı Rordan, takım elbisesini düzeltirken tekrar yerine otururken. "Çok genç ve deneyimsizsin. Hiçbir şey bilmediğin şeyler hakkında konuşacak kadar deneyimsizsin."

"Bunları bilmek artık benim görevim değil mi?"

"Resmi olarak Arius Lordu ilan edilene kadar değil."

Falein Hanım, yine dramatik bir iç çekişle, "Kayıp Periler bulunmalı. Hem rahibelerin hem de Şekil Değiştirenlerin bize yardım etmemesi için hiçbir sebep yok. Eğer gerekiyorsa, Şekil Değiştirenlere onları önce bulmaları için bir teşvik sunun." dedi.

Sağ.

Şekil Değiştiricilere bir teşvik.

Theon, fiyatlarının ne olacağını zaten biliyordu. Axel'ı bulmuş olmasına rağmen, bunun için zaten Pazarlık İşareti'ni taşıyordu.

Anala Hanım, "Bu konuda her birinizden haftalık güncellemeler almaktan memnuniyet duyarız" diye ekledi.

"Tamam," diye gönülsüzce onayladı Rordan. "Başka bir şey var mı?"

Celeste Hanım'dan inanmaz bir homurtu yükseldi. "Evet. Tessalyn konusunda ne yapacağız? Ve onu hallettiğini söyleme çünkü belli ki halletmemişsin. Theon'la birlikteyken seninle olduğundan daha fazla kontrol altındaydı."

Theon dudaklarında oluşan karanlık gülümsemeye engel olamadı ve sandalyesine yaslanıp olup biteni izledi.

"Onu Arius Krallığı'na geri vermemi mi istiyorsun?" diye sordu Rordan.

"En azından Legacy onunla birlikteyken ölmüyordu," dedi Anala Hanımı rahat bir tavırla.

"Onu kontrol altına alacağım."

Theon kahkahasını bastırdı. Aynı sözleri bir kez söylemişti. Aslında birden fazla. Achaz Lordu'na bunun nasıl olacağını tam olarak söyleyebilirdi ama sessiz kaldı. Görünüşe göre herkesin kendi kendine öğrenmesi gereken bir şeydi bu.

"Belki de Theon'dan ayrı kaldığı içindir," diye düşündü Anala Hanım, çenesini eline dayayarak. "Hepimiz Kaynaklarımızdan uzun süre ayrı kaldığımızda bağın nasıl tepki verdiğini biliyoruz."

"Ne istiyorsun? Ona onunla görüşme izni mi vereyim?" diye alay etti Rordan.

"Bunu isteyip istemediğini ona sorabilirsin," diye yanıtladı Kyra hafifçe omuz silkerek.

"Bugün beni son cesaretimle zorluyorsun, Kyra," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

"Ve verdiğin sözleri tutmuyorsun, Rordan. Kızı kontrol edeceğini söylemiştin. Onu kontrol altında tutacağını. Devram için bir kazanç olacağını söylemiştin. Oysa o, en büyük kaynaklarımızdan birini, üstelik yüzyıllardır süren araştırma ve bilgi birikimimizi yok etti," diye karşılık verdi. "Yine de onu kontrol edebileceğine inanmamızı mı bekliyorsun? Bütün kanıtlar aksini gösteriyor. Aslında bütün kanıtlar onun Theon'la olması gerektiğini gösteriyor."

"Achaz gücüne sahip," diye tısladı Rordan, büyüğü bir kez daha ortaya çıkarken. "Arius'a ait değil."

"Diğerleri de kabul ederse, sana kızla ilgili son bir şans vermeye hazırım," diye araya girdi Falein Hanım. "Ama tek bir yanlış hareket. Bir ölüm daha. Bir sorun daha ve kaderi üzerinde anlaşmaya varılana kadar hapse atılacak."

Herkesin mırıldanarak onay vermesi tam bir dakika sürdü. Theon bile onlara katılıyordu. Onu ona sırt çevirebilecekleri falan yoktu. Onun huzuruna çıkıp çıkmayacağına ve ne zaman çıkacağına kendisi karar verecekti.

Bu da Sirana Galası'nı sorun haline getirecekti.

Luka'yla konuşması ve onun da onunla konuşmasını sağlaması gerekiyordu.

Ve bu durumda olmalarından nefret ediyordu.

"Başka bir şey var mı?" diye sordu Rordan.

Kimse endişelerini dile getirmeyince, Achaz Lordu odadan çıkan ilk kişi oldu ve Kaynağı da onu takip ederek odadan çıktı. Hanımlar orada oyalandı, Theon da öyle çünkü Anala Hanımı ile konuşması gerekiyordu.

Geride kaldı, Kyra diğerlerinden ayrılana kadar bekledi ve sonra ona yaklaştı. "Kyra, biraz konuşabilir miyiz?"

Ona döndü, kehribar rengi gözleri parlayarak onu baştan aşağı süzdü. "Başka bir randevuya geç kalıyorum," diye cevapladı. "Ama randevu alabilirsin."

"Anala Malikanesi ile ilgili," dedi ve Mahkeme salonundan çıkarken onun yanına yaklaştı.

Kaşları sessiz bir emirle yukarı kalktı ve devam etmesini söyledi.

"Orada olduğunu iddia ettiğimiz bir Peri vardı. Bir diğeri, ateş Perisi ise değildi..." Sözlerine bakarken bakışlarında bir ateş belirince sustu. Belli ki hâlâ bundan rahatsızdı.

"Peki senin sorun ne?" diye sordu soğuk bir şekilde.

"Ziyaret etmek isterim. Sadece Malikane'yi değil. Krallığın kendisini de," dedi, nedense kendini çok garip hissederek. Göz korkutucuydu.

"Ofisim bu konuda gerekli düzenlemeleri yapabilir."

"Evet, ama bu haftalar, hatta aylar alır," diye savundu. "Krallığın yakında hükümdarı olacak biri olarak, süreci hızlandırıp tüm formaliteleri atlayabileceğimizi umuyordum."

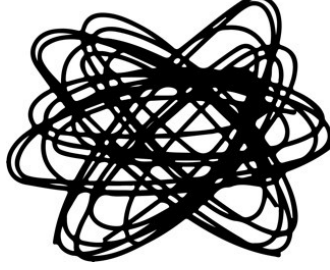
Artık Mahkeme binasının dışındaydılar, Kaynağı da yanındaydı.

"Bak sana ne diyeceğim, Theon St. Orcas. Rüzgarların sırlarını bilen birinin güvenini kazan, o sana krallığıma formaliteler olmadan nasıl gireceğini söyleyebilir."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Theon, Kyra'nın arkasında bir ateş portalı belirince.

"Şekil Değiştiren Prens biliyor," diye cevapladı.
Sonra gitti.

TESSA



"Nereye gitmek istediğini düşün," dedi Luka.

Gözleri kapalıydı, derin nefes alıyordu ama bu emir saçmaydı. Çünkü gitmek istediği yer Devram'dan başka herhangi bir yeri ve oraya öylece seyahat etmesi mümkün değildi. Zaten hiçbir yere seyahat etmesi de mümkün değildi.

Son bir saattir bunu yapıyorlardı. Luka, odasına her girdiğinde güneş gözlüğü takmaması gerektiğinden yakınlıkta ona Seyahat etmeyi öğretmeye kararlı görünüyordu. Gözlerini devirmiş ama ona ayak uydurarak Seyahatın temellerini anlatmasına izin vermişti. Ancak şimdi ikisi de sinirleniyordu çünkü bu bir yere varmıyordu. Daha doğrusu, o hiçbir yere varamıyordu.

"Sihirli gücümüzle eğitime geri dönemez miyiz?" dedi ve evet, bu neredeyse sızlanmaya yakındı.

"Hayır," dedi Luka. "Odaklan."

"Odaklanıyorum."

"Hayır, değilsin."

"Evet öyleyim."

"Gerçekten mi? O zaman bana şu anda neye odaklandığını söyle."

"Şu anda yüzünün sol tarafına odaklanıyorum çünkü sana yumruk atmak istediğim yer orası," diye çıkıştı, gözlerini açıp ona dik dik bakarak.

Ve yüzünde ufak bir gülümseme yakaladıktan sonra onu hemen sildi.

"Aman Tanrım, oturmam gerek," diye nefes nefese söyledi. "Luka Mors'tan bir gülümseme mi? Bayılabilirim."

"Sus," diye mırıldandı.

"Hayır, hayır," diye ısrar etti, antrenman sahasının zeminine çökerken. Nylah odanın diğer ucunda, sımsıkı sarılmış haldeydi ama gözleri sürekli onu izliyordu. "Bir ana ihtiyacım var. Şoktayım ve bunu hatırlamak istiyorum. Böyle bir olayın bir daha ne zaman yaşanacağını kim bilir."

"Tessa," diye homurdandı, kollarını kavuşturup onun üzerinde dururken. "Kalk. Değerli antrenman zamanını boşa harcıyorsun."

Dilini şaklatıp sırtüstü düştü. "Hayır, bana Seyahat etmeyi öğretmeye çalışarak değerli eğitim zamanını boşa harcıyorsun. Sahip olup olmadığımı bile bilmediğimiz bir yetenek. Bana büyümü kontrol etmeyi öğret. Bana kılıç kullanmayı öğret. Bana birinin kışına tekmeyle nasıl atacağımı öğret. Portallarım iyi durumda."

"Portalların bir gün beni kör edecek," diye karşılık verdi. "Dahası, portalın gelişini duyuran bir işaret fişeğiyle, gizlice bir yere nasıl sızacaksın?"

"Belki de bilmelerini istiyorum," diye karşılık verdi, ellerini karnına koyup ona bakarak. "Onları ne zaman öldüreceğimi bilmelerini istiyorum. Korku sarhoş edici. Güçlendirici. Büyüleyici. Özgürleştirici."

Luka, göz bebeklerinin değiştiğini ve irislerinin yumuşak mavi renkte parladığını görünce ona baktı.

"Ne?" diye sordu.

"Çok acımasısın," diye mırıldandı, sesi kanında hissettiği sıcaklıkla doluydu. Çıplak ayak parmakları duyduğu sesle kıvrıldı, midesi görmezden gelmeye çalıştığı bir şekilde ters döndü.

Boğazını temizledi. "Her zamanki antrenmanımıza geri dönebilir miyiz?"

"Hayır" diye cevap verdi.

"Neden?"

"Çünkü yorgunsun ve Sirana Villaları'ndaki küçük kaçamağından beri gücün dolmadı."

"Bu doğru değil" diye yalan söyledi.

Luka'nın kaşları çatıldı. "Öyle mi? Seni yatağında bulduğum geceden beri odamda uyumadın, bu arada, bunu hâlâ konuşmadın. Durum böyle olduğuna göre, iyi uyumadığını varsayabilirim. Tabii ki Theon'a böyle bir şey için gitmiyorsan, ama eminim ki bu alışverişi bağ boyunca hissederdim, çünkü ikiniz kavga etmeden ve sevişmeden yan yana nasıl uyuyacağınızı bilmiyorsunuz."

Bu ima karşısında ağzı açık kaldı. "Bu doğru değil," diye uyardı dirseklerinin üzerinde doğrularak. "Birbirimizin yanında defalarca yattık, sevişmeden."

"İlk sefere kadar. Ondan sonra mı? Bana yalan söyleme Tessa. İkinizin, benim bağın bir parçası olduğumu fark etmeden çok önce ne yaptığınızı biliyorum."

Ona dik dik baktı. "Theon'u görmeye gitmiyorum."

"Biliyorum."

"O zaman neden bunu öneriyorsun ki?"

"Çünkü odamda uyumak istemiyorsan bu bir seçenek. Uykuya ihtiyacın var, Tessa. Güçlü olduğunu ve günlerce uyumadan durabileceğini biliyorum ama bu, özellikle antrenman yaparken uyuman gerektiği anlamına gelmiyor."

Dudaklarını büzdü, bakışları yana kaydı. Yorgundu. Luka'nın onu kucağına aldığı geceden beri kendine Luka'nın odasında uyuma izni vermemişti. Çoğunlukla Luka, amacından dikkat dağıttığı için ve başkalarında teselli bulmak dikkatini dağıttığı için. Yalnızken ne yapması gerektiğini hatırlamak daha kolaydı. Başkalarına bağımlı olmasına izin vermediğinde. Sorun şu ki, Luka haklıydı. Bağlı olduğu kişilerden birinden uzakta bok gibi uyuyordu ve uyuduğunda da huzursuz oluyordu. Rordan'ın her gece

odasına getirdiği çayı bile içmeyi denemişti ama bu tek yaptığı vizyonlarını daha yoğun hale getirmektir. Uyuyabilirdi ama uyandığında hâlâ bitkin hissediyordu.

"Gücüne gelince," diye devam etti Luka, kadın konuşmayınca. "Seni her gün eğitiyorum Tessa. Ne zaman zayıfladığını ve biraz zayıfladığını anlayabiliyorum. Ayrıca zekisin ve güç rezervlerini nasıl dolduracağını bulduğunu biliyorum. Asıl soru şu ki, neden başaramadın?"

Bakışlarını tekrar ona çevirdi. "Kana ihtiyacım yok."

"Öyle olacağını tahmin etmiyordum," dedi, sesi biraz daha yumuşamıştı ve onu şaşırtarak yanına, yere çöktü. Kadın tekrar arkasına yaslandı ve adam da aynısını yaptı, bir elini başının arkasına koydu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Alışık olmadığını biliyorum ama buna sohbet denir."

"Aman Tanrım," diye mırıldandı ve ayağıyla onu dürttü.

Adamın kahkahaya en yakın sesi olduğunu tahmin ettiği o küçük homurtuyu duydu. Başını çevirip sordu: "Eğlenmek için ne yapmayı seversin?"

Soru onu açıkça şaşırtmıştı ve iç çekerek "Çok uzun zaman oldu, hatırlamıyorum." demesi bir dakika sürdü.

"Ben de," diye fısıldadı.

Parmaklarının parmaklarına değdiğini hissettiğinde ne yapacağını bilemedi. Nefesi kesildi, kalp atışları hızlandı ama adam bir daha aynısını yapmadı.

Birkaç dakika boyunca öylece yattılar ve sonra tekrar konuşan o oldu: "Biliyorum, bu biraz çılgınca gelecek ama bir dakika sabredin, tamam mı?"

Ağzının içinde, onun duyamayacağı bir şeyler mırıldandı, ama sonra, "Tamam. Hadi dinleyelim," dedi.

"Hayallerim, vizyonlarım veya her neyse," diye başladı, nasıl başlayacağını bilemeden.

"Farkındayım."

"Ve bazen sen de onların içindesin," diye aceleyle devam etti. "Sadece vizyonların bir parçası olarak değil, onların içindesin. Sanki onları benimle birlikte izliyormuşsun gibi

ve son zamanlarda birkaç kez onlarla etkileşime girdin. Sen..."

Aman Tanrım, sesi biraz delirmiş gibiydi.

Devam etmeyince Luka dönüp ona baktı. "Tessa, vizyonlarına çekildiğimi hatırlayıp hatırlamadığımı soruyorsan, cevabım evet. Bunu hatırlayıp hatırlamadığımı bilmiyordum."

"Gerçekten mi?" diye sordu, onu daha iyi görebilmek için oturma pozisyonuna geçerek.

Luka başını salladı. "İlk kez olduğunda ne düşüneceğimi veya ne yapacağımı bilemedim. Ama tekrar olduğunda, nasıl ve ne zaman olacağını anlamaya çalışmaya başladım."

"Ve?"

Omuz silkti. "En son, benimle odamda uyuduğun zamandı. En son, aynı zamanda birinin beni oradan çekip çıkarmadığı ilk zamandı."

"Neden bahsediyorsun?"

"İlk seferinde bir kadın geldi. Oraya nasıl geldiğimi sordu."

"Oraya nasıl geldin?" diye sordu Tessa.

Yerde yatarken tekrar omuz silkti. "Hiçbir fikrim yok. Beni oraya çağırıp çağırmadığını sordu ve sonra beni rüyadan çıkardı. O zamandan beri her seferinde gelip beni çıkardı. Ta ki son sefere kadar."

"Ejderhalı olanı," diye açıkladı Tessa.

"Evet. O." demeden önce kısa bir gecikme oldu.

"Ve sen bunlara nasıl gireceğini bilmiyor musun?"

İçini çekti, doğrulup oturdu ve ayağa kalktı. "Hayır, ama Theon'a anlatabilirim. Bakalım bir şey biliyor mu?"

Başını geriye atıp onu gördü. "Theon'un bundan haberi var mı?"

Elini ona uzatarak, "Çünkü Theon çok okumuş. Hem faydalı hem de önemsiz bir bilgi hazinesi," dedi. Elini onunkine kaydırarak onu ayağa kaldırdı. "Bu konuda bir şey bilmiyorsa, muhtemelen cevapları nerede arayacağını biliyordur."

Tüm bunları biliyordu. Onu gecenin her saati kitaplara dalıp notlar alırken görmüştü. Luka haklıydı. Cevaplara ulaşmanın en hızlı yolu muhtemelen Theon'du, ama bunu bilmesini istiyor muydu? Sonra Lilura, birinin vizyonlarıyla oynadığına dair uyarıda bulunmuştu ve Luka'nın bahsettiği kadını hiç görmemişti. Rordan, Sirana Villaları'ndan beri ona karşı... farklı davranıyordu, ama bu bilgiyi Theon'a güvenebilir miydi?

Ellerini kalçalarına koyup yüzüne düşen saçlarını savurdu. Luka onu izliyor, bir cevap bekliyordu. Luka bir şey söylemeyince, "Theon'un iyi bildiği bir şey varsa, o da sevdiklerini korumaktır. Peki ya sen? Sen o listenin başındasın," dedi.

Başını iki yana salladı. "Benim için en iyi olduğunu düşündüğü şeyi yapacak. Bir şeyler bulup benden saklayabilir çünkü öğrenmenin beni tehlikeye atacağını düşünüyor. Ve bana yapmayacağını söyleme çünkü tek yaptığı bu."

"Bu adil," diye kabul etti Luka. "İkinizin de başkalarına güvenmeyi öğrenmeniz gerekiyor."

"Bashkalarına güvenmek, onlara sizin üzerinizde güç kazandırır," diye karşılık verdi.

"Başka insanlara güvenme yeteneği farklı bir güçtür, Tessa."

Ona dik dik baktı. "O zaman istemediğim bir güç bu."

Başını iki yana salladı, alnını belli bir hayal kırıklığıyla ovuşturdu. İç çekerek, "Sirana Galası'nı konuşmamız gerek," dedi.

"Ne olmuş yani?" diye çıkıştı.

"Theon'a katılma izni vermelisin."

Bir kahkaha attı. "Ne?"

"Seninle yaptığı o aptalca anlaşma," dedi Luka. "Sen izin vermediğin sürece seninle aynı ortamda bulunamaz."

"Biliyorum," dedi gözlerini devirerek. "Sirana Galası'nı soruyordum. Hâlâ düzenliyorlar mı?"

"Öyle görünüyor," diye yanıtladı Luka. "Theon bu konuda bir mesaj gönderdi. Yeni Rosebell gözetmenini duyuracaklar."

"Hiçbir şey olmamış gibi hayatlarına devam mı edecekler? Miras bile onlar için hiçbir şey ifade etmiyor mu?"

"Ne yapmalarını bekliyordun Tessa? Tabii ki normal hayatlarına devam edecekler. Aksi takdirde halkları paniğe kapılır. Liderlerinin endişelenecek bir şey olmadığına emin olduklarını gördüklerinde, rahatlarlar."

"Peki Theon buna razı mı?" diye sordu.

Luka, onu incelerken başını eğdi. "Ondan beklentilerin mi var?"

"Evet. Yani hayır. Bilmiyorum."

"Evet öyle."

"Hayır," diye karşılık verdi kollarını kavuşturarak. "Bilmiyorum. Bugünlük işimiz bitti mi?"

"Hayır," dedi karanlık ve ürpertici bir kadın sesi.

Nylah, Auryon göğsünde yayıyla kül ve duman girdabından çıkmadan önce bir an başını kaldırdı. Siyah saçları etrafında uçuşuyordu, aralarındaki gri küller kar taneleri gibiydi. Dönen gözleri Tessa'yı taradı ve ölümcül bir zarafetle ilerlerken ardında küllü ayak izleri bıraktı. Bu, Tessa'yı gerdi. Roan neredeyse öldüğünden beri kadını görmemişti ve şu anda özellikle katil gibi görünüyordu.

"Bir sorun mu var? Roan iyi mi?" diye sordu Tessa, bir şey olmuş olabileceği düşüncesiyle tüm göğsü kasılarak. Onu en son gördüğünde iyiydi. Hâlâ yaralıydı ama iyileşiyordu.

"Roan iyi," dedi dişi. "Önümüzdeki birkaç gün içinde etrafta dolaşmaya başlayacağını düşünüyorum."

İçini bir rahatlama kapladı. Onu tekrar yanında görmeye bir adım daha yaklaşmıştı. Nylah artık doğrulmuştu ama yine de geride duruyordu. İyiydi. Tessa'nın yanında olmasına ihtiyacı yoktu ama Roan çoktan orada olurdu.

"O zaman neden buradasın?" diye sordu Luka, yüzündeki sinirli ifadeyle.

"Nerede olduğumu sormalısın," diye karşılık verdi Auryon, o gizemli gözleri Tessa'ya dikilmişti.

"İyi. Nerelerdeydin?" diye düzeltti.

"Günlerdir çağırdığın tüm Avcıları takip ediyorum," diye hırladı ve öfkesini gizleme gereği duymadı. "Onları çağırmayı bırakmalısın."

Tessa, "Hayır," derken dudaklarında bir gülümseme belirdi.

"Hayır mı?" diye tekrarladı Auryon. "Onları buraya çağırıyorsun ve sonra onları kontrol altına almak için hiçbir şey yapmıyorsun."

"Onları tutmak istemiyorum."

Auryon ona doğru iki adım attı, şiddet parıldıyordu ve Tessa cevap olarak gücünü kullanamadan Luka onun önüne geçti.

Auryon, küllerin arasında bir hançer belirince dudağında alaycı bir ifadeyle kıpırdandı. "Sen doğmadan çok önce senin gibilerle uğraşıyordum, ejderha yavrusu," dedi ölümcül bir sakinlikle.

"Mükemmel. O zaman ejderha ateşinin sihirli küllerinden daha güçlü olduğunu anlayacaksın," diye karşılık verdi Luka.

Tessa, Luka'nın etrafına bakınca dışının ona baktığını, parmaklarının hançeri sıkıldığını gördü. Nylah'ın titreme sesi Tessa'nın dikkatini çekti ve kurdun gerindiğini görünce yanına koştu.

"Temural bana katılırdı, biliyorsun," dedi Auryon, açıkça kurda hitap ediyordu ama Nylah, Tessa'nın yanına oturdu, kısık bir uyarı hırıltısı çıkardı. "Evet, evet, biliyorum," diye cevapladı gözlerini devirerek.

"Onlarla...iletişim kurabilir misin?" diye sordu Tessa.

"Bunu konuşmuştuk," diye karşılık verdi Auryon. "Onları uzun zamandır tanıyorum. Onları ben büyüttüm. Sen de sonunda aynı şeyi öğreneceksin."

"Onları sen mi büyüttün?" diye tekrarladı Tessa şaşkınlıkla.

Auryon başını salladı. "Bütün Avcılar, Temural'ın İz Sürücülerini yakalamaya yardım ediyor."

"Kaç tane Avcı var?"

Küçük bir adım geri attı. "Eskiden on iki kişiydik."

"Eskiden mi?"

Başını salladı, öfkesi yeniden belirdi. "Evet. Eskiden öyleydi. Temural ve Anala, Achaz'ın yarattığı Avcılara karşılık olarak bize yeteneklerimizi bahşettiler. Onları öldürebilen tek kişilerden biriyiz ve sürekli onları çağırmanız can sıkıcı olmaya başladı."

"O yüzden onları öldürmeyi bırak," dedi Tessa yavaşça.

"Amacım onları öldürmek," diye karşılık verdi Auryon. "Bir Avcının tek amacı, Arius kanına sahip herhangi bir varlığı öldürmektir."

"Ve ben hâlâ nefes alıyorum."

Gülümsemesi tüyler ürperticiydi. "Şimdilik."

"Onu tehdit mi ediyorsun?" diye araya girdi Luka.

"Hayır," diye yanıtladı Auryon. "Ama zamanında kendisine saldırmayacaklarına inanıyorsa, bir zamanlar sandığımdan daha saf demektir. Onları çağırmayı bırak, Tessalyn."

"Ben saf değilim," diye karşılık verdi Tessa.

"Onları çağırmayı bırak," diye tekrarladı Auryon. "Arius Krallığı'na ulaşırlarsa, onları kontrol edemezsin."

"Onları ben kontrol ediyorum. Bana hesap veriyorlar," diye savundu.

"Hayır, onlar Achaz'a hesap veriyorlar."

"Kim yok ki burada?"

Başını yana eğdi. "Bu âlemdeyken onunla konuşmadın mı?"

Luka ona doğru döndü. "Ne?" diye sordu.

"Bunu nasıl bilebilirsin?" diye sordu Tessa, onun öfkeli bakışlarını görmezden gelerek.

"Korumalar arasında fark edilmeden hareket edebilen tek kişi sen değilsin," diye yanıtladı Auryon. "Onları çağırmayı bırak."

Sonra eğitim odasının kapısı ardına kadar açıldı. Rordan, Kaynak ve Dex'i yanında, içeri girdi. Dagian ve Sasha bir adım gerideydi. Hepsinin yüzlerinde duygu yoktu ve Tessa içgüdüsel olarak Luka'ya doğru bir adım atarak anında kaskatı kesildi. Nylah'ın hırlaması yüksek sesliydi, ikisine de bir uyarıydı; tüyleri diken diken olmuş bir şekilde ayağa kalkmıştı.

"Tessalyn," diye sertçe selamladı Rordan.

"Rordan," diye aynı şekilde cevap verdi.

Lord, Luka'ya küçümseyerek baktıktan sonra tekrar Tessa'ya odaklandı. "Görünüşe göre ikiniz de günlük eğitiminizi tamamladınız?"

"Henüz değil," diye cevapladı.

"Artık hazırsın," dedi sertçe ve bu emirle birlikte öfkesi anında alevlendi. "Otuz dakika sonra bir toplantıya gidiyorum ve gitmeden önce birkaç şeyi konuşmamız gerekiyor." Tekrar Luka'ya baktı. "Gidebilirsin."

"Aslında yapamaz," diye araya girdi Tessa. "Üzerinde çalıştığımız bazı şeyler var, bu yüzden bana bilgilerini verebilirsin, sonra devam edebiliriz."

"Bu bir pazarlık değil, Tessa."

"Pazarlık yapmıyorum" diye tatlı bir şekilde cevap verdi.

Gözlerindeki altın parıltısı parladı, burun delikleri alevlendi. "Sirana Villaları'ndaki olaylardan sonra, sana... bakılması gerekiyor. Kendi güvenliğin için."

"Tamam. Güvenliğim için," diye tekrarladı düz bir sesle.

"Özgürlüğünüz korunacak, ancak Dexter, binadan her ayrılışıınızda yanınızda olacak şekilde görevlendirildi. Ekstra güvenlik olarak çoğu zaman yanınızda olması tercih edilir," dedi Rordan.

"Bence buna gerek yok," dedi Tessa sakın bir sesle.

"Luka bunu yapabilir. O bir Peri'den daha güçlü."

"Luka bu krallığa bağlı değil," diye bağırdı Rordan.

"Kurtlarım fazlasıyla yeterli bir güvenlidir," diye tekrar denedi, Nylah'ı işaret ederek.

"Bu rol Dexter'a verildi, Tessalyn," dedi, ses tonu daha fazla tartışmaması gerektiğini söylüyordu ve bileklerindeki ışık kollarını sarmaya başlayınca gözleri kısıldı.

"Açıklığa kavuşturmak için soruyorum, bir şey olursa onu korumak için bir Peri mi görevlendiriyorsun?" diye araya girdi Luka.

"Bu konuşmanın bir parçası olduğunu bilmiyordum," diye sertçe yanıtladı Rordan.

"Hayır," diye araya girdi Tessa. "Onu beni korumakla görevlendirmiyor. Beni gözetleyip rapor vermekle görevlendiriyor."

"Tek yaptığının bu olduğuna sevin Tessalyn," diye homurdandı Rordan, yaklaşarak. Luka da ona yaklaştı ama Rordan'ın umurunda değildi. "Dün diğer yöneticilerle saatlerce vakit geçirip onları daha sert önlemlere gerek olmadığına ikna ettim. Bana teşekkür etmelisin."

Odadan çıkarken başka bir şey söylemedi, oğlu da onunla birlikteydi ve sonra odada o, Luka ve Luka'ya dik dik bakan Dex vardı.

Dex, bir Miras muhafızından daha iyiydi, diye düşündü. Dex'ten defalarca kaçmıştı. Sorun şu ki, Dex bir Fae değildi. Xan'ın bahsettiği ışık muhafızlarından biri olduğundan fazlasıyla emindi, ama eğer öyleyse, gücünü kimden çalmıştı?

Belki de bu o kadar da kötü olmazdı. Ondan daha fazla bilgi almaya çalışabilirdi. Onu yeterince sinirlendirdiğinde, bazen ağzını kaçırıp ona açıklamak istemediği şeyleri söylüyordu.

Sonunda Dex'in dikkati ona kaydı, koyu gözleri onu baştan aşağı süzdü. "Yorgun görünüyorsun, Tessie."

"Değilim," diye karşılık verdi.

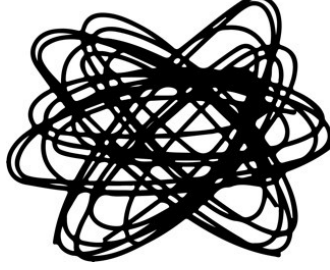
"Elowyn'e çayını artırmasını söyleyeceğim. İçiyor musun?"

Dişlerini sıkarak Dex'in bakışlarını üzerine dikti ve ipi aşağı doğru uzatarak, "Luka?" dedi.

Adam irkilmedi. Onunla konuşurken kaşlarını bile kıpırdatmadı, ama dinlediğini biliyordu. Muhtemelen ikisinin de dinlediğini biliyordu.

Theon'dan vizyonlara bakmasını iste.

LUKA



Luka, Tessa'nın Seyahat etmeyi öğrenmesi gerektiğini düşündü.

Havadan doğrudan Arius malikanesindeki çalışma odasına adım atmıştı ve Theon bunu fark etmemişti bile. Varlığını fark etmesini sağlayacak parlak bir ışık yoktu. Muhafızlar ona geçiş izni vermişti ve Theon dizüstü bilgisayarında okuduğu şeye o kadar dalmıştı ki, burada olduğunu fark etmemişti.

Gerçekten gerçeküstüydü. Onu o masada otururken görmek. Çok çalıştıkları, uzun uzun konuştukları bir şey. Valter yerine onun orada olacağı günü hayal ediyorlardı. Theon'a henüz resmen Arius Lord unvanı verilmemiş olsa bile, onu ondan alabilecek kimse yoktu. O, en güçlü Arius Mirası'ydı. Aziz Orcas soyu, yüzyıllar boyunca yaptıkları tüm dikkatli Eşleştirmelerle bunu garantilemişti.

"Lordluk sana çok yakışıyor," dedi Luka.

Theon ayağa kalkarken etrafında karanlık belirdi ve etrafı sardı.

"Seni piç kurusu," diye mırıldandı Theon, dizüstü bilgisayarını kapatırken.

Büyüsü, herhangi bir tehditten değil, nefes alması gerektiğinden orada kalıyordu. Gece geç saatlerde plan

yaparken büyüsunü serbest bırakması alışılmadık bir durum değildi.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Theon, masanın etrafından dolaşarak.

Luka, mekanın ortasında onunla buluştu, birbirlerine sarıldılar ve kahretsin, bu harika bir histi. Axel onlara laf atardı ama bütün bu rezillikten sonra en yakın arkadaşına sarılacaktı.

Theon geri çekilerek, "O seninle değil." dedi.

Luka, bu ifadedeki hayal kırıklığını duyabiliyordu. "Sanırım Roan'ı görmek için bile benimle gelirdi, ama Achaz Lordu, Villalar'daki yıkımdan sonra onu sürekli gözetim altında tutuyor."

"Yani doğru mu? Bunu o mu yaptı?"

"Bana açıkça itiraf etmedi ama evet. Eminim oydu," diye yanıtladı Luka. "Eminim o gece sen de onu hissetmişsinizdir."

Theon, ellerini ceplerine sokarak bir onay mırıltısı çıkardı. "Ama burada olduğunu biliyor, değil mi?"

"Evet," diye yanıtladı Luka. "Aslında beni buraya o gönderdi."

Theon kaşlarını çattı. "Seni buraya mı gönderdi? Ne için?"

"Bir şeyleri anlamaya çalışıyoruz ama önce bana burada neler olup bittiğini anlat."

Theon'un ona Tristyn Blackheart ile Yeraltı'na yaptığı yolculuğu, Şekil Değiştirenler'le tanışmasını ve Axel'in ortaya çıkıp Kat'i neredeyse öldürmesini anlatmasını dinledi.

Theon, Axel'in notunu anlatmayı bitirince Luka, "Gerçekten gitti mi?" diye sordu.

"Bıraktığı nota göre, evet," diye içini çekti Theon.

"Cienna yanılıyor olabilir. Emin olmak için beklemeyi düşünmedi mi?"

"Katya'ya zarar vermekten çok korkuyor."

Luka bunu anlayabiliyordu, ama aynı zamanda yakınlık hissettiğin birinden uzak durmanın ne kadar zor olduğunu

da anlıyordu. Aralarındaki bu ikiz alev bağı artık olmasaydı bu değişir miydi? Luka bilmiyordu, ama Cienna daha önce yanılmıştı.

"Kat nasıl?" diye sordu.

Theon elini saçlarının arasından geçirdi. "İyi değilim. Zorunlu dersleri olmadığında odasında kalıyor."

"Bu eskisinden farklı değil."

"İyi değil," dedi Theon tekrar. "Bir kısmı hâlâ Axel'in saldırısından yeni kurtulmuş olabilir ama yatakta kıvrılmış yatıyor. Yeraltından döndüğümüzden beri neredeyse hiçbir şey yemedi."

"Derslere devam etmesi gerekiyor mu? Lange ve Corbin'in de öyle mi? Zaten sahiplenildikleri için biraz anlamsız görünüyorlar," dedi Luka.

"Gerekir mi? Muhtemelen hayır. Görünüşü korur ve diğer krallıklarla iyi geçinir mi? Evet," diye yanıtladı Theon.

"Geçerli bir nokta."

"Rordan'la yaptığın anlaşma hakkında bana bilgi ver," dedi Theon.

Luka omuz silkti ve kollarını kavuşturdu. "Söyleyecek pek bir şey yok. Yüzüğü ona ben verdim. Onu taktığını hiç görmedim. Geri çalmak için bir fırsat kollayacağım. Bana soyum hakkında hiçbir şey sormadı ve..."

"Ama eğer yaparsa, artık endişelenmen gereken potansiyel bir akraban var demektir," diye sözünü kesti Theon.

Vay canına. Bunu hiç düşünmemişti.

Theon, "Eğer Tessa'ya karşı saldırganlaşmaya başlarsa, bu konuda yapabileceğin hiçbir şey olmayacak." diye ekledi.

O orospu çocuğu.

Luka, "Tessa'yı ben eğitiyorum" dedi.

"Bir Lord'a karşı koyabilecek kadar uzun değil," diye karşılık verdi Theon.

"Anlaşıldı," diye kabul etti Luka. "Bu da beni buraya gelme sebepime getiriyor."

Theon'a Tessa'nın vizyonlarına nasıl çekildiğini ve sonuncusunda birinin bunları değiştirdiğiyle ilgili söylenenleri kısaca anlattı.

Theon çenesini kaşıyarak, "Bunu soracak en iyi kişi Cienna olurdu," dedi.

"Hiçbir şey bilmiyor musun? Bütün o okudukların arasında hiçbir şeye rastlamadın mı?" dedi Luka, sesinde hafif bir alaycılıkla.

Theon ona orta parmağını gösterdi ve tanrılar, arkadaşıyla tekrar birlikte olmak çok güzel hissettirdi.

"Cienna her gün Katya'yı kontrol etmeye geliyor ama bugün zaten buradaydı," dedi Theon. Axel'in aynasını cebinden çıkarıp elinde çevirdi. "Bu şeyi Axel'in kullandığı gibi kullanmayı hiç beceremedim. Cienna ne zaman isterse o zaman gelir."

"Yarın tekrar gelebilirim," dedi Luka, bu fikirden pek hoşlanmayarak. "Rordan'ın bakıcısı olduğu için onu uzun süre yalnız bırakmak istemiyorum."

"Onu kim koruyor?"

"Koruma kelimesinin doğru kelime olduğunu sanmıyorum," dedi Luka kesin bir sesle. "Ama o, Malikanesinden o Fae. Çeviklik."

"Bir Peri mi? Onu koruyan bir Peri var. Ne yapacak ki?"

"Ben de aynı şeyi söyledim."

Theon elini yüzünde gezdirdi. "Rordan aptal bir erkek değil. Onun bu işte bir amacı var."

"Bu yüzden onu onunla yalnız bırakmak istemiyorum," diye onayladı Luka. "Ancak bu öğleden sonra gala elbisesi için prova yapılıyordu."

"Yani gidiyor mu?" diye sordu Theon.

Luka başını salladı. "Ama senin katılmanı kabul etti."

Theon homurdanarak güldü. "Ölümsüz günlerimde, Kaynağımdan bir galaya katılmak için izin isteyeceğimi hiç düşünmezdim."

"Senden mi besleniyor?" diye sordu Luka, çünkü güç kuyularını nasıl dolduruyordu ki?

Kana ihtiyacı yoktu. Periler gibi uyku ve beslenmeye ihtiyacı yoktu. Gücünün zayıfladığını fark ettiğini söylemiş olabilirdi, ama önemli olacak kadar değil. Gücü asla tükenme tehlikesiyle karşı karşıya kalacağı bir noktaya kadar azalmamış gibiydi. Aslında, endişelenmesi gereken tek şey, kontrolünü kaybettiği ve büyüünün onu tükettiği zamanlardı.

"Hayır," dedi Theon. "Aslında, gücümle oynuyor. Bana yapabileceğini gösteriyor. Ya da bana karşı kullanıyor." Bir an duraksadıktan sonra dikkatlice, "Gücü ve vizyonları hakkında sorabileceğimiz başka biri var, biliyor musun?" dedi.

"Gia mı?" diye sordu Luka.

Theon başını salladı. "Razik ve Eliza. Razik kitaplara benden daha çok zaman ayırıyor."

Luka birkaç saniyeliğine nefes almayı bıraktığından oldukça emindi.

Theon saatine baktı. "Aslında şu anda onlarla birlikte yemek odasında olmam gerekiyordu. Razik'in kitapları etrafa yaymak için daha fazla alana ihtiyacı vardı, bu yüzden bu sabah odalarından çıkıp o alanı ele geçirdiler."

Luka, bir aptal gibi, sadece arkadaşına bakıyordu.

"İstemediğini anlıyorum ama Devram'ın unuttuğu veya hiç bilmediği birçok tarihi biliyor. Ayrıca Tessa'yla ilgili şeyleri de biliyor," diye devam etti Theon.

"Mesela?" diye sordu Luka gergin bir şekilde.

"Aslında Vahiy Kararnamesi'nin gerçekten bir kehanet olduğunu doğruladı. Ondan, asla var olmaması gereken kişi olarak bahsetti."

"Aptalın teki gibi konuşuyor," diye homurdandı.

"Öyle," diye cevapladı Theon.

Sonunda Luka, erkeği ilk gördüğü andan itibaren aklında olan soruyu sordu. "Akrabalarımız hakkında bir şey sordu mu?"

"Bana göre değil," dedi Theon. "Ve onu görmek istemezsen anlarım. Ona kendim sorabilir ve bir fikri olup

olmadığını sana bildirebilirim."

Onu görmek istiyor muydu? Bir yanı onunla konuşmak için can atıyordu. Yılların çoğunda, Sargon Mirası'ndan geriye kalan tek kişinin kendisi olduğunu düşünmüştü. Sonra, daha fazlasının olduğunu, üstelik potansiyel bir kan bağı olduğunu öğrenmek? Tessa ile birlikte gördüğü son vizyonun, âlemlerde inandırıldığından daha fazla Ejderha Şekil Değiştiren olduğunu gösterdiğini ve bu konuda daha fazlasını öğrenmek istediğini söylememe bile gerek yok. Bir zamanlar düşündüğü kadar yalnız olmadığını bilmek istiyordu.

Ama bir yanı da erkekle hiç konuşmak istemiyordu ve Luka bunun derinlerde kök salmış bir reddedilme korkusu olduğunu biliyordu. Damarlarında akan kana layık olduğunu kanıtlamaya her zaman bu kadar kararlı olmasının sebebi de buydu. Ya bu karşılaşma ona bunun yeterli olmadığını, kendisinin yeterli olmadığını öğretirse?

Theon sessizdi ve başka biri olsaydı, bu durum tuhaf bir hal alabilirdi. Ama bu her zaman böyleydi. Hatırlayabildiğinden beri birlikteydiler. Ayrılmazlardı. Geceleri birbirlerinin odalarına gizlice girerlerdi. Küçükken, yatakta olmaları gerekirken bir kutu oyununu bitirmek veya film izlemek için giderlerdi. Yaşlandıkça, araştırma yapmak ve plan yapmak için giderlerdi.

Sonunda, yaptığı seçimin tamamen Tessa için olduğunu söyleyebilmeyi diledi. Razik'le Tessa'nın iyiliği için konuşmak istediğini. Vizyonları çözmesine yardım etmek istediğini, çünkü onu güvende tutmak için gereken buydu. Ama kahretsin, erkekle de konuşmak istiyordu. Başka bir alemde potansiyel bir kan bağı olduğunu öğreniyor ve bunu hiç sormuyor mu?

"Hadi gidelim," dedi Luka sadece ve Theon başını sallayarak çalışma odasından çıkış yolunu gösterdi.

Daha önce binlerce kez yaptıkları gibi birbirlerine adım adım yaklaşıyorlardı ama Axel burada olmayınca her şey yanlış geliyordu.

"Hâlâ öylece gittiğine inanamıyorum," dedi Luka. "Seninle hiç konuşmadı mı?"

Theon başını salladı. "Onunla yalnız kalmaktan endişeleniyordu. Bana söyledi ama bir toplantım vardı. Aslında ertelerdim ama Anala Krallığı'na girmeye çalışıyorum. Hâlâ ilişki kurmam gerekiyor ve—"

"Bana açıklama yapmana gerek yok," diye araya girdi Luka.

"Geri döndüğünde her şey farklı olacak" dedi Theon.

Geri döndüğünde.

Luka bu sözleri düşündü. Zaten Tessa'ya gitmek istememişti ama şimdi...

Artık onu bırakabileceğinden de emin değildi.

Ne berbat bir durum.

Yemek odasına girdiklerinde Razik ve kadını uzun masada otururken buldular. Theon şaka yapmıyordu. Yüzeyin her yerini kaplayan kitaplar vardı. Bazıları beş altı sıra halinde istiflenmişti. Birkaçı açıktı ve ikisi yan yana oturuyordu. İçeri girdiklerinde ikisi de başını kaldırıp bakmadı.

"Bize bir konuda yardımcı olabileceğinizi umuyoruz," dedi Theon ve en azından kadın buna baktı.

Gri gözleri Theon'dan Luka'ya kaydı ve orada oyalandı. Yerinden kıpırdandı ve Luka, Razik'e masanın altından tekme attığını ancak tahmin edebildi çünkü yavaşça başını kaldırıp ona baktı.

"Aşırı şiddet eğilimlerini sevdiğimi biliyorsun, mai dragocen," dedi alçak ve hararetle bir sesle. "Ama yalnız değiliz."

Gözlerini devirdi. "Farkındayım. Sen farkında mısın?" diye sordu Luka'ya anlamlı bir bakış atarak.

Razik ipucu aldı ve sonunda onları tanımaya tenezzül etti. Kendi safir gözleri, Theon'a doğru kaydı ve Theon kitabına geri dönmeden önce neredeyse hiç bakmadı.

Bu kadar mıydı?

"Raz," dedi Eliza, uzanıp kitabı kapatırken.

Theon'un ona anlattığı gibi, aralarında açıkça bir konuşma geçmişti çünkü bir an sonra Razik sandalyesinde dönüp onlara baktı.

"Kaç yaşındasın?" diye sordu, Luka'ya baskın bir bakış atarak.

"Yirmi dokuz," diye yanıtladı Luka her zamanki sıkılmış tonuyla. "Kaç yaşındasın?"

"Yirmi dokuz mu?" diye tekrarladı Eliza, gözleri kocaman açılırken Razik ona bakmaya devam etti. "Bu kadar mı?"

Uzanıp parmaklarını Razik'in sandalyesinin arkasında duran koluna doladı.

"Burada mı doğdun?" diye sordu Razik gergin bir şekilde.

"Sanmıyorum ama tüm anılarım buradan," diye cevapladı Luka.

"Peki ya ailen?" diye sordu Eliza, Razik bu soru karşısında gerildi.

"Gençken öldüm. Onları neredeyse hiç hatırlamıyorum."

Eliza, Razik'i görmek için başını geriye attı. "Bu demek değil ki—"

"Baban. Adı neydi?" diye araya girdi Razik.

Luka kollarını kavuşturdu, bakışlarını kaçırmadı. "Önce sen."

"Tanrılar aşkına, bu ikiniz arasında bir dalaş değil," diye homurdandı Eliza. "Ona söyle, Raz."

"Babamın adı Tybalt Greybane," dedi Razik gergin bir sesle ve Luka'nın göğsünde bir şeyler sızladı. Ta ki, "Ama bana babalık eden erkeğin adı Xan," diye ekleyene kadar.

"Emin misin?" diye sordu Luka inanmazlıkla.

"Beni istemeyen ve beni amcamla birlikte başka bir dünyada, bir daha asla haber alınamayacak şekilde bırakan adamın isminden emin miyim? Evet, eminim," dedi.

Luka buna ne diyeceğini bilemedi. Ailesiyle ilgili hatırlayabileceği birkaç anısı vardı ama umursamayan kalpsiz bir adam bunlardan biri değildi.

"Peki ya annen?" diye sordu Luka, bu cevabı beklerken ağzı kurumuştı. Üvey kardeşler kesinlikle, ama öz kan mı?

Razik, sandalyenin arkasında parmaklarını esneterek, "Aiyana," diye cevap verdiğinde sesi gergin ve zorakiydi.

"Belki oturmalıyız," diye önerdi Theon.

Luka mekanik bir şekilde öne doğru hareket etti ve Razik ile Eliza'nın yanındaki bir sandalyeye çöktü. Öz kardeşti. Bir ağabeyi vardı.

"Kaç yaşındasın?" diye sordu Luka tekrar.

Razik, "Senden çok daha yaşıyım," diye karşılık verdi.

"Yüzyıllar önce," diye ekledi Eliza.

"Yüzyıllar mı?" diye tekrarladı Theon.

Peri başını salladı.

Eliza, "Bu arada yüzünüzden kan çekildiğine göre, bunların anne ve babanızın isimleri olduğunu varsayıyorum," dedi.

Luka başını salladı ve Razik'e baktı.

Sadece ona bakıyordu.

"Raz, bir şey söylemen gerek," diye fısıldadı.

"Neden?" diye karşılık verdi.

"Çünkü haftalardır üzerinde düşündüğün bir sorunun cevabını öğrendin."

Eh, onun tek olmadığını bilmek güzeldi.

"Önemi var mı?" dedi Razik ve Luka içten içe irkildi.

"Az önce bunun bir önemi olup olmadığını mı sordun?" diye araya girdi Theon. "İkinizin akraba, büyük ihtimalle kardeş olduğunuzu öğreniyorsunuz ve bunun bir önemi olup olmadığını mı soruyorsunuz?"

"Açıkçası çok farklı yetiştirilme tarzlarımız vardı ve kan bağının hiçbir şey ifade etmediğini çok uzun zaman önce öğrendim," diye cevapladı Razik, Luka'nın varlığına tamamen kayıtsız bir şekilde.

Luka mı?

Theon'un sesi bağlarında yankılanırken, gözünün ucuyla onun kaskatı kesildiğini gördü.

İyi misin? diye sordu Luka, gerekirse seyahat etmeye hazır bir şekilde.

Sen misin? diye karşılık verdi.

Theon şimdi ona bakıyordu ve bu inceleme altında kıpırdandı.

İyiyim, Ayartıcı.

Başka bir şey söylemedi ama adam onun varlığını hissedebiliyordu, sanki varlığını bağ boyunca ona gönderiyordu.

Luka boğazını temizledi. "Haklı. Aslında önemli değil."

"Ama-" diye başladı Theon.

"Birinin bir vizyonu nasıl bozabileceğini biliyor musun?" diye araya girdi Luka. Razik için önemli değilse, onun için de önemli olması gerekmezdi.

"Bu bir cadıya sorulacak soru," dedi Razik kesin bir dille.

"Farkındayım," diye mırıldandı Luka. "Ama Cienna şu anda müsait değil ve zamanım kısıtlı. Tessa'nın vizyonlarına çekiliyorum."

"Nasıl?" diye araya girdi Razik.

"Bilmiyorum," diye homurdandı Luka, erkeğe sinirlenerek. "Ama en son bir tanesine bindiğimizde, birinin onun vizyonlarını değiştirdiği konusunda uyarılmıştık."

"Kim uyardı seni? Neredeydin?"

Cevap vermeden önce Theon'a baktı. "Lilura adında bir kadın."

"Tekrar gel," dedi Theon, şaşkınlığı apaçık ortadaydı.

Luka başını salladı. "Tristyn'i tanıyor. Bir şekilde işin içindeler ama mesele bu değil. Mesele, bize Tessa'nın vizyonlarını değiştiren biri olduğunu söylemesi."

"Peki o nerede?" diye tekrarladı Razik. "Bu vizyonda."

Luka omuz silkti. "Bunun gerçekten bir önemi var mı?"

Razik sandalyesine yaslandı, kolu hâlâ Eliza'nın sırtına dolanmıştı. "Görüntüleri değiştirenin o olmadığını nereden biliyorsun?"

Haklı bir noktaydı.

"Sanırım bilmiyoruz ama Tessa onu daha önce açıkça görmüştü," diye yanıtladı Luka. Bir sonraki kısmı onlara anlatıp anlatmamakta kararsızdı. Bu adam, bu odaya girdikleri andan itibaren tam bir pislikti ama merakına yenik düştü. "Görüntüdeki tek kişi Lilura değildi."

Razik bir kitabı kendine doğru çekti, sayfalarını çevirirken "Bizi merakta bırakma," diye mırıldandı.

Bu orospu çocuğu.

"Görüntüdeki biri seni tanıyordu. Beni sen sandı," diye homurdandı Luka.

Razik yavaşça başını kaldırdı ve Luka ona memnun bir sırıtış göndermemek için tüm öz kontrolünü kullandı.

"Kim?" diye sordu Razik.

"Adını hiç söylemedi. Ama tamamen bir ejderhaya dönüşebiliyordu. Seni en son gördüğünde, ikinizin daha yeni yürümeye başladığınızı söyledi," diye yanıtladı Luka. "Mor saçlı. Neredeyse kıızıl gözlü."

Eliza, Razik'e sorgulayan bir bakışla döndü. "Raz mı?"

Adamın gözleri kısılmış, Luka'yı inceliyordu. Luka geri adım atmadan bakışlarını dikti. "Sen gökyüzündeydin," dedi Razik.

Luka başını salladı. "Bir tür yüzen ada gibiydi. Uzakta başkaları da vardı. Ve bir ejderhayla daha... ilgilenmeye gitti. Onun sözleri."

"Razik," diye çıkıştı Eliza öfkeyle. "Kim o?"

"Adı Saylor. Eğer gerçekten oysa, Sargon'un başka bir soyundan gelen bir kuzen," diye yanıtladı. "Ama bir vizyonu değiştirebilecek biri değil."

"Peki neredeydiler?" diye sordu Theon.

"Nordrir," diye yanıtladı Razik. "Artık adı Requiem."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," dedi Theon, kendilerine sunulan tüm yeni bilgileri takip etmeye çalışırken kaşlarını çatarak.

"Nordrir, Razik'in ana gezegenidir," dedi Eliza. "Aslında tüm ejderhaların ana gezegenidir. Ama avlandılar. Hayatta kalanların çoğu diyarı terk edip saklandı."

"Tessa neden orayı görüyor?" diye sordu Razik.

Luka şaşkınlıkla ona baktı. "Bunu nereden bileyim ki?"

"Sen onun vizyonundaydın."

"Ben de sana bunu sormaya gelmişim. Onun rüyalarına, vizyonlarına ya da her neyse işte, nasıl girdiğimi bile bilmiyorum," diye karşılık verdi.

Razik daha dik oturdu. "Ne haltlarsa artık. Ya tam olarak öylelerse?"

"Yine de, kimse açıklama yapmadan rastgele açıklamalarını anlamıyor, Raz," diye iç çekti Eliza ve Luka eğlendiğini belli eden bir şekilde homurdandı. Theon'a kaç kez benzer bir şey söylemişti?

"Arius'un torunu, değil mi? Tıpkı Scarlett gibi," dedi Razik. Eliza başını salladı. "Scarlett doğrudan onun soyundan geldiği için daha güçlü. Arius, Serafina ve Saylah'ın yeteneklerine sahip. Tessa'nın yetenekleri neler?"

"Achaz yeteneklerini kullanıyor," dedi Luka çenesini ovuşturarak.

"Babası da Temural, yani Saylah'ın hediyelerini onun hediyeleriyle değiştirmemiz gerekecek," diye ekledi Theon, sesine o heyecan sızıyordu. Önemli bir şeyi ortaya çıkarmak üzereyken her zaman böyle olurdu.

"Saylah, gece ve gölge tanrıçasıdır. Gölgeler Arius'tan gelir ve Saylah'a aktarılır," dedi Eliza.

Theon başını salladı. "Arius ve Serafina. Onların yeteneklerinden hiçbirini kullandığını hiç görmedim. Luka haklı. Achaz büyüsüne güveniyor. Arius soyundan nefret ediyor."

"Ama şimşek ve hava durumu? Bunlardan hiçbiri değil," dedi Razik, düşünceli bir şekilde elini çenesinde gezdirerek.

"Bu çok saçma. Nasıl oluyor da yine onun soyunu anlamaya çalışıyoruz?" diye sordu Luka.

"Achaz soyunu biliyor muyuz?" diye sordu Eliza.

"Kesin olarak bildiğimiz tek şey, orada bir yerlerde Cadı kanı olduğu. Metinler, Achaz'ın Zinta'nın kızlarından biriyle

çocuğu olduğunu gösteriyor. Sanırım Tessa'nın oradan geldiğini rahatlıkla varsayabiliriz," diye yanıtladı Theon.

"Ama az önce babasının Temural olduğunu söyledin," diye düşündü Eliza. "Yani Tessa, Achaz ve Zinta'nın kızının çocuğundan olmamış."

"Zaten çok genç," dedi Razik başını sallayarak. "Ama torunum..."

"Var olan en güçlü iki tanrının torunu musun?" dedi Luka. "Benimle dalga geçiyorsun."

"Uyuyor," dedi Theon, ensesinden çekiştirerek. "Ve teknik olarak en güçlü üçünün torunu olacak. Serafina bir Birinci Tanrıça."

"Diyelim ki bu doğru, peki annesi ne? Bir tanrıça mı?" diye sordu Luka.

Theon, "Cienna annesinin de öyle olabileceğini söyledi," diye ekledi.

"O zaman Tessa neyin nesi?" dedi Luka.

Theon ve Luka, soru sormak için Razik'e döndüler.

"Başımın belası," diye homurdandı adam, elini saçlarının arasından geçirirken. Sert bir nefes verdi, duman bulutları yükseldi. "Ne olacağını bilmiyorum. Achaz'ın Zinta'nın bir kızından çocuğu olsaydı, bu kızın soyuna bağlı olurdu. Zinta kiminle çocuk sahibi oldu?"

"Başka yerlere dair vizyonlar da gördü mü?" diye sordu Eliza.

"Beni daha yeni yeni içine çekmeye başladılar," diye yanıtladı Luka. "Sonuncusu hariç hepsi Devram'daydı. Ama bu, başka yerlerde de vizyonlar görmediği anlamına gelmiyor. Onları anlamıyor. Sanırım onu biraz delirtiyorlar."

"Sanırım bu noktada onunla tanışmamız gerekiyor," dedi Eliza. "Resmi olarak. Sadece gücünü kaybetmesini izlemekle kalmamalıyız."

Erkeklerin hepsi bu fikir karşısında gerildiler.

Luka sonunda, "Şu anda çok fazla inceleme altında," dedi. "Bunu yapılandırmak biraz zaman alacak."

"Ama deneyeceğiz," dedi Theon. "O zamana kadar yeteneklerini ve vizyonlarını anlamaya çalışacağız. Onu sen eğittin, Luka. Gördüğün başka bir büyü türü var mı?"

Luka başını salladı. "Rezervlerini nasıl doldurduğunu bile çözemiyoruz. Sanki hiç tükenmiyorlarmış gibi."

Razik, "Herkesin gücü tükenebilir" dedi.

"Onunki biraz zayıflıyor ama yine de güçlü," dedi Luka. "Kana ihtiyacı yok. Bir Kaynağa ihtiyacı yok gibi görünüyor ve kullanabileceği bir Koruyucusu da yok. Onu her kullandığında, sanki zayıflamıyor, güçleniyor gibi hissediyorum."

"Çünkü var olmaması gerekiyor," dedi Razik açıkça ve bu birkaç kelime hem Theon'un hem de Luka'nın alçak sesle uyararak hırlamasına neden oldu.

Eliza onlara baktı, onları incelerken başını yana eğdi ama hiçbir şey söylemedi.

"Üzülebilirsin ama bu gerçeği değiştirmez," dedi Razik. "Başlangıç ve bitişlerin tek bir varlıkta olması dengeyi bozuyor. Bu yüzden büyüünün geri kalanımızdan farklı çalıştığını tahmin edebiliyorum. Muhtemelen tanrılardan, Miras'tan, Perilerden farklı. Eşsiz çünkü türünün tek örneği." Ayağa kalkıp Eliza'ya baktı. "Yemek yemelisin."

"Ben..." diye iç çekti. "Neden hep aç olduğumu benden önce anlıyorsun?"

"Sonra, Katya'nın ikiz alev bilgilerini bulduğu kitabı bize ödünç verip vermeyeceğine bakacağız," dedi, Theon ve Luka'yı tamamen görmezden gelerek. "Bu kitaplar işe yaramaz," diye ekledi, masanın her tarafına dağılmış olanları işaret ederek. "Hepsi Devram'ın yaratıldığı zamandan kalma. İçlerinde yakın tarihe dair hiçbir şey yok."

"Gidebileceğimiz başka bir yer var," dedi Theon aniden. "Yeraltı mezarlarında devasa bir kütüphane sistemi var. Oraya gitmek için Falein Leydisi'nden özel izin almamız gerekiyor."

Razik ona ifadesiz bir şekilde baktı. "Ve sen bunu şimdi gündeme getiriyorsun çünkü...?"

"Meşguldüm," diye karşılık verdi Theon. "Ve oraya öylece gidemeyiz. İkiniz için sahte belgeler yaptırmam gerekecek ve Eliza da... buna göre hareket etmek zorunda kalacak."

Eliza onlara kaşlarını çatarak baktı ama Razik eğilip kulağına alçak sesle bir şeyler söyledi. Ama onu duymayacak kadar alçak sesle konuşmuyordu.

"Talimatları gerektiği zaman takip edebileceğini biliyorum, mai dragocen."

"Peki bu benim için ne kadar değerli olacak?" diye tısladı.

Razik doğruldu, elini tutup ayağa kaldırdı. "Bunu bu akşam yemekte konuşabiliriz."

Eliza'nın ona attığı bakış ateş ve sıcaklık doluydu ve Luka gözlerini kaçırdı çünkü bu kesinlikle ikisi arasında samimi bir şeydi.

Razik, "Bu kütüphaneye bir ziyaret ayarla," dedi. "Görüntüler hakkında bir şey bulmaya çalışacağım, ama aklına faydalı olabilecek başka bir şey gelirse mesaj at."

Sonra o ve Eliza odadan çıkıp kayboldular.

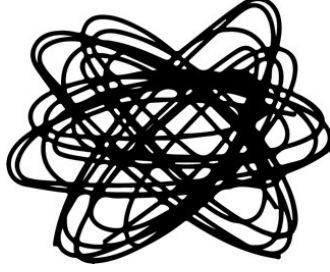
Theon ve Luka, Theon apaçık olanı söyleyene kadar sessizce oturdular.

"Bir erkek kardeşin var."

"Evet," dedi Luka.

Ve o kardeşin zerre kadar umurunda değildi.

AXEL



Axel, Bree'nin Dörtlü Ev'deki evinin koridorunda önündeki erkeği takip etti. Buraya geri dönmesi üç gününü almıştı. Karanlık Cennet'teki portal istasyonundan Arius Evi'ne kadar süren bir yolculuk, onu oraya getirmişti. Orada, geniş eve gizlice girmek için gecenin geç saatlerine kadar beklemişti. Annesiyle karşılaşmak istememişti ama birkaç eşyasını toplamak istemişti. Biraz yedek kıyafet. En sevdiği kaosfer sweatshirt'ü. Fazladan kulaklıklar. Bir saatten kısa sürede girip çıkmıştı ama sonra metroya ulaşmak için iki gün daha araba kullanması gerekmişti. Daha önce defalarca yaptığı bir yolculuktan ama her zaman bir şoförü vardı. Tüm dağ geçitlerini tek başına geçmesi daha uzun sürmüştü.

Ve gündüzleri.

Çünkü güneş gözlüğü taksa bile güneş gözlerini acıtıyordu.

Yolculuk başka açılardan da işkence gibiydi. Kat ve çocuklarını düşünme biçimi bile. Kat, Theon'a söylemiş miydi? Eliza hastalandığında saçlarını mı tutuyordu? Yemek yiyor muydu? Theon'un ondan daha fazla kan almasına yetecek kadar iyileşmiş miydi?

HAYIR!

Oraya bir daha gitmeyecekti. Bundan emin olacaktı. Ayrılmasının sebebi buydu. Onu kendinden korumak için.

Ama yine oraya gitmeyecek miydi? Bir Gece Çocuğu olacaktı. Bir vampir. Dünyası kan etrafında dönecekti, ama başkasından kan içme fikri, babasının gazabının kurbanı olmak kadar çekiciydi.

Geçiş tamamlandığında daha iyi olacak.

En azından kilometrelerce, defalarca kendine bunu söylemişti. Tek yapması gereken önümüzdeki iki haftalık acıyı atlatmaktı.

Yeraltı Bölgeleri'ne ve ardından Dörtlü Ev'e ulaşması birkaç saat daha sürmüştü. Girişteki muhafızlar ona soru sormamıştı, bu da Bree'nin onu beklediği anlamına geliyordu. Onu geçitlerden geçiren adamın kapıda onu karşılaması ve sadece "Benimle gel," demesi bunu doğruladı.

Sonunda büyük, yüksek demir kapıların önünde durdular ve Axel, onları buraya nasıl soktuklarını merak etti. Erkek kapıyı iterek açtı, kenara çekildi ve Axel'a geçmesi için işaret etti. Tereddütle birkaç adım attı ve sonra etrafına bakınırken durdu. Bir tür mahzen veya cephanelikti. Belki de her ikisi de.

Duvarlar boyunca her türden silah vardı. Kılıçlar. Hançerler. Yaylar ve oklar. Mızraklar ve kırbaçlar. Hatta tanımadığı bazı silahlar bile. Ama yerde, para, altın, gümüş ve her çeşit mücevher ve takıyla dolu sandıklar vardı. Burası, Luka'nın ejderha penisinin sertleşeceği bir odaydı.

Elleri kot pantolonunun ceplerinde, odanın derinliklerine doğru ilerledi. Hiçbir şeye dokunmaya cesaret edemiyordu. Bu onun için yeni bir alandı. Yeraltı'nda nadiren biriyle rütbe çekiştirmesine gerek kalsa da, daha önce onların üstündeydi. Ama çok geçmeden onlardan biri olacaktı ve düşmüş Arius Varisi'nden daha güçlü ve kudretli olduklarını kanıtlamak için birden fazla kişinin sıraya gireceğinden hiç şüphesi yoktu.

Ve buraya görmeye geldiği klan lideri, sıradaki ilk kişilerden biri olacaktı.

Bree'yi bulmak için köşeyi döndü. Sırtı ona dönüktü, uzun siyah saçları açıktaydı. Her zamanki kırmızı elbisesini giymemişti. Onun yerine, yanlarında derin yırtmaçları olan, yere kadar uzanan kırmızı bir etek giymişti. Siyah üstü sırtını açıkta bırakıyordu ve döndüğünde göğüslerini zar zor örtüyordu.

Elinde bir kılıç tutuyordu ve tanrılar aşkına, çok güzel bir silahtı. Kabzası parıldayan altın rengindeydi ve üzerine birkaç yakut kakılmıştı. İlk başta siyah görünüyordu, ancak Bree hareket ettikçe ışık çeliğe yansdı ve koyu kırmızı bir renk aldı. Bree, yalnızca yıllar süren pratikten gelen bir beceriyle kılıcı savurdu ve hareketle birlikte döndü. Eteği etrafında genişledi ve Axel, bu kadar uzun topuklu ayakkabılarla böyle hareket edebilmesinin etkileyici olduğunu itiraf etmek zorundaydı.

Birkaç adım ötede durup Kat'in onu fark etmesini bekledi. Artık hayatı böyle mi olacaktı? Bilmiyordu ama çözmesi gerekiyordu ve bu da kana susamışlığını kontrol etmeyi öğrenmekle başlıyordu. Elbette yapılabilirdi. Bree, yanına gelen her Peri'yi parçalamaya ihtiyaç duymuyor gibiydi. Sorun şu ki, kendisi de duymuyordu. Neredeyse sadece Kat'in kanını istemektense bunu tercih ederdi.

Kılıcını kınına koyduktan sonra dikkatlice masanın üzerindeki bir kutunun içine yerleştirdi. Kutuyu kapatıp, parmaklarının altında parlayan, büyülenmiş olduğu belli olan kilidi yerine taktı.

"Bir kılıç için bu çok fazla koruma," dedi Axel, daha fazla orada duramayarak.

Parmaklarını kutunun üstünde gezdirirken gülümsedi. "Birinin imrendiğini, bir başkası hazine gibi saklar," diye yanıtladı. Bal rengi gözleri adamın vücudunda gezindi, dolgun dudaklarında hafif bir kaş çatması belirdi. "Ne giyiyorsun?"

"Seyahat kıyafetleri" diye cevap verdi.

Kalçasını masaya yaslayarak, "Nasıl geçti?" diye sordu.

"Beklendiği gibi," diye yanıtladı Axel, sesinde hafif bir alaycılıkla. "Bana tuzak kurdun, Bree."

"Öyle bir şey yapmadım canım," diye mırıldandı. "Onu senin için bulacağıma söz verdim ve buldum."

"Ne olacağını biliyordun" diye savundu.

"Sözümü tuttuğumu gösterdim," dedi sertçe, masadan iterek. Ona doğru yaklaşırken topukları taş zeminde tıkırdadı ve saçlarını geriye doğru taramak için uzandığında, adam başını hızla uzaklaştırdı. Suratını asarak, "Aldığım teşekkür de bu mu? Bu çok kaba, Axel," diye çıkıştı. Tekrar uzandığında, parmak uçlarını çenesinde gezdirmesine izin verdi ve kadın gülümsedi. "Çok daha iyi."

Axel bileğini yakaladı ve elini yüzünden çekti. "Bunun için buraya geri dönmedim, Bree."

Gözleri kısıldı. "O zaman neden buraya geri döndün?"

"Başka gidecek yerim yok."

"Ve bu durumda bana hakaret etmenin akıllıca olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Sana hakaret etmek istemedim," diye hemen cevap verdi. "Sadece tüm bunları tartışmadan önce biraz zamana ihtiyacım var. Bu durumda bunun mantıksız bir talep olduğunu düşünmüyorum."

Omuzları gevşerken sözler onu yatıştırmış gibiydi. "Elbette. O kadar uzun zaman oldu ki, geçişin ne kadar sarsıcı olabileceğini unutuyorum."

"Kesinlikle," dedi Axel. "Ve henüz tam olarak... dönüşmedim."

Kelimeyi söylerken neredeyse boğuluyordu. Belki de Cienna yanıliyordu. Belki iki hafta sonra hâlâ gölgeleri olacaktı. Büyüsünü kullanmıyor, güç kuyularını olabildiğince dolu tutmuyordu, çünkü nedense onları kullanmazsa kaçınılmaz olanın gerçekleşmesini engelleyeceğini düşünüyordu.

Ama Cienna'nın yanılmadığını biliyordu. Bir süredir o çizgiyi aşmaya çok yaklaşmıştı. Katya'dan çok fazla kan

almıştı. Laneti tetiklemeye fazlasıyla yetecek kadar. Axel bunun anında olacağını düşünmüştü. Yavaşça dönmek çok daha kötüydü. Buraya geri dönmekten ne kadar nefret etse de, nereye gideceğini bilmiyordu. Gidecek başka yeri olmadığını söylediğinde yalan söylemiyordu. En azından burada neler olduğunu anlayacak ve sorularını cevaplayabileceklerdi.

Bree kolunu onun koluna dolayarak, "Akşam yemeğine gel. Rahatla. Herkesi tanı." dedi.

Kasa odasından koridorlara doğru onu götürmesine izin verdi, geçtikleri koridorları ezberlemeye çalışıyordu.

"Elbette senin için çok daha rahat bir oda hazırlatacağım," diyordu Bree.

"Teşekkür ederim Bree," dedi Axel. "Minnettarım."

Hâlâ kol kola yemek salonuna girdiler ve Axel, Mansel ve Julius'un oturmuş olduğunu görünce Arius varisi maskesini hızla yerine taktı. Birkaç kişi daha vardı. Varışta onu Bree'ye götüren erkek. Başka bir erkek ve iki kadın. Bree, kimseyi tanıştırmadan onu masanın ucuna götürdü ve sağ tarafına oturması için işaret etti. Kendisi de masanın başına oturdu.

Önlerine patates ve zar zor kızartılmış et tabakları konuldu. Vampirlere ayrıca kristal bir bardakta kan verildi.

O da dahil.

Axel kırmızı sıvıya baktı. Koyu ve yoğundu. Onu istemiyordu. İhtiyacı da yoktu.

Belki de Cienna yanıliyordu.

Bree yemeğini keserken, "Krallıklara yaptığın kısa ziyaretten bizimle paylaşabileceğin bir şey var mı?" diye sordu.

"Benim... ne?" diye sordu Axel, dikkati dağılmış bir şekilde ve hâlâ kana bakarak.

"Metronun dışına yaptığın yolculuk. Yanında ne haberler getirdin?" diye cevapladı, beklentiyle.

Sonunda gözlerini camdan ayırıp ona baktı. "Haberim yok."

Dilini şaklattı. "Neredeyse bir haftadır ortalıkta yoktun ve dışarıdan hiçbir haber alamadın mı? Hava durumu raporu bile yok mu?"

"Kış geldi," dedi Axel çatal bıçak takımını eline alarak. "Çok karlı ve gri."

"Bahsettiğim hava durumu değildi," dedi Bree, Julius'a dönmeden önce. "Ya sen?"

"Sirana Villaları katliamı kadar büyük bir şey değil," diye yanıtladı adam. Kristal kadehinde kan yerine şarap vardı.

"Şu aptallar," diye alay etti Bree. "Ama sanırım bizim için iyi sonuçlanıyor."

"Katılıyorum," dedi Julius.

Theon, Sirana Villaları hakkında ona en ince ayrıntısına kadar bilgi vermişti, ama buraya ne kadarının ulaştığını bilmiyordu. Muhtemelen ondan daha fazlasını biliyorlardı.

"Villalardaki cinayetler senin için nasıl sonuçlanıyor?" diye sordu Axel, etini keserken, tabağındaki kırmızı sular her yere akıyordu.

"Bizim için," diye düzeltti Bree, kan dolu bardağını alıp bir yudum alırken. "Kendilerini ne kadar çok öldürürlerse, hamle zamanı geldiğinde bizim işimiz o kadar az olur. Bırakın kendilerini parçalasınlar."

"Tamam," diye mırıldandı Axel, etine bakıp patatesi tercih ederek.

"Yine de yazık oldu," dedi Mansel. "Bütün o Peri ve karışık soyları kaybetmek."

Bree içini çekti. "Nerede olduklarına dair bir haber yok mu?"

"Hiçbiri," diye yanıtladı Julius. "Sanki ortadan kaybolmuşlar gibi."

"Onlarca Peri nasıl ortadan kaybolabiliyor?" diye sordu masanın aşağısındaki vampirlerden biri.

"Herkesin çözmeye çalıştığı gizem," diye yanıtladı Bree. "Yine de önce onları bulmak istiyorum. Klanımıza bildirin, eğer biri onları krallığın geri kalanından önce bulursa,

Hanedan'da ve bu masada kalıcı bir pozisyonla cömertçe ödüllendirilecek."

Dört vampir de hareketsiz kaldı, birbirlerine baktılar ve erkek dikkatlice, "Ama bu masada sadece dördümüze yer veriyorsunuz," dedi.

"O zaman, pozisyonunuzu kaybetmek istemiyorsanız, onları bulanlardan biri olsanız iyi olur, hımm?" diye düşündü, bardağındaki kanı çalkalayarak.

"Evet, efendim," diye cevapladı, dördü de ayağa kalktı. Yarı yenmiş tabaklarını masanın üzerine bırakıp hızla odadan çıktılar.

"Bir sürü boş sandalye var," diye yorumladı Axel. Masanın sonunda en az bir düzine koltuk vardı. "Neden sadece dört kişiye izin veriyorsunuz?"

"Bu, onların benim pozisyonumu ele geçirebilecekleri fikrini düşünmelerine izin vermek yerine, kendi aralarında rekabeti sürdürmelerine neden oluyor," dedi kayıtsızca. "Aynı prensip krallıklar için de geçerli. Bırakın kendi aralarında savaşınsınlar, kendi savunmalarını zayıflatsınlar. Sonra biz gelip her şeyi ele geçirebiliriz."

"Peki neden önce kayıp Peri'yi bulmak istiyorsun?"

"Neden olmasın ki?" diye karşılık verdi Bree. "Miras, Perileri yıllardır o kadar kafese kapattı ki, kendi güçlerini unuttular. Bir araya gelseler?"

Axel, "Legacy'yi alt edemediler" diye savundu.

Bree güldü. "Çocuğum, sınırların zorlandığında çok şey başarılabilir. Periler bu diyarın kuruluşundan beri haksızlığa uğradılar, hem de karma soylarla? Kolay bir zafer olmayacak ve böyle bir savaşı kimin kazanacağını bilmek imkansız. Ama Miras'ın zaferi kesinlikle kaçınılmaz değil."

Julius, "Gerçekten de eğer birkaç tane karışık olanı bulabilirsek, bu bize önemli bir avantaj sağlayacaktır" dedi.

"O kadar uzun zamandır bu operasyon, asla doğrulayamadığımız söylentilerden ibaretti," diye sohbet eder gibi cevapladı Bree. "Sen gelene kadar, Mansel."

"Hizmet edebildiğime sevindim," diye yanıtladı. "Programa katılım kesinlikle zor olmadı."

Bree mırıldandı. "Eminim hayır, ama başarılı olup olmadığını bilmiyor musun?"

Mansel başını salladı. "Bize asla söylemezler ve Valter de bunu ağzından kaçırmazdı. Ama sonrasında aylarca gözlerden uzak tutuldu."

Axel tüm bunları takip etmekte zorlanıyordu ama bilgi edinmeye çok hevesli görünmek de istemiyordu. Kendini zorlayarak bir lokma aldı ve "Babam sırlarını ve amaçlarını kendine sakladı," dedi.

"Bunun sebebi çok açıktı," dedi Bree elini umursamazca sallayarak. "Başarılı olursa, çocuğu bir sonraki Kaynağı olarak alacak."

"Hangi çocuk?" diye sordu Axel, sesindeki paniği gizlemeye çalışarak. Kat'ı bilmeleri mümkün değil.

Bree, kanı çekilmiş kadehini uzattı ve şarapla doldurulmasını sağladı. "Krallıklarda da söylentiler dönüyordur, tıpkı burada olduğu gibi. Villaların gerçekte ne için var olduğu konusunda?"

"Ne işe yaradıklarını biliyorum," dedi Axel gergin bir şekilde. Babasıyla oraya birkaç kez gitmişti ve oradaki aktivitelere hiç katılmamış olsa da babası kesinlikle katılıyordu. Theon ve Luka da katılmışlardı, ancak onları özel odalara götürdüğünü gördüğü partnerler her zaman, muhtemelen rızaya dayalı, büyülü bir yüzük anlamına gelen Legacy'dendi. Ama elbette Villalar'ın üst katlarında yaşanan zorla çiftleştirme olayını da biliyordu.

"Peki ya gizli villalarla ilgili söylentiler?" diye sordu Bree, şarabından büyük bir yudum almadan önce.

"Hangi gizli villalar?"

"Axel, canım," diye azarladı. "Bir krallığın varisinin gizli villaları bilmediğine inanmamı mı bekliyorsun?" Adam şaşkınlıkla gözlerini kırptırınca, bir yudum daha alırken kısık sesle "Axel, gizli villalar Fae ve Legacy'nin kesiştiği yer, tatlım."

"Bu yasak," dedi hemen.

Başını eğmiş, ipeksi koyu saçları omzuna dökülüyordu. "İnanmanı istedikleri şey bu, değil mi? Kulağa en saçma gelen söylentilerin en çok gerçeği taşıdığını gördüm. Mansel'e sor."

Axel'in bakışları masanın karşısındaki Legacy'ye kaydı ve yüzündeki sırıtış, Axel'e öğreneceği hiçbir şeyden hoşlanmayacağını söylüyordu.

"Ee?" diye sordu Axel, Mansel ona bakmaya devam edince. "Konuş."

"Küçük mirasçı, sen kendi elementinin dışındasın," diye alay etti Mansel.

Sonra Axel'in gücü masanın üzerinden sıçrayıp erkeğe çarpıp sandalyesini masadan geriye ittiğinde, gölgeler içinde boğuluyordu. "Ve yerini unuttun," diye hırladı Axel. "Sadece burada ve onun evinde olduğun için benden daha üstün olduğunu mu sanıyorsun? Hâlâ senden üstünüm ve Yeraltı hâlâ benim alanım."

"Şimdilik," dedi Mansel boğuk bir sesle.

Axel kan dolu bardağını alıp ufak bir yudum alırken, gölgeleri daraldı, Mansel'in gözleri hafifçe fal taşı gibi açıldı. Tadı ona hiç benzemiyordu. Ilık ve tuzluydu. Şüphesiz bir su perisiydi ve Axel, yuttuğu o küçük yudumu tükürmek istedi.

"Ve seni nefes almaktan alıkoyan gölgeleri kontrol edemesem bile, yine de senden daha güçlü olacağım Mansel. Her bakımdan senden daha fazlası olacağım. Katılmıyor musun?"

Erkek ona dik dik bakıyordu ama sonunda çenesini sertçe çekti ve Axel onu bıraktı. Belki de gücünü boşa harcıyordu ama değdi mi hiç. Bree'ye baktığında gözlerinin zevkle parladığını gördü ve o tatmin duygusu söndü. İşte tam da bu yüzden Bree onu yanında istiyordu.

Mansel'in elleri hâlâ masadan birkaç adım uzakta, sıkı sıkı yumruk olmuştu. Axel'in gölgeleri tekrar ona doğru gelmeye başlayınca, "Gizli villalar, daha güçlü Fae'ler

yaratmak amacıyla Fae ve Legacy soylarının kesiştiği yerlerdir," diye bağırdı.

"Peki gençlere ne olacak?" diye sordu Axel.

"Talep olup olmadığına bağlı."

"Bir rica?"

Mansel başını salladı. "Hükümdarlar belirli... kombinasyonlar talep ediyor. Savunmalarına katkıda bulunmak veya bir Kaynak'ın yerini almak için. Yeterince güçlülerse, araştırmayı ilerletmek için kullanılırlar."

Araştırmayı ilerletmek.

Ne oluyor lan?

"Ve sen de bunun bir parçası mıydın?" diye sordu Axel sertçe.

Mansel'in gözleri Bree'ye kaydığında Axel de ona döndü.

"Öyleydi," dedi Bree. "Valter'in Kaynağı'yla. Bahsettiği gibi, sonuçların olumlu olup olmadığını bilmiyoruz, ancak şüpheler olumluydu."

"Bana Eviana'nın bir çocuğu olduğunu mu söylüyorsun? Babası sen misin?" diye sordu Axel, Mansel'e bakarak.

Sırtışı geri geldi. "O tatlı Peri, Valter'ın ona söylediği her şeyi yapıyor, tıpkı iyi küçük Kaynak gibi. Onu kontrol altına almamız biraz zaman aldı ama başardık. Theon'un Kaynağı da bu kadar bölgeci olmasaydı aynısını yapardı."

"Geri kalanlara ne olacak?" diye sordu Axel, Mansel'i görmezden gelerek. "Doğan diğer yarı Peri, yarı Miras yavruları?"

Bree omuz silkti. "Bilmiyoruz çünkü her şey söylenti ve fısıltı. Yeterince güçlü değillerse öldürüldükleri söyleniyor. Eğer çok arzulanan bir birlikse, yöneticiler bir çözüm yolu bulurlar."

Peki ya bir mirasçının çocuğu olsaydı?

Axel, Bree, Julius ve Mansel'in Villalar hakkında konuşmaya devam etmelerini dinlerken aklından geçen tek şey buydu. Kat'in çocuğunun bir Arius Mirası'nın bir ateş perisiyle melezlenmesi olduğu ortaya çıktığında, o ve çocuk öldürülecekti. Eğer Kat doğduktan sonra olmuşa...

Olabilecekleri düşünmek bile, boğazına doğru tırmanmaya çalışan safrayı yutmasına neden oluyordu. Katya'yı korumak için öyle bir panik içindeydi ki, tüm bunları tartmamıştı. Onu ve çocuklarını korumak Theon'un görevi değildi. Onun göreviydi. Onu yanında getirmeliydi. Peki ya onu ondan kim koruyacaktı?

"Ve tamamen döndüğünde, eve sadakat yemini edeceksin, değil mi Axel?" diyordu Bree, onu tekrar konuşmaya çekerek.

"Bu neydi?" diye sordu Axel.

Gülümsemesi anlamlıydı. "Sanırım buraya geri dönerek klanıma sadakat yemini etmeyi kabul ettin, değil mi?"

"Daha önce de söylediğim gibi, uyum sağlama sürecinde işleri yavaş yavaş ele almam gerektiğini düşünüyorum."

Yüz hatları karardı. "Onu senin için buldum Axel. Tek isteğim bu iyiliğin karşılığını almandı."

"Onu buldun ama—"

"Daha fazla perişan olmamasına şaşırdım," diye araya girdi Julius, buz gibi gözlerle onu süzerek. "Ölümü yüzünden," diye ekledi. "O gün zindanlarda öyle davrandın ki, onun ölümüyle karşı karşıya kaldığında kendinden geçmiş gibi olurdun."

"Sus Julius," diye azarladı Bree. "Geriye bakmıyor, ilerliyor. Gitmesi daha iyi. Hepimizi hedeflerimizden uzaklaştırırdı ve bununla ilgilenmek zorunda kalırdık."

Bu sözler üzerine tüm taşlar yerine oturdu. Onu bırakmıştı. Kapısını açmış ve onu bulmasına izin vermişti; kana susamışlık ve çılgınlığa kapılıp onu öldüreceğini varsayarak. Theon ve Tristyn orada olmasaydı muhtemelen öldürürdü, ama hepsi onun öldüğünü varsaymıştı.

Peki ya çocuğun varlığını öğrenirlerse?

Buradaki göreviniz, onun savunmasız olduğu zamanlarda onu güvende tutmak ve korumaktır.

Cienna o zaman bile biliyordu. Ona söylemeye çalışmıştı. Katya hiçbir yerde güvende olmayacaktı. Çocukları da güvende değildi, ama yanlarındaysa bir şansları vardı.

Kimse onun gibi onlar için savaşamazdı. Onlar için fedakarlık yapmazdı. Onlar için kan dökmezdi. Onlar için öldürmezdi.

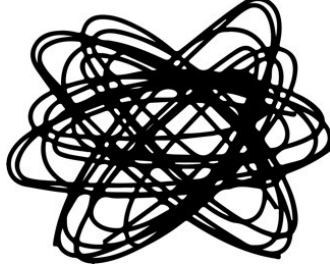
Çünkü onlar onun olacaktı.

Onun koruması gerekiyor.

Onun sevgisi.

Onları seçmek için lanet bir bağa ihtiyacı yoktu.

EVIANA



Bu, şimdiye kadar yattığı en rahat yataktı. Muhtemelen biriyle paylaşmak zorunda kalmadığı için. Küçüktü, sadece bir kişiye yetecek kadar büyüktü ve onu bu kadar rahat kılan da buydu. Elle taciz yok. Tamamen giyinik. Penis yok. Ya da amcık, hatta. Sadece bu yatak ve yalnızlık.

Eviana haftalardır bu odadaydı ama içeri güneş ışığı alan bir pencere vardı. Günde üç öğün yemek veriliyordu. Üzerini gerçekten örten kıyafetler. Valter onu bu bol eşofman altı ve çenesine kadar uzanan bol bir kazakla görse ne düşünürdü? Ne dekoltesi ne de bakılacak belirgin bir poposu? Dehşet verici.

Bu düşünceyle kendi kendine gülümsedi. Hayır, bu düzenlemeleri oldukça beğenmişti. Kendi yatağıyla kendi alanı. Onu büyüsünden alıkoyan bileklerindeki bantları bile umursamıyordu. Zamanından, ilgisinden, bedeninden hiçbir beklenti veya talep yoktu. Sadece huzurlu bir sessizlik.

Valter'in Kaynak bağları boyunca aralıksız gevezeliği hariç.

İç çekerek karnının üstüne döndü ve adamın son bir saat içinde Tessalyn'e onuncu kez küfür ettiğini duydu.

Seni hala zincire mi vurdular? Bana sürekli bakıldığını söylüyor, diye sordu kefaleti indirirken.

Eviana, kelepçelere baktı. Onlara pranga demezdi ama erkeğin sanrılarıyla yaşamasına izin vermeyi uzun zaman önce öğrenmişti. Tatlı ve anlayışlı davranması, onun gardını indirmesini sağladı.

Evet, efendim, diye cevap verdi, ayaklarını havaya kaldırıp kollarını uzatarak. Bana hiçbir şey söylemiyorlar.

Yalan değildi. Kimse onunla hiç konuşmadı. Bir Legacy tek kelime etmeden yemeklerini getirdi. Oda bir hapishane hücresi değildi, ama kesinlikle lüks bir süit de değildi.

Buradan çıktığımda sen ve ben intikamımızı kan ve canla alacağız, diye hırladı Valter başını aşağı doğru.

Kulağa harika geliyor, efendim.

Ve tanrılar adına, öyle de oldu.

Tek hayali, ona karşı intikam almaktı. Onu her türlü insanla her türlü şeyi yapmaya zorladığı için. Her türlü insana.

Onu olduğu canavara dönüştürdüğü için.

Onu bu lanet olası dünyaya masum ve mükemmel bir şey getirmeye zorladığı için.

Onu sevmeye zorladığı için.

Onu umursamaya zorladığın için.

Ne yaptığını biliyordu ve o da onun ne planladığını biliyordu.

Kapının çalınmasıyla ayağa kalktı. Akşam yemeği için çok erkendi. Öğle yemeği daha bir saat önce servis edilmişti. Odanın ortasında durup, onlarca yıldır oynadığı role büründü. Elleri kenetlenmiş, gözleri yerde. Servise hazır.

İyi ve ağırbaşlı.

Mükemmel Kaynak.

Onu güvende tutacağından hiç şüphesi yoktu. O bir Lord'un Kaynağı'ydı. Sonunda onu almaya geleceklerdi. Efendisinin sırlarını ifşa etmesi için farklı yöntemler deneyeceklerdi. Gerçekten de, bunu daha önce yapmamış olmalarına şaşırmıştı.

Kapı açıldı ve içeri çıplak ayaklar girdi. Tessalyn Ausra'yı küçük alanda dururken ve kapı arkasından kapanırken görünce başını hızla kaldırdı. Son Kaynak İşareti elindeydi. Altın sarısı saçları omuzlarına dökülmüştü ve krem rengi bir elbise giymişti; etek ucu kir içindeydi çünkü kadın mecbur kalmadıkça ayakkabı giymezi. Ve o parlak menekşe gözlere baktığında, Eviana ona bakan çılgınlığı fark etti.

"Merhaba Eviana," dedi Tessa, sesindeki ürkütücü tını Eviana'nın bir adım geri çekilmesine neden oldu.

"Tessalyn," dedi dikkatle. "Sana hiçbir şey söyleyemem. Bağ bunu yasaklıyor."

"Farkındayım," dedi kadın, ortamı inceleyerek. "Burada rahat mısın?"

"Alan fazlasıyla yeterli."

"Ama onunla daha rahat edersin?"

Bu, üstü kapalı bir soruydu ve nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Ondan bilgi mi almaya çalışıyordu? Onu kandırabileceğini mi sanıyordu? Aptal kız. Bunu çok uzun zamandır yapıyordu. Hayatta kalmanın sırrını öğrenmişti: Umursamamak.

Herhangi bir şey hakkında.

Kendi bile değil.

Ta ki Valter onu birine değer vermeye zorlayana kadar.

"Mekânı uygun buldum," diye cevapladı Eviana sonunda.

Tessa'nın bileklerindeki ışık enerjiyle titriyordu ve derisinin altında hapsoldüğü yerde kendi büyüğü değişiyordu.

"Demek ki Efendi'nden sır saklıyorsun," dedi Tessa, başını yana eğerek.

"Neyden bahsettiğini bilmiyorum."

Kadın mırıldanarak cevap verdi. "Sirana Villaları'ndan haber aldın mı?"

İçini anında öfke ve hiddet kapladı ve duygularını bastırdı. "Ne olmuş onlara?"

"Bir katliam oldu," dedi sadece, ama ağzının köşesinde beliren o şeytani gülümseme her şeyi anlatıyordu.

"Hâlâ nefes alıyor musun?" diye sordu Eviana, bir adım daha yaklaşarak.

"Evet," diye cevapladı Tessa, kanepeye doğru yürüyüp dramatik bir şekilde yere çökerek. "Sohbet edelim, Eviana."

Duraksadı, ne yapacağını düşünüyordu. Konuşma Valter'dan saklanabilirdi. Efendisi, Valter'ı kafasından nasıl uzak tutacağını ve bağı nasıl engelleyeceğini çoktan öğrendiğini fark edemeyecek kadar kibirliydi. Sadece her zaman bir şeyler hissettiğinden emin oluyordu. Şu anda, bu konuşmanın ne olabileceği konusunda duyduğu rahatsızlığı hissetmesini sağlıyordu, peki ya heyecanı? Villalar'daki cinayetleri duymanın verdiği o coşkuyu? Valter'ın zerre kadar bile hissetmediğinden emin oluyordu.

"Benim sadakatim onadır," dedi Eviana dikkatlice.

"Elbette," diye yanıtladı Tessa.

Neler oluyor Eve?

Öf. Ona böyle seslenmesinden nefret ediyordu. Hem o hem de 'çiçeğim'. Bunların sevgi dolu isimler olarak kabul edilebileceğini sanıyordu ama Valter her anlamda sevgi dolu olmanın tam tersiydi.

Birisi sana zarar mı veriyor? Bana zarar görmediğine dair güvence verdiler, sanki güçten başka bir şeyi umursuyormuş gibi devam etti.

"İyiym, Lordum," diye cevapladı, odanın karşısındaki Tessa'ya bakmaya devam ederek. "Sadece senden bu kadar uzakta olmanın verdiği rahatsızlık," diye ekledi, egosunu tatmin ederek.

Yatağın ucuna otururken, onun sahte güvencelerini dinlemedi ve arka planda konuşmalarına izin verdi. Bir ışık parlaması belirdiğinde, irkilerek başını çevirdi ve geri döndüğünde, Tessa elinde bir şişe şarap ve iki kadeh tutuyordu.

"İçecek mi?" diye sordu kadın.

Valter ona en son ne zaman alkol vermişti?

Muhtemelen Theon ve Felicity arasındaki Eşleşme Sözleşmesi düzenlemeleri kapsamında, Raven Limanı gözetmenine bir geceliğine verdiği zamandı. Felicity, bunun her zaman, ayrı kalmalarının verdiği bağı hafifletmek için olduğunu söylerdi. Felicity umursamadı. Ona istediklerini yapmalarına izin verdi. Alkol, en azından bir süreliğine, daha da uzaklaşmasına neden oldu.

Valter ona birini öldürmesini söylediğinde de aynı şey olmuştu.

Ya da biriyle seviş.

Veya birine işkence etmek.

Yemek yerken veya uyurken, hizmet ederken veya korurken durum aynıydı.

Valter için hırsızlık yapmıştı. Kendi çocuklarına eziyet etmişti. Sakatlamış ve öldürmüştü. Camların üzerinde sürünmüş ve küllerin üzerinde dans etmişti. Hepsi sadakatini kanıtlamak ve onu güvende tutmak içindi.

Tessa iki kadeh şarabı doldurdu, birini kenara koyduktan sonra ikincisini ona uzattı. Eviana şarabı aldı ama içmedi. Tüm içgüdüleri tetikteydi. Bu bir sınav mıydı? Bir tuzak mıydı? Başarısızlık bir cezaya mı yol açacaktı?

"Gergin olma," dedi Tessa, yüzünde acıma dolu bir ifadeyle.

"Ben asla gergin olmam," dedi Eviana kesin bir dille.

"Asla?"

"Hayır. O kadar çok şey gördüm ve duydum ki, hiçbir şeyin beni gerginleştirmesine izin vermeyeceğim."

"Haklısın."

Saniyeler dakikalara dönüşürken, ikisi sessizce oturuyordu ve Eviana neden burada olduğunu merak etmeden duramıyordu. Bu neyi başarıyordu? Amacı neydi?

"Burada yalnız mısınız?" diye sordu Tessa sonunda şarabından bir yudum alırken.

"Hayır," diye hemen cevapladı Eviana. "Yalnızlığı seviyorum."

"Anlaşılabilir," diye düşündü Tessa, camına tırnağını vurarak. "Ama on yıllardır onunla birliktesin, değil mi? Onsuz olmak şimdi farklı mı?"

"Elbette farklı. Bu nasıl bir soru?"

Tessa kaşlarını çatı. "O burada olmadığında biraz daha açık sözlüsün."

Eviana buna cevap vermedi, elindeki şarap kadehi yoğunlaşmayla boncuk boncuk olmaya başlamıştı.

"İçebilirsin. Ben zehir koymadım," dedi Tessa ağır ağır.

"Theon burada olduğunuzu biliyor mu?"

Tekrar gülümsedi ve bu ürpertici bir şeydi. "Artık efendim değil."

"Bu mümkün değil," dedi Eviana, yalanı fark ederek. "Kaynak bağına ancak ölüm koparabilir."

"Öyle derler," diye iç çekti Tessa. "Ve belki de gerçek bir Kaynak bağı olsaydı, durum böyle olurdu. Şu anki haliyle hâlâ bağlıyız ama bu bağ koptu. Her şey koptu. Hepimiz koptuk."

Burada oturdukça sesi daha da sinirli çıkıyordu.

"Ne istiyorsun? Sana hiçbir şey söyleyemeyeceğimi zaten söyledim," dedi Eviana gergin bir sesle.

"Sana sohbet edecek birini istediğimi söylemiştim. Dex şu anda her yere peşimden geliyor."

"Peki o nerede?"

Tessa omuz silkti. "Saray duvarları arasında biraz daha özgürüm. Ona biraz uyuyacağımı söylemiştim."

"Şimdi Achaz Sarayı'nda mı yaşıyorsun?"

"Burada mı yaşıyorsun? Bilmiyorum," diye düşündü, bardağını bitirmeden önce. "Ama şimdilik burada kalıyorum. Sanırım senin gibiyim. Sadece daha özgürüm."

"Devram'da hiç kimse özgür değildir."

"Kimse mi? Rordan oldukça özgür görünüyor. Hanımlar istedikleri gibi davranıyor gibi görünüyor."

Eviana başını salladı. "En çok tuzağa düşenler onlar. Sürekli arkalarına bakıyor olmalılar. Birileri onları

öldürmek için bekliyor olmalı." Sonra ekledi: "Ya da hapse atabilirler."

Tessa mırıldanarak kadehine biraz daha şarap koydu. "Peki sen bu ölçekte nerede yer alıyorsun?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Onları kurtarır mıydınız yoksa öldürür müydünüz?"

"Efendimi kurtarmaya mecburum," diye cevap verdi hiç düşünmeden.

"Evet, mecburen. Ama seçme şansın olsaydı?"

"Hayır."

Tessa başını salladı ve tırnağına tekrar vurdu. "Villalarda ne kadar zaman geçirdin?"

"Benden ne istendiyse."

Çenesini eline dayayıp, "Kızınız doğduğundan beri orada mısınız?" diye düşündü.

"Kızım yok."

"Hayır mı? Adınız dosyadaydı. Bir kadın. Dokuz yıldır. Şu anda Serafina Malikanesi'nde misiniz?" diye sordu Tessa, gözlerinde bilmiş bir ifadeyle.

Orada mıydı? Valter ona asla söylemezdi. Eviana ona meydan okumayı aklından geçirdiğinde onu sadece bir tehdit olarak kullanırdı. Yaptığı her şey o çocuğu zarardan korumak içindi ve şimdi nerede olduğu ona söylenmişti.

Tessa'nın yüzündeki ifadeye bakılırsa, kadın ne yaptığını çok iyi biliyordu. O zaman zekice bir hareketti. Biraz da delirmiş gibiydi ama Devram'da kim delirmezdi ki?

"Çocuğum yok," dedi Eviana, konuşmanın bu kısmını Valter'e duyurarak. Valter, eğer itiraf ederse kızının bir saat içinde öleceğini açıkça belirtmişti.

Ne kadar da sadıksın, çiçeğim, diye övdü bağı.

Gözlerini devirdi ve Tessa kahkaha attı.

Sonunda Tessa ayağa kalkıp kollarını başının üzerine uzatana kadar tekrar sessizliğe gömüldüler. "Bu harikaydı," dedi, boşalmış bardağına hafifçe vurarak, hâlâ yarı dolu olan şarap şişesinin yanına koydu. Onu... burada

bırakmayacaktı, değil mi? "Senin arkadaşlığını çoğu kişiden çok daha iyi buluyorum."

Ne tuhaf bir açıklama. Neredeyse hiç konuşmamışlardı.

Tessa kapı koluna uzanırken Eviana, "Villalar. Herkes öldürüldü mü?" dedi.

"Sadece safkan Legacy," diye cevapladı ve ona doğru döndü.

"Bunu nereden bilecekler?"

Tessa omuz silkti ama parmaklarının arasında şimşekler çaktı. "Hiçbir fikrim yok."

"Ve hepsi öldürüldü mü?"

"O sırada hepsi duvarların içindeydi."

"Desiray mı?"

"Bana onun ölümünün özellikle acımasız olduğu söylendi," diye cevapladı Tessa, gözlerinde sadece öfke parlıyordu.

"Peki ya Mansel?" diye sormadan edemedi.

Tessa kaşlarını çatı. "Onun senin için kim olduğunu biliyorum ama o gece orada olup olmadığını söyleyemem. Onu tanımıyorum."

Bunun üzerine göğsünde bir hayal kırıklığı kabardı, ama sorun değildi. Ölmüş olsaydı iyi olurdu ama onun umurunda değildi. Onun umurunda olan sonsuza dek turkuaz gözlü ve kıvıllı saçlı çocuk olacaktı. Sonunda intikamını alacaktı, ama o çocuğun bu felaketten tamamen kurtulacağından emin olana kadar.

"Tessa," diye seslendi Eviana kapı koluna tekrar uzandığında.

"Evet?" diye sordu, omzunun üzerinden bakarak.

"Umarım önlemler alınıyordur," dedi Eviana bakışlarını kaçırmadan. "Miras'ı korumak için."

"Elbette," dedi Tessa, şeytani bir sırıtışla. "Herkesin olabileceklere hazırlıklı olduğundan emin oluyoruz. Herkesin başkalarının da yardımı gönderilebileceğini anladığından emin olmak istiyoruz. Herkesin müttefiki düşmandan ayırt edebilmesini sağlamak istiyoruz."

"Sohbetimizden keyif aldım," dedi Eviana, hâlâ dolu olan şarap kadehini ona doğru eğerek.

"Bunları bir alışkanlık haline getirmem gerekecek," diye cevap verdi göz kırparak.

Ve sonra kapıdan içeri süzüldü, diğer tarafta ona dik dik bakan bir erkek vardı. Tessa onu fark etmedi. Onu peşinden sürüklemeye bıraktı. Kapı tekrar kapanmadan önce gördüğü tek şey buydu, onu hapseden büyüler yerine oturuyordu.

Ama Tessalyn beklediği gibi değildi.

Küçük pencerenin yanında durup şarabını yudumlarken bunu düşünüyordu. Pencere, kimsenin girip çıkabileceği kadar büyük değildi ama etrafındaki bitki örtüsünü görebiliyordu. Büyüsü, onu kullanmak için kıvranıyordu. El altında o kadar çok bitki vardı ki. Elbette kendi büyüsünü yaratabilirdi, ama etrafındaki kaynakları kullanmak çok daha az yorucuydu.

Herkesin dost ile düşmanı ayırt edebilmesini sağlamak.

Kimin hangi tarafta olduğu umurunda bile değildi. Tek derdi o çocuğu korumaktı. Kimin kanının, nasıl döküldüğü umurunda değildi. Kendisinden beklenen rolleri oynamış ve bilgi almak için ihtiyaç duyduğu kişiyle yatmıştı. Sırtlarına kazıklar saplamış, boğazlarına bıçaklar geçirmişti. İçerideki herkesle birlikte her şeyi yerle bir etmiş ve başkalarının günah işlemesine izin vermişti.

Çünkü bir gün intikamını alacaktı.

Bir gün bundan daha fazlasına sahip olacaktı.

Eviana şarap şişesini alıp hepsini kadehine boşalttı. Şişe taşı, yere döküldü ve halıya nüfuz etti. Buradaki beyazların üzerinde kırmızı bir leke oluştu.

Tessa'nın kan davası ya da planları umurunda değildi ama eğer Valter olmadan buradan çıkmanın bir yolunu sunuyorsa, kabul ederdi. Ne yapması gerektiği önemli değildi, her şeyi yapardı.

Senden bilgi almaya kim çalıştı Eve?

Rordan'ın casuslarından biri, diye cevapladı, taşan şarap kadehinden bir yudum alırken. Yıllar boyunca onu kabul etmeye zorladığı birçok pazarlığı ve yemini atlatmaya yetecek kadar yarı gerçektir bu.

Ve? diye bastırdı.

Sırlarınız her zaman bende güvendedir, efendim.

İşte benim güzel çiçeğim.

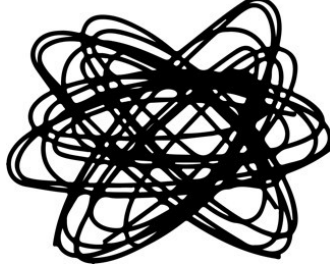
Eviana gülümseyerek boş şarap şişesini alıp küçük banyoya taşıdı. İçinde hareket edecek yer yoktu. Bir tuvalet, ayaklı lavabo ve içine zar zor sığabileceği kadar küçük bir duş için yeterince büyüktü. Sesi bastırmak için suyu açtıktan sonra şarap şişesini lavabonun kenarına çarptı. Şişenin ağzını hâlâ tutuyordu, ucundan sivri cam parçaları çıkıyordu. Şişeyi dikkatlice lavaboya koyduktan sonra bir el havlusu aldı. Kendi kendine mırıldanarak yerden cam kırıklarını toplayıp havluya sarmaya başladı. Sonra havluyu alıp yatağın altına kadar kaydırды.

Ne olursa olsun hazırlıklı olmak lazım.

Tekrar yatağa çöktü, bileğini kaldırıp üzerindeki koyu renkli bandı inceledi. Bunları takmaya zorlanalı uzun zaman olmuştu. Valter onu asla savunmasız bırakmazdı. Güzel çiçeği, kendisi ve planları için fazlasıyla önemliydi.

Yazık ki çiçeği güzellikten çok zehirmiş.

TESSA



"Tanrılar aşkına Dex. Ben yıkanacağım. Beni banyoya kadar takip edemezsin," diye çıkıştı Tessa, Dex odasına kadar onu takip ettiğinde.

Birkaç gün önce uyukladığı yalanını söyleyip bunun yerine Eviana'yı görmeye gittikten sonra, Dex onu neredeyse hiç gözünden ayırmamıştı. Luka'nın odasına uyumak için bile gidememişti, başka bir yere gizlice gitmeyi bırakın. Rordan, Dex'in ona göz kulak olacağını söylediğinde yalan söylemiyordu, ama bunun saraydan çıktıklarında olması gerekiyordu. Saray içinde değil. Bu, Theon'un onu rahat bırakmadığı zamanlardan farklı değildi, ama en azından Theon orgazmlarla geliyordu.

Durun. Hayır. Burada oturup onunla Arius Evi'nde olmanın bundan daha iyi olduğunu düşünmeyecekti.

"O zaman Oralıa'yı getireyim," diye karşı çıktı Dex. "O da seninle orada oturabilir."

"Küvette ne yapacağımı sanıyorsun Dexter? Bir ölümlü bulmama izin vermiyorsun, bu yüzden her şeyi kendim halletmek zorundayım," diye tükürdü.

"Tessa, en son biriyle sevişmeye gideceğini söylediğinde iki Legacy'yi öldürmüştün. Birkaç gün sonra geri dönüp Villalar'ı kirletmiştin."

"Bunların hiçbirinin kanıtı yok," diye homurdandı.

"Kanıt olsun ya da olmasın, bu senin hatan. Bu karmaşayı sen yarattın ve bir kez daha ben temizliyorum."

Gücü ona çarptı ve onu odanın öbür ucuna, duvara fırlattı. Duvardan aşağı kayarken küfürler savurdu ve başının arkasını ovuşturdu. Tessa öne doğru yürüdü ve adam başını geriye atıp ona baktı.

"Senden hiçbir şeyi temizlemeni istemedim," dedi, sesi fazla sakindi. "O rolü kendi üzerine aldın. Hep aldın çünkü nedense beni kendi sorumluluğun altına almayı kendi üzerine aldın." Başını yana eğerek adamın karanlık bakışlarını sildi. "Ama bu da doğru değil, değil mi?"

"Neyden bahsediyorsun Tessa?" diye iç çekti, kolu yana düşerken. "Arius Krallığı'nda çok acı çektiğini biliyorum ama bizi gerçekten bu kadar uzaklaştırdı mı? Sana karşı çalıştığımı mı düşünüyorsun?"

Neşesiz bir kahkaha attı. Bir yanı, o küçük saldırıyla kanatlarının ortaya çıkmasını ya da belki de çaldığı gücün bir ipucunu görmeyi umuyordu. Kendini yakalamak için sözde hava büyüsunü bile kullanmamıştı. Artık bunda ustalaşmış olması gerekiyordu.

"Bize bunu yaptın Dexter," diye tısladı, parmağını ona doğrultarak. "Bana her tepeden baktığında ve kendimi kontrol edilemez bir karmaşa içindeymişim gibi hissettirdiğinde bunu yaptın. 'Karmaşamı düzeltme' bahanesiyle beni aşağıladığında ve ayağa kalkmama izin vermediğinde bunu yaptın. Dudaklarından dökülen her yalan ve benden sakladığın her sırda bize bunu yapmaya devam ediyorsun."

Onun bu çıkışı karşısında koyu gözleri kocaman açılmıştı ama şimdi öfkeyle doluydu. "Sana ne yalanlar söyledim Tessa?" diye sordu, o kadar çabuk ayağa kalkmıştı ki, Tessa birkaç adım sendeledi.

"Hangi yalanları söylemedin ki?" diye karşılık verdi.

"Yaptığım her şey seni güvende ve şımartılmış tutmak içindi," diye alay etti. "Yaptığım her şey seni her zaman

olman gereken şeye hazırlamak içindi."

"Her şeyi benden sakladığın için!" diye haykırdı. "Değersiz ve istenmeyen biri olduğumu düşünmeme izin vererek. Berbat olduğuma ve yaptığım her şeyin yanlış olduğuna inanmama izin vererek. Şimdi bile burada oturup beni azarlıyor, işleri benim için nasıl düzelteceğini söylüyorsun."

"Çünkü öyle yapıyorum!" diye bağırdı. "Sen beni tanımadan çok önce bile senin işlerini düzeltiyordum."

Ve işte oradaydı.

Beklediği hata buydu ve o da bunu biliyordu.

Ona bakarken gülümsemesi saf bir nefretti. "Bana yalan söylemediğini bir kez daha anlat," dedi fazla yumuşak ve ölümcül bir tonla.

"Seni korumak için," diye hırladı.

Yine neşesiz bir kahkaha attı. "İşte tıpkı Theon gibi konuşuyorsun, ama o asla olduğundan başka biriymiş gibi davranmadı."

Işık parladı, arkasında bir portal belirdi.

"Tessa, bensiz gidemezsin," dedi Dex öne doğru sendeleyerek ama gücü ona yine çarptı. Bu sefer duvara daha sert çarptı, gövdeleri çarpmanın etkisiyle sarsıldı. "Achaz Lordu—"

"Benim efendim değil," diye alaycı bir şekilde sırttı ve portaldan geriye doğru adım attı.

Dönüp Arius Evi'nin arkasındaki bahçelere baktı. Ahırların ve kulübelerin olduğu patikanın hemen aşağısındaydı ve şu anda tek yapmak istediği Roan'la oturmaktı. Kalkanları yerindeydi, böylece Luka ve Theon, İzleme İşareti'ni kullanmadıkları sürece nerede olduğunu bilmeyeceklerdi.

Hâlâ antrenman kıyafetleriyle idiler, ama soğuk havayla ona yapışmışlardı. Patikadan aşağı inerken ilk kez botlarını giymişti. Roan'ı bulunca çıkaracaktı.

Onu kulübelere götürecek köşeyi döndüğünde, tamamen hareketsiz kaldı. Kulübelerin ötesinde, dağlara doğru

uzanan açık bir alan vardı. O alanı biliyordu. Theon'dan kaçmaya çalıştığı gün, sanki bir ömür önceymiş gibi hissettiği o gün, oradan koşarak geçmişti. Ama Theon orada, etrafında iki tazısı dörtnala koştururken, Roan kenarda oturmuş izliyordu. Kurdu ona döndü, ama yakındaki bir ağacın arkasına fırlarken başını salladı. Gözden uzak durarak yaklaştı, tazılardan biri onu görürse ne yapacağından emin değildi, ama efendileriyle meşgul görünüyordular.

Sonunda kulübelere vardığında, köşeden bakabileceği noktaya kadar bina boyunca ilerledi. Buradan sadece daha iyi görmekle kalmıyor, aynı zamanda Theon'un ne dediğini de duyabiliyordu.

"Bırak da bunu Rigel halletsin, Kacela," diye azarlıyordu.

Tessa, onun bir top veya sopa fırlatmasını bekliyordu ve fırlattı. Bir nevi. Karanlığı, omzunun hemen yanında havada mürekkep gibi bir küre halinde birleşti ve sonra büyüün içinden bir top fırlayıp uzaklara doğru uçtu. Rigel havalanırken heyecanla ciyakladı, Kacela ise Theon'un yanında oturduğu yerden huzursuzca inledi.

Yanına çömeldi, kulaklarının arkasını kaşdı.

"Hepimiz senin en iyisi olduğunu biliyoruz," diye teselli etti. "Hadi ona bunu verelim, olur mu?"

Tekrar sızlandı, zıplamadan önce eline yaslandı ve onu kışına devirdi. Theon bir gürültüyle ve mırıldanarak küfür etti ve Tessa kahkahasını ele vermeden önce yuttu. Tazının ön patileri göğsündeydi, Theon büyüünü kullanarak onu tahrik ederken Tessa'nın kuyruğu sallanıyordu. Siyah tutamlar şakacı bir şekilde kuyruğunu, karnını ve kulağını çekiştiriyordu. Sihire karşı ciyakladı ve Theon onunla oynarken... güldü. Rigel'in topla tekrar ortaya çıkıp topu ayaklarının dibine bırakması bir dakika daha sürdü. Kacela geriye yaslandı ve Theon'un doğrulup diğer tazıyı topu aldığı için övmesine izin verdi. Ama o ayağa kalkmadı. Dizlerini bükmüş, dirseklerini dizlerinin üzerine dayamış bir şekilde sahaya bakarak oturdu. Ne yapıyordu?

Kacela yaklaştı, dirseğine hafifçe dokundu, sonra başını kolunun altına sokup yanına oturdu. Sadık bir yoldaştı. Tıpkı kurtlarının ona olduğu gibi. Tessa, Rigel'in yanında yatarken ikilinin oturmasını izledi. Kacela'dan hafif bir inilti geldi ve Theon iç çekti.

"Ne zaman tekrar avlanabileceğimizi bilmiyorum," dedi, sanki tazı onunla konuşmuş gibi. "Axel'ı takip edebilirdin ama o seçimini yaptı. Bunu yapmasına izin vermek yanlış gelse bile, onu ancak belli bir süre koruyabilirim."

Axel'le konuşmuş muydu? Onu görmüş müydü? Tessa ona bilgi vermişti ama o bu bilgiye göre hareket etmiş miydi? Luka ona hiçbir şey söylememişti ama zaten neden söylesindi ki?

Kacela yine kısık bir inilti çıkardı ve Theon acı bir kahkaha attı. "Bu aralar her şeye vaktim yok. Çok fazla yeni sorumluluk ve endişe var. Neredeyse hiç uyumasam bile, gün içinde yeterli zamanım yok. Axel'a yardım edecek vaktim kalmadı. Krallığıma yardım edecek vaktim kalmadı. Onunla geçirecek vaktim kalmadı."

Tekrar iç çekerek, ayağa kalkmadan önce tazının başını okşadı ve topu havaya kaldırdı. Roan'ın yattığı yere doğru ilerledi ve kurt, onun yaklaşmasıyla başını kaldırdı.

"Ne dersin Roan?" diye sordu Theon, topu birkaç kez havaya atarak. "Bugün deneyecek misin?"

Kurt, parlayan gözlerini kırpmadan ona bakıyordu.

"Ona hep aynı eski haberlerden farklı haberler vermeyi çok isterdim," diye ekledi Theon. "Koşmana bile gerek yok. Yürü ve al."

Roan'ın gözleri Tessa'nın gizlendiği yere kaydı, sonra kurt sertçe ayağa kalkmadan önce tekrar Theon'a döndü. Kurt yavaşça topallayarak ilerlerken Roan'ın gözleri yaşlarla doldu.

"O bir çocuk," diye övdü Theon usulca. Topa baktı ama sonra bir karanlık girdabı onu yok etti. "Biliyor musun? Hadi biraz yürüyelim, olur mu?"

Roan homurdandı ve Theon onu okşayacakmış gibi uzandı ama sonra vazgeçip ellerini ceketinin ceplerine soktu. Tazıların yanında çok farklı görünüyordu. Üzerinde kot pantolon vardı, hiç giymediği bir şeydi bu. Yürürken botları donmuş çimenlerde cıtırdadı, Kacela ve Rigel onlara katılmak için koşturdular ve boş tarlada ilerlediler. Yaklaşırlarken Theon, Roan'ın önündeki büyük taşları ve sopaları tekmeledi ve Tessa göğsünün kesinlikle yapmaması gereken bir şey yaptığını hissetti.

Kurda bakmak için soğukta dışarıda olmasına gerek yoktu. Ona bizzat bakması da gerekmiyordu. Bunu yapması için para verdiği insanlar vardı, ama işte buradaydı. Zaman ayırıp Kacela'ya kurduyla yürümek zorunda olmadığını söylüyordu.

"Seninle gurur duyacak, biliyorsun," dedi Theon, Roan'a, ağır ağır yollarına devam ederken. "Yüzünde, kimsenin görmesine izin vermediği o gülümseme belirecek. Gerçek olacak. Bunu sık sık yapmaz, bu yüzden onu tekrar gördüğünde hafızana kazısan iyi olur. Göreceğin en güzel şey bu ve umarım orada olup buna tanık olurum. Bencilce, biliyorum."

Tessa zorlukla yutkundu, geri çekilirken parmak uçlarını gözlerinin altına götürdü. Cesaret edebildiği kadar hızlı hareket ederek, portalından gelen ışığın onu ele vermeyeceği kadar uzaklaşana kadar geldiği yoldan geri döndü, ama çok fazla şey hissettiği için gitmesi gerekiyordu.

Odasına geri döndüğünde, duygular onu ele geçirince nefes nefese kalmıştı ve onlarla ne yapacağını bilmiyordu. Onlarla hiç uğraşmak zorunda kalmamıştı. Hiç de istememişti. İşte tam da bu sırada diğerlerinin yanında alkol buluyor ya da kendisini meşgul edecek bir ölümlü bulmak için gizlice dışarı çıkıyordu. İşte o zaman içine kapanıyor, her şeyi o kadar derine itiyordu ki hiçbir şeydi. Sadece boş bir kabuk. Hissetmekten daha az acı veriyordu

ve tek istediği, tüm bu lanet olasıca zaman boyunca acı çekmemekti.

Dex gitmişti, şükürler olsun... Tanrılar değil, çünkü onların canı cehenneme. Kader mi? Hayır! Onların da canı cehenneme ve onun için olan amaçlarının da. Fedakarlıkların ve taleplerin de canı cehenneme. Başlangıçların ve sonların da, tüm bu lanet olası hislerin de canı cehenneme!

Elleri saçlarının arasındaydı, uçlarını çekiştiriyordu. Onu yere sağlam basması için her şeyi yapıyordu ama ortada öfke, kafa karışıklığı, çılgınlık ve çaresizlikten başka bir şey yoktu.

Tessa? Tessa, neler oluyor? diye sordu Luka kefaleti indirerek.

Aynı anda Theon'un sesi duyuldu. "Küçük bir fırtına mı? Bize ne yapacağımızı söyle."

Onlara ne yapmaları gerektiğini mi söyleyecekti? Sanki emrindeymiş gibi. Hayır. Bu da başka bir numaraydı. Onu sakinleştirmek, evcilleştirmek için güzel sözlerden oluşan bir seçim daha.

Nefes almaya ihtiyacı vardı ama bir türlü nefes alamıyordu.

Luka, hemen yanına git! diye emretti Theon.

Luka, "Bunları hissetmesi gerekiyor, Theon," diye savundu. "Eğer istemiyorsa..."

Theon araya girdi: "Onları tek başına hissetmesine gerek yok. Ve ben oraya gidemem. Luka, hemen!"

Sonra oradaydı, tam karşısında duruyordu ve Tessa ona dik dik baktı. "Seni sadece o sana gelmeni söyledi diye burada istemiyorum."

Geride durmuş, parlayan safir gözleriyle onu izliyordu. "Bana ne olduğunu anlat, Tessa."

"Hayır," diye tersledi, bileklerindeki ışık hızla yayılarak. Ona doğru uzanıyor ama aynı zamanda geri çekiliyordu. "Sadece git, Luka."

Theon'un emri bağdan aşağı indi ve tanrılar aşkına, şu anda ihtiyacı olan şey buydu. Ne yapması gerektiğini söyleyecek birine, böylece düşünmek zorunda kalmayacaktı. Hissetmek zorunda kalmayacaktı. Ama Luka bunu yapmazdı. Eğer ihtiyacı olan buysa, Theon'a gitmesini söylemişti ve o da bunu yapamazdı. Sıkışmıştı. Tuzağa düşmüştü. Ama bu, başkasının onu koyduğu bir kafes değildi. Kendi yarattığı bir kafesti.

"Tessa, bir nefes al," diye ikna etmeye çalıştı Luka. "Sadece bir nefes. Şu anda yapman gereken tek şey bu."

Bir nefes.

Bunu yapabilirdi.

Ta ki kapı açılıp Dex içeri dalana kadar.

"Burada ne halt ediyorsun?" diye alaycı bir şekilde Luka'ya baktı.

"Gelmemi o istedi," diye cevapladı ve bu bir yalandı, ama umursamadı. İkisi arasında şu anda görmek istemediği tek kişi oydu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Dex'e, gücü yollarını değiştirerek. Çekingen bir şekilde Luka'ya uzanıyordu. Şimdi aniden Dex'e saldırıyor ve onu geriye doğru savuruyordu.

"Tanrılar aşkına, Tessa. Bugün yeterince drama yaşamadık mı? Sana Elowyn'den çay getirdim," dedi Dex, tüm bunlardan duyduğu hoşnutsuzluk açıkça belliydi.

"Çay mı?" diye tekrarlardı Luka. "Öğle vakti."

Ama Tessa umursamadı. O çay onu yormuştu. Bırak uysun. Uykusunda da bir şey hissetmesine gerek yoktu.

Öne doğru sendeledi, elindeki çayı alıp büyük bir yudum aldı. İçerken dili ve boğazı yandı ama bir yudum daha alırken fark etmedi.

"Tessa, dur!" dedi Luka, bardağı ondan almaya çalışırken, o çoktan bardağı devirmiş ve hepsini içmişti.

Sonra dünyası dönmeye başladı.

Fincan elinden kaydı, porselen yere düşerken paramparça oldu. Sendeledi, küçük parçalar ayaklarının

altını kesti. Dizlerinin üzerine çökmeye başladığında onları hissetmedi. Büyük eller onu yakaladı, kucaklayıp geniş göğsüne yasladı.

"Ona ne verdin?" diye hırladı Luka.

"Elowyn'in içerikleri artırdığını söylememe fırsat vermedi," dedi Dex. "Çok hızlı içti."

"Ona ne yapacak?"

"Sadece uyuyacak. Derin bir uyku," dedi Dex, kayıtsız bir sesle. "İyi olacak."

"Hiç de iyi değil," diye karşılık verdi Luka. "Defol git."

"Beni dışarı atamazsın," dedi Dex ve Tessa onun tam boyuna gelmesini izledi. "Ona göz kulak olmam için görevlendirildim. Sen de çık dışarı."

"Hiçbir yere gitmiyorum."

Sözleri, göğsünde hissettiği derin bir hırıltıyla harmanlanmıştı. Yukarı baktığında, hafif bir duman izi gördü ve ondan uzaklaşmaya çalıştı.

"Beni indir. İyi olacağım," diye mırıldandı.

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye tekrarlardı Luka, onu yatağa taşıyarak. Ayakkabılarını çıkarırken onu tuttu ve ardından yavaşça battaniyenin üzerine bıraktı. Luka yanındaki yatağa tırmandığında itiraz etmeye başladı, ta ki Theon'un sesi zihninde yankılanana kadar.

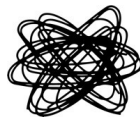
Bırak o seninle ilgilensin, Tessa. Bir kereliğine de olsa birinin seninle ilgilenmesine izin ver.

Keşke onun yerine sen olsaydın, diye sordu, uyku onu pençeliyor ve aşağı çekiyordu.

Çaresizce.

O zaman geriye mübarek karanlıktan başka bir şey kalmadı.

Ve orayı çok sevdi.



Etrafında ölüler vardı, fırtına yavaşlarken yağmur hafif bir çiselemeye dönüşüyordu.

"Bu taraftan, Tessalyn."

Döndüğünde, Rordan'ın Pantheon'a girmesi için işaret ettiğini gördü. Tereddütle bir adım attı, çıplak ayakları yağmur, çamur ve kan karışımıyla ıslanıyordu. Kayıp neredeyse düşecekken, bir el dirseğini yakaladı. Başını kaldırıp baktığında Dagian'ı orada buldu; her zamanki gibi ifadesiz bir yüz ifadesi vardı. Sasha yanındaydı, bembeyaz yüzüyle efendisini görev bilinciyle takip ediyordu.

Rordan onları koridorlardan geçirdi ve Tessa, Rordan'ın onları nereye götürdüğünü anladı. Pantheon'un ortasında bir ayna vardı. Bir zamanlar Achaz'la konuştuğu ayna. Odaya girdiklerinde, Dex, Oralıa ve Brecken'in orada olduğunu görünce durakladı. Hepsinin omuzlarında farklı renklerde tüylü kanatları vardı. Ellerini arkalarında kavuşturmuş, komutanlarını bekleyen savaşçılar gibi duruyorlardı. Birkaç Avcısı da odanın etrafında dolaşüyor, havayı heyecanlı bir vızıltı dolduruyordu.

"Buraya gel, Tessalyn," dedi Rordan, ona yaklaşmasını işaret ederek.

Hemen hareket etmeyince, Dagian kolundan çekti. Bu sefer kendi ayaklarına takıldı ve Rordan'ın yanında dururken dengesini sağladı.

"Onu çağırın," diye emretti Achaz Lord.

Kaşları çatıldı. "Kimi arayacaksın?"

"Kim olduğunu biliyorsun," dedi. "İyi iş çıkardın. Buradaki amacını yerine getirdin. Bu alemde artık tek bir damla Arius kanı bile yok."

"Hala nefes alıyorum" diye savundu.

El sallayarak onu geçiştirdi. "Sen istisnasın ve artık onlar gittiğine göre, buraya gelebilir."

Şimdi daha da kafası karışmıştı. "Buraya gelemes. Tanrılar buraya gelemes."

"Artık onu durduracak kimse yok. Ara onu, Tessalyn," diye tekrar emretti Rordan.

Hâlâ hareket etmediğinde, Avcılarından biri öne doğru süzülerek elini uzattı. "İzin verin efendim."

Elini kaldırdı ve bir anda avucuna bir hançer saplandı. Avcı, topuklarını yere vururken onu öne doğru çekti.

"Hayır! Bekle!" diye bağırdı. Bu doğru değildi. Bir şeyler ters gidiyordu.

"Amacın bu evlat," diye azarladı Rordan. "Her şey bu ana kadar geldi."

Avcı, kanlı avucunu Achaz sembolüne bastırdı, ancak onu bıraktığında elini aşağı kaydırды. Kan birden fazla sembolü kapladı ve Avcı dehşet içinde tısladı.

"Işık Kralı'ndan fazlasını çağırırsan," diye fısıldadı Avcı. "Mutsuz olacak."

Ayna karanlık ve ışık, ateş ve gölgelerle dönüyordu. Bir dakika sürdü ama sonra Achaz oradaydı. Altın rengi gözleri ona bakıyordu, dudaklarında ürpertici bir gülümseme belirdi.

"Aferin torunum," diye övdü, derin sesi onu sararken. Gözleri ondan ayrılıp omzunun üzerinden bir şeye odaklandı. "Hepsi öldü mü?"

"Sadece o kaldı," diye cevapladı bir Avcı.

Arkasına baktığında, odadaki herkesin diz çökmüş olduğunu gördü. Tıpkı Perilerin bir Miras'ın huzurunda diz çökmesi gibi.

"Ve beni içeri sadece o alabilir," diye cevapladı Achaz, bakışlarını tekrar aynaya çevirerek. "Kaptan, devam edin."

Onu kimin ittiğini görmedi. Denedi. Tanrım, dönüp bakmaya çalıştı ama bir eli ensesinden sıkıca tutarak onu aynaya doğru iterken, diğeri bileğini sıkıca kavramış, elini aynaya doğru bastırıyordu.

"Hayır!" diye bağırdı, gücü alev alev yanıyordu ama pek bir şey olmadı. Tekrar denedi. Roan ve Nylah neredeydi? Yüzlerce kişiyi öldürdüklerine göre gücü neden bu kadar zayıftı? Tamamen yenilenmesi gerekiyordu. En güçlü halinde olmalıydı.

Yeterince yaklaştıklarında tekmeledi, ayaklarını cama koyup geri itti, ama faydası olmadı. Bir çabayla, hâlâ kanlı olan avucu cama indi. Tam Achaz'ın kanayan elinin yansımalarının üzerine.

Altın ve gümüş kıvılcımlar pürüzsüz yüzeyde uçtu ve Achaz'ın gülümsemesi büyüdü. Ayna çatlamaya devam ederken ileri geri yürüyerek, "Amacında neredeyse başarısızlığa uğradığını duydum," dedi. "Amacında neredeyse başarısızlığa uğradığını duydum," dedi. "Neredeyse..." Başını hızla kaldırdı, gözleri fal taşı gibi açıldı. "Burada ne yapıyorsun?"

Tessa onun kiminle konuştuğunu bilmiyordu, dikkati aynanın diğer tarafında oturan birine yönelmişti.

"Seni kim serbest bıraktı?" diye sordu.

Odada çılgınlıkla karışık melodik bir kahkaha yankılandı. Avcılar hep bir ağızdan tısladılar ve Oralie'nin tiz sesinin, "Her şeyi mahvedecek!" dediğini duydu.

"Çağırdım," dedi bir kadın ve Tessa sanki doğru açığı yakalasa aynanın onun tarafındaki tarafını daha iyi görebilecekmış gibi zorlandı.

"Bunun bir önemi olmamalı," diye tükürdü Achaz.

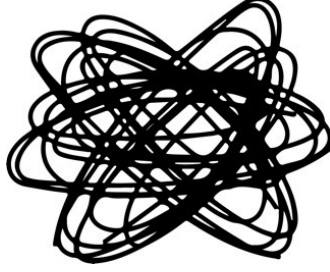
"Ah, ama öyle," dedi, Achaz'a yaklaştığında yüzüne bir gölge düştü. "Çünkü her büyü'nün bir bedeli vardır, bir diyarın kilidini açmak da dahil. Her şey dengeyle ilgili, değil mi Peder?"

Baba?

Tessa öne doğru sendeledi, iki eliyle parmaklarının altında çatlamaya devam eden camı yokluyordu. Biliyordu. Ruhunun derinliklerinde annesinin orada olduğunu biliyordu. Tam oradaydı. Gözden uzakta, ulaşamayacağı bir yerde.

"Bunu henüz bilmeni istemiyor," diye fısıldadı bir kadın sesi kulağına ve sonra Tessa aynadan, odadan ve rüyadan tamamen uzaklaştırıldı.

LUKA



"Hâlâ neden uyuyor?" diye sordu Luka.

Dex, son altı saattir oturduğu odanın karşısındaki bir koltukta oturuyor, gözlerini Luka'nın Tessa'yla olduğu yerden hiç ayırmıyordu. Luka neredeyse hiç kıpırdamamıştı. Sadece kıcı veya bacakları uyuşmaya başladığında yatakta kıpırdandığında ona daha çok sokuluyordu. Altı saat boyunca tek bir yumuşak iç çekme veya sızlanma duymaması, normalde nasıl uyuduğunu bildiği için endişe verici olmaktan öteydi. İşaretlemelerden yeni kurtulurken bile bundan daha fazla hareket etmişti. Luka, Theon'la uyurken bile ona yeterince göz kulak olmuştu ve o acı içinde bile ara sıra yumuşak sesler çıkardığını ve uykusunda hareket ettiğinde kaşlarının çatıldığını biliyordu; sanki hareketin kendisi onu rahatsız ediyormuş gibi.

Ama hepsinden önemlisi, onu hissedemiyordu. Theon da hissedemiyordu. Sonunda başını yumuşatana kadar Luka'yı defalarca aramayı denemişti. Belki de aralarındaki bağ, odanın karşısındaki o piç kurusu onu izlerken Theon'a konuşamayacağını bildirmek için işe yarıyordu.

"Çayın daha yoğun olduğunu söyledim. O, ben ona haber vermeden hepsini içen dürtüsel biriydi," dedi Dex.

"Ve bütün gün burada oturmayı mı planlıyorsun? Başka yapacak bir şeyin yok mu?" diye sordu Luka kesin bir dille.

"O benim görevim," diye cevapladı erkek. Luka bakışlarını ondan ayırmayınca, alaycı bir tavırla ekledi: "Onun senin için ne ifade ettiğini ben de biliyorum."

Bu ne demek oluyordu? Üçlü bağdan haberi olamazdı. Üçü dışında bunu sadece Axel biliyordu. Muhtemelen Cienna da biliyordu, ama ona kimse söylemediği için değil. Lilura da aynı şeyi söylememiş miydi?

Onun senin için ne ifade ettiğini biliyorum, Xan'ın oğlu.

Ama onun Razik olduğunu sanmıştı, bu yüzden hiçbir şey açıklamıyordu. Kardeşi, umursasaydı meseleye biraz ışık tutabilirdi. Ama umursamıyordu.

"Beklediğimiz bir şey değildi ama idare ediyoruz," diye devam etti Dex, sanki biri ona devam etmesini söylemiş gibi. Aslında, erkek sadece kendi konuşmasını duymaktan hoşlanıyor gibiydi ve Luka, Tessa ile nasıl bir zamanlar iddia ettiği kadar yakın olduklarını merak etti.

"Neyle uğraşıyorsun?" diye sordu Luka.

Dex ona sadece alaycı bir gülümsemeyle baktı. Şimdi çenesini kapatmaya karar verdi.

Odaya sessizlik çöktü ve sonraki iki saat boyunca sadece sessizlik hakimdi. İki erkek arasında bakışmalar. Tessa neredeyse hiç kıpırdamadı, ses çıkarması ise hiç mümkün değildi. Gerilim o kadar yoğundu ki, Tessa bunu hissedebiliyordu.

Hala bir şey yok mu? diye sordu Theon bağı indirerek.

Hayır, diye cevapladı Luka. Ve bakıcısı da gitmiyor.

Onu görmezden gel, diye cevapladı Theon. Ben hep öyle yapardım.

Onu asla görmezden gelmedin, dedi kuru bir sesle. Mantıksız bir kıskançlığa kapılmıştın.

Şu an olduğun gibi mi?

Kıskanmıyorum. Sadece sinirleniyorum. Arada büyük bir fark var.

Bağın aşağısında bir eğlence dalgası titredi. Bu çok tuhaftı. Theon'u bu şeyin altında hissetmek istemiyordu.

Luka, "O gitmiyor ve ben de onu tuvalete gitmek için bile yalnız bırakacak kadar güvenmiyorum," diye ekledi.

Ve bana aşırı korumacı diyorlar, diye mırıldandı Theon.

En son onu onunla yalnız bıraktığımda bir tür duygusal çöküntü yaşadı ve şimdi uyanmak istemiyor.

Uyanacak, Luka. Sanırım oradaki herkes buna inanmasa çok daha fazla paniklerdi.

Muhtemelen haklıydı, ama Theon arkadaşlıklarında ne zaman mantıklı biri olmuştu ki? Zaten her zaman mantıklıydı, ama konu Tessa olduğunda değil. Şimdi Luka burada oturmuş, konu Tessa olduğunda ne zaman bu kadar mantıksız davrandığını merak ediyordu.

Eğer kendine karşı dürüst olsaydı, çok uzun zaman önceydi.

Ancak uyandığında bol su içmesini ve sağlıklı bir şeyler yemesini sağlayın, diye ekledi Theon.

Ve işte oradaydı. Neredeyse gülümseyecekti. Keşke Tessa, sorumluluğunda olduğunu düşündüğü konulardaki nevrotik eğilimlerini anlayabilseydi.

Tam bir cevap verecekken odanın kapısı hızla açıldı. Tessa'yı kendine daha da sıkı çekti ve Tessa yüzünü göğsüne gömdü. İçgüdüsel olmalıydı çünkü ses çıkarmadı.

Odaya bir kadın daldı, simsiyah saçları yarıya kadar toplanmış, altın sarmaşıklarla kaplıydı. Uzun boylu ve kıvrak, altın rengi elbisesi soluk tenine tam oturuyordu. Luka'nın, gözlerinin menekşe rengi olduğunu veya büyüleyici bir güzelliğe sahip olacağını anlamak için kadının arkasını dönmesine gerek yoktu. Hatta konuşmadan önce sesinin nasıl çıkacağını bile biliyordu.

"Hepsini birden içmemesi gerektiğinin hangi kısmını anlamadın?" diye tısladı kadın Dex'e.

Dex'in gözleri kısılmıştı ama sendeleyerek ayağa kalktı. "Ne kadar dürtüsel olabileceğini biliyorsun ama yalnız değiliz," dediğinde sesi gergin ve neredeyse kontrolsüzdü.

Dişi döndü, dikkati Luka'ya kaydđ. "Sen," diye tısladı. Dex'e döndü. "Diğerinde ayarlamalar yaptım ama bu farklı bir şey."

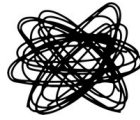
"Bunun ne olduğunu biliyorum," diye karşılık verdi Dex, kadının üst kolunu tutup odadan dışarı sürükleyerek. Kapı arkalarından çarparak kapandı ve saatlerdir ilk kez Tessa'yla baş başa kaldđ.

Ne kadar vakti kaldđđını bilmeden, onu nazıkçe göğsünden ayırdđ. "Tessa? Uyanman gerek bebeğim," dedi usulca, ama nefesi bile değişmedi. "Hadi, ışđđım," diye üsteledi. "Bir şey. İyi olduğunu bilmemi sağlayacak herhangi bir şey."

Gözleri aniden açıldđđında, altın rengi çizgili, parıldayan mor irisleri onunkilere temas ettiğinde ve tanrılar aşkına, ona doğru çekildiğinde bunu beklemiyordu. Gözlerinin kaydđđını hissetti, onunkiler kadar parlak bir şekilde parladđklarını biliyordu.

"Gel gör," diye mırıldandı, kendine ait olmayan bir sesle. Ürkütücü ve ürperticiydi. Büyüsüne kapıldđđında konuştuğu ses. "Hayallerimde yürü," diye fısıldadı, gözleri tekrar kapanmadan önce.

Ve hiçliğe çekildi.



Gözlerini kırpıştırarak etrafına bakındđ, nerede olduklarını anlamaya çalışıyordu. Buradaki sular karanlıktđ, batmakta olan güneşin altında simsiyah parlıyordu. Bu tür suları sadece Arius Krallđđ'ndaki Gece Suları'nda biliyordu. Krallđđın bu kadar derinlerinde ne yapıyorlardđ?

Kurtların hırlamasđ onu dönüp Nylah ve Roan'đ derin bir kavganın içinde buldu. Aslında, kıyının aşağısında, bir kavgadan daha fazlasđ yaşanıyordu. Cüppeli figürler, yarı saydam olanlarla savaşıyordu. Augury ve Tessa'nın Avcıları.

Ve kavganın ortasında, Tessa ve Theon'u seçebiliyordu. Kısa kılıçlarını on yıldan uzun süredir geliştirdiği ölümcül zarafet ve beceriyle savuruyordu. Gücü onu çevrelemişti, sulardan daha karanlık ve yoğun; bir Augury üyesini kılıçla delerken diğeriyle de savuruyordu. Peki ya Avcılar? Tanrılar, Avcılar ziyafet çekiyordu. Altın silahlarıyla insanları delerken heyecanları elle tutulur cinstendi.

Peki ya Tessa?

Kendi silahıyla güzeldi ama uzun süredir eğitim almamıştı. İçgüdüleriyle hareket ediyordu. Kılıcını tutuşu tamamen yanlıştı ama gücüyle bunu telafi ediyordu. Şimşekler çakıyor, ara sıra yere çarpıyor, gök gürültüsü ise üstlerinde gürlüyordu. Theon, gücünü ikisini de korumak için serbest bırakırken onu korumaya çalışıyordu.

Luka ne gördüğünden emin değildi ama koşuyor, onlara geldiğini bağıırıyordu. İkisi de onu duymuyor gibiydi. Kimse de onu göremiyor gibiydi. Avcılar yanından süzülerek geçti. Augury onu fark etmemişti ama yaklaştıkça Tessa ve Theon'un sesini duyabiliyordu.

"Gelecek, Tessa. Savaşmaya devam et," diye emretti Theon, kılıcı hiç durmadan hareket ediyordu.

Tessa, elini kaldırırken başını salladı. Avucundan bir güç yayı yükseldi ve bir Augury üyesini acı dolu bir çığlıkla yere serdi. "Yapmayacak," diye soludu, bir diğeri karşılamak için dönerken. "Çok öfkeli. Affetmeyecek..."

"Gelecek," diye hırladı Theon, onun söyleyeceği şeyi yarıda keserek. "Gelecek, çünkü o bizim kadar biz de onun."

"Eliza ve Razik'i aramalısın," dedi başını sallayarak. Gücünü daha da artırıyor, altın ve gümüş közler etrafında dönerken tüm vücudu parlıyordu. "Gelmeyecek Theon. İhanetim çok derindi."

"Ne yaptıysan yap, Tessa, kıpırda!"

Theon kılıçlarından birini düşürdü, bir Augury üyesi çok yaklaşırken ona uzanıp onu kendine çekti, ama diğeri karşı yönden geldiğini görmemişti. Bir kılıç Theon'un

yanına değmeden hemen önce, Tessa'nın eli adamın boğazına değdi ve adam çığlık atmadan önce, tüm teni siyah bir ağ gibi örüldü. Onu bıraktı ve adam yere yığılırken, gücü daha da parladı.

İşte o zaman Gece Çocukları ortaya çıktı.

Herhangi bir Legacy kadar hızlı ve güçlüydüler, aynı zamanda acımasız ve yetenekliydi. Hareket ederken bulanıklaşıyorlardı; Avcılar bile onlara ayak uydurmakta zorlanıyordu.

"Çok fazlalar!" diye haykırdı Tessa. "Hepsiyle savaşamayız Theon."

"Yapabiliriz, Tessa! Luka gelecek!" diye yanıtladı Theon, düşen kılıcını geri alarak. Karanlık, bir dalga gibi üzerinden yayılarak birkaç vampiri örttü. Karanlık geri çekilince, yerde ölü yatıyorlardı.

"Yapmayacak Theon," diye itiraz etti ona dönerek. "O çok..."

Ama ağzından kan fışkırınca sözleri anlaşılmas bir karmaşaya dönüştü. Theon'la konuşmak için döndüğünde, bir Gece Çocuğu saldırmıştı. Kızıl bıçaklı ve altın kabızalı bir kılıç sırtına saplanmıştı. Dizlerinin üzerine çökerken, vampir kılıcı çekip çıkarmıştı.

Theon kükreyerek Tessa'nın üzerine atladı ve onu kendine çekti. Büyüsü hızla yayıldı, vampiri sardı ve onları daha da yakınlaştırdı. "Onu kılıçla öldüremezsin, ama başarabileceğini düşündüğün için bile ölüm dilemeni sağlarım."

Başlık hâlâ yerindeydi, Luka kimin konuştuğunu göremiyordu ama gülüyorlardı. "Bir tanrıyı öldürmek için yedi tane bıçak gerekebilir, ama onun için sadece bir tane yeterli olmalı."

Başı doğal olmayan bir açıyla yana doğru döndü. Luka, Theon'un büyüsünün önce boynunu kırıp sonra tüm varlığını ikiye ayırmasıyla oluşan çatırtı sesini durduğu yerden duydu.

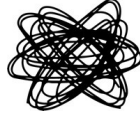
*"Hayır!" diye haykırdı Theon, etraflarına ölüm yağarken.
"Hayır, hayır, hayır! Luka nerede lan?"*

"Sana söylemiştim... Yapmayacak..." dedi Tessa, ama sustu.

Ağzının kenarından kan damlıyordu ve Theon onu daha sıkı tutuyordu, büyüü onu sararken o da ona tutunuyordu.

"Ben buradayım!" diye bağırdı Luka, ama kimse onu duymadı.

Ve bir Avcı altın bıçağı Theon'un sırtına sapladığında başka kimse gelmedi.



Tessa neredeyse iki gün boyunca uyurken, onu içine çeken tek görüntü buydu. O görüntüden çıktığında, Dex ve kadın oradaydı. Kadın öfkeli görünüyordu, Tessa kendine gelemenden odadan çıkmıştı. Dex sandalyesine yaslanmış ama kalmamıştı. Her nedense o gece gitmişti. Her saat başı geri dönmüş ama hiç kalmamıştı. Uyanıp uyanmadığını hiç sormamış, tek kelime bile etmemişti.

Dex artık etrafta dolanmadığı için, iletişim kurmak için telefonlarını kullanmaya geri dönebilirlerdi, ama o ve Theon bağı kullanmaya devam etmişlerdi. İkisi de, bu bağı Tessa'yı arayıp uyandırabileceğini umuyorlardı. Belki seslerine çekilirdi, ama henüz işe yaramamıştı.

Luka uyumamıştı. Tek bir dakika bile. Gözlerini her kapattığında, tek görebildiği, onu içine çektiği görüntüydü. Neden ortaya çıkmasını ki? Özellikle de hem o hem de Theon tehlikedeyse. Bu, Muhafız bağına aykırıydı ve... Tessa ile ne alakası olduğunu bilmiyordu. Onun Muhafızı olması gerekse bile, böyle bir çekim veya çekişme olmamalıydı. İşler böyle yürümüyordu. Ya da belki de öyleydi ve bunu bilmiyordu çünkü yirmi beş lanet yıldır bu

aleimde yalnızdı, türünün tek örneğiydi ve sonunda bir başkası ortaya çıktıığında, o da tam bir pislikti.

"Luka mı?"

Şaşkınlıkla aşağı baktı. Gözleri açıktı -Sargon'a şükür parlamıyordu- ve ona bakıyordu. Bağı aşağısında hafif bir endişe hissedebiliyordu ve bu onu endişelendiriyordu çünkü şu anda bağı engellemeye hiç niyeti yoktu.

"İyi misin?" diye fısıldadı.

"Neden iyi olmayayım ki?" diye sordu, onu daha iyi görebilmek için kıpırdanarak.

"Sen hissediyordun..."

Sözü yarıda kesildi ve devam etmesine fırsat vermeden adam araya girdi. "İyiyim, ışığım. Sen iyi misin?"

Sanki bu hareket çok fazla enerji gerektiriyormuş gibi yavaşça gözlerini kırptırdı.

"Yorgunum. Ve susadım," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

Siktir. Burada su yoktu.

Sana onun için su hazırla demiştim, diye çıkıştı Theon.

Luka gözlerini devirdi ama Tessa'ya baktığında onun gözleri yine kapalıydı.

"Tessa, haklı. Bir şeyler içmelisin. Yemelisin. Biraz hareket etmelisin," dedi Luka.

Bir teşekkür mırıldandı ama hepsi bu kadardı. Bu da onun için işe yaramayacaktı. Battaniyeleri geri attı, serin havanın tenine çarpmasına izin verdi ve çakıl taşlarının hareket etmesini izledi, ama kadın hâlâ kıpırdamadı.

"Kalk, Tessa," dedi ve kendisi de yataktan kalktı.

Ona bir dakika ver. Her zaman bir dakikaya ihtiyacı vardır, dedi Theon. Ona biraz su getir. Ve telefonunu al.

Luka, ona küfür ederek ve bunu duymasına izin vererek, telefonunu komodinin üzerinden alıp bir bardak suyla doldurmak için banyoya gitti. Musluğu kapatırken, telefonu gelen bir aramayla titredi.

"Ne?" diye homurdandı telefona.

"Nasıl?" diye sordu Theon hemen.

"Görünüşe göre susamış."

"Bu havayı boş ver Luka," diye çıkıştı Theon.

İçini çekti, bardağı makyaj masasına koyup yaslanmak için döndü. "Nasıl olduğunu bilmiyorum," diye yanıtladı. "Biz de aynı durumdayız Theon. Onu hissedemiyorum, tıpkı senin hissedemediğin gibi."

"Ama onu görebiliyorsun," dedi Theon ve Luka, çaresizliğin ince perdesini duyabiliyordu. "Nasıl görünüyor?"

"Bilmiyorum çünkü gidip ona su getirmem gerekiyordu," dedi kuru bir sesle.

"Şimdilik bir pislik olamaz mısın?"

Luka tekrar iç çekti, alnını ovuşturdu. "Özür dilerim. Son birkaç... yoğun gündü. İşaretlemeler'den farklı. Ne bekleyeceğimizi biliyorduk. Bu... o değildi."

"Evet, kendini... tuhaf hissetmişsin," dedi Theon dikkatlice.

Bu konuda bir şey söyleyip söylememekte tereddüt ediyordu ama en yakın arkadaşıyla konuşamıyorsa, kiminle konuşabilirdi ki? Theon'a içini dökemiyorsa, gerçekten yalnızdı.

"Beni bir vizyona çekti ve bu... Sürekli böyle şeyler görmeyi nasıl idare ediyor bilmiyorum," dedi Luka sonunda. "Ya bu vizyon? Artık gözlerimi kapattığımda gördüğüm tek şey bu. Onunla bu konuda konuşamadım ama beni içine çekmeden önce birkaç saniyeliğine uyandı."

"Seni içeri mi çekti?" diye tekrarladı Theon. "Açıkla bakalım."

Luka, "'Gel gör' gibi bir şey söyledi. Sonra gözlerini kapattı ve ben onun vizyonundaydım," diye cevapladı.

Theon'un hattın diğer ucunda volta attığını biliyordu, neredeyse tüm parçaları bir araya getirmeye çalıştığını görebiliyordu.

"Aslında onu aramamın sebebi onun vizyonlarıydı," dedi Theon. "Ekayan Adası için geçiş izni aldık. Bugün."

"Bugün mü?" diye tekrarladı Luka. "Bugün ne zaman?"

"Bu öğleden sonra. Sen, ben, Razik, Eliza ve Katya. Tessa için de bir tane aldım."

"Bunu nasıl başardın?"

"Ah, bilirsin işte. Borçlar biriktiriyor ve iyilikler yapıyor," dedi Theon. Duraksayıp sordu: "Sence gider mi?"

Luka, adamın sesindeki umut kırıntısını duyabiliyordu ve bu, su bardağını alıp yatak odasına geri dönmesine neden oldu. "Gitmek isteyeceğinden eminim ama onu oradan uzaklaştırabileceğimi sanmıyorum."

Yatak odasına girdiğinde adımını yarıda kesti. Tessa, yüzünü banyo kapısına dönmüş, gözleri açık bir şekilde onu izliyordu. Battaniyelere uzanmamıştı. Hâlâ günler önceki antrenman kıyafetleriyleydi ve adamın çıkardığı tek şey botlarıydı.

"Ne yapabileceğine bir bak," dedi Theon. "Akropolis istasyonundan öğle vakti planlanmış bir portalımız var."

"Evet, haber veririm," dedi ve telefonu kapatıp kenara koydu.

Luka su bardağını kaldırıana kadar ikisi birkaç saniye birbirlerine baktılar. "Ayağa kalkıp bana hareket edebildiğini göstermeni isteyeceğim."

"Yuvarlandım," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

"Görmedim."

"Sen Theon'dan bile kötüsün."

"Sanırım hoşuna gitti."

Kaşlarını çattı. "Beğendin mi?"

"Evet," diye cevapladı, aralarındaki mesafeyi kapatıp tam yanında durdu. Onu daha iyi görebilmek için sırtüstü döndü ve içindeki bir şey, onun hareket ettiğini görünce rahat bir nefes aldı. "Sanırım bakılmaktan hoşlanıyorsun."

"Kimsenin benimle ilgilenmesine ihtiyacım yok," dedi ve adamın bunu güçlü ve sert bir şekilde söylemek istediğini biliyordu ama yorgun ve bitkin bir şekilde çıkmıştı.

"Katılıyorum," dedi elini uzatarak. "İhtiyacın yok ama bir parçan da umursamıyor. Birinin umurunda olması." Kadın itiraz edemedi ekledi: "Birisi benimle ilgilenecek kadar

umursadığında ben de aynı şeyi hissediyorum. Sadece bir gün içinde düzgün bir şeyler yediğimden emin olmak için bile olsa, çünkü evet, Theon da bazen bu konuda bana sinir oluyor."

Bir şey söylemek için ağzını açtı ama sonra elini uzatarak kapattı. Adam, bacaklarını yatağın kenarından aşağı kaydırduğunda yüzünü buruşturmasını izlerken, oturmasına yardım etti. Neredeyse iki gündür hareketsiz kaldıkları için bacakları muhtemelen fazlasıyla sertti. Yerine oturduğunda, ona suyu uzattı ve her yudumda boğazının nasıl titrediğini izledi. Adam bardağı geri almadan önce bardağın tamamını içti.

"Ne kadar?" diye sordu, bir şeyler içtiği için sesi artık daha net çıkıyordu.

Ne sorduğunu biliyordu. Ne kadar süredir uyuduğunu.

"İki gün," diye cevap verdi.

Parmakları yatağın kenarına kıvrılmıştı, bileklerinin etrafındaki ışık her zamanki kadar parlak değildi. Kendi düşüncelerine daldığını, muhtemelen o saatler boyunca gördüğü tüm görüntüleri düşündüğünü anlayabiliyordu.

"Theon'la konuşuyordum," dedi bardağı bir kenara bırakarak.

"Biliyorum."

"Uyandığınızda kendinizi bunalmış hissetmenizi istemedik."

Başını salladı, ona bakmaktan başka her yere bakıyordu.

"Senden hiçbir şey saklamıyorduk, Tessa. Aslında seni de dahil etmeye çalışıyor."

İnanmaz bir ses çıkardı.

"Ondan, senin vizyonlarına nasıl çekildiğimi araştırmasını istedim ve o da Falein Hanım'la Ekayan Yeraltı Mezarları'nda bir öğleden sonra geçirmek için bir tür anlaşma yaptı," diye devam etti Luka. "Senin için de bir geçiş kartı ayarladı."

Bu, bakışlarının tekrar ona kaymasına neden oldu. "Şu anda buna asla izin vermezdi. Çok büyük bir tehdit

oluşturuyorum. Çok kontrol edilemezim. Bu yüzden... Dex nerede?"

"Bu da beni konuşmamız gereken başka bir konuya getiriyor," dedi Luka. "Burada bir rahibe var. Koyu saçlı. Menekşe gözlü."

"Krallıktaki rahibelerin yarısını tarif ediyorsun, Luka," dedi Tessa kuru bir sesle, sanki hissini test ediyormuş gibi ayaklarını yere dikkatlice koyarken.

"Ama bu çok sinirliydi. Dex'e, sana çayın hepsini birden içirmemeni söylediği halde, ona izin verdiği için onu azarlıyordu."

Tessa omuz silkti. "Muhtemelen Elowyn'di."

"O aynı zamanda beni senin vizyonlarından çekip çıkaran kişidir."

"Ne? Nasıl?" diye sordu Tessa.

"Bilmiyorum ama bu odaya adımını atar atmaz onu tanıdım. Aynı kişi," dedi Luka, Tessa ayağa kalktığı anda içgüdüsel olarak öne doğru hareket ederek. Kolunu beline doladı, onu sabitledi, ta ki Tessa kendi başına kalabileceğini söyleyene kadar.

"Bu hiç mantıklı değil" dedi.

"Bunların hiçbirisi mantıklı değil. Bu yüzden yer altı mezarlarında neler bulabileceğimize bakmak istiyoruz," dedi Luka, onu takip etmeden önce birkaç adım öne geçmesine izin vererek.

"Öğleden sonra yeterli zaman olmaz. Yeraltı mezarları çok geniş," dedi Tessa.

"Ekayan Adası söz konusu olduğunda elimizden geleni yaparız," diye yanıtladı Luka. Sonra tereddüt ettikten sonra ekledi: "Ve alabildiğimiz şey de bu öğleden sonraydı."

Banyonun kapısına yaslanarak ona döndü. "Bu öğleden sonra mı?"

Adam başını salladı ve kadın bakışlarını onun ötesindeki bir şeye dikti.

"Hâlâ iyi hissetmediğini biliyorum, sonra Dexter için endişelenmemiz gerekecek," dedi Luka. "Ama sana geçiş

izni verdi. Bunu planladığını ve büyük ihtimalle katılamayacağını bilmene rağmen yüksek bir bedel ödediğini bil."

Bir kez başını salladı. "Peki Dex nerede?"

"Her saat gelip seni kontrol ediyor." Saate baktıktan sonra ekledi: "Birkaç dakika içinde gelmesini bekliyorum."

Tekrar başını salladı. "Ve yine de gidecek misin?"

"Kalmamı istersen hayır."

Gözleri o zaman onunkilerle buluştu, inceledi ve araştırdı. "Ama sen gitmek istiyorsun," dedi sonunda.

"Doğrudan etkilenen biziz. Vizyonlarınıza çekilen benim. Araştırma sırasında içimizden birinin hazır bulunmasının en iyisi olacağını düşünüyorum," diye onayladı.

"İstedğini yapabilirsin," dedi. "Sen benim değilsin, ben de senin sorumluluğunda değilim."

Ruhundaki ejderha bu sözler üzerine harekete geçti ve Luka, sanki ona fiziksel bir yumruk atmış gibi hissetti. Bu aptalcaydı. Çünkü her iki konuda da haklıydı.

Ne tepki vereceğine karar veremedi kapı açıldı ve Dex odaya girdi. Luka, Dex'in onu uyanık ve yataktan kalkmış halde bulmasının ardından gözlerindeki rahatlama parıltısını fark etti.

"Tessie," dedi Luka'nın yanından geçip onun önüne geçerek. "Nasılsın?"

Tessa ona dik dik baktı ve sadece "Duş alacağım," dedi, sonra banyoya girip kapıyı Dex'in yüzüne çarptı.

Ve Luka memnuniyetle gülümsedi.

Dex, dudaklarında alaycı bir ifadeyle ona döndü. "Çok şey söyledi mi?"

"Sadece senin bir pislik olduğunu söylüyorum," dedi Luka kesin bir dille.

Dex ona alaycı bir bakış attıktan sonra koltuğa geçip Tessa'yı beklemek için oturdu. "Yenilmez olmadığınızı anlayana kadar hepiniz kendini beğenmiş pisliklersiniz."

"Ben asla yenilmez olduğumu söylemedim" diye karşılık verdi Luka.

"Aşırı özgüvenlisiniz. Hepiniz," diye tekrarladı Dex.

Luka'nın onunla önemsiz şeyler hakkında tartışacak vakti yoktu. Bunun yerine, "Tessa, kefaleti indir," dedi. "Kalayım mı?"

Git, diye cevapladı. Bilgiye ihtiyacımız var.

Biz.

Biz demişti ve bu bir... ilerlemeydi.

Bir şeye ihtiyacın olursa bize ulaş, dedi.

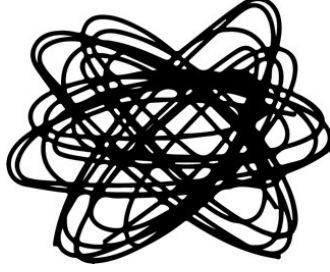
Biliyorum.

Ve o çaydan bir daha içme. Bir damla bile.

Kadın cevap vermedi ve adam odasından çıktığında, içindeki bir şey bu hareketten irkildi. Mantıklı olsun ya da olmasın, kadının kendi sorumluluğunda olduğunu hissediyordu.

Ve bunu bilip bilmemesine, kabul etmek isteyip istememesine bakılmaksızın, onun bir parçası da onun olduğunu biliyordu. Sadece nedenini anlamıyordu.

THEON



Saatine, sonra tekrar telefonuna baktı. Luka'nın buraya gelmesi için sadece birkaç dakikası vardı. Portal bekleyecekti. Sorun bu değildi. Sorun, o yeraltı mezarlarında mümkün olan her saniyeye ihtiyaç duymalarıydı. Geçen sefer tam bir günleri olmuştu. Bu sefer, Falein Leydisi gönülsüzce sadece bir öğleden sonrayı kabul etmişti ve Tessa gelirse, bant takmak zorundaydı. Herkesin taktığı ve sadece büyülerini bastıracak bantlar değil, onun gücünü kesecek taş bantlar. Luka'ya bunu söylememiştir ama onun da gelmesini beklemiyordu.

Luka'nın fuayeden geçtiğini görünce içindeki gerginlik uçup gitti. Birkaç hafta önce malikaneye geldiğinden farklı olarak, takım elbise ve kravatla işe gidiyordu. Saçları geriye doğru toplanmış, ifadesiz ve okunaksızdı.

"Kısa kesiyorum," dedi Theon, belgeleri Fae'ye uzatırken. Tessa'yı yanında göremeyince hayal kırıklığına uğramıştı, oysa tam da beklediği buydu. Yine de onu hissedebiliyordu, sanki fiziksel olarak yanında olamadıkları zamanlarda onu takip edebilmeleri için duygularının bu küçük anını onlara hediye ediyormuş gibiydi. Düşüncelerini duyamıyordu ama onu hissedebilmek bile, şu anda her

şeyden daha fazla çelişki içinde olsa bile, bambaşka bir şeydi.

"Neden bu kadar kısa kestiğimi zaten biliyorsun," diye cevapladı Luka, kağıtlara bakarak. "Bunları nereden aldın?"

"Axel'in adamını kullandım," diye cevapladı Theon.

"Tucker mı?"

"Evet."

"Peki ya elektronik kayıtlar?" diye sordu Luka, belgeleri ceketinin içine sokarken.

"Corbin bizim için halletti," dedi Theon, diğerlerini istasyonun تنها bir köşesine bıraktığı yere doğru yol göstererek. Onları mümkün olduğunca gözlerden uzak tutması gerekiyordu.

Luka başını salladı. "Ya Kat? O buna hazır mıydı?"

Theon tereddüt etti. "Bizimle gelmesine ihtiyacım vardı. Ekayan Adası'nı, özellikle de yer altı mezarlarını bizden daha iyi biliyor."

Luka, ne dediğini tam olarak anlayarak tekrar başını salladı. Ona onlarla gelmesini emretmek zorunda kalmıştı. Gerçekten de çok fazla çaba harcamamıştı ama kadına da bir seçenek sunmamıştı. Eliza'nın sürekli bakışları, bu konuda ne düşündüğünü tam olarak anlatıyordu. Dürüst olmak gerekirse, Theon, Razik ve Eliza ile bu işin nasıl gideceği konusunda fazlasıyla endişeliydi. Eliza bir şeydi, ama Razik'in ona burada bir Peri gibi davranmaması bambaşka bir endişeydi. Onları yeterince uzun süredir gözlemlemişti ve ona düpedüz saygısızlık etmeyeceğini biliyordu.

Ve sonra Razik ile Luka arasında, görüş alanına girdiklerinde hemen artan belirgin bir gerginlik vardı.

"Tessa gelmedi mi?" diye sordu Eliza, yaklaştıklarında ve Theon iç çekerek alnını ovuşturdu.

Neyse ki istasyonun تنها bir köşesinde, kimsenin onları duymayacağı kadar uzaktaydılar. "Bunu yapamazsın Eliza. Beklenen davranışları konuştuk," dedi Theon.

Kaşları çatıldı. "Beklenen davranış mı?"

"Evet," diye çıkıştı Theon, çünkü gerçekten buna vakitleri yoktu. "Bir Miras'la, kendisiyle konuşulmadıkça konuşamazsın."

"Ciddi miydin?"

"Sana anlattığım her şeyde ciddiye dim," diye karşılık verdi. "Ciddi değilsem neden söyleyeyim ki?" Katya ona sadece dik dik bakınca, "Katya'nın dediğini yap. Bunu kaldırabilir misin?" diye ekledi.

Razik tembelce, "Eğer onunla bu şekilde konuşmaya devam edersen, bundan daha fazlasıyla başa çıkacaktır," dedi.

"Ve sen," dedi Theon ona dönerek. "Onun senin ikiz alevin olduğunu biliyorum ama ona bir Peri'den başka bir şeymiş gibi davranırsan, istenmeyen bir ilgi çekersin. Kütüphanelerde bu zamana ihtiyacımız var. Başka bir şansımız olmayacak."

"Sanırım ben de senin yolundan gitmeliyim," diye mırıldandı.

"Hayır," dedi Theon, şaşkınlıkla verdiği tepkiye karşılık ağzının köşesi hafifçe kıvrılarak. "Luka'nın yolundan gideceksin çünkü oraya adım attığımız anda Arius Lordu ben olacağım."

İkisine de cevap verme fırsatı vermedi. Zaman kaybetmeyi bırakmıştı.

Luka'nın "Arkamızdan gelecekler," dediğini duydu ve bir an sonra Luka yanındaydı. Razik de aynı şekilde adımlarını attı ve Theon bundan nefret etti çünkü orası Axel'in yeri ydi. Belki yer altı mezarlarında da bu karmaşayı çözecek bir şeyler bulurlardı.

"Avucunu buraya koy ve güç çağır," dedi Legacy, güvenlik platformuna ulaştıklarında. Theon'un ardından ekranını okuyan adam, "Altı kişilik geçiş Leydi Farhan tarafından sağlandı. Doğru mu?" dedi.

"Evet," diye sabırsızca yanıtladı Theon. "Ama bugün sadece beş kişi var."

"Periler için dokümantasyon," diye emretti elini uzatarak.

Luka, Katya ve Eliza'nın kimlik belgelerini verdi. Theon, Razik'in gücünün taranması gerektiği konusunda olduğu kadar bu konuda da endişeli değildi. Corbin, sahte belgeler yerleştirmek için ağı hacklemekle kalmamış, aynı zamanda kapsamlı da olmalıydı. Adı. Geçmişi. Eğitimi. İkametgahı. Ama Razik elini tarayıcıya koyduğunda Theon'un nefesini tutmasına neden olan şey bunlar bile değildi. Ona, onu bir Anala Mirası olarak göstermek amacıyla en ufak bir ateş yaratmasını söylemişlerdi. Mirasın başka krallıklarda çalışmak üzere sözleşme yapması alışılmadık bir durum değildi ve buradaki plan da buydu. İşin püf noktası, yalnızca alevleri tespit etmesini sağlamaktı, ejderha ateşi kısmını değil, ama Razik'in ikisini ayırabileceği de yoktu.

Miras, ekrana bakarken kaşlarını bir anlığına çattı, sonra bakışları Theon'a kaydı. Bir şey söylemek için ağzını açtı ama Theon karanlığının etrafında kıvrınmasına izin verdi. Sarmaşıklar yerde sürünürken, aynı sarmaşıkların tutamları gözlerinde dönüyordu. Miras, dikkatini Theon'dan Luka'ya, sonra tekrar Razik'e çevirerek zorlukla yutkundu.

"Her şey yolunda görünüyor," dedi Legacy sonunda. "Sistemde ufak bir aksaklık olmuş olmalı."

Theon, platformdan portallara doğru ilerlemeden önce yalnızca bir kez başını salladı.

Yarım saat sonra Katya onları yeraltı mezarlarının rafları arasında gezdiriyordu. Öncekiyle aynı binadaydılar ama farklı bir bölümdeydiler. Katya, Razik ve Eliza'nın yanında kalırken, Theon ve Luka birkaç sıra daha aşağı indiler.

"Tessa nasıl?" diye sordu Theon, raflardaki kitapları incelerken.

"Onu benim kadar iyi hissedebilirsin Theon," diye mırıldandı Luka.

"Evet, ama nasıl görünüyordu?"

"Yorgun."

Theon alaycı cevabını yuttu. Elindeki işe odaklanması gerekiyordu, ama düşünebildiği tek şey oydu.

Düşüncelerini başka yere yönelterek, ne olduklarından bile emin olmadığı birkaç kitap aldı. "Masada görüşürüz," dedi ve köşedeki kararlaştırılmış yere doğru yöneldi. Rahatsız edilme ihtimallerinin en düşük olduğu yerdin burası.

Ceketini çıkarıp, oturmadan önce kollarını dirseklerine kadar sıvadı. Tessa'dan dikkatini dağıtabilecek bir şey varsa, o da tarih ve teorilere dalmak olurdu. Diğerleri yanına geldiğinde neredeyse fark etmedi ve kısa süre sonra masa ağır ciltler, antik parşömenler ve o kadar çok kitapla doldu ki, bazılarını yere koymak zorunda kaldılar. Kat onları buna karşı uyardı, ancak Theon alimlerin gazabına uğrama riskini göze alarak akıllıca bir karar almıştı.

Bu, en son buraya geldikleri zamana hiç benzemiyordu. Kimse konuşmadı. Bir kısmı zaman darlığından kaynaklanıyordu, ama daha büyük kısmı Luka ile Razik arasında yaşanan büyük çekişmeydi. Eliza ve Razik'in diğerlerine değil, aralarındaki bağı küçümsediğinden emindi. Kat ise sessiz ve içine kapanıktı, görev bilinciyle sayfaları çevirip onlar için temin ettiğı kağıda notlar alıyordu. Theon, buraya son gelişlerinden sonra hepsinin kontrol edileceğini biliyordu ve bu sefer hareketlerinin çok daha yakından izlendiğini de biliyordu. Theon ayrıca, kendisinden daha usta olduğu için tercüme edilmesi gereken tüm metinleri ona veriyordu.

Aradıkları şeyle alakası olmayan bilgilere kapılıp kendini okumayı bırakmaya zorladı. Cadılar. Kehanetler. Vizyonlar. Asıl odak noktaları bunlardı, ama tanrılarla, özellikle de İlkler ve Kardeş Tanrıçalarla ilgili her şeyi gözden geçirdi ve sonunda sessizliğini bozdu.

"Devram yaratıldıktan ne kadar sonra Serafina Achaz'a ihanet etti?" diye sordu.

Herkes mesajlarından başını kaldırdı. Katya hariç herkes.

"Ne kadar zaman önce olduğunu bilmiyorum," diye cevapladı Razik, hemen kitabına geri dönerek.

Ama Eliza, "Serafina'nın Achaz'a ihanet etmesi ne anlama geliyor?" dedi.

"Devram yaratıldığında, Serafina Achaz ile eşleştirildi."

"Eşleştik," diye tekrarladı. "Bu nişana benziyor, değil mi?"

"Hassas bir anlaşılmıyordu," diye mırıldandı Katya, hâlâ okumasından başını kaldırmadan. "İlklerin birlikte çocuk yapmaması gerekiyordu. Kaderler bunun dengeyi çok fazla bozacağına hükmetti."

"Ve öyle de oldu," dedi Luka. "Arius ve Serafina'nın sadece iki çocuğu olduğunu kim söyledi?"

"Ben bundan çok, Serafina'yı Achaz yerine Arius'u seçmeye ikna eden şeyle ilgileniyorum," dedi Theon, umursamaz görünmeye çalışarak ama Luka sandalyesine yaslanınca açıkça başarısız oldu.

"Onun vizyonları, Theon," dedi. "Odaklanmamız gereken şey bu."

"Farkındayım."

"Sen misin?"

"Evet," diye çıkıştı Theon. "Ama onlar onun soyundan geliyor. Orada bir şeyler olabilir."

"Tanrı ve tanrıçalara bakacaksan Zinta'ya bak," diye karşılık verdi Luka, kendi kitabına dönerek. "Ve büyücünün kim veya ne olduğunu bul."

"Az önce ne dedin?" diye sordu Eliza, başını hızla kaldırıp gözleri fal taşı gibi açıldı.

Razik de yukarı baktı ve nadiren görülen bir duygu gösterisiyle, yüz ifadesinde bir endişe ifadesi belirdi.

Luka, açıkça kafası karışmış bir şekilde, "Ona Zinta'yı araştırmasını söyledim." dedi.

"Hayır, bir büyücüden bahsettin," dedi Eliza.

"Lilura, Tessa'ya bunu söyledi," dedi Luka. "Vizyonlarını değiştiren bir büyücü var."

"Büyücü mü yoksa büyücü mü?" dedi Eliza, hafif histerik bir sesle.

"Önemi var mı?"

"Evet öyle!"

"Sakin ol, mai dragocen," diye mırıldandı Razik, elini saçlarına götürerek. "Dikkat çekmek istemiyoruz."

"Eğer öyleyse—"

"Bilmiyoruz," diye araya girdi Razik. Luka'ya döndü. "Tam olarak ne dedi?"

"Kesinlikle öyle. 'Vizyonlarını değiştiren bir büyücü var,'" diye cevapladı Luka.

"Birden fazla olabilir mi?" diye sordu Eliza, ikiz alevine bakarak. Theon da etrafına bakınarak bu etkileşimlere tanıklık edecek kimsenin olmadığından emin oldu.

Razik çenesini kaşıyarak düşündü. "Neden olmasın ki?"

"Keşke bir kez olsun Cyrus burada olsaydı," diye homurdandı Eliza.

Razik buna kıkırdadı. "Döndüğümüzde ona bunu söylediğini söyleyeceğim."

Eliza ona pek de etkilenmemiş bir bakış attı.

"Biriniz bize bilgi verebilir mi?" diye sordu Theon, fazlasıyla sinirlenmiş bir şekilde. "Zamanımız kısıtlı zaten."

"Alemimizde hapsedilmiş bir varlık var," dedi Eliza. "Yüzyıllardır orada hapsedilmiş. Son derece tehlikeli ve başkalarıyla anlaşmalar yaparken şartları kendi lehine çarpıtıp kelimelere dökmesiyle tanınıyor. Birinin kanına erişirse, bunu sadece kan büyüsü yapmak için değil, aynı zamanda zihnine girmek için de kullanabilir. Bunu, anıları o kadar değiştirmek için kullandı ki, insan neyin gerçek neyin gerçek olmadığını anlayamaz."

Luka daha dik oturdu. "Anıları değiştirebilir mi?"

Razik, "Bu, vizyonları değiştirmekle aynı şey değil" dedi.

"Açıkça ortada olanı belirttiğin için teşekkürler," diye kuru bir şekilde karşılık verdi Luka.

"Sebepsiz yere heyecanlı görünüyordun."

"Anıları değiştirmek, vizyonları değiştirmekten çok da farklı olamaz," dedi Luka ağır ağır.

"Bir büyü kitabı vardı," diye araya girdi Eliza. "Cadı tanrıçalarının torunları yeni İşaretler yaratabilir. Kitabı iksirler, büyüler ve diğer büyülerle doluydu."

"Vardı mı?" diye sordu Theon, tek kelimedede takılıp kalarak.

"Scarlett çaldı," dedi Eliza. "Sonra geri verdi. Sonra da onu kandırıp geri verdi."

Elbette o deli kadın tehlikeli bir bycyle ölümcül bir oyun oynamıştı.

"Ama başka bir dünyadan Tessa'yı etkileyebilir mi?" diye sordu Theon.

Razik, "Tekrar ediyorum, anıları değiştirmek vizyonları değiştirmekle aynı şey değildir" dedi.

"Ama başka bir büyücü olsaydı..." dedi Kat. Ayağa kalkarken sustu. "Geri döneceğim."

"Bunu yapmalı mıyım...?" diye sordu Luka, Theon'a bakarak.

"Evet," diye cevapladı Theon.

Luka hemen ayağa kalkıp dişiyi takip etti. İzlenmeye ihtiyacı olduğu için değil, Theon'un refakatsiz bir Peri ile bir Miras'ın neler yapabileceğini çok iyi bildiği için.

Diğerlerine dönerek, "İkinizin kardeş olduğu gerçeğini gerçekten tartışmayacak mısınız?" dedi.

Eliza bakışlarını birbirlerine çevirirken, Razik de Theon'a bakıyordu. Ve tanrılar aşkına, bakış Luka'nınkiyle aynıydı. Açıkça belli olan bir rahatsızlık dışında okunamıyordu.

"Bunun seni ilgilendirmediğini düşünüyorum," dedi Razik soğuk bir şekilde.

"Sanırım yle," diye karşılık verdi Theon. "nk sen onun kan kardeşi olsan da, ben onu ailem olarak seçtim. Her şeyi birlikte yaşadık. Yirmi beş yıldır türünün sonuncusu olduğuna inanıyordu. Sonra sen buraya

geliyorsun, sadece bir Sargon Mirası değil, aynı zamanda bir kardeşsin ve zerre umurunda değil, öyle mi?"

Razik kitabına dönerken, "Çok farklı yetiştirilme tarzlarımız vardı. Tanıdığım erkek açıkça ona değer veriyordu ama beni zerre kadar umursamıyordu," dedi.

"Ve bu Luka'nın suçu değil, seni pislik," diye karşılık verdi Theon.

Razik, sandalyesine yaslanıp kollarını kavuşturmadan önce tekrar yukarı baktı. "Sonuçta ne fark edecek, Arius Lordling?"

"Bu ne anlama gelir?"

"Ben burada kalmayacakken birbirimizi tanıyıp yakınlaşmamızı mı istiyorsun?" diye sordu Razik. "Sonuçta bir ilişki kurmamızın bir önemi olmayacak."

Eliza sessizdi, başı öne eğikti ve bir kez olsun itaatkâr bir Peri gibi davranıyordu, ama Theon onun önündeki kitabı okumadığını biliyordu. Her kelimesini dinliyordu ve şimdi de ona sinirleniyordu. Belli ki erkek üzerinde etkisi vardı ve hiçbir şey söylemeyecek miydi?

"Unut gitsin," dedi Theon, kendi araştırmasına dönerek.

Luka ve Katya dönene kadar başka bir şey konuşulmadı. Kendine biraz daha benziyordu; Theon, kehribar rengi gözleri hâlâ çok donuk olsa da, etrafında belli belirsiz vızıldayan o heyecanı fark etti.

Masaya büyük bir cilt koyup açtı. Kitap kadim bir dildeydi, ama Razik'in daha iyi görebilmesi için kitabı çevirmesiyle açıkça bildiği bir dildi. Theon bazı kelimeleri tanıdı, ama ustaca okuyabilecek kadar değil. Çevirmesi biraz zaman alacaktı.

"Bu ne?" diye sordu Razik, sayfayı tarayarak.

"Başka bir binadan alınmış bir kitap," dedi Luka. "Bu yüzden bu kadar uzun sürdü."

Theon ona baktı. "Bunu başka bir binadan almana izin mi verdiler?"

"Tam olarak değil," dedi Luka. "Ama Katya önemli olduğunu söyledi, yani Seyahat etmiş olabiliriz."

"Çünkü önemli," diye mırıldandı Razik, artık tamamen kitaba dalmış bir halde. "Bunların hepsini okudun mu Kat?"

"Tamamen değil ama bir büyücüden bahsetmen aklıma geldi," dedi. Masanın etrafından dolaşp, kitabın üzerine eğilmiş olan Theon ve Razik'in arasına sokuldu. Bir paragrafı işaret ederek, "İşte. Ama bu kelime aynı değil," dedi.

"Eliza, Gehenna'nın soyunu biliyor muyuz?" diye sordu Razik, okumaya devam ederek.

"Gehenna bizim diyarımızın Büyücüsü," diye açıkladı Eliza, Razik'in işini yapmasına izin vermek için sandalyesine yaslandıktan sonra. "Zinta'nın kızlarından biri."

"Biri mi?" diye sordu Theon.

"Tanrılar binlerce, binlerce yaşında. Her birinin sadece bir çocuğu olduğunu mu sanıyorsun?" diye mırıldandı Razik.

"Sorin, Gehenna'nın kendisine sadece büyücü dediğini öğrendi," diye araya girdi Eliza. "Ama tanrılar arasında Zinta, Büyücü olarak bilinir ve Taika ise—"

"Büyücü," diye araya girdi Razik. "Ve buna göre, bazı dünyalar, özellikle de en güçlü olanlar, kendi soyundan gelenlere bu şekilde hitap ediyor."

"Yani Zinta onun vizyonlarını etkiliyor olabilir mi?" diye sordu Katya, yüzündeki bukleleri geriye iterek.

Razik, "Buraya gelemmez" dedi.

"Hayır, ama vizyonları değiştirmek için buraya gelmesi mi gerekirdi? Tanrıların buraya gelememesinin karışamayacakları anlamına gelmediği zaten kanıtlandı," diye savundu Theon.

"Ama buradaki tüm Zinta Mirası göz önüne alındığında, mantıksal olarak büyücü olarak adlandırılabilir kadar güçlü biri olabilir," diye araya girdi Kat. "Özellikle de Maçların düzenlenme şekli göz önüne alındığında."

"Doğru," dedi Theon, daha fazlasını tercüme etmeye çalışarak. "Bütün torunlarının bu büyü kitaplarına sahip

olduğunu düşünüyor muyuz?"

"Bizim dünyamızdaki Cadıların büyü kitapları var," diye ekledi Eliza. "Özellikle de en güçlüleri."

"Bu kitabı yanımıza almamız lazım," diye mırıldandı Razik.

"Buradan bir kitap çalamayız," dedi Kat dehşet içinde.

"Haklı. Ekayan Adası'ndan kitap alamayız," dedi Theon. "Buradaki nöbetçilerin, en ufak bir teşebbüste bulunan birini öldürme yetkisi var."

"Tamam, ama bu odada iki ejderha var," dedi Eliza. Luka'ya dönerek ekledi, "Sen bok çalmaz mısın? Razik her zaman kase çalar."

"Ben kase çalmam," diye homurdandı Razik. Sonra homurdanarak ekledi: "Bu kitap bir kaseden çok daha büyük."

Eliza, Theon'un "Bu kulağa tanıdık geliyor." demesi üzerine gözlerini devirdi.

Luka ona kayıtsız bir bakış atarken Eliza, Razik'e döndü. "Sence bu kitap kaç yaşında?"

"Bunu yapma," diye hırladı Razik.

Eliza'nın sesi, parmağını sayfada gezdirirken şehvetli bir ton aldı. "Gerçekten çok eski görünüyor. Yüzyıllar ve yüzyıllar. Belki de Devram'ın zamanından bile önce. Bu onu inanılmaz derecede değerli kılar, değil mi?"

"Kaderin üzerine yemin ederim, Eliza," diye homurdandı Razik tekrar.

"Bu inanılmaz derecede değerli kitabı burada mı bırakacaksın? Kimsenin kıymetini bilmediği bir yerde mi?" diye devam etti.

"Bu doğru değil-" diye başladı Katya, ama Theon sözlerini engellemek için elini ağzına kapattı. Eliza'nın ne yaptığını çok iyi biliyordu ve bu işin içinden çıkmaları gerekiyordu. Dürüst olmak gerekirse, Luka'nın...

Luka kitabı masanın üzerinden çekip kolunun altına sıkıştırmadan önce kitap hızla kapandı.

"Bunu okuyordum," dedi Razik, Theon'un büyüsünün ruhunda çalkalanmasına neden olan tehlikeli bir tonla.

"Ve ben onu çalışıyorum," dedi Luka. "Bu onu benim yapacak."

Razik'in gözleri kısıldı ama Eliza kahkahayı bastı. Razik'in bakışları ona döndüğünde, "Şansın vardı," diye sırıttı.

Katya elini iterek fısıltıyla, "O kitabı çalamazsın Luka. Burada her yerde korumalar ve büyüler var. Kesinlikle yakalanırsın," dedi.

"Ama bu binaya gitmem konusunda ısrar eden sendin," diye karşılık verdi Luka, kitabı sıkıca tutarak. Razik'in kitabı elinden alacağını sanıyormuş gibi kardeşine baktı.

"Haklı bir yanı var," dedi Theon.

Kat ona doğru döndü. "Ciddi ciddi onun bir kitap çalmasına izin vermeyeceksin Theon," diye tısladı. "Bu adaya asla geri dönmene izin verilmeyecek. Hiçbirimizin izin verilmeyecek."

Theon, kadının ses tonundan biraz şaşırarak, "Bizim yaptığımızı kanıtlayamayacaklar ve işimiz bittiğinde geri verebiliriz," dedi.

"Ya yakalanırsak?" diye sordu.

Tanrılar aşkına, onu hiç bu kadar sinirli görmemişti.

"Ben hallederim" dedi.

"İyi olacaksın," diye karşılık verdi. "Luka iyi olacak. Razik ve Eliza iyi olacak çünkü buradan değiller. Ama ben ve... bana aynı saygı gösterilmeyecek."

Gözlerinde dökülmemiş yaşlar parlıyordu. Theon onu uzun zamandır tanımıyordu ama genellikle duygusal biri olmadığını biliyordu.

"Seni korumayacağımı mı sanıyorsun?" diye sordu ve eğilip gözlerinin içine baktı.

"Mirasçılar sürekli Fae'yi kurban ediyor," diye karşılık verdi. "Geçmişte bunu yapmadığını söyle bana."

"Bu farklıydı."

"Nasıl?"

"Çünkü..."

Theon bunu nasıl açıklayacağını bilemiyordu. Haklıydı. İstedikini elde etmek için başkalarını feda etmişti. Sadece Perileri değil. Yoluna çıkan herkesi. Şüphe çekmemek için babasına olması gereken kişi olduğunu kanıtlamak adına her şeyi yapmıştı. Yapılması gerekeni yaptı ve bunu pişmanlık duymadan yaptı. Bu da farklı olmamalıydı, ama öyleydi.

"Kan yemini edebiliriz," dedi sonunda. "Seni zarardan koruyacağıma ve koruyacağıma yemin ederim."

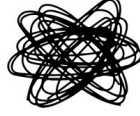
Kaşları çatıldı. "Senden kan yemini istemiyorum Theon," diye yanıtladı Kat. "Bu, bana ne verebileceğinle ilgili değil. Bu alemin gerçekliğiyle ilgili. İntikam isteyecekler ve acı çeken ben olacağım."

"Böyle bir şeyin olmayacağına yemin ederim" diye savundu.

"Yakalanırsak hepimizi tutuklayacaklar. Bir Mahkeme Duruşması yapılacak. Arius Varisi, Lordu veya her neysen olduğun için öldürülemezsin," dedi Kat, iki gözyaşı süzülürken hızla konuşarak. "Luka ve Razik öldürülmeyecek çünkü ikisi de Miras. Eliza, Razik'in ikiz alevi ve kimse onu öldürmeyi aklından bile geçiremeden onu bu dünyadan yok edecek. Geriye ben kalıyorum. Buraya gelme anlaşmanıza ihanet ettiğiniz için sizi ve krallığınızı cezalandırmak için beni krallığınızdan alıp öldürecekler. İkiz alevi onu burada umursamayacak kimse bırakmamış, çok arzulanan bir ateş perisi."

Birkaç dakika önceki neşesi kaybolmuştu. Theon ne yaptığından pek emin değildi ama uzanıp Katya'yı göğsüne çekti ve sıkıca sarıldı. Bu, umduğu gibi rahatlatıcı bir şeydi. Küçükken Axel'a da aynısını yapardı.

Kadın hıçkırıyordu, adamın göğsüne yaslanarak ağladığı gömleği gözyaşlarıyla ıslanıyordu. Adam elini saçlarından aşağı kaydırıp ve başını kaldırıp Luka'nın bakışlarıyla buluştu ve sadece "Kitap kalacak," dedi.



Saatler sonra, güneş battığında ve malikânelerine döndüklerinde, Theon yavaşça Kat'in kapısını çaldı. Bir an sonra, şişmiş gözleriyle yine ağladığını anlatan Kat geri döndü.

"Evet? Senin için ne yapabilirim?" diye sordu.

"İçeri girebilir miyim?" dedi Theon.

"Elbette," dedi, geri çekilip kapıyı onun girmesi için daha geniş açtı. "Doğru giyinmediğim için özür dilerim. Bilmiyordum—" derken kapıyı arkasından kapattı.

"Sorun değil Katya," diye sözünü kesti. "Bugünkü olaydan sonra sadece seni kontrol etmek istemiştım."

Yanaklarında hafif bir kızarıklık belirdi. "Davranışlarım ve seninle böyle konuştuğum için de özür dilerim," diye mırıldandı, ellerini önünde kavuşturmuş, gözlerini yere dikmişti.

"Axel ile ilgili her şeyin senin için zor olduğunu biliyorum," dedi Theon. "Bunu düzeltmenin bir yolunu bulmaya çalışıyorum."

Başını salladı, hâlâ bakışlarını ondan kaçırıyordu. "Bunu o mu yaptı?"

Şaşkınlıkla Theon sordu: "Ne?"

"Axel," diye açıkladı sonunda ona bakarak. "Kitabı geride bırakmayı kabul etmene o mu sebep oldu? Beni önemseydiği biri olarak gördüğün için sana kızacağına mı inanıyorsun?"

"Axel'in önemseydiği birisin. Bu yüzden gitti," dedi Theon.

"Sevdiğin birini terk etmezsin," dedi sesi sertleşerek. "Bu ifadede mantıklı hiçbir şey yok."

"Sevdiğimiz birinin güvenliği söz konusuysa gideriz," diye karşılık verdi Theon. "Ama sorunuza cevap olarak, hayır, bunu Axel için yapmadım."

"Peki neden?"

"Sanırım..." Theon ensesini çekti. "Son aylarda birlikte çok zaman geçirdik. Axel'ı araştırıp bulmaya çalıştık. Seni düşünüyorum da... Yani, umarım bir şekilde..."

"Arkadaşlar," diye tamamladı onun yerine. "Bizi arkadaş olarak görüyorsun."

Öyle miydi? Mesele bu muydu? Uzun zamandır sadece o, Luka ve Axel vardı. Diğer herkes ya kendi çıkarlarını gerçekleştirmek için kullanılacak biriydi ya da onu kendi çıkarları için kullanmak isteyen biriydi.

"Evet," diye cevapladı sonunda. "Sanırım öyle."

Yumuşakça gülümsedi. "Öyleyse teşekkür ederim Theon. Burada biraz bekleyebilir misin?"

Başını salladı ve kadın komodine doğru yürüdü. Geri döndüğünde elinde bir kitap vardı. İkiz alev bağı hakkında bilgi buldukları kitap.

"Bunu Razik'e verebilir misin?" diye sordu. "Ekayan Adası'ndaki diğer kitabı çalamadığı için üzgün olduğundan eminim. Her şeyi benden daha hızlı çözebilir. Sadece sen bitirdiğinde geri almanı rica ediyorum."

"Elbette," dedi Theon, kitabı ondan alarak. "Bu gece başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

Tekrar gülümsedi. "Hayır, sanırım sadece biraz dinlenmeye ihtiyacım var."

"Ama bir şeye ihtiyacın olursa Axel'in seni yalnız bırakmadığını bil."

Gülümsemesi donuklaştı. "Bunu takdir ediyorum, Theon."

"Beni nerede bulacağınızı biliyorsunuz" diye ekledi.

"Evet, teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Daha fazla gariplik yaratmak istemediği için onu odasında yalnız bıraktı. Razik ve Eliza'nın odasına uğrayıp kapıyı çaldı ve bekledi. Cevap veren Razik'ti. Theon hiçbir şey söylemedi, sadece Kat'in ona verdiği kitabı kaldırdı. Razik de bir şey söylemedi. Sadece içeri girmesine izin vermek için kenara çekildi.

"Eliza akşam için dinlenmeye çekildi," dedi Razik ve kapıyı arkalarından kapattı.

"Sorun değil. Katya'yı kontrol ediyordum ve bunu ödünç alabileceğimizi söyledi," diye cevapladı Theon, kitabı uzatarak.

Razik kitabı alıp sayfalarını çevirdi. "Burada kolayca bulunamayacak bilgiler içeriyor."

"Düşündüm de," dedi Theon, odadaki alkol arabasından kendine bir tane alırken. "İster misin?"

Razik homurdanarak onayladı ve Theon bir kadeh daha doldurup ona bir kadeh daha uzattı. Razik kanepeye otururken, o da bir koltuğa oturdu. Kitabı alçak sehpa koyup içkisini yudumlarken sayfaları çevirmeye devam etti. Theon da aynısını yaparak başka bir kitap aldı. Zaten uyuyacak gibi değildi. Luka, Tessa'ya dönüp Tessa'nın kalkanını yerine yerleştirmişti. En azından Luka'ya Roan hakkında kendisine iletmesi için bir güncelleme vermişti.

"Yani sen ve Eliza bir Kaynak bağı ve ikiz alev bağı paylaşıyorsunuz," dedi Theon, bir saat kadar geçtikten sonra.

"Evet," dedi Razik, okuduğu sayfadan başını kaldırmadan.

"Esasen bu bizim Kaynak İşaretlerimizle aynı şey, değil mi?"

Bu, erkeğin yavaşça başını kaldırmasına neden oldu. "Burada Perilere bu tür İşaretler dayatılmasının yanı sıra, asıl amaçlarından sapmış durumdalar. Bunun bir bedeli var. Kan büyüyle uğraşmak yasak, ama Devram'ın yaptığı tek şey bu gibi görünüyor."

"Bu ifadeye katılıyorum," dedi Theon. "Ama başkaları da aynısını başka yerlerde, başka tahvillerle yapabilir miydi?"

"Diğer tahviller?" diye tekrarladı Razik.

"Bana başka bağ türleri olmadığını söyleyemezsin," dedi Theon. "Bütün diyarlarda ve bütün yıldızlarda başka hiçbir şey yok mu? Sadece iki tane mi?"

Razik çenesini ovuşturarak arkasına yaslandı. "Bu iyi bir nokta."

"Okuduklarınızın hiçbirinde buna benzer bir şeye rastlamadınız mı?"

"Öyle mi?" diye karşılık verdi Razik.

"Hayır, ama benim kaynaklarım seninki kadar kapsamlı değil," diye cevapladı Theon.

"Ruh eşleri var," dedi Razik. "Aynı ruhlar arasında tamamen platonik bir bağ var. Birbirlerini daha derinden anlayan insanlar, ama aralarında romantik bir çekim yok. Yakınlık, arkadaşlıktan daha derin. Ruhun derinliklerinde. Scarlett'in Koruyucusu ve bizim dünyamızdakiyle böyle bir ilişkisi var, benim de erkek kardeşiyle bir ilişkim var."

"O zaman Tessa ve ben olmayacağız," dedi Theon.

"Seninle Tessa arasında bir şeyler mi çözmeye çalışıyorsun?"

"İkiz alev olamayacağımızı biliyorum ama o İşaret'i taşımadan önce birbirimize çekilmiştik. Luka da öyleydi ama konuştuğumuz bağların hiçbirisi bu olamaz," dedi Theon.

Razik, "Belki de bu sadece güçlü bir çekimdir" diye ileri sürdü.

"Bundan daha fazlası olmalı."

"Öyle olmak zorunda mı, yoksa sen öyle olmasını mı istiyorsun?"

Daha çok buna ihtiyacı varmış gibi görünüyordu ama bunu yüksek sesle itiraf etmek istemiyordu.

"Ben onu Kaynağım olarak ilan etmeden önce bile Miras'tan nefret ediyordu," dedi Theon. "Güçlü bir çekim bunu açıklamıyor. Fotoğrafını gördüğüm andan itibaren ona neden çekildiğimi açıklamıyor. Luka için de aynı şey geçerli."

"Luka ona mı ilgi duyuyor?" diye sordu Razik.

Theon başını salladı ve içkisini doldurmak için ayağa kalktı. "Bana açıkça söylemedi ama kalkanları birkaç kez

kaydı. Dahası, belirtileri görebilecek kadar onu iyi tanıyorum."

"Ve sen buna razı mısın?"

Theon hemen cevap vermedi, içki şişesini devirmeden önce bardağına buz parçaları şingırdadı. "Geçmişte birkaç kez partnerlerimiz oldu ama bu sadece fiziksel bir şeydi. Bu bundan daha fazlası."

"Ve sen buna razı mısın?" diye tekrarladı Razik.

Theon içkisini yudumlarken ona bakmak için döndü. Erkekler bu konuşmaya nasıl bulaştığını tam olarak bilmiyordu ama Luka ve Axel'in ikisinin de yokluğunda konuşacak birinin olmasının hoşuna gittiğini fark etti.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti sonunda.

Razik kitabı tekrar eline aldı. "Yani onun yerine onun üzerindeki iddianı kanıtlamak için başka bir kefalet hakkında bilgi mi istiyorsun?"

"Ne? Hayır, o değil..."

Ama hepsi bu muydu? Evet, ona bu çekimi açıklayacak bir şey arıyordu. Hatta belki de her zaman söylediği gibi bunun bir bağdan daha fazlası olduğuna ikna etmeye çalışabilirdi, ama ya Luka da aynı şeyi iddia ederse? Luka son derece sadıktı, ama Theon onunla ne kadar çok zaman geçirirse, bu çekime direnmenin o kadar zor olacağını biliyordu. Ya Luka direnmeyi bırakmaya karar verirse? Sonunda buna razı olur muydu?

Razik birkaç dakikalık sessizliğin ardından, "Başka tahvil türleri hakkında neler bulabileceğime bakacağım," dedi. "Ayrıca Tessa'nın vizyonları hakkında da neler bulabileceğimize bakacağım."

"Keşke sizin dünyanızdaki bu Büyücü ile konuşabilseydik," diye düşündü Theon.

Razik'in kahkahası neşesizdi. "Bunu başarabilsek bile, bedeli ağır olur. Bir daha kimsenin onunla pazarlık yapacağını sanmıyorum."

"Tekrar?"

"Gerekliydi ama maliyetliydi," diye yanıtladı Razik. "Ama burada bariz bir kaynağı göz ardı ediyoruz. Neden Cienna ve Tristyn'e bunu sormuyoruz?"

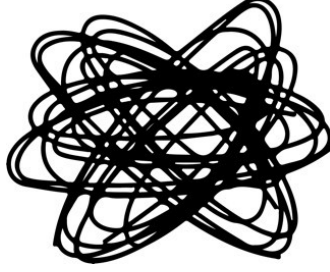
"Neyi açığa çıkaracakları konusunda dikkatliler," diye yanıtladı Theon. "Kader Tanrısı'nı kışkırtmaktan endişe ediyorlar ve her zaman doğru soruları sormamız gerektiğini söylüyorlar."

"O zaman en iyisi şu soruların ne olduğunu bulalım. Zamanımız tükeniyor," dedi Razik, Theon'un konuşmayı bitirdiğini söyleme şekli olduğunu öğrendiği okumasına dönerek.

Ama yanıliyordu.

Zamanları tükenmiyordu. Zaten ödünç aldıkları zamanla çalışıyorlardı ve Kader yakında onları almaya gelecekti.

AXEL



Küçük yatağın üzerinde doğruldu. Tamamen giyinik bir şekilde, İzleme İşareti'ne odaklanabilmek için kulaklıklarını çıkardı. Dört gündür bu handa Tessa'nın Akropolis'te ortaya çıkmasını bekliyordu ve sonunda buradaydı.

Axel, Bree ile akşam yemeğinden sonraki sabah, krallıklarda hâlâ yapabiliyorken halletmesi gereken bazı eksikleri olduğunu söyleyerek Yeraltı'ndan ayrılmıştı. Bree biraz şüphelenmişti ama sonuçta itiraz etmemişti. İtiraz etse bile, bir süre daha Arius'un Varisi olarak kalacaktı. Theon'u Kat'i koruma yükü altına sokmak istemiyordu. Bu onun sorumluluğuydu. Theon'un endişelenecek yeterince şeyi vardı ve Kat'in karnında büyüyen canın Theon'u asla tehdit etmeyeceğini bilse de, içindeki mantıksız ve aşırı korumacı bir taraf henüz bilmesini istemiyordu. Babası öğrenirse, çocuğunu kesinlikle öldürtürdü. Axel'in bir varisi olmasına izin verilmeden önce Theon'un bir varisi olması gerekiyordu ve o varis asla yarı Peri olamazdı. Luka'yı düşünmüştü ama yine de Theon'un danışmanıydı. Tristyn bir seçenektir, diye düşündü. Cienna zaten biliyordu ama Kat ve Tessa arkadaşları. Tessa'nın güvende olduğundan emin olmak isteyeceğinden eminim. Elbette, başkalarının

haberi olmadan onu Arius malikanesinden çıkarmada ona yardım edecekti.

Zaten o da buna güveniyordu.

Sweatshirt'ünü giyip, gözlerini güneşten korumak için kapüşonunu çekti. Hava güneşli bile değildi, ama genel olarak gün ışığı, içinde uzun süre kaldığında gözlerini acıtıyordu. Spor ayakkabılarını giyip odasından çıktı ve birinci kattaki tavernaya inen merdivenlere yöneldi. Sokaklara doğru yürürken müşterilerin hiçbiri ona aldırış etmedi. Teknik olarak Akropolis'te değildi. Burası kenar mahallelerde bakımsız bir bölgeydi ve dikkat çekmemek için mükemmeldi.

Gölgelerin arasından, Takip İşareti'nin çekimini takip ederek şehrin kalbine ulaştı ve orada onu lüks restoranlardan birine götürülürken buldu. Neyse, siktir et. Kesinlikle o restorana uygun giyinmemiştir ve giyinmiş olsa bile, Achaz Krallığı tarafından ele geçirilen Fae'lerle birlikteydi. Dex ve o kadın. Adı neydi? Olive mi? Orleen mi? Aslında pek de önemli değildi ama onunla konuşabilme umudu varsa, onu onlardan uzaklaştırması gerekiyordu.

Sokaklara doğru ilerleyip restoranın mutfağına açılan kapıyı buldu. Birkaç kez vurduktan sonra, bitkin görünen bir aşçının kapıyı açmasını bekledi.

"Biz sadaka vermeyiz," diye çıkıştı, kapıyı kapatırken, ama Axel gölgeleriyle oradaydı, onları boğazına kadar indiriyordu. Adamın şaşkın çılgınlığını bastırarak içeri girdi ve kapıyı arkasından tekmeledi. Sweatshirt'ünün kapüşonunu geri çekip büyüünün irislerine yayılmasına izin verdi.

"Beni tanıyorsun, değil mi?" diye tısladı Axel.

Erkek başını salladı, gözleri kocaman açılmıştı.

"O zaman beni burada gördüğünüzü lütfen unutun," diye ekledi, geri çekilip sihrini de beraberinde çekerek.

"Elbette efendim," dedi erkek, gözleri yere bakarak. "Özür dilerim."

"Kabul edildi ama gerek yok," diye yanıtladı Axel. "Peki, restoranın ses sistemini nereden bulabilirim?"

"Ne...?" diye sordu erkek, ellerini önlüğüne silerek.

"İnsanlar yemek yerken arka planda çalan müzik," diye sabırsızca açıkladı Axel.

"Bilmiyorum efendim," diye kekeledi. "Belki de ana ofis?"

"Peki bunu nerede bulabilirim?"

Erkek belirsiz talimatlar verdi ve Axel bu noktada kendi başına bulmanın muhtemelen daha kolay olacağına karar verdi. Aşçı ona personelin kullandığı yan geçitlerden bahsetti, bu da görünmeden hareket etmesine yardımcı oldu. Sonuç olarak, ofis bulunması çok zor olmadı ve daha da iyisi, uygun şekilde boştu. Dahası, yemek odasına bakan tek yönlü bir penceresi vardı. Arkasındaki kilidi açtı, pencerede durdu ve Tessa'yı arkadaki bir masada oturana kadar aradı. Dex ve diğer iki Fae onunlaydı, ama orada başka bir erkek de vardı. Axel onu hemen tanıdı. Rordan ile bir tür akraba olan o, bir Achaz Mirasıydı. Babası, Wynfell Nehri'nin Asning Denizi'yle buluştuğu Achaz Krallığı'nın güneyinde bir sahil şehri olan Astown Limanı'nı yönetiyordu.

Erkeğin sarı saçları koyu kahverengi alt tonluydu. Uzun boylu ve zayıftı ve Axel adını hatırlayamıyordu. Theon bilirdi ve Axel de bilmeliydi. Bir dakika onları izledi. Erkek konuşuyordu, bakışları Tessa'ya sabitlenmişti. Tessa sırtı pencereye dönük, bir kadeh şarap yudumluyordu.

Ses sistemine geçip, telefonunu senkronize etmeden önce mevcut müzik listesini açtı. Corbin, birlikte geçirdikleri kısa sürede ona birkaç numara öğretmişti ve pencereye geri dönerek Tessa'nın, özel olarak kendisi için oluşturduğu çalma listesindeki ilk şarkıya tıklamasını izledi.

Yeni müzik odaya yayılırken onun kaskatı kesildiğini ve başını eğdiğini gördü. Birkaç müşteri de etrafına bakındı ama çoğu zaman kimse fark etmemiş gibiydi. Şarkıyı otuz saniye çalmasına izin verip bir sonrakine geçti. Otuz saniye sonra bir sonrakine geçti. Beşinci şarkıda, Tessa'nın peçetesini masaya koyup muhtemelen tuvalete gitmek için

izin istediğini gördü. Dex ona bir şeyler söyledi ama sonunda masadan yalnız ayrıldı.

Mükemmel.

Telefonunu kapattığında emin olduktan sonra, odadan fırlayıp merdivenlerden aşağı inerken orijinal müziği tekrar açtı. Bir tuvalete girdi. Kadın ya da erkek, fark etmezdi. Boş olduğundan emin olduktan sonra, Takip İşareti'nin nerede olduğunu söylemesi için kapının yanında bekledi. Tam diğer tarafta olduğunu hissettiğinde, kapıyı hızla açıp içeri çekti.

Sonra vücudunda şok dalgaları yayılırken bir küfür savuruyordu.

"Tanrılar aşkına, bebeğim," diye mırıldandı. "Benim."

"Axel?" dedi, ona inanmaz gözlerle bakarak. "Burada ne yapıyorsun?"

"Seninle konuşmaya geldim," diye cevap verdi ve onu içeri aldı.

Altın rengi saçları şık bir atkuyruğu şeklinde toplanmış, krem rengi elbisesi ise kollarını örten dantel kollara kadar iniyordu. Ama ışık huzmelerini engellemeye yetmiyordu. Menekşe rengi gözler, gri ve altın rengi beneklerle onu izliyordu.

"Ne hakkında?" diye sordu. "Bana kayıp olduğunu söylediler."

"Öyleydim," diye itiraf etti.

"Neredeydin?"

"Bir yerde kilitli."

Gözlerinde anlayış belirdi. "Peki nasıl kaçtın?"

"Bir bakıma... kendimi bıraktım," diye cevapladı, ellerini sweatshirt'ünün ön cebine sokarak.

"Bırak gitsin," diye tekrarladı, şüphesi apaçık ortadaydı.

"Biraz uzun bir hikaye ama yardım için sana geldim."

"Yardımcım mı?" diye alay etti. "Theon'la konuştun mu?"

"Evet. Bana bazı şeyleri anlattı ama tüm detayları anlatacak vakti yoktu," dedi Axel, saate bakmak için telefonunu çıkarırken.

Kilitli banyo kapısına yaslanarak mırıldandı. "Sana benim hakkımda ne söyledi?"

"Gittiğini. Achaz Krallığı'na gittiğini. Yalnız kalmaman için Luka'yı da yanında gönderdiğini," diye yanıtladı Axel. "Babamı bir yerlere kilitlediğini. Bu arada, yerimin bulunamamasının sebebi bu olsa bile, teşekkür ederim. Ama..." Aklına bir şey gelince sustu. "Beni bulabilirdin, Tessa."

"Babana işkence edip bilgi aldım ve bunu ona ilettim," dedi buz gibi bir sesle.

"Ama Takip İşareti. Beni, benim seni bulduğum gibi bulabilirdin," dedi Axel.

Gözlerini kırptırdı, yüz hatlarında hiçbir duygu yoktu.

"Her şeyden sonra... Umursamadın mı?" diye sordu, bunun büyük bir hata olduğunu anlamaya başlıyordu.

"Seni bulabilmeleri için bilgi verdim" diye tekrarladı.

"Ama beni bulamadılar," dedi sesi yükselerek. "Ben onları buldum. Neredeyse... Sen hiçbir şey yapmadın."

"Başlangıçta benden beklenenden fazlasını yaptım," diye çıkıştı.

"Siktir git, Tessa," diye homurdandı Axel, gölgelerini kontrol altında tutmaya çalışarak. "Çıldıırıyordum. Neredeyse Katya'yı öldürüyordum. Tüm bunları önleyebilirdin."

"Hiçbir şey yapamazdım" diye savundu.

"Bunun yerine, en azını yaptın. Tebrikler," diye alaycı bir şekilde söyledi.

"Her şeyden sonra sana hiçbir borcum yok," diye karşılık verdi, kapıdan itip ona doğru yürürken. Her adımda ışık yankılanıyor, ardında altın rengi bir sis izi bırakıyordu. "Kimseye hiçbir şey borçlu değilim, hele ki öldürmeye mahkûm olduğum soya."

"Ne?"

Sırıttı. Soğuk ve duygusuzdu. "Theon sana bunu söylemedi mi? Devram'daki tüm Arius kanını yok etmeye yemin ettim."

"Benimle dalga geiyorunsun," dedi Axel, buna inanmak istemeyerek.

"Amacım bu" diye okudu.

"Öyleyse ne bekliyorsun?" diye sordu kollarını iki yana açarak. "Tam buradayım, Tessa."

Kendine gelmeden önce gülümsemesi soldu, maskesi tekrar yerine oturdu. "Her şeyin bir zamanı var," dedi sırtarak. "Hâlâ yardımımı istiyor musun?"

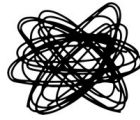
Axel inanmazlıkla güldü, kolları iki yana düştü. "Kader Tanrıalarının sana kötü bir el dağıttığını biliyorum Tessa," dedi. "Ama bu, senin de bu yüzden kötü bir insan olman gerektiği anlamına gelmiyor."

Şok içinde ondan geri çekildi. "Bu benimle ilgili değil, Axel."

"Öyle görünüyor," diye cevapladı, yanından geçerken. "Beni şimdi öldürmeyeceksen, hemen gidiyorum." Kapıyı açmadan önce durakladı. "Ama yardım Kat içindi, benim için değil."

"Kat için mi?" diye tekrarladı, öne doğru sendeleyerek. "Kat'in nesi var?"

"Önemli değil sanırım, değil mi?" diye cevapladı, kapıyı açıp onu geride bırakmadan önce.



Odanın içinde koşturarak çeşitli eşyaları iki gecelik çantaya doldurdu. Çoğunlukla Kat'in eşyaları. Underground'daki çatı katında kendisi için de bolca eşyası vardı. Kat'in de bir şeylere ihtiyacı olacaktı. Ve bebek. Hayır, durun. Buna hazırlanmak için zamanları vardı.

Banyoya girip tüm saç ürünlerini inceledikten sonra hepsini tek hamlede poşete attı. Kabul ediyorum, hepsinin düzgünce kapatıldığından emin olmalıydı ama çok acelesi vardı. Kaldığı handa bir satıcıdan biraz fazla kan almıştı ve

dinleyecek herhangi bir tanrıya bunun yeterli olacağına dua ediyordu. Tadı berbattı ama kapıdan içeri girdiği anda ona doğru atılmasını engelliyorsa, değmiş olmalıydı.

Tam banyodan, onun tercih ettiği yumuşak battaniyelerden birini almak için çıkıyordu ki kapı açıldı. Amber'in gözleri, kapıyı arkasından kapatırken ona kilitlendi ve hiç yavaşlamadan odanın karşısına geçip ona doğru yürüdü.

"Kat, ben—"

Ama söyleyeceklerini bitiremedi. Avucunu yanağına götürüp çatırtının yankısı odada yankılanırken bile. Yavaşça ona döndü, şok içindeydi ve gözlerinde alevlerin parladığını fark etti.

"Burada ne yapıyorsun Axel?" diye sordu Kat, şu anda yüzünde yumuşak ya da çekingen hiçbir ifade yoktu.

"Tamam, öfkелisin. Bu durumda bu anlaşılabilir bir durum," diye söze başladı Axel, yüzünün bir yanı yanıyordu.

"Soruyu cevapla," diye tısladı. "Burada ne yapıyorsun?"

"Senin için geldim," dedi, elinde tuttuğu çantalardan birini havaya kaldırarak.

"Sen gittin."

"Biliyorum, ama çünkü—"

"Sana neler hissettiğimi anlattım. Sana ikiz alevim olduğuna inandığımı söyledim. Çocuğunu taşıdığımı söyledim. Mutlu olduğumu söyledin. Kabul ettin. Sonra da gittin," diye bağırdı, ellerini göğsüne vurarak ve iterek.

Axel sendeleyerek geriye doğru gitti, göğsü yanıyordu ve aşağı baktığında sweatshirt'ünün içinden etine kadar uzanan iki mükemmel el izi gördü.

"Seni korumak için yaptım," diye ısrar etti, çantayı bırakıp ona doğru bir adım atarken.

"O zaman neden buradasın, Axel?" diye tekrar sordu.

"Bensiz daha güvende olacağını düşünmüştüm. İkiniz de," dedi. "Ben... Cienna seni kontrol etmeye geldi ve Eliza'nın bana ikiz alev Mark'ı verememesinin sebebinin laneti tetiklemem olduğunu söyledi, Katya. Senden bu

kadar çok şey aldığımda, ben... Panikledim ve gittim. Senden uzaktaysam, sana tehlike oluşturmamam."

"Soruma cevap vermiyorsun," dedi Kat, gözlerindeki ateş hâlâ sönmeden. "Eğer öyleyse, neden buradasın?"

"Çünkü ikinizi de benim kadar koruyacak kimsenin olmadığını anladım," dedi ellerini öfkeyle havaya kaldırarak. "Bir hata yaptım Kat. Bunu düzeltmek için buradayım."

"Dört gündür Akropolis'tesin, Axel. Ama şimdi buraya mı geldin?" diye karşılık verdi.

Vay canına.

"Burada ne kadar zamandır olduğumu nereden biliyorsun?" diye sordu.

"Çünkü hâlâ ikiz alevimin işaretini taşıyorum," diye çıkıştı elini kaldırarak. "Seni hissetmemi, bulmamı sağlıyor."

"Kat, özür dilerim. Çok özür dilerim-"

"Hayır," diye sözünü kesti, başını sallayarak. "Benden özür dileyemezsin. Beni terk ettiğinde ilk kez bana sıradan bir Peri gibi davrandın."

"Hayır, Kat. Hayır, bu değil—"

"Hayatımda ilk kez kendimi senden aşağı hissettirdin," diye devam etti ve gözlerindeki ateş, yaşlarla dolup taşarken alevlendi. "Artık senin için işe yaramaz hale geldiğimde kolayca atabileceğin bir şeymişim gibi çekip gittin."

"Hayır, kedicik," diye hırladı Axel, yüzünü ellerinin arasına alıp başparmaklarıyla ıslak yanaklarını silerek. "Gittim çünkü seni daha önce yaptığım gibi incitirsem, kendimle yaşayamam. Ya bir dahaki sefere olursa ve beni durduracak kimse olmazsa? Ya seni öldürürsem? Ya bu çocuk doğarsa ve sonra bu olursa? İşte bu yüzden gittim Katya. Çünkü sadece var olarak seni tehlikeye attığım bir hayat yaşamaktansa, sağlıklı ve bütün olduğunu bilerek sensiz bir hayat yaşamayı tercih ederim."

"Sensiz ben bir bütün değilim!" diye haykırdı, daha fazla gözyaşı dökerek. "Bunu anlıyor musun? Çünkü anlamıyorum. Mantıklı değil ama son haftalarda uzakta olman? Axel, sanki içimdeki bir parça her geçen gün biraz daha ölüyormuş gibi hissettim."

"Kat, özür dilerim," diye mırıldandı, onu göğsüne çekerken. Tuzlu gözyaşları yanıklarına sızarken canını yakıyordu ama onu bir daha asla böyle görmemek için her gününü acı içinde geçirecekti. "Özür dilerim kedicik. Çok özür dilerim," diye mırıldandı saçlarına doğru.

Sonraki birkaç dakika boyunca, adam onu sadece tuttu ve kadın da ona sarıldı, hıçkırıkları sonunda dindi. Kadın geri çekilip, ihtiyacı olan her şeyi almasına izin verene kadar bekledi.

Yüzünü tekrar ellerinin arasına aldı ve gözlerini kendisine çevirene kadar bekledi. "Özür dilerim Katya. Lütfen bunu bil."

Başını salladıktan sonra gözlerini indirip ondan uzaklaştı. Adam ellerini iki yanına indirirken, "Burada ne yapıyorsun Axel?" dedi.

"Sana söylemiştim. Senin için geri döndüm," diye cevap verdi.

"Yani beni başka bir yerde bırakabilir misin?"

"Hayır," dedi hemen. "Hayır, Kat. Seni geri götürmeye geldim."

"Nereye?"

"Metroya."

Kadın sessizleşti ve adam, kadın ona sadece... baktığında, onun incelemesi altında kıpırdandı.

Bir dakika kadar sonra, "Kat, bir şey söylemeni istiyorum." dedi.

"Beni metroya mı götürmek istiyorsun?" diye tekrarladı.

"Evet."

"Seninle kalmak için."

"Evet."

"Yeraltında."

"Evet."

"Evet demeyi bırak," diye çıkıştı.

Onun sinirlenmesine gülmemek için kendini zorladı. "Her şeye alışana kadar orada kalmam gerekecek ve ikinizi de güvende tutabileceğim tek yer burası. Her şey kontrol altına alındıktan sonra bile, başka hiçbir yerde hoş karşılanacağımı söyleyemem. Lanete yenik düşen tüm Legacy üyeleri orada yaşamaya sürgün edildi." Sonra neredeyse konuşmasını zorlaştıracak sözler söyledi. "Yani benimle gelip burada kalmak istemezsen, anlarım."

Düşüncelerini toparlamak için dudaklarını kıvırdı ve sonra, "Son haftalarımı sensiz geçirdim ve çok kötüydü, Axel. Ama eğer beni sadece bir yerden bir yere taşıyorsan ve benimle kalmayı planlamıyorsan, burada kalmak istiyorum. Güvenebileceğim insanların olduğu yerde." dedi.

"Sana yemin ederim Kat. Bir daha asla," diye ısrar etti.

"Ama sana nasıl inanabilirim ki?" diye sordu. "O yatakta benimle oturdun. Birlikte her şeyi çözeceğimizi söyledin, sonra da gittin. Ve ben..."

"Katya, bir şeyi anlamanı istiyorum," dedi ve bir adım öne çıktı. "Benim için aşk, güvenlidir ve birini sevmenin onu korumak olduğunu biliyorum. Bu berbat bir şey ve tüm bu aşk meselesinin böyle işlemesi gerektiğini biliyorum ama aşkı böyle tanıdım. Peki ya aramızdaki bu şey? Ben de anlamıyorum ama seni sevdiğimi biliyorum. Seni Tristyn'le gönderirken de seviyordum, seni burada bırakırken de seviyordum. Seni farklı sevmeyi öğrenmem gerektiğini biliyorum. Belki de normalde? Ne olursa olsun, yapacağım. Bana seni sevmenin ne olursa olsun birlikte olduğumuz anlamına geldiğini söylüyorsan, yapacağım şey bu. Bana seni nasıl sevmem gerektiğini söyle kedicik, çünkü gökyüzünden yıldızlar toplayıp alevlerinin arasında yürüyeceğim. Ve dönüştüğümde ve hiç sahip olamadığımız bu bağ zayıfladığında bile, yine seni seçeceğim. Seni yine seveceğim ve bu daha da anlamlı olacak çünkü biz

seçiyoruz. Kaderin bize bahşettiği bir bağ tarafından birbirimize çekilmiyoruz."

Kadın ona bakarken yüzünden daha fazla gözyaşı süzölüyordu. Bu durumda ne yapması gerektiğini bilmiyordu, bu yüzden orada durup bekledi. Kadın aralarındaki mesafeyi kapattığında bile kıpırdamadı. Ta ki uzanıp elini ensesine koyup dudaklarıyla buluşana kadar. Sonra adam onu kendine çekip öpücüğün kontrolünü ele geçirdi. Kadının ağızı kolayca aralandı ve adam kendi diliyle onun dilini kovaladı. Parmakları buklelerine dolandı ve sıcaklığı soğuk tenine sızıyordu. Mükemmel bir denge.

Önce kendini geri çekmeye zorladı, yanaklarına, burnuna, alnına küçük öpücükler kondurdu. "Bu, kavgamızın bittiği anlamına mı geliyor?"

Gülerek homurdandı. "Evet, Axel. Bu, kavga etmeyi bıraktığımız anlamına geliyor."

Dudakları şakaklarına değdi. "Ve sen de benimle geliyorsun?"

"Evet," diye fısıldadı.

"Artık gitmeye hazır mısınız? Çok yorgun değilsin?"

"İyi olacağım."

"Sadece bir portala girmemiz gerekiyor. Sonra yolda uyuyabilirsin. Metroya ulaşman birkaç gün sürecek," dedi.

Yumuşakça gülümsedi. "Tamam."

"Eşyalarından bazılarını aldım ama gözden kaçırdığım bir şey varsa çantalarda yer var" diye ekledi.

"Pekala," diye mırıldandı. "Sadece değışmek istiyorum."

"Elbette."

Katya, banyoya gitmeden önce şifonyerden birkaç parça kıyafet aldı ama hemen dışarıda durdu. "Axel?"

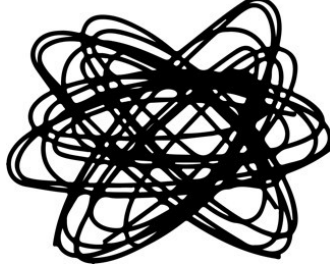
"Evet, kedicik?"

"Normal bir aşk istemiyorum," dedi. "Ve ben de seni seçiyorum. Günlerimiz ışıksız geçse bile, bizi seçiyorum."

"İyi ki bizim için de yapabilirsin, kedicik," diye cevapladı, ruhu aylardır olmadığı kadar hafiflemişti. "Sen ve ben."

Eli karnına gitti. "Sen ve biz."

TESSA



Başucuna yaslanmış Tessa, telefonu elinde çevirip duruyordu. Açmamıştı. Hatta Theon telefonu ona geri verdiğinden beri komodinin çekmecesinin arkasında duruyordu. Gözden ırak, gönülden ırak gibi bir şeydi. Ama artık aklından ırak değildi. Axel birkaç gün önce onu o restoranda bulduğundan beri, telefonu düşünüyordu.

Yardım Kat içindi. Benim için değil.

Luka'ya Kat'le neler döndüğünü sormak istiyordu ama yapamadı. Bu, umursadığını gösterirdi ve umursayamazdı da. Umursamak duygulara yol açardı ve duygular da amacından uzaklaştırırdı, ama bu Kat'tı. O bir Miras değildi. Villalar'daki Periler kadar masumdu, peki Axel'ın neden onun yardımına ihtiyacı vardı?

Telefonu çıkarıp açıp açmamak arasında kararsız kalmasına sebep olan şey buydu. Axel şimdi arasa cevap verir miydi? Yoksa Axel onunla iletişime geçmeye çalışırken onu bekleyen mesajları mı vardı?

Başparmağı güç düğmesinin üzerinde gezindi ve Dex'in koltukta derin uykuda olduğu oturma alanına baktı. Her gece burada kalıyordu ve bu sinir bozucuydu. Ancak nadiren de uyuyordu ve Dex, onun türünün güçlerini nasıl doldurduğunu merak ediyordu. Bir Fae gücü çaldırsa, o

da Fae'ninki gibi mi dolduruyordu? Başka bir gece üzerinde düşünülmesi gereken bir konu, diye düşündü.

Düşünceleri telefona geri döndü ve tam açmak üzereyken gözüne bir hareket çarptı. Luka, ebeveyn banyosunda duruyordu, bakışları onu delip geçiyordu. Onu kalkanlarının diğer tarafında hissetmiş, onları indirmesini istemişti. Theon'dan farklı hissediyordu. Theon karanlık ve sahipleniciydi, her zaman yoğun ve kaygılıydı. Luka da karanlık ve sahipleniciydi, ama farklı bir şekilde. Açıklayamadığı bir şekilde. Theon yoğun ve kaygılıyken, Luka sağlam bir varlıktı. Sakin ve metanetli, ama aynı zamanda yoğun ve buyurgan.

Anlamadığı bir dengeydi bu, ama bazı günler keşke anlayabilseydim diye düşünüyordu.

Luka başının yan tarafına vurdu, o da gözlerini devirip kalkanlarını indirdi.

Tam o sırada Luka homurdanarak tahvili indirdi.

Eğer sadece şikayet etmek için buradaysan, gidebilirsin, diye tersledi umursamazca.

Gözleri kısıldı. Hadi kışını kaldır ve buraya gel.

Kaşlarını çattı ama sessizce yataktan kalktı. Telefonu tekrar komodinin arkasına koydu, banyoya doğru yürüdü ve kapıyı arkasından kapattı.

"Ne?" diye fısıldadı kollarını kavuşturarak.

Adam onu baştan aşağı süzdü, bakışları kısa pijama şortuyla çıplak bacaklarına takıldı.

"Dex uyuyor mu?" diye sordu Luka, sonunda gözlerini onun gözlerine dikerek.

"Evet, ama ne kadar süreyle bilmiyorum."

Dudaklarında nadir görülen bir yarım gülümseme belirdi. "Bu gece çayından biraz içmesini sağlamış olabilirim."

Ağzı açık kaldı çünkü bu... harikaydı.

"Neden?" diye sordu Tessa.

"Çünkü Theon vizyonların hakkında bazı bilgiler bulmuş olabilir. Şimdi oraya gidiyorum ve senin de benimle gelmek

isteyebileceğini düşündüm," diye yanıtladı.

"Öyle mi yaptı?" diye sordu, heyecanı giderek artıyordu.

Luka başını salladı. "Seni de yanımda götürürsem, Theon'la aynı mekânda olmayı kabul etmiş olursun."

"Elbette," diye mırıldandı.

"Ve sadece o değil. Razik ve Eliza da orada olacak."

"Sana benzeyen mi?"

Luka başını salladı. "Sanırım kardeşimmiş."

"Gerçek bir kardeş gibi mi?"

"Sahte olanın aksine mi?" diye karşılık verdi Luka.

Tessa elini dramatik bir şekilde göğsüne götürdü. "Tanrılar aşkına, şaka yapıyor."

"Sus, baştan çıkarıcı kadın," diye mırıldandı.

Sonra kolunu beline doladı, onu kendine çekti ve tüm vücudu nasıl işleyeceğini unuttu. Bunu beklemiyordu ama kalbinin birkaç saniyeliğine durduğundan ve aynı zamanda doğru düzgün nefes almayı unuttuğundan oldukça emindi.

Kendine gelemeden, başka bir odadaydı. Hemen Luka'nın odası olduğunu anladı. Sıcak ve doğal dekor. Bahse girdiği her yerde yüzük kutuları vardı. Odanın dört bir yanına dağılmış, duvarları süsleyen rastgele boş çerçeveler.

"Farklı kıyafetler ister misin?" diye sordu Luka, onu kendine getirerek.

"Ne?"

Şimdi sırtıyordu. "Farklı kıyafetler mi istiyorsun?"

Geceliklerine baktı. "Ben rahatsız olmuyorum. Sen rahatsız oluyor musun?"

"Hayır. Sadece başkalarının seni onlarda görmesinden rahatsız oluyorum."

"Theon gibi mi?"

"Hayır," diye alay etti. "Her şeyi çoktan gördüğünü biliyorum, görmemiş olsa bile..."

Bekledi ama adam devam etmedi. "Neyi yapmamış olsa bile?"

Luka, dolabına doğru kaybolmadan önce sadece omuz silkti.

Bu ne demek oluyor yahu?

Kapüşonlu bir sweatshirt ile geri döndü ve ona fırlattı. Kadın kaşlarını çatarak sweatshirt'ü havaya kaldırdı ve "Kesinlikle hayır," dedi.

"Bu bir sweatshirt, Tessa."

"Bu bir Firewings sweatshirt'ü, Luka," diye karşılık verdi.

"Daha önce giydiğin."

"Ve bir kez yeterliydi."

"Bu gece işimi görecek."

Elini kalçasına koyup sordu: "Peki bu ne iş? Beni hasta mı ediyorsun?"

"Hayır. Meme uçlarını örtecek," diye rahat bir tavırla cevapladı ve kapıya yöneldi. "Hadi gidelim."

Aşağı baktığında meme uçlarının incecik üstünden görüldüğünü gördü ve sweatshirt'ü giyerken içinden küfretti. "Şimdi altına hiçbir şey giymemişim gibi görünüyor," diye homurdandı, ona doğru yürürken. Elbette sweatshirt ona çok büyüktü ve neredeyse dizlerine kadar geliyordu.

"Ama en azından giydiğin şey Firewings kıyafeti," diye karşılık verdi ve kapıyı onun için açtı.

Yanından geçerken ona dik dik baktı ve orta parmağını gösterdi. "Theon'un odasına mı gidiyoruz?"

"Aslında önce uğramamız gereken bir yer var," dedi Luka, onun yanına yürüyerek.

"Kat?" diye sordu umutla.

Luka ona baktı. "Hayır. Burada değil."

"Ne demek burada değil?"

"Görünüşe göre Axel ile birlikte gitmiş." Axel'in sormasına fırsat vermeden, "Hiçbirimiz fazla bir şey bilmiyoruz," diye ekledi.

Başka bir odanın önünde durdu, kapıyı iki kez çaldı ve bir an sonra kapı açıldı, gök mavisi gözler onunkilerle

buluştu.

"Lange," diye fısıldadı ve ona doğru atıldı.

Onu yakalayınca kıkırdadı. "Hey, Tessa."

"Corbin nerede?" diye sordu, onu tekrar ayağa kaldırdığında.

Lange, omzunun üzerinden karanlık odaya baktı. "Kendini pek iyi hissetmiyor."

"Ne oldu?" diye sordu, onun yanından bakmaya çalışarak.

"Baş ağrısı falan," dedi Lange. "Neyse, burada ne yapıyorsun?"

Baş ağrısı mı? Fae nadiren hastalanırdı, hele ki baş ağrısı gibi rahatsızlıklardan muzdarip olması hiç söz konusu değildi.

"Sanırım Theon'un bize vereceği bazı bilgiler var," dedi dalgın dalgın, düşünceleri hala Corbin'deydi.

"İyi olacak, Tessa," dedi Lange nazıkçe. "Sadece biraz dinlenmeye ihtiyacı var."

Tekrar başını salladı, alt dudağını bükerek ona baktı. "Ya sen? İyi misin?"

Gölümsedi. "Evet, Tessa. Aslında burası o kadar da kötü değil. Konforlu odalar. Yemek. Koruma."

"Bunlar temel ihtiyaçlar, Lange," dedi ciddi bir tavırla.

"Ve burada bize daha fazlası sağlanıyor," diye yanıtladı kollarını kavuşturup kapı pervazına yaslanarak. "Ek beklentiler yok. Sanki... yaşayabiliyoruz. Mahremiyetimiz var. Birlikte olabiliyoruz." Tekrar omuz silkti. "Başka bir krallıkta böyle bir şey görebileceğimizi sanmıyorum. Katkıda bulunmamızın bekleneceğini biliyorum ama düşündüğümden farklı."

Valter hâlâ hüküm sürüyor olsaydı, bunu asla elde edemezlerdi. Ama bu aynı zamanda Theon'un onlara biraz olsun özgürlük tanıdığđ anlamına geliyordu.

Ve amacına ulaştığında bunların hepsini elinden alacaktı.

Boğazını hafifçe temizleyerek ona zayıf bir gülümsemeyle baktı. "Bunu duyduğuma sevindim."

"Ya sen?" diye sordu, her zamanki gibi tavrı nazikti. "Yakında dönecek misin?"

"Artık buraya ait olduğumu sanmıyorum," diye neredeyse duyulmayacak bir sesle cevap verdi.

"Buraya ait olduğumuzu düşünmemiştik," diye yanıtladı Lange. "Her şey değişir. Rüzgârlar yön değiştirir." Tekrar omuz silkti. "Yeni başlangıçlar. Bir doğuş ve yeni bir şafak."

Güldü. "Burada kaldığın süre boyunca saçma sapan konuşmaya başladın," diye takıldı.

Eğilip yanağına bir öpücük kondurdu. "Corbin'e onu özlediğini söylerim. Tekrar uğra, olur mu?"

"Evet," dedi kısık bir sesle. "Öyle yapacağım."

Lange geri çekildi, kapı kapandı ve döndüğünde Luka'nın karşı duvara yaslandığını gördü. Onun orada olduğunu bile unutmuştu.

"Teşekkür ederim," dedi yumuşak bir sesle.

Sadece başını sallayıp duvardan iterek onu tekrar koridora götürdü. Merdivenlerden inerken yemek odasından sesler duydu ve onları takip ettiler. Masanın her yerinde kitaplar vardı, Theon ve iki kişi daha etraflarında oturuyordu. Theon, odaya tek adım atmadan ayağa kalkmıştı.

"Tessa," diye fısıldadı, zümrüt yeşili gözleri onu süzerken. "Lange ve Corbin'i gördün mü? Luka'ya önce seni oraya götürmesini söyledim."

"Öyle mi yaptın?" diye sordu, bir an Luka'ya bakarak. "Yani, evet, yaptım."

"Güzel," dedi ellerini pantolonunun ceplerine sokarak.

Hâlâ pantolon giymişti, gömleğinin üst birkaç düğmesi açıktı. Kravatı sandalyesinin arkasına sarkmıştı ve kolları geriye doğru kıvrılmıştı. Ellerini kesinlikle saçlarından geçirmişti ve tabii ki hâlâ ayakkabıları vardı.

Boğazını temizleyerek, "Bu Razik Greybane ve... arkadaş Eliza." dedi.

"Sanırım tanışmışız bile," dedi Tessa, odaya doğru biraz daha yaklaşıarak.

"Bu gece yıkımı en aza indirebilirsek harika olur," diye mırıldandı Razik, gözlerini kitabından kaldırmadan.

En azından Tessa, "Sen Luka'nın kardeşi misin?" diyene kadar.

Bu, kafasını hızla kaldırmasına neden oldu. "Çok açık sözlüsün."

"Sizin gibilerden bilgi almanın en iyi yolunun bu olduğunu keşfettim," dedi umursamazca, masanın üzerinde ilerlerken parmaklarını kitapların üzerinde gezdirerek. Luka ve Theon'un gözlerinin ona dikildiğini bakmadan biliyordu ve bu durumun kendisini nasıl hissettirdiğini görmezden geldi.

"Benim gibiler," diye tekrarladı Razik ifadesiz bir şekilde.

"Mhmm," diye mırıldandı, bir kitabı açarken. "Sargon Mirası. Konu açılmışken, Sargon soyunun ne kadar gerisindesin?"

"Ne?" diye sordu Razik gergin bir şekilde.

Tessa, Theon'u işaret etti. "Theon, Arius'tan o kadar uzak ki, şu anda sadece gösterişli bir unvan."

"Dikkat et, güzelim," diye buz gibi bir uyarı geldi ve tanrılar, bu onun tüylerini diken diken etti.

"Sadece gerçekleri söylüyorum," diye yanıtladı, sesini rahat tutmayı başararak. Razik'e dönüp, "Ee?" dedi.

Yüzündeki ifadeyi tanıdı. Somurtkan. Sinirli. Luka'nın her zamanki ifadesinin aynısıydı.

"Peki, ne?" diye sordu Razik, bu iki kelimedede bir hırıltı vardı.

Dramatik bir iç çekti. "Kuzenimi tanıyorsun, değil mi?"

"Maalesef. Gereksiz yere abartıya kaçma konusunda onlar kadar yetenekli görünüyorsun," diye karşılık verdi.

"Razik," diye tısladı Eliza, sertçe dirseğiyle ona vurarak.

"Onlar mı?" diye sordu Tessa, kelimeyi duyunca başını eğerek.

"Scarlett'in bir erkek kardeşi var," dedi Razik gergin bir şekilde.

"İlginç," diye mırıldandı. "Ne diyordun?"

"Ben bir şey söylemiyordum."

"Anala adına," diye sözünü kesti Eliza, açıkça çileden çıkmış bir halde. "Babası Sargon'un oğullarından biriydi."

"Biri mi?" diye sordu Theon sertçe, ama Tessa Luka'ya bakıyordu. O da Razik'e bakıyordu. Yüz hatları gergindi ve Tessa azı dişini çatlatacağından endişeleniyordu. Razik'in bunu ona söylemediğini anlamak için görmesi yeterliydi.

Ama tüm bunlar, Xan'ın Sargon'un oğlu olduğu anlamına geliyordu ve bu da Luka'yı bir tanrının torunu yapıyordu. Kendisi gibi İlklerden değildi, ama yine de bir tanrının doğrudan soyundan geliyordu. Bu da çok mantıklıydı. Luka'nın diğer Miraslardan neden daha güçlü olduğunu açıklıyordu. Onu nasıl eğitebileceğini ve gücünü nasıl yönetebileceğini. Onun kadar güçlü olmasa da Devram'daki herhangi bir Miras'tan daha güçlü olacaktı.

Razik, sandalyesine yaslanıp kollarını kavuşturarak, "Sargon'un yedi çocuğu vardı," dedi. "Bu çocukların her biri, onun yedi soyundan birini oluşturuyor."

"Greybane ve Mors," diye açıkladı Theon.

Razik, "Bunlardan ikisi var," diye doğruladı.

"Peki annen?" diye sordu Tessa.

"Bir şekil değiştirici," diye cevapladı. "Değişimleri bu yüzden izole edebiliyoruz."

"Bu ne anlama gelir?"

Razik, sanki bu şimdiye kadar yaptığı en rahatsız edici konuşmamış gibi iç çekti. "Sargon, bizim gibi var olanı izole edebilir. Mesela sadece kanatlar veya gözler. Bunu yapabiliyor çünkü o bir tanrı. Ancak çocuklarından bazıları bunu yapamıyor. Bazıları ya insan formunda ya da ejderha formunda. Ya hep ya hiç, tabiri caizse. Annemiz bir ölümlü değil de bir ejderha varisi olduğu için, var olan varlığımızı izole edebiliriz."

"Ne kadar büyüleyici," dedi Tessa, bir sandalyeye çöküp çenesini yumruğuna dayayarak. Diğer elinin parmaklarıyla tempo tutarken, bileklerindeki bantlar hafifçe açıldı.

Razik onu incelerken, "Sinir bozucusun," dedi açıkça.

"Ben böyle seviyorum." diye cevap verdiğinde gülümsemesi saf bir vahşilikti.

Ona alaycı bir gülümsemeyle baktı. "Soyunuzdan bahsedelim."

"Ne olmuş yani?"

"Luka bize vizyonlarından bahsetti," diye araya girdi Theon, dikkatini ona çekerek. "Bunlara nasıl çekildiğini."

Luka, Ekayan Adası'na yaptıkları geziyi anlatırken onu dinledi. Luka zaten bunların çoğunu anlatmıştı ama kısa bir hatırlatma iyi gelmişti.

"Peki tüm bunlar benim için ne anlama geliyor?" diye sordu Tessa, not sayfalarını karıştırırken.

Razik, "Var olmaman gerekiyormuş" dedi.

Theon ve Luka bir ses çıkardılar ve Tessa gözlerini masanın karşısındaki adama çevirdi.

"O açık sözlü olabiliyorsa ben de olabilirim," dedi, hiç etkilenmeden. "Bu bir hakaret değildi. Sadece bir gerçek. Siz dört güçlü soyun birleşimisiniz. Bu soylardan ikisinin asla aşılması gerekiyordu. Bu güçleri aşmanın başkalarını da değiştirmesi mantıklı."

"Güçleri değiştirmek derken neyi kastediyorsun?" diye sordu Tessa, sandalyesine yaslanıp parmaklarıyla tekrar tempo tutarak.

"Achaz ve Zinta soyundan gelen yetenekler ortada," diye açıkladı Theon. "Ama bu senin mirasının sadece yarısı, Tessa. Arius ve Serafina'dan gelen yeteneklerin de var."

"Biliyorum," diye soğuk bir şekilde cevap verdi.

"Öyle mi? Çünkü sen onları hiç kullanmıyorsun."

"Bildiğin kadarıyla."

Theon, jilet gibi keskin bir şekilde gülümsedi. "Sanırım sen de onları ne zaman kullandığının her zaman farkında olmuyorsun, zeki fırtına."

Devam etmesini bekleyerek sessiz kaldı, ama konuşan Razik oldu.

Razik, "Arius ve Serafina'nın birlikte iki çocuğu oldu: Saylah ve Temural. Ancak Saylah ve Temural'ın yetenekleri, Arius ve Serafina'nın yeteneklerinin birer uzantısıdır," dedi. "Saylah, gece ve gölgelerin tanrıçasıdır; bunlar da Arius'un ölüm, karanlık ve sonlar yetenekleri ile Serafina'nın rüyalar yeteneklerinin birer uzantısıdır."

"Ya Temural?" Tessa sordu.

"Ben onu pek iyi tanımıyorum açıkçası."

Kaşları çatıldı. "Saylah'ı tanıyor musun?"

"İstediğimden daha iyi," diye mırıldandı Razik. "Ama Temural vahşi ve evcilleştirilmemiş olanın tanrısıdır. İkisi de Arius ve Serafina'nın yeteneklerinden geliyor olabilir, bu da bizi senin yeteneklerine getiriyor."

"Uyumadığın zamanlarda hiç vizyon gördün mü?" diye sordu Theon.

Tessa'nın kaşları çatıldı. "Hayır. Bu yüzden hep rüya olduklarını düşündüm."

"Kesinlikle," dedi Theon ve sesine giren heyecanlı tona neredeyse gülümsedi. "Zinta soyunun vizyonları, Serafina soyunun hayalleriyle birleşti."

"Ve biz bunu neden düşünüyoruz ki..." diye sordu Luka, Theon ile onun arasına oturmuş bir şekilde.

"Çünkü Serafina'nın yeteneklerinden biri rüyalar arasında yürüyebilmek," dedi Razik. "Ama Tessa'nın güçleri değiştiği için, başkalarını da rüyalarında yürümeye çekiyor. Ya da bu durumda, vizyonlarında."

Tüm bunları sindirirken oda sessizliğe gömüldü. Tessa bazı açılardan mantıklı olduğunu kabul etmek zorundaydı ama bazı açılardan da mantıklı değildi.

"Öyleyse neden sadece Luka'yı vizyona dahil etmedim?" diye sordu. "Neden Theon'u veya Axel'i hiç vizyona dahil etmedim? Ya da başka birini?"

"Çünkü en çok Luka'ya güveniyorsun," dedi Theon, zümrüt yeşili gözleri çoktan ona dikilmişken. "Onun

yanında kendini en güvende hissediyorsun. Bu ilk ne zaman oldu?"

"Mahkeme Duruşması'ndan sonra," dedi Luka. "O zamanlar bana güvenmiyordu. Benimle konuşmuyordu bile."

"Ama sen ortaya çıktın," dedi Theon. "Daha önce de ortaya çıkıyordun. Felicity ile olan her şeyden sonra onu nehir kenarında bulmuştun. Onu eğitiyordun. Augury saldırdığında onu bulmuştun. Ona o lanet parmak arası terlikleri sen almıştın."

Tessa, Theon'a bakarken gözlerini kırptırdı ve daha önce hiç fark etmediği bir yönünü gördü. Tessa, sandığından daha dikkatliydi ve...

Luka'yı ona göndermesinin bir sebebi vardı. Onu izlemek veya hareketlerini bildirmek için değil. Ama haklı olduğu için. Hâlâ şüpheleri olsa bile, bir yanı Luka'ya güvenmişti. Şimdi bile hala çekinceleri olsa bile.

Eliza, "Bir araya getiremediğimiz tek şey senin Arius yeteneklerin," dediğinde, gözlerini ondan ayırarak yutkundu.

Ama Tessa, büyükbabasından ne gibi hediyeler aldığını çok iyi biliyordu. Işığının başkalarının hayatını çalma şekliydi bu. Büyüsünü besleyen, güçlendiren şeydi bu.

Çünkü hayat her zaman ölümü beslemiştir.

Hayat vermek zorundadır, ölüm ise almak zorundadır.

Razik, "Ve hava manipülasyonu nereden geliyor?" diye ekledi.

"Hayır, ama bu konuda bir teorim var," dedi Theon, tüm dikkatleri üzerine çekerek. "Sanırım annenle bir ilgisi var. Tüm bunların bilmediğimiz tek parçası o."

"Doğru," diye mırıldandı Tessa, kendi düşüncelerine dalmış bir şekilde, çünkü bu cevapları nerede bulacağını biliyordu.

Kardeşine bakan Luka'ya baktı.

Boğazını temizleyip Eliza'ya döndü. "Sen de bir ateş perisi misin? Katya gibi mi?"

Konunun değişmesiyle irkilen Eliza, "Hem evet hem hayır. Babam bir ateş perisiydi. Annem ise topraktı." dedi.

"Neydi?" diye sordu Tessa.

Eliza karanlık bir şekilde gülümsedi. "Başkası onları öldürdü. Ben de onu öldürdüm."

"Tatmin edici görünüyor."

"Öyleydi" diye cevap verdi.

Theon'a dönerek sordu: "Luka, Katya'nın gittiğini mi söyledi?"

Theon başını salladı, gözlerinde karanlık bir gölge belirdi. "Görünüşe göre Axel'la."

"Ve nereye gittiklerini bilmiyor musun?"

Theon ve Luka birbirlerine baktılar ve ardından Theon, "Yeraltı'nda olduğunu varsayıyoruz. Axel..." dedi. Sert bir nefes verip ensesini çektiştirdi. "Gece Çocuğu'na dönüşüyor."

Tessa ona baktı, birkaç kez gözlerini kırptıştırdıktan sonra yavaşça, "Anlamıyorum. Axel vampir mi olacak?" dedi.

"Evet," diye cevapladı Theon.

"Ve Kat'ı da beraberinde mi götürdü? Bu nasıl güvenli?"

Ama o ona gelmişti. Axel yardım istemek için ona gelmişti ve o da onu uzaklaştırmıştı.

Kimse cevap vermeyince, "Yani Axel artık bir Legacy olmayacak mı?" diye sordu.

"Hayır," diye cevapladı Theon sertçe.

İçini kaplayan rahatlama selini beklemiyordu. Umursamamasını bekliyordu ama umursamıştı. Axel'ı öldürmek zorunda kalmayacağı umurundaydı. Tanrılar aşkına, umurundaydı.

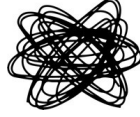
"Katya'ya zarar vermemek için önlemler alacak," dedi Theon, Katya'nın ani duygu akışını endişeyle karıştırarak.

Tessa başını salladı. Buna inanıyordu. Yardım için yanına gelmişti ve Tessa onu kovmuştu.

"Ve ikisini de eve getirmenin bir yolunu bulacağım," diye ekledi Theon.

Cevap vermedi çünkü sonunda onu öldürmek zorundaydı. Sonunda onları geri götürecektir bir yuvaları olmayacaktı.

Çünkü onlar onun kötü adamlarıyken, o da onların kötü adamlarıydı.



Faven'a döndüklerinde Luka'nın onları kendi odasına değil, kendi odasına götürdüğünü anlaması bir dakikasını aldı. Luka, Tessa'nın elini bıraktı ve tek kelime etmeden ebeveyn banyosuna girdi. Luka, neler olup bittiğinden emin olamayarak arkasından bakakaldı. Arius malikanesinde, özellikle de Sargon'un torunu olduğunu öğrendikten sonra, pek konuşmamıştı. Çoğunlukla Theon ve Razik, Eliza'nın ara sıra verdiği içgörülerle teoriler ve tarih tartışmışlardı. Tessa her kelimeyi dinlemiş, hepsini özümsemişti.

Var olmaman gerekiyor.

Razik'in sözleri bunlardı ve canını yakmıştı. Hayatı boyunca ona yapıldığı söylenmişti. Bir rahatsızlık. Vahşi, pervasız ve zor.

Varolması beklenmeyen.

Tıpkı Arius ve Serafina'nın çocuk sahibi olmaması gerektiği gibi.

Peki ya durum böyleyse ve Serafina, Achaz'la birlikte olacaksa, bu da aynı plan değil miydi? Bu da aynı dengeyi bozmaz mıydı? O zaman Arius, Achaz'a karşı da aynı kin ve nefreti mi beslerdi?

Hiçbiri tutarlı değildi.

Duvardaki şifonyere doğru yürüdü, en üst çekmeceyi açtı. Çorap veya iç çamaşırı bulmayı bekliyordu, yüzük değil.

Boş bir resim çerçevesinin etrafında toplanan halkalar.

Yüzüklerden birini aldı. Sade bir yüzüktü. Som gümüş bir yüzük. Özel bir şey değildi.

Yerine başka bir tane aldı. Bu daha karmaşıktı. Bronz bantta ince detaylar, aralara serpiştirilmiş minik kırmızı yakutlarla işlenmişti.

Çerçevenin kendisi de pek özel değildi. Fildişi ve altın. Faven Sarayı'ndaki her şey gibi.

Banyo kapısının açıldığını duyunca çekmeceyi kapattı ve döndüğünde Luka'nın kapı eşiğine yaslandığını gördü. Bol pantolon giymişti ve üstü çıplaktı.

Onu şifonyerin yanında görünce gözleri kısıldı. "Ne yapıyorsun?"

"Odama değil de neden buraya getirdiğini merak ediyorum," diye yanıtladı, şifonyerin üzerindeki dirseklerine yaslanarak. Bakışları üzerinde gezindi ama bir şey söylemeyince, kendini "Konuşmak ister misin?" derken buldu.

Gözleri aniden onun gözlerine döndü. "Ne hakkında konuşacağız?"

"Bir tanrının torunu olmak."

"Hayır," diye hemen homurdandı.

"Peki ne istiyorsun?"

Saçları açtı, tutamlar omuzlarına kadar iniyordu. Saçlarını böyle tamamen açık görmek nadirdi ve aniden parmaklarını saçlarının arasında gezdirmek istedi. Bu onu her zaman rahatlatırdı.

Peki neden şimdi onu rahatlatacak bir yol düşünüyordu?

Ama bakışları tekrar onun çıplak bacaklarına odaklanmıştı ve o anda tam olarak ne aradığını anladı.

Bir dikkat dağıtma.

Şu anda Razik'i veya mirasını düşünmek istemiyordu. Bir tanrının torunu olmayı veya bunun ne anlama gelebileceğini düşünmek istemiyordu. Bunun dışında her şeyi düşünmek istiyordu. Kendi sefil gerçeklikleri olmayan bir şeyin içinde kaybolmak istiyordu.

Ellerinden biri yanına düştü ve sweatshirt'ünün eteğiyle oynadı. Çünkü her nedense, onu daha iyi hissettiren kişi olmak istiyordu. Dikkatini dağıtan kişi olmak istiyordu.

"Bunu istemeniz lazım," dedi, sesi şehvetliydi.

"Neyi sorayım?" diye cevapladı Luka, ama gözbebeklerinin dikey yarıklara dönüştüğünü gördü. Gözlerinin hafifçe parlamasını izlemek onu daha da teşvik etti.

"Sana borçluyum," dedi. "Ama senin adına bu kadar zor bir karar vermeyeceğim. İstedini kendin istemelisin."

Kendi sözlerinin farkına vardığı yüz hatlarına yansıdı ve dudaklarında küçük, soğuk bir alay belirdi. "Ya senden yerde sürünüp dizlerinin üzerinde tatlı tatlı yalvarmanı istesem?"

"Şu anda ihtiyacın olan şey bu," diye karşılık verdi. Adamın bir sonraki söyleyeceğı şeyi yutmasını izledi ve adam konuşmayınca, "Bu arada, teşekkür ederim," diye ekledi.

"Ne için?"

"Bu gece beni de götürüyorsun. Buna gerek olmadığını biliyorum."

"O Theon'du."

Kaşını kaldırdı. "Gerçekten mi?"

"Evet. Dahil olmak isteyip istemediğinizi sormamı söyledi."

"Yani ona teşekkür mü etmeliyim? Ne istediğini mi sormalıyım?"

"Hayır," diye homurdandı Luka.

Sırıttı ve adam tüm heybetiyle dikleşti. Tam bir baskınlık ve yırtıcılıkla, içindeki bir şey meydana okumaya karşı koymak için başını kaldırdı. Gözlerinin de onunkilerle aynı şekilde parladığını biliyordu ve her zerresi bunu en az onun kadar istiyordu.

Başını eğerek onu izledi. "Theon'un öğrenmesinden mi endişeleniyorsun? Bu yüzden mi istemiyorsun?"

Luka tek kelime etmedi ve onu durduran şeyin tam olarak bu olduğunu biliyordu.

Ve zerre umurunda değildi.

Theon'u kızdırdıysa, iyi. Hak etmişti.

Ama Theon onaylarsa...

Tanrım, bu düşünce bile tüm vücudunu ateşlendirdi. Arzu her yerini sardı, siktir et.

Vahşi, dürtüsel ve kontrol edilemezdi. O zaman ona yaslanmak daha iyi olurdu.

Theon mu? diye sordu bağıın dibine doğru, odanın diğer ucundan gelen Luka'dan onaylamayan bir homurtu yükseldi. Ama ejderha hareket etmedi. Ona durmasını söylemedi.

Tessa? İyi misin? diye cevap verdi Theon.

"Öyleyim," diye cevapladı. "Ama Luka değil."

Ne oldu? diye sordu.

Cevap verirken Luka'nın bakışlarını hiç ayırmadı. "Benden yerde sürünerek dizlerimin üzerinde tatlı tatlı yalvarmamı istiyor ama senin onaylamayacağından korkuyor."

Bağıın ardındaki sessizlik sağır ediciydi ve ikisi de Theon'un bundan sonra ne söyleyeceğini beklerken Luka'nın boynundaki gergin tendonları izliyordu. Onun için önemli değildi. Theon hayır derse, ona açıkça meydan okurken duygularının her zerresini hissetmesine izin verecekti. Ve eğer Theon evet derse... Eh, o zaman da arzusunun her zerresini hissetmesine izin verecekti, bunun ona yüzlerce kilometre öteden neler yapacağını tam olarak bilerek.

Peki sen bu konuda ne düşünüyorsun küçük fırtına? diye sordu Theon sonunda, ama o sözlere eşlik eden duyguları çözemedi.

Ondan nefret mi edeceksin ve keşke sen olsaydın diye karşılık verdi.

Her zaman, diye cevapladı. Ama bunu tartışmanın tek sebebi beni cezalandırmak mı?

Luka'nın gözleri bu soru karşısında kısıldı ve onun da en az Theon kadar bu cevabı istediğini biliyordu.

Hayır, diye cevap verdi.

Tek bir kelimeydi ama bağıın içinden akan vahşi istek, bacaklarını Luka'nın sweatshirt'ünün altında birbirine bastırmasına neden oldu.

Sonra dizlerinin üzerine çök, zeki fırtına, diye cevapladı Theon. Ama Tessa?

Evet? Ve sesi bağ boyunca bile nefesli geliyordu.

Yalnız o. Başkası benim olana dokunursa ölüm rahmet olur.

Bu yorumu görmezden geldi, hala odanın karşısındaki Luka'ya odaklanmıştı, onun sweatshirt'ünü başından çekip yanındaki yere bıraktı.

Sonra yavaşça dizlerinin üzerine çöktü.

Orada değilim ama Luka'yı hissediyorum, küçük fırtına. Tanrılar aşkına, muhteşem görünüyor olmalısın, dedi Theon ve övgüler... Bunun ne olduğunu biliyordu. Theon kontrole değer verirdi. Bunu istediğini biliyordu. Luka'nın da istediğini biliyordu. Ve bunu onlara vermesinin tek yolu, hâlâ işin içinde olmaktı. Hâlâ tüm bunlar üzerinde bir tür kontrole sahip olmak. Ve umursamasa da Luka'nın umurundaydı. Luka'nın sadakati onun için hem bir lütuf hem de bir lanetti, bu yüzden Theon'a bunu yaşattı. Onun için değil, Luka için.

Tekrar tekrar peşine düşen Luka için. Ona kendini savunmayı öğrettiği için. Değerli olduğuna inandığı için. Güvenini talep etmediği, zamanla yavaş yavaş kazandığı için. Öfkesine izin verdiği ama aynı zamanda kontrolü öğrenmesi için ısrar ettiği için. Bazen kontrolü başkasının eline bırakması gerektiğini, ama aynı zamanda kendi başına almayı da öğrenmesi gerektiğini anladığı için. Bu seçimi yapmasına izin verdiği için. Roan ölürken onu Theon'a götürdüğü için. Yeraltı'nın karanlık ve dar tünellerinde onu kandırdığı için.

Lanet olası terlikler için.

Yerde sürünürken gözleri onun üzerindeydi ve onu hissedebiliyordu. Vahşi ama kontrollü. Evcilleştirilmemiş ama istikrarlı. Dürtüsel ama ölçülü.

Tam önünde durdu, topuklarının üzerine oturdu ve parlayan safir gözlerine baktı. Adam elini kaldırırken titriyordu, parmakları yanağını okşuyordu.

"Bana sor."

Fısıltılı bir emirdi bu ve boğazının titrediğini izledi. Onu izlerken kendini hiç bu kadar güçlü hissetmemişti. Bunu yapmak zorunda değildi. Hiçbir efendi onu diz çöktürmüyordu. Kimse ona emir vermiyordu. Bunu yapmak istiyordu ve Luka'nın onu sadece kendisi olduğu için istediğini biliyordu. Tanrım, bu onu bu gece yanına aldığı için bir teşekkür değildi. Bu, onu olduğu gibi kabul ettiği ve aynı zamanda asla yetinmemesi için onu cesaretlendirdiği için ona bir teşekkürdü.

Tekrar yutkundu, parmakları çenesinde gezindi, ardından başparmağı alt dudağına değdi. "Bunu Theon için mi yaptın?"

Başını iki yana salladı. "Keşke."

Luka'nın kıkırdaması karanlıktı. "Bahse girerim öyledir, baştan çıkarıcı." Başparmağı tekrar dudağında gezindi. "O şımarık ağzının benim sikimde olmasını istiyorum, bebeğim."

Avuçlarını uyluklarında gezdirirken gülümsemesi günah doluydu ve dokunuşunun altında tüm vücudunun titrediğini hissettiğinde gülümsemesi daha da büyüdü. Bu güç, insanların ondan korktuğunu bilmenin verdiği coşkudan daha sarhoş ediciydi. Pantolonunun paçasına ulaştığında, elini içeri daldırıp penisini çıkarırken midesinin çöktüğünü gördü.

Onu Theon'la karşılaştırmaktan kendini alamadı. Theon daha uzundu ama Luka daha kalındı. Zaten sert olan Luka, yukarı doğru çıkıntı yapmıştı. Birkaç kez yavaşça okşadıktan sonra öne eğilip dilini ucunda gezdirdi. Ön sıvı damlası tuzluydu ve Luka'nın keskin nefesini kalbinde

hissetti. Sonra ıslak ve sıcak bir şekilde öne doğru kaydı. Keskin nefes, inleyen bir küfüre dönüştü ve Luka'nın eli saçlarına kaydığında Luka'nın etrafında gülümsedi.

Durmadı, boğazının arkasına vurmasına izin verdi, orada oyalandı. Oksijen eksikliğinden başı dönene kadar, biraz hava almak için geri çekildi. Sonra onu daha da derine aldı, yanaklarını çukurlaştırdı ve sertçe emdi.

"Siktiğimin Sargon'u," diye tısladı Luka, parmakları saçlarını sıkarak. Başının arkasına masaj yapmakla acı verecek kadar yumruklamak arasında gidip geliyorlardı. Bu, zar zor kontrol edilebilen bir kısıtlamaydı ve tanrılar aşkına, bunu da ondan almak istiyordu. Onu tamamen mahvetmek ve onun merhametine bırakmak istiyordu.

Başını kaldırıp adamın çenesinin gevşediğini fark etti ve gözlerini devirerek yutkundu. Sonra adam öne, boğazına doğru bir hamle yaptı ve kadın buna izin verdi. Çünkü bu onun istediğini alması değildi. Bu, onun istediğini özgürce vermesiydi.

"Tanrım, yaramazlık yapmadığın zaman ne kadar da iyi bir kız olabiliyorsun," diye hırıltılı nefeslerle söyledi, tekrar tekrar ağzına sokarak.

Theon'un gergin sesi bağıın üzerinden "Nasıl görünüyor?" diye sordu.

Tam bir tanrıça gibi, diye cevapladı Luka. Ağzı bunun için yaratılmıştı.

Bu sefer onun itişini karşılamak için öne doğru eğildi ve kendini ona iyice bastırmak için bacaklarının arkasını kavradığında çıkan "Siktir!" sesi onun da bacaklarını birbirine kenetlemesine neden oldu.

"Kahretsin," diye hırıltılı bir sesle konuştu ve onu geriye çekmek için saçlarından çekti.

Tessa, gözleri yaşarırken yüzündeki ıslaklığı hissederek nefesini tuttu. Adamın gözlerindeki ifade hayranlık ve hayretten başka bir şey değildi. Saçlarını yumruğunun etrafına doladı ve ağzını tekrar penisine doğru çekti.

Tessa'nın ıslak nefesleri, adamın yumuşak, homurdanan övgüleriyle karışana kadar ağzında şiştiğini hissetti.

Boşalması diline çarptığında, odayı sıkı, gırtlaktan gelen bir ses doldurdu. Daha derine inmeye çalıştı ama adamın kavrayışı onu geri tutuyor, boğazının arkasına gömülmesini engelliyordu.

Yutma küçük fırtına. Henüz değil, diye emretti Theon, Luka'nın diline boşalmasını bitirirken.

Kendine mi dokunuyorsun Theon? diye alay etti.

Güzel, Luka'ya yaptıklarını görünce midem bulandı.

Luka nefes nefese kalmıştı ki adamın saçlarındaki tutuşu gevşedi ve penisi dudaklarından kaydı.

Göster ona, Tessa, diye emretti Theon.

Gözleri fal taşı gibi açıldı, ancak Luka'nın yüzündeki aç ifade, onun bunu çok istediğini gösteriyordu. Theon bunu açıkça biliyordu.

Tekrar topuklarının üzerine oturan Tessa, ağzını açıp dilini dışarı çıkardı ve onun orada duran boşalmasını görmesini sağladı. Sonra, bakışlarını hiç ayırmadan çenesini kapatıp yutkundu.

Ne olduğunu anlamadan Luka onu yukarı çekti. Ayakları yerden kesilip beline dolandı ve ağzı onunkine çarptı. Ağzını yalayıp kendini tatması onu daha da ateşlendirdi ve sadece onu hissetmek isteyerek göğsüne bastırdı kendini. Rahatlama ya da az önce onun için yaptığı şeyin karşılığında bir şey beklemiyordu. Çünkü ona bunu vermeyi seçebilmek özgürlüktü.

Onun seçimi.

Gözlerindeki o coşkuyla ona bakması, onu sadece var olmaya değer biri olarak görmesi? Bu gece, bu fazlasıyla yeterliydi.

"Bu gece benimle kal," diye fısıldadı ağzına. "Tanrıların torunu olmak yalnız bir kulüp, ama artık yalnız olmak zorunda değiliz."

Onu tekrar öptü. "Seni böyle istememem gerekiyor," diye mırıldandı. "Ama artık umursamıyorum sanırım."

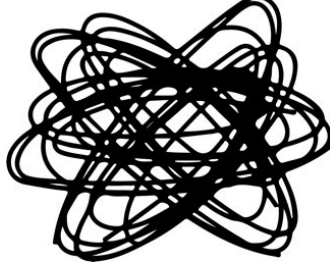
"Lütfen umursamayı bırak," diye fısıldadı.

"Dex uyandığında çılgına dönmesin diye odalarınıza gitmeliyiz."

Başını salladı, başını onun göğsüne yasladı, bacakları hala sıkıca beline dolanmış haldeydi.

Artık yalnız kalmak zorunda değildi.

EVIANA



Pencereye doğru sürüklediği sandalyeye kıvrılmış, yağan kara bakıyordu. Ne kadar nefret etse de, burada oturmanın tuhaf bir rahatlatıcı yanı vardı. Sadece... var olmasına izin veren bir tür normallik. Valter için, pencerenin yanındaki o sandalye, ona ihtiyaç duyulmadığı anlamına geliyordu. Uyması gereken bir emir veya yerine getirmesi gereken bir emir yoktu. Valter ona sandalyesine gitmesini söylediğinde, bir parçası rahat bir nefes alırdı. Bu mola sadece bir dakikalığına bile olsa. Gerçekten kendine ait olduğunu düşündüğü tek şeydi.

Onun eti ve kanı bile kendisine ait değildi.

Eviana başını geriye atıp gözlerini kapattı. Elini yastığın yanına soktu ve oraya sakladığı şarap şişesinin büyük bir parçasını hissetti. Belli ki hâlâ oradaydı. Bu odaya onu almak için başka kimse girmemişti ama emin olmak için günde birkaç kez takıntılı bir şekilde kontrol ediyordu. Ve küçük şifonyerdekini. İnce bir gömleğe özenle ve özenle bastırıldığı küçük parçalar. Çıplak tenine dokunursa biraz zarar verirdi. Yatağının altında şarap şişesinin boynu ve küçük banyo dolabının arkasına sakladığı şarap kadehleri vardı.

Burada eriyip gidiyorum çiçeğim, dedi Valter'in sesi bağın aşağısından.

Gözlerini açmaya zahmet etmedi. Yalnızlığının tadını her çıkardığında, adam ona aslında asla yalnız olmadığını hatırlatıyordu.

Size yemek vermiyorlar mı efendim?

Geçimlik hiçbir şey yok.

Görkemli ve gösterişli bir şey kastetmiyordu. Muhtemelen sık sık servis edilen yiyecekleri yiyordu. Sade tavuk ve pilav. Fırında balık ve sebzeler. Pahalı yıllanmış içkiyle birlikte birinci sınıf et parçaları değil. Adam için her şeyin simgesi idi, ama kadın için yemek yemektir.

Umarım en kısa zamanda görüşürüz, diye teselli etti.

Her gün sordum.

Teşekkür ederim efendim.

Tutulduğu hücrenin durumu hakkında saçmalamaya devam etti ve kadın, camın pürüzsüz, düz yüzeyinde kenara ulaşana kadar parmağını gezdirdi. Parmağının ucunu pürüzlü noktaya bastırdı. Parmağını camın üzerinde gezdirirken hiçbir şey hissetmedi, sonra kesiğe bakmak için elini kaldırdı. Kan fışkırdı, parmağından avucuna aktı ve bembeyaz sandalyeye damladı. Valter'in boğazında o cam parçasını gezdiriyor olsaydı ne kadar daha fazla kan olurdu?

Ve onun paniklediğini, nefes alamadığını, yardım için çığlık atamayacağını görünce, "Teşekkür ederim, Lordum" derdi.

Kaşlarını çattı.

Büyüsünün kesildiğinden emin olana kadar bunların hiçbirini yapamazdı. Yoksa hiçbir anlamı yoktu.

Bu can sıkıcıydı ama zamanı vardı.

Eskisi kadar çok olmasa da vakti vardı.

Kapı çalındı ve Eviana gülümsediğini fark etti. Büyük bir gülümseme değildi bu. Sadece dudakları hafifçe kıvrılmıştı. Tessa'nın kapıya vurduğu belliydi. Onu görmeye üçüncü geliyordu ama sesi çoktan tanıdı. Bir erkek kapı

vuruşundan daha yumuşaktı ve bir... vızıltı vardı. Titreşen bir enerji. Bu sefer sandalyeden kalkmaya zahmet etmedi, sadece başını kaldırıp kapıdan içeri giren kadın esintisini izledi.

Fark ettiği ilk şey, Tessa'nın saçlarının bugün arkaya doğru toplanmış olmasıydı. İki tarakla yarıya kadar toplanmıştı. Biraz gösterişli olmasalar da güzeldiler. Her iki yanında siyah boynuzları olan gümüş bir hilal. Fark ettiği ikinci şey, Tessa'nın yalınayak olmasıydı. Bu şaşırtıcı değildi. Şaşırtıcı olan, buraya en son geldiğinde bot giymiş olmasıydı. Önü bağcıklı ve yanlarında tokaları olan uzun siyah botlar, ona biraz büyük gelmişlerdi. Kapının yanında botlarını çıkardıktan sonra, aynı sandalyeye yerleşip getirdiği yeni şişeden kendine bir kadeh şarap doldurdu.

Giderken botlarını yanına almayı unutmuştu ve daha da tesadüfi olanı, botlar Eviana'ya tam olmuştu. Şimdi ise botlar, yatağın ucunda düzgünce katlanmış bir battaniye yığınının altında saklıydı.

Tessa'nın elleri doluydu; bir elinde pasta kutusu, diğerinde şarap şişesi. Her şeyi küçük sehpanın üzerine koydu, sihirli bir girdaptan şarap kadehlerini çıkardı, pasta kutusunu açıp içinden çikolatalı kremalı bir donut çıkardı.

"İster misin?" diye sordu Tessa, kutuyu bir santim daha yaklaştırmak için.

Eviana tatlılara göz kırptı. Valter ona nadiren böyle bir şeye izin verirdi. Kış Gündönümü hediyesi olarak bir parça çikolatalı kek. Özel etkinliklerde tatlılar, ama hepsi buydu. Aslında hiç umursamazdı. Yemek, besindi. Gücünü besleyecek bir şeye ihtiyacı vardı. İşte hepsi buydu. Bazıları diğerlerinden daha lezzetliydi ama hepsinin bir amacı vardı.

"Bugün nasıl gizlice kaçtın?" diye sordu Eviana, hâlâ sandalyesinde oturup pastaları görmezden gelerek. O da Tessa gidene kadar şarabı içmeyecekti.

Tessa çöreği kenara koyarken yüzündeki sırtış tamamen neşeli bir yaramazlıktan ibaretti ve "Ejderhaların meleklerden daha büyük olduğunu keşfettim." dedi.

Bu... tuhaf bir ifadeydi. Kız bunlarla doluydu.

"Hangi ejderha?" diye sordu Eviana.

Tessa bardağını dudaklarına götürerek durakladı.
"Hangi ejderhadan bahsediyorsun?"

Valter, Tessa'nın Xan'ı ziyaret ettiğini söylemişti ve o da bunu henüz planlamamış gibi görünüyordu.

Eviana bakışlarını ondan ayırmadığında, Tessa yavaşça bardağını kenara bırakıp doğruldu. "Elbette orada olduğunu biliyorsun. Valter sana her şeyi anlatıyor, değil mi?"

"Her şey değil," diye cevapladı Eviana.

"Doğru. Kızınız," dedi, tekrar arkasına yaslanıp bardağını hızla kaldırıp büyük bir yudum alırken. Bir şeyler düşünürken tırnağı bardağa vurdu. Sonra, "Lange ve Corbin'i tanıyor musunuz?" diye sordu.

"Bu Seçim'de iki Fae Theon erkenden ele geçirdi," dedi Eviana. "Valter kısa bir süreliğine üzgündü."

O gece ona özellikle sert davranmıştı. Ertesi sabah kalçalarında hâlâ morluklar vardı. Normalde bunlar birkaç saat içinde iyileşirdi, ama onlar neredeyse iki gün sürmüştü.

Tessa bardağını tekrar kenara koydu, tarakları saçından çıkarıp yanındaki kanepeye koydu. Parmaklarını saçlarının arasından geçirip, uçlarını hafifçe çekiştirirken, "Onlar benim arkadaşlarım. Bu yüzden onları sahiplendi," dedi.

Eviana başını salladı.

"Ancak Valter'in bilgileri inceledikten sonra artık o kadar üzülmediğini tahmin ediyorum," diye ekledi.

"Sana Efendimin sırlarını söyleyemem," diye cevapladı Eviana, sözlerini Valter'e duyurarak.

Yine seni mi sorguluyorlar? diye sordu Valter.

Çabalıyorlar ama başaramıyorlar.

Güzel, Eve. Çok güzel.

İçini çekti, çenesini eline yaslayıp Tessa'yı izlerken. Bu ziyaretlerin ne için olduğunu anlayamamıştı. Tessa gerçekten de sadece sohbet etmek için gelmiş gibiydi.

Ve eşyalarını ona bırak.

"Valter'e ihanet edemeyeceğini biliyorum," dedi Tessa, şarabını tekrar eline alarak. "Davranışlarını düzeltmekten nasıl hoşlandığını bildiğin için senden bunu asla istemem."

Hiçbir şey bilmiyordu.

Valter'in cezalandırma ve düzeltme adına acı çektirmenin verdiği o hastalıklı zevki hiç tatmamıştı. Theon onu hep korumuştı. Onu önemseyen biri hep olmuştu. Eviana, Theon'un onu Arius Evi'ne getirdiği andan itibaren bunun bir Kaynak bağından daha fazlası olduğunu anlayabiliyordu. Tessa'yı paylaşmanın tek kelimeyle babasına saldırmaya çalıştığı an. Sarmaşıkları onu esir almış, rehin tutmuştu. Sonunda pes ettiğinde Tessa'nın da onu sevdiğine inanmak isteyeceğini fısıldamıştı. Kızı bir şarap mahzenine kilitlemiş olabilirdi ama Tessa'yı Julius ve Mansel'e teslim etmeyi asla düşünmezdi. Bir başkasının onun tenini oymasına asla izin vermezdi. Bir başkasının onu hamile bırakıp, ilk nefesini aldığı anda o bebeği ondan alıp bağlamasına asla izin vermezdi.

Onu hizaya sokmak için masum bir çocuğu kullanmazdı.

"Cressida'dan bahsedebilir misin?" diye sordu Tessa, Eviana'yı şimdiki zamana geri döndürerek.

"Peki ya o?" diye cevapladı Eviana.

Tessa omuz silkti. "Onu akşam yemekleri dışında Valter'le nadiren görüyordum. Arius Evi'nde bütün gün ne yapıyor?"

"Onun günlük aktivitelerini bilmek ister misin?"

"Ben de Rordan'ın karısını hiç görmedim," dedi Tessa omuz silkerek.

"Karıları çocuk doğurmaya uygundur."

"Biliyorum," dedi. "Ama başka bir şey yapmaları gerekir herhalde?"

"Her zaman Valter'in yanıdaydım. Cressida'nın günlük aktiviteleri hakkında pek bir şey bilmiyorum."

Tessa sadece mırıldandı ve donutundan bir ısırık daha aldı. "Theon ve Axel'ı hayatları boyunca tanıyorsun, değil

mi?"

"Evet."

"Peki ya Luka?"

"Babası kısa bir süre Valter'in danışmanlarından biriydi."

"İlginç," diye düşündü Tessa.

"Bazıları için evet."

"Valter kaç yaşında ki zaten? Sandığım kadar yaşlı olduğunu sanmıyorum."

"Neden farklı bir şeye inanıyorsunuz?" diye sordu Eviana.

"Çünkü dosyanı gördüm. Kaç yaşında olduğunu biliyorum ve eğer küçük yaştan itibaren onun Kaynağı olarak etiketlenseydin, o hâlâ hayatının ilk yüzyılında olurdu," diye yanıtladı Tessa.

Eviana sırtıttı. "Çok zeki, ama bir o kadar da saf."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Tessa, hemen savunmaya geçerek.

"Sanırım Theon ve Axel daha iyisini bilemezlerdi. Ama Valter'in ilk Kaynağı ben değildim."

Tessa'nın gözleri büyüdü. "İlk Kaynağı mı öldü?"

"Evet."

"Nasıl?"

Eviana elini tekrar yastığın yanına kaydırды, avucundaki cam parçasını hissetti. "Bilmiyorum."

Tessa sessizleşti ve Eviana onu kendi düşünceleriyle baş başa bıraktı.

Valter'i ilk gördüğünde altı yıl olmuştu. Celeste Malikanesi'nde yaşıyordu. Rahibe Cordelia, tıpkı Tessa gibi Malikane Annesi bile olmuştu. Eviana'nın diğer çocukların yanına yaklaşmasına asla izin verilmemişti ve bunu hiç anlamamıştı. Ta ki onlarca yıl sonrasına kadar. Birkaç başka kadınla aynı odayı paylaşmak yerine, sadece bir tane başka kadınla aynı odada kalmıştı. Seçim Yılı'nda o kadın da Arius Krallığı tarafından sahiplenilmişti, ancak Eviana onu bir daha hiç görmedi. Diğerleri dışarı oynamaya

gönderildiğinde, ona çalışıp okuması için kitaplar veriliyordu. Değerlendirmeleri en başından beri daha sertti. Kıyafeti bile farklıydı.

Ama altı yaşındayken, yemek salonundaki küçük masasında otururken içeri bir erkek girmişti. Tüm salon sessizliğe gömülmüştü. Uzun boyluydu. Yakışıklıydı. Ela gözlü ve siyah saçlıydı. Gücü her yanından yayılıyordu ama dikkatini çeken o değildi. Bir adım gerisindeki dişi Peri'ydi. Buz gibi sarı saçları dümdüzdü ve gözleri berrak bir gökyüzünün rengindeydi. Çok güzeldi ve Eviana ona anında aşık olmuştu. Valter'in bakışları herkesin üzerinden kaymış, Rahibe Cordelia onu salondan geçirmeden önce sanki tam bir dakika boyunca Eviana'nın üzerinde oyalanmıştı.

Onu on yıl boyunca bir daha görmedi. Sonra ziyaretleri daha sıklaştı, ama on dokuz yaşına gelene kadar onunla konuşmadı. Seçim Yılı yirmi yaşındayken olacaktı. Onu her yere takip eden dişi, Eviana onu her gördüğünde daha da perişan görünüyordu. Seçim Yılı'nın başlamasına üç ay kala, tamamen ortadan kayboldu. İki ay önce, Valter'in onu yerine seçmeyi planladığını öğrendi. Bir ay önce, Valter ile bir "deneme" yaptı. Ortaya Çıkış Töreni'nden önceki gece, Mansel ve Julius ile tanıştırıldı.

Kaderin ona verdiği hayata teslim olduğu geceydi bu.

O gece içten içe öldü.

Bir gemiden başka bir şey olmadı.

O gece artık hiçbir şey hissetmemeye başladı.

O gece, adını lekeleyen günahların hiçbir önemi yoktu.

Ve o çocuğun ondan koparıldığı gün, onun tek bir amaçla yeniden doğduğu gündü.

"Sirana Galası gelecek hafta," dedi Tessa sessizliği doldurarak.

"Saçma bir geceydi," diye yanıtladı Eviana. "Elbette sizden hatırı sayılır bir meblağ kazanmanız bekleniyor."

"Ne?" diye sordu Tessa kaşlarını çatarak.

Eviana gözlerini devirdi. Kız gerçekten saftı. "Sirana aşk ve bereket tanrıçasıdır, ama Miras bunu orjiler ve sefahat

için bir bahane olarak kullanır. Kaynaklar geleneksel olarak en yüksek teklifi verene bir geceliğine sunulur. Yine de sen normal bir Kaynak değilsin, bu yüzden belki de bu tür tiyatrolardan kurtulursun."

Tessa'nın şarap kadehi parmaklarının arasından kayıp yere düştü ve gözlerinde şimşekler çaktı. "Lordlar ve Leydiler buna razı mı?"

Eviana alaycı bir tavırla güldü. "Hesaplarına daha fazla para ve arzu edilen ittifaklar mı? Evet. Bu düzenlemelerden fazlasıyla memnunsunlar. Sence kimin fikriydi? Başka türlü erişilemeyecek bir şey teklif et ve zenginler bunu zenginlik kadar arzulasın. Elbette uzun vadeli sözleşmeler kabul ediliyor."

"Elbette," diye tekrarladı Tessa, tüm bunlardan açıkça öfkelenmişti.

Bu da tuhaftı.

Aylardır krallık siyasetinin bir parçasıydı. Peki tüm bunlar onu neden şaşırtıyordu?

Eviana, "Bu aynı zamanda Match sözleşmelerinin rutin olarak yıl içinde açıklandığı zamandır" diye ekledi.

Tessa kaşlarını çattı. "Theon'un ki aylar önce duyurulmuştu."

"Çünkü o bir mirasçı ve Valter bir noktayı kanıtlıyordu. Ama bu yine de Gala'da kabul edilecek."

"Doğru," diye mırıldandı Tessa, parmaklarını sandalyesinin kol dayanağına vurarak.

"Theon her zaman farklıydı" dedi Eviana.

Tessa'nın parmakları ritmi durdurdu. "Ne?"

"Theon," diye tekrarladı Eviana. "Valter onu kendi kopyasına dönüştürmeye çalıştı ama Theon hep direndi. Ben anlamsız buldum ama o ısrar etti."

"Bana aslında onun iyi biri olduğunu mu söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu Tessa şüpheyile.

"Hayır," diye alay etti Eviana. "Devram'da iyi Miras yok. Sadece suçlarını haklı çıkarmaya ve bunları ara sıra,

neredeyse düzgün bir davranışla dengelemeye çalışanlar var."

Tessa aniden ayağa kalktı, ayaklarının dibindeki cam kırıklarından kaçınmaya dikkat etti. "Özür dilerim. Temizlemesi için birini göndereceğim."

"Gerek yok," diye cevapladı Eviana.

"Bir dahaki sefere sana getirmemi istediğin bir şey var mı?"

"Bir dahaki sefer?"

"Ziyaretlerimi durdurmamı istemiyorsan tabii," diye ekledi Tessa.

"İstediyini yapabilirsin," dedi Eviana. "Özgür olan sensin."

"Aynı şey sizin başınıza gelseydi ne yapardınız?"

"Hayır."

Tessa başını salladı. "Lange ve Corbin oldukça güvenilir."

Ağzından o kadar çok saçma şey çıktı ki.

"Bir dahaki sefere kadar, Eviana," diye şarkı söyledi neredeyse, kapı arkasından kapandı.

Eviana, Luka'nın buraya gelmesi hakkında ne düşündüğünü merak etti. Hiçbiri onu umursamıyordu, onları suçlayamazdı da zaten. Valter'in gazabını onlara sayamayacağı kadar çok kez yaşatmıştı. Ya da sandalyesinde oturup hiçbir şey yapmadan izlemişti. Sanırım Theon ile arasındaki fark buydu. Theon günahlarını haklı çıkarmaya çalışırken, o bunu yapmıyordu.

Tessa'nın Cressida'ya sorması ilginçti. Kadın bu kadar ilgi çekmek için elinden geleni yapmış olmalı.

Eviana sandalyesinden doğruldu, avucundaki taze kesik hâlâ hassastı. Parmağındaki yara iyileşiyordu. Odanın karşısına geçip saç taraklarından birini aldı. Çok güzeldi. Hilalin uçları sivriydi ve boynuzlarının uçları bıçakla delinebilecek kadar keskindi.

Zeki, kurnaz kız.

Diğer tarağı alıp sandalyenin minderini kaldırdı ve bir tanesini altına kaydırđı. Sonra uzun saçlarını toplayıp diğer tarağı kullanarak sabitledi.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Tessa şimdi ziyarete gelmeyi bıraksa biraz hayal kırıklığına uğrardı. Hayal kırıklığına uğrardı ama yoluna devam ederdi. Kadın, ona ileride kullanabileceğı faydalı güncellemeler ve bilgiler sağlıyordu ve aynısını yapıyordu. Bunu sadece onu buraya geri çekmek için yapmadığını söylese yalan söylemiş olurdu. Ve neyse ki, şarap da fena değildi.

Şişeyi alıp bu sefer diğer kadehle uğraşmadı. Sandalyesine dönüp yerleştğinde doğrudan şişeden içti.

Valter'i ilk gördüğünde altı yıl geçmişti.

Valter üç yıl önce Serafina Malikanesi'ne gitmiş ve onu geride bırakmıştı.

Tessa ona orada olduğunu söylediğinde, tüm parçalar yerine oturmuştu.

On beş yıl.

Seçim Yılı'na kadar bu kadar zamanı vardı. Çoğu ölümsüz için on beş yıl hiçbir şeydi, ama onun ölümsüz hayatı aniden geri sayıma başladı.

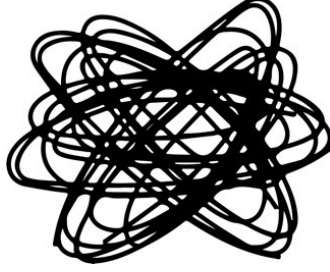
Ve Valter'den önce Perde'yi geçerse lanetlenirdi.

O çocuk Miras'tan kurtulmadan önce Perde'yi geçmeyi kafasına koymuştu.

Çünkü Devram'da iyi bir Miras yoktu. Sadece günahlarını haklı çıkarmaya ve ara sıra, neredeyse düzgün bir davranışla dengelemeye çalışanlar vardı. Onun böyle bir vicdan azabı yoktu. Özgürlüğüne kavuştuğunda, ardında kan izinden fazlasını bırakacaktı.

Öfkesini bırakacaktı.

THEON



"Axel'le ilgili hikayemiz ne?" diye sordu Luka, Sirana Galası'nın düzenlendiği Büyük Salon'a doğru Pantheon'un merdivenlerini çıkarken.

"Sanırım Seçim Açılışı ile aynı," diye yanıtladı Theon, papyonunu düzelterek. Bu, smokin giydiği nadir etkinliklerden biriydi. Sirana Galası ve Maç Törenleri. Hepsi bu kadardı. Seçim etkinliklerinde sadece takım elbise gerekiyordu ve o da günlük kıyafetiydi.

"Hikayeyi biraz değiştirmemiz gerektiğini düşünmüyor musun?" diye sordu Luka, üçüncü kata ulaştıklarında, etrafta dolaşan insan kalabalığı giderek yoğunlaşıyordu.

"Yeraltı'nda bazı meselelerle ilgilendiğini söylemesi makul," diye savundu Theon. "Ve görünüşe göre hareket ediyorsak, bu en uygunu."

Görünüşü korumak.

İşte şimdi yaptıkları buydu. Luka'nın yanında olmasının sebebi buydu. Annesiyle salonda kendilerine ayrılan masada buluşmalarının sebebi buydu ve salona girmeden önce bir açık artırma numarası almak için kayıt yaptırmasının sebebi de buydu. Teklif edilen hiçbir şey için tek bir teklif bile vermemişti, ama yine de gösteriş yapmaları gerekiyordu. Gala'nın her zaman yaptığı gibi,

yeni Sirana Villaları'na katkıda bulunmak için bir teklif vermesi gerekiyordu. Toplanan fonlar Villalar'ı desteklemek için kullanılıyordu ve bu yıl, Tessa'nın iddia edilen yıkımından sonra Villalar'ı yeniden inşa etmek için her zamankinden daha fazla fona ihtiyaçları vardı. Sirana Villaları'nın yeniden inşa edilip edilmeyeceği umurunda değildi. Tek istediği krallığındaki insanların barış içinde yaşamasıydı. Eğer bu, gösteriş yapmak ve avantajlı ittifaklar kurmak anlamına geliyorsa, o zaman bunu yapardı.

O ve Luka, bir varis için ayrılan kalabalığın arasından yol aldılar. Yolda onlara kadeh kadeh şampanya verildi. Theon şampanyadan nefret etse de yine de bir yudum aldı. Gelenek ve diğer her şey. Masalar her zaman aynı şekilde düzenlenmişti, ama sekiz kişilik yuvarlak masa görüş alanına girince durakladı ve gözleri kısıldı. Annesinin burada olacağını biliyordu. Bu kesindi. Beklemediği şey ise Felicity Davers'ı masalarında oturmuş, onunla rahatça sohbet ederken görmektir.

O sahnede şampanya kadehinin tamamını kafasına dikti. Bir Fae garsona viski getirmesi için işaret etti, Luka boş kadehi ondan alıp başka bir garsona uzattı.

"Burada ne işi var lan?" diye tısladı Theon.

"O senin eşin. Sözleşme hâlâ geçerli," diye ekledi Luka. "Sana bu konuda hiçbir şey söylemedi mi?"

Eğer o, onun telefonlarına cevap verseydi muhtemelen öyle yapardı.

Annesi onu fark etti, yüzünde kocaman bir gülümseme vardı. Felicity de gülümseyerek başını kaldırdı ve Theon çenesini sıktı. Güzel olduğu inkar edilemezdi. Parlak kahverengi saçları zarif bir şekilde toplanmış, kahverengi gözleri onu süzüyordu. Siyah ve gümüş rengi şık bir elbise giymişti. Arius Krallığı renklerindeydi. Arius Varisi'nin eşi gibi görünüyordu ve bir kez daha görünüşe dikkat etmek zorundaydı.

Garson yeni içki bardağını getirirken masayla arasındaki mesafeyi kapattı. Bir elinde kadeh, eğilip Cressida'nın yanağından öptü.

"Anne," diye sertçe selamladı ve ardından eşine döndü. "Bayan Davers."

"Felicity çok iyi, efendim," dedi Felicity ayağa kalkıp Theon'a eğilirken.

Sıkıca gülümsedi ve ayağa kalkarken yanağına küçük bir öpücük kondurmak için eğildi.

"Son haftalarda babanın yokluğuyla çok meşgul olduğunu biliyorum," dedi yumuşak bir sesle, Theon yerine oturana kadar koltuğuna oturmayı bekleyerek. "Onu veya kardeşini bulma şansın oldu mu?"

"Hayır," diye sertçe cevap verdi.

"Yardım edebileceğim bir şey varsa, sadece söylemen yeterli, değil mi?" diye sordu Felicity, elini hafifçe onun koluna koyarak.

Bakışlarını yere indirdi. Dokunuşu tamamen yanlıştı ve elini üzerinden atmak istedi. Ancak o anda, Serafina Hanım kocasıyla birlikte belirdi.

"Theon," diye alaycı bir tonla selamladı. "Yoğun programından ayrılıp bize katılabilmene çok sevindim."

Annesi ve Felicity de ayağa kalkarak onunla konuşmak için ayağa kalkarken yüzünde keskin bir gülümseme vardı. "Leydi Isleen, bu akşam çok güzel görünüyorsunuz," diye cevapladı.

Gülümsemesi, gümüş gözlerini annesine çevirmeden önce sözleri kadar alaycıydı. "Cressida. Seni her zamanki gibi görmek çok güzel. Valter'in nerede olduğunun hâlâ bilinmediğini duyduğuma çok üzüldüm."

Cressida'nın gülümsemesi Theon'unki kadar keskindi. "Onu daha önce hiç küçümsememiştim. Şimdi hiç küçümsemem."

Leydi Isleen, bakışlarını ilgiyle Felicity'ye çevirmeden önce sadece gülümsedi. "Ve sen de Theon'un Eşi olmalısın."

"Felicity Davers," dedi Theon. "Felicity, Leydi Maya Isleen ve kocası Tovin ile tanış."

"Memnuniyet duydum hanımefendi," diye hemen cevap verdi Felicity başını eğerek.

Sonra öne doğru bir adım attı ve parmaklarını Theon'un parmaklarıyla kenetledi.

Elini onun elinden çekmemek için tüm öz kontrolünü kullanması gerekti.

Serafina Hanım ayrılmadan önce, "İkinizi de daha çok görmeyi sabırsızlıkla bekliyorum." dedi.

Theon bunun iki anlamlı olduğunu anlamıştı. Devram toplantılarına ve etkinliklerine daha fazla katılması bekleniyordu. Kısacası, gerçek bir unvana sahip olmadan bir Lord'un tüm görevlerini yerine getirmesi bekleniyordu.

Felicity ona doğru eğilirken diğer eli ön koluna gitti ve çenesindeki kas seğirdi.

"Sana bir tane daha alayım," diye mırıldandı Luka, boş içki bardağını elinden alırken.

Onu içtiğini bile hatırlamıyordu.

Luka kalabalığın arasında kayboldu, ama Theon tekrar yerine oturmadan önce annesi onu azarladı. "Git ve Felicity'yi diğerleriyle tanıştır Theon. Bu önemli."

"Bunların ne önemi var?" diye karşılık verdi Theon.

Cressida'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bunların hepsi önemli. Sadece o Villaları yeniden inşa etmek değil, aynı zamanda ittifaklarımızı da korumak. Dürüst olmak gerekirse Theon, babanın seni bu rol için daha iyi hazırladığını düşünmüştüm." Şampanya kadehini kaldırdı. "Tüm yaşam tarzımız tehlikede. Vekil Lord olarak senin görevin bunu korumak. Ve o," diye devam etti Felicity'ye dik dik bakarak, "bu konuda yardımcı olmak için burada. Senin Eşin olarak onun görevi bu."

Theon ne söyleyeceğinden tam olarak emin değildi. Annesinin Devram'ın siyaseti hakkında konuştuğu en uzun süre buydu, ama aniden annesinin düşündüğünden çok daha fazla dikkat ettiğini fark etti.

"Celeste Hanım odanın karşısında. Oradan başlayın," dedi Cressida, tanıdıklarını selamlamak üzere yola çıkmadan önce.

Felicity'ye baktı. Kadın ona gergin bir şekilde gülümsedi.

"Hayatını kolaylaştırmak için buradayım Theon," dedi kısık bir fısıltıyla. "Benden ne istersen."

İhtiyacı olan şey, onun kendisine dokunmayı bırakmasıydı ama bu gece açıkça böyle bir seçenek yoktu. Ona sıkı sıkı gülümsedi, kolunu dirseğinin kıvrımına kaydırabilmesi için ayarladı ve ardından onu Celeste Leydisi ve kocasına götürdü. Luka birkaç dakika sonra ortaya çıktı, bir içki daha uzattı ve yakınında kaldı. Theon odada dolaşırken yaptığı konuşmalara odaklanmaya çalıştı ama Felicity ona dokunmayı hiç bırakmadı. Sürekli elini tutuyor ya da parmaklarını kolunda gezdiriyordu. Tüm bunların yanlışlığı onu tamamen dikkatsiz bırakmıştı, bu yüzden Tristyn Blackheart yanlarına katıldığında bunu fark etmedi. Muhtemelen erkek son zamanlarda meşhur büyülerini kullanmayı bıraktığı için. Tessa'nın gücü ortaya çıktığından beri, kimliğini gizli tutmakla neredeyse hiç meşgul olmamıştı.

Tristyn onlara katılmaktan ziyade, Luka'nın kulağına konuşmak için gelmişti. Luka'nın duyguları bağ boyunca yükseldi, tüm vücudu gerildi, ama Theon daha sormadan odadaki hava değişti. Oda enerjiyle doldu ve güçlü bir şeyin yaklaştığını anlamak için bağı ihtiyacı yoktu. Bir şey değil, biri.

Beklemediği şey ise onun kolunun bir başkasının koluna dolanmasıydı.

O Rordan ya da Dex değildi. O Dagian ya da Brecken değildi.

O Liam Vance'di.

Erkek, Rordan'ın uzak bir yeğeni olan Achaz Legacy'ydi ve ailesi sahil şehri Astown Port'u yönetiyordu. Uzun boylu ve zayıftı, koyu kahverengi alt tonlu sarı saçları, Tessa'nın parlak altın rengi saçlarının yanında çamurlu görünüyordu.

Kahverengi gözleri altın rengi bir halkaydı ve şu anda o gözler, kolunda Tessa varken gördüğü ilgi karşısında kibirle dans ediyordu. İlginin hiçbirisi ona değildi. Hepsi o elbiseyle Tessa içindi.

O lanet olası elbise.

Üst bedenini saran şeffaf korsajın arasına karmaşık çiçek detayları stratejik olarak işlenmişti. Açık omuz detayları ve çeyrek kollu elbisenin sırtı, adını söyleyen birine döndüğünde açıldı. Şık eteğinin geri kalanı, ılık vurduğunda parıldayan, uzun bir kuyruğu olan paneller halinde yere kadar iniyordu. Topuklarının en az 15 cm olması gerektiğini biliyordu ve kolunu hâlâ tutmasının bir sebebinin de düşmemek olduğunu biliyordu.

"Az önce öğrendim," dedi Luka, gözleri Felicity'ye kayarak.

"Neyi buldun?" diye sordu Theon.

Felicity'nin eli sırtından aşağı doğru hafifçe indi ve bunun rahatlatıcı bir hareket olduğunu düşündü. Luka ona anlamlı bir bakış atarak Theon'a söylemek istediği her şeyin onun önünde söylenemeyeceğini söyledi. Eğer aralarındaki bağı kullanırlarsa, Tessa duyacaktı ve Theon da bunun şu anda duyması gereken bir haber olup olmadığından emin değildi.

Liam ve Tessa, Rordan'ı odanın diğer ucundaki masalarına kadar takip ettiler. Theon artık sosyalleşmeyi umursamıyordu. Tek istediği bir içki daha içmek ve yemektir. Bu lanet geceyi bir an önce bitirmek.

Sanki odadayken başka bir şey yapabilirmiş gibi ona bakıyordu, bu yüzden sonunda ona baktığı anı anlamıştı. Menekşe rengi gözleri Felicity'ye kayarak kısılmadan önce onunkilerle buluştu. Bağın altında hissettiği tek şey, Tessa'nın kalkanlarını güçlendirmesiydi.

Akşam yemeğinin servise hazır olduğu sinyali verildiğinde, yapabilecekleri tek şey kendi masalarına dönmektir. Fae sandalyelerini onlar için çekti ve otururken Felicity'nin parmakları elinin üstünde gezindi.

Çorba servisi yapıldı ve her zamanki gibi, bir Sirana Mirası üyesi kürsüye çıkıp yılın Eşleştirme Sözleşmelerini duyurdu. Seçim Yılı olduğu için liste çoğu yıldan çok daha kısaydı. Sözleşmesi açıklanan tek varis Theon'du ki bu şaşırtıcı değildi. Seçim yılları her zaman daha sessizdi. Krallıklar, yıl sonunda seçecekleri yeni Perilere odaklanmıştı ve yıl boyunca hiçbir Eşleştirme Töreni tamamlanamadığı için Miras'ın geri kalanı gerekli evrak işleriyle vakit kaybetmedi.

Sözleşmesi açıklandığında Tessa'ya bakmadan edemedi, ama Liam'ın kolunu sandalyesinin arkasına attığını gördü. Tessa bundan pek memnun görünmüyordu ama mutsuz da görünmüyordu. Dirseği masaya dayalı, çenesi avucundaydı. Sıkılmış görünüyordu ki bu onun için tehlikeli bir şeydi. Başı belaya girdiğinde böyle oluyordu. Tessa bunu herkesten iyi biliyordu.

"Duyuracağımız son bir Maç var," dedi kadın kürsüden. Theon dinlemeyi bırakmış, çorbasını mekanik bir şekilde içiyordu. "Normalde sadece resmi sözleşmeleri duyururuz, ancak Lord Jove, başka bir sözleşmenin imzalanmak üzere olduğunu paylaşmanın herkesin yararına olacağını düşündü."

Luka kefaleti indirirken, "Gerçekte neler olduğunu öğrenene kadar sakinliğini koruman gerekiyor," dedi.

Tessa başını yavaşça onlara doğru çevirdi, dinlerken odanın diğer ucundan menekşe rengi gözleri kısıldı.

Achaz Maç Sözleşmesi neden umurumda olsun ki? diye sordu Theon.

Luka'nın bakışları da Tessa'ya odaklanmıştı ve orada gördüğü her neyse, doğrudan onunla konuşuyordu. Bebeğim, sen de kendini kontrol altında tutmalısın.

Dudakları inceldi ve dikkatini tekrar konuşan Sirana Mirası'na çevirdi. "Lord Jove bu sözleşmenin önümüzdeki birkaç gün içinde imzalanmasını bekliyor, bu yüzden Liam Vance, Achaz Mirası ve Tessalyn Ausra, Achaz Mirası'nın eşleşmesini duyurmaktan çekinmedi."

Kadınlardan gelen gürültü anında koptu ve Tessa'nın başı Rordan'a döndü. Bileklerindeki ışık o kadar parlak yanıyordu ki, Theon bakışlarını kaçırmak zorunda kaldı. Arkasını döndüğünde, ışık kollarını sarıyordu. Lord, bu eşleşmeyi burada duyurmakla hem inanılmaz derecede aptal hem de son derece zekiydi. Kadınlar, ilk baştaki öfkelerine rağmen burada büyük bir olay çıkarmazlardı ve Tessa zaten herkesle son şansını yaşıyordu. Eğer burada çıldırırsa, bu durum Kadınlar'a sadece onunla ilgilenilmesi gerektiğini gösterecekti. Bu, herkese Achaz Lord'un hâlâ kontrolü elinde tuttuğunu kanıtlıyordu.

Her şeyin üstünde.

Tessa koltuğuna yaslandı; Theon'un defalarca maruz kaldığı bakış, konuşmak için eğilen Liam'a yönelmişti. Theon, odanın diğer ucundan gözlerinin parıldadığını görebiliyordu. Kalkanları kaymıştı ve kendini kontrol altında tutmak için çabaladığını hissedebiliyordu. Kendini kontrol edemediği için onu azarladığı onca zaman boyunca elinden gelenin en iyisini yapmıştı. Tıpkı şimdi olduğu gibi. Ancak şimdi her şeyi hissedebiliyordu. Her bir kargaşayı, her bir kısıtlamayı ve her bir öfkeyi.

Bunu düzelterek küçük fırtına, diye teselli etmeye çalıştı bağı.

Sen ve Felicity mi? diye alaycı bir şekilde karşılık verdi.

Garsonların çorba kasesini ana yemekle değiştirmesi için geriye yaslanırken içki bardağını tutan eli daha da sıkılaştı.

Alaycılığını duyduğuma sevindim, güzelim.

Kollarındaki ışık parladı ve Luka masanın altından ona tekme atmaya başladı.

Şimdilik onu kızdırma, diye azarladı.

Ama tanrılar aşkına, haftalardır onunla en fazla bu kadar konuşmuştu ve onu kızdırmadığı sürece onunla nadiren konuşurdu. Sesini duymaya devam etmek için neredeyse her şeyi yapardı.

Ama kalkanları çoktan kalkmıştı, o an çoktan geçmişti. Şimdi daha da kötü bir ruh halindeydi ve Felicity'nin

yaklaşıp konuşmak için eğilmesiyle durumu daha da kötüleşti.

Eli bir kez daha adamın koluna değdiğinde alçak sesle, "Sanırım Tessa bu gelişmeyi sana bildirmedi?" dedi.

"Tessa bilmiyordu," diye karşılık verdi.

Kaşlarını çattı. "Emin misin? Onları birden fazla kez birlikte gördüm."

Theon yavaşça ona döndü, vücudundaki tüm kaslar kaskatı kesilmişti. Tessa'nın asıl sorunu bu muydu? Hazır olmadan önce ortaya çıkması mı? Bu sırrı kendi lehine kullanmak istemiş ve şimdi mahvolmuş olması mı? Ne kadar çok düşünürse, o kadar mantıklı geliyordu.

Bifteğini kesmek için çatal bıçağını eline alırken, "Bunları nerede gördün?" diye sordu.

Luka kıpırdanmıştı, konuşmayı açıkça dinliyordu. Luka neden ona bunlardan hiç bahsetmemişti? Muhtemelen Theon ona hiçbir şey anlatmamasını söylediği için. Sadece istediğini yapıyordu ve şimdi burada, gafil avlanmıştı.

"En son birlikte bir öğle yemeğindeydik," diye cevapladı Felicity, sonunda kendi yemeğini hazırlarken ona dokunmayı bırakarak.

Dokunuşunun yokluğu, onun bir parçasının rahatlamasını, daha net düşünmesini sağladı. "Yalnız mıydılar?" diye sordu Theon.

"Hayır. Yanlarında her zaman Periler olur."

"Dex," diye fısıldadı Luka, nefesinin altında.

"Ne önemi var?" diye araya girdi annesi, görünüşe göre konuşmayı dinliyordu. "Bu karmaşık bağ çözülür çözülmez, yeni bir Kaynak talep edebilirsin, ait olduğu Achaz Krallığı'na gidebilir ve önemli şeylere odaklanmaya başlayabilirsin."

"Krallık siyaseti gibi mi?" diye alaycı bir tavırla sordu.

"Kardeşini bulmak gibi," diye sert bir gülümsemeye karşılık verdi.

Theon azı dişlerini gıcırdattı. Annesine, gözde oğlunun sadece vampire dönüşmekle kalmayıp yakın zamanda geri

dönmeyeceğini nasıl söyleyeceğini bilememiştir. Onu nasıl bulacağını, hatta Gece Çocuğu olarak bile evde yaşayabileceğine onu ikna etmek için ne söyleyeceğini bilememiştir. Onu Yeraltına sürgün etmenin hiçbir yolu yoktu, hele ki babası bu kaderle yüzleşmesinin sebebiyken.

Akşam yemeği sohbetinin geri kalanı kısa ve gergindi. Tatlılarını yerken Rordan, Rosebell'in yeni gözetmenini duyurdu ve villaların yeniden inşası ve bir daha böyle bir şeyin yaşanmaması için güvenliğin artırılması için neler yapıldığını anlattı. Yeni koşullar. Daha sıkı koruma önlemleri. Tessa gibi biri için önemli olmayacak her şey. Theon, konuşması boyunca masasına bakmayı reddetti. Liam'ın kolunu omzuna atmasını görmeyi reddetti. Onu hiç tanımadı.

Tatlılar bittikten sonra, salon temizlendi ve sadece hükümdar ailelerine altı masa bırakıldı. Diğer herkes, odanın çevresinde bulunan seyrek oturma düzenini kullanmak veya etrafta dolaşmak zorundaydı. Ancak yeni açıklanan Match çiftlerine dans pistine çıkmaları talimatı verildiğinde, onu görmezden gelmek mümkün değildi. Geleneklere göre, akşamın dans bölümünü ilk dansı paylaşarak açmaları gerekiyordu.

Felicity'yi kaskatı tutuyordu ama Felicity umursamıyor gibiydi. Göğsüne bastırırken, ellerinden biri nazikçe boynunun arkasını kavradı. Parmakları hareket ederken ensesindeki kısa saç telleriyle oynuyordu.

"Akşamki olaylar yüzünden üzgün olduğumu biliyorum Theon," dedi sessizce. "Sana nasıl yardımcı olabileceğimi söyle?"

"Hiçbir şey," dedi kesin bir dille.

"Burada çabalıyorum," diye ısrar etti. "Ama bana rehberlik etmene ihtiyacım var. Senin için mükemmel Eş olmak istiyorum. Yanında olmaktan mutluluk duyacağın bir eş olmak istiyorum ama bana öğretmen gerek Theon."

Ona öğret.

Tessa'ya istediğini tam olarak bu değil miydi? Sadece söyleneni yap. Dinle ve itaat et. İşte tüm bunları ayaklarının dibine seren, tam da bu davranışı sergileyen bir kadın vardı ve o bunu istemiyordu. Tek istediği onun vahşiliği ve dürtüselliği. Tam da olması gerektiği kadar meydan okunmak istiyordu. Birine ihtiyacı olduğu için değil, olmadığı için bakmak istiyordu.

Tanrım, her şey nasıl bu kadar berbat bir hale geldi?

Şarkı bitti ve Felicity'nin elinden kurtulmadan önce Tristyn oradaydı.

Tristyn, "Arius Lord'un Eşleşmesiyle dans edebilir miyim?" diye sordu, soru Theon'a yönelikti. Bakışları neredeyse fark edilmeyecek kadar yana kaydı, ama Theon bunu gördü. Bakışları takip ederek Anala Varisi Tana'nın Liam ve Tessa'yı durdurduğunu gördü.

"Elbette," dedi Theon, Felicity'yi ona uzatırken.

Tessa dans pistinin kenarına varmak üzereyken ona yetişti. Elini tuttu, onu kendine doğru çekti ve döndürdü.

Onu korkuttuğunu bildiği için kendisine saldıran şokları tahmin ediyordu ama uzun süre ondan uzak kaldıktan sonra ona dokunduğunda bağ aynı şiddetle titriyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye tısladı ama direnmedi. Adamın onu dans pistine çekmesine izin verdi ve bu sefer tutuşunda hiçbir sertlik yoktu. Sanki oraya aitmiş gibi ona yerleşti, bir eli göğsünü okşadıktan sonra ensesine uzandı. Başparmağı boğazında aşağı yukarı gezindi ve adam, kadının bunu yaptığının farkında olup olmadığını merak etti. Elbisesinin arkası aşağı doğru inerek, adamın elinin sırtının alt kısmında durduğu çıplak tenine ulaşmasını sağladı, diğer eli ise elini göğsüne bastırıyordu.

"Kaynağımla dans ediyorum," dedi Theon basitçe.

"Kaynağımla dans ettiğimi mi söylüyorsun?" diye karşılık verdi.

Kaşlarını çattı. "Beni mi sahipleniyorsun küçük fırtına?"

"Hayır," diye kıkırdadı.

"Ama sen Liam'ı mı sahipleniyorsun?"

Gözleri aniden ona döndü, gri ve morun arasında şimşekler çaktı. "Onu neredeyse hiç tanımıyorum."

"Ama sen bir Maç Sözleşmesi'ni mi kabul edeceksin?"

Dudakları birbirine bastırıldı ve bakışları adamın omzunun üzerinden bir şeye kaydı. Sanki onu rahatlatmak istercesine, fark edilmeyecek kadar yaklaştı.

Elini tutmaya devam ederek parmağını çenesine doğru uzattı ve gözlerini kendisine çevirdi. "Tessa, bu sözleşmeye gönüllü olarak girmiyor musun?"

"Felicity ile olan sözleşmeni kendi isteğinle mi yaptın?" diye karşılık verdi.

"Hayır, güzelim. Seni kurtarmak için yaptım."

"Bunu söyleyip duruyorsun," dedi. "Ama-" Sözünü kesti, sanki düşüncelerini toparlamaya çalışıyormuş gibi başını hafifçe salladı. "Bunu bu gece yapamaz mıyız?"

"Ne yap?"

"Kavga."

"Bunun her zaman bir savaş olacağına söz vermiştin," dedi ve onu daha da yakınına çekerek aralarındaki mesafeyi ortadan kaldırdı.

"Öyle," diye mırıldandı, ondan çok kendi kendine. "Ama beklediğim savaş bu değil."

Sustu ve adam onu itebilirdi ama tanrılar, o sadece onu tutmanın tadını çıkarmak istiyordu. Böyle bir şeye bir daha ne zaman izin vereceğini yalnızca tanrılar biliyordu.

Eğilip dudakları kulağına degecek şekilde fısıldadı: "Bu gece muhteşem görünüyorsun, Tessa."

Kadının yumuşak bir çığlık attığına yemin edebilirdi ama kaşları adamın omzuna dayanmıştı. Aralarındaki bağı o da kendisi kadar özümsemişti.

"Eve gel," diye mırıldandı. "Lütfen, Tessa. Sadece... eve gel. Her şeyi düzelteceğiz. Bir yolunu bul. Ben de—"

"Bir anne oğlunun dansına engel olabilir mi?"

Theon, Cressida'nın beklentiyle beklediğini görünce başını kaldırdı. Tessa, bu müdahale karşısında başını hızla kaldırdı.

"Elbette," dedi, tüm yumuşaklığı akıp giderken, ama Theon gözlerindeki parıltıyı yakaladı. Işığını altın bir sis gibi etrafında döndürürken, göz kırparak yok oluşunu izlediği ince gümüş birikintileri. Bu, karanlığını çağırıyordu ve Theon onu bıraktı, karanlık tutamlar onu selamlamak için dışarı fırladı.

Sonra arkasını dönüp ondan uzaklaştı.

Tekrar.

"Anne," dedi Theon, bir sonraki şarkı başladığında hoşnutsuzluğunu gizleme gereği duymadan.

"Ondan uzak durmalısın," diye tısladı Cressida, kendi hoşnutsuzluğunu da gizlemeden.

"O benim Kaynağım."

"Ama öyle olmaması gerekiyor," diye çıkıştı. "Ve tüm bunlar halledildiğinde, hayatına devam etmeye hazır olmalısın."

"Bütün bunlar halledildiğinde mi?" diye tekrarladı Theon.

"Ne demek istediğimi anlıyorsun. Bütün bunları düzelttiğinde."

"Doğru," diye mırıldandı, onun kesinlikle bunu kastetmediğinden emindi.

Sonraki üç şarkı boyunca dans pistinde tutuldu, sonunda müzayedenin yakında başlayacağını duyurulmasıyla bir süre daha dans pistinde kaldı.

Tam o sırada onu yan kapıdan çıkarken gördü. Tahmin etmesi gerekirse, açılış Seçim Töreni gecesi de aynı yan kapıdan çıkıyordu. Onu takip etti, çünkü artık onu her yere takip ederdi.

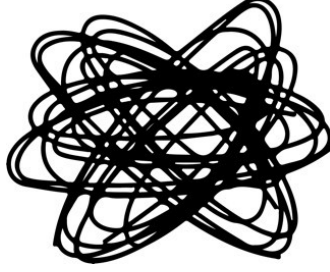
Salona adım attığında şüpheleri doğrulandı, bu da onu tam olarak nerede bulacağını bildiği anlamına geliyordu. Ne bir kefalete ne de bir Takip İşaretine ihtiyacı vardı. Ayak sesleri ıssız koridorda yankılanarak bir girintiye ulaştı.

Ve gölgelerin arasına geri çekilip bir kadın buldu. Bu gece elinde çikolata yoktu. Sadece yüzünde hızla sildiği iki damla gözyaşı vardı.

"Birbirimizi yok etmemiz gerekiyor," diye fısıldadı, sözleri acı ve ızdırap doluydu.

"O zaman beni yok et küçük fırtına."

TESSA



O zaman beni yok et küçük fırtına.

Sözleri zihninde yankılanırken ona baktı. Onu yok etmek. Yapması gereken buydu. Amacı. Ölümsüz yıllarının geri kalanı için bu dünyadan çıkış bileti. Bir Peri ya da Miras değildi. Buraya ait değildi. Ama bir tanrıça ya da tanrı da değildi. O... yalnızdı. Luka ona benzese bile, burada bir yeri vardı. Yine de yoktu. Hiçbir yere ait değildi.

Ve sonra Rordan, Liam'la o saçmalığı yapmıştı. Tanrım. Liam, Rordan'ın onlar için ikinci kez öğle yemeği ayarladıktan sonra bunu zorlayacağından şüphelenmişti ama bunu bu gece duyurmak? Herkesin önünde mi? Theon'un önünde mi? Bunun onun için bir önemi olmamalıydı. Onun için bir önemi yoktu. Onun için önemli olan, diyarlar önünde bir güç gösterisi olarak kullanılmaktı.

Herkes onu sadece gücü için istiyordu.

Ondan almak için.

Onu kullan.

Theon, durduğu yerde sessizce duruyor, nişin görünmesini engelliyordu. Zümrüt yeşili gözleri onu tarıyor, bir sonraki hamlesini bekliyordu.

"Benden ne istiyorsun?" diye sordu hırıltılı bir sesle, çünkü o noktada gerçekten bilmiyordu. Artık bilmiyordu.

"Ne vereceksen ver, Tessa."

"Hiçbir şey," diye tükürdü. "Sadece almak istiyorum. Tıpkı bu âlem, dünyalar, yıldızlar gibi, sadece benden almak istiyorlar."

"Mükemmel, küçük fırtına, çünkü sana istediğin her şeyi vereceğim."

Her zaman olduğu gibi, kimin önce hareket ettiğini bilmiyordu. Tek bildiği, adamın ağzını kendi ağzına doğru çekerken, adamın onu duvara yasladığının farkındaydı. Pantheon'un serin taşı, sıcak teni ve Theon'un sıcak ağzıyla mükemmel bir tezat oluşturarak sırtına bastırıyordu. Luka'yı öpmek, ona isteyerek kendisinden bir parça vermektir. Theon'u öpmek, ona isteyerek sahip olmasına izin vermektir ve tam da yaptığı buydu.

Dili dudaklarının birleşim yerini dürttü, erişim talep etti ve kadın, bu geceden biraz olsun uzaklaşmak isteyerek onu içeri aldı. Adam, kadının neye ihtiyacı olduğunu biliyordu ve Luka da bu gece kontrolü başkasına bırakması gerektiğini açıkça biliyordu. Bu gece hiçbir şey istemek istemediğini biliyordu. Sadece ihtiyacı vardı.

Sanki bu girintide olup biten her şeyin farkındaymış gibi, Luka'nın sesi bağ boyunca aşağı doğru kaydı. Salonun kapılarını izliyorum.

Bu güvenceye rağmen, Theon'un karanlık büyüsünün onları sardığını hissetti. İçine hapsediği gölgeler, Theon öpücüğü derinleştirirken derinleşti. Dilleri hâkimiyet kurmak için birbirine dolanmıştı ama neden savaşmaya çalıştığını bilmiyordu. Bağ coşkuluydu. Büyüsü coşkuluydu. Tüm varlığı coşkuluydu. İkisine de, tanrılara da ihtiyacı olduğu için, nedenini anlamayı diledi. Ama Razik'in dediği gibi, var olmaması gerekiyordu. Çapraz kan bağları yüzünden her şey değişmişti. Bunun, diğer diyarlardan da farklı olması mantıklı değil miydi?

Dili pürüzlendi, öpücüğü keskin ve hızlı bir hal aldı. Her şey diş ve istekle doluydu ve kadının küçük bir parçası ona bunu vermek için çılgık atıyordu. Yaptığı her şeyden sonra,

ona hiçbir parçasını vermemeliydi ama mesele buydu. Bunu talep etmiyor ya da zorlamıyordu. Onu beklemişti ve kadın, ona vereceği zevki bilerek kendini ona bırakmıştı. Ona bakacağını bilerek. Bu basit şey için endişelenmesine gerek olmadığını bilerek. Bu girintide, sadece var olmak sorun değildi.

Theon'un eli boynunun arkasına kaydı, sıkı ve sahiplenici bir tutuşla, onun alt dudağını ısırdı, iniltisini ta içine kadar hissetti.

"Seni özledim küçük fırtına," diye fısıldadı ağzına doğru, kelimeleri yutmasını sağlayarak.

"Seni hâlâ mahvetmem gerekiyor," diye hırıltılı bir sesle bağırdı, başı geriye düştü. Duvara çarptı ama adamın eli çoktan boynundan yukarı kaymış, onunla taş arasında bir tampon oluşturunuyordu. Parmakları saçlarına dolandı ve o gece özenle örülmüş olan şık topuzu mahvetti, ama kadın duygularının etkisinden kurtulamadığı için bunu fark edemedi.

Hafifçe çekerek başını biraz daha geriye ve yana yatırdı, boynunu öperken kendine yer açtı, hassas tenini emdi ve ısırdı. Bu kesinlikle bir iz bırakacaktı. Biliyordu. Kadın da biliyordu. Devram'ın savunduğu her şeye açıkça meydan okuma fikri onu heyecanlandırdı. Tüm geleneklerine siktir git deme fikri. Güç oyunlarını ve siyasetlerini götlerine sokma fikri. Theon'la bunları yapacağını hiç düşünmemişti.

Dili, geride bıraktığı yaranın üzerinde dönüyordu, ağzından bir inilti geliyordu.

"Şşş," diye yatıştırdı. "Senin neye ihtiyacın olduğunu her zaman bilirim, fırtına."

Sonra ağzı tekrar onunkine döndü, kalçasını kavrayan el yukarı kayarken aklından geçen tüm düşünceler kayboldu. Elbisesinin üzerinden göğsünü avuçladı ve aniden tenleri arasında bir şey olmasından nefret etti. O ellerin neler yapabileceğini biliyordu, bu yüzden ellerini aşağı kaydırdığında nefesi kesildi. Parmakları korse üstünün narin desenini takip ederek, vücudunun yanlarında bir

sıcaklık ve ihtiyaç izi bıraktı ve elbisesinin eteğini çekmeye başladığında, içinden yükselen memnun iniltiyi durduramadı.

Öpücüğü bölüp dudaklarını kulağına doğru kaydırduğunda, adamın dudaklarına doğru gülümsediğini hissetti. "Luka'nın kapıları izlediğini ve büyümün bir bariyer oluşturduğunu biliyorum ama yine de sessiz olmalısın, Tessa."

Ama parmakları nihayet elbisesinin altına girip uyluğunun çıplak tenine değdiğinde, nefesi kesilen kendisiydi. Parmakları yukarı doğru çekilip ıslak bir sıcaklıkla karşılaştığında ise inleyen kendisiydi. "İç çamaşırı yok mu, küçük fırtına?"

"Bu elbise iç çamaşırıyla giymek için yapılmamış. Çizgileri belli olur," diye soludu.

"Sen ve bu lanet olası elbiseler benim yıkımım olacak," diye mırıldandı.

Tessa nefesini tuttu, adamın ne yapacağını görmek için bekledi; aralarındaki gerginlik o kadar yoğunlu ki, tadına bakabiliyordu. Bakışlarını ondan ayırmadan, başparmağı tekrar girişine kaydı, kayganlığını topladı ve sonra klitorisini çevrelemek için yukarı çıktı. İnlemesi neredeyse acı doluydu.

"Ne duymak istediğimi biliyorsun, Tessa," dedi, sesi Tessa'nın içinde titreştiğini hissettiği karanlık bir uğultuydu.

Başını reddedercesine salladı.

Dudaklarında yumuşak, karanlık bir gülümseme belirdi. "Bir gün söyleyeceksin."

"Buna hâlâ nasıl inanabiliyorsun?" diye sordu adam başparmağını tekrar daire içine aldığı anda.

"Çünkü bu bir tahvilden daha fazlası."

Sonra adam iki parmağını içine soktuğunda çığlık atmaya başladı, ama adamın ağzını kapatan eliyle çığlıkları hemen bastırıldı. "Seni dinlemeyi seviyorum güzelim, ama sessiz olmalıyız."

Bakışlarını dikleştirmeye çalıştı ama adam parmaklarını tekrar tekrar içeri sokup çıkarırken bunu başaramadı. Gözleri geriye kayd, içinde bir zevk dalgası yayıldı ve daha fazlasını arayarak ona doğru eğildi. Büyüsü ona ulaşmak için çırpınırken, aralarındaki bağ her şeyi daha da yoğunlaştırıyordu.

"İstediğini benden almanı izlemekten asla bıkmayacağım," diye mırıldandı, gözlerinde hayranlığa benzer bir ifade parlıyordu.

"Daha güzel sözler," diye fısıldadı.

"Sana asla yalan söylemediğimi ne zaman anlayacaksın?" Üçüncü parmağının eklenmesi, adamın bir çığlığını daha bastırırken cevap vermesini engelledi. "Benim olanı almaya geldim. Ver bana, Tessa."

Etrafında parçalandı, ona tam da talep ettiğı şeyi verdi. Düşünmeden. Entrika çevirmeden. Sır saklamadan. Sadece saf zevk. Sadece saf varoluş.

Yüksekten indiğinde, alnı göğsüne bastırıldı ve çenesini yukarı kaldırarak ağzını tekrar ele geçirdi. Sanki bunu bir daha asla yapamayacağını düşünüyormuş gibi davrandı.

Belki de haklıydı.

"Sen benim kaynağımsın," diye soludu dudaklarına doğru.

"Nihayet beni sahipleniyor musun güzelim?" diye sordu çenesine kondurduğu küçük öpücüklerin arasında.

Başını iki yana salladı. "Sen benim nefret ettiğim her şeyin kaynağısın."

Tamamen hareketsiz kaldı ve geri çekilip ona baktı. "Tessa, ben—"

Ama kadının dudaklarına parmağını bastırıp onu susturmasıyla durdu.

"Bu âlemde nefret ettiğim her şeyin kaynağısın, ama aynı zamanda özlemini çektiğim şeylerin de kaynağısın. Beni kıran şeyin kaynağısın, ama aynı zamanda beni kurtaran şeyin de kaynağısın. Öfkemin kaynağısın, ama aynı zamanda her karanlık arzusun kaynağısın. Olduğum

şeyin kaynağısın, ama aynı zamanda o kişinin kim olduğunu tamamen kabullenmemin de kaynağısın. Kendi kendimi keşfetmemin kaynağısın ve bu ne kadar da çarpık, Theon?" diye sordu, zümrüt yeşili gözleri ona şaşkınlık ve şefkat karışımıyla bakıyordu. "Son haftalarda, aylarda olan her şeyin kaynağı olman, senden ruhumun derinliklerinde nefret etmem, ama yine de burada olmam ne kadar yanlış?" Gücü alevlendi ve karanlığının etraflarında döndüğü girintiyi aydınlattı. Büyülü bir şekilde bir araya gelmeleri karşısında derin bir nefes aldı. "Işıkken karanlığı arzulamam ne kadar yanlış?"

"Çünkü sen hem aydınlık hem karanlıksın, Tessa," dedi, her kelimesinde kararlılık seziliyordu. "İkisinin de dengede olması gerekiyor."

"Birinden bu kadar nefret edip hâlâ onu nasıl isteyebildiğimi anlayamıyorum," diye devam etti. "Her kafa karıştırıcı düşüncenin ve sinir bozucu isteğin kaynağı sensin."

"Bağ, şeyleri yapar—"

"Bu bir bağdan daha fazlası," diye sözünü kesti, bu sözleri söylerken hayal kırıklığı giderek artıyordu, çünkü bunların kendisini mahvedeceğini biliyordu. Sonraki sözleri bir fısıltıydı. "Her zaman bir bağdan daha fazlasıydı."

Bacaklarını beline doladı ve kalçalarının beşiğine doğru sallandı. Penisi pantolonuna baskı yaparak vücudunun merkezine doğru gerilirken, kadın da boynuna doğru inledi.

"Anlamıyorum," dedi, sözleri acı ve ızdırap doluydu. "Hiçbirini anlamıyorum."

"Biliyorum Tessa," diye mırıldandı. "Senin için cevapları bulmaya çalışıyorum."

"Kendin için mi demek istiyorsun?" diye soludu, adam tekrar ona doğru sallandığında.

"Hayır, küçük fırtına. Tam olarak ne dediysem onu kastediyorum. Senin için."

"Neden?"

"Çünkü onları istediğini biliyorum. Onlara ihtiyacın var. Ve sana her zaman ihtiyacın olanı vereceğim," diye cevapladı, bir eliyle onu rahatça kaldırırken diğer eliyle de yüzüne düşen bir tutam saçı düzeltti.

Önemi yoktu. Tekrar öne doğru sendeledi, bu sefer ağzı onunkini kavradı. Elleri kollarında, göğsünde, gövdesinde gezinirken adam inledi. Dokunabildiği her yerde. Parmakları kemer tokasının soğuk metaline değdi ve açmaya çalıştı. Birkaç saniye sonra hüsrarla homurdandı ve minik enerji kıvılcımları uçtu.

"Sakin ol, güzelim," diye mırıldandı. "O gücün hassas bölgelere bu kadar yakın olmasına izin vermeyelim."

Kahkahasını tutamadı ama adam onu ayağa kaldırdığında, bu kahkaha utanması gereken hoşnutsuz bir sızlanmaya dönüştü.

Theon kemerini hızla açtı, pantolonunun düğmesini açtı ve fermuarını indirdikten sonra elbisesinin eteğini tekrar topladı. Saniyeler içinde onu tekrar yukarı çekti ve Theon çıplak vücuduna çarptığında neredeyse iç çekecekti.

Eli göğsünden aşağı tekrar aşağı kayarken ve iç çamaşırlarının içine kayıp uzunluğuna dolanırken, çıplak tenine dokunuyor olmayı diledi. Penisini çıkardı, tırnaklarını hafifçe sürttü ve mırıldandığı lanetin tadını çıkardı. Soyu onu Devram'daki en güçlü varlıklardan biri yapmıştı, ama bu? Bu kadar çok şeyin kaynağına sahip olmak... her şey onun merhametine mi kalmıştı? Sadece elinin dokunuşuyla onu kontrol edebilmek? Dudaklarının en ufak bir dokunuşu? Bu onu her şeyden daha güçlü hissettiriyordu. Kendisinden bu kadar çok şey alan birinden gücü geri almak. İçindeki bir parça bunun çarpık ve yanlış olduğunu fark etti ve bu onu da onun kadar korkunç yaptı. Daha büyük bir parça ise umursamadı. Çünkü onun kötü adamı olmuştu ve adam hala onun için geri dönmeye devam ediyordu. Tekrar, tekrar, tekrar.

Tam da söz verdiği gibi.

"Lütfen Theon," diye fısıldadı, yalvarmanın ona ne getireceğini tam olarak bilerek.

Tekrar inledi, penisinin başını ıslaklığının arasından kaydırды ve tek bir akıcı hareketle içine girdi. Başını geriye doğru eğdi ve ancak o zaman adamın büyüünün sırtını duvara yasladığını fark etti.

HAYIR.

Sadece büyüü değil.

Gölge kanatları oluşmuş ve etraflarına sarılmıştı. Dönen karanlık tüyler, omuzlarına tutunurken taş duvarın sırtına batmasını engelliyordu. Geçen sefer ondan zevk almıştı; bu sefer de ona zevk vermesine izin verecekti.

Ve öyle de yaptı.

Her hamlesi onu daha da yükseğe tırmandırıyordu. Onun, kendisi ve sadece kendisi için kontrolünü kaybetme düşüncesi, ağlamasını bastırmak için kaşını omzuna düşürmesine neden oluyordu. Ona bunu, kendisini sahip olmasına izin vermişti. Ona bir daha ne zaman böyle sahip olmasına izin vereceğini merak ettiğini biliyordu ama gerçek şu ki, bir daha böyle bir şey yaşayıp yaşamayacaklarını bilmiyordu. Çünkü onun Felicity'si vardı ve onun da Liam'ı olması gerekiyordu.

"Benimle kal, Tessa," diye kulağına fısıldadı, her kelime gırtlaktan gelen bir homurtuydu.

Tekrar içine gömüldü, tam olarak nefes almasını sağlayacak bir noktaya dokunacak şekilde tutuşunu ayarladı.

"İşte bu," diye ısrar etti. "Sana her zaman ihtiyacın olanı vereceğimi biliyorsun. En azından bu konuda bana güven."

Bu düşünceleri yüksek sesle söylemek istemediğini biliyordu ama haklıydı. Hazlara kapılıp hiçbir şey düşünmemesi gerektiğinde ona gidebileceğini biliyordu. Onu buraya kadar takip edeceğini biliyordu. Onu bulacağını biliyordu. Çünkü onu her zaman bulacaktı.

Ve karanlığı uzanıp onu okşadığında, boynunu, göğüslerini, uyluklarını sıyırdığında, o da büyüünü açığa

çıkardı. Işığın karanlığa tutunduğunu hissetti. Etrafındaki her şeyin titrediğini hissetti. Ya da belki de bu onun bedeniydi. Başını bir kez daha geriye attı ve adam oradaydı, ağzı onunkini yakalıyor ve boşalırken çığlığını yutuyordu. Onu zevke doğru takip etti. Nereye kayboldukları konusunda en ufak bir şüphe varsa, artık yoktu. Kokuları iç içe geçmişti. Büyüleri.

Onların her bir parçası.

Başını boynunun kıvrımına koydu, nefesini düzene sokmaya çalışırken onu hâlâ tutuyordu. Bir iki dakika sonra yavaşça yere indirdi ve titreyen bacaklarının üzerine oturttu.

"İyi misin?" diye sordu, endişeyle ona bakarak.

Tessa başını salladı, elleri adamın üzerinden kaydı. Ellerini arkasına çekti ve adam saklanmadan önce onlara yaslandı. Ayakkabılarını almak için hareket etti. Adam, onun önünde diz çöktü, ayağını nazikçe alıp bir ayakkabının içine yerleştirdi ve kayışı bileğine doladı.

İkinizin de işinizi bitirmeniz gerek. Felicity koridora doğru bakmaya devam ediyor ve Rordan şu anda pek mutlu değil, diye uyardı Luka.

"Hâlâ benim değil," diye fısıldadı Tessa, Theon'un diğer ayakkabısına uzanırken parmaklarını saçlarının arasından geçirirken.

Duraksadı, ona baktı. "Seninim, Tessa. Her parçamla."

Gülümsemesi sertti. "Hayır, Theon. Sen onunsun."

"Asla onun olmayacağım," diye karşılık verdi ve adam diğer ayakkabısını bağlamayı bitirip tekrar tam boyuna gelene kadar tüm vücudunun kasıldığını izledi.

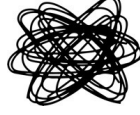
"Kötüler ve canavarlar bile kaderin eline düşer" dedi.

Yüzünü ellerinin arasına aldı. "Son aylarda Arius soyum hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da kadere pek aldırmadığımızdır, küçük fırtına." Eğildi, dudaklarını onun dudaklarına değdirdikten sonra ekledi: "Ve sen de hayat olduğun kadar ölümsün. Bunu inkar etmek sana sadece

zarar verir, güzelim." Şakağına hafif bir öpücük daha. "Önce ben döneceğim. Hazır olduğunda geri dön."

O yapmadı.

Seçim Töreni gecesi Luka'nın onu bulduğu balkona doğru ilerledi ve sonunda biri gelip onu Faven'e geri götürüne kadar orada kaldı.



Saçları tamamen açıkken ellerini saçlarının arasından geçirdi. Parmakları uçlarına dolanırken, saç derisinde bir yanma hissetti. Luka konuşana kadar odasına geldiğini bile fark etmemişti.

"Tessa mı?"

Etrafında dönen altın ve gümüş közlerle dolu bir ışık vardı. "Ne?"

Onu baştan aşağı süzdü, endişesi yüz hatlarına kazınmıştı. "Neredeyse bir saattir dönüyorsun ve hiç değişmemişsin. Ayakkabıların hâlâ ayağında."

Elbisesine baktı, eteğini yukarı çekip topuklu ayakkabılarını hâlâ giymiş olan ayaklarına baktı. Gerçekten de Faven'a tam bir saattir mi dönmüştü?

Luka smokinini çıkarıp bol bir pantolon ve her kasına yapışan kısa kollu bir gömlek giymişti. Tıpkı birkaç saat önce kumaşın üzerinden geçtiği kaslar gibi.

HAYIR!

Hayır, hayır, hayır.

Ondan uzaklaşırken tekrar saçlarını çekiştirdi ve odada volta atmaya başladı.

Birkaç saniye sonra homurdandı: "Tessa, dur."

Ama durmak yoktu. Çünkü bu geceye kadar kafası hiç karışmamıştı. En azından bu kadar. Bu lanet olası bağ üzerinde sıkı bir kontrolü vardı. Tüm gereksiz yüklerini o kadar derine itmişti ki, arka plan gürültüsüne

dönüşmüşlerdi. Duygularını bastırma konusunda uzmandı ve amacına odaklanmak için yapması gereken buydu. Yapılması gerekeni yapmak ve pişmanlık duymamak. Kötüler bunu yapardı. İşte tam da—

"Tessa, dur."

Bu sefer sözler daha yumuşaktı ve bağ boyunca aynı yumuşaklıkta sözler eşlik ediyordu.

Nefes al küçük fırtına.

Titrek bir nefes aldı, ama kapının hızla açılmasıyla vücudundaki gerginlik aniden dindi. Oralia, yüz hatları hoşnutsuzluk ve sıkıntıyla gerilerek içeri girdi.

"Burada ne yapıyor, Tessa?" diye sordu, ellerini kalçasına koyup Luka'ya dik dik bakarak.

"Dex nerede?" diye sordu Tessa.

"Achaz Lord, bu akşamki galadaki gösterinizden sonra onunla bazı şeyleri görüşmek istedi," diye cevapladı anlamlı bir bakışla. "Bu yüzden bu gece sizinle kalmam için gönderildim."

"Çıkmak."

Oralia sinirle dilini şaklattı. "Bunu sen yaptın, Tessa. Dex yine düzeltmeye çalışıyor—"

Ama Tessa'nın boğazını kavrayan ve sıkı elini onu durdurdu. Gücü ortaya çıkarken parmaklarının arasından bir parıltı yayıldı, Oralia onun tutuşu altında nefes nefese kalmıştı. Kadının elleri kalkıp Tessa'nın bileğini tırmaladı, ama Tessa sadece gülümsedi.

"Dexter'ın hiçbir şeyi düzeltmesine gerek yok ve artık kimsenin beni izlemesine ihtiyacım yok. Bunu Rordan'a bildirebilirsin," dedi Tessa, buz gibi bir sakinlik çökerken.

Oralia'nın "Achaz Lordu her zaman yanında birini ister," diye gevelemesine yetecek kadar elini gevşetti.

"Bu gece yaptıklarından sonra, beni tutuklamaya gelmek isterse, kesinlikle deneyebileceğini söyleyebilirsin. Ama kendisi buraya gelmezse, her hareketimi izleyen kimse olmayacak," diye yanıtladı Tessa. "Çık. Defol."

Büyüsünün Oralia'ya nüfuz etmesine izin verirken, parmak uçlarından enerji fışkırdı, onu alıp besledi. Dışının sözde Peri gücü olan su hiç ortaya çıkmadı ve Tessa, çaldığı büyü'nün kendini göstermesini umarak bekledi. Birkaç saniyelik sessizliğin ardından Tessa, onu bir itmeyle serbest bıraktı.

"Bu senin kaderin," diye alaycı bir şekilde söyledi Oralia, elini boğazına bastırarak.

"Ve eğer odalarımından siktir olup gitmezsen sen de seninkini değiştireceksin," diye cevapladı Tessa, bileğindeki bantlardan biri parmaklarını aşağı doğru sardıktan sonra kırıba dönuştü.

Oralia odadan fırladı, kapı arkasından çarparak kapandı ve Tessa yere yığıldı. Topuklu ayakkabılarına uzanıp tokalarını çözdü ve ardından onları odanın diğer tarafına fırlattı. Sonra sırtüstü yere yığıldı ve ellerini karnına koydu.

Safir gözler ona baktığında irkildi. Luka'nın burada olduğunu unutmuştu.

"Bu gece üstünü değiştirmeyi mi düşünüyorsun? Yoksa o elbiseyle mi uyuyorsun?"

"Bir dakikaya ihtiyacım var," diye cevapladı, son birkaç saatin olayları ve duyguları onu aniden yormuştu.

Luka başını sallayıp görüş alanından çıktı ve gözlerini kapattı. Luka tekrar konuştuğunda sanki sadece birkaç saniye geçmiş gibiydi.

"On dakika oldu bebeğim. Hadi üstünü değiştirelim."

Gözleri titreyerek açıldı ve adamın elinde bir gömlekle yanında çömeldiğini gördü. Adam onu ayağa kaldırdı, elbisesini uzattıktan sonra yan fermuarını açtı. Kadın, üstünü değiştirmek, yüzündeki makyajı temizlemek ve dişlerini fırçalamak için banyoya gitti. Sonra yatağa girdi ve adam çoktan onu bekliyordu.

"Bu gece hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu, parmaklarını saçlarında gezdirirken.

"Theon ve ben bir girintide seviştik."

"Farkındayım."

"Ben..."

"Sen nesen?" diye sordu Luka, suskunluğunu bozunca.

"Nasıl hissedeceğimi bilmiyorum. Hiçbir şey hakkında. Bunların hiçbirisi... Ben..." Tekrar sustu.

"Bir gün bununla yüzleşmek zorundasın, Tessa."

"Nasıl olduğunu bilmiyorum."

"Hangi parçalar?"

"Hepsi," diye fısıldadı. "Ne olduğum. Amacım. Ne yapmam gerektiği. Nasıl yapmam gerektiği. Devram. Soyum. Hiç istemediğim bu güç. Dex. Oralıa. Brecken. Tristyn. Axel ve Kat. Lange ve Corbin. Rordan. Valter. Eviana. Ben. Kendimle nasıl yüzleşeceğimi bilmiyorum," diye sonunda itiraf etti. "Vahşi ve evcilleştirilmemişim. Kontrol edilemezim. Tam bir kaosum."

Konuşurken eli saçlarında hiç durmadı, ama sustuğunda Luka, "Güvendiğin biriyle konuşmak yardımcı olur, ama sen de söyledin, kimseye güvenmiyorsun. İşleri birer birer ele al. Onları görmezden gelip dikkat dağıtıcı şeyler arayamazsın. Artık değil. Kaos olsun ya da olmasın, yolunu yine sen kontrol ediyorsun." dedi.

"Ya kurtuluş ya da yıkım," diye mırıldandı, gözleri ağırlaşıyordu.

"Peki ya Theon ve ben? Bekleyeceğiz."

"İkiniz de mi?"

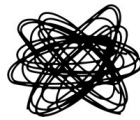
"Evet."

"Ve sen buna razı mısın?"

"Evet."

"Ya ikiniz de olursanız?"

Dudaklarını başının tepesine bastırdığında gülümsemesini hissetti. "Bunu çözmeni bekleyeceğiz."



Atın yelesine tutunurken saçları savruldu, bacakları sıkıca sıkıştı. Nylah ve Roan da onlarla birlikte koşuyor, bir şekilde ata ayak uyduruyorlardı. At binmeyi bilmiyordu. Daha önce sadece Theon'la bir ata binmişti ama at, o çaresiz kaldığında ortaya çıkmıştı. Theon'un değerli aygırlarından biri. Eyer veya dizgin olmadan, atı yanına alçalmıştı ki üzerine çıkabilsin. Sonra ayağa kalkıp koşmaya başladı, yelesine tutunmak için tek seçeneği oydu ama at, ne yaptığını bilmediğini anlamış gibiydi.

"Bu sefer seni kurtarmaya kimse gelmeyecek Tessalyn," diye yankılandı karanlık bir ses etrafında. "Hepsini sen öldürdün, tam da ihtiyacım olduğu gibi."

Tanıdığı bir ses.

Achaz.

O buradaydı.

"Daha hızlı, Eyal," diye ısrar etti ve sanki at onu anlıyormuş gibi kayalık arazide hızla ilerlemeye başladı.

Kurtları hırlayıp saldırırken, Avcılar artık ona cevap vermiyordu. Büyüsü alevlendi, şiddetle yayıldı ama olması gerektiği kadar güçlü değildi. Ölüm en son ne zaman almıştı?

Eyal aniden kayarak durduğunda çığlık attı. Toynakları geldikleri uçurumun kenarından kayalara çarpıyordu. Döndü, geldikleri yöne baktı. Avcılar yarım daire oluşturup hepsini tuzağa düşürürken Nylah ve Roan önlerine dikildiler. Sonra dizlerinin üzerine çöktüler ve altın ışık o kadar parlak bir şekilde parladı ki Tessa bakışlarını kaçırmak zorunda kaldı. Işık sönerken birkaç kez gözlerini kırptırdı. Büyükbabası karşısında duruyordu.

Ona bakarken gülümsemesi çok geniş ve kurnazdı. "İyi iş çıkardın torunum."

"Bunun sonunda annemin kim olduğunu söyleyeceğine söz vermiştin. Nerede o?" diye sordu Tessa, çenesini kaldırarak.

"Evet," diye onayladı. "Akira ait olduğu yer olan benim dünyamda."

"Beni ona götüreceğine söz vermiştin."

"Hayır, çocuğum," dedi yavaşça başını sallayarak. "Seni bu dünyadan almaya söz verdim. Nerede ve nasıl olacağını hiç söylemedim."

Eyal bu sözler üzerine geri çekildi, toynaklarının çıkardığı ses kayaların uçurumun kenarından aşağı yuvarlanmasına neden oldu.

"Beni kullandın," dedi Tessa, ruhu yeniden parçalanarak. Her zaman kullanılacak bir şeydi, asla sevilmeyecekti.

"Amacını yerine getirdin Tessa," dedi Achaz sakince. "Geriye kalan tek şey dengeyi sağlamak."

"Dengeyi düzelt," diye tekrarladı, parmakları Eyal'in yelesini sıkıyordu.

"Var olmaya devam edemezsin."

"Ben senin torununum!" diye bağırdı.

"Sen de onlarınsın."

Nylah ve Roan hırladılar, kocaman çenelerini şaklattılar ve Achaz dik dik baktı.

"Babanın bu köpekleri seni burada kurtaramaz."

Babası.

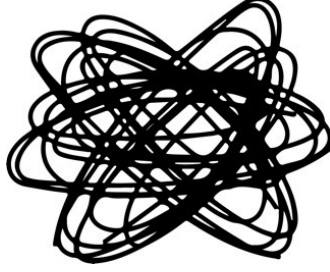
Yarı aydınlık. Yarı karanlık.

"Kaderden kaçamazsın," diye alaycı bir sempatiyle çıkıştı Achaz, etrafındaki güç güneşten daha parlak bir şekilde dalgalanıyordu.

Omzunun üzerinden karanlık mağaraya baktı ve sonra Achaz'a döndü. "Belki de hayır," diye onayladı. "Ama değiştirebilirim."

Eyal, bir atın yapabileceğinden daha hızlı bir şekilde dönerek havaya sıçradı. Nylah ve Roan da onu takip etti.

Ve karanlığa düştüler.



"Yavru kedi, ne yapıyorsun?"

Kat, dizlerinin üzerinde oturduğu mutfak zeminini ovuştururken başını kaldırdı.

"Bir bardak portakal suyu döktüm," diye cevapladı, yüzündeki bukleleri silkeleyerek.

"Yani tüm zemini temizlemeye mi karar verdin?" diye sordu Axel şaşkınlıkla.

Etrafına bakındı. "Bunu yapacak başka kimse yok."

"Ama... neden yapıyorsun bunu?"

Kaşları çatıldı. "Sana burada bunu yapacak başka kimse olmadığını söylemiştim. Burada personel istemiyorsun ve buna gerek de yok. Sadece ikimiz varız."

Odaya birkaç adım attı, kadının temizlediği yerlere basmamaya dikkat etti. "Ama hamilesin."

"Farkındayım," diye mırıldandı, ovmaya dönerken. "Senden önce ben biliyordum."

Kadının bariz sinirliliği karşısındaki neşesini yuttu, ama şişmiş karnıyla uğraşırken onu izlerken bu neşesi çabucak kayboldu. Buraya gelmesinin bir sebebi vardı. Duştan yeni çıkmış saçları hâlâ nemliydi ama Kat'i çatı katına yerleştirdikten sonra dışarı çıkıp kan stoklamıştı.

Bir sonraki göz açıp kapayıncaya kadar, adamın yanında çömelmişti, eliyle hareketlerini engelliyordu. Kadın geriye doğru sendeledi, neredeyse yanındaki su kovasını deviriyordu.

"Aman Tanrım, Axel," diye çıkıştı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı.

Bu kadar hızlı hareket etmeyi planlamamıştı. Daha yeni... başlıyordu. Fae ve Legacy hızlıydı ama Gece Çocukları daha hızlıydı. Hareket ettiklerinde bulanık görünüyorlardı. Legacy bunu başarabilirdi ama vampirler bu hızı uzun süre koruyabilirdi.

Fırçayı yavaşça elinden aldı.

"Bunu yapmana gerek yok, Axel," dedi.

"Sen de öyle."

"Biliyor musun ki..."

"Yerleri mi temizleyeceğim?" diye sordu Axel gülerek. "Sanırım halledebilirim, kedicik."

"Gerçekten umursamıyorum," diye ısrar etti. "Yapacak bir şeye ihtiyacım var."

"Git biraz kitap oku. Lütfen yerleri temizleme."

"Bu değil..." Fırçaya uzandı ama Axel onu elinden çekti. "Söyle bana, Kat." Sessiz kalınca, Axel nazıkçe çenesinden tutup yüzünü yukarı kaldırdı. "Normal ilişkilerin nasıl olması gerektiği konusunda uzman olmadığımı biliyorum ama bence bunu yapacaksak birbirimizle konuşmalıyız. Mantıklı olan bu."

"Sus," diye iç çekti ama ağzının köşesi hafif bir gülümsemeyle kıvrıldı.

Eğilip ağzını onunkine sürtmekten kendini alamadı. Burada onunla birlikte olmak çok büyük bir özgürlüktü.

"Söyle bana, kedicik," diye mırıldandı dudaklarına doğru.

Tekrar iç çekti. "Kendimi işe yarar hissetmeye ihtiyacım var. Hizmet etmek için eğitildik. Bu bir amaçtı ve öylece oturmak doğru gelmiyor."

"Kimseye hizmet etmek zorunda değilsin. Yeraltının güzelliği bu. Yeni bir amaç yaratabilirsin."

"Sanırım uyum sağlamam biraz zaman alacak."

Saçını kulağının arkasına sıkıştırıp hafif kavisi takip etti. "Bunu anlayabiliyorum. Sanırım ikimiz de şu anda aynı durumla karşı karşıyayız. Ama kitap okurken her zaman işe yarardı. Bilgin çok yardımcı oldu."

"Belki," dedi. "Dediğim gibi, her şeye alışmak için zamana ihtiyacımız var."

"Harika. Sen gidip kanepede uyum sağlamaya başla. Bir kitapla," dedi Axel.

"Yeri böyle bırakamayız," diye itiraz etti, sabun köpükleriyle dolu mutfak zeminini işaret ederek.

"Ben hallederim."

"Ama sen bir Miras'sın," diye patladı.

Bu sözler göğsünde keskin bir his uyandırdı. "Çok uzun sürmeyecek," diye cevapladı, sözlerinin hafif ve şakacı çıkmasına çalışarak. Her zaman böyle hayatta kalmıştı. Müzik ve kayıtsızlık, bir şeyle nasıl başa çıkacağını anlayana kadar, ama bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu. Artık gölgelerinin olmamasıyla nasıl başa çıkacağını. Artık ailesine ait olmamayla nasıl başa çıkacağını. Bir çocukla nasıl başa çıkacağını. Kardeşi olmayan birini sevmekle nasıl başa çıkacağını. Belki de Kat bu yerleri silme işinde bir şeyler başarıyordu. Kesinlikle onu meşgul edecek bir şeydi.

"Seni üzmemek istemedim," dedi Kat, sessiz saniyeler geçerken.

"Yapmadın kedicik," diye iç çekti. "Son on dakikada ikimizin de defalarca söylediği gibi, uyum sağlamak için zamana ihtiyacımız var."

Ayağa kalkarken başını salladı, ayaklarının üzerinde doğrulup alt dudağını ısırıldı. Ağzını açtığında ne söyleyeceğini biliyordu ve daha ağzını açmadan onu durdurdu.

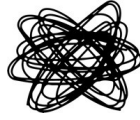
"Git dinlen Katya. Ben bitiririm."

Sözleri amaçladığından daha sertti, ricadan çok emir gibiydi ve bu sözler onun içine öylesine işlemiş ki, itiraz etmedi. Odadan hızla çıkmadan önce başını eğdiğinde, bunun saf bir alışkanlık olduğunu anladı.

"Kahretsin," diye küfretti Axel ve fırçayı odanın bir köşesine fırlattı. Fırça duvara sert bir şap sesiyle çarptı, su ve sabun köpükleri her yere saçıldı.

Geriye yaslandı, dirseklerini bükülü dizlerine dayadı ve parmaklarını saçlarının arasına soktu.

Buna alışabilmesi için ne kadar zamana ihtiyacı olacağından emin değildi.



Birkaç saat sonra Axel onu oturma odasındaki kanepede buldu. Hiçbir şey okumuyordu. Bunun yerine, bir köşesine kıvrılmış, belli ki düşüncelere dalmıştı. Kehribar rengi gözleri hemen onunkilerle buluştu. Geldiğini duyup duymadığını, yoksa hissedip hissetmediğini bilmiyordu.

"Bu portakal suyu..." diye başladı, kaşındaki kırıışıklığı izleyerek. "Dışarıda mıyız?"

"Evet," diye içini çekti. "Sonunu da döktüm."

Bunu anlamıştı. Mutfak zeminini temizlemekten ve odayı tertemiz yapmaktan fazlasını yapmış, hayatının ne kadar berbat bir hâl aldığını düşünmemek için kendini anlamsız işlere kaptırmıştı. Muhtemelen kimsenin standartlarına uygun değildi ama ilk defa bir odayı temizlerken, bundan oldukça gurur duyuyordu.

Ancak tüm bu kaçınma temizliği sırasında boş portakal suyu kabını bulmuştu. Kat'in buraya geldiklerinden beri her gün birkaç bardak içtiği portakal suyuydu bu. Bu noktada fıstık ezmesinden daha fazla portakal suyu içtiğinden oldukça emindi. Ayrıca mutfak zeminini aniden temizlemesinin büyük ölçüde o portakal suyunun sonunu

döktüğü için duyduğu üzüntüden kaynaklandığından da emindi.

Axel odanın karşısına geçip yanına oturdu. Bacaklarını kaldırıp kucağına attı ve onu daha iyi görebilmek için döndü. Eli, artık fazlasıyla belirginleşen şiş karnına değdi. Kabul etmek gerekir ki Axel hamilelik hakkında pek bir şey bilmiyordu. Birkaç on yıl boyunca uğraşacağını düşünmediği bir şeydi bu. Ama Fae ve Legacy'nin hamileliklerinin ölümlülerinkinden yaklaşık bir ay kadar kısa olduğunu, kanlarındaki büyüün yavruların daha hızlı büyümesine yardımcı olduğunu biliyordu. Ama aynı zamanda vücutlarındaki fazladan büyüyle hamileliği dişiler için daha da zorlaştırıyordu. Arzular ve artan duygular olduğunu biliyordu. Artık onu ne pahasına olursa olsun korumakla yükümlü olduğunu ve bunun sonunda, küçücük bir canın da onun koruması gerekeceğini biliyordu.

Yepyeni bir hayat.

Çok korkunçtu.

"Sana biraz daha portakal suyu getirebilirim Kat," dedi yumuşak bir sesle, baldırındaki çizgiyi takip ederek. Bakışları hâlâ karnının üzerinde uzanan eline sabitlenmişti.

"Gidip alabilir miyiz?"

"Teslim ettirebilirim. Biliyorum ki..."

"İnsanları tanıdığını biliyorum Axel," diye sözünü kesti. "Sadece gitmek istedim... Bilmiyorum. Belki biraz dolaşmak?"

"Neden yapamayacağımızı biliyorsun," dedi. "Mark Eliza'nın sana verdiği o etki çoktan geçti ve geçmemiş olsa bile, saklaması epey zorlaşıyor."

"Biliyorum." dediğinde bakışlarını ondan kaçırdı.

"Ve çok tanınıyorum" diye ekledi.

"Bunun ne önemi var?" diye sordu. "Sen hâlâ burada kraliyet ailesindensin."

"Evet, ama-"

Henüz ona söylememişti. Bree ve vampirin istekleri ve planları hakkında onu bilgilendirmemişti. Onu güvenli bir

şekilde buraya geri getirmek ve korumakla çok meşguldü. Onları izole tutmaya o kadar odaklanmıştı ki hamile olduğu haberi duyulmamıştı. Herkes Arius Krallığı'nın ele geçirdiği ateşli Fae'yi biliyordu. Artık fazlasıyla tanınıyordu ve son aylarda ona yaşattığı onca şeyden sonra, bu yükü daha da artırmak istememişti. Çünkü birini sevmenin, sır saklamak anlamına gelse bile, onu her ne pahasına olursa olsun korumak anlamına geldiği öğretilmişti, ama sanırım buna da alışması gerekiyordu. Theon ve Tessa fiyaskosu bunu kanıtlamıştı.

"Axel?" diye üsteledi Kat.

Ensesini ovuşturdu. "Bilmediğin bazı şeyler var."

"Bilmem gereken bir şey varsa anlarım," diye cevapladı.

Kaşları çatıldı çünkü bu sestten hiç hoşlanmamıştı.

"Bu..." Boğazını temizledi. "Esir olarak tutulduğum dönemle ilgili sana anlatmadığım şeyler var."

"Baban tarafından mı?"

"Gece Çocuğu topluluğunun liderlerinden biri tarafından."

Kat onu daha iyi görebilmek için doğrulup oturur pozisyona geldiğinde hafif bir nefes sesi duyuldu. "Neyden bahsediyorsun?"

"Başka kimse bilmiyor," dedi, parmaklarının sıcak teninde aşağı yukarı gezinmesini izlerken. "Adı Bree DelaCruX. Gece Çocukları'nı yöneten dört meclis liderinin en büyüğü."

"Arius Lord'un Yeraltı'nı yönettiğini sanıyordum?"

"Biz öyle. Ya da o öyle, ama Yeraltı her zaman kendine özgü bir krallıktı. Beş bölge farklı varlıklar tarafından yönetiliyor. Kendine özgü bir dengesi var. Bu dengeyi nasıl kuracağımı öğrendim, ama artık bir Arius Mirası olmadığımı mı? Buradaki konumum değişecek. Eski yedek varisi alt etme fırsatını memnuniyetle karşılayacak birçok insan var," dedi Axel.

"Sen o değilsin," dedi Kat nazikçe.

"Öyle," diye yanıtladı Axel açıkça. "Bu gerçekte uzun zaman önce barıştım. Babam hep burada olmamı istedi. Theon yukarıda, ben aşağıda hüküm süreyim."

"Bu doğru olamaz," diye ısrar etti.

Sonunda dönüp ona baktı. "Arius Krallığı'nın kötü ve zalim olarak anılmasının bir sebebi var, kedicik. Bunu Arius Lordu'nun kendi çocuklarından daha iyi kimse bilemez."

"Ama... Bu olamaz..." Eli karnında ovuşturdu. "Sen onun oğlusun."

Ne düşündüğünü biliyordu. Bir baba çocuğuna bunu nasıl yapabilirdi? Çünkü karnındaki bebeğe zarar verecek tek bir şey bile yapabileceğini hayal bile edemiyordu.

"Neyse, Mansel ve Julius babama ihanet edip Bree ile ittifak kurdular. Beni babamın sakladığı yerden alıp Bree'ye getirdiler; orada da aynı işkenceye devam etti. Sadece niyetleri farklıydı. Babam itaat istiyordu; Bree ise bir ittifak istiyor."

"İttifak mı?" diye tekrarladı Kat şaşkınlıkla. "Tüm Yeraltı'nı mı yönetmek istiyor?"

"Tam olarak değil. Devram'ın tamamını yönetmek istiyor ve bana yanında bir yer teklif etti," diye cevapladı.

Odadaki sessizlik o kadar yüksekti ki sonunda tekrar ona baktı. Kadın da ona bakıyordu ama bunun şoktan değil, mantık ve sağduyudan kaynaklandığını biliyordu.

"Hesaplı bir hamle," dedi sonunda. "Ama kimse bir Gece Çocuğu'nun Devram'ın hükümdarı olmasını kabul etmez. Miras çok daha güçlü."

"Tessa yüzünden kendilerini mahvedeceklerine inanıyor ve yanılıyor da olmayabilir. Ben sadece kısa bir süre döndüm ama dışarıdaki barış gergin ve kırılğan. Herkesi uçuruma itmek için fazla çaba sarf etmeye gerek yok. Krallıklar arasında bir savaş yıkım olur," diye yanıtladı.

"O zaman parçalanmış bir diyarı yönetecekti."

"Bir bakıma öyle, sanırım," diye onayladı. "Ama kendi gündemi var. Lordlar ve Leydiler başka yerlerde odaklanmışken, Yeraltı Dünyası'nı ele geçirmek istiyor."

Sonra, Devram çöktüğünde, içeri girdiğinde ona karşı koyacak kimse olmayacak."

"Bütün Yeraltı onu geride bıraktı," dedi Kat anlayışla.

Axel başını salladı. "Krallığın tüm kötü muamele gören ve unutulanları. Herkes, her ne sebeple olursa olsun sürgüne gönderildi."

"Ve seni yanında istiyor."

"Evet," dedi Axel. Yutkunarak ekledi, "Sonunda seni bulmama yardım etti ama seni benim öldürdüğümü düşünüyor."

Kat geriye doğru sendeledi. "Neden umurunda olsun ki?"

"Sanırım... biliyordu," dedi. "Sanırım bu ikiz alev bağı biliyordu. Sanırım ne olduğumuzu biliyordu."

"Bunu nasıl bilebilirdi ki?"

"Devram'dan olduğunu sanmıyorum," diye itiraf etti. "Alemdaki en eski varlıklardan biri. Gerçekten mi? Sanırım en başından beri buradaydı."

Kat'in kaşları inanmazlıkla çatıldı. "Diyar yaratıldığından beri mi?"

"Biliyorum, kulağa çılgınca geliyor," dedi. "Ama konuşma tarzı ve bildiği şeyler..." Omuz silkti. "Asıl mesele şu ki, seni... en son terk ettiğimde, ona geri döndüm. Ona değil," diye ekledi aceleyle, Kat'in gözleri kocaman açılırken. "Ama başka nereye gideceğimi bilmiyordum. Artık nereye ait olduğumu bilmiyorum. Onlardan biri olacağım ve bu... mantıklı görünüyordu sanırım. Senin için geri döndüğümde, ona ve Evi'ne kendimi tamamen adayabilmem için halletmem gereken bazı şeyler olduğunu söyledim. Henüz döndüğümü bilmemeli ve kesinlikle senden haberi olmamalı."

"Yani beni Yeraltına mı getirdin? Eğer keşfedilirse ikimiz de öldürüleceğiz, öyle mi?" diye sordu yavaşça. "Burası Arius Krallığı'nda kalmaktan nasıl daha güvenli olabilir?"

"Aslında sana göre değil," diye itiraf etti Axel. "Kan almak benim için daha kolay. Metroda senin yanında olmak

benim için daha güvenli."

Kat başını salladı ama cevap vermedi. Parmakları hâlâ yumuşak teninde gezinirken, her şeyi sindirmesi için ona zaman tanıdı. Gölgelelerini dışarı salarken, onlarla daha ne kadar oynayacaklarını merak etti ve Kat alevlerin kıvrımlarının onlara dolanmasına izin verdiğinde derin bir nefes aldı. Bundan zevk aldı, ona değer verdi, birkaç gün içinde muhtemelen hepsinin yok olacağını biliyordu. Bir daha asla bu parçaların bir bütün olarak hareket ettiğini hissetmeyeceklerdi. Kaderlerinde olması gereken bir şeye asla sahip olamayacaklardı.

Kader siktirip gidebilir.

Sonunda, birkaç dakika sonra, "Bana anlattıklarının hepsini anlıyorum. Mantığını anlıyorum ama Axel, gün be gün bu çatı katında kalamam. Metrodan ayrılmama gerek yok ama buradan ayrılmam gerekiyor. İkimiz de delireceğiz." dedi.

"Daha fazla zamana ihtiyacım var, kedicik," dedi. "Güvenlik önlemleri almamız gerekiyor ve—"

"Anladığımı kadarıyla Yeraltı'nda güvenlik diye bir şey yok. Hatta Devram'da bile," diye araya girdi Kat.

Yanlış değildi ama bu onun deneyemeyeceği anlamına gelmiyordu.

"Hâlâ gücüm var," diye devam etti. "Ve sen artık büyüne sahip olmasan da, yine de Arius soyundan olacaksın. Başka yönlerden güçlü olacaksın, Axel. Yıllarca Yeraltı'nda kaldın. Bana sürekli bağlantıların olduğunu ve tanıdığın insanları söylüyorsun."

"Aynı şey değil," dedi başını sallayarak. "Anlamadığınızı biliyorum—"

"Bunu yapma," diye çıkıştı. "Anlıyorum. Anlamayan sensin. Bazı davranışların Perilerin içine işlemiş olduğunu düşündüğünü biliyorum ama Miras aynı. Hepiniz işlerin gidişatına o kadar alışmışsınız ki, farklı olabileceklerini fark etmiyorsunuz."

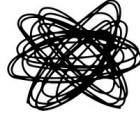
"Ne söylememi istediğini bilmiyorum Katya," dedi, bir kez daha onun bakışlarına karşılık vererek.

Beklemediği bir sıcaklık ve tanımlayamadığı başka bir şey daha vardı. Belki de ona karşı sarsılmaz bir inançtı? Bilmiyordu çünkü daha önce kimse ona böyle bakmamıştı.

"Artık nereye ait olduğunu bilmediğini söylüyorsun ama bunda bir özgürlük var Axel," dedi usulca, yanağını okşamak için uzanarak. "Krallığına bağlı herhangi bir Peri'den daha fazlası olmama izin verdiğin zaman bana bir özgürlük verdin. Garip olduğunu biliyorum. Bununla ne yapacağımı bilmenin zor olduğunu biliyorum. Ben de hâlâ anlamaya çalışıyorum ama artık nereye ait olduğuna sen karar vereceksin. Yeni bir yol çizeceksin."

Sonra onun elini alıp karnına koydu.

"Ve belki de o yeni yol, saklanmak zorunda olmadığımız bir dünyaya yol açacak."



Cienna, lanetin her şeyini elinden almasının bir iki hafta süreceğini söylemişti. Yanılmıştı. Üç hafta sürmüştü.

Gölgelerinin elinden kayıp gittiğini hissettiği üç hafta. Her gün daha fazla kan içtiği üç hafta. Katya bir odaya girdiğinde kendini kontrol etmeye çalıştığı üç hafta.

Son birkaç gün işkence gibiydi. Kanı, gücü kadar onu çağırıyordu. Fazladan erzak sipariş etmişti, fazlasıyla hazırlıklıydı ama hiçbirisi yasemin, turunçgil, baharat ve acı gibi kokmuyordu. Hiçbiri ona benzemiyordu ve alma isteği her geçen gün daha da güçleniyordu.

Ama çektiği acıya, içini kemiren açlığa ve ondan bir şeyler alma çaresizliğine rağmen, temin ettiği erzaklar işini yapıyordu. Kontrolü elinde tutmasını sağlıyorlardı. Yanında oturmuş, alnına nemli bir bez bastırmışken, ona saldırmasını engelliyorlardı. Gözlerinde bir hüznün vardı ve

kalbi çok hızlı atıyordu. Bu ne kendisi ne de bebek için iyi olamazdı.

"Bunun için burada olmana gerek yok," diye fısıldadı.

Bütün vücudu ağrıyordu.

Top gibi kıvrılmış, alnında ter damlaları birikmiş, vücudunu saran ürpertiden titriyordu. Axel, ateşin böyle bir şey olup olmadığını merak ediyordu. Böyle bir şey duymuştu ama daha önce hiç yaşamadığından emindi. Yine de bu bir ateş olamazdı. Vücut ısısının çok yükseldiği ve donduğu zaman olduğundan oldukça emindi. Ama aynı zamanda terliyordu. Bunların hiçbirisi doğru gelmiyordu.

Theon bilirdi. Theon, o aptalca, işe yaramaz bilgilerle her şeyi bilirdi. Burnu hep kitaptaydı. Aslında Axel, Theon'un elinde kitap olmadığı bir zamanı hatırlayamıyordu. Beş yaş küçük olduğu doğrudu, ama kardeşine dair en eski anılarının kitaplarla dolu olduğu gerçeği değişmiyordu. Piç kurusu, onunla ve Luka'yla kaosfer oyunlarına katılmaya tenezzül etmemiştir ve Theon da odasına girmesine veya eşyalarına dokunmasına asla izin vermezdi. Bir keresinde Axel, tabletinin bir yerde unutulduğunu fark etmişti. Açmış ve şifresini bulmaya çalışmıştı. Bu kadar denemeden sonra kilitleneceğini tahmin etmemiştir.

Daha sonra Theon'un bunun için cezalandırıldığını, suçu üstlendiğini öğrendi. Güvenliği sevgiyle ilk kez ilişkilendiriyordu. Theon onu seviyordu ve bu yüzden onu güvende ve korumalı tutmak için elinden gelen her şeyi yapıyordu. Ona sevgi böyle öğretilmişti ve Axel de sevmeyi böyle öğrenmişti.

Kat'in gülümsemesi yumuşak ve hüzünlüydü. "Evet."

"Bunu yapmamayı tercih ederim, ne olur ne olmaz."

"Bu tartışmayı zaten yaptık. Hem de defalarca," diye azarladı. "Hiçbir yere gitmiyorum. Bana zarar vereceğine inanmıyorum."

"Bunu biliyorum ama—"

"Tristyn her an burada olabilir," diye araya girdi.

Başını salladı ve tanrılar, bu küçük hareket bile canını acıttı.

Bir hafta önce erkeğe bir mesaj gönderip, bu konuda hazır bulunmasını istemişlerdi. Miras'tan Gece Çocuğu'na geçiş yaptığında Katya'nın odada kalmasına izin vermesinin tek yolu buydu.

Sanki adını duymuş gibi, adam asık suratla odaya girdi.

"Axel. Kat," diye selamladı. Küçük bir çantayı masaya bırakıp deri ceketini çıkarıp bir sandalyenin üzerine fırlattı. "Cienna erzak gönderdi. Ne olur ne olmaz diye."

"Nerede o?" diye sordu Axel hırıltılı bir sesle.

"Şu anda başka işlerle ilgileniyor," diye cevapladı. "Çağırırsak gelir ama ihtiyaç olmayacağını düşünüyor."

Axel gözlerini devirdi, şu anda onun kehanet dolu sözleriyle uğraşmak istemiyordu.

"Rapor edilecek bir haber var mı?" diye sordu Axel.

Tristyn kaşlarını çattı. "Şu anda konuşmak istediğin konu bu mu?"

"Aklımı başka yere odaklayacak bir şey," diye mırıldandı Axel.

Tristyn iç çekti. "Sirana Galası'ndan beri her şey alışılmadık derecede sessiz. Herkesi gerginleştiriyor."

Axel başını salladı ama yapabildiği tek şey buydu.

Erkek başka bir şey söylemedi, bunun yerine Kat'e döndü. "Bugün yemek yedin mi? Karnını ve kalp atışlarını duyabiliyorum."

"Evet," diye cevapladı. "Kendimi... iyi hissetmiyorum."

Bu sözler Axel'ı alarma geçirdi. "Ne? Neden hiçbir şey söylemedin?"

Tristyn'e baktıktan sonra altlarındaki yatağa odaklandı.

"Ona söylemedin," dedi Tristyn.

"Neyi anlat bana?" diye sordu Axel.

"Bilmesine gerek yok. Zaten yeterince sorunla uğraşıyor," diye araya girdi Kat.

"Bu işler böyle yürümüyor kedicik," dedi Axel, başını iki yana sallayıp yüzünü buruşturarak. Hissedebildiği tek şey

gücünün kalıntılarıydı. İçindeki her içgüdü ona o rezervleri doldurmasını, savunmasız kalmamasını, gücünü geri almasını söylüyordu. Tanıdık çılgınlık yaklaşıırken başka bir şeye odaklanması zorlaşıyordu ama Kat'i etkileyecek bir şeye kesinlikle odaklanabilirdi.

"Söyle bana," diye emretti Tristyn'e.

Kat'in itirazlarına rağmen erkek tereddüt etmedi. "Tamamen değiştiğinde, ikiniz arasındaki bağ ölecek."

"İkiz alev bağı," diye açıkladı Axel.

Tristyn başını salladı. "Hisseder."

Axel, içine çöken acıyı görmezden gelerek sendeleyerek ayağa kalktı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Ruhundan kopan bağın nasıl koptuğunu hissedecek," diye cevapladı. "Sen de hissedeceksin. Bu, değişimi daha da acı verici hale getirecek, ama seni bulmak için İşaret'i kullandığı için, onun için daha da yoğun olacak."

"Çünkü onun feda ettiği o ruh parçası da ölecek," dedi Axel dehşet içinde anlayarak. Kat'e dönerek yüzünü titreyen ve nemli ellerinin arasına aldı. "Çok üzgünüm."

Söyleyebildiği tek şey buydu. Yapabildiği tek şey buydu.

"Seni bulmaya değdi," diye cevap verdi.

"Hayır, kedicik. Buna hiç değmedim," dedi kederle. "Ama fedakarlığının karşılığını sana ödemek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Bir gün sen de benim gördüğümü göreceksin Axel," dedi. "Bir mirasçıdan, bir soydan, babanın sana inandırdığından çok daha fazlası olduğunu göreceksin. Bir gün sen de kendini benim seni gördüğüm gibi göreceksin."

Cevap vermek için ağzını açtı ama içindeki her şey kan için çığlık atarken kelimeler boğazında düğümlendi. Bu hissi çok iyi tanıyordu. Bunun onu talep eden bir arzu olduğunu ve bunun her zamankinden daha yoğun olduğunu biliyordu. Gölgelerinin sonuncusu da ruhundan koparılırken etrafını karanlık bir sis kapladı. Ağzından çıkan bir sonraki ses, çığ bir ızdıraptı; Arius'un gelip onu almasını dilediği

kadar şiddetli bir acı kükremesiydi. Koklayabildiği tek şey kandı. Tek istediği kandı. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Ta ki gözleri ona ilişene kadar.

Yolda kendi içine kapanmış, çaresizlik çığlıklarını yutuyordu.

Tristyn oradaydı, tepesinde dikiliyor ve müdahale etmek için bekliyordu. Şu anda ona dokunmaması gerektiğini biliyor gibiydi. Axel, dokunursa sinirleneceğinden ve birinin öleceğinden emindi. O. Tristyn. Bilmiyordu.

"Kat," diye hırıltılı bir sesle ona doğru uzandı ama kadın dokunuşuyla geri çekildi.

Bu olay yüreğini paramparça etti. Hissettiği her şeyden daha kötüydü.

"Ona bir dakika ver," diye denedi Tristyn. "Bunu iç."

Bir şişe kan uzattı, her yanından şefkat akıyordu.

"Ne zaman duracak?" diye sordu Axel.

"Değişiklik tamamlandığında."

"Nasıl olmaz?" Elini kaldırdı, kasları ve kemikleri bu hareket karşısında çığlık attı. Çenesi ve diş etleri yanarken, bir işkence dalgası daha içinden geçti. Tristyn'e hiçbir şeyinin kalmadığını, gölgelerinin ve gücünün gittiğini göstermek istemişti. Artık hiçbir şey olmadığını, ama bunun yerine daha fazla acıya maruz kalmış, ruhundan bir feryat daha kopmuştu.

Kat'in çığlıklarıyla karışıyordu; bu, onu hayatının geri kalanında rahatsız edecek bir işkence senfonisiydi. Ama çığlıkları da dikkatini, özellikle de boğazına çekiyordu. Aniden, duyabildiği tek şey hızlı ve güçlü kalp atışlarıydı. Damarlarının sıcak kanla çırpındığını neredeyse görebiliyordu. Özlediği güç, hemen oradaydı ve onu elde etmeyi bekliyordu.

Yüzüne bir şişe sokuldu ama istediği bu değildi. Tek bir nefes, şişenin o kadar güçlü olmadığını anladı. Ferahlatıcı değildi. Ateş değildi.

Axel önündeki savunmasız Peri'ye doğru atılırken, bir erkek "Siktir," diye mırıldandı. Köpek dişlerinin uzadığına

yemin edebilirdi. Mükemmel. Bu, saldırısını daha isabetli hale getirecekti.

Dişleri sıcak ateş etine batmıyordu ama ağzını dolduran güçlü kandı.

İhtiyacını gidermeye yetse bile, yine de en çok istediği şey bu değildi. İçtiği enerji yatıştırıcı ve güçlüydü, üzerine bir huzur ve sakinlik hissi çöküyordu. Ama bundan da öte, tanımadığı görüntülerin parıltıları vardı.

Kızıl-kahverengi saçlı ve menekşe gözlü bir kadın.

Gümüş rengi bir aurayla parlayan koyu tenli ve etrafında uçuşan simsiyah saçlı bir başka kadın.

Ay ışığında bir öpücük.

Kılıçların çarpışması.

Bir panter dolaşüyor.

"Yeter artık," diye homurdandı Tristyn, kolunu geri çekerek. Axel'in dişleri etini parçaladı ama erkek umursamıyor gibiydi. "Sana ihtiyacı var."

Olanları anladığında içini bir berraklık kapladı. Tristyn araya girmiş, Kat'ten kan almaması için ona kendi kanını vermişti.

"Yapamam," diye hırıltılı bir sesle söyledi Axel. Her şey çok taze, çok yeniydi. Henüz kendine güvenmiyordu.

"Hiçbir yere gitmeyeceğim ama onun sana ihtiyacı var," diye tekrarladı Tristyn, yoldan çekilirken.

Kat hâlâ kendi içine kıvrılmış, bukleleri alnına yapışmıştı. Tüm vücudu titriyordu ve gözyaşları yanaklarından aşağı doğru akıyordu.

"Bitti mi?" diye sordu Axel. Ona uzanmadan önce emin olması gerekiyordu.

"Evet," dedi Tristyn. "Etkileri biraz daha uzun sürecek ama değişimin kendisi tamamlanmış durumda. Ve ikinizin paylaştığı bağ..."

Bu cümleyi bitirmesine gerek yoktu. Sol elinin arkasında siyah bir işaretin artık görünmediğini, yok olduğunu görebiliyordu.

Axel yatağın üzerinde sürünerek ona doğru uzandı ama kadın tekrar geri çekildi.

Sanki göğsüne bir hançer saplamış gibiydi.

"Yavru kedi, yardım edeyim," diye fısıldadı.

"Yapamazsın. Bağ öldü. Yardım edemezsin," diye nefes nefese söyledi. "Acıyor. Çok acıyor ve ben..."

Bir hıçkırık kopunca sustu. Bu, itirazlarını görmezden gelmesine yetecek kadardı ve Katya onu göğsüne çekti. Ona yardım edemeyeceğini söylemiş olabilirdi ama yine de yüzünü göğsüne gömüp ona sımsıkı sarılmıştı. Kalbinin her atışını duyabiliyordu. Kanın vücudunda hızla aktığını duyabiliyordu. Dahası, bebeğin güçlü ve düzenli kalp atışlarını duyabiliyordu. Bebek iyiydi. Katya iyi olmayabilirdi. O iyi olmayabilirdi. Ama çocukları iyiydi. Sadece gerisini düzeltmesi gerekiyordu.

Çenesini kaldıracak kadar geriye yaslandı ve başparmağıyla gözünden bir damla yaş sildi. "Yine de seni seçiyorum Katya. Bond olsan da olmasan da, yine de seni seçiyorum."

Küçük bir hıçkırık daha koptu ve titreyen parmaklarıyla yukarı uzandı. Adam, parmaklarının yanaklarına değdiğini, nemini topladığını hissetti. Sonra ona parmak uçlarını gösterdi, orada hafif kırmızı bir parıltı vardı.

"Gözyaşların kırmızı," diye fısıldadı Kat.

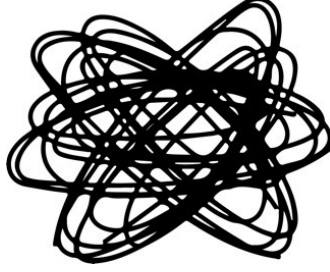
"Ve seninkiler yürek parçalayıcı," diye cevapladı ve onu göğsüne çekmeden önce şakağına bir öpücük kondurdu.

"İhtiyacın olursa diğer odada olacağım," dedi Tristyn odadan çıkarken. Kapı arkasından hafifçe tıkladı.

Axel, bir kez olsun onu incitmekten endişe etmiyordu. İçinden, o anda ona saldırmayacağını veya ondan bir şey almaya çalışmayacağını biliyordu. O anda, sadece onlar ve kırıklıkları vardı, ama birlikteydiler. Birbirlerine söz vermişlerdi.

Böylece kalplerindeki acıyla oturup ağladılar.

TESSA



"Bir şey söyle, Tessalyn," dedi Rordan kahvaltı masasından uzaklaşırken.

Şaşkınlık içindeydi ama belli etmedi. Bu anı haftalardır bekliyordu. Hatta Sirana Galası'ndan beri. Oralia'yı odalarından kovduğundan ve Rordan ile Dex'e artık her hareketini izleyen birine tahammül etmeyeceğini söylemesini söylediğinden beri. Luka neredeyse her geceyi kendi odasında değil de onun odasında geçirmeye başladığından beri. Luka yanındayken daha iyi uyuyordu. Kendini ve içinde bulunduğu durumu daha iyi kontrol edebiliyordu. Hâlâ huzursuzdu. Hâlâ çılgındı ama...

Dürüst olmak gerekirse, bunu tam olarak açıklayamıyordu ama meydan okumasının ardından diğer ayakkabının düşmesini bekliyordu. Bugün o gün olacak gibiydi.

"Seninle eğitim arenasında buluşacak," diye ekledi Achaz Lordu, Luka'yı etkili bir şekilde görevden alarak.

Luka başını sallayana kadar uzun bir süre ona baktı.

Bundan hoşlanmadım, diye homurdandı tahvili aşağı doğru.

Ben onunla başa çıkabilirim.

Luka dönüp odadan çıktı ama eğitimde azar işiteceğini biliyordu. Kararları hakkında ona ne zaman hesap vermeye başladığından emin değildi ama tartışmayı neredeyse dört gözle bekliyordu. Bu biraz sapkındaydı ama Luka tartıştıklarında her zaman kendi kararlı kontrolünü biraz kaybederdi. Sanki içindeki bir parça tüm o ejderha züppeliğini tırmalayarak geçmeyi başarıyordu.

Tamam, onun kontrolünü kaybetmesini sağlayabilmesi hoşuna gidiyordu.

Tıpkı Theon'u diz çöktürebilmeyi sevdiği gibi.

Luka'nın arkasından kapı tamamen kapandığında Rordan, "Tekrar otur," dedi.

Geriye kalan tek kişi, yanında görev bilinciyle oturan Kaynağı'ydı. Eviana ile yaptığı ziyaretler ona bir şey öğrettiyse, o da Theon ile olan Kaynak bağıнын herkese görüldüğü kadar tuhaf olmadığıydı. Şimdi, içlerinden herhangi birinin bu bağı gerçekten benimseyip benimsemediğini, yoksa sadece hayatta kalmak için mi pes ettiklerini merak ediyordu.

Ya da belki de savaşmaktan yorulup vazgeçmişlerdi. Tanrılar onun bunu denediğini biliyordu.

Bu sohbeti başlatmak için alaycı bir şeyler söylemeyi düşündü, ama başkasının başlamasına izin vermenin genellikle gerçek niyetlerini daha iyi ortaya çıkardığını öğrenmişti. Bu yüzden, bunun yerine tekrar oturdu, bir bacağını diğerinin üzerine attı ve bekledi.

Rordan, altın rengi halkalarla çevrili mavi gözleriyle onu inceledi; yüz hatları hiçbir şey ele vermiyordu. Bir yanı, kontrolün onda olduğunu göstermek için incelikli bir güç gösterisi bekliyordu ama bunu da yapmadığında şaşırmadı. Fiziksel güç gösterilerinin ötesine geçmişti. O lanet Eşleşme Sözleşmesi'ni Liam'a duyurduğunda bunu kanıtlamıştı. Oralia ve Dex'i odalarından kovduğunda da aynısını yapmıştı. Artık hamle onundu ve Liam, bunun nasıl sonuçlanacağını fazlasıyla merak ediyordu.

"Konuşmamız gereken birkaç konu var," dedi Rordan sonunda, daha dik oturup gömlek manşetlerini düzelttikten sonra yanındaki masada duran deri ciltli kitaba uzandı.

"Ve bunun şimdi yapılması mı gerekiyor?" diye sordu Tessa. "Bu benim her zamanki antrenman saatim."

"Bugün öğleden sonra ilgilenmem gereken başka işler var ve benim zamanım sizinkinden daha değerli," diye cevap verdi.

Tessa kaşını kaldırdı.

"Kırgınmış gibi davranma," diye azarladı, kitabı açarken. Tessa o zaman bunun bir çeşit günlük olduğunu anladı. "Eğitimden sonra zamanını anlamsız keşiflerle ve diğer saçmalıklarla geçiriyorsun. Toplantılarım ve taahhütlerim var."

"Peki zamanımı neye harcamalıyım?" diye sordu, masanın üzerindeki tek bir çiviye vurarak.

Az önce bir şeyler karalamak için kullandığı kalemi açık kitabın kıvrımına koydu, parmağındaki kare siyah yüzük ışığı yutuyordu.

Tanıdığı bir yüzük.

Bunu nereden bulmuştu?

"Sorduğun için memnun oldum," dedi ellerini kavuşturup önündeki masaya koyarken. "Amacına ulaşarak başlayabilirsin."

Bu, onun bakışlarının ona kaymasına neden oldu.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Sana daha önce özgürlüğün bedava olmadığını ve artık bedel ödemenin zamanının geldiğini söylemiştim. O zamandan beri ne yaptın? Achaz'ın senden ne istediğini öğrendiğinden beri ne yaptın?"

"Ben Achaz'a hesap vermiyorum," diye tükürdü.

"Yanlış, evlat," diye karşılık verdi. "Hepimiz Achaz'a hesap verimiz. O tanrıların hükümdarıdır. Bu yüzden Devram'ı ben yönetiyorum."

"Achaz'ın ne umurunda? Buraya gelemez," diye karşılık verdi.

Ama Rordan, neredeyse göz devirme olarak sınıflandırılabilir bir hareket yaparak tısladı. "Oyunlarla işimiz bitti, Tessalyn. Onunla konuştuğunu biliyorum. Sana ne söylediğini biliyorum. Bu diyarı terk etmek istemiyor musun? Yatağında bir ejderha ve emrine amade bir Arius Mirası varken kendini rahat ve huzurlu mu hissettin?"

Bu sefer şaşkınlığını gizleyemedi ve sandalyesinde geriye doğru sıçradı. "Bunları nereden biliyorsun?"

"Tüm hareketlerini biliyorum Tessa. Aldığın her nefesi ve yaptığın her hareketi. Bir keresinde izini kaybetmişim. Bir daha olmasına kesinlikle izin vermem," dedi. Kalemmini eline alıp devam etti, "Artık ilerlemenin zamanı geldi. Ortalık sakinleşti. Hükümdar Leydiler yerleşti. Arius Krallığı'nı ziyaret etmelisin."

"Peki ne yapacağız?"

"Yapmak için doğduğun şeyi," diye cevapladı, bir zamanlar ona gösterdiği sıcaklık ve nezaketten eser kalmamıştı artık. "Ve bu gece döndüğünde, Liam akşam yemeğine bizimle birlikte katılacak. Yanında mutlaka fazladan şişe ve tüy kalem bulunduracağım."

"Kesinlikle hayır," diye inat etti bu imayı duyunca. Maç Sözleşmeleri kanla imzalanırdı. "Bana söz verdiğin özgürlüğe ne oldu?"

Rordan ayağa kalktı, ceketinin düğmelerini ilikledi. "Anlaşmamızın kendi tarafını yerine getirmedi. Ben neden benimkini yerine getireyim?"

Ayağa kalkarken sandalye yerde kaydı, tiz bir çığlık duyuldu. "Bugün Arius Krallığı'na gideceğim ama Liam'la yemek yemeyeceğim."

Rab eşyalarını toplamayı bıraktı, başını eğerek onu inceledi. "Şimdi pazarlık yaptığımızın farkında değilim."

"Bu bir pazarlık değil," diye hemen cevapladı. "Ama bugün teslim edeceğim."

"Önemsiz bir Arius ölümü değil," diye uyardı Rordan.

"Anladım."

Rordan eşyalarını toplamaya devam etti, her şey bir ışıık patlamasıyla yok oldu.

"Beni hayal kırıklığına uğratma Tessa. Açık olmak gerekirse, bu bir sınav. Başarısızlık bir seçenek değil."

Odadan hızla çıktı, sözleri hala aralarındaki havada yankılanıyordu.

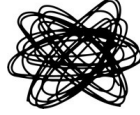
Başarısızlık bir seçenek değildir.

Onu rahatsız eden sözler.

Rahibe Cordelia'nın ona söylediği sözler.

Theon'un ona söylediği sözler.

Sandalyesine yaslandı, bu durumdan nasıl kurtulacağını düşünüyordu.



Theon'un gittiğini anlayana kadar beklemişti. Malikanenin korumaları altından geçtiğini hissetmeyecekti ama yanlışlıkla onunla karşılaşmak da istemiyordu. Teknik olarak sözünü tutuyordu. Çeşitli krallık malikaneleri Akropolis'in hemen dışında, her biri kendi topraklarındaydı. Yani aslında, Rordan'a söylediği gibi Arius Krallığı'ndaydı. Hâlâ uygun bir Arius ölümü sağlama emrini yerine getirmek için ne yapacağından emin değildi ve bu yüzden eğitimi atlamıştı. Zihinsel kalkanları kalkmış, Luka'yı engelliyordu. Çok öfkelenenecekti.

Hızlı ve sessizce hareket ederek bir kapının önünde durdu ve kapıyı hafifçe tıklattı. Burada olduklarını biliyordu çünkü Theon'un gittiğini görmüş, ama onların gittiğini görmemişti.

Kapı açıldı, gök mavisi gözler ona bakıyordu.

"Tessa?" dedi Lange şaşkınlıkla. "Bugün seni göreceğimi hissediyordum ama pek inanamadım."

"Merhaba Lange," dedi ona doğru atılarak.

Gölerek onu yakaladı ve kucakladı. "Her Şey yolunda mı?"

"Evet, ben sadece..."

Bütün bu karmaşaya dahil olmayan biriyle konuşmaya ihtiyaım vardı.

Lange kenara çekilip geımesine izin verdi. Perdeler aııktı, doğal ışık odaya doluyordu. Bu küçük süiti beklemiyordu. Őömineli ve televizyonlu küçük bir oturma alanı ve yatak odası olduğunu tahmin ettiği bir odaya aıılan bir kapı vardı.

"Corbin kendini daha iyi hissediyor mu?" diye sordu.

Lange ona sıcak bir gülümsemeyle baktı. "Bir dakika içinde çıkacak, kendin görebilirsin."

"Derslerine neden gelmiyorsun?"

"Bugün eğitmenlerin hepsi yok. Malikanedeki değerlendirmeler var," diye yanıtladı Lange.

"Ah," diye düşündü etrafına bakınırken. Küçük ama samimi. Küçük parıaları etrafa dağılmış. Ruhunda bir Şey kıpırdanıyordu ve bunun ne olduğunu biliyordu: kıskanıılık. Beklentiler olmadan var olabilecekleri bu küçük yalnızlık sığınağına sahip oldukları için kıskanıyordu. Elbette sorumlulukları vardı ama bu alanda sadece onlar vardı.

"İyi olduğundan emin misin?" diye sordu Lange.

Ama cevap veremedi, Corbin yatak odası kapısından içeri girdi. Biraz solgun görünüyordu, saçları onu son gördüğünden daha uzundu ve biraz daha zayıf olduğuna yemin edebilirdi.

"Corbin," diye fısıldadı, aralarındaki mesafeyi kapatıp onun kollarının onu sarmasının tadını çıkarırken.

"Hey," dedi hafifıe kıkırdayarak. Başını kaldırdığında, Lange ile endişeli bakışlar paylaŐtđını gördü.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu Tessa, ondan uzaklaşıp boğazını tıkayan duyguyu yutarak. "En son buraya geldiğimde hastaydın."

"Lange uğradığından bahsetmişti," dedi. "Seni kaıırdığım için üzgünüm."

"Ne oldu?"

"Sadece baş ağrısı ve vücudumda biraz ağrı var."

Kaşlarını çattı. Fae nadiren hastalanırdı, hele ki baş ağrısı gibi ufak bir şey hiç olmazdı. "Bir Şifacı sana baktı mı?"

"İyiyim," dedi Corbin. "Sen nasılsın?"

"Tamam," diye papağan gibi tekrarladı ve Lange kahkaha attı.

"Aferin Tess," dedi kanepeye çökerek. "Otur ve neler yaptığını anlat bize."

Tessa bir sandalyenin kenarına tünedi, Corbin ise kanepenin arkasına geçti. Parmakları, Lange'nin mobilyaların arkasına uzattığı koluna değdi. "Su alıyorum. İhtiyacın var mı?"

Lange başını iki yana salladı ve tekrar Tessa'ya odaklandı. Corbin geri dönüp Lange'in yanına yerleşince, ikisi de ona beklentiyle baktılar.

"Theon sana gerçekten iyi davranıyor mu?" diye sordu.

"Sana bunu zaten söylemiştim," dedi Lange. "Yiyeceğimiz ve barınağımız var. Biraz özgürlüğümüz ve Arius Varisi'nin koruması var. Krallığa bağlı olmasak bile, başka bir yerde daha iyisini bulabileceğimizi sanmıyorum."

Tessa başını salladı, alt dudağını bükerek etrafına bakındı.

"Achaz Lord sana iyi davranıyor mu?" diye sordu Corbin, sesi alçak ve yatıştırıcıydı.

"Ben kendi başımın çaresine bakabilirim," diye hemen cevap verdi.

"Sana asla yapamazsın demedik," diye yanıtladı. Birkaç saniye boyunca başka bir şey söylemeyince, "Bizimle konuşabileceğini biliyorsun, değil mi? Dex olmadığımızı biliyorum ama—" diye ekledi.

"Dex'e güvenmiyorum," diye sözünü kesti. "Sen de güvenmemelisin. Onu görürsen hiçbir şey söyleme. Oralia'ya da."

Lange'nin gözleri inanmazlıkla fal taşı gibi açılmıştı. "Ama sen ve Dex... Yani, öylesiniz işte."

"Ve Brecken," diye ekledi. "Ondan henüz emin değilim ama ona da güvenmiyorum."

"Tessa, neler oluyor?" diye sordu Corbin, öne doğru eğilip kollarını dizlerine dayayarak.

"Çok fazla. Çok fazla," diye mırıldandı.

Buraya gelmemeliydi. Mutlu ve güvendeydiler. Onları bu işe karıştırmamalıydı. Arkadaşlarının tek isteği birlikte olabilecekleri bir yer bulmaktı ve bunu burada buldular. Bunu, herkesten çok, Theon sayesinde başardılar.

Buraya gelmemeliydi.

Ayağa kalkarken bile aynı şeyi söyledi. "Üzgünüm," diye mırıldandı. "Gitmem gerek."

"Tessa, bekle," dedi Lange, kapıya döndüğünde bir şekilde çoktan kapının önünde duruyordu. Adamın hareket ettiğini bile görmemişti. "Bize anlatabilirsin, Tess."

"Seni bu işe dahil edemem," dedi. "Mutlu olmayı hak ediyorsun."

"Sen de öyle," diye ısrar etti Lange, omuzlarını ellerinin arasına alarak. "Hepimiz öyleyiz."

"Hepimiz öyleyiz," diye tekrarladı, ona değil de kendine. Sonra gözleri parladı, gök mavisi gözlerle buluştu. "Eğer işler... Bana güveniyor musun?"

"Evet," dedi ve Tessa bu iki kelimedeki samimiyeti duyabiliyordu. "Sen olmasaydın birlikte olamazdık. Bu yer, bu güvenlik olmazdı. Sana borçluyuz, Tessa."

"Bana hiçbir şey borçlu değilsin," dedi. "Ama rica edeceğim..."

"Her şeyi," dedi Corbin, yanlarına gelip ellerini cebine sokup onu incelerken.

"Sanırım büyük bir şey geliyor. Faven'da esir tutulan bir Peri var ve eğer krallıklar aniden birbirleriyle anlaşmazlığa düşerse, onu serbest bırakmanı istiyorum," dedi Tessa.

"Bunu nasıl yapabiliriz ki?" diye sordu Lange.

"Sadece... eğer yapabilirsen, onu geride bırakma. Senden isteğim bu."

"Kim o?" diye sordu Corbin.

"Eviana."

Bir adım geri çekildi. "Arius Lord'un Kaynağı mı?"

Tessa başını salladı. "Sana hiçbir zarar gelmeyecek. Valter hapiste. Serbest bırakılamaz."

"Ama yapabilir mi?"

"Belki? Doğru şeyler, doğru zamanda, doğru yerlerde, doğru insanlarla olursa," dedi, kulağa deli gibi geldiğini bilerek.

Ama bir şey geliyordu. Yakında. Kemiklerinde hissedebiliyordu, sanki oluşmaya çalışan ama yüzeye çıkamayan bir görüntüydü. Aniden, keşke uyuyor olsaydım diye düşündü. O zaman o görüntü onu bulabilirdi. Neyin geleceğini biliyordu. Hazırlıklı ol.

"Tessa?" dedi Lange nazıkçe. "Bizi biraz korkutuyorsun tatlım."

Gülümsemesi zayıf ve titrekti. "İkinizi de görmek güzeldi. Sizi özledim."

"Tessa, biz—"

"Gitmeliyim," dedi, yanlarından geçip neredeyse sendeleyerek salona girerken. Arkasından seslendiklerini duydu, ama hemen ardından bir ışık portalından geçiyordu. Dönüp akan nehri görene kadar nereye gittiğinin farkında bile değildi.

Siyah akan nehir.

Wynfell'in suları akarken karanlık ve ürkütücüydü, buz parçaları akıntıya kapılmıştı. Bahar geliyordu ama henüz nehrin suyunu tamamen eritmeye yetmemişti. Ağaçlarda hâlâ donmuş kar yığınları vardı. Kıyılar hâlâ donmuş çamurdu. Buraya nasıl ve neden geldiğinden emin değildi ama ciğerlerini temiz havayla doldurdu. Bugün bulutlar azdı ve seyrek; güneş yüzünü göğe kaldırırken yüzünü ısıtıyordu. Lange ve Corbin'i görmek ruhuna iyi gelmişti. Şimdi tek yapması gereken Rordan'ı nasıl yatıştıracağını

bulmaktı. Belki de Liam'la akşam yemeğine gitmek sonunda en kötü şey olmayacaktı ama Liam amacın Eşleşme Sözleşmesi olduğunu açıkça belirtmişti. Son zamanlardaki güç oyunları ile, Rordan'ın onu da o lanet şeyi imzalamaya zorlamak için bir planı olduğunu varsayabilirdi.

Suya yaklaşarak karanlığın çalkalanmasını izledi. Arius Krallığı'ndaki Gece Suları'nı biliyordu. O sular da gece kadar karanlıktı ve Wynfell Nehri'nin de aynı yere döküldüğünü duymuştu. Kimsenin anlayamadığı şey, bunun nasıl ve neden olduğuydu.

"Sana öğretmeye çalıştığım onca zamana rağmen, kendini kontrol etmeyi bir türlü öğrenemedin, değil mi?"

Vücudunun her yeri kaskatı kesildi, kanı buz kesti. Tessa, sanki ağır çekimdeymiş gibi, yüzünü Rahibe Cordelia'ya döndü.

Malikanenin Annesi, hayatı boyunca yaptığı gibi ona küçümseyen mavi gözlerle baktı. Saçları her zamanki gibi sıkı bir topuz halindeydi. Bugünkü tek fark, üzerinde Augury'nin siyah pelerini olmasıydı. Maske takma zahmetine girmemişti.

Ama onun arkasında toplananlar da öyleydi.

İnci maskeler ona bakıyordu, giderek daha fazlası geliyordu ama özellikle bir tanesi, sessizce izlerken, Rahibe Cordelia'nın yanına doğru ilerledi.

"Nerede saklanıyordun?" diye sordu Tessa, Malikane Annesi'ni izlerken başını eğerek.

"Saklanıyor musun?" diye alay etti Cordelia. "Saklanmıyordum çocuğum. Sadece... stratejimizi yeniden değerlendiriyordum."

"Bizim mi? Valter gitmişken şimdi sana kim liderlik ediyor?"

Cordelia dilini şaklattı. "Hepimiz onun gitmediğini biliyoruz, Tessalyn."

"Nerede olduğunu biliyorsan, Arius Varisi'ne haber vermelisin. Onu arıyordu," dedi Tessa yapmacık bir tatlılıkla.

"Öyle bir şey yapmadı," dedi Cordelia'nın yanındaki figür, sesinde soğuk bir alaycılık vardı.

O.

Bir kadın.

Tessa'nın tanıyacağı bir ses.

Gücü çoktan kollarını sarmış, ziyafete gideceğini hissediyordu. Çılgına dönmüştü, vücudu enerjiyle dolup taşıyordu. Damarları onunla çıtırdıyor, büyüğü özgürlüğe kavuşma beklentisiyle geriliyor ve yükseliyordu.

Ama sonra kadın maskesini çıkardığında ve Cressida'nın zümrüt yeşili gözleri ona baktığında içindeki her şey şokla dondu.

"Sen mi?" diye sordu Tessa nefes nefese.

Gerçekten de bilmeliydi. Valter, Augury'nin lideriydi. Karısının da buna dahil olması onu şaşırtmamalıydı, ama o her zaman her şeyden... uzak görünüyordu. Toplumsal standartlar ve eğilimlerle o kadar meşguldü ki, diyarın siyasetini umursamıyordu. Arius Lordu'yla çocuk sahibi olmak karşılığında statüsünü yükseltmek için bir Eşleşme Sözleşmesi kazanmış bir kadındı.

"Oğlum babasını aramak dışında her şeyi yaptı," dedi Cressida maskesini bir kenara atarak. "Sen hayatına girdiğinden beri tüm sorumluluklarını terk etti. Yetiştirildiği ve eğitildiği her şeyi bir kenara attı."

Oğullarının Seçim Yılı için Akropolis'e gitmesine ağlayan o dramatik anneden eser yoktu. Arius Lordu'nun itaatkâr karısından eser yoktu. Bu kadın güç ve zarafet demekti ve Tessa o an aslında hangi Miras soyundan geldiğini bilmediğini fark etti. Ondan ne tür bir güç bekleyeceğini bilmiyordu.

Fakat şaşkınlığı ve dikkatsizliği, Rahibe Cordelia'nın ona saldırması için açık bir alan bırakmıştı.

Ciğerlerindeki hava çekilirken nefes nefese kaldı ve aynı anda esen bir rüzgar onu dizlerinin üzerine çöktürdü. Dişiler ilerlerken ve Augury onları takip ederken, bu durum onu felç ederek çok fazla anıyı, çok fazla acıyı geri getirdi.

Tessa kendini bir kez daha pelerinli figürlerden oluşan bir çemberin ortasında buldu.

"Aslında Theon'un babasını aramamasına çok fazla üzülüyorum," diye itiraf etti Cressida, Tessa nefes almakta zorlanırken. "Kardeşini bulma konusundaki kayıtsızlığına daha çok üzülüyorum ama o hep sana odaklanmış durumda."

Cressida son kelimeyi söylerken çenesini tuttu, tırnakları çenesine batıyordu.

"Bir anne çocukları için en iyisini yapmak zorundadır, biliyorsun," diye devam etti. "Bazen bu, şimdi canını acıtan ama sonunda onlar için daha iyi olacak bir şey yapmak anlamına gelir. Bana meydan okuduğunu, yaratıcılığımı yeni alanlara zorladığını kabul ediyorum. Her seferinde yeterli olacağını düşündüğümde, bir şekilde hayatta kalıyorsun. Bu nehrin kıyısında en son olduğunda, seni kesinlikle elde ettiğimi düşünmüştüm ama yeni... evcil hayvanların var."

Onun kurtları.

En azından Nylah öyle.

Neden henüz gelmedi?

Daha da iyisi, neden karşılık vermiyordu?

Rahibe Cordelia'dan daha güçlüydü. Daha güçlü olmasa bile, Luka ona karşı koyabilmesi için fazlasıyla şey öğretmişti. Belki de tüm Augury üyeleri değil, ama onun önünde diz çökmesine gerek yoktu.

Karanlık bir sırtışıla mücadele etmeyi bıraktı ve gücünün yüzeye çıkmasına izin verdi. Boğazını saran güç, ışığı pençelerini boğazına saplayıp canını emerken titredi. Bunu yaparken, derin bir nefes alıyordu. Ve bir tane daha. Ve bir tane daha. Gücünün ziyafet çekmesine izin verdi. Çürümesine izin verdi. Etrafında birikip büyüünün arasında altın ve gümüş kıvılcımlar uçuşmasına izin verdi.

"Hepimizi yenemezsin," diye azarladı Cressida, Rahibe Cordelia büyüünü serbest bırakmaya çalışırken.

"Bundan emin misin?" diye sordu Tessa, sesi buz gibi ve ürkütücüydü.

"İşte tam da bu yüzden asla var olmaman gerekiyordu," diye cevapladı. "Ölüm seni önce bulmazsa, Devram'ın ölümü olacaksın."

"Ölüm beni buldu ve ben onu kendime bağladım," diye cevapladı Tessa, elini kaldırarak arkasındaki Arius İşareti'ni gösterdi.

Cressida'nın dudağı kıvrıldı. "Ondan hiç bu kadar hayal kırıklığına uğramamıştım."

"O gün mü?" diye sordu Tessa, Rahibe Cordelia'nın kendini kurtardığını sandığı anda, gücüyle bir enerji dalgası göndererek. Malikanenin Annesi acı içinde çığlık attı ve Tessa'nın gülümsemesi büyüdü.

"Evet, o gün," diye cevapladı Cressida.

"Ama kimse bilmiyordu..."

Ama bazıları biliyordu. Bazıları onun ne olduğunu en başından beri biliyordu. Valter kaybolduğunu sanmıştı ama Rordan biliyordu. Dex biliyordu. Henüz bir araya getiremediği parçalar vardı. Mesela Dex'in ortaya çıkmak için neden bu kadar uzun süre beklediğini ya da Rordan'ın neden bir süredir izini kaybettiğini söyleyip durduğunu. Ama Cordelia oraya gönderildiğini söylemişti. Onu saklaması için talimat verildiğini.

Rordan bunu yapmıştı. En başından beri o yapmıştı ve eğer Cressida bunu o zamanlar biliyorsa...

"Achaz Lord'a yardım ediyorsun," dedi Tessa şaşkınlıkla. "Ama Arius Lord'la evlisin."

"Bu kadar şaşırmış gibi davranma Tessalyn," diye alaycı bir şekilde mırıldandı. "Nith Legacy yaratıcılıklarıyla bilinir, ama yine de hep küçümseniyoruz. Theon benden bu yeteneğin çoğunu alamadı. Yeterince kurnaz ve zeki, ama her şeyi olduğu gibi kabul etmeyi sever. Siyah ve beyaz. Aydınlık ve karanlık. Peki ya Axel? Gölgelere hükmedebilir ama dünyayı renkli görür. Sence de öyle değil mi?"

Tessa artık ne düşüneceğini bilmiyordu.

"Ama sen bunu çok kolaylaştırdın canım," diye devam etti.

Tanrım, konuşmayı gerçekten çok seviyordu. Yemek masasında da hep gevezelik ederdi ama anlamsız saçmalıklar olurdu. Anlaşılan Tessa daha dikkatli olmalıydı.

"Herkes ne kadar vahşi ve pervasız olduğundan bahsediyor ama aynı zamanda tahmin edilebilirsin. Cevap ararken hep aynı noktaya geliyorsun," dedi Cressida.

Tessa, söylenenlerin doğruluğu karşısında öylesine şaşkına dönmüştü ki, büyüsünün kontrolü elinden kayıp gitti ve Rahibe Cordelia serbest kaldı.

Ve bu fırsatı kaçırmadılar.

Augury birleşti, birkaç güç aynı anda ona saldırdı. Sarmaşıklar koptu, uzuvlarının etrafında yılan gibi kıvrıldı. Rüzgarlar esti ve ciğerlerindeki hava çekildi. Nehirden su filizleri uzanarak buzlu bir kafes oluşturdu ve onu her şeyin merkezine hapsetti. Zayıf Achaz ve Arius Legacy'den gelen ışık ve gölge vardı. Bu çok büyük bir güçtü. Tek başına bununla savaşılamazdı. Büyüsünün kontrolü ele geçirmesine izin verse bile, hepsine karşı yeterli olup olmayacağını bilmiyordu, ama savaşmadan pes etmeyecekti. Bir daha asla.

Bir daha asla.

Başını geriye atarak öfkeyle gökyüzüne bağırdı. Güneş batmış, kara bulutlar çökmüştü. Bulutlar patladı, yağmur Anahita Mirası'nın kontrol ettiği buzlu sularla karıştı. Tek koluna odaklandı. Bir damla kan dökmek için tek elinin boş olması yeterliydi. Avcıları gelecek ve buradaki herkes ölmeyi dileyecekti.

O, bu dileği öfkeyle ve altın kılıçlarla yerine getirecekti.

Öfke dolu bir çığlık daha attığında, etrafa öyle güçlü bir ışık yayıldı ki, en yakınındakiler geriye savruldu. Bu ona bir hançer çekip avucunu kesmesi için yeterli zamanı verdi.

"Hayır!" diye bağırdı Cressida dizlerinin üzerine doğrulduğu yerden. "Henüz değil!"

Ama bıçak Tessa'nın avucunda kaydığında ve kırmızı damlalar ayaklarının dibine düştüğünde çok geçti.

"Hepiniz öldünüz," dedi Tessa, Avcılarından ilki belirdiğinde karanlık bir şekilde.

"Sen aradın, senin-" diye başladı Avcı, ama sonra Sefarina Mirası'nın nezaketiyle etraflarında esen bir başka rüzgar esintisi yüzünden sustu.

Avcı'nın başı yana doğru çok fazla eğilmişti ve geniş ve korkutucu bir gülümseme solgun yüzünü doldurmadan önce derin bir nefes aldı.

"Majesteleri, hizmet etmek için buradayız," dedi, zaten ürkütücü olan ses tonunda vahşi bir heyecan dalgası yankılanıyordu.

Hepsi aynı görünse de, Tessa her zaman ilk ortaya çıkanın aynı Avcı olduğunu biliyordu. Bu, kendisine hizmet eden Avcı'ydı. Ona Valter ve Arlo'yu getiren de oydu. Türleri arasında bahsedilen hiyerarşide diğerlerinin lideriydi.

"Hepsini öldürün," dedi Tessa, sözleri söylerken bakışları Rahibe Cordelia'nın gözleriyle buluştu.

Malikane Annesinin yüzü onaylamaz bir ifadeyle gergindi, ama Tessa hayatında ilk kez yüzünde bir endişe hissetti. Yine de, bir nefes ötedeki ölümle olması gerektiği kadar ilgilenmiyor gibiydi.

"Tehditleri ortadan kaldıracacağız" diye cevap verdi, giderek daha fazla Avcı ortaya çıkıyordu.

Miras, altın kılıçlar çekilirken hiçbir şey yapamadı, ama bu son saldırıya hiç benzemiyordu. Augury üyelerinin çoğu savaşmıyordu. Aslında, sadece birkaçı panik halindeydi. Avcılar kalabalığın arasından geçerken, onun emrettiği gibi hepsini öldürmediler. Aksine, altın kılıçlarını kime saplayacakları konusunda neredeyse seçici görünüyordular.

Cressida ve Rahibe Cordelia yaklaştılar, Avcıların lideri Tessa'nın önüne geçti ama Cressida onu sadece el sallayarak uzaklaştırdı.

"Kuralları biliyorum," diye alay etti, dolgun dudaklarında kindar bir gülümsemeyle Tessa'ya bakarken. "Rordan, sonunda amacına ulaştığı için çok sevinecek."

"Sen ne-" diye söze başladı Tessa, ama havayı dolduran ulumalar yüzünden sözü kesildi.

Bir kurt değil, iki kurt.

Nylah ve Roan.

Kalbi hem hızla çarpıyor hem de tekliyordu. Yine de ortaya çıktıklarında gülümsüyordu; koyu ve açık renkli kürkleri kavgaya karışıyordu. Daha önce korkmuş görünmeyen Augury üyeleri şimdi daha fazla güçle belirip havada uçuşuyordu.

Tessa kendi büyüsunu yüzeye geri çağırdı, ama bir parçası da tereddüt ediyordu. Roan onu en son bir saldırıda korumaya geldiğinde, onun yüzünden neredeyse ölüyordu. Ya aynı şey tekrar olsaydı? Ya kontrolünü kaybederse ve bu sefer onu kurtarmak için çok geç kalırlarsa?

Avuçları parıldarken ve etrafında altın rengi sis dalgalanırken donakaldı. Luka onu buna hazırlamamıştı. Aldığı tüm eğitim boyunca, sevdiği birini öldürebilecek hareketler yaptığında ne yapması gerektiğini kimse söylememişti. Çünkü durum buydu. O kurtları seviyordu. Onlar onundu, o da onlarını ve Luka neredeydi? Theon? Kalkanları çoktan kaymıştı. Onları hissedebiliyordu, o yüzden onlar da onu hissedebiliyordu.

İkinize de ihtiyacım var. Hemen! diye bağırdı, korku ve dehşet hakim olurken Avcılarının seçici bir şekilde can almasını izlemeye devam etti.

Biliyoruz. Deniyoruz, dedi Theon, öfke ve panik sözlerine yansımıştı.

Ne demek istiyorsun?

Mücadeleye devam et Tessa. Orada olacağız, diye yanıtladı Luka.

Ama Roan burada ve ben...

Kahretsin! diye çıkıştı Theon.

Neredesin? diye sordu Tessa.

Ama hiçbir tepki yoktu, sadece kendi öfke, hiddet ve... korku duyguları vardı. Daha önce onlardan böyle bir şey hissetmemiştir. Neredeydiler?

Augury üyelerinden birinin çılgılığı dikkatini çekti, Avcı kılıcını göğsünden çekerken hafif siyah gölgeler kayboldu. Demek ki bir Arius Mirası.

"Sen ne yaptın?"

Tessa, Auryon'un yayından fırlayan üç okun etrafında dolaştığını görmek için tam zamanında döndü. Onu koruyan Avcı, Auryon'un ortaya çıkışına hırladı ve dudağını büktü.

"Avcı," diye tısladı. "Seni bekliyorduk."

Auryon, Tessa gözünü kırpmadan önce iki oku fırlatıp fırlattığında yüzündeki gülümseme jilet gibi keskindi.

Avcı çoktan kaybolmuştu.

Auryon tiz bir ıslık çaldı ve bir an sonra Nylah ve Roan arbededen kaçtılar.

"Dişileri bulun," dedi Auryon, bir yandan da iki ok daha fırlatırken.

Kurtlar bir kez daha ortadan kaybolmuştu, hareket halindeyken Augury üyelerini avlıyor ve bir şekilde Avcılardan kaçınıyorlardı. Ancak Avcılar, Legacy'ye odaklandıkları kadar onlara odaklanmıyorlardı.

Arius'un Mirası.

Amaçları buydu. Amacı buydu. Hepsinin ölmesini istiyordu. Tüm Augury üyelerini katlediyorlarsa umurunda olmazdı, ama bu... onlara yapmalarını söylediği şey değildi.

Bu düşünce ruhunda bir düğmeye basmış gibiydi, itaatsizlikten dolayı öfkesi kabarıyordu. "Dur!" diye bağırdı, en yakındaki Avcı'ya doğru koşarken. Eli onun içinden geçti, bu yüzden onun yerine kılıcına uzandı. Parmakları kılıcın etrafına dolandı ve kılıç etini keserken tısladı, yere daha fazla kan damladı.

Sadece daha fazla Avcı çağırıyorum.

Geriye doğru sendeleyerek elini göğsüne götürdü, kanamayı durdurmaya çalıştı.

"Neler oluyor?" diye bağırdı Auryon'a dönerek. Auryon bir oku bir Avcı'nın göğsüne sapladı, sonra oku bir başkasına yöneltti.

"Anlamadığın bir şey üzerinde kontrolün olduğunu sandın!" diye öfkeyle bağırdı Auryon. "Sana onları çağırmayı bırakmanı söylemiştim. Onları asla buraya çağırmamanı söylemiştim."

"Bilmiyordum—"

"Biliyordun," diye çıkıştı Auryon, ona bir avuç ok fırlatarak. "Sana söylemiştim. Defalarca. Hepimiz sana, üzerinde olduğun yolun sadece yıkıma yol açtığını söylemeye çalıştık ve şimdi buna tanık olacaksın. En azından yapabileceğin şey, hasarı azaltmaya çalışmak. Gücünü kullanmıyorsan, onu kullan."

Tessa, elindeki oklara baktı. Bu onun suçuydu. Bunu anlıyordu. İçindeki karanlık, sadist bir taraf umursamıyordu. Hepsi ölebilirdi. Devram eriyip gidebilirdi ve umurunda bile değildi.

Ama Nylah ve Roan hâlâ hayattayken durum böyle değil. Ve hâlâ masumlar olacak.

Ve o, bu alemden özgürlüğe kavuşacağı vaat edildiğinde, diğerleriyle birlikte ölmek için bu kadar çok hayatta kalmamıştı.

Ama bu özgürlük onun şartlarıyla gelecekti. Bir efendinin ya da tanrının şartlarıyla değil.

Auryon ona baktı, gördüğü her neyse gözlerinde bir memnuniyet ifadesi belirdi. "İşte orada," dedi Avcı onaylayarak. "Annenin öfkesi. Kullan onu."

Ve Tessa da öyle yaptı.

Sadece içgüdüleriyle hareket ederek ilerledi. Vahşi ve evcilleşmemiş olanlar böyle hayatta kalıyordu; bu içgüdülerin onun için de doğuştan olması gayet mantıklıydı. Oklarını hem Augury üyelerinin hem de Avcıların göğüslerine saplarken öfkeye kapıldı. Umurunda değildi. Biri onun ölmesini istiyordu; diğeri onu kandırıp

kullanmıştı. İki si de onu avlamıştı ve o da intikamını etten kemikten almıştı.

Sonraki birkaç dakika boyunca, yaşam ve ölüm sesleri havayı doldurdu. Meydan okuyan haykırışlar ve acı dolu çığlıklar. Kararlılık homurtuları ve merhamet yakarışları. Ruhunun derinliklerinde bildiği bir şarkıydı çünkü o, kendisiydi. Bu dansın tüm adımlarını biliyordu.

Büyüsü damarlarında çırpınıyor, yalvarıyor, yalvarıyor, yalvarıyordu, al, al diye ama yapamıyordu. Roan bu kadar yakındayken olmazdı. Bunun onu zayıflattığını biliyordu ama büyüünü çağırma ya her yaklaştığında, korku onu sıkıca kilitliyordu. Evet, artık savaşacak bir şeyi vardı ama aynı zamanda koruyacak bir şeyi de vardı.

"Kahretsin," diye mırıldandı son okuna geldiğinde.

Kaşlarını çatarak, Auryon'u ararken kanlı ucunu pantolonuna sildi. şarkıya o kadar dalmıştı ki etrafındaki her şeyi takip etmemişti. Luka gibi bir savaşçı ya da Auryon gibi eğitimi bir Avcı değildi. Sadece... öyleydi, bu yüzden bu savaşı tam olarak kazanmadıklarını fark etmemişti. Dağınık ve kaotikti. Kan dökmenin neden bundan başka bir şey olacağını düşündüğünü bilmiyordu. Son aylarda yeterince can almıştı ve bunun temiz veya düzenli bir şey olmadığını biliyordu.

Ama bu, Avcılar'ın... seçilmiş Augury'ye karşı mücadelesiydi. Augury, ona ve kurtlara karşı mücadele ediyordu. Kurtlar Augury'ye karşı mücadele ediyordu. Auryon, Augury ve Avcılar'a karşı mücadele ediyordu ve o da herkese karşı mücadele ediyordu. Bu yeterli değildi. Hiçbir yolu yoktu, özellikle de onun gücü olmadan.

Küller ve duman sağında dönüyordu, Auryon onlardan uzaklaşıyordu. Kötü yüz hatları keskin ve sertti, bitkin görünüyordu.

"Cordelia ve Cressida yine ortadan kayboldular," dedi, hafifçe nefes nefese.

Tessa, bu açıklamanın ardından etrafında çakan şimşeğe engel olamadı.

"Seni buradan çıkarmamız gerek. Nylah ve Roan yol açıyor," diye devam etti Auryon, bir ok fırlatarak. Tessa, oku fırlattığında bakmadığından bile oldukça emindi. "Seni şuraya götürebiliriz—"

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve Tessa onları ilk kez hareketsiz görüyordu. İçlerinde genellikle dönen kül ve duman donmuştu ve Auryon'un yüz hatları vahşi bir öfkeyle buruşmuştu. Tessa ne olduğunu anlamadı. Ta ki kadın dönene ve elinde oklar yerine, keskin uçları sivri, sivri uçlu iki hançer belirene kadar.

Arkasında bir Avcı duruyordu ve Tessa gözünü kırpmadan önce Auryon, iki hançerini de Avcı'nın karnına saplayarak yarattığı ikiye böldü. Avcı dağılırken etrafa altın rengi kan sıçradı.

Ve Auryon yere yığıldı.

"Auryon!" diye bağırdı Tessa, yanına çökerek. "Hayır! Hayır, hayır, hayır!"

Bunun tekrar yaşanması mümkün değildi.

Auryon, o fazlasıyla durgun gözlerle ona baktı. Doğal olmayan bir şekilde dönmesi gereken gözler. Hâlâ sert ve şeytani görünüyordu. Tessa'yı korumak için her ortaya çıktığında olduğu gibi. Onunla bu lanet olası diyarın ona yapmaya çalıştığı şey arasında durmak için. İster babasının emriyle ister kendi isteğiyle olsun, Auryon'un tek yaptığı onu korumaktı.

"İyi misin?" dedi Tessa, acıdan yüzünü buruşturmak için onu süzerek. Nylah ve Roan belirmiş, etraflarını sarmış ve herkesi geride tutmuşlardı ama daha fazla dayanamazlardı.

Luka! Theon! Şimdi!

Bağdan aşağı doğru umutsuz bir çığlık koptu ve ikisinin de hareketsiz kaldığını ve acıdan titrediğini hissetti.

Bitsin artık bu iş! diye hırladı Theon.

Tessa neyle uğraştıklarını bilmiyordu ama tanrılar aşkına, şu an olduğundan daha fazla onun kibirli yüzünü görmek istememişti.

Gözleri çılgınca Auryon'u arıyor, bir yara, bir kan izi arıyordu ama hiçbir şey yoktu.

"Yaralanmadın mı? Anlamıyorum," dedi Tessa, ellerini kadının vücudunun üzerinde gezdirerek ne yapmaları gerektiğini anlamaya çalışırken.

"Bunun geri dönüşü olmayacak," dedi Auryon, sesi hem güçlü hem de zayıf bir tonda. "Tıpkı benim oklarım ve kılıçlarım Avcılar için ölüm olduğu gibi, onların kılıçları da bir Avcı Kadın için aynı şeyi getiriyor."

"Ama kan yok. Bıçaklanmadın," dedi Tessa, şaşkınlık ve panik göğsünü öyle bir sıkıyordu ki nefes alamıyordu. "İyisin. Bir portal açacağım. Sadece kalkıp benimle birlikte geçmen gerekiyor. Gerisini biz hallederiz. Biz... Ne yapıyorsun?"

Auryon'un eli, Tessa'ya doğru uzattığı yayının kabzasını kavramıştı. "Bunu almalısın."

Tessa başını salladı, ancak o zaman yanaklarının ıslak olduğunu fark etti. Her şey ıslaktı. Yer. Giysileri. Pelerinleri ve kürkleri. Ağlıyordu, gökyüzü de öyle.

"Bu senin doğuştan hakkın," dedi Auryon, yayı tekrar ona doğru uzatarak.

"Hayır," dedi Tessa, başını tekrar öyle şiddetli bir şekilde salladı ki, inkarla saçları savruldu.

"Tessalyn!" diye çıkıştı Auryon. "Vahşi ve öfkeliisin, aydınlık ve karanlıksın. Kaybolduğunda bulundun. Bunu fark etmeyen tek kişi sensin."

"Anlamıyorum," dedi Tessa, elini uzatıp Augury üyelerinden birkaçının kavgayı yarıp geçmesiyle ışığın parlamasına izin vererek.

Gücü onların yaşam enerjisini söküp aldığında çılgınlıklarını bile zar zor duydu.

Auryon ona gülümsedi. "Bu senin kanında var. Aradığın hayat. Çaresizce istediğin şey. Sana bir seçenek sunmak için birçok kişi fedakarlık yaptı, Tessalyn. Sana olan aşk yüzünden bedeller ağır oldu. Tek yapman gereken böyle bir

şeye layık olduğunu kabul etmek, sonra da sahip olduğun şeyi almak."

Bu sefer dişi, Tessa'ya yayı kaldırırken kolu titriyordu.

"Avucunu kes ve yayı kanla tut. Avcıların sözlerini söyle, sana bağlasın," dedi Auryon, eski bir dilde sözler söylemeden önce. Sonra öksürdü. Tessa kan olmasını diledi. Her şey daha gerçekçi hissettirirdi. Bu, yarasız ve acısız, acımasız bir şaka gibiydi. "Ve babanı gördüğünde, ona hiçbir zaman amaç veya görev için değil, onur ve dostluk için hizmet ettiğimi söyle. Ona de ki..." Derin bir nefes aldı. "Bana bu ayrıcalığı tanıdığı için teşekkür ederim."

"Auryon, dur." Sözleri fısıltılı bir hıçkırıktı ve Auryon bunu anlamıyordu. Bu kadına yakın değildi. Evet, onu koruyup kollamıştı ama onu tanımıyordu. Bu, ruhunu bu kadar parçalamamalıydı.

Duman ve kül girdabı onu şaşkınlıkla geriye savurdu ve boğazından kopan ses gök gürültüsüyle yankılandı. Çünkü duman ve küller dağıldığında, geriye sadece iki küllü ayak izi ve bir yay kalmıştı.

Gözüne bir hareket çarptı ve Tessa dizlerinin üzerinden başını kaldırıp beyaz gözlerle buluştu.

Avcı.

Onların lideri.

Ve gülümsemesi zafer dolu bir gülümsemeydi.

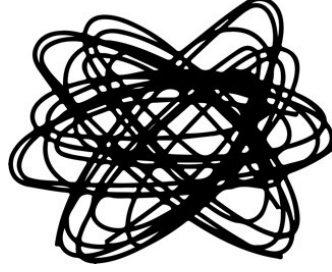
Tessa hareket edemedi, beline bir kol dolandı. Dokunuşu fark edene kadar kısa bir an gerildi, damarlarındaki kaos onu bir nebze olsun sakinleştirdi.

"Seni güvenli bir yere götürüyorum ama o orada," dedi Luka'nın sert sesi kulağına. "Bunun senin için sorun olmadığını söyle."

Bir kez başını salladı ve Auryon'un yayını yakalamak için çabaladı. Hemen ardından havadaki bir yarıktan çekildi.

Ama buraya çağırdığı varlıkları yok etmeye yemin etmeden değil.

LUKA



Havadan indiklerinde, onu sıkıca tutmuş, sırtını göğsüne yaslamıştı. Kalp atışları hâlâ hızlıydı, duyguları çok vahşi ve kaotikti. Sonunda ona ulaşabildiğinde biraz sakinleşmişlerdi. Tüm bunların titizlikle planlanmış bir kurgu olduğuna şüphe yoktu. Henüz oturup çözemedikleri şey, neden ve kim olduğuydu.

"Nylah ve Roan," diye soludu, nefesi kalp atışları kadar hızlıydı. Nefes alışları sanki nasıl nefes alacağını hatırlayamıyormuş gibi çok kısıydı.

"Zaten kaçmaya çalışıyoruz. İyi olacaklar. Her nasılsa her zaman iyi oluyorlar," dedi Luka. "Bir nefes almana ihtiyacım var bebeğim."

Başını iki yana salladı, adamın elinden kurtulmaya çalışırken yaptığı hareket şiddetli ve dengesizdi. Orada ne olmuştu? Ve neden elinde yay tutuyordu?

"Tessa, sadece-" diye başladı Luka.

"Tessa, dur."

Uzayda bir emir yankılandı. İtaat edilmeye alışkın birinin emriydi bu.

Hükümdar bir efendinin emri.

Başını Theon'un durduğu tarafa çevirdi, zümrüt yeşili gözleri kısılmıştı.

"Senden emir almıyorum," diye alaycı bir şekilde söyledi.
"Artık almayacağım."

Ağzının bir köşesinde karanlık bir sırıtış belirdi.
"Güzelim, daha birkaç hafta önce yerde sürünerek yürürken benden emir aldın."

"Sadece senin en yakın arkadaşını emdiğimi bilmenin seni inciteceğini bildiğim için, çünkü bunu senin için asla yapmadım," diye hırladı.

Theon omuz silkti, ellerini ceplerine sokup topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Bana vermeye razı olduğun her şeyi alacağımı hep söyledim ve ikiniz arasındaki bağa akan şehvetin tadını çıkardım. Bunda acı verici hiçbir şey yoktu, zeki fırtına."

Tessa gözlerini devirerek sinirle bir çığlık attı.

Ama işe yaramıştı.

Theon'un sözleri, sesi, onu Luka'nın kollarında tutmuştu. Sürekli alay etmesi, dikkatini toplamıştı. Çılgınca çırpınmak yerine, odanın içinde etrafına bakınıyordu ama Luka onu hissedebiliyordu. Tamamen Theon'a odaklanmıştı. Aşırı korumacı, kontrolcü bir piç olabilirdi ama Tessa'nın da bazen buna ihtiyacı oluyordu. Ve Theon nihayet ne zaman ona ihtiyacı olduğunu ve ne zaman siktirip gitmesi gerektiğini anlayabiliyorsa, tüm tanrılara ve kadere şükürler olsun.

Belki.

Umutla.

Gelecekte endişelenecek bir şeydi. Şu anda, işe yarıyordu. Kalp atışları yavaşlıyordu. Nefes alışları daha düzenliydi, kaslarındaki gerginlik, onun kucağında gevşemeye başladıkça azalıyordu. Hâlâ pes etmiyordu, kendine hakim olup olmadığından emin değildi. Ya da o güçten.

"Neredeyiz?" diye sordu sonunda.

Theon, Luka'ya baktı, sırıtışı eğlenceye dönüştü.
"Luka'nın süper gizli mağarası."

"Siktir git," diye homurdandı Luka, ama Tessa kollarında kıvranarak ona bakmaya çalışıyordu.

"Neyden bahsediyor?" diye sordu.

"Arius Krallığı'nda bir yerim var," diye homurdandı Luka.

"Doğru. Küçük malikaneniz. Arius Evi'nin yakınında," dedi.

"Evet. Dağlarda."

"Dağlarda," diye vurguladı Theon.

"Konuşmayı kes," diye çıkıştı Theon'a, sonra Luka'ya döndü. Hiçbir şey söylemedi. Sadece ona bakıp bekledi.

Luka içini çekti. "Bu bir mağara."

"Bir mağara," dedi ciddi bir tavırla.

Başını salladı, tutuşu yavaşça gevşerken kadın bir kez daha alanı inceledi. Bu sefer gözleri yavaşça, çeşitli çerçeveler ve ıvır zıvırlarla dolu raflarla bezeli duvarlarda gezindi. Yumuşak halılar ve alçak deri koltuklarla kaplı pürüzsüz zeminler. Altı kişilik oturma yeri olan lüks mutfak ve masa. Şömine ve kabarık sandalyeler. Her şey sıcak, toprak tonlarında. Adamın mekanının diğer alanlarına açılan koridorlar.

Onun.

Bunların hepsi onundu.

Onu izlerken göğsü sıkıştıyordu, içindeki ejderha dışarı bakıyor ve bekliyordu.

"Burası Yeraltındaki mağaralara benzemiyor," dedi sonunda, parmakları yanlarında garip bir seğirme hareketi yapıyordu.

"Biz Yeraltında değiliz," dedi Luka sertçe.

"Aynı dağlar," diye karşılık verdi omuz silkerek.

"Evet," diye homurdandı. "Ama aynı değil."

"Dikkatli ol güzelim," diye uyardı Theon, gelen bir arama üzerine telefonunu sessize alarak. "Kendisine ait olan şeyler konusunda hassaslaşıyor."

"Susar mısın artık?" diye homurdandı Luka.

Tessa, odanın içinde dolaşırken, ellerini pürüzsüz duvarda gezdirirken bakışlarını birbirlerine çevirdi. "Peki neden bir mağaradayız?"

Sözleriyle birlikte tüm çekingen şakacılığı buharlaştı.

"Bunu sadece bir avuç insan biliyor," diye yanıtladı Theon. "Ne olduğunu anlayana kadar senin için güvenli bir liman."

"Benim için mi?" diye tekrarladı Tessa, yüzünü onlara dönerek. "Neden güvenli bir limana ihtiyacım olsun ki?"

"Bugün neler olduğunu bize neden anlatmıyorsun?" diye cevapladı Theon, telefonu tekrar çalınca sessize alarak.

Gözleri anında parladı, parlak ve mor oldu, bileklerindeki bantlar enerjiyle parladı.

"Bugün annen yüzünden oldu," diye tükürdü.

Theon geri çekildi. "Annem mi? Onun bununla ne alakası var?"

Tessa'nın ağzından çıkan mizahsız ses, saf bir alaycılıktı. "Rordan'la işbirliği yapıyor."

"İmkansız. Arius Lordu'yla evli," diye itiraz etti Theon.

"Bütün günü planlamış!" diye bağırды, ellerini saçlarına daldırarak.

Luka, daha adımlarını atmaya başlamadan önce ne olacağını biliyordu. Adımlarını takip eden ışık kıvılcımları. Saçlarının uçlarını çekiştirmesi. Söyleyeceği bir sonraki sözlerin görünüşte anlamsız olacağını biliyordu ve bugün ne olduğunu anlamak için en ufak bir umutları varsa, dikkatlice dinlemeleri gerekiyordu.

"Bizi oraya o çekti," dedi Tessa, yayı hâlâ elinde tutarak. "Onlarla. Onunla. Bunu o yaptı. O ve ışık muhafızları."

"Kehanet," diye açıkladı Luka, sakın ama bir o kadar da güçlü bir ses tonuyla.

"Ve o," diye cevapladı başını sallayarak, hâlâ volta atıyor, gözleri çılgınca odayı tarıyordu.

"Kim, Tessa?"

"Anne Cordelia," diye tısladı sanki kelimeler zehir gibiydi.

"Cordelia orada mıydı? Onu gördün mü?" diye sordu Theon, ona doğru birkaç adım atarken ayakları yerden birkaç santim kalkınca durdu.

"Neredeydin?" diye sordu. "Hep geleceğini söyledin ama gelmedin. Bana yalan söyledin."

Ona vurmuş da olabilirdi. Theon, Tessa'ya solgun bir yüzle bakarken öyle görünüyordu. "Yapamazdık—"

Sonra küfürler savururken telefonu tekrar çaldı.

Cebinden çıkarıp havlar gibi bir sesle, "Ne?" diye sordu.

Gözleri fal taşı gibi açıldı, karanlık ayaklarının dibine çöktü. "Ne demek istiyorsun?" Dinlerken sessizlik oldu. "Şimdi neredeler?" Sessizlik. "Bunu yapamayız." Sessizlik. "Bu onları durdurmaz." Sessizlik. "Hemen geliyorum."

Telefonu kapatıp odanın karşısına geçerken cebine geri koydu. Tessa'nın gücü tekrar yükselip yüzünü ellerinin arasına aldığı anda hiç aldırış etmedi. "Sana yalan söylemedim Tessa. Anlıyor musun? Luka her şeyi açıklayacak ve ben de en kısa sürede döneceğim. Burada güvende olacaksın."

"Zahmet etme," diye alay etti.

İçini çekti ve Luka, bağın derinliklerinde yaşadığı iç çatışmayı hissedebiliyordu. Sanki iki yöne doğru sürükleniyordu. İsteddiği gibi burada kalacaktı ya da sorumluluğu olduğu için gidecekti.

Ellerini indirip Luka'ya döndü. "Beni Karanlık Liman'a götürmeni istiyorum."

"Karanlık Liman mı? Neden?" diye sordu Luka.

"Şehir saldırı altında. Yüzlerce kişi öldü bile."

"Ne? Kim tarafından?"

Tessa'ya bir kez daha baktıktan sonra cevap verdi. "Avcılar."

"Ben de gideyim-" diye söze başladı Luka ama Theon başını iki yana salladı.

"Birinin onun yanında olması gerektiğini biliyorsun. Onu koruması gerekiyor."

"Yine mi emrediyorsun bunu?" diye sordu Luka. "Ben böyle savaşlarda savaşmak için doğmuşum Theon. Anlamıyor musun? Bu lanet olası bir savaş!"

"Ve herkesin peşinde olduğu şey de o!" diye kükredi Theon. "İşte bu yüzden onu koruma görevini sana veriyorum."

"Ben senin Koruyucunum," diye karşılık verdi Luka. "Onun değil."

"Belki onun Koruyucusu değilsindir, ama sen onun bir parçasısın Luka," dedi Theon. "Beni Karanlık Liman'a götür, sonra buraya geri dön ve her şeyi çöz. Sanırım bundan sonra hayatta kalmamızın tek yolu bu."

Tessa sessizleşmiş, ayakları yere basıyordu. Tartışırken menekşe rengi bakışları aralarında gidip geliyordu.

"Eğer işin içinde Avcılar varsa, Auryon'u bulmamız gerekiyor," dedi Luka sonunda.

"O öldü," diye ekledi Tessa.

"Ne demek öldü?"

"Yani onu bir Avcı öldürdü. Bu onundu," dedi Tessa, hâlâ elinde tuttuğu yayı çaresizce kaldırarak.

"Razik ve Eliza'yı buraya getirmemiz gerektiğini söylemiştim," dedi Theon. "Daha önce Avcılarla uğraştılar. Ya da en azından Razik uğraştı."

"Sana mağarama gelmeyeceğini söylemiştim," diye homurdandı Luka. "Seni onlara götüreceğim. Onlar da seninle Karanlık Liman'a gelebilirler."

"Pekala. Bunu daha fazla tartışacak vaktimiz yok," dedi Theon. Sonra ekledi: "Luka hemen dönecek, Tessa. Bir dakikadan az."

"Hiçbir şeye dokunma," diye mırıldandı Luka.

Theon'un kolunu tutup onu Arius malikanesindeki Razik ve Eliza'nın odasına götürdüğünde, hâlâ ona orta parmak gösteriyordu. Kardeşi ne halt ediyorsa onu bırakıp başını kaldırdı ama tek kelime etmedi. Eliza iç çekti, çenesini eline yasladı ve bir açıklama bekledi.

"Karanlık Liman'da Avcılar var," dedi Luka. "Theon'un ölmesine izin verme."

İkisi de sendeleyerek ayağa kalkıyordu ama adam çoktan mağarasına geri dönmüştü ve Tessa'nın hâlâ bıraktığı yerde durduğunu gördü. Adam tekrar ortaya çıktığında kadın hiçbir şey söylemedi. Sadece orada durup o lanet olası yayı elinde tuttu.

Luka, ne söyleyeceğinden veya ne yapacağından emin olamayarak bekledi. Onunla ilgili hiçbir şey bilmiyordu ve bu onu çileden çıkarıyordu. Sakin ve kendine hakim, medeni bir sohbe hazırlanabilir. Ya da aklını kaçırlıp gücüyle her şeyi parçalamaya başlayabilir. Her zaman bir uçtan diğeri uca olurdu.

Yaklaşık beş dakikalık sessizlikten sonra yayı kaldırıp, "Bunu nasıl kullanacağımı bilmiyorum." demesini beklemiyordu.

"Bunu ne için kullanman gerekiyor?" diye sordu Luka, onu dikkatle izleyerek.

"Auryon, bunun benim doğuştan hakkım olduğunu söyledi. Bilmiyorum. Anlamıyorum." Alt dudağı dişlerinin arasında kaybolurken sustu. "Beni burada istemediğini biliyorum ama..."

"Burada olmak istemediğini biliyorum," diye sözünü kesti. Kadın ona şaşkın bir bakış atınca, "Arius Krallığı'nda," diye açıkladı.

Gerçi mağara hakkında da pek bir şey söylememiştir ve aslında tıpkı Yeraltı'nda olmak gibi olduğunu söylemişti. Ki bundan nefret ediyordu. Bu yüzden, yüzlerce saatini ve fahiş miktarda parasını harcadığı, bir dağın yamacındaki bir delikten başka bir şeymiş gibi hissettirmek için harcadığı alan hakkında ne düşündüğünü söylemesi gereken her şeyi söylediğini varsaydı.

"Theon'la mıydın?" diye sordu hâlâ kıpırdamadan. "Bu yüzden mi gelmedin?"

Soruda apaçık bir suçlama vardı ama aynı zamanda gizli bir kırgınlık da duyuyordu. Son haftalarda, dizlerinin

üzerinde önünde oturduğundan beri her gece yan yana uyumuşlardı. Ona vermek zorunda olmadığı bir şeyi verdiğinden beri. Theon'a çok güzel bir şekilde ifade ettiği gibi, "onu emmek"ten daha fazlasıydı bu. Ya da Theon için daha fazlasıydı. Onun için de öyle olduğunu düşünüyordu. Açıkça belirttiğini sanıyordu ama görünüşe göre bu Theon için bir işkence yöntemiye, öyle değildi.

"Antrenmana gelmedin" diye söze başladı.

"Bunu yapmaya başlama," diye alaycı bir şekilde söyledi.

"Bir dinler misin?" diye karşılık verdi. Kadın homurdanarak kollarını kavuşturdu, ama sonra yayı hâlâ elinde tuttuğunu fark etti. Etrafına bakındı, nereye koyacağına karar vermeye çalıştı.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı, aralarındaki mesafeyi kapatıp onu elinden alırken.

Ellerinden çekmemeye dikkat ederek, nazıkçe elinden kurtardı. Auryon'a yakın olmadığından emin olmasına rağmen, bu onun için açıkça önemliydi.

Dikkatlice yemek masasının üzerine koyduktan sonra, aralarındaki mesafeyi koruyarak geri döndü. Kendini yere sağlam basmaya çalışırken parmakları gömleğinin eteğine dolanmış, kırmızı ve altın rengi lekeler kıyafetlerini ve tenini lekelemişti.

"Yaralandın mı?" diye sordu aniden. Ne kendisinin ne de Theon'un bunu hemen sormamış olmasına inanamıyordu. Yaralansaydı, bağıın dibinde hissederlerdi ama genellikle yine de gönül rahatlığı isterlerdi.

Tessa başını iki yana salladı. "Bize zarar vermeye çalıştılar. Diğerleri bizi kandırdı." Tam o sırada ellerini saçlarına götürdü. "Bizi kullandılar."

"Bana bak Tessa," diye emretti, mor süsenleri anında kendikilere çarparak. "Burada kal, tamam mı? Benimle kal ve sözlerime odaklan." Kadın yavaşça başını salladı, sonra devam etti. "Eğitime gelmedin ama Dex, Rordan'ın seninle konuştuğu şey yüzünden bütün gün yok olacağını söyleyen bir mesaj iletmişti. Memnun değildim ama şu anda senin,

benim ve Achaz Lordu arasında hassas bir denge olduğunu biliyorum, bu yüzden itiraz etmedim. Zaten eğitimi iptal etmem gerekecekti çünkü saraya dönerken Theon aradı. Valter'den hala haber alınamadığı için Arius Krallığı'nın kaderini görüşmek üzere acil bir Mahkeme Duruşması yapılmıştı. Theon'un da orada olması gerekiyordu, tabii. O toplantılara tek başına gidemezsin. Gördün. Hepsi ona karşı olurdu. Axel gitti. Ben hâlâ onun danışmanıyım. Sen gittin ama ben gitmedim."

Tessa başını salladı ve adam, "Ben sadece senin sorumluluğundayım. O senin ailen. Bunu anlıyorum," diyene kadar, söylediklerini anladığını sandı.

Luka, yüzündeki ifadenin, Theon'un onu kendisine yalan söylemekle suçladığı zamanki ifadeyle aynı olduğundan emindi. Sanki ona vurabileceğinden daha sert vurmuş gibiydi. Hayır, sanki arkasındaki gücün ağırlığıyla yumruk atmış gibiydi.

Ve derisinin altındaki ejderha artık yeter demişti.

Adamın kanatları gömleğini yırtarak ortaya çıktığında, dudaklarından şaşkınlık dolu bir inilti döküldü ve geriye sendeledi. Adam ona doğru sinsice yaklaşıyordu ve attığı her adımda, kadın bir adım daha geri çekilerek duvara yaslanıyordu.

Botları onun botlarının ucuna değene kadar durmadı. Kanatlarını arkasında savurarak bir avucunu başının üzerine koydu ve diğer eliyle çenesini kavrayarak yüzünü yukarı kaldırmaya zorladı.

"Ne yapıyorsun?" diye hırladı, ama sesinde ejderhasının memnuniyetle homurdanmasına neden olan bir solukluk vardı.

"Bana baktığından emin olmak için," diye cevapladı. Gözlerini devirdi ama bakışlarını kaçırmadı. "Gerçekten son aylarımı o lanet Achaz Krallığı'nda sorumluluktan dolayı geçirdiğimi mi düşünüyorsun?"

"Orada olmak istemediğini biliyorum," diye karşılık verdi. "Burada olmayı tercih edeceğini biliyorum. Theon'la

birlikte. Oraya gitmek istemedin."

"Haklısın. Yapmadım."

Gözlerinde beliren acı bir anlığına kayboldu ama bağındaki acının sancısı hâlâ geçmedi.

Çenesindeki tutuşunu gevşetip çenesini avuçladı. "Benim yerim Arius Krallığı'nda, Theon ve Axel'in yanında," diye devam etti, sözlerini duyunca kızın yüzünü çevirmesine izin vermeden. "Ama sen bizimle orada değilsen orası ev sayılmaz."

"Lütfen bana şu anda güzel sözler söyleme," dedi, sesi o kadar bitkin çıkmıştı ki adamın göğsü acıdı.

"Bir kerecik dinleseydin, bunların sadece güzel sözler olmadığını anlardın bebeğim," diye azarladı. "Theon seni seçtiğinde ne kadar kıskandığımı biliyor musun?"

Bu onun gözlerinin fal taşı gibi açılmasına neden oldu. "Ne?"

Ona bilmiş bir bakış attı. "Bu kadar çok Fae hakkında lanet olası bilgi toplamıştık ama sen... Kahretsin, Tessa. Hep sendin. İkimiz için de ve o benim kardeşim olabilir ama sana sahip olacak kişinin o olmasından nefret ediyordum. Seçim Töreni'ne kadar geçen yıllarda kendimi kayıtsız kalmaya zorladım ama onu başka birini seçmesi için ikna etmeye çalışmaktan kendimi alamadım. Ona sürekli senin bunun için doğru kişi olmadığını söyledim. Senin Fae olmadığına veya en güçlü tanrıların torunu olmadığına dair en ufak bir fikrim olduğu için değil, ejderhalar kıskanç yaratıklar olduğu için, ayartıcı kadın. Sana sahip olamadıysam, başkasının da sahip olmasını istemedim."

"Beni tanı mıyordun bile," diye fısıldadı.

"Biliyorum," diye homurdandı hayal kırıklığıyla. "Bunu bu kadar saçma yapan da buydu. Çünkü umursamamalıydım. Tablet ekranında bana bakan fotoğraftaki fırtınalı gri gözleri umursamamalıydım. Parmak arası terlik istemeni umursamamalıydım. Kendini nasıl savunacağını bilmemeni umursamamalıydım. Umursamamalıydım çünkü onun olman gerekiyordu, ama

umursuyordum çünkü fotoğrafını gördüğüm andan itibaren içimde bir parça seni benim olarak görüyordu."

"Ama sen çok sadıksın," dedi sessizce kabullenerek. "Ve o senin ailen."

"O benim ailem," diye onayladı. "Peki ya sen? Sen benim ışığımsın."

"Sen kendin onun koruyucusu olduğunu söyledin, benim değil," dedi, bu temkinli sözlerinde çok fazla umut vardı.

Eli çenesinde kaydı, sık sık sömürdüğü altın rengi saçlarına kaydı. "Kızım, ben hep senindim. Sadece bunu anlayamadım."

Parmak uçlarında yükseldi, ağzı onunkine çarptı. Tanrılar aşkına, onun içinde boğulmak ve bir daha asla nefes alamamak istiyordu. Sonunda ona sunacaklarını kabul ediyorsa, nefes almasına gerek yoktu. Hayatı boyunca sürekli olarak Arius Krallığı hanesindeki yerini hak ettiğini kanıtlamaya çalışmıştı. Aziz Orcas ailesinin bir parçası olmaya layık olduğunu. Soyuna layık olduğunu. Ama onu öptüğünde, tek önemsedığı ona layık olmaktı. Eğer onu kabul ederse, gerisinin hiçbir önemi yoktu.

Bu düşünceyle ruhunda bir şeyler yerine oturdu. Neredeyse otuz yıldır bulmaya çalıştığı bir parça. Başka hiçbir yere tam olarak uyum sağlayamamasına rağmen ait olmaya çalışıyordu. Bir şey arıyordu ve o şeyin tam olarak ne olduğunu asla bilemiyordu.

Sonunda kendisine bunun her zaman kendisi olduğunu anlama iznini verdi.

Luka onu kucaklayıp yerden kaldırdı ve dili onunkini okşarken bacaklarının beline dolandığını hissetti. Hafif bir inilti duyuldu ve içindeki her şey bir arzu ve sahiplenme çılgınlığına dönüştü. Çünkü bir şeye ihtiyacı vardı ve Luka bunu ona verebilirdi.

Yatak odasına giderken ağzını keşfetmekten hiç vazgeçmedi, koridordan geçme zahmetine bile girmedi. Şu anda buna vakti yoktu. Mobilyaların ve bibloların arasında gezinmek istemiyordu.

İkisi de nefes nefeseydi, adamın ellerinden biri pantolonunun belinde geziniyordu. G  mleği o kadar kısıydı ki yukarı kalkıyor, parmaklarının çıplak tenine değmesine izin veriyordu. Tek bir dokunuş, ikisinin de a ve çaresiz bir şekilde kendini ona daha da bastırmasına neden oluyordu. Dengesini sağlamak için kolunu kıının altına kaydırırken, diğer elini de g  mleğinin altına kaydıldı çünkü geçmişte kendine izin verdiği küçük, şımartıcı dokunuşlar yeterli olmayacaktı. Artık değil. Bir daha asla.

G  ğ slerini buldu, erişimini engelleyen spor sutyenine hırladı ve ondan boğuk bir kahkaha geldi.

Ta ki onu neredeyse yatağa d  ş recek duruma gelene kadar.

"Luka!" diye bağırdı, g  zlerinde şimşekler akarak ona dik dik bakarak.

"Seni ıplak istiyorum," diye homurdandı, g  ğ s ne, boynuna ve y  z ne yayılan kızarıklığı izlerken. Bakışları v  cudundan aşığı kaydığında bir homurtu daha duyuldu. "Neden izme giyiyorsun?"

Başını geriye atarak, "Eğitim için giymem konusunda ısrar ediyorsun. Oraya gitmem gerekiyordu. Ama ben insanlara oklar saplayıp kendimi onların kanına boyuyordum," diye mırıldandı.

"Tanrılar aşkına, senin gaddar olmanı çok seviyorum," dedi, sesi p  r  zl  yd  . Dizlerinin   zerine çökerek, rekor s  rede botlarını çıkardı. Pantolonunu, i çamaşırlarıyla birlikte bacaklarından aşığı doğru çekti, sonra da uzanıp g  mleğini ve spor sutyenini hızla çıkardı.

Pek de nazik olmayan bir itmeyle onu sırtüstü yatırdı. Şiltesi, malikanedeki çeşitli odalarında olduğu gibi burada da yerdeydi ve dizlerinin   zerinden ona bakabiliyordu. H  l    n nde uzanan küçük bedeninden çok daha uzundu. Battaniye ve yastıklardan oluşan yuvasında çıplaktı. Tamamen onun insafına kalmış ve bakışları altında kıvranıyordu.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, sesindeki belirsizlik adamın hoşuna gitmemişti.

"Bakıyorum," diye hemen cevapladı. "Bir tanrıçaya bakıyorum. Öyleyse bakayım."

"Tuhaf," diye mırıldandı, biraz daha kıvranarak.

Dilini şaklattı. "Sürekli çıplak dolaşıyor, hiç zahmet etmiyordun."

"Ben yapmadım" diye öfkeyle bağırdı.

"Çıplak tenin hep teşhirde. Sen tam bir baştan çıkarıcıydın," diye azarladı. "Beni o kadar çıldırtıyordun ki, bazen yanında olamıyordum."

"Bekle," dedi, onu daha iyi görebilmek için dirseklerinin üzerinde doğrularak. "Arius Evi'ne ilk geldiğimde bu yüzden mi ortalıkta görünmüyordun?"

Başını salladı ve bakışlarını yavaşça vücudunda gezdirdi. Başının tepesinden başlayarak, yumruğunun etrafına doladığı altın rengi saçlarıyla, onu yarı delirten bir ağza sokarken. Narin boğazından aşağıya, mükemmel yuvarlak göğüslerine, sertleşmiş meme uçlarına, sadece emmesini bekleyen. Göğüs kafesinden aşağıya, karnına, kalçalarından aşağıya, krem si bacaklarının birbirine değdiği yere.

Göğsünden bir gümbürtü geldi, avuçları dizlerine inip onları dürttü. "Bacaklarını aç, baştan çıkarıcı kadın. Seni göreyim."

"Sen ve Theon'un ağzınız kirli," dedi, sesi şehvetli ve erotikti, dizlerini yanlara doğru indirip kendini ona doğru açtı.

Hepsi onun için.

Dili dışarı fırladı, dudaklarını ıslatırken ona baktı. "Ağzılarımızı seviyorsun," diye dalgın dalgın cevap verdi. "İkimiz de sana taptığımızda neler yapacağını hayal bile edemiyorum."

Kalbinin bağ boyunca teklediğini hissetti. Keskin nefes alışını duydu. "Siz... İkiniz... Bunu yapıyor musunuz?"

Bakışları onun gözlerine kayd ve gözlerinin ağırlaşmış, bu düşünce karşısında ateşli bir şehvetle dolu olduğunu

gördü.

Ve sırttı.

"Bu hoşuna gidiyor, değil mi baştan çıkarıcı?" diye mırıldandı, avuçlarını bacaklarının iç kısmına doğru kaydırırken. Adam daha da yükseğe tırmanırken kadın nefes nefese kaldı. "İkimiz de önünde diz çöküp sana zevk veriyoruz. Sana hizmet ediyoruz. İstedliğini almana izin veriyoruz."

"Aman Tanrım!" diye bağırdı, adam iki parmağını vajinasında gezdirdiğinde ve onu ıslak bulduğunda.

"Ne kadar iyi bir kız," diye mırıldandı, kızın sırtı bu küçük dokunuşla kamburlaştı.

Sonra dudaklarını indirdi ve kalbine uzun, ağzı açık bir öpücük kondurdu. Onu yutacaktı. Sonunda tadına baktığında başka seçeneği yoktu; içindeki ejderha tatminle hırlıyor ama aynı zamanda onu daha fazlasını almaya zorluyordu. Ejderhanın ne istediğini biliyordu. Onu düzgünce becermeden ve her zaman kendisine ait olması gerekeni elde etmeden tatmin olmayacağını biliyordu.

Klitorisine uzanan sıcak bir yolu yalayıp elini saçlarına daldırdığında inledi. Sonra, bandı saçlarından çekerken hüsrana dolu bir homurtu duyuldu. Luka, dili onunla oynamaya devam ederken tenine karşı kıkırdadı, parmaklarından biri tekrar girişine doğru yol aldı.

"Bana sor," diye mırıldandı tenine doğru, ayağıyla onu ittiğinde bir kahkaha daha attı.

"Şu an aptallık etme," diye sızlandı.

Ama o sadece ağzını onun amından kaldırdı ve onun yerine bacaklarına küçük öpücükler kondurdu.

"Luka," diye haykırdı hayal kırıklığıyla.

Cevabı etine bir ısırık atmak oldu. "Seni becermemi beklemek istemez misin?"

Başını yatağa doğru salladı, saçları uçuşuyordu. "Hayır," diye soludu. "İkisini de istiyorum."

"Ne kadar açgözlü," diye alay etti, parmağını içine sokarken. İkinci parmağını da soktuğunda iniltisi bir

inlemeye dönuştü. Sonra, ağzını klitorisine geri götürüp hassas sinirlerini okşadığında anlaşılmaz seslere dönuştü. Zevk tüm vücudunu kaplarken, uyluklarının başının etrafında kenetlenmesi uzun sürmedi ve dili her şeyi yaladı.

Luka ayağa kalktığında, hâlâ nefes nefeseydi, vücudu titriyordu. Gümleğinin kalıntılarını vücudundan çıkarıp bir kenara fırlatırken, kapüşonlu gözleri her hareketini takip ediyordu. Bakışlarının göğsünde ve gövdesinde gezindiğini, pantolonunun düğmesine bastığı yerde oyalandığını izledi.

"Ne yapıyorsun?" diye alay etti.

"Bakıyorum," diye geri attı, gözleri tekrar karnına doğru kaydı. Aniden doğruldu, dört ayak üzerine çıktı ve sürünerek yaklaştı.

"Sik beni, baştan çıkarıcı," diye homurdandı. "Ne halt ediyorsun?"

"Bakıyorum," dedi tekrar.

Yatağın ucuna geldi, uzanıp pantolonunun belinden tutarak onu kendine doğru çekti ve dizlerinin üzerine oturdu. Gözleri adamın omzunun üzerinden kaydı ve adam aniden onun bu kadar çok üzerinde çalıştığı şeyi fark etti.

"Onlara dokunabilirsin," dedi, parmakları karnının kıvrımlarında kaydığında midesi bulandı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ne?"

Bileğini nazıkçe kavrayıp bir kanadını etrafına doladı. Elini yönlendirerek, "Onlara dokunabilirsin," dedi.

Gerektiğinden çok daha dikkatli bir şekilde, tek bir parmak ucuyla kanadın kenarı boyunca kaydı. Buna dokunma denilemezdi.

"Dokun ona, bebeğim," dedi, elini kendi elinin içine alıp avucunu kanadına bastırarak.

Parmaklarının altındaki serin, deri gibi uzantıya hayranlıkla bakan yüzünü izledi, elini hareket ettirdiğinde omurgasından aşağı bir ürperti indiğini hissetti. Adamdan homurtu denilemeyecek bir ses yükseldi.

Kalın kirpiklerinin altından ona bakarak hareketsiz kaldı. "Yolumuza mı çıkıyorlar?"

Kaşları çatıldı. "Senin amına ziyafet çekmeme engel mi oldular?"

Yanakları kızardı. "Böyle şeyler söyleyemezsin, Luka."

"Tessa, ağzın da en az onun kadar kirli," diye cevapladı, aralarındaki bu kadar mesafeye dayanamadığı için ona yaklaşıp. Eğildi, dudaklarını Tessa'nın dudaklarına sürttü ve kanadını çıplak sırtına değdirdi. "Ama soruna cevap olarak, hayır. Sanırım onlara alışkınım. Onlar benim bir parçam."

Başını salladı, tekrar öpmek için eğildiğinde gözleri donuklaştı. "Şimdi seni becerebilir miyim?" diye mırıldandı dudaklarına doğru.

"Yalnızca lütfen dersin," diye mırıldandı.

Pantolonunu çıkarıp onu yatağa yatırmadan önce homurdanarak güldü. Üzerine sürünerek çıktı, ağzı tekrar onunkini buldu, dili dudaklarını yalamak için dışarı çıktı. Bacaklarının arasına girerek, adam onunla aynı hizaya geldiğinde, kadın onun ağzına doğru nefes aldı, penisinin başı onun açıklığına değdi.

Sonunda bu hızlı ve kaotik bir sevişmeye dönüşecekti, ama bu kısım? Onu nihayet, nihayet ilk kez elde edeceği zaman, bu kısımda acele etmeyecekti. Yavaşça onun sıcak sıcaklığına girerken onu izlemek için ayağa kalktı, gözleri neredeyse geriye doğru kayıyordu.

"Kahretsin," diye tükürdü, bir santim daha gömülerek. "Hissettiğin şey... Tanrılar."

Adam biraz daha ileri iterken, kahkahası daha yumuşak ve keskindi. "Ben kırılgan değilim Luka. Beni gerçekten becerebilirsin."

"Biliyorum," diye hırıltılı bir sesle söyledi. "Bileceğim. Sadece... Siktir," diye tekrar lanetledi, sonunda tamamen oturduğunda tüm vücudu titriyordu. Elleri yukarı kalktı, tırnakları pazılarını okşadı. Bakışları altın beneklerle parlayan menekşe gözlerine takıldı. Dudaklarını ısırırken gülümsemesi, daha önce hiç görmediği kadar yumuşaktı, belli ki bir şey söyleyip söylememesi gerektiğini

düşünüyordu ve göğsünde panik filizlendi. Eğer aniden fikrini değiştirirse, buna dayanabileceğini sanmıyordu. Duracaktı, belli ki, ama o onundu. İçindeki ejderha bunu asla başka türlü göremezdi. Tıpkı Theon'un asla başka türlü göremeyeceği gibi. Şimdi onun içindeyken, onu henüz tamamen becermemiş ve sahiplenmemiş olsa bile.

"İyi misin?" diye sordu, onu elinde tutmak için vahşileşmekten kendini alıkoyan tüm öz kontrolüyle.

Başını salladı, tırnaklarını tekrar sürttü. "Sadece düşünüyordum ki, eğer sen hep benimsen, belki de benim bir parçam da bir şekilde hep senindir. Sadece bunu hiç anlayamadık çünkü hepimiz çok... kırılmışız."

Haksız değildi. Hepsi o kadar kırılmış, o kadar onarılamayacak şekilde mahvolmuşlardı ki, kimse bir şeyi nasıl doğru düzgün seveceğini bilmiyordu. Kimse sağlıklı bir ilişkinin nasıl olması gerektiğini bilmiyordu. Devram'da her şey statü yükseltme, güç mücadeleleri ve tahakküm üzerine kuruluydu. Karşılığında en azını verip en fazlasını kimden alabilirdiniz? Bir yandan ait olduğunuzdan emin olmak için bir yer edinmeye çalışırken, diğer yandan takıntılı bir şekilde özgürlük yanılsamalarına tutunup korumaktı. Hiçbir denge yoktu. Hiç olmamıştı. Devram'da hiç olmamıştı.

"Artık tek başımıza parçalanmak zorunda değiliz," diye cevapladı, alnına düşen saçları iterek.

"Bir daha asla yalnız kalmayacağım," diye onayladı.

Yavaşça başladı, dışarı çıkıp tekrar içine girdi. Her geçişte iç kaslarının kasıldığını ve onu içeride tutmaya çalıştığını hissediyordu.

"Tanrılar aşkına, ne kadar açgözlüsün," diye mırıldandı, ağzını köprücük kemiği boyunca sürükleyip göğsüne doğru indirdi.

"Ben buna ne istediğimi bilmek diyorum," diye soludu, adam meme ucunu ağzına alırken.

"Peki ne istiyorsun?" diye sordu onun etine doğru.

"Sen," dedi nefes nefese ve bu sözler onu mahvetti. Tanrım, onu olduğu gibi kabul ettiğini gösteren bu sözler?

Bu konuda yavaş ve ölçülü olan her şey yok olmuştu.

Dizlerinin üzerinde doğruldu, ısı kaybına karşı itiraz eden sızlanmalarını duymazdan geldi, ama bu açıdan kendini onun içinde görebiliyordu. Görüntüsü erotikti, ama aynı zamanda ilkel bir şeyi de tatmin ediyordu.

Ellerini uyluklarının ön kısmına doladı ve kalçalarını esneterek içeri ve dışarı doğru hareket ettirdi. Kendisinin onu becerdiğini, sahiplendiğini, kendisine aldığını izledi.

"İzlemeyi seviyor musun?" diye sordu, onu izlemesinden hoşlandığını belli eden bir tonla.

"Sikişimin senin içinde olmasını izlemek hoşuma gidiyor mu?" diye sordu inanmaz bir tavırla. "Evet, baştan çıkarıcı. Amının sikimi ne kadar iyi aldığını izlemek hoşuma gidiyor."

Kalçaları daha fazlasını arayarak kalktı. "Tamam, peki, olağanüstü sikişme yeteneklerine hayran kalmayı bırakıp gerçekten sikişmeyi deneyebilir misin?" diye soludu.

Duraksadı, penisi yarı yarıya kadının içinden çıkmıştı.

"Şu şımarık ağzın," diye hırladı, ona doğru sertçe vurarak ve göğsünden gelen iniltiye sırtarak. "Böyle mi?"

"Evet," diye fısıldadı, tekrar yaptığında. "Öylece işte."

Luka öne doğru kıvrıldı, vücudu onunkini örterken sırtını, kollarını, omuzlarını tırmaladı. Dokunabileceği her yeri. Kalçaları daha hızlı hareket ediyor, ona istediğini veriyordu. Açının değişmesi, her derin dalışında pelvisinin klitorisine sürtünmesine neden oluyor, inlemeleri ve sızlanmaları onu daha da tahrik ediyordu.

Yakınında olup olmadığını sormasına gerek yoktu, etrafında kasılmaya başladığını hissediyordu ve yavaşlamadı, avuçlarını kıcının altına kaydırarak onu biraz daha yukarı kaldırdı. Kadın, onun tutuşunda ürperdi, orgazmıyla tüm vücudu titrerken büyüğü alevlendi, teni parladı.

Ama güç parıltısı onu da çağırdı, kara alevler yüzeye fırlayıp çıplak tenini yaladı ve dudaklarından bir çığlık daha

dökülürken zevkini aldı. Bu ses onu kendi boşalmasına itti, başı öne düştü ve boğuk bir sesle boynuna inledi. Penis sarsıldı, içine boşaldı ve ejderhası nihayet tatmin oldu... şimdilik.

Tanrım, onu elde ettikten sonra neredeyse tekrar gitmek istiyordu.

Titreyen parmakları saçlarında gezinirken nefesi hâlâ düzensizdi.

"Luka mı?"

Teşekkür ettiğini belirten bir mırıltı çıkardı.

"Eğer ben... Yine de yapar mıydın..."

Doğruldu, penis onun içinden kaydığında içten içe yas tutuyordu. "Söyle bana, Tessa."

Aceleyle "Amacıma ulaşırsam, yine senin olur muyum?" dediğinde yüzüne bakmazdı.

Ona baktı. İlk gördüğü andan itibaren canını sıkan bu kadına. Hayatı boyunca reddedildiği için onun reddini kabul etmeye tamamen hazır, menekşe rengi gözlerinde kalan temkinli umuda.

Luka, bu sözlerin onun için herhangi bir duygu veya sevgi beyanından daha fazla anlam ifade edeceğini bilerek, "Sadakatim sana, Tessa," dedi.

Ayağa kalkarken gözlerinden hemen iki damla yaş süzüldü, kollarını onun boynuna doladı ve onu kendine doğru çekti.

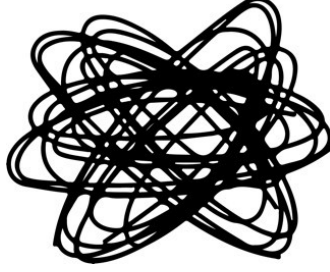
Saatler sonra, göğsüne yaslanmış, uykuya dalıp uyanırken parmakları oradaki incecik tüylerle oynarken, bağı engellemediğini fark etti. O anın tüm kaosu ve harareti içinde, bu bir kez bile aklına gelmemişti. Ondan bahsettiklerinde bile, arkadaşını bundan korumayı düşünmemişti.

Theon bunların hepsini hissetmişti.

Fısıldanan her söz ve çelişen her düşünce.

Ve arkadaş tek kelime bile etmemişti.

EVIANA



"Acele etmelisin," diye bir fısıltı duyuldu kapının ardından.

"Çeneni kapatman gerek," diye tıslayan bir cevap geldi.

Eviana, kapıyı izlerken başını eğmiş bir şekilde sandalyesinde oturuyordu. Eli minderin kenarından aşağı kaydı, ihtiyacı olursa diye orada bir cam parçası vardı.

Kavga seslerini duyunca, gelenin Tessa olduğunu düşünerek canlanmıştı. Onu uzun zamandır görmemişti. Buraya en son geldiğinde, oda aniden fazla ısınmış, uzun paltosunu çıkarmıştı. Üzerinde gülünç durmuştu. O kadar kısaydı ki, eteği neredeyse Tessa'nın ayak bileklerine kadar geliyordu. Ama onda? Baldırının ortasına kadar geliyordu.

Eviana gittikten sonra üzerine geçirmişti. İç kısmı, kapüşonu ve manşetleri bir çeşit gri kürkle kaplıydı ve siyah kumaşla zarif görünüyordu. Bu, Cressida'nın giyeceği bir paltoydur. Abartılı ve hafif ama sıcaktı.

İçine cepler açmayı planlayarak aleti ters çevirmişti, ancak ceplerin zaten orada olduğunu fark etmişti. Yedi tane. Ama sadece birinde bir şey vardı: Üzerinde yedi haneli bir kod olan tek bir kağıt parçası. Ne anlama geldiğini bilmiyordu ama taraklardan birini diğerine kaydırmadan önce kağıdı tekrar cebe sokmuştu. Derme çatma silahlarından ikisi ceplerden ikisini dolduruyordu.

Bir diğesinde yiyecek saklıyordu. Son ikisini açık bırakıp paltosunu katlamıştı. Sandalyesinin arkasına serilmiş küçük bir battaniyeye benziyordu.

"Sefarina aşkına Cor, şu lanet kapıyı aç," dedi ilk ses tekrar.

"Lange, seni seviyorum. Ama çeneni kapatmazsan, sırf yakalanmak için bir olay çıkaracağım, böylece iki dakikalığına sessiz kalabileceğim," diye hırlayan bir cevap geldi.

Sonra bir kahkaha. "Sen o zamandan beri daha da baskıcı oldun-"

Kapı bir tık sesiyle açıldı ve iki Peri içeri dalıp kapıyı arkalarından kapattı. İki de onu pencerenin yakınında görünce rahat bir nefes almış gibiydi.

Saçları beyaza çalan sarı saçlı olan öne çıktı. Kim olduklarını biliyordu - muhtemelen kim oldukları hakkında onlardan daha fazla şey biliyordu - ama konuşmadı. Her zaman önce onların konuşmasına izin verin. Biraz gevezelik etmelerine izin verin. Bakalım neler ortaya çıkaracaklar.

"Eviana, değil mi?" dedi Lange, Eviana ona bakmaya devam edince garip bir şekilde ayağa kalkarak. "Biz, şey, sana yardım etmek için mi gönderildik?"

Kaşlarını çattı. "Bana neden soru soruyorsun? Buraya neden geldiğini bilmiyorum."

"Bu adil," diye mırıldandı. "Sen sadece... bir Kaynaksın."

Gülümsemesi gergin ve neşesizdi. "Sen de aynı krallığa hizmet eden bir Perisin, peki krallığın dışında ne yapıyorsun?"

Lange, Corbin'e omzunun üzerinden baktıktan sonra sadece, "Bizi Tessa gönderdi," dedi.

"Tessa," diye tekrarladı Eviana.

Lange başını salladı. "Evet. Theon'un Kaynağı. Bir nevi. Ya da öyleydi ama artık değil. Sanırım?"

"Tessa'nın kim olduğunu biliyorum," diye soğukkanlılıkla cevap verdi.

"Tamam..." Ensesini çekti. "Çünkü sanki gelip seni almamızı istiyormuşsun gibi bir hava yarattı."

"Dinle, şu anki haliyle sınırlı bir süre içinde çalışıyoruz," diye araya giren Corbin, Lange'nin arkasına geçti. "Tristyn bize en fazla on dakika verdi ve güvenlikten geçip odana ulaşmak için çok fazla zaman harcadık."

"Tristyn Blackheart burada mı?" diye sordu Eviana.

İlginçti.

"Evet," dedi Corbin. "Cienna, her şey mükemmel bir şekilde zamanlanırsa bunun işe yarayacağını söyledi."

"Cadı mı?"

Bu daha da şaşırtıcıydı.

Corbin, kendi kendine bir küfür mırıldandı. "Evet. Cadı. Zamanlamamızın mükemmel olması gerektiğini söyleyen Cadı ve onun uyarısını test etmek üzereyiz. Buradan çıkmak istiyor musun, istemiyor musun?"

"Nereye?"

"Şimdilik Arius malikanesine dönelim," diye cevapladı Lange.

"Efendim olmadan mı?"

"Plan bu."

"Hapiste mi kalacak?"

Lange, "Onu serbest bırakmayacağız" diye yanıtladı.

Yüz ifadesini ifadesiz tutarak, bağın aşağısına doğru uzandı. İyi misiniz, Lordum?

İyi miyim? diye hırladı. Hayır, iyi değilim, Eviana.

İçten içe irkildi. Adam öfkeliydi. Bir şey olmuş olmalıydı. Son saatlerde neden bu kadar sessiz kaldığını açıklıyordu. Öfkelendiğinde hep çok sessiz olurdu. Öfkesini birinden veya bir şeyden çıkarana kadar demlenip büyümesine izin verirdi.

Genellikle o.

"Buradan yapabileceğim bir şey var mı?" diye sordu, tek sebebi şu anda ona dokunamayacağını bilmesiydi. Onunla aynı odada olsaydı, nefes almaya cesaret edemedi sessizce sandalyesinde otururdu.

Evet, Eviana, diye çıkıştı. Senden bekleneni yapabilir ve Efendine hizmet edebilirsin. Beni buradan çıkar.

Ne yapmam gerektiğini söyleyin bana, efendim.

Ne yapacağını biliyorsun. Kimi öldürmen gerekiyorsa öldür. Kimi becermen gerekiyorsa sik. Ne gerekiyorsa yap ve feda et. Krallığım tehlikede.

Lange ve Corbin ona bakıyorlardı, ne yapacaklarını bilemiyorlardı.

Corbin cebinden küçük bir telefon çıkardı, telefona şöyle bir baktıktan sonra, "Hemen gitmemiz gerek. Kararını sen vermelisin," dedi.

"Sadece birkaç şeyi toplamam gerekiyor," diye cevapladı.

"Zaman yok," diye ısrar etti Corbin.

Onu görmezden gelerek, botları saklandıkları yerden çıkarmak için hareket etti. Botları giyip paltoyu kaptı, katlarını açarken banyoya doğru yürüdü ve saçlarını toplayıp diğer tarağı da saçlarına geçirdi. Lange ve Corbin kapının önünde kıpırdanıyor, her geçen saniye daha da endişeleniyorlardı.

Dizlerinin üzerine çöktü ve yatağın altına uzandı.

"Kahretsin," diye fısıldadığını duydu Corbin. "Dışarıda biri var. Zamanımız tükendi."

Eviana, elinde kırık şarap şişesiyle ayakta duruyordu.

"Tristyn'i arayalım mı?" diye sordu Lange.

"Yapabilirdim ama— Bekle!" diye bağırdı Corbin.

Ama öyle yapmadı.

Eviana yanlarından geçip kilitli olmayan kapıyı açtı.

"Ne si-" diye başladı gardiyan ve sonra homurdanmaya başladı. Dudaklarından parlak kırmızı bir köpük fişkırıyor ve şarap şişesinin tırtıklı ucunu soktuğu yerden boynuna doğru damlıyordu.

"Bu... onu öldürmez," dedi Lange güçsüz bir sesle. "Çok çabuk iyileşir."

Eviana gülümsedi ve Corbin'e doğru büzüldü. "Çok fazla yara ve kopmuş bir omurilik varsa, hayır."

Stratejik noktalara saplaması saniyeler sürdü. Mansel'in ona gösterdiği yaratıcı yerler. En zor kısmı, kırık bir şarap şişesini omuriliğinden kesmekti. O odaya kilitlendiğinden beri kullanmak zorunda kalmadığı kaslarını kullanmak zorunda kaldı. İşi bittiğinde, kaşlarını çatarak ayağa kalktı. Ortalık dağınıktı. Valter burada olsaydı, onu bunun için azarlardı.

Ama öyle değildi.

Omuzlarını silkti ve şarap şişesini paltosunun dış cebine koydu. "Gitme planı nedir?"

Corbin ve Lange ona baktılar. Şok ve dehşet dolu bakışları tanıdı. Yıllardır bunları yeterince görmüştü.

"Tristyn'le bir kat yukarıda buluşacağız," diye cevapladı Corbin, kendini Tristyn ile Lange'nin arasına yerleştirerek.

İlginç, ama kim olduklarını düşününce pek de şaşırtıcı değil.

"Orada mı?" diye sordu, sorusunu Lange'ye yönelterek.

"Bunu nereden bileyim ki?" diye karşılık verdi. Kadın ona sadece beklentiyle baktı. Birkaç saniye sonra, "Muhtemelen bizi bekliyordur, değil mi?" dedi.

Bu onun için yeterliydi ve kenara çekilip onlara yol gösterdi. Haftalardır o odadaydı. Faven Sarayı'nda nasıl dolaştığını kesinlikle hatırlamıyordu. Valter'le buraya birkaç kez geldiğinde, hep girişten yemek odasına veya çalışma odasına götürülürlerdi.

Rakip krallıklar ve bunun gibi saçmalıklar.

Nitekim Tristyn, yakışıklı yüzünde onaylamayan bir ifadeyle onları bekliyordu. Geç kalmalarından mı, yoksa üzerine sıçrayan kandan mı, bilmiyordu ve umurunda da değildi.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu.

Corbin ve Lange'ye baktı. "Halletmemiz gereken herhangi bir sorun var mı?"

"Sanırım buradan gitmeliyiz," dedi Lange, ona yanlarında getirip getirmemeleri gerektiğini sorgularcasına bakarak.

"Beni burada bırakırsanız onu kurtarmaya çalışmak zorunda kalacağım" dedi sorulmayan bir soruya karşılık.

"Bunu yapmamızı Tessa istedi. Ona borçluyuz," dedi Corbin. Lange ona dik dik baktığında, "Bunun iyi bir fikir olduğunu asla söylemedim. Nadiren böyle şeyler yapar," diye ekledi.

Tristyn buna kahkaha attı. "Bu ifadenin ne kadar yanlış olduğunu bilsen şaşırırsın."

Elini uzatıp Lange'nin omzuna koydu. Lange, Corbin'e doğru uzandı ve Corbin de ona elini uzattı.

Lange, "Hepimizin birbirine dokunması gerekiyor" diye açıkladı.

Parmaklarını avucuna koymadan önce sadece bir an tereddüt etti. Bu aptallara güvendiği için değil. En ufak bir şekilde.

Ama ne yapması gerektiğini biliyordu.

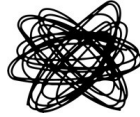
Kimi öldürmesi gerekiyorsa onu öldürsün.

Kiminle sikişmesi gerekiyorsa onu siksin.

Gereken neyse onu yapın ve fedakarlık edin.

Bir krallık veya efendisi için değil.

Ama Priya adında küçük bir kız için.



"Şu bantları çıkarmalı mıyız?" diye sordu kızıl-altın saçlı Peri.

"Hayır!" diye bağırdı Corbin ve Lange hep bir ağızdan.

Kadın homurdandı, kollarını kavuşturup sert bir bakış attı.

Tristyn, "Sanırım Theon dönene kadar bunu bekletmeliyiz," dedi. Odadaki herkes onun sözleriyle rahatlamış görünüyordu.

Eviana onu gözlemliyor, buraya nasıl uyum sağladığını anlamaya çalışıyordu. Erkek her zaman yakalanması zor,

cazibesi ve teknolojisiyle bilinen biriydi. Valter'le hiç görüşmemiştir. Görüşmeye gittiyse bile, bu haliyle görüşmemiştir. Herkesin onunla rahatça sohbet edebilmesi, bunun sadece doğal hali olduğuna değil, aynı zamanda onu iyi tanıdıklarına da inanmaya meyilliydi.

Arius malikanesinin oturma odasında duruyordu; binlerce kez geldiği bir yerdi burası. Seçim Yılları boyunca ve Valter'in Akropolis'te uzun süreli bir işi olduğunda hep burada kalırlardı. Ellerini önünde kavuşturmuş, odadaki diğer beş kişinin tartışmasını izliyordu. Onu yeni gelenlerle tanıştırmışlardı ama kimse nereden geldiklerini ve efendisinin evinde ne yaptıklarını söylememiştir.

Ya da erkeğin Luka Mors'a bu kadar benzemesinin sebebi nedir?

"Peki onunla ne yapacağız?" diye sordu Razik, Eliza'nın kaburgalarına dirseğiyle vurması üzerine bir küfür savurdu.

"Tam orada duruyor," diye azarladı kadın. "Ondan sanki yokmuş gibi bahsetmeyin." Sonra diğerlerine döndü. "Ve o da sizinle aynı haklara sahip olmalı. O bantların çıkarılmasını hak ediyor. Gücümüzden bu şekilde uzun süre ayrı kalmak bizi delirtebilir."

Eviana neredeyse kahkaha atacaktı. Bir şey hissedebilseydi öyle yapardı. Gerçek şu ki, çoktan delirmişti.

"Yapamayız," dedi Tristyn şakağını ovuşturarak. "O, Valter'in Kaynağı. Gücüne erişmekte özgürse, onu bize karşı kullanması için ona talimat verebilir."

Eve? Neredesin? Seni taşıdılar mı? Bağ çok fazla gerildi, diye sesi bağ boyunca geldi ve şimdi şakaklarını ovuşturan oydu.

Ona yalan söyleyemezdi ama tam olarak nerede olduğunu da söylemek zorunda değildi.

"Beni etkilediler efendim," diye cevap verdi. "Korkarım sizden epey uzaktadır."

Peki planları neler?

Henüz bilmiyorum.

Topladığınız bilgileri bizimle paylaşın.

Elbette efendim.

Sanki haftalardır senden ayrı kalmamız yetmiyormuş gibi, şimdi daha da uzaklaştırdılar bizi. Kimin emriyle?

Emirlerden haberim yok efendim.

Öğren bakalım! diye haykırdı komut.

Öğrendiklerimi paylaşacağım.

"İyi misin?"

Başını kaldırdı, hepsi ona bakıyordu ama Eliza'nın gri gözlerinde endişe vardı. Eviana'nın başı yana eğildi ve o... her neyse, Eliza onun için, kadının önüne geçtiği için yüzündeki ifadeden hoşlanmadığı belliydi.

Eliza sinirle dilini şaklattı. "Sorun tahvilse, onu engellemenin bir yolunu buluruz."

Tristyn bezgin bir şekilde, "Bir bağı tamamen engellemenin bir yolu yok," dedi. "Tıpkı ölüm olmadan bağı koparmanın bir yolu olmadığı gibi."

Eliza'nın dudakları alaycı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Scarlett yaptı."

"İmkansız," dedi Tristyn başını sallayarak.

"İmkansız değil," diye karşılık verdi Eliza. "İkiz alev bağını engelledi ve sonunda yakalandı. Bu bir dizi olayı tetikledi ama asıl mesele, bunu o yaptı. Neden biz de Eviana için bunu yapamıyoruz?"

"Bağı engelleyebilir misin?" diye tekrarladı Eviana ve herkes ona döndü.

Buraya geldiklerinden beri söylediği ilk sözlerdi bunlar. Havada uçuşuyordu. Bu sırrı ne kadar süre saklayabileceğini bilmiyordu ama eğer bağ gerçekten engellenebilirse... İşte bu çok işe yarardı. O şeyi koparmak ölümden daha kolay olurdu, diye düşündü.

"Bu onun ikiz alev bağıydı," diyordu Razik. "Yarattıkları bu... şey bundan çok daha fazlası."

"Evet, ama her şeyi engelledi," diye itiraz etti Eliza. "Vesayet kefaleti de dahil."

"Bu, o Kaynak bağıını açıklamıyor," diye karşılık verdi Razik, ellerindeki İşaretleri işaret ederek. "Kan büyüyle uğraşmamamız gerektiğini herkes kadar sen de biliyorsun."

"Ama bu mümkün mü?" diye araya girdi Eviana.

Razik, ona tanıdık gözlerle bakarak, "Bağı zihinsel kalkanlarla engelleyemez misin?" diye sordu.

"Yapabilirim," diye yanıtladı. "Kendimi bir Tanrı Kaynağına zarar vermek isteyenlerden koruyabilirim, ama bu, kişinin fiziksel varlığını hissetme yeteneğini engellemez."

Adam çenesini ovuşturdu. "Anlıyorum."

"Scarlett böyle bir İşaret'i nereden buldu?" diye sordu Tristyn. Sonra ekledi: "Corbin, sana verdiğim tableti görebilir miyim?"

Peri teknolojiyi ona verdi, Tristyn onu açtıktan sonra ekrandaki birçok şeye dokundu.

"Bir kitabı var," diye cevapladı Eliza. "Bir büyü kitabı."

Tristyn başını kaldırdı. "Bunu nereden buldu?"

"Onu çaldı."

"Bir Cadıdan mı?" diye sordu. "Böyle bir hakaret için öldürürler."

"O kadını asla bir cadı öldüremez," diye homurdandı Razik, Eliza ona tekrar dirsek atmadan önce bir adım geri çekilirken.

"Bunu topraklarımızda hapiste olan birinden çaldı," diye ekledi Eliza. "Asıl mesele, bunun yapılabileceği."

"Ancak aynı kapasitede değil" diye savundu Razik.

Gözlerinde ateşler parlayarak ona döndü. O zaman bir ateş perisiydi. Daha da ilginç.

"Masum bir Peri'yi, büyüünü bastıran ve zorla bağlandığı sadistçe bir bağıın parçası olarak bağlı tutan bantlara mı hapsetmemizi öneriyorsun?" diye sordu Eliza. "Bir seçeneği olmalı. Ona zorla bir lanet dayatıldı ve lanet olası bir seçeneği olmalı, Razik."

Erkeğin yüzünde acı dolu bir ifade belirdi ve Eviana, adamın onu göğsüne çektiğini gördü. "Bu aynı şey değil,

mai dragocen," diye mırıldandı adamın saçlarına doğru.

"Öyle değil mi?" diye sordu. "Aynı sonuç olmasa da, yine de ona zorla bir şey dayatıldı. Seçim hakkını elinden alan bir şey."

Değiş tokuşu izlerken başını yana eğdi. Yıllar boyunca birçok Kaynak bağı görmüştü ve hiçbirisi buna benzemiyordu. Elbette Razik'le olan bağı seçmişti, ama konuşma tarzında da bir yanlış yoktu. Hâlâ Legacy ve Fae'nin bu kadar özgürce birlikte olmasının nereden geldiğini anlamaya çalışıyordu. Ya da belki de o kadar özgür değillerdi? Ve bu yüzden onlar hakkındaki her şey bu kadar gizliydi?

Her iki durumda da, hiçbirinin önemi yoktu. Eğer bağ gerçekten engellenebilirse, işleri aşılmaz derecede kolaylaşırdı. Kafasının içinde hiç susmayan bir ses yoktu. Duygularıyla başa çıkmak zorunda değildi. Onu takip etmesinin bir yolu yoktu.

Razik, Eliza'yı teselli etmeye devam ederken o sessiz kaldı. Lange kanepeye çökmüştü ve Corbin, Tristyn'in omzunun üzerinden onun tablette çalışmasını izliyordu.

"Neden diğer kodu kullanmıyorsun?" diye sordu Corbin.

"Çünkü o iz bırakıyor," diye yanıtladı Tristyn. "Bu fazladan rakam ve sembolleri eklediğinde, her şey daha da karışıyor. İzlenemez hale geliyor."

Corbin, "Hiçbir şey izlenemez değildir" diye savundu.

"Enerjiyi ve gücü değiştirebildiğimiz zamandır," dedi Tristyn. "İzle."

Birkaç saniye sonra Corbin'in ela gözleri heyecanla parladı. "Bu harika. Her şeye her yerden erişebiliyorsun."

Tristyn başını salladı. "Bazı cihazlarda daha uzun sürüyor, ama bu yüzden sana kendi cihazlarımdan birini verdim. Ben daha hızlı kullanabiliyorum."

Parmaklarını hızla kaydırarak tableti çevirdi ve ekranı Eliza ve Razik'e gösterdi. "Mark'tan bahsediyorsun, değil mi?"

Razik'in kollarından kurtulan Eliza ekrana baktı. "İçeride bir büyü kitabı mı var?"

Tristyn kıkırdadı. "Hayır. Burada büyü kitabı tutmuyorum ama İşaretler ve benzeri şeylerin bir veritabanına sahibim."

Eliza, "Scarlett'in İşareti'ni hiç doğru düzgün görememiştim. Bu... karmaşık bir durumdu." demeden önce görüntüyü bir süre daha inceledi.

"Bağlantısı hâlâ engellenmemiş belli ki," diye düşündü Tristyn, ekranı tekrar kendisine çevirip İşaret'i daha yakından inceleyerek. "Bedel ne kadardı?"

"Her şeyi engelledi," diye yanıtladı Eliza. "Koruyucusuyla olan da dahil olmak üzere tüm bağları ve bunu tersine çevirmek için gücünün sıfıra inmesine izin vermek zorunda kaldı."

"Onun bir Fae olmadığını unutuyoruz," dedi Razik. "Kim bilir, bir Fae ile bir Miras için İşaret aynı olacak."

"Bu bir sorun olmazdı," diye sözünü kesti Eviana.

Hepsi ona döndü. O, aynı yerde, hareketsiz ve ellerini kavuşturmuş bir şekilde duruyordu.

"Bu neden sorun olmasın ki?" diye sordu Tristyn yavaşça.

"Çünkü ben safkan bir Peri değilim."

"O zaman... sen nesin?" diye sordu Eliza.

"Annem bir Silas Mirası'ydı."

"Ama..." Eliza'nın sesi kısıldı, yüzündeki dehşet ifadesi öfkeye dönüştü.

Eviana sadece sıırttı. "Devram'da sapkın ve değiştirilmiş olan tek şey İşaretler değil. Deney yapmayı severler. İlerlemeler böyle yapılır."

"Her ilerleme değil," diye araya girdi Tristyn, yanakları öfkeyle kızararak. "Lilura Soruşturması'nda böyle şeyler asla yapılmazdı."

Eviana omuz silkti. "Mesele şu ki, eğer İşaret'in başarılı olması için Peri kanından fazlası gerekiyorsa, bu gereksiz bir endişe."

"Kan büyüsünün bir bedeli var," diye söze başladı Razik.

"O zaman ben onlara parasını öderim."

"Ama bu sen olmayabilirsin," diye savundu. "Aranızdaki tüm bağları etkileyecektir. Seninle bağlantılı olan herkesi etkileyebilir."

"Kimin gibi?" diye sordu.

"İşte mesele bu," diye karşılık verdi, sinirli bir sesle. "Bilemeyiz. Sihir hâlâ sihirdir. Tüm çabalarımıza rağmen tüm sırlarını bilmiyoruz. Tıpkı âlem ve yıldızlar gibi. Kaos'u anlamaya çalışmak gibi."

"Riski göze alacağım."

"Ancak-"

"Razik, bu onun seçimi," diye sözünü kesti Eliza.

"Peki ya bu seçim ölüme yol açarsa?"

"Ölüm onlarca yıldır bana merhamet etmedi. Şimdi de etmeyecek," diye araya girdi Eviana. "Ama bunu yapmazsan, beni Faven'a geri götürebilirsin. Sonunda, burada gördüğüm her şeye ihanet etmek zorunda kalacağım."

Sonunda hepsine ihanet edecekti zaten ama zamanla bunu öğreneceklerdi.

Tristyn, "Mark tahvili bloke edebilirse bu bize zaman kazandıracaktır" dedi.

"Bunu yapmadan önce Theon'a danışmamız gerekmez mi?" diye sordu Corbin.

"Tessa'ya mı yoksa Theon'a mı sadık kalıyoruz?"

Hepsi, rahatça uzandığı Lange'ye döndü. Platin sarısı saçları gözlerinin önüne düşmüştü, bir kolu kanepenin arkasına doğru uzanmıştı.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Corbin.

"Tessa bizden onu serbest bırakmamızı istedi. Theon değil," diye devam etti Lange. "Tessa'yı tanıdığım kadarıyla, onu bir odadan daha fazlasından kurtarmayı kastettiğini tahmin ediyorum. Bir tür yaratılış gibi."

Tristyn'in kaşları çatıldı. "Neyden bahsediyorsun?"

Aynı zamanda Corbin gergin bir şekilde, "Lange, şimdi değil," dedi.

Aniden kopan kargaşanın ortasında üçüncü bir ses yankılandı.

"Az önce ne dedin?" diye sordu Razik.

Lange şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. "Emin değilim."

Eliza, Razik'e baktı ama o çoktan odadan çıkıyordu. "İstediğini yap. Bir şeye bakmam gerek."

"Bu normal mi?" diye sordu Tristyn Eliza'ya.

"Maalesef. Can sıkıcı," diye mırıldandı. Eviana'ya dönüp hafifçe gülümsedi ama Eviana ona karşılık vermedi. "Sanırım seçim senin olmalı."

"İşareti alacağımı zaten söylemiştim," diye kestirip attı Eviana, neden aynı konuşmayı tekrar tekrar yaptıklarını merak ederek. Bu, Lordlar ve Leydilerle aynı odada oturmak gibiydi. Bir keresinde, Seçim Kapanışı'nda üç gün boyunca ne tür ekmek servis edeceklerini tartışmışlardı. Herkesin bir şekilde ilerleyebilmesi için birinin bir karar vermesi gerekiyordu.

Bir alev patlaması oldu, Eliza onlardan bir filiz çekti ve Eviana'nın kaşları kalktı. "İşaretler verebiliyor musun? Senin bir rahibe değil, bir Peri olduğunu sanıyordum."

"Karmaşık," dedi ve Tristyn'e ekranı kendisine çevirmesini işaret etti.

"Bunların çok iyi çizilmesi gerekiyor" diye uyardı.

"Farkındayım," dedi kadın, ona doğru yaklaşarak. "Nereye istersin?"

Ellerini ayırıp aşağı baktı. Her birinin arkasında birer işaret vardı. Bileğinin iç kısmında üç tane tanımlayıcı işaret. Belki de o kadar belirgin bir yerde değildi.

Üzerinde hâlâ duran paltosunun düğmelerini açtı, dikkatlice bir sandalyenin üzerine bıraktı. Sonra elini uzatıp gömleğinin yakasını açtı ve omzunun arkasını açığa çıkardı.

"İşte," dedi.

"Emin misin?" diye sordu Eliza.

"Olmasaydım bunu söylemezdim."

Eliza başını salladı ve işe koyulmadan önce ona bir daha soru sormadı. Sadece birkaç dakika sürdü, Eviana bağa odaklanırken filizin etine değen acısını neredeyse hiç hissetmedi, bunun gerçekten işe yarayıp yaramayacağını merak etti.

Havva?

İçten içe içini çekti. Tanrım?

Neler oluyor?

Ne demek istediğini bilmiyorum.

Baygınlık hissediyorsun. Yine mi hareket ettiriyorlar seni?

Hayır efendim. Aynı yerdeyim.

Peki ya Eviana'da neler oluyor?

Uzun zamandan beri ilk kez gülümsedi.

Evet efendim?

Ne yapıyorlar... Onları öldürüyorlar... Şimdi!

"Neredeyse bitti," diye mırıldandı Eliza.

Gerçekten gülümsediği son zamanı hatırlayamıyordu.

Hoşça kalın efendim.

Eviana!

Bu, onu kaybetmenin verdiği bir yas değil, öfke ve panik çılgılığıydı. Gücünü kaybeden oydu, o değil.

Ama onu hissedemiyordu. Hissedebiliyordu...

Hiç bir şey.

Zihninde yankılanan hiçbir ses yoktu.

Hiçbir emir veya talimat yok.

Hiçbir duygu yok.

Sadece mübarek bir sessizlik.

"Umarım seni şimdilik kilitli tutmamız gerektiğini anlarsın," dedi Tristyn çekinerek.

"Ciddi olamazsın!" diye bağırdı Eliza öfkeyle.

"İşaret konusunda uzlaştım. Theon'la konuşana kadar bu konuda uzlaşamam," diye yanıtladı, bu konuda taviz vermeyeceğini belli eden bir tonla. "Şu anda çok fazla şey oluyor. Karanlık Liman ve krallığın geri kalanıyla ilgili çok fazla bilinmeyen var."

Eviana'nın umurunda değildi. Onu hapse atabilirlerdi. Sorun değildi.

"Biraz kağıt ve kalem alabilir miyim?" diye sordu.

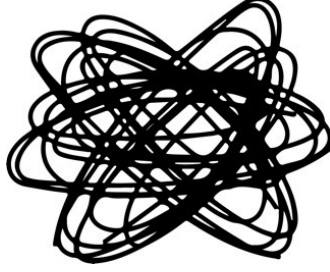
"Evet," diye hemen cevapladı Eliza ve eşyaları güvenceye almaya gitti.

Onu merdivenlerden aşağı indirdiler ve nereye gittiklerini çoktan biliyordu. Bodrumda birkaç küçük hücre vardı. Bunlardan birinde duvar kenarında oturan Ford'u görünce şaşırmadı. Bakışları onu takip etti.

Arkasındaki parmaklıkların şangırtısı onu rahatsız etmiyordu. Eliza'nın ekstra battaniye getireceğine söz verdiği rahatsız karyola da rahatsız etmiyordu. Ayak sesleri kaybolana kadar bekledi. Sessizliğin hakim olduğu ana kadar bekledi.

Sonra yere oturdu, kağıdı düzeltti ve plan yapmaya başladı.

TESSA



"Ona haber veririm. Bu gece bir saatliğine kaçabilirsen bana haber ver," diyordu Luka, mutfak tezgahında bir şeyler keserken telefonunu kulağıyla omzu arasına sıkıştırmıştı. "Biliyorum," diye ekledi ve telefonu alıp kenara fırlattı.

Tessa, burayı mağara gibi hissettirmemeyi nasıl başardığını bilmiyordu ama ona uygundu. Dekor, Arius holdinglerindeki mekânlarına benziyordu. Yerdeki şilte, çok fazla yastık ve battaniye. Deri kanepeler ve büyük, kabarık sandalyeler.

Ve tüm kareler.

Her boyutta bir sürü lanet olası çerçeve.

Burada yüzük dolu çekmeceler bulmadığına şaşırdı.

Burada akan su bile vardı. Etkileyiciydi ve tüm o seksten sonra üzerine su yağdığı için minnettar olmuştu.

Gerçekten iyi seks.

Bu durum, dünyanın geri kalanından saklandığı birkaç gündür devam ediyordu.

Böyle seks yaptığı tek kişi Theon'du. Farklıydı ama aynı derecede yoğun ve tanrılar. Bunlardan herhangi birini düşünmek bile -Luka, Theon, ikisi- bacaklarını birbirine bastırmasına neden oluyordu.

Başını kaldırdığında Luka'nın mutfakta hazırladığı şeyi doğramaya devam ederek ona sırttığını gördü. Kollarını kavuşturup homurdandı. Son birkaç gündür neredeyse hiç kıyafet giymemiş, gerekirse Luka'nın gömleklerinden birini giymişti. Bu sefer banyodan çıktığında ise, onu düzgünce katlanmış bir takım elbise bulmuştu. Dar, uzun kollu, siyah bir üst ve pantolon.

Antrenman kıyafetleri.

Çoraplarını ya da botlarını giymekle uğraşmamış, saçlarını omuzlarına doğru kurumaya bırakmıştı.

Tüm bu durum aniden tuhaf hissettirdi. Theon'dan sonra bu durumla nasıl başa çıkacağını öğrendiğini sanırdı insan. Onunla da tuhaftı. Yine aynıydı ama farklıydı ve her şey çok kafa karıştırıcıydı. Çünkü Luka'ya açıklayamadığı şekillerde ilgi duyuyordu, ama Theon'a da aynı şekilde ama farklı bir şekilde ilgi duymuyor muydu?

Aynı ama farklı.

Hiçbiri mantıklı gelmiyordu ve her şeyi anlamaya çalışmak onu deli ediyordu. Çünkü vizyonları ona bir şey gösteriyordu, hisleri ise onu başka bir yola sürüklüyordu ve tüm bunlarla ne yapması gerekiyordu?

"Tessa, dur," diye yumuşak bir emir geldi ve Tessa onun sesiyle donakaldı.

Elleri ıslak saçlarındaydı ve bir ara volta atmaya başlamıştı. Gücü de artıyordu, bileklerindeki bantlar ortamı aydınlatıyordu.

"Burada ne kadar kalacağız?" diye sordu, büyük bir oniks çerçeveye bakarak. İçinde hiçbir şey yoktu. Sanki duvarın bir bölümünü çerçevelemiş gibiydi.

Doğrama sesi kısa bir anlığına kesildi, ama bağında hayal kırıklığına benzer bir şey hissetti. Bu tuhaftı. Adamı izlemek için döndü, adamın dikkati tezgahdaki malzemelere odaklanmıştı.

"Bir süreliğine," diye sertçe cevapladı. "Sonunda bilgi aldım. Sen yemek yerken ben de açıklayayım."

"Neyi ye?"

"Yemek," diye mırıldandı, bir kaseyi alıp ona doğru yürürken. Kanepelerden birinin yanında dururken, Luka duvar kenarında dikildi. Luka iç çekerek kaseyi sehpaye bıraktı. "Çıkart şunu."

"Neyi?" diye sordu.

"Tahvilde bu belirsizlik ve kafa karışıklığının artmasına ne sebep oluyor?"

"Mühim değil."

"Tessa."

Adını söyleyiş biçimi, bu ifadeye ne kadar inandığını açıkça gösteriyordu.

"Kiminle konuşuyordun?" diye sordu.

Ama başını iki yana sallayıp kollarını kavuşturdu. "Bunun cevabını zaten biliyorsun. Bu meseleyi hallettikten sonra konuşuruz."

"Ne söylememi istiyorsun?"

Sinirle homurdandı. "Ne düşünüyorsan bana söylemeni istiyorum."

"Düşüncelerimi duyabilirsin."

"Sadece istediklerini," diye karşılık verdi. "Sadece söyle."

"Ne diyeceğimi bilmiyorum," diye çıkıştı, yeterince sinirlenmişti. "Bu durumda ne yapacağımı bilmiyorum. Geçmişte işleri batırdığımda, biter bitmez çekip giderdim. Hiçbir zaman önemli olmadı. Ta ki—"

Ağzını hızla kapattı, dudaklarını ince bir çizgi haline getirdi.

"Theon'a kadar değil," diye tamamladı onun yerine.

"Evet. Ta ki ona kadar. Ve biz de o kadar berbat durumdaydık ki, bu konuyu açıp halletmemiz gereken bambaşka bir şeydi."

"Öyle mi? Hallettin mi?" diye dürttü.

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu yavaşça.

"Cinselliği kaçınma aracı olarak kullanıyordun ve bundan daha fazlası olduğunda bununla nasıl başa çıkacağını bilemiyordun. Duygular birbirine bağlı

olduğunda, her zamanki kaçınma yöntemlerini kullanamıyordun," diye yanıtladı.

"İçe dönük saçmalıklarına defol git Luka," dedi. "Theon'a karşı hissettiğim tek şey nefretti."

Cevap olarak mırıldandı.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Aşk ve nefret aynı derecede yoğun duygulardır."

"Onu sevmiyorum" diye tükürdü.

"Ama nefretten daha fazlasını hissediyorsun."

"Ben-" Boğazından bir hayal kırıklığı sesi yükseldi. "Bilmiyorum. Bunların hiçbirini bilmiyorum. Hem yaptıklarımızdan sonra ona karşı nasıl bir şeyler hissedebilirim ki? Duygular işin içine girince her zaman garip mi oluyor?"

Bu düşünceyle yüzü buruştu. Eğer durum buysa, insanların neden seksten bu kadar zevk aldığını anlayamıyordu.

Luka aralarındaki mesafeyi kapatırken iç çekti. Luka yüzünü ellerinin arasına alıp alnına bir öpücük kondurmak için eğildiğinde kolları iki yana düştü. "Bu sadece garip çünkü birinin sadece var olduğun için seni önemsedğini nasıl kabul edeceğini bilmiyorsun."

"Herkes bir şey ister Luka. Saf olma," diye alay etti. "Bu Devram."

"O zaman şuna cevap ver: Beni sadece bir şeyden kaçınmak için mi becerdin?"

Geriye doğru sendeledi. "Ne? Hayır!"

"Beni kendi zevkin için mi kullandın?"

"HAYIR."

"O zaman... benden bir şey mi istiyorsun?" diye sordu ve sırtmasını bastırmak için dudaklarının seğirdiğini gördü.

"Hayır," diye çıkıştı.

"Hayır mı?" diye tekrarladı, eğilip dudaklarını kulağının kepçesine sürterek. "Ama az önce herkesin bir şey istediğini söyledin, o halde sen de benden bir şey istiyor olmalısın. Eğer kaçınma ya da haz değilse, o zaman..."

Sözünü yarıda kesip daha aşağılara doğru indi ve kulağının altını öptü.

"Peki ya Theon?" diye patladı. "Birdenbire onun beni kendisine ait sanmasını mı umursamamaya başladın? Korumaya yemin ettiğin erkekten nefret ettiğimi mi? Onunla benim birbirimizi yok etmek için yaratıldığımızı mı?"

Luka, gözlerinin içine bakabilecek kadar geri çekildi. Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırıp dudaklarına bir öpücük daha kondurduktan sonra, "Her şeyin üstesinden gelmenin zaman alacağını inkar etmeyeceğim ama bu hepimiz için yeni. Bugün karar verip çözmemiz gerektiğini gösteren hiçbir şey yok," dedi.

"Doğru. Yani birkaç dakika önce onunla konuşurken, ikiniz de konuyu geçiştirdiniz mi?"

"Şimdilik," diye onayladı.

"Bunun nedenini biliyorsun, değil mi?"

Luka kaşlarını kaldırdı, devam etmesini bekliyordu.

"Çünkü bu garip."

Sonra Luka onu kucaklayıp kanepeye bıraktı ve yanına çökerken çığlık atmaya başladı.

"Bu gerekli miydi?" diye sordu.

"Evet," diye yanıtladı. "Bu konuşma dönüp duruyordu. Döngüyü kırmamız gerekiyordu ve senin de yemek yemen gerekiyor."

Sehpanın üzerindeki kaseyi alıp kucağına koydu. Aşağı baktığında meyveli yoğurt, granola ve ballı bir şeyler buldu.

Burnunu kırıştırdı. "Bunu Theon mu gönderdi?"

"Bana malzemelerin toplandığını haber vermiş olabilir. Sen duştayken ben de seyahat edip onları aldım," diye cevapladı Luka.

Yoğurdu karıştırdı. Gerçekten çok lezzetli görünüyordu ama açlıktan ölüyordu.

"Yemek yedin mi?" diye sordu.

Başını salladı. "Seninkini yapmak için düşün kapandığını duyana kadar bekledim."

Bir ısırık aldıktan sonra, "Theon ne istiyordu?" dedi.

Bütün neşesi tükendi. "Nehir kıyısında neler olduğunu tekrar anlat bana."

O lanet nehir.

Bir daha asla oraya gitmeyecekti.

Yoğurt lokmaları arasında, olan her şeyi anlattı. Sabah Rordan'la tartışmasını. Augury ve Avcılar'ı. Cressida ve Rahibe Cordelia'yı. Auryon'un ölümünü. Theon'dan haber beklerken, sınırlı bilgilerle olayları bir araya getirmeye çalışırken, tüm bunları ona zaten anlatmıştı.

Yemek masasında hâlâ karanlık ve uğursuz bir şekilde duran fiyonka baktı ve konuşmasını bitirince sustu. Luka tüm bu süre boyunca ona dokunmayı bırakmamıştı. Saçlarıyla oynuyordu. Parmaklarını kolunda, bacağında gezdiriyordu. Onu dinliyor ve yemek yemesini izliyordu. Kelimeler arasında sadece birkaç lokma yiyebildi.

Luka, "Acil bir Mahkeme toplantısı çağrıldığı için size ulaşamadık," dedi. "O zamandan beri olan her şey ve az önce bana anlattıklarınız, her şeyin bir tuzak olduğunu doğruluyor."

"Ne için?" diye sordu şaşkınlıkla. "Peki ne oldu?"

"Tam olarak emin değiliz. Theon, Arius Krallığı'ndaki, özellikle de Karanlık Liman'daki krizi görüşmek üzere birkaç gün içinde başka bir Mahkeme toplantısına çağrıldı."

Tessa, aniden aklıktan sıyrılıp yutkundu. Tessa buna bir şey demeyince Luka devam etti.

"Karanlık Liman boşaltılmak zorundaydı ama yüzlerce kişi kaybettik," dedi ciddi bir tavırla. "Erkekler, kadınlar, çocuklar. Önemli değildi. Hepsi Arius kanına sahipti."

"Çünkü onlar bunun için yaratılmışlardı," diye fısıldadı. "Arius soyundan gelenleri avlamak için."

Auryon ona söylemişti. Onları Arius Krallığı sınırları içine çağırmaması konusunda uyarmıştı ama paniklemişti. Saldırı altındaydı ve sayıca çok azlardı. Başka seçeneği yoktu. Sanki...

"Planlanmış bir şeydi," dedi aniden, bakışları Luka'ya kaydı.

"Açıkla bakalım bebeğim," diye teşvik etti onu, sanki bunu onun çözeceğini bekliyormuş gibi.

Ama onun sözleri karşısında kaşları çatıldı. "Neden bana küçüğüm demeyi bıraktın?"

Bu tuhaf soruya gözlerini kırpıştırarak saçlarını tekrar parmağının etrafına doladı. "Küçük, sana benim olmadığımı kendime hatırlatmam gerektiğinde sana böyle seslenirdim. Ya da öyle olması gerekiyordu. Sadece benim anladığım bir şifreydi. Bir süre işe yaradı ama sonunda..." Sustu, sonra içini çekti. "Artık işe yaramadığımı anladığımda kullanmayı bıraktım sanırım."

Başını salladı, bunu düşündü. "Bunun ne olduğunu hâlâ bilmiyorum."

"Ben de bilmiyorum ama bunu tek başımıza çözmemiz gerekmiyor, değil mi?"

Tekrar başını salladı, elleriyle bir şeyler yapmak için yoğurdunu karıştırdı. Boğazını temizleyerek, "Neyse, Rordan bana kızmıştı. Amacımı yerine getirmem için çok uzun zaman harcadığımı ve biraz çaba göstermem gerektiğini söyledi. Amacımı hâlâ anladığımı kanıtlamam gerektiğini söyledi, bu yüzden Arius Krallığı'na gittim. Ne yapacağımı anlamaya çalışırken Lange ve Corbin'i görmeye gittim." dedi.

"Ne yapmanı istiyordu?" diye sordu Luka.

"Önde gelen bir Arius Mirası'nı öldüreceğim. Davaya kendimi kanıtlamak için, ama ben..."

"Bunu yapamazsın," diye fısıldadı ve Tessa başını kaldırdığında adamın kendisine dikkatle baktığını gördü.

Bunun istediği cevap olmayacağını bilerek kendini hazırladı. "Ben yapardım," dedi. "Yine de yapacağım ama benim şartlarımla olmasını istiyorum. Ben hazır olduğumda. Onun değil."

Sessiz kalma sırası Luka'daydı, bu yüzden devam etti. Bu... güzeldi. Bilgi paylaşmak. Birlikte çözüm üretmek.

Başkası gerekli gördüğünde bir şeyler öğrenmemek. Belki de sadakati sarsılıyordu.

"Ama Cressida, Rordan'a yardım ediyor," dedi. "Valter, Augury'yi yönetiyordu; Cressida da belli ki bunun bir parçasıydı. On yıllardır Rordan'a hareketleri rapor ediyor. Tek açıklama bu. Gece Çocukları tarafından saldırıya uğradığımda, Roan yaralandığında, her şeyi o ayarlamıştı."

"Theon, tüm bunlardan dolayı üzgün görüldüğünden bahsetmişti," dedi Luka, çenesini ovuşturarak. "Dex sana karşı mı çalışıyor yani?"

"Dexter başından beri bana karşı oynuyordu," dedi alaycı bir şekilde. "Onlar ve Rordan için her zaman uzun ve zorlu bir maç oldu."

"Onlara?"

"Rordan. Dex. Oralia. Brecken'dan emin değilim ama o hâlâ ışık koruyucularından biri," diye yanıtladı.

"Işık koruyucusu mu? Bu cümleyi daha önce söylemiştin."

Başını sallayıp bir ısırık daha aldı. "Xan, onların aslında senin karşılığın olduğunu söyledi."

Luka'nın o kadar hareketsiz durduğunu fark etmesi bir anını aldı ki, nefes almadığına yemin edebilirdi.

"Ne?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Az önce ne dedin?"

"Işık muhafızlarının senin muadillerin olduğunu söyledim. Arius ve Sargon muhafızları yarattılar. Achaz da sinirlendi ve buna karşılık ışık muhafızlarını yarattılar," diye açıkladı.

"Peki bunu sana kim söyledi?"

Sesi fazla sakindi. Fazla karanlıktı. Fazla ölümcüldü.

Ve o anda yüzünden kanın çekildiğini hissetti.

Aman Tanrım.

Kase elinden kaydı, yoğurt ve meyveler halının üzerine döküldü.

"Luka, ben—"

Saçları hâlâ kalın parmaklarından birinin etrafına dolanmıştı ve öfkeyle titrediğini hissedebiliyordu. "Kim. Lanet olsun. Sana söylemişim, Tessa."

Yutkundu, yoğurt geri gelmek üzereydi. "Açıklayayım—"

"Söyle!" diye bağırdı ve kadın irkildi, saçları adamın elinden kaydı.

"Xan," diye fısıldadı. Ve şüphe kalmaması için, "Baban söyledi," diye ekledi.

Luka ayağa kalktı ve Luka'nın peşinden koştu, gözleri kaydıkaç ve kanatları serbest kalıncaya kadar mesafeyi korudu. Durduğu yerden titrediğini görebiliyordu ve tam bir vardiya mücadelesi verdiğinden emindi.

"Açıklayayım," diye tekrar denedi.

O an ona hiç böyle bakmamıştı. Dudakları kıvrıldı, dişlerini göstererek hırladı. "Bana açıkla Tessa. Lanet olası babamla nasıl konuştuğunu ve bana tek kelime etmediğini açıkla. Nerede o?"

Tekrar yutkundu. "Onu tesadüfen keşfettim."

"Nerede o?" diye tekrar homurdandı.

Tessa ondan birkaç adım daha uzaklaştı ve "Faven'da. Sarayın altındaki hücrelerde," dedi.

"Ne zaman?"

"Ne zaman?" diye sordu, çünkü yanlış cevap verip onu daha fazla üzme istemiyordu.

"Ne zaman- Nasıl söyledin bunu? Onu tesadüfen mi keşfettin?"

"Luka, lütfen-" Ama adamın ona attığı bakış karşısında ağzını kapattı.

Orada neler oluyor? Theon bağı indirdi ve Luka onu suçlayamadı. Luka'nın duyguları allak bullaktı. İhanetin verdiği öfkeyi, acıyı ve gazabı birbirinden ayıramıyordu. Ama tüm bunların içinde, az önce ona hayranlıkla bakan adamın artık orada olmadığını biliyordu.

"Şu anda onunla konuşmuyorsun," dedi Luka ona doğru yaklaşarak. "Benimle konuşuyorsun."

Adamın attığı her adımda kadın geri çekiliyordu. Bir ara ayakları halıya takıldı ama adam onu yakalamak veya yardım etmek için elini uzatmadı. Sırtı duvara çarptığında, gidebileceği başka bir yer yoktu.

"Ne zaman?" diye homurdandı.

Burnundan nefes verdi, gözleri kapandı. Bu cevabın her şeyi mahvedeceğini biliyordu ve bu tamamen kendi hatasıydı.

"Hayır," diye homurdandı. "Bunca zamandır bana nasıl oyun oynadığını anlatırken gözlerimin içine bak."

Derin bir nefes daha aldı, gözyaşlarını yutmaya çalıştı ama gözyaşları yanaklarından taşarak yüzünden aşağı doğru aktı. "Theon'dan ayrıldıktan günler sonra."

Sanki gücünden bir okla vurmuş gibi geriye çekildi. Ve yüzündeki ifade? Tanrım, onu paramparça etmişti. Bir arada tutmaya çalıştığı parçalar parmaklarının arasından kayıp gitmişti. Theon'un onu kırdığını mı sanıyordu? Bu diyarı mı? Hayır, kendini yok etmişti çünkü bundan geri dönüş yoktu. Bunu iliklerine kadar biliyordu.

"Ben... Bütün bu zaman boyunca mı?" diye sordu, ama kadın adamın ne sorduğundan pek emin değildi.

Adamın volta atmaya başlayacağını sandı. Birkaç adım atmıştı ama sonra dönüp tekrar ona doğru atıldı. Adamın iri eli boğazını kavradığında en ufak bir tereddüt bile yaşamadı.

Keşke sıkısa diye düşündü.

Keşke alevlerini çağırıp onu yaksa. Onun tüm bunları öğrenmesini izlemekten daha az acı verirdi. Kendi eylemlerinin sonuçlarını izlemektense.

Vahşi.

Pervasız.

Kontrol edilemez.

O, işte böyle biriydi.

"Haftalardır babamla aynı yerdeydim. Neredeyse yirmi beş yıldır öldüğünü sanıyordum," diye bağırdı, nefesi yüzünde sıcaktı. "Yirmi beş yıldır yalnız olduğumu

sanıyordum. Trmn sonuncusuydum. abalıyordum da... Hiçbir Şey söylemedin. Lanet olsun, hiçbir Şey!"

"zr dilerim," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

Hala onu boğazından tutuyordu ama aniden elini geri çekti, sanki onu yakmıŐ gibi.

"Hayır, değilsin," diye tısladı. "Bunu dile getirmek için çok fırsatın oldu. Sana geldiğim ilk gün. Yanımda yattığın her gün. Antrenman yaptığımız her an. Lanet olası bir erkek kardeşim olduğunu öğrendiğim her an. Her zaman, Tessa!"

Kıpırdamadı. Ona zarar vereceğini düşündüğü için değil. Fiziksel olarak ona zarar vermezdi. İçten içe bunu biliyordu ama fiziksel cezadan asla korkmamıŐtı. Küçük, karanlık bir yere itiliyordu. Bir dolaba ya da Şarap mahzenine.

Karanlığa atılmak.

Elbette kendi ışığını yaratabilirdi ama bu yalnızlığını rtmyordu.

Nefes almaya cesaret edemiyordu çünkü en ufak bir hareketin ona hala burada olduğunu hatırlatacağından ve onu istediği tek yerden ayrılmaya zorlayacağından korkuyordu.

Kabul edildi.

Sevilen.

Kendimi neredeyse ev gibi hissettiğim tek yer.

"Bunun yerine sen beni kullandın," diye hırladı ve kadın bunu inkar etmedi.

Bunu başarmıştı. İntikamını almaya o kadar kararlıydı ki, Devram'da nefret ettiği her Şeye dnŐmŐtı. Kötülerle dolu bir diyarda hayatta kalmanın tek yolu buydu. Ktlerden biri olmak zorundaydın.

"Bir Şey söyleyecek misin?" diye bağırdı.

Peki buna ne denebilirdi ki?

Avuçlarını başının iki yanına, duvara yaslayıp yüzüne bakmak için eğildi. "Söyle bana, Tessa. Yüzüme bak ve beni nasıl kullandığınızı anlat. Bunca zamandır sadece Theon beni gönderdiği için burada olduğumla alay ediyordun, oysa sen

beni kullanıyordun. Theon'u kullanıyordun. Muhtemelen kendi kahrolası babamı kullanıyordun."

"Bunu kastetmiş olamazsın!" diye soludu, sonunda sesini bularak.

"Herkesin bir şey istediğini kendin söyledin, değil mi?" diye alaycı bir şekilde sordu. "Benden istediğini aldın mı?"

"Sana kalmanı ben söylemedim!" diye haykırdı. "Hemen değil. Bunu sen yaptın Luka Mors. Ben değil."

Adam alaycı bir tavırla sırttı, sesi o kadar alaycıydı ki, kadının yine irkilmesine neden oldu. "Ee? İstediyiğini aldın mı peki?"

"Asla öyle olmadı," diye yalvardı. "Seninle değil. Sonunda değil. Hâlâ bir amacım var ve o hâlâ Arius'un müttefiki, Achaz'ın değil. Onu kurtaramadım ve o..."

"Ne?" diye bağırdı Luka.

"Babamı tanıyor. Annemi. Çok şey biliyor," dedi neredeyse fısıldayarak. "Çaresizce aradığım bir şeye giden yoldu. Kimse beni istemediğinde bana eşlik etti."

Sadece bir ejderhanın hırlaması olarak tanımlanabilecek bir ses ağzından fırladı, avuçları tekrar duvara çarptı. "Eğer herhangi birimizi -ben, Theon, Axel- dinleseydin, bunun doğru olmadığını bilirdin. Theon seni en başından beri istiyordu. Seni kullanmak için değil. Seni istiyordu. Tek istediği buydu. Seni istememem gerektiğini kendime hatırlatmak için sana bir takma ad takmak zorunda kaldım. Seni sandığımızdan çok daha uzun süredir seviyoruz."

Başını salladı, gözyaşları akmaya başlamıştı. "Hiçbiriniz sevmeyi bilmiyorsunuz."

"Ya da belki de kendini nasıl sevdireceğini bilmiyorsun."

Tessa buna cevap vermeyince duvardan itildi. Sırtını ona dönerek, "Canavar mı olmak istiyordun? Tebrikler Tessa. Başardın." dedi.

Daha önce gitmediği bir geçide doğru ilerliyordu, ondan uzaklaşıyordu.

"Bekle!" diye bağırdı, tek bir adım atarak. "Nereye gidiyorsun?"

"Senden uzakta."

"Ne yapmam gerekiyor?"

"Eve git Tessa," diye hırladı. "Zaten sen burada olmayı hiç istemedin."

"Bir evim yok," dedi, sözleri neredeyse hıçkırık gibiydi.

"Kesinlikle burada değil."

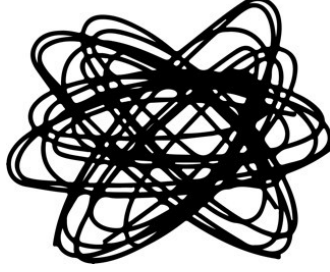
Sendeledi, sırtı duvara çarptı ve bir şey göbeğini çekiştirdi. Sadece Luka'dayken hissettiği bir çekimdi bu, ama ne olduğunu biliyordu.

Havadaki bir yarıktan geçip Luka'nın mağarasından çıkarken arkasına bakmadı.

Zaten onu istemiyordu.

Sonunda kendi kötü adamı olmuştu.

TESSA



Seyahatin nasıl işlediğini bilmiyordu ama bir şekilde Achaz başkentine geri dönmeyi başarmıştı. Tam olarak saray olmasa da en azından Faven'di.

En azından Arius Krallığı'ndan çıkmıştı.

Şehirde ilerlerken, onu uzaktan takip etmeye başlayan nöbetçileri de kaçırmadı. Bu onu şaşırtmadı. Bunu bekliyordu. Bir katliamı kışkırttıktan ve ardından birkaç gün ortadan kaybolduktan sonra izlenip takip edileceğini bekliyordu.

Nylah ve Roan da sonunda belirdi, yanlarına yapıştılar. Parmakları yumuşak bir tüye dolanmış, orada bulamayacağını bildiği bir teselli arıyordu. Evet, yoldaşlarıydılar ama tesellisi değillerdi. Tesellisi değillerdi.

Evde değillerdi.

Saraya dönüş yürüyüşü bir saatten fazla sürdü ve sonunda oraya vardığında, Nylah dışarıda kalıp etrafı kolaçan etti. Ancak Roan, çok özlediği sadık dostu Roan, onu odasına kadar takip etti.

Şehirde onu takip eden nöbetçiler kapıda durdu ve yeni bir muhafız grubu görevi devraldı. Bunu gizlemeye zahmet etmediler. Odalarının kapısını arkasından kapatıp üçü dışarıda kaldı. Gerçekten aptalcaydı. Hepsi onun portal

açabildiğini biliyordu. Odalarının dışında muhafız bulundurmamak anlamsız görünüyordu.

Ya da bu kadar kırık olmasaydı öyle olurdu.

Eğer kurtulmak için bu kadar uğraştığı o yerde olmasaydı. O da başardığını sanıyordu. Herkesten daha güçlü. İnsanların Theon kadar korktuğu biri. Bir kötü adam. Bir canavar. Işığın hükmedebilmesi için karanlığın boyun eğmesini sağlayan.

Hepsi onun vizyonları kadar geçiciydi.

Çıkmak için pençelerini kullanmak yerine, başka bir işkence çukuruna tünel kazmıştı. Burası tartışmasız daha da kötüydü. İnsanların onun için savaşmasının nasıl bir şey olduğunu deneyimlemişti. İnsanların onu istediğinin tadına bakmış, yine de onları itmişti. Yine de bir karmaşa yaratmıştı.

Ya da belki de kendinizi nasıl sevdireceğinizi bilmiyorsunuz.

Bundan daha doğru bir söz hiç söylenmemişti.

Siyah spor kıyafetlerini çıkarıp krem rengi, bol keten bir pantolon ve beyaz bir üst giydi. Yatağına girip beklemeden önce saçlarını omzuna attı. Yakında onu almaya geleceklerdi.

Roan yanındaki yatağa atladı, birkaç tur döndükten sonra sakinleşti ve kadın onun kulaklarının arkasını kaşdı.

"Onu kaybettiğimiz için üzgünüm," diye fısıldadı Tessa. "Yakınlarda olduğunu biliyorum."

Roan sızlandı, başını kaldırıp eline sokuldu. Auryon'u kaybetmenin acısının onu sarmasına izin verdi. Luka'nın yatıştırdığı bir kayıp ve acı daha şimdi taze ve acı vericiydi.

Bunu neden yaptığını bilmiyordu ama komodinin çekmecesine uzanıp Theon'un ona verdiği telefonu buldu.

Ama bu bir yalandı.

Cihazı açarken neden yaptığını tam olarak biliyordu. Cihazın yanıp sönerik hayata dönmesini izledi, yüklenmesini bekledi ve başını yatak başlığına yasladı. Gözleri kapandı, derin bir nefes aldı, sonra pişman oldu.

Luka onunla burada uyuyordu ve havada hâlâ kokusunun izleri vardı.

Elindeki telefon aniden titremeye başladı, sessizlikte ping ping sesleri yankılanıyordu. Mesajlar ardı ardına yağıyordu ve ağzı açık bir şekilde telefona bakıyordu. Yüzden fazla mesaj cihaza indiriliyordu. Bu ne halitti?

Titreyen elleriyle mesaj dizilerini açtı ve bulduklarına hayretle baktı. Axel'in onu bulmaya çalıştığı sırada gelen birkaç mesaj dışında, hepsi Theon'dandı. İlk mesaja doğru ilerleyip gönderildiği tarihi buldu: Onu dizlerinin üzerinde bıraktıktan sonraki gün. O zamandan beri her gün bir mesaj geliyordu, bazen iki.

Tekrar en üste doğru kaydırarak ilkinin açtı.

Theon: Nefreti anlıyorum. Bugün ben de senden nefret ediyorum.

Bir kahkaha sesi çıktı. Muhtemelen bunu gönderdiğinde beklediği tepki bu değildi, ama istediği de bu değil miydi? Ona yaptıklarını hissetmesini? Öfkesini ve intikamını tatmasını?

Ertesi gün gönderilen mesaja tıkladı.

Theon: Ama yine de senin için geleceğim.

Sonraki.

Theon: Yine de seni almaya geleceğimi söyledim ama bunu istemediğini biliyorum. Luka geliyor. Bana hiçbir şey söylememesini söyledim. O sadıktır. Emre itaat eder. Ona güvenebilirsiniz, küçük fırtına.

Boğazında bir hıçkırık düğümlendi. Bir sonrakini açtı.

Theon: Axel kayıp. Telefonunun yanında olmadığını biliyorum ve bunun bir anlamı yok ama... Kahretsin.

Aşağı doğru kaydıldı ve birkaç gün sonra bir tanesini açtı.

Theon: Bir şekilde Axel'ı bulup bir krallığı yönetmem gerekiyor. Buna hazır olduğumu sanıyordum. Meğerse hiçbir şeye hazır değilmişim.

Tessa daha fazla aşağı kaydıldı.

Theon: Bugün buradaydın, güzelim. Saldırının yaralarından hâlâ iyileşiyorum ama unutma, etrafımda silahlanmana asla gerek yok.

Gözünden bir damla yaş süzülürken biraz daha aşağı kaydıldı ve bir tane daha açtı.

Theon: Luka'nın sana güncellemeler gönderdiğini biliyorum, ama telefonunu açarsan diye buraya da göndereceğim. Roan sürekli izleniyor. İyileşmesi biraz zaman alacak ama tamamen iyileşeceğini düşünüyorlar.

Theon: Bugün gerçek bir güncelleme yok. Hiçbir şey değişmedi ama durumu kötüleşmedi, bu yüzden bugünü iyi bir gün olarak kabul edeceğiz.

Theon: Bugün gözlerini açtı, çok güzel. Keşke sen de burada olup görseydin.

Birkaç tanesini okuduktan sonra diğerine tıkladığında gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu.

Theon: Tazılarımı ziyarete gittiğimde Roan'ı da yanıma almaya başladım. Onu oyun oynamaya ikna etmeye çalıştım. Etkilenmiş görünmüyordu.

Bir kahkaha daha attı, kurduna baktı ve elini tekrar kürküne daldırdı. Telefona geri dönüp birkaç hafta öncesine ait bir mesajı daha açtı.

Theon: Sana daha önce söylemiştim ama tekrar söylemem gerek. Bu gece muhteşem görünüyordun, Tessa.

Gözyaşları arasında gülümsedi ve birkaç gün önce gönderdiği mektubu açtı.

Theon: Sana hiç yalan söylemedim Tessa. Bilgi mi sakladım? Evet. Sana zarar mı verdim? Evet. Ama sana hiç yalan söylemedim.

Sonuncuya doğru kaydıldı. Bu sabah gönderilene.

Theon: Tüm bunlara rağmen senin için geleceğimi bilmeni istiyorum.

Telefon elinden kayıp şiltenin üzerine düştü. Bunu kastetmiş olamazdı. Özellikle halkını öldürmek için yaratılmış varlıkları serbest bırakmıştı. Halkını öldürmüşlerdi. Hem de yüzlercesini. Yaptığı her şeyden sonra hâlâ onun peşine düşeceğini söylemek? İmkansız. Bu ihanet, Luka'nın babasını ondan uzak tutmaktan bile daha kötüydü ve bunun affedilemez olduğunu biliyordu. Yüzlerce insanın ölümü mü?

Kötü biri olmak pişmanlık gerektirmiyorsa, o kötü biri değildi çünkü masum insanların ölümüne sebep olmuştu ve

bu suçluluğun tüm zerresini hissediyordu. Tam da Luka'nın ona taktığı canavardı.

Telefonu tekrar yukarı kaydırđı ve bir cevap yazdı. Sonra başparmağı bir saat boyunca gönder düğmesinin üzerinde kaldı. Kapısı açıldığında hâlâ mesajı gönderip göndermemeyi düşünüyordu.

Roan homurdandı ama Dex, kafasına hafifçe vurarak onu susturdu. Dex, koyu renk gözleriyle sert bir şekilde orada duruyordu. Dudakları ince bir çizgi halinde birbirine bastırılmış bir şekilde ona baktıktan sonra elini cebine sokup iki bant çıkardı.

Hatta buna karşı bile koymadı.

Bileklerine bantları takmasına izin verdi ve etraflarını saran ışığın sönmesini izledi.

"Seni Pantheon'a götürmem gerek. Karar verene kadar seni orada tutacaklar," diye açıkladı Dex.

Tessa sadece başını salladı.

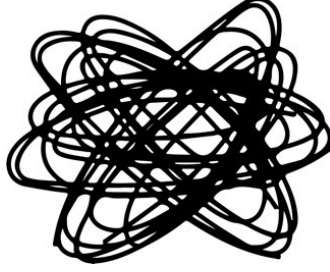
Sonra cebinden bir yüzük çıkardı. Theon'un eşyaları arasında buna benzerlerini görmüştü. Düz siyah bir banttı ve Dex bileğini tutup yüzüğü işaret parmağına geçirdiğinde nefesi kesildi. Bantlar onu büyüsünden ayırmış olabilirdi ama çıkarabilirdi. Bu yüzük aynı değildi. Pençelerini gücüne sapladığını hissedebiliyordu. Büyüsünün ruhunda çırpındığını hissediyordu.

Dehşet dolu gözlerini Dex'e çevirdi. "Ne yapıyorsun?"

"Bunu sen yaptın Tessa," dedi, dirseğini tutup onu odadan çıkarırken. Roan yanlarına doğru atlayıp ayak uydurdu. "Senden ihtiyacımız olanı bir şekilde alacağız."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu, ayaklarını pürüzsüz zemine bastırmaya çalışırken, Dex onu sürükledi.

"Yani, sana söyleneni yapman gerekiyordu. Şimdi, hakkımız olanı alacağız."



Axel pencereleri temizlemeye geri dönmeden önce tekrar saatine baktı.

Evet. Hayatı bu noktaya gelmişti. Temizlik. Çünkü onu meşgul ediyor ve her şeyden kaçınmasına neden oluyordu. Şu anda, kan ve market alışverişi teslimatını beklerken onu meşgul ediyordu. Kat'in huzursuzlanmaya başladığını biliyordu ve onu daha fazla içeride kalmaları gerektiğine ikna edemeyecekti.

Kapalı alanda mı?

Gerçekten de hala devasa bir mağaranın içindeyken dışarıda bunu mu söyleyecekti?

Bu iç tartışmanın anlamsızlığını fark edince, çatı katının birinci katında çalan müziğin sesini açtı. Bir sonraki pencereye geçti ve malzeme dolabında bulduğu bir temizleyiciyle spreyleyip sildikten sonra tekrar yerine koydu. Geride lekeler bıraktı. Belki de camda kullanılmaması gerekiyordu?

Üçüncü pencerede çalışırken müzik aniden kesildi. Dönüp baktığında Kat'in telefonunu tuttuğunu gördü. Çok bitkin görünüyordu.

Kaşlarını çattı. "Dinlendiğini sanıyordum?"

"Müziğin sesini sonuna kadar açınca uyumak zor oluyor," diye cevapladı, esnemesini bastırarak telefonu ona uzatırken.

Saati tekrar kontrol ederek aldı. Malzemeleri getirmesi için tuttuğu adam bir saatten fazla gecikmişti. Bu kadar geç kalması için çok fazla para ödemişti.

"Özür dilerim," diye mırıldandı Kat'e, temizlik malzemelerini bir kenara koyarken. "Sadece... biraz zaman öldürmeye çalışıyorum."

"Temizleyerek mi?" diye sordu, temizleyici şişesine bakarak.

Omuzlarını silkti. "Başka ne yapacağımı bilmiyorum."

"Çatı katından çıkabiliriz, biliyorsun," dedi kollarını kavuşturarak.

Evet, tam da o noktaya doğru yürümüştü.

İçini çekerek elini yüzünden aşağı doğru süzdü. "Yavru kedi..."

"Beni kandırma," diye karşı çıktı. "Beni buraya sırf saklamak için getirmene izin vermedim."

"Seni tam da bu yüzden buraya getirdim," dedi ciddi bir tavırla.

"Öyle değil," diye alay etti.

Uzanıp kalçalarını kavradı ve onu kendine doğru çekti. "Ya öyleyse?" Çenesine bir öpücük kondurdu. "Ya seni buraya getirmemin asıl sebebi, seni bu sapkın dünyanın geri kalanından saklayıp kendime saklamaksa?"

"Dur," dedi, gülerek, adam boğazına öpücükler kondururken.

"Bunu yapardım, biliyorsun," diye mırıldandı tenine doğru. "Bir an bile izin vereceğini düşünseydim."

"Yapmazsın," dedi, kollarını boynuna dolarken, adam kaşlarını onunkilere doğru indirdi. "Ama Axel, buradan çıkmam gerek. Charter Bölgesi'nde on beş dakika bile dolaşsak."

Tekrar iç çekti, dudaklarını alnına sürttü ve sonra onu bıraktı. "Biliyorum kediciğim. Paranoyaklaştığımı biliyorum"

ama—"

Kapının yanında bir bildirim sesi duyuldu. Burada cep telefonu şebekesi berbattı ama alt kattaki lobiye bağlanmalarını sağlayan bir hoparlör sistemi kurmuşlardı.

"O düşünceyi aklında tut," dedi ve ekrana geçmeden önce yanağına bir öpücük daha kondurdu.

Düğmeye basıp, "Evet?" dedi.

"Burada sana bir teslimat var. Gönderebilir miyim?"

"Evet" diye cevap verdi.

Artık zamanı gelmişti.

"Bu kadar heybetli görünmene gerek yok," dedi Kat, arkasından yaklaşarak.

"Evet, öyle," diye yanıtladı. "Bir hizmet için ödeme yaptım ve o, belirlenen şartlara uymadı. Bunun için burada olmaman gerekirdi."

İç çekme sırası ona gelmişti, ama asansör kapıları hafif bir çınlamayla açıldığında, adam onu arkasına itiyordu. Çünkü ona kan ve yiyecek getirmesi için tuttuğu sıradan bir hırsız değildi.

Bree DelaCrux'du.

"Axel, canım," diye selamladı, manikürlü ellerinden sarkan bir çantayla odaya girerken. "Döndüğüne dair söylentiler dolaşıyor, ben de seni ziyarete geleyim dedim."

"Bree," dedi dikkatlice ve arkasında Katya'nın kaskatı kesildiğini hissetti. Adını söylemesinin sebeplerinden biri de buydu. Kat durumun ciddiyetini anlasın diye. "Bir not gönderebilirdin."

Kırmızıya boyanmış dudakları büzüldü. "Yapabilirdim," diye onayladı. "Ama Yeraltı'na döndüğünde bana döneceğini sanıyordum. Oysa burada eriyip gittiğini öğrendim. Sanırım artık tamamen değişmişsinizdir."

"Evet," diye cevap verdi, çünkü inkar etmenin bir anlamı yoktu.

Tıpkı Kat'in sonunda buradan gitmesine izin vermesi gerektiğini bildiği gibi, sonunda Bree ile de yüzleşmek zorunda kalacağını biliyordu. Sadece düzgün bir plan

yapmaya çalışıyordu. Bu onun en büyük gücü değildi. Theon ve Luka planlayıcı ve stratejistlerdi. O "insan canlısı"ydı. Herkesle iyi geçinen ve işleri yoluna koyabilen biriydi. Sadece bu işi coven lideriyle nasıl halledeceğini bilmiyordu.

"Ek bir işe girdiğini fark etmemiştim," dedi, hâlâ elinde tuttuğu çantayı işaret ederek.

Oturma odasından geçerken melodik bir şekilde güldü ve çantayı küçük bir masanın üzerine bıraktı. Bir bakışta, sipariş ettiği yiyeceklerin olduğunu anladı. Bir bakışta da sipariş ettiği kan erzaklarının dahil olmadığını anladı.

"Bu kadar yolu geldiğimi düşünmüştüm, o zaman bir başkasının yolculuğunu kurtarayım," diye cevapladı Bree.

"Ne kadar da iyilikseversin."

"Ben de öyle düşünmüştüm," diye onayladı.

Tekrar ona döndü ve poposunu kanepenin koluna yasladı. Nedense buraya son derece yakışmıyordu ki bu gülünçtü çünkü babası çatı katını altının alabileceği en lüks eşyalarla dekore etmişti.

"Görüyorum ki bir kap bulmuşsun bile," dedi adam ona bakmaya devam edince.

"Ne?"

"Bir kap, canım," diye mırıldandı. "Her zaman emrinde sıcak bir kan kaynağı."

"O öyle biri değil," diye itiraz etti kendini tutamadan. Bree'nin dudaklarında karanlık bir gülümseme belirince hatayı hemen anladı.

"Cin gibi ve güçlü," dedi. "Üzerinde kokusunu alabiliyorum. Benim Evimde olsaydık, onu senden alabilirdim."

"Eğer benim evimde değilsen," diye hırladı. "Ve ona tek bir parmağını bile sürtsen, bu yapacağın son şey olur."

"Çok koruyucu," diye mırıldandı, belli ki etkilenmemişti. Sonra yüz hatları karanlık ve ölümcül bir şeye dönüştü. "Binlerce yıldır kimse beni öldüremedi. Başkalarının başarısız olduğu yerde sen başarılı olamayacaksın."

Kanepeden kalktı, topukları yerde tıkırdarken etraflarında döndü. "Sanırım senin için Kaplar bir Kaynak'ın eşdeğeri. Sadece onları yönetici cadılar meclisi liderleriyle sınırlamıyoruz. İsteyen her Gece Çocuğu bir tane alabilir." Sonra gülümsedi, dişlerini sonuna kadar açmıştı. "Avlanmak ve sahiplenmek eğlencenin yarısı."

"Diğer yarısı ne?" diye sordu Axel kuru bir sesle.

"Onları korumak için mücadele ediyorum," diye ekledi ince omzunu silkerek. "Başkalarının kendileri için daha güçlü bir gemi çalmaya çalışmaları alışılmadık bir durum değil. Burada bile, güç kaderi belirler. Bunu biliyorsun canım. Bu yüzden böyle bir çıkmazdasın."

"Böyle bir şeyle karşı karşıya olduğumun farkında değildim," diye cevapladı ve Bree etrafında dönmeye devam ederken Kat'i arkasında tutmak için döndü.

"Arius büyünle, Yeraltı'nda yürüyen en güçlülerden biriydin. Gücün kendisi saygı ve korku uyandırıyordu, ama şimdi?" Tekrar surat astı. "Şimdi nesin canım?"

"O hâlâ bir Arius Varisi," diye çıkıştı Kat. "Hâlâ aynı şeyi talep ediyor."

Bree başını eğdi, dudakları memnuniyetle kıvrıldı. "Gücü olmayan bir Arius Mirası mı? Burada işler böyle yürümüyor, bebeğim."

"Onunla konuşma," diye hırladı Axel.

Gülümsemesi anında kayboldu, yerini buz gibi bir bakış aldı. "Benimle böyle konuşamazsın Axel. Lütfen hangi hanedana bağlılık yemini ettiğini hatırla."

"Bunu asla kabul etmedim," diye savundu. "Sana işleri çözmek için zamana ihtiyacım olduğunu söylemiştim."

Gözleri kısıldı. "Ben oyun oynamam, Axel St. Orcas."

Neşesiz bir kahkaha attı. "Sanırım öylesin, Bree. Bana birini bulduğunda yaptığın da bu değil miydi? Oyun mu oynuyordun? Benimle mi oynuyordun?"

Bal rengi gözlerinde bir kıvılcım çaktı ve bunun ne olduğunu anlayamıyordu. Merak mı? Anlayış mı? Hayal kırıklığı mı?

"Onu nerede bulunduğunu söylemiştin?" diye sordu, Kat'i daha iyi görebilmek için hareket ederek.

"Ben yapmadım," diye homurdandı Axel.

"Ve artık benim Evime bağlılık yemini etme anlaşmanızı yerine getirmediğinizi doğru anlıyor muyum?"

"Bu anlaşma hiçbir zaman yapılmadı."

Bree tısladı. Dışiden, tanrılara yakışır bir öfke tıslaması yükseldi. "Bana borçlusun, Axel St. Orcas. Seni iyi niyetle gönderdim ve sadece iyiliğimin karşılığını ödemeni istedim."

"Sana borçlu muyum?" diye öfkeyle alay etti. "En savunmasız halimde bana saldırdın. Beni sadece kendin işkence etmek için kurtardın. Sonra da onu öldüreceğimi varsayarak beni 'bıraktın'."

"Ama yapmadın, değil mi?" dedi Bree, gözleri omzunun üzerinden ona dikilmiş bir şekilde. "Bunun yerine onu yanında getirdin. Söyle bana, böyle bir başarıyı nasıl başardın? Kaderinde o olsa bile, kan arzusuyla yanıp tutuşman gerekirdi."

"Onu neredeyse öldürüyordum," diye alay etti. "Theon orada olmasaydı, öldürürdüm."

"O zaman onunla doğru düzgün tanışalım," diye homurdandı Bree. "Her şeyini çöpe attığın şeyle tanışayım."

Onu durduramadan önce Kat, çenesini dik tutarak Bree'ye baktı ve yanına geldi. Bir yanı onu geri itip ne düşündüğünü sormak istiyordu. Diğer yanıysa, kesinlikle korkmaları gereken birinin karşısında hiçbir korku belirtisi göstermediği için onunla gurur duyuyordu. Devram krallıkları arasında kırılgan bir barış varsa, bu kırılgan barış Yeraltı Bölgeleri'nde de yansıyor. Bunun nereye varacağından hiç şüphesi yoktu ve bununla başa çıkmak için Theon'un yardımına ihtiyacı olacaktı. Ama Tessa olmadan, gücünü eşsiz kılacak bir Kaynak olmadan, bu yeterli olur muydu? Bree Yeraltı'nı birleştirmeyi başarır, Theon'un tek başına hepsini dize getirmeye yeteceğinden emin değildi.

Bree'nin yüzündeki şaşkınlık ifadesi hızla kibirli ve uğursuz bir ifadeye dönüştü. "Belki kan için bir kap değil, ama yine de bir kap olduğu açık," dedi, aç bakışları Kat'in şişmiş karnına dikilmişti.

Kat, Axel'in yanına büzülürken elini koruyucu bir şekilde karnına koydu ve Axel'in kolu beline dolandı.

"Ona öyle hitap etmeyi bırak," dedi Axel karanlık bir şekilde, dişlerini göstererek.

Gözleri Kat'in üzerinde biraz daha dolaştı. "Ne kadar ileri yaşıta görüldüğüne bakılırsa, o bebeğin sen dönmeden önce doğduğunu varsayıyorum, değil mi?"

"Elbette," diye soğuk bir şekilde cevapladı. "Gece Çocukları genç yaratamaz."

Buz gibi bir kahkaha duyuldu. "Sevgili küçük varisim, neden böyle bir şey düşündün ki?" Adam bu cümleyi daha fazla sorgulamadan, "Onu öldürmeyeceğini anlamalıydım. Adını bile hatırlayamadığına göre, bağın ötesinde olduğunu sanıyordum," diye düşündü.

Axel öne atıldı, kazandığı hız göz açıp kapayıncaya kadar onu ileri itti. Elini Bree'nin incecik boynuna doladı ve vampirin gözleri kocaman açılırken onu duvara çarptı. Aklının bir köşesinde, bunu yapamaması gerektiğini biliyordu. Bree ondan daha güçlüydü ama o anda bunu kavrayamayacak kadar öfkeliydi.

"Çok açık konuşayım Bree," diye hırladı. "Katya'nın ölmemesinin tek sebebi Theon'un beni durdurmak için orada olması. Onu öldürseydim, düşündüğün şeyi başaramazdım. Kan dökme arzusundan delirdiğimi mi düşünüyorsun? Onu öldürdüğümü öğrendiğimde çılgına dönerdim. Üstüne üstlük oğlumu da öldürdüğümü öğrendiğimde? Ve sebep sen miydin? Benden saklanabileceğin hiçbir yer yoktu. Seni yıldızların ötesinde avlardım."

Onu bıraktı ve yavaşça birkaç adım geri çekildi.

Elbisesinin kırmızı kumaşını düzeltirken bakışları tamamen yırtıcıydı. "Bir düşman yaratıyorsun, genç varis."

Başını yana eğdi ve sadist bir gülümseme belirdi. "Öte yandan, artık gerçek bir varis değilsin, değil mi?"

Karşılığındaki gülümsemesi de aynı derecede sadistçeydi. "Ah, sanırım öyleyim. Sandığım mirasçı değil, her zaman olmam gereken mirasçıyım."

"Söyle bakalım," diye mırıldandı.

Tekrar öne çıktı, topuklu ayakkabılarıyla bile hâlâ tepesinde dikiliyordu. "Yeraltı benim, Bree. Hepsi benim. Burası benim krallığım. Her zaman öyleydi. İstiyorsan, beni geçersin."

"Dikkat et canım, savaş başlatacaksın."

Dişlerini gösterdi. "Beni karımı öldürmeye gönderdiğin anda sen başlattın." Bree bu sözler üzerine gözlerini kırıştırdı. "Evimden defol git Bree. Sana ihtiyaç duyulduğunda seni çağıracağım."

Sırtını ona dönüp, kendisine dik dik bakan Katya'ya doğru yürüdü. Ona hakkını vermeliydi. Katya, adamın sözlerine en ufak bir şaşkınlık belirtisi göstermedi. Bunun yerine başını dik tuttu. Yanında sağlam bir varlık vardı.

Mükemmel bir denge.

Ateş ve gölgeler. Tek fark, gölgeleri kontrol etmek yerine Yeraltı'nın gölgeli diyarlarında hüküm sürecektir olmasıydı.

Bunu oğluna bırakacaktı.

"Düşman yaratıyorsun, Axel," dedi Bree soğuk ve ölümcül bir şekilde.

"Her gün yeni düşmanlar ediniyorum," diye alay etti. "Bu sadece iyi bir iş. Şimdi defolup gidin."

"Sanırım hiç sana ait olmayan bir krallığı korumanın sandığın kadar kolay olmadığını göreceksin," dedi Bree asansöre doğru ağır ağır yürürken. Sonra ekledi: "Sonuçta, kontrol geçici olduğu kadar bir yanılsama da olabilir."

Son sözü ona bıraktı, asansör kapıları kapanana ve aşağı indiğini duyana kadar bakışlarını ondan ayırmadı.

Sonra ellerini saçlarına götürüp volta atmaya başladı. Plan bu değildi.

"Ee, Axel?" Kat tereddütle sordu.

"Evet, kedicik?" diye sordu dalgın dalgın.

"Bana karım dedin."

Adımını yarıda kesip ona doğru döndü. "Evet. Sanırım öyle yaptım."

"Ama...biz öyle değiliz."

"Öyle olmalıyız," diye homurdandı ve tekrar yürümeye başladı.

Boğuk bir kahkaha duyuldu. "Ne?"

Sonra onun önünde durdu ve o geriye doğru sendeledi.

"Bunu yapmayı bırak," diye uyardı, elini göğsüne götürerek.

"Özür dilerim," dedi aceleyle, yüzünü ellerinin arasına alarak. "Ama öyle olmamız gerektiğini söylemiştim. Sen benim karım olmalısın."

"Axel, ben... Bu nasıl işe yarayacak ki? İki Miras arasında olduğu için bir Eşleşme Sözleşmesi olmaz," dedi, kaşları düşünceli bir şekilde çatılarak. "Ve birleşme hakkı verilen birkaç Peri'nin de bir rahibe tarafından kutsanması gerekiyor."

Haklıydı. Fae'lerin sendikalar için dilekçe vermesi, bunun krallıklarına karşı görevlerini etkilemeyeceğini kanıtlaması ve hesap verdikleri soyludan onay alması gerekiyordu. Bazı durumlarda, bu, hükümdar Lord veya Leydi'nin ta kendisiydi.

Babası böyle bir dilekçeyi hiç kabul etmemişti. Pen ve Caris bunun kanıtıydı.

Yanağına hızlıca bir öpücük kondurdu. "Ayakkabılarını al, kedicik. Dışarı çıkıyoruz."

"Dışarı mı?" diye tekrarladı, sesinde bir heyecan tınısı vardı. "Yani çatı katından çıkabilir miyiz?"

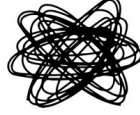
"Saklanıyorduk ve sırlarımız ortaya çıktı. Artık saklanmanın pek bir anlamı yok," diye yanıtladı. "Ayrıca, Bree artık ondan saklandığımı sanıyorsa kahrolayım."

Kendi ayakkabılarını giydikten sonra omzunun üzerinden baktığında dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi.

Kaşlarını çattı. "Söyleyecek bir şeyin var mı, kedicik?"

Başını iki yana salladı ama ayakkabılarını almak için yukarı çıkarken gülümsemesi hâlâ solgundu. Ne işe yaradığını bilmiyordu ama onu üzerinde görmek hoşuna gitmişti.

Ve karısı da oldukça iyi görünüyordu.



"İyi misin?" diye sordu Axel, yanında yürüyen Kat'e bakarak.

Bir Cadı'yı görmek için Eczane Bölgesi'ne gitmeleri gerekmişti. Cadı tanınmıştı ve tanıdığı bir Cadı'nın küçük dükkanına girdiklerinde, kadın gülümsemişti. Ya da Cadıların gülümsemeye en yakın hali. "Cienna gelebileceğinizi haber verdi," derken dudaklarını sımsıkı bastırmıştı.

Sonuçta, bir sendikanın onaylanması için çok fazla çaba sarf etmesi gerekmemişti, özellikle de kim olduğu sayesinde. Yeraltı sendikalarında bile dilekçe verilmesi ve onaylanması gerekiyordu, ama onaylayanlardan biri oyken kendi talebini kim reddedebilirdi ki?

Artık ikisinin de ellerinde Birlik İşaretleri vardı. Bu genellikle Miras Maçları için ayrılmış bir şeydi, ama Axel geleneklere ve modası geçmiş yasalara boyun eğmekten bıkmıştı. Bir Peri ile evlenmiş olması bunun kanıtıydı, ama konuyu netleştirmek için Birlik İşaretleri bahşetmişti. Şimdi onu Giyim Bölgesi'ne götürüp yüzükleri de almak istiyordu. Hak iddia etmek için her türlü yolu denemek istiyordu.

Sanki karnında büyüyen bebek yetmiyormuş gibi.

"İyiymiş Axel," diye yanıtladı Kat. "Dışarıda olmak güzel hissettiriyor. Teşekkür ederim."

"Lütfen bana bunun için teşekkür etmeyin," diye cevap verdi ve onu bir köşeden döndürdü.

"Ama bunun için sana teşekkür edeceğim," diye ısrar etti. "Hâlâ krallıklarda olsaydık, sence şu anda sana kocam der miydim?"

Onu kendine doğru çekip başının tepesine bir öpücük kondurdu. "Ne kadar mantıklı bir ifade," diye takıldı.

"Sus," diye mırıldandı, ona bakarak.

Ve kalbi bir an duraksadı.

Onu durdurdu ve yüzünü ellerinin arasına alıp o kehribar gözlerine baktı.

"Axel, Anala aşkına ne yapıyorsun? Sokağın ortasındayız," diye azarladı.

"Biliyorum ama-" Gözlerinin arasında ileri geri baktı, bulduğu şey karşısında göğsü sıkıştı. "Gölgeler," diye fısıldadı.

"Ne?"

"Gözlerinde gölgeler uçuşuyor. Tıpkı benimkiler gibi," diye açıkladı, siyah tutamları izleyerek.

"Neyden bahsediyorsun?" dedi Katya, endişeli bir sesle.

"Bakın," dedi ve onu Apparel District'teki bir giyim mağazasına çekti. Kapının zili çaldı ve en yakın aynayı bulup onu aynanın önüne yerleştirdi.

Onları görünce hafif bir nefes sesi duydu. "Son zamanlarda daha hareketli," diye mırıldandı, hâlâ yansımasına bakarak. "Büyüyüp güçleniyor. Bunu kendi gücümde hissediyorum."

"Daha fazla dinlenmen lazım," dedi hemen.

"Ne zaman gebelik uzmanı oldunuz?"

"Değilim. Mantıklı geliyor," diye karşılık verdi. Sonra kaşlarını çattı. "Ama Cienna veya Gia'nın en azından haftada bir ziyarete gelmesi lazım, özellikle de bu noktada. Yani, bebek yakında doğmayacak mı?"

Kat güldü. "Evet, Axel. Yakında derken birkaç aydan bahsediyorsan, evet. Ama şu anda onları haftada bir ziyaret etmek iyi bir fikir olabilir. Çünkü bunu daha önce hiç yapmadık."

"Anlaştık kedicik. Döndüğümüzde haber veririm," diye cevapladı.

Dışarı çıkarken dükkan sahibine verdiği rahatsızlıktan dolayı özür olarak birkaç bozuk para bıraktı ve ardından kuyumcuya doğru yola koyuldu.

"Gerçekten yüzüklere ihtiyacımız var mı?" diye sordu Kat. "Bence İşaretler bile gereksizdi."

"Hepsi gerekli," diye cevapladı, dükkanın kapısını ona açık tutarak. "Ama ayrıca buraya erzak da almam gerekiyor."

"Rasyonlar mı?" diye sordu aksesuar dükkanına bakarak.

Axel başını salladı. "Burası Metro, kedicik. Kaçak malları her yerde bulabilirim." Onu cam bir vitrine götürdü. "Sol taraftaki halkalara bağlı kal."

"Neden?" diye sordu, sağ taraftaki mücevherlere ve kıymetli metallere bakarak.

"Sağdakiler lanetli," dedi, yanağına bir başka masum öpücük kondurduktan sonra karşı tezgaha yöneldi. Bir Fae erkeği belirdi, Axel'ı görünce yüzü düştü.

"Aziz Orcas'ın varisi," dedi, ellerini gergin bir şekilde havluya silerek. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Nolan," diye selamladı Axel. "Yüzük arıyorum." Adam, Axel "Ve biraz da erzak," diye ekleyene kadar gözle görülür bir şekilde rahatladı.

"Ben, şey, yokum," dedi erkek, göz temasından kaçınarak. "Ama sana birkaç yüzük gösterebilirim."

Axel'ın etrafından dolaşmak için hamle yaptı ama Axel önüne geçti. "Bunca yıldır hiç dışarı çıkmadın Nolan. Onun yerine Turner'ı ziyaret etmem gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Evet," diye çıkıştı erkek.

"Bugün vakit ayıramayacağım ek bir yolculuk bu."

"Çıkıyorum dedim" diye yanıtladı Nolan.

"İspatla."

Erkeğin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Soğutucularıma bakabilirsiniz efendim. Benim yok. Bugün erken saatlerde

temizlenmiştim. Sanırım Turner da temizlenmişti. Hepimiz temizlenmiştik."

İçini bir burukluk kapladı. "Bunu açıkla," diye sordu, tehdit dolu buz gibi bir sesle.

Nolan tekrar yutkundu. "Benim de sizin gibi tedarikçilerim var efendim."

"Ve?"

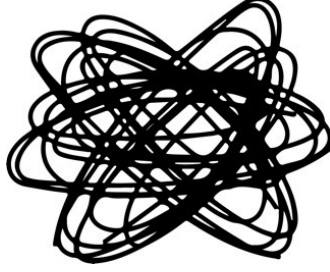
"Ve gelip tüm depoları ele geçirdiler. Kan istiyorsanız, Eczane Bölgesi'ne gitmeniz gerekiyor. Artık başka hiçbir yere tedarik yapmayacaklarını söylediler."

"Hepsini kim aldı?" diye homurdandı Axel.

"B-Bree DelaCrux ve onun topluluğundan bazıları," dedi Nolan, gözle görülür bir şekilde titreyerek.

O orospu çocuğu.

THEON



Mahkeme Binası'nın ön basamaklarında durup Luka'yı beklerken bilgileri tekrar okudu. Razik bu bilgiyi büyüyle göndermişti ve gayet iyiydi. Theon, bu yöntemi kullanmanın e-postayla göndermekten daha pratik göründüğünü kabul edebilirdi. Özellikle de bu bilginin sızması durumunda kaos yaşanacağı düşünüldüğünde.

Eh, daha fazla kaos.

Çünkü bir kargaşa fırtınasının içine girmek üzereydi.

Karanlık bir girdapla, kâğıdı daha sonra Razik'le birlikteyen tekrar incelemek üzere bir cep âlemine gönderdi. Erkek ona en temel ayrıntıları vermişti. Mantıklı olması için yeterliydi ama hâlâ soruları vardı.

Çok fazla soru var.

Ama şu anda odaklanması gerekiyordu. Telefonunu çıkardı ve cevapsız arama veya mesaj bulamadı. Luka gerçekten de gelmeyecek miydi? Tessa ile aralarında bir şeyler olduğunu biliyordu ama o zamandan beri Luka'dan haber alamamıştı. Erkek aramalara cevap vermiyor, bağı engellemiş ve görünüşe göre ortadan kaybolmuştu. Muhtemelen mağarasındaydı, ama Theon'un şu anda oraya uçacak ne lüksü ne de zamanı vardı.

Bu yüzden ona bir mesaj göndermeye karar verdi.

Theon: Bundan sonra tartışacağız, piç kurusu. Beni tek başıma buna gönderdiğine inanamıyorum. Bu sadece onunla ilgili değil ve sen de bunu biliyorsun. Kafanı kışından çıkar ve yapılması gerekeni yap.

Telefonunu cebine geri koydu, ceketini düzeltti ve Mahkeme Binası'na girdi. Lordlar ve Leydiler için ayrılmış, onları her zaman ayrı ve herkesten üstün tutmak için ayrılmış girişlerle uğraşmadı. Bunun yerine, doğrudan duruşma salonuna girdi, ana koridordan yürüyerek Anala ve Falein Leydileri'nin tahtlarında beklediği kürsüye doğru yürüdü.

Krallığını tartışmak için burada değillerdi. Bu sefer değil. Ya da doğrudan değil, diye düşündü. Katliamdan sonra Tessa'nın kaderine karar vermek için buradaydılar; tuzak kurulduğuna inanmasına rağmen tüm suç onun omuzlarındaydı. Yine de Avcıları çağırmıştı. Bu, yine de eylemlerinin doğrudan bir sonucuydu ve bu sefer Achaz Lord'un bile Hanımların kararını engelleyebileceğini sanmıyordu.

Boş duruşma salonuna baktı. Bugünkü duruşmada başka kimse olmayacaktı. Ne varisler ne de soylular. Sadece yöneticiler ve onların Kaynakları. Theon için bir dezavantaj daha, çünkü bir kaynağı yoktu ve Luka'yı burada istemesinin bir başka nedeni daha vardı. Bakışları, birkaç ay önce Axel'le birlikte oturduğu masaya kaydı. Tessa'nın onun kalması için mücadele ediyorlardı.

Birkaç kalp atışı kadar kısa bir sürede çok şey değişmişti.

Theon, babasının koltuğunda oturmanın tuhaf hissettirdiğini hissederek yerine oturdu. Her şeyden sonra, hâlâ doğru gelmiyordu. Bunun için eğitilmişti. Tüm hayatı, yaptığı her şey, tüm kan, ihanet ve vahşet bunun içindi. Hepsi bu lanet olası koltuğa oturabilmek içindi.

Ve bu hiç doğru gelmiyordu.

Rahatsızlığını belli etmeden, rahat bir şekilde oturdu. Bacaklarını açmış, dirseğini kol dayanağına dayamış, parmağını şakağına dayamış bir şekilde, içeri giren diğer üç hükümdarı selamlama gereği duymadı. Sadece bakışlarıyla yollarını takip etti. Hepsi yerlerine oturdu, Rordan dik ve uzun boylu bir şekilde oturdu. Celeste Leydisi, daha bir şey söyleyemeden konuştu.

"Nerede o?" diye sordu Leydi Candra.

"Kaderi belirlenene kadar orada kalması konusunda anlaştığımız yerde," dedi Rordan, sanki saatlerce süreceği kesin olan bu konuşmadan çoktan yorulmuş gibi.

"Burada olmalıydı," dedi Anala Hanım. "Ne de olsa bu duruşma onunla ilgili."

"Yaptıklarından sonra kendi kaderi üzerinde söz hakkı yok," diye çıkıştı Serafina Hanım. Gümüş bakışlarını Theon'a dikti. "Herkesten çok sen öfkelenmelisin, Arius Varisi."

Theon, odaya sessizlik çökene kadar tam beş saniye boyunca ona baktı ve ardından, "Anladığım kadarıyla Augury ona yine saldırmış. Şimdi kendimizi savunduğumuz için mi cezalar veriyoruz? Tüm diyarımız bunun üzerine kurulu değil mi? Kimin en güçlü olduğunu kanıtlamak için?" dedi.

"Halkınızdan yüzlercesi öldü," diye araya girdi Celeste Hanım. "Eğer bu kadar umursamazsanız, Arius Lordu olmaya layık olup olmadığınızı sorgularım."

Keşke son zamanlarda onun da aynı şeyi sorguladığını bilseydi.

Ama dedi ki, "Augury'yi kontrol altına alabilseydik önlenebilecek kayıplar. Tessa'nın peşine daha kaç kez düşmeleri gerekecek ki bir şey yapalım?"

"Alâmet bir efsanedir," diye alay etti Celeste Hanım.

"Bunu ölülerin ruhlarına söyle," dedi Theon ciddi bir tavırla.

"Bütün bunlardan sonra hâlâ kızı savunuyor olamazsın," dedi Serafina Hanım.

"Tessa bunların hiçbirini istemedi," diye karşılık verdi, daha dik oturarak. "Kendi isteği dışında Kaynak olarak seçildi. Sonra, hiç de Fae olmadığı ortaya çıkınca, kaderini belirlemek için bir duruşma düzenlendi. Hiçbir konuda söz hakkı olmadı. Fae'lerin de hiç olmadı."

Kadınlar ona baktılar ve Falein Hanımı, "Ne diyorsun, Aziz Orcas Veliahtı?" diye sordu.

"Belki de buna sebep olan Tessa ya da Augury değildir diyorum. Belki de bütün bu lanet olası sistemdir."

Serafina Hanım doğruldu. "Devletin yaratılışından beri işler böyle yürüyor. Tanrılar böyle buyurmuş."

"Tanrılar buraya gelmez. Binlerce yıl sonra ne yaptığımız umurlarında bile değil," diye karşılık verdi.

"Hepimiz bir dakika duralım," diye araya girdi Lord Jove, sesi tartışmaların arasında yankılanarak. Herkes sustuğunda devam etti. "Bu konuda yeni olduğunu biliyorum Theon, ama Devram'ın yasalarını ve geleneklerini korumak uzun zamandır yönetici Lord ve Leydilerin sorumluluğundaydı."

"Ve sen tanrılar tarafından bu sözde yasalar ve gelenekler kararlaştırılırken orada mıydın?" diye sordu Theon.

"Elbette hayır," diye alay etti.

"O zaman nereden biliyoruz? Tanrıların bizi burada terk etmeden önce neye karar verdiğini nereden biliyoruz?"

"Bizden önceki Lordlar ve Leydilerden bize miras kaldı," diye soğuk bir şekilde cevapladı Rordan, gözlerini kısarak. "Bizden öncekileri ve bize sahip olduğumuz her şeyi veren tanrıları reddetmemiz gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Binlerce yıl boyunca hiçbir ilerleme veya değişiklik olmadan aynı şekilde işlemeye devam etmesini beklemenin aptallık olduğunu söylüyorum," dedi Theon, dudaklarında alaycı bir ifadeyle. "Ama olan biten tam olarak bu değil, değil mi?"

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Anala Hanım, ama Theon bakışlarını ona çevirdiğinde, memnun bir

gölümsemeyle savaştığına yemin edebilirdi.

"Evet," diye mırıldandı Serafina Hanım. "Lütfen böyle bir ifadeyi, sanki herhangi bir konuda konuşacak deneyime sahipmişsiniz gibi açıklayın. Siz bir çocuksunuz."

"İnsanları istediğim gibi davranmaya ve olmaya ikna etmek için kişisel çıkarım uğruna bilgi saklama konusunda deneyimim var mı? Kontrolü ve gücü elimde tutmak için mi?" diye karşılık verdi Theon. "Sadece bu değil, aynı zamanda hayatım boyunca buna maruz kaldım. Bu yüzden normal olduğuna inanıyordum. Bana öğretilen ve bildiğim tek şey buydu. Ama bunların hepsi kasıtlıydı, değil mi?"

Leydi Isleen sanki hakarete uğramış gibi dramatik bir şekilde koltuğuna yaslandı, ama Theon devam etti.

"Ama Leydi Aithne'nin sorusuna cevap vermek gerekirse, Lordlar ve Leydiler yıllar içinde değişip uyum sağladılar, ancak bu ilerlemeler Devram'daki her şey gibi manipüle edildi. Tüm bu ilerlemeler, sadece Miras ve Periler arasındaki uçurumu değil, aynı zamanda Miras'ın kendi içindeki uçurumu da derinleştirmek için başlatıldı. Ölümlüler, güçlü varlıklara asla meydan okuyamadıkları için yalnız bırakıldılar, Periler hariç?" Alaycı bir şekilde kıkırdadı. "Kontrol altında tutulmazlarsa sorun yaratabilirler, değil mi?"

"Yeter artık," diye homurdandı Rordan, ama Theon odadaki Kaynaklar'ın ayağa kalkıp birbirlerine sert bakışlar attıklarını görmüştü. "Devram'ın geçmişte nasıl geliştiğini veya yönetildiğini tartışmak için burada değiliz ve kesinlikle gelecekte nasıl yönetileceğini tartışmak için de burada değiliz. Tessalyn'in kaderini tartışmak için buradayız."

"Bu konuda kabul edebileceğim tek kader ölümdür," diye sertçe cevapladı Celeste Leydisi.

"Bu biraz aptalca görünüyor, Luna," diye alay etti Rordan.

"Tam tersi," diye neredeyse ciyaktadı. "Kız, gücü uyandırıldığından beri tam bir baş belası. Daha önce bile, kayıtlarında, büyüme yıllarında malikanesinde sürekli bir

baş belası olduğu yazıyor. Kendisine defalarca kendini kontrol edemediğini kanıtlaması için şans verildi. Savaşmaya devam ediyor ve Devram halkı düşmeye devam ediyor. Sana kontrol edilemez olanı kontrol edebileceğini kanıtlama şansı verdik ve sen bu konuda da başarısız oldun, Rordan. İleriye dönük gördüğüm tek geçerli seçenek bu, yoksa bildiğimiz şekliyle Devram çökecek."

"Şu anda onu kontrol altında tutmuyor muyum?" diye sordu Rordan, etrafında ışık titreşirken, ayaklarının dibinde altın rengi bir sis dönerken. "Panthéon'da kilitli. O hücrelerin nasıl varlıklar barındırdığını biliyorsun. Bir anlaşılmaya varılana kadar orada kontrol altında. Şimdiden olumlu tepki veriyor ve daha önce karşı çıktığı bir Eşleşme Sözleşmesi imzaladı. Evet, vahşi, ama bu sadece bu dünyadaki yerini anlamasının biraz daha uzun süreceği anlamına geliyor."

"Krallığındaki yerini mi kastediyorsun?" diye sordu Serafina Hanım. "Sirana Galası'ndaki ifşanın hepimizi ne kadar üzdüğünü çok iyi biliyorsun, Rordan. Krallığında böyle bir güce sahip olmanı, bunu soyuna aktarmanı kabul etmemizi mi bekliyorsun? Sanmıyorum. Luna'ya katılıyorum. Şu anda kabul edilebilir tek cevap ölüm."

"Mantıklı cevap ölümdür," diye atıldı Falein Hanım. "Tek bir basit eylemle çoğu sorunu ortadan kaldırır."

"Basit mi?" diye araya girdi Theon. "Hepimiz bir Peri'yi, hele ki bir Mirası öldürmenin ne kadar zor olduğunu biliyoruz. Onu öldürmenin kolay olacağını mı sanıyorsun?"

"Ejderhaları öldürmek zordur ve biz bunu oldukça başarılı bir şekilde başarmış gibi görünüyoruz," dedi Serafina Hanım alaycı bir gülümsemeyle.

"Elbette hayır," diye cevapladı Theon, itiraf ettiği şeyi kabul ederken tüm dişlerini göstererek gülümsedi.

"Krallığınızın bir tanesinin varlığını geri kalanımızdan gizlemesi sandığınız gibi bir zafer değil," diye soğuk bir şekilde cevapladı. "Bu, onların yok olmasına yol açan

olaylarda zaten var olan güvensizliği daha da derinleştiriyor."

"Acaba," diye düşündü Theon, gümüş bakışlarını üzerinden ayırmadan. "Serafina'nın Achaz'la olan evliliğini reddedip Arius'a katıldığını öğrendiğinde ne yapacaksın?"

"Böyle bir küfürü nasıl söylersin?" diye öfkeyle bağırdı.

Ama Theon sadece gülümsedi. "Tanrılardan çok uzun zaman ayrı kaldık. Diğer alemler gelişip büyürken, Devram çürümeye terk edildi. Zamanın tüm teknolojisiyle, hizmet edecekleri Peri ve ölümlü armağanlarıyla onu güzel gösterdiler, ama bu asla onların mirasına bir armağan olmadı. Her zaman bir lanetti ve biz bu laneti zamanla çarpıttık."

"Yeter!" diye haykırdı Leydi Isleen, ellerini sandalyesinin kollarına vurarak. "Oylama istiyorum. Tessalyn Ausra'nın idama mahkûm edilmesini isteyenler, onaylarını dile getirsin."

Üç kadın sesi duyuldu: Serafina, Celeste ve Falein.

"Öneriniz reddedildi," dedi Rordan, sözleri güçlüydü.

"O zaman bir yolunu buluruz," diye alay etti. "Her zaman buluruz."

"İhanetin ve başarısızlığın bedelini hatırla Maya," diye cevapladı karanlık bir sesle, tehdit açıkça ortadaydı. "Arius ve Sargon Mirası bu oyunu daha önce de oynamış ve kaybetmişti."

Gülümsemesi, adamın sesi kadar keskindi. "Belki de karanlıkta doğan rüyaların kabusu dönüştüğünü hatırlamalısın."

Achaz Lord'un gözleri ona kısıldı. Theon'un gözleri önünde çatırdayan bu sadık ittifaka.

"Belki kısa bir ara vermek iyi olur," dedi Rordan uzun ve gergin bir anın ardından.

"Anlaştık," dedi Anala Hanım, hemen ayağa kalkıp odadan çıktı.

Theon da aynısını yaptı, ancak dışarı çıkıp cebinden telefonunu çıkardı. Luka'dan hâlâ bir cevap gelmemiştii,

ama zaten aradığı şey bu değildi.

Kişi listesini açıp bir ismin üzerine tıkladı ve gelen aramayı yanıtlamak için telefonunu kulağına götürdü.

"Ne, Aziz Orcas?" diye sert bir cevap geldi.

"Onu Pantheon'daki hücrelerde tutuyorlar. Bunların nerede olduğunu biliyor musun?"

Uzun bir sessizlik oldu, "Onlar merkezde."

"Kahretsin," diye mırıldandı Theon, saçlarını eliyle düzelterek. "Bizi Muhafız'dan geçirebilecek bir teknolojiye sahip değilsin, değil mi Kara Kalp?"

"Sorun Gardiyan'ı geçmek olmayacak," diye yanıtladı Tristyn. "Sorun, içinde bulunduğu hücre olacak. Birkaç güne ihtiyacım olacak."

"Birkaç günü yok," diye çıkıştı.

"Elimden geleni olabildiğince hızlı yapacağım. İki gün sonra öğlen vakti orada buluşalım. Daha erken yapabilirsem, sana haber veririm."

"Hayır," diye çıkıştı Theon. "Daha erken olmasını sağla, Kara Yürek. Gün batımında orada buluşalım."

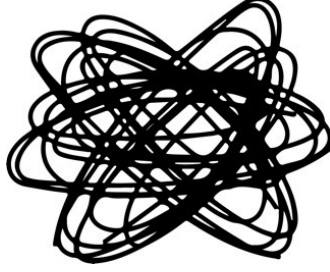
Telefonu erkeğe kapatınca, Theon bir küfür savurdu ve sokaktan geçen iki Peri'yi korkuttu. Köşeyi dönmek için neredeyse koşarak geldiler ve Theon ancak o zaman karanlığın etrafında dalgalandığını fark etti.

Saat.

Bu saçma duruşmayı ve sonucu günün geri kalanında ertelemesi gerekiyordu ve bunu nasıl yapacağını zaten biliyordu. Krallıklar arasında çatlaklar vardı. Kırılgan ittifaklar kopma noktasına gelmişti.

Bunların parçalanmasına ihtiyacı vardı.

LUKA



Theon: Bundan sonra tartışacağız, piç kurusu. Beni tek başıma buna gönderdiğine inanamıyorum. Bu sadece onunla ilgili değil ve sen de bunu biliyorsun. Kafanı kışından çıkar ve yapılması gerekeni yap.

Theon'dan gelen bir mesajı daha görmezden gelen Luka, telefonunu kapatıp cep alemine gönderdi. Yapmak üzere olduğu şeyle onu kaybetme riskini almak istemiyordu.

Siyah pantolon ve dar, uzun kollu siyah bir gömlek giymişti. Mağarasından Arius malikanesine doğru yola çıkmadan önce saçlarını toplamıştı. Merdivenlerden çıkıp koridordan aşağı inerken saçlarını toplamadı. Kendi odasını geçip doğruca misafir odalarına gitti. Kapıyı çalmaya bile zahmet etmedi.

Siyah ve turuncu alevler onu karşıladı, ama o da bundan şüphelenmişti, kendi kalkanı da yerindeydi. Tüm alevler söndüğünde, Eliza elinde güzel bir kılıçla orada dururken, Razik parlayan safir gözleriyle ona bakıyordu, göz bebekleri dikey yarıklara dönüşmüştü.

"Neyin var senin?" diye sordu Eliza kılıcını indirerek.

"Yardımaınıza ihtiyacım var," diye cevapladı Luka.

Kadın onu baştan aşağı süzdü. "Aptalca bir şey yapacakmışsın gibi görünüyorsun. Ya da tehlikeli. Ya da her ikisi birden."

"İkisi de," diye doğruladı.

Razik'e bakarak, "Ona yardım ediyoruz." dedi.

Razik, "Ne yaptığını bile bilmiyoruz" diye karşılık verdi.

"Umurumda değil. Sıkıldım Razik," dedi. "Haftalardır hiçbir şeyi bıçaklamadım."

"Scarlett'e benziyorsun," diye homurdandı erkek.

"Bu evden çıkmam gerek. Kitaplarda araştırma yapmaktan başka bir şey yapmam gerek."

"Sen kitapları seviyorsun."

"Ne demek istediğimi biliyorsun Raz," diye karşılık verdi.

"Buraya yardım etmek için gönderildik ve tek yapabildiğimiz gerçekleri atlatmak ve sonunda bir şeyler anladıklarında teorileri doğrulamak oldu. Bir şeyler yapmam gerek."

Luka bu hissi anlıyordu. Babasının hayatta olduğunu öğrendiği andan itibaren bir şeyler yapma ihtiyacı hissetmişti. Theon'un kitaplarını yağmalayarak Faven Sarayı hakkında bulabildiği her şeyi bulmuş ve orada geçirdiği son aylar hakkında hatırlayabildiği tüm detayları yazmaya koyulmuştu. Tessa, Tessa'nın hücrelerde olduğunu söylemişti ama Luka onlara hiç rastlamamıştı. Ancak Tessa'yı takip ediyordu. Tessa, kefaleti engelliyor olabilirdi ama Theon'un ona koyduğu Takip İşareti'ni engelleyemiyordu. Theon'un kitabından bir sayfa almış ve onu kullanarak nerede olduğunu her zaman bilmişti.

Orada geçirdiği ilk günlerden birinde, herkes onu ararken, koridorda onu nasıl bulduğunu anlatıyordu. Roan yanında, sanki birdenbire ortaya çıkmıştı, ama sonraki haftalarda onu daha yakından izledikçe, aynı yere birden fazla kez gitmişti. Orada uzun süreler geçirmişti.

O, benim için çok önemli bir şeye ulaşmamı sağlayan bir bağıdı. Kimse beni istemediğinde bana eşlik etti.

Bunlar onun sözleriydi ve her şey yerli yerine oturmuştu. Koridorun aşağısında bir çeşit zindana açılan bir giriş vardı. Tek yapmaları gereken onu bulmaktı.

Razik ve Eliza yatak odalarına çekilirken, her geçen dakika daha da sabırsızlanarak bekledi. Beklerken odalarında dolaştı. Hayatlarından çeşitli parçalar etrafa saçılmıştı. Gerçi tam olarak dağınık diyemiyordu. Oda, nadiren çıkan iki kişi için dikkat çekici derecede düzenliydi. Etrafta kalan eşyalar ona ait gibiydi. Burada tek bir hançer. Orada atılmış bir gömlek. Örgülerinin bağları küçük bir porselen kasede toplanmıştı. Luka saç tokaları için biblo kutularını tercih ederdi ama bu kase siyahtı ve ışığı üzerinden parlıyordu.

Yukarı kaydırarak saç tokalarını çıkardı ve daha sonra almak üzere bir cep alemine gönderdi.

Masaya doğru yürüyüp kitaplara ve notlara göz attı. Aceleyle karalanmış bazı kelimeleri okurken kaşları çatıldı. Kaderler ve bağlarla ilgili bir şey. Bir yaratılış bağı. Bu terim birkaç kez daire içine alınmıştı.

"Hazırız," diye duyurdu Eliza ve Luka dönüp onu siyah pantolon ve beyaz bir tunikle buldu. Kollarına, bacaklarına ve gövdesine deri zırh gibi görünen bir şey bağlamıştı ve her yere sayısız silah yerleştirilmişti... her yere. Saçları örgülüydü ve kılıcının kabzası omzunun üzerinden görünüyordu. Razik, siyah pantolon ve botların yanı sıra bol siyah bir tunik giymişti.

"Üzerindeki dar kıyafetlere bakılırsa, kanatlarını değiştirmen veya çağırman gerekmeyeceğini mi düşünüyorsun?" diye sordu erkek, sinirli bir sesle.

Luka omuz silkti. "Bunu yaparsam kolayca yırtılır."

"İsraf," diye alay etti Razik.

"Eğer senin üstüne kan bulaşırsa sana yeni kıyafetler alırım," diye karşılık verdi.

Kardeşinden bir homurtu yükseldi, dudağı kıvrıldı ama Eliza neredeyse ayak parmaklarının ucunda zıplayarak aralarına girdi. "İkiniz sonra kavga edebilirsiniz. Şimdi,

hadi gidelim-" Duraksadı, kaşlarını çattı. "Sanırım bize biraz bilgi vermelisin."

"Faven zindanlarında tutulan birini kurtaracağız," diye cevapladı Luka.

"Kurtarma görevi. Harika. Hadi gidelim," dedi Eliza, Luka'nın elini tutarken aynı anda parmaklarını Razik'in parmaklarıyla kenetledi.

Luka, daha fazla soru sormalarına izin vermeyip onları tam da ihtiyaç duyduğu salona götürdü. Burada kaldığı için koğuşlar onu tanıyabilirdi. Ancak bu ikisi sorun yaratabilirdi. Salonlarda dolaşmak pek akıllıca bir seçenek gibi görünmediğinden, Tessa'nın her zaman çıktığı salonda karar kıldı.

"Burada bir yerlerde gizli bir giriş var," dedi, duvarları incelerken. "Onu bulmalıyız."

"Gizli olduğundan emin misin?" diye sordu Razik.

Duraksadı, omzunun üzerinden baktı. "Sanırım hayır. Neden?"

"Bütün bu kapıları kontrol ettin mi?" dedi, bunun yerine koridoru işaret ederek.

Depo olduğunu tahmin ettiği birkaç küçük kapı vardı. Eğer burası mahkumların tutulduğu bir yerin girişiye, orada gardiyanların olması gerektiğini düşünürdü.

Veya koğuşlar.

Korumalar olsaydı muhafızlara ihtiyaç duymazlardı ve Tessa, kimliği sayesinde onları atlatmada zorluk çekmezdi. Tanrıların doğrudan soyundan gelmesi, korumaları her zaman sorunsuz bir şekilde geçebilmesini açıklıyordu. Korumalar, onun gibi varlıkları tespit etmek için tasarlanmamıştı. Ancak, Miras ve Perileri algılamak için tasarlanmışlardı.

Razik, koridorun aşağısındaki bir kapıyı açarken pek etkilenmemiş bir şekilde, "Açıkça ortada olanı gözden geçiriyorsun," dedi.

Luka yaklaşırken Eliza eşinin yanına gelerek, "Koğuşlar konusunda ne yapacağız?" diye sordu.

Kapının ötesinde aşağıya doğru inen bir merdiven vardı, duvarlarda Achaz büyüsunün ışığıyla aydınlatılan aplikler vardı.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Luka.

"Koğuşlar için bir planın yok mu?" diye sordu Razik. "Bunu hiç planladın mı?"

"Ne bulacağımızı bilmediğim için plan yapmak biraz zordu," diye karşılık verdi.

"Bu kişiyi buradan çıkaramıyorsak kurtarmanın ne faydası var? Dahası, onları hücreden nasıl çıkarmayı düşünüyorsunuz? Sanırım onları hapiste tutmaktan daha fazlası var."

"Haklısın."

Üçü de silahlarını çekerek döndüler ve Cienna'nın orada durduğunu gördüler. Yaklaşırken, giydiği giysinin gizli cebine elini sokup üç şişe çıkardı.

"İçin," diye emretti ve her birine birer tane uzattı.

Luka, Cadı'ya soru sormadı ve şişenin içindekileri tek dikişte içti, ancak Razik ve Eliza şişeleri ışığa tutarak sıvıyı incelediler.

"Ne oldu?" diye sordu Eliza.

"Koğuşlardan geçmeni sağlayacak bir iksir. En fazla bir saat dayanır. Hızlı olmalıyız," diye açıkladı Cienna.

"Biz mi?" diye sordu Luka.

"Bunun onlarca yıldır birçok farklı şekilde gerçekleştiğini gördüm. Başarılı olduğun tek zamanlar, sana yardım etmek için yanımda olduğum zamanlar," diye cevapladı, yanlarından geçip kapıdan içeri girerken.

Merdivenlerden inerken beklemedi ve Luka, kardeşine bir bakış atarak onu takip etti. Bir an sonra arkasından gelen ayak seslerini duydu ve birkaç dakika içinde merdivenlerin dibine ulaştılar. Duvarlar camlarla kaplıydı ve Luka bir camın içine baktığında hücrenin boş olduğunu gördü. Elini uzatıp avucunu pürüzsüz yüzeye bastırdı, sonra da varlığına ışık çaktığında bir küfür savurarak geri çekti.

"Ne oluyor?" diye mırıldandı, acıyı savuşturmak için elini sıkarken. Sonra yan hücrede kimin olduğunu görünce hareketsiz kaldı.

Valter.

Ela gözler ona odaklandı ve Tanrı sendeleyerek ayağa kalktı, camın hemen önünde durdu. Berbat görünüyordu... Keten pantolon ve üst, ne kadar kilo verdiğini gözler önüne seriyordu. Bileklerinde onu büyüünden uzak tutan bantlar vardı. Hücresinde sadece bir karyola ve işemek için bir kova vardı. Saçları uzundu ve gür bir sakal çıkmıştı.

"Artık zamanı geldi," diye hırladı Valter, kullanılmamaktan sesi kısılmıştı. "Eviana'yı getirdin mi?"

Luka ne diyeceğini bilemedi. Onu orada görmek gerçeküstüydü. Uzun zamandır varoluşunun belası. Seçtiği kardeşlerinin işkencecisi. Onu defalarca can almaya zorlayan adam.

Keşke Theon ve Axel bu ana tanıklık etselerdi.

"Luka!" diye çıkıştı. "Beni yakala..."

Ancak Razik ve Eliza yanına gelince sustu, ardından Cienna ortaya çıkınca küfür etmeye başladı.

"Seni hain kaltak," diye hırıltılı bir sesle konuştu. "Görüyorum ki vekil Lord olarak ölüm emrini iptal etmiş."

"Biliyor muydun?" diye sordu Luka, ama bir yanı cevabı zaten biliyordu. Babasını Rordan'a teslim etmek, erkeğin kesinlikle yapacağı bir şeydi. Luka'yı tamamen ona ve hayırseverliğine bağımlı hale getirmek. Onu evinde, yanında bir yer için minnettar olmaya zorlamak.

Valter, adamın ne istediğini açıkça anlamıştı; dudağı tiksintiyle kıvrıldı. "Sana her şeyi verdim."

Luka yavaşça başını salladı. "Acı ve pişmanlık da dahil."

Erkek, bakışlarını bir kez daha Razik'in üzerinde gezdirerek "Bu kim?" diye bağırdı.

"Seni ilgilendirmez," diye cevap verdi.

"Beni serbest bırakacak mısın?" diye sordu, avuçlarını tekrar cama vuracak gibiydi.

"Elbette," dedi Luka. "Yaklaşık yirmi beş yıl içinde."

Adamın arkasından küfürler savururken sırtını döndü. Koridorda attığı her adımda kalbi daha hızlı atıyordu. Sonra göğsü sıkıştı ve Luka onu görünce bir an nefes almayı unuttu. Zincir yoktu. Sadece boğazında beyaz taştan bir tasma vardı. Hareket edecek kadar yer yoktu. Valter'le aynı kolaylıklar sağlanmıştı ve Luka'nın tek düşünebildiği yirmi beş yıldır.

Babası yirmi beş yıldır buradaydı ve o bilmiyordu.

Razik ve Eliza'yı yanında hissedebiliyordu ama onlara bakamıyordu. Kardeşinin durumu anlayıp anlamadığını bilmiyordu. Gözlerini babasından ayıramıyordu.

Erkeğin gözleri kocaman açılmış, Razik'le arasında mekik dokuyordu. Ağzını açtı, sonra kapattı, sanki kelimeleri bulamıyormuş gibi.

Sonra Cienna diğer yanında belirdi ve babasının bakışları ona kaydı.

"Cienna Blackheart," dedi, yüzünde rahatlamaya benzer bir ifade belirdi.

"Xan Mors," diye karşılık verdi aynı şekilde.

"Nihayet zamanı geldi," dedi babası ve Luka gözyaşlarının parıldadığına yemin edebilirdi.

Cienna başını salladı. "Eğer onu ikna edebilirsen."

Xan'ın gözleri fal taşı gibi açıldı ve bakışları Luka'yı atlayıp Razik'e kaydı. "O mu?"

"Burada neler oluyor?" diye sordu Luka. "Çok kısıtlı bir zamanımız var."

"Seninle ve Tessa ile buraya geldiğimde bir kehanet vardı," diye cevapladı babası, ama gözleri hâlâ Razik'e dikilmişti. "Bir oğul gerçeği öğrendiğinde, bir yaratılış başlardı. Hapisliğim o zaman sona ererdi. Ben hep senin hâlâ hayatta olduğumu öğrendiğin zaman olduğunu varsaydım, o zaman değil..."

Razik'e bakarak sustu ve Luka, kıskançlık hissiyle kıpırdandı. Gerçeği öğrenen oydu. Bütün bunları planlayan oydu. Onu buradan çıkarmaya gelen oydu ve babasının

yapabildiği tek şey Razik'e bakmaktı. İkisiyle de hiçbir ilgisi olmayan oydu.

"Onu nasıl çıkaracağız?" diye sordu Luka, ondan uzaklaşıp Cienna'ya dönerek.

"Burada güçlü büyüler var ve boğazındaki taş onun sadece büyüüne erişmesini değil, aynı zamanda dönüşmesini de engelliyor," diye cevapladı.

İçini bir dehşet kapladı. "Yirmi beş yıldır büyüüne veya başka bir forma erişemiyor mu?"

Cienna cevap vermedi. Bunun yerine, "Zamanınız akıp gidiyor," dedi.

"Peki ne yapmamız gerekiyor?" diye tekrar sordu.

"Ejderha ateşi, var olan en güçlü armağanlardan biridir," dedi. "Ama Achaz bunu biliyor. Buradaki büyüler, Arius ve Sargon'un tüm armağanlarına -ejderha ateşi, yıldız ateşi ve diğerleri- dayanacak şekilde tasarlandı."

"Bu işe yaramıyor," diye dişlerini sıktı Luka.

"Daha fazlasına ihtiyacı var. Devram'da tanınmayan bir şeye ihtiyacı var."

"Tükür şunu," diye homurdandı Razik, parlayan gözleri Xan'ın bakışlarına dikilmişti.

"Raz-" diye denedi Eliza.

Ama adam aniden dönüp Luka'ya baktı. "Beni tek kelime etmeden buraya getirmenin sebebi bu muydu? Onu kurtarmak için beni kullanmak için mi?"

"Yardıma ihtiyacım olacağını biliyordum," diye itiraf etti Luka. "İlişkimizi öğrendiğinden beri benimle hiçbir şey yapmak istemedin ve onun için de aynı şeyin geçerli olacağını varsaydım. Ama bunu nasıl başaracağımızı biliyor muydum? Hayır. İyi okumuş ve birçok alanda bilgili olduğunu biliyor muyum? Evet. Ve nihayetinde seni bana katılmaya davet etmemin sebebi de buydu."

"Eminim öyledir," diye alay etti erkek.

"Siktir git Razik," dedi Luka, sonunda dayanamayıp. "Seninle niyetleri tartışacak vaktim yok. Ya yardım et ya da git, ben de kendi başıma çözerim."

"Ya da onun yanındaki hücrede son bulursun."

"Sanki bunu yapsam zerre umurunda olmazdı."

"Razik," dedi Eliza, dikkatini tekrar üzerine çekerek. "Burada yardım ediyor olman, başka bir şey yapman gerektiği anlamına gelmiyor. Kimse senden başka bir şey beklemiyor, bekliyor olsalar bile, burada yardım ediyor musun? Hepsi bu. Başka bir şey sunmuyorsun."

Adam çenesini sıktı ve Luka onun bir nöbet geçirdiğini anladı.

"Bundan sonra isterseniz gidebiliriz," diye ekledi. "Kalmak zorunda değiliz."

Razik hiçbir şey söylemedi ama Eliza diğerlerine döndüğünde aralarındaki bağı açıkça ifade ettiler. "Nasıl yardımcı olabiliriz?"

"Sen onun musun?" diye sordu Xan, herkesin dikkatini tekrar üzerine çekerek.

"Evet," diye hemen cevap verdi.

"Seçtiği kaçınılmaz mı?"

Eliza kaşlarını çattı. "Onun kaynağı olup olmadığını soruyorsan, cevabım evet. İkiz alevi olup olmadığını soruyorsan, cevabım da evet."

"Ben bunu sormadım ama teyit yeterli olacaktır" diye cevap verdi.

"Biri bize ne yapacağımızı söylesin artık," diye hırladı Razik.

"Yeteneklerinizi birleştirebilirsiniz," diye yanıtladı Xan. "Kaynak olarak değil, ama—"

"İkiz alevler," diye bitirdi Eliza. Razik'e baktı. "Scarlett ve Sorin bunu sürekli yapıyorlar."

"Aynı şey değil" diye savundu.

"Nasıl olmaz?"

"İkimizin de alevleri var. Sadece farklılar."

"Öyleyse onları birleştirip daha güçlü hale getiririz," diye yanıtladı. "Ya da büyümü kendi büyüne katar, hepsini ejderha ateşine çevirirsin."

"Şu anda dakikalarımız kaldı. Sargon aşkına, bir şeyler yapın," diye araya girdi Luka.

Ve öyle de yaptılar.

Siyah alevler, kırmızı, turuncu ve en sıcak mavi alevlerle aynı anda belirdi. Birbirlerine dolandılar, kıvrılıp büküldüler ve sonunda ortasından bir şey fırladı. İnsan bir ejderha beklerdi, ama değildi. Gözleri ateş mavisi, kanatları ve kuyruğu turuncu ve kırmızı uçlara sahip, dev bir karanlık alev kuşuydu.

Razik, kuş tiz bir çığlık atıp üzerlerinden uçarken, Eliza'yı beline dolayarak geri çekti. Luka eğildi ve ensesinden aşağı doğru yayılan sıcaklığı hissetti.

"Bu ne?" diye bağırdı.

Cienna dimdik ayakta, alevli kuşu izliyordu. "Karanlık bir anka kuşu," diye yanıtladı. "Anala anka kuşlarını severdi. İlginç olan, büyülerinin bu şekilde oluşmasıydı."

"Evet. İlginç," diye mırıldandı Luka. Bu hiç de ilginç değildi. Onların varlığını ilan edecekti.

Kuş, görünüşte hiçbir amaç gütmekten tekrar daireler çizdi.

"Şu lanet şeyi kontrol et!" diye bağırdı Razik'e.

Kardeşi, parlayan gözlerle bakışlarını yakaladı ve büyüye odaklanmadan önce ona orta parmak gösterdi. Eliza da aynısını yaptı, ama kaba bir hareket yapmadı. Luka ne yaptıklarını bilmiyordu ama kuş dalışa geçmeden önce keskin bir dönüş yaptı. Hücrenin camına çarpmadan önce bir saniyeliğine yukarı çekildi, kanadı camın uzunluğuna değdi. Luka, camın çatlayıp kırmızı ve turuncu örümcek ağları oluşturmasını izledi. Sonra pencere patlarken kendini Cienna'nın önüne attı.

Kendi alevleri fışkırdı, etrafa yağın cam parçalarını yakıp kül ederken onu ve Cadı'yı sardı. Luka, düşen küllerin arasından baktı ve sonra küfretti. Alevler sadece Xan'ın hücresinin önündeki camı değil, buradaki tüm hücreleri yakıp kül etmişti.

Luka, yanmamış cam parçaları çizmelerinin altında çatırdarken babasının hücreesine doğru koştu. Babası da kurtulamamıştı; kesikler ve yanıklar tenini ve kıyafetlerini parçalıyordu. Luka, o tasmayı çıkardıklarında iyileşeceğini hatırlayarak yüzünü buruşturdu. Bunu nasıl başaracaklarını bilmiyordu. Ancak şu anda tek düşündüğü, duvara bağlı zinciri kesmektir. Buradan çıkıp güvende olduklarında kelepçeyi çıkarabilirlerdi.

"Zincirler mi?" diye sordu, babasına bakmaktan kaçınarak gümüş halkaları inceledi.

"Aynı değil ama ejderha ateşi işe yaramaz," diye cevapladı Xan.

Luka başını salladı ve Razik ile Eliza'nın yaklaşabilmesi için kenara çekilirken kendini bir kez daha işe yaramaz hissetti.

"Sen yap mai dragocen," dedi Razik, sağlıklı bir mesafede durarak, ama ona küçük bir kara alev sarmalı gönderdi. Kendi büyüsünü etrafına doladı, sadece çok az miktarda ürettikten sonra, birleşik büyülerini zincire dikkatlice doladı. Zincir kıvılcımlandı, parıldayan turuncuya, sonra kırmızıya, sonra da maviye döndü ve sonra parçalandı.

Razik kıpırdamadı ama Luka kıpırdadı ve babasını ayağa kaldırmak için elini uzattı. Eli ön koluna dolandı, dokunuşu bir ejderha için fazlasıyla soğuktu. Sanki asırlardır ayağa kalkmamış gibi sendeledi. Belki de kalkmamıştı. Ama yakın zamanda banyo yapmıştı ve kıyafetleri eskimiş görünmüyordu. Nispeten yeni görünüyorlardı ve Valter'da bulacağından emin olduğu bir koku yoktu.

Bok.

Valter.

Hücresi de açık olurdu.

"Durumu iyi mi?" diye sordu Luka, bakışlarını koridora doğru kaydırarak.

"Evet," diye yanıtladı babası. "Ama biraz yavaş olacağım. Özür dilerim."

Başını çevirip ona baktı. "Sakın özür dileme."

Cevap verenin gülümsemesi sertti. "Sanırım özür dilemem gereken çok şey var Luka. Senden ve kardeşinden."

"Zamanımız doldu," dedi Cienna. Luka nereden bulunduğunu bilmiyordu ama Cadı elinde bir bıçak tutuyor, kabzasını çeviriyordu.

"Buradan seyahat ederek çıkamayız," dedi Razik. "Sadece denedim."

"Yani ana koridora geri dönmemiz gerekiyor," diye cevapladı Luka, babasının beline kolunu dolayarak ağırlığının bir kısmını hafifletti.

Razik'in gözleri onları süzdü ama yardım teklif etmedi. Eğer öyle yapacaksa, onları güvenli bir şekilde çıkarma sorumluluğunu üstlenmesi gerekecekti.

"Ya babamıza yardım et ya da yolu göster," dedi Luka. "Ama arkadaşlığa hazır ol."

Razik'in gülümsemesi keskindi. "Eliza kan dökmek için can atıyordu."

"Hayır," diye alay etti, ama kılıcını çekerken gözlerindeki heyecan belli oluyordu.

"Bunu nereden aldın?" diye sordu Xan, gözleri kocaman açılmış ve kılıcına dikilmiş bir şekilde.

Razik'e sırtıttı. "Ejderhadan daha hızlıydım ve kazandım."

"Birkaç saniye içinde," diye hırladı.

"Hala benim," diye karşılık verdi.

"Önümüzdeki birkaç dakika içinde daha fazla gardiyanı alt edersem, bunu bir sonraki dövüşte kullanabilirim," dedi Razik, yanından ağır ağır geçip büyüünden bir bıçak çekerek.

"Anlaştık," diye hevesle cevap verdi ve yanından hızla geçti.

Luka, etkileşim karşısında biraz şaşkın bir şekilde izliyordu, ancak ayak sesleri ona muhafızların neredeyse geldiğini söylüyordu. Kardeşinin ilişkisini daha sonra düşünmesi gerekecekti.

Babası yanılmamıştı. Yavaş hareket ediyordu ve Luka onu sürüklediğini hissediyordu. Cienna da diğer tarafında ona ayak uyduruyordu. Xan'ın bunca zamandır burada olduğunu bildiğinden şüphe etmemişti. O da tek kelime etmemişti ama ihanet Tessa'ya bu kadar vurmamıştı. Cienna'dan böyle bir şey bekliyordu. Cienna her zaman bilmece gibi konuşurdu. Bildiği kadarıyla, ipuçları vermişti ve Luka bunları asla anlamamıştı. Peki ya Tessa?

Geçtiğimiz aylardan sonra mı? Güvenin yavaş yavaş inşa edilmesinden ve duvarların yıkılmasından sonra mı? Sonunda pes edip alışılmadık bir şeyin parçası olduğunu kabul ettikten ama umursamadıktan sonra, çünkü bu onu hâlâ elde edebileceği anlamına mı geliyor? Tüm bunlardan sonra, tek kelime etmemesi mi?

"İki sayı öndeyim," dedi Eliza'nın sesi.

"Bir," diye homurdandı Razik, alevlerle kaplı kılıcı bir nöbetçinin karnına saplanırken. Ejderha ateşi yayıldı ve Miras'ı küle çevirdi.

"Luka!"

Nefes nefese gelen hırıltıyı duyunca durakladı ve Valter'e döndü.

"Beni de yanına alacaksın," dedi Tanrı aksayarak ilerlerken. Ve evet. Kesinlikle kokuyordu.

Luka, babasını da yanına alarak geri çekildi. "Bana yalan söyledin. Yıllardır. Şu anda ölümünü aceleye getirmedeğim için şanslısın."

"Sanki senin için yaptıklarımın sonra buna cesaret edebilirmişsin gibi," diye alay etti Lord, ela gözleri Xan'a dikilerek. "Hepimiz Devram'ın iyiliği için fedakarlıklarda bulunduk. Öyle değil mi Xan?"

"Onunla konuşma," diye hırladı Luka.

"Bir seçim yap genç savaş ağası," diye uyardı Cienna. "İntikam için kalırsan, çabuk olsan bile buradan çıkamayabiliriz."

"Ne kadar istesem de, onun ölümünü ben üstlenemem," diye yanıtladı Luka. "Kardeşlerime bana yaptığından çok

daha fazla haksızlık etti."

"Hâlâ aklı başında olduğunu görmek güzel," dedi Valter, aptalca bir hareketle gömleğini düzeltmeye çalışarak. "Hadi gidelim."

"Seni yanımda götüreceğimi hiç söylemedim," diye ciddi bir tavırla karşılık verdi Luka. "Seni burada bırakacağım ki Rordan bulsun."

"Bunu yapamazsın—"

Ama Luka ona sırtını döndüğünde, Valter'den bir küfür yükselirken, bir alev duvarı yükseldi. Onu öldürebilirdi. Belki de öldürmeliydi. Ama Tessa onu bir sebepten dolayı hayatta bırakmıştı.

Onun her zaman kendine göre sebepleri vardı.

Şu anda onu düşünemezdi. Şu anda, odak noktası babasında olmalıydı; bu yüzden koridorda ilerlediler, Razik ve Eliza yollarına çıkan tüm muhafızları indirdiler. Eliza bir alev hortumu gibiydi, kızıl-altın örgüsü her isabetli dönüş ve vuruşta uçuşuyordu. Bir hançeri fırlatıp ardından dönüp kılıcını bir başkasına sapladığı için yetenekli olduğuna şüphe yoktu. Razik, sanki onun ayakta kalacağına güveniyormuş gibi neredeyse tembelce onu takip etti. Aksine, ikisi arasındaki sadist rekabeti sürdürürken bir yandan da onun eğlenmesine izin veriyor gibiydi.

Kader onların tarafında olmalıydı çünkü koridora ulaştılar, herkes eşiği geçtikleri anda dışarı çıktı. Luka babasının kanepeye inmesine yardım etti, adam inliyordu.

"On yıllardır kışımın altında yastık yoktu," diye iç çekti Xan, kumaşın içine gömülürken.

Luka kıkırdamasını tutamadı. "Neye ihtiyacın var? Yiyecek mi? Su mu? Tasmayı çıkarana kadar kesikler ve yanıklar için bir şey mi?"

"İçki," dedi Xan. "Valter çok iyi."

Luka başını sallayıp sadece onu almak için ayrıldı ve geri döndüğünde, Razik ve Eliza odanın diğer tarafında hararetli bir sohbete dalmışlardı. Beyaz üstünün üzerine sıçrayan

kan, siyah kıyafetleriyle bütünleşmişti. Kılıcını hâlâ elinde tutuyor, çılgınca hareketler yapıyordu.

"Tartışırken onu kaldır," diye mırıldandı Razik, bıçağa bakarak.

Kılıcını kınına koymadan önce ona kuru bir bakış attı.

"Hepimize bardak getirdim," dedi Luka, şişeyi ve shot bardaklarını havaya kaldırarak.

"Gördün mü? Şimdi alkol alacağız," dedi Eliza, Luka'ya doğru işaret ederek.

"Odalarımızda alkol var, mai dragocen," diye dişlerini gıcırdattı.

"Dragocenin mi?" dedi Xan, Luka ona bir bardak uzatıp kehribar renkli sıvıyı içine döktüğünde, başını sertçe sallayarak teşekkür etti. Babası, taş tasmayı fazla bozmamaya dikkat ederek bardağı bir dikişte içti ve hemen yeniden doldurulması için bardağı uzattı. "Kanıtlama ritüelini tamamladın mı?"

Razik'in çenesi tekrar kasıldı, sert bakışları üzerlerinde gezindi.

"Dragocen bizim dünyamızdan gelen bir kelime," diye tekrar denedi Xan.

"Farkındayım," diye homurdandı Razik.

"Ve bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

Razik açıkça gücenmiş görünüyordu. "Evet, senin sayende hayır."

Eliza, "Razik'in demek istediği şu ki, Denemeleri henüz tamamlamadık." diye söze girdi.

Ama Xan başını iki yana salladı. "Tanrılar ve Kaderler tarafından ikiz alev bağına sahip olmanla kutsanmışsın, ama bu aynı şey değil."

"Ne demek istiyorsun?" diye sordu Eliza, Razik'in elini uzatıp onu durdurana kadar birkaç adım daha yaklaşarak.

"Dragocen ne demek?" diye sordu Luka.

"Başlangıçtan beri var olan kadim bir dil," diye yanıtladı Razik, sesi saf bir kibirle. "Ejderhalar hazine biriktirir. En

değerlileri dragocen'dir. Mai bir sahiplenmedir. Benim en değerli hazinemdir."

Luka, ikinci kadeh içkisini yudumlayan babasına baktı. "Bu doğru, ama bundan daha fazlası var."

"Elbette bizi aydınlatın," dedi Razik ağır ağır.

Xan'ın dudakları, sanki bir sırıtmayla mücadele ediyormuş gibi seğirdi. Oğlunun bilgi sevgisini çoktan fark etmiş ve onu bir sohbete çekmek için kullanıyordu.

Luka sonunda kendi içkisini doldurup bir sandalyeye oturdu. Hâlâ babasıyla içki içtiğine inanamıyordu.

"Dragocen kadim bir dilden geliyor, ama Kaos Varlıklarıyla ortaya çıkan bir bağ ifade ediyor," diye yanıtladı. "Bu, tanrıların çocuklarına ve büyülerini dolduran Perilere bir hediye olarak yarattıkları ikiz alevin modellendiği bağdır."

"Modellenmiş," diye tekrarladı Eliza, Razik'in tutuşundan sıyrılarak.

Xan başını salladı. "Seninle tanışma fırsatım olmadı."

"Gerek yok," diye çıkıştı Razik.

İçini çekti. "Eliza. Benim adım Eliza."

Xan'ın gülümsemesi sıcaktı. "Razik'le etkileşimlerinizi sadece bir saat kadar izledim, ama onun için kaçınılmaz olduğunuzu söyleyebilirim."

"Bunu ikinci kez söylüyorsun," dedi Luka.

"Özünde, bu bir ejderha bağıdır," diye açıkladı Xan. "Kaçınılmaz bir bağ."

Eliza kaskatı kesildi. "Zorla bağlanmaktan mı bahsediyorsun?"

"Hayır," dedi Xan. "Bir bağ her zaman reddedilebilir. Ama kanıtlama ritüeli yapıp kabul edilirse, kaçınılmaz hale gelir."

"İspat ritüeli nedir?" diye sordu.

"Oğlumun senin için büyük fedakarlıklar yaptığını varsayıyorum," dedi Xan, sesi yumuşayarak. "Belki de neredeyse ölüyordu? Seni her şeyden çok önemseydiğini kanıtlıyor mu?"

Eliza yutkundu ve omzunun üzerinden Razik'e baktı.

İhtiyaç duyulan tek cevap buydu.

"İkiz alev Denemelerini tamamlayacaksın," dedi Xan. "Ama sen onun ejderhasısın. Tanrılar tarafından yaratılmamış veya Kaderler tarafından tasarlanmamış, yıldızlardan ve kaostan doğan bir bağ. İnkâr edilemeyecek bir çekim mi? İkinizin de en çok ihtiyaç duyduğu anda ortaya çıkan bir çekim mi? Haklı mıyım?"

Eliza ayağa kalktı, ellerini kollarının içine sokup uçlarını kıvırdı. Razik hiçbir şey söylemedi, babasına soğuk bir şekilde baktı.

"Biz bunun sadece ikiz alev bağı olduğunu düşünmüştük," dedi Eliza sessizce ve ancak o konuştuğunda Razik bakışlarını ondan ayırdı.

Öne doğru bir adım attı, kolunu onun beline doladı ve onu göğsüne çekti. "Hiçbir şeyi değiştirmiyor."

"Bunu amaçlamamıştım," diye yanıtladı Xan. "Sadece doğru düzgün anlamanı istemiştim." Sonra safir gözleri Luka'ya kayd. "İkiniz de."

"Eğer bu tüm Kaos varlıklarının bir bağıysa, neden buna dragocen deniyor?" diye sordu Razik.

"Ejderhalar buna böyle der. Kaos Varlıklarının her biri buna farklı bir ad verir, tıpkı her varlığın ona farklı şekilde adapte olması gibi. Ejderhalar takıntılı bir şekilde korumacı olurlar, seçtiklerini hazine olarak korurlar. Ama sonunda aynı şey olur. Seçilmiş kaçınılmazdır."

"Bu bir çelişki" dedi Eliza.

"İşte bu, canım, Kaos'tur," diye cevapladı Xan.

"Gitmeliyim," dedi Cienna odaya geri dönerken. Luka nereye gittiğini bilmiyordu. Onun burada olduğunu bile unutmuştu. "Valter serbest olduğuna göre, hareketlerime dikkat etmeliyim."

Siktir. Bunu unutmuştu.

"Vaktimiz var," dedi Luka. "İlk hamlesi Eviana'yı bulmak olacak. Eviana Faven'da kilitli. Onsuz gitmeyecek."

"Ama öyle değil," dedi Eliza.

Luka'nın kaşları çatıldı. "Evet, öyle. Tessa onu sık sık orada ziyaret ederdi."

"Kilitli ama orada değil," diye yanıtladı Eliza.

Razik, "Bu evin altındaki hücrelerde," diye ekledi.

"Ne?" diye sordu Luka ayağa fırlayarak. "Bu bağ onu doğruca buraya götürecekt."

"Engelledik," dedi Eliza hemen. "Bir İşaretle. Onu takip edemeyecek. Bu konuda deneyimimiz var."

"Onu ne yapacağız?"

Razik omuz silkti. "Tessa'ya sor. Onu kurtarmak için Lange ve Corbin'i gönderdi."

Tessa'ya sor.

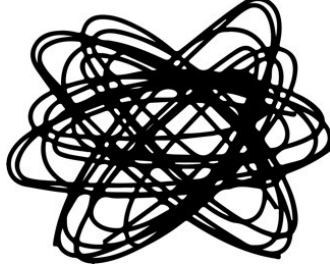
Sanki çok basit bir işmiş gibi.

Seçilmiş bir kaçınılmaz.

Eliza haklıydı. Bu bir çelişkiydi.

Peki ya artık onu seçmek istemezse?

EVIANA



Başını duvara yaslayan Eviana, mutlak sessizliğin tadını çıkardı. Çevrede değil. Hayır, Ford'un cep telefonunda ayaklarını sürüdüğünü duyabiliyordu. İlk gün onunla konuşmaya çalışmış ama onu defalarca görmezden gelince sonunda vazgeçmişti. Üstlerindeki ayak sesleri yer yer boğuk bir gümbürtüye dönüşüyordu ve borulardaki su sesi sürekli bir ninni gibiydi. Peki ya kafasının içi? Orası huzur verici bir sessizlikti.

Yine de merdivenlerden gelen ayak seslerini duyunca gözleri açıldı. Anlayabildiği kadarıyla Theon tüm personeli temizlemişti. Gerçekten akıllıcaydı. Hepsi Valter'e sadıktı ve her türlü hareketi ona bildiriyorlardı. Sevgili Pen ve Caris bile çeşitli zamanlarda Theon ve Axel'e ihanet etmişti. Arius Lord'u reddetmek asla mümkün değildi. Bu, Ford'un neden burada olduğunu ve diğer herkesin muhtemelen farklı görevlere atandığını açıklıyordu. Yiyecekler çeşitli zamanlarda dağıtılıyordu, ancak Faven'daki gibi düzenli bir program değildi.

Hücresinin önünde belirenlerin Lange ve Corbin ya da Razik ve Eliza olmadığını görünce hâlâ biraz şaşırıyordu. Onun yerine, Luka Mors'un safir gözlerine bakıyordu.

"Bana İşareti göster," dedi sertçe, beklerken kollarını kavuşturarak.

Tek kelime etmeden gömleğinin yakasını yana doğru çekti ve Mark'ın onu engelleyen şeyi görebilmesi için çevirdi. Tekrar dönüp Mark'ın bakışlarına karşılık verdiğinde, "Neden aldın?" diye sordu.

Başını eğdi. "Sanırım sadakatini Valter yerine Theon'a adamanla aynı sebepten."

"Ama sen onlarca yıldır onun Kaynağısın."

"Yıllar boyunca tatsız şeyler yapmaya zorlanmadınız mı? Yoksa kendi isteğinizle mi can aldınız ve acı çektirdiniz?" diye karşılık verdi.

Birkaç dakika sessiz kaldıktan sonra, "Size güvenemeyiz." dedi.

"O zaman yapma."

"Bu pek yardımcı olmuyor," diye alay etti.

Hiçbir şey söylemedi. Sadece ona baktı ve ne yapacağını bekledi.

Sonunda cebinden bir anahtar çıkarıp kilide soktu ve avucunu kapıya dayadı. Sihirli imzasını tanıyınca kapı açıldı. Anahtarı kenara kaydırıp ona kendisini takip etmesini işaret etti. Birkaç gündür buradaydı ve bunun banyo yapmasına izin verilmesiyle ilgili olduğunu düşündü. Yemek odasına götürüldüğünde merakı daha da arttı.

"Otur," dedi Luka ve kendi koltuklarından birine gömüldü.

Eviana odayı tarayıp herkesi inceledi. Xan'ı masada bulduğunda şaşkınlığını gizlemek için çaba sarf etti. Onu görmeyeli epey zaman olmuştu. Elbette Valter'in ona ihanet ettiğini biliyordu. Her şeyin planlanmasına yardım etmişti, bu yüzden ilginç bir gelişmeydi. Hâlâ boynunda, onu büyüsünden ve dönüşmekten koruyan tasmayı takıyordu ve Xan'ı nasıl çıkaracaklarını merak ediyordu.

"Onunla gerçekten iletişim kuramıyor musun?" diye sordu Luka.

Ellerini kucağında kavuşturarak, "Cevabımı her iki şekilde de kabul edecek misin?" diye sordu.

Bakışları buz gibiydi ama cevap vermedi.

"Sana zaten söylemiştim," diye araya girdi Eliza. "Bu Mark konusunda deneyimimiz var. Çalışmayı durdurmasının tek yolu, gücünün tamamen tükenmesine izin vermek."

"Onu Faven'da gördün mü?" diye sordu Luka.

"Hayır," diye cevapladı, dikkati artık pencereden dışarıya odaklanmıştı. Güneş batıyordu, ama bulutların arasından pek göremiyordu. Ama yeni bir hayat kendini göstermeye başlıyordu. Ağaçlarda küçük tomurcuklar ve bahçede yeşilin parıltıları. Bu, büyüünün saklı olduğu yerde vızıldamasına neden oluyordu.

"Ama onunla konuşabilir misin?" diye üsteledi.

"Evet."

"Ve?"

Sonunda bakışlarını tekrar Xan'a çevirdi. "Bağ kopmuş olabilir ama yine de sırlarını söyleyemem. Görünüşe göre sen sırlarını kendin ortaya çıkarabilecek kapasitedesin," diye ekledi, gözleri Xan'a kaydı.

"Merhaba Eviana," dedi erkek soğuk bir şekilde.

Cevap verme zahmetine girmede.

Luka, dirseğini masaya dayayarak işaret parmağıyla şakağını ovuşturdu. "Artık özgür olduğuna göre, önce onun peşine düşeceğini biliyoruz."

"Ne demek özgür?" diye sordu, hızla Luka'ya dönerek, sandalyesi yere sürtünerek.

Ona şüpheyle baktı. "Xan'ı serbest bıraktığımızda, istemeden hücrelerdeki herkesi serbest bıraktık. Yani, bir yolunu bulup kaçtığını varsayarsak. Onu orada bıraktık."

Kendini kontrol altına almak için güçlkle yutkundu.

"Elbette seni bulmak isteyecektir. Üzerinde Takip İzi var mı?"

"Aynı şeye izin veren bir bağ varken neden bunu yapsın ki?" diye sordu.

"Şaşırsın," diye mırıldandı. Sonra daha yüksek sesle, "Mesele şu ki, seni Faven'da bulamazsa..." dedi.

"Etkilendiğimi biliyor," diye sözünü kesti. "Buraya gelene kadar bana engelleyici Mark verilmedi. Aramızdaki bağın gerildiğini hissetti ve ondan çok uzaklaştığımı biliyordu."

"Harika," dedi Luka kuru bir sesle. "Seni bulmaya çalışırken ilk duraklarından birinin burası olacağına inanmak için bir sebep daha. Seni başka bir yere nakletmemiz gerekiyor." Xan'a baktı. "Belirsiz olabilecek herhangi bir şey hatırlıyor musun?"

"Hapisteyken çok şey değişti Luka," diye yanıtladı. "Sanırım iş yapmayı tercih ettiği yer de değişti. O senin en büyük bilgi kaynağın olurdu, ama ona güvenemeyiz."

Luka aniden, "Tessa seni ziyarete geldiğinde ne konuştunuz?" diye sordu.

"Şarap içtik. Daha doğrusu içti. Konuşabiliyor. Hem de çok," diye cevapladı.

Erkeğin kaşları çatıldı. "Pek konuşmuyor."

"Fırsat verildiğinde bunu yapar."

Luka'nın bakışları sertti. "Peki Valter seni bulursa ne yapacaksın?"

"Ne yapabilirim ki?" diye karşılık verdi. "Ona bağlıyım."

"O zaman ona mı döneceksin?" diye açıkladı.

"Sanki başka bir şey yapma şansım varmış gibi konuşuyorsun."

Parmağı şimdi şakağındaydı, bunu düşündükten sonra, "Bu geçerli bir ifade," dedi. İçini çekti. "Theon daha az bilinen bir şey biliyor olabilir, ama bugün bütün gün Mahkeme Duruşması'nda. Valter o bantları nasıl çıkaracağını bulursa, o kadar zamanımız olacağını sanmıyorum."

"Raven Limanı'nın dışında bir yer var," dedi Eviana çekinerek.

"Biliyorum" diye yanıtladı Luka.

"Valter oraya gitmekten hoşlanmıyor. Şehrin balık koktuğunu söylüyor."

"Bunu bana neden anlatıyorsun?"

"Bir öneride bulunuyorum," diye yanıtladı. "Belki de iyi niyet göstergesi."

"Size güvenemeyeceğimizi zaten belirledik" dedi.

"İstediğinize inanın, ama onu görmek istemiyorum. Öfkelenektir ve bu tür duyguları nasıl dışarı attığını çok iyi bilirsiniz," diye cevapladı.

Erkeğin ne yapacağını açıkça tartmasını izledi. Theon'un danışmanı olma ve ona danışmadan karar vermek zorunda kalma konusunda ilk gerçek sınavlarından biriydi. Valter daha önce hiç kimseye böyle bir rol vermemişti. Julius ve Mansel gibi yakın soyluları vardı - böyle bir pozisyona girmeye çalışan başkaları da vardı - ama sonunda hepsi onun için elden çıkarılabılırdi. Theon, Luka ve Axel farklı bir şey yaratmışlardı. Yıllar içinde bunun nasıl geliştiğini izlemişti ve bu, yükleri paylaşmalarına olanak tanırken, aynı zamanda istismar edilebilir zayıflıklar da yaratıyordu.

"Seni orada tek başına bırakamam," dedi çenesini ovuşturarak. "Eliza ve Razik'e burada ihtiyaç var ve Xan seni gözetleyecek durumda değil."

Bekledi, onun kendi kendine sonuca varmasını bekledi.

"Sanırım gruplarda olduğun sürece Corbin ve Lange'yi seninle bırakabilirim," diye devam etti. "Uzun sürmeyecek. Sadece Theon'la konuşana kadar." Bakışları onun gözlerine odaklandı. "Ama tanrılara yemin ederim Eviana, eğer onlarla uğraşırsan veya bize ihanet edersen, gideceğin tek yer Metro olacak."

Sanki bu onun için bir tehditmiş gibi.

"Gitmeden önce cep telefonumdan bazı şeyleri alabilir miyim?" diye sordu.

"Hangi şeyler?"

"Tessa'nın bana verdiği bir palto ve okuduğum bir kitap."

"Eliza ve Razik, Corbin ve Lange ile konuşurken sana eşlik ederlerse," diye kabul etti.

On dakika sonra oturma odasında toplanmışlardı. Görünüşe göre Razik de Tristyn gibi seyahat edebiliyordu ve havada süzülerek üç katlı tuğla bir malikaneye adım attılar. Valter'in diğer mülkleri kadar gösterişli bir şekilde dekore edilmişti ve Luka, Valter'in hiç umursamadığı bir dizi kuralı sıralarken, ellerini önünde kavuşturmuş bir şekilde duruyordu.

Güneş tam batarken adamın telefonu çaldı ve cebinden çıkarıp susturdu. Birkaç saniye sonra bir mesaj geldi ve Luka küfretti.

"Gitmem gerek... bir şeyle ilgilenmem gerek," dedi. Peri erkeklerine bakarak, "Siz ikiniz bunu halledebilir misiniz?" diye sordu.

Lange ensesini ovuşturdu. "Yani, aslında başka seçeneğimiz yok, değil mi?"

Luka, "Onu almaya giden iki kişi sizsiniz," diye itiraz etti.

"Şey, evet. Tessa'nın isteği üzerine. Ondan sorumlu olacağımızı fark etmemiştik," dedi, tüm bu durumdan açıkça rahatsızdı.

Gerçekten öyle olmalı.

"Telefonun var. Bir şeye ihtiyacın olursa bana ulaş," dedi Luka. "Ne yaparsan yap, bantlarını çıkarma, böylece ondan daha güçlü kalırsın."

Gruplar olmasa bile bu muhtemelen doğrudu, ama bunu kimsenin bilmesine gerek yoktu.

"Ben de bir uğrayayım," diye ekledi Luka.

"Her şey yoluna girecek, Lange," dedi Corbin.

"Sanırım bu kelimenin aynı tanımını yapmıyoruz," diye mırıldandı.

Luka da bundan pek hoşlanmamıştı ama aldığı mesaj ne olursa olsun, ona pek fazla seçeneği yokmuş gibi hissettirmişti.

Razik onları dışarı çıkarmadan önce tekrar "Ben bir bakayım," dedi.

Periye döndü, elini ceketinin cebine sokup saçındakiyle aynı olan fazladan tarağı çıkardı. İkisi de ona huzursuzca baktı.

"Aslen Anala Malikanesi'nden geliyorsun, değil mi?" diye sordu, Corbin'in tepkisini izleyerek.

"Şey, evet," dedi, kaşlarının arasında bir çukur belirdi.

Eviana başını salladı. "Leydi Aithne'nin saklı bir sürü sırrı var. Malikanesi nasıldı?"

"Diğerlerine benziyor," diye yanıtladı Corbin.

"Yalan söylemeye gerek yok," diye tısladı, tarakla oynarken. "Hepimizin sırları vardır. Bunu inkâr edemeyiz." Pencereye doğru ilerledi ve alacakaranlığın Gece Suları'na çökmesini izledi. Valter'in görkemli evleri her zaman şehirlerin hemen dışında olurdu. Kendini halkından her zaman uzak tutardı. "İkinizden biri araba kullanabilir mi?" diye sordu.

"Hayır," diye hemen yanıtladı Lange.

"Sanırım öğrenmek için asla geç değil, değil mi?"

"Bak, ne ima etmeye çalıştığını bilmiyorum ama hiçbir yere gitmiyoruz," dedi Corbin. "Luka burada kalmamızı söyledi ve aksi söylenene kadar da öyle yapacağız."

"Bir Peri gibi konuştun."

"Çünkü biz buyuz," diye karşılık verdi. "Arius Krallığı'ndaki deneyimimizin sizinkinden çok farklı olduğunu biliyorum ama burada oldukça iyi durumdayız. Bunu tehlikeye atacak hiçbir şey yapmayacağız."

Eviana, karanlık ve umut verici bir şekilde gülümsedi. "Bunu duyduğuma sevindim çünkü içinizden biri araba kullanmayı öğrenmezse, ba lı kaldığınız o güzel hayat sona erecek."

"Ne saçmalıyorsun sen?" dedi Lange. "Tek yapmamız gereken Luka'yı arayıp ona söylemek—"

"Yapamazsın," diye cevapladı, ikinci tara ı sa ına kaydırırken.

"Isırırım," diye mırıldandı. "Neden ısırmayalım ki?"

"Çünkü ikinizin de ne olduğunuzu biliyorum ve eğer bu ortaya çıkarsa, şüphesiz bir daha asla birbirinizi göremeyeceksiniz."

İkisi de nefes almıyormuş gibi ona baktılar.

"Biz Periyiz," dedi Corbin yavaşça.

Bilmiş bir bakış attı. "Sen de benim kadar Peri'sin," diye onayladı. "Yani tamamen değil. Ondan bile daha az."

"Neyden bahsettiğinizi bilmiyoruz," dedi Lange, ama yüzü solmuştu.

"Eminim işaretleri gizlemeyi iyi başardın. Hayatta kalma içgüdüleri falan," dedi oturma odasından çıkıp koridora doğru ilerlerken. Tahmin ettiği gibi onu takip ettiler ve Valter'in çalışma odasına girmeden önce onları küçük bir merdivenden yukarı çıkardı.

Masaya doğru ilerledi, sağdaki üst çekmeceyi açtı ve sahte tabanı kaldırdı. Orada bir hançer duruyordu, keskin tarafı o kadar siyahtı ki ışığı emiyor.

Nereye vuracağını bilersen bir Fae'yi veya Legacy'yi öldürebilecek bir bıçak.

Valter ona nerede olduğunu öğretmişti.

Aslında ona teşekkür edebileceği tek şeyin bu olduğunu düşündü.

Erkeklere dönerek elini uzattı. "Telefonu ben alıyorum."

"Siktir git," diye alay etti Lange.

"Bu diyarın hükümdarlarıyla onlarca yıl geçirdiğimi unutuyorsun," dedi, ileri atılırken sesi zehir doluydu. Bunu beklemiyorlardı ve ikisi de gözünü bile kırpmadan hançeri Corbin'in boğazına dayandı. "Sırlarını biliyorum. Luka'yı arayıp bağlantı kurman için gereken sürede, sevgilini çoktan öldürmüş olacağım. Sen paniklerken, Serafina Leydisi'ne rüzgarları duyabildiğini haber vermiş olacağım."

Lange'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu ne anlama geliyor?"

Ama Eviana sadece gülümsedi. "Seçimini yap. Boşa harcayacak vaktim yok."

"Ne seçeneği?" diye sordu Corbin, telefonu ona uzatarak. "Aslında bize şantaj yapıyorsun."

"Ben Devram," dedi umursamazca, geri çekilip bıçağı indirirken telefonu ceket cebine koydu. "Neden farklı bir şey beklediğinizi anlamıyorum."

"Seni serbest bıraktık!" diye öfkeyle bağırdı Lange.

Omuzlarını silkti. "Bu senin hatandı."

"Peki plan tam olarak ne? Nereye gitmemiz gerekiyor?"

"Serafina Malikanesi'ne. Sence burayı neden önerdim? Sınırı geçmek için en kolay yer burası olacak."

"Bütün bunları sen mi planladın?" dedi Corbin şaşkınlıkla.

Ama bundan daha fazlasını planlamıştı.

Öfke ve intikam planlamıştı.

"Tessa bundan hoşlanmayacak," dedi Lange.

"Benim sadakatim Tessa'ya değil," diye cevap verdi.

"Serafina Krallığı'na mı?" dedi. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Ben orada aradığımdan başka kimseye sadık kalmam," diye cevap verdi ve onlardan uzaklaşıp kapıya doğru yöneldi.

"Nedir o?" diye sordu Corbin. "Belki başka bir şekilde yardım edebiliriz."

"Başka yolu yok," diye cevapladı ve merdivenlerden aşağı inip garaja açılan kapıya doğru yöneldi.

Corbin, "Yakalanacağız ve hepimiz bedelini ödeyeceğiz" diye savundu.

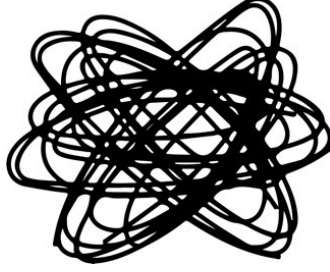
"O zaman yakalanmayalım," diye cevap verdi.

"Bu delilik," dedi ama ses tonunda bir kabullenme ifadesi belirmeye başlamıştı.

Belki de haklıydı. Belki de bu delilikti. Ama bunu gerçekleştirmek için delilik gerekirdi. Bu süreçte ölmesi ya da kiminle birlikte batması umurunda değildi.

Eğer bu delilikse, Devram'ın ona verdiği tek hediye buydu.

TESSA



Hücrenin duvarı, parmaklarını sürükleyerek çevresinde hareket ederken parmak uçlarının altında pürüzsüzdü. Bileklerindeki bantlar tenine batıyordu ama yüzük? Tanrım, lanet yüzük gücüne batmaya çalışıyordu ve büyüsü de ona karşı koyuyordu. Varlığının içinde sürekli bir savaş vardı, kaos onu yarı delirtiyordu.

Yoksa tam olarak mı?

Belki de Theon bunca zamandır yanılıyordu. Belki de canavarlar ve kötü adamlarla dolu bir diyarda hayatta kalmanın tek yolu canavar olmak değil, bu çılgınlığa boyun eğmekti.

Axel'ın çalma listesinden bir şarkı mırıldanarak bir kez daha yürüdü. Çıplak ayakları hücrenin tozlu zemininde izler bıraktı. Güçle uğuldadığını hissedebiliyordu. Ama sıradan bir güç değildi bu. Bu, Fae'den veya Legacy'den bile daha fazlasıydı. Bu, tanrıların gücüydü.

İşte Kaos buydu.

Özü bu hücreye aşılarmıştı. Sanki kendisinin bir parçasıymış gibi onu çağırıyordu. Tek bir ruhta ne kadar büyük bir güç vardı. Bu kadar küçük bir şeyin, bu kadar güçlü bir şeyi barındırması asla düşünülemezdi.

Onların yaklaştığını duymadı, her şeyin çağrısına kulak asmamıştı ama onun sesini duydu.

"Tessa mı?"

Geçiciydi. Belirsizdi. Yani ona hiç benzemiyordu.

Döndüğünde Ölüm Varisi'nin kendisine baktığını gördü. O zümrüt gözler, varlığının merkezinde yatan şeyi görebiliyor muydu? Kaosu ve ahlaksızlığı, fedakarlıkları ve ihaneti, kayıtsızlığı ve açlığı görebiliyor muydu?

"Hayır, ama hepsini hissedebiliyorum," diye cevapladı, sanki düşüncelerini yüksek sesle dile getirmiş gibi.

Öne doğru sendeledi, parmaklarını parmaklıkların etrafına doladı. "Seni de çağırıyor mu? Anlıyor musun? Çünkü ben anlamıyorum Theon ve anlamaya çalışıyorum. Anlamaya çalışıyorum."

"Anlamaya başlıyorum güzelim," dedi nazikçe. "Her şeyi anlamaya başlıyorum."

"O zaman yardım edebilir misin?"

"Yardımcı olabilirim" diye onayladı.

İçini bir rahatlama kapladı ve ancak o zaman pelerinli diğer figürü fark etti. Başlığı indirilmiş, yüzü ortaya çıkmıştı. Kızıl gözlerinde bilge bir ışıltı vardı.

"Diyarın bekçileri," diye şarkı söyledi. "Sen ve kız kardeşin. İkiniz de. Hem birlikte hem ayrı. Bir sürü yüz. Bir sürü sır."

"Onun nesi var?" diye sordu Theon, Tristyn'e dönerek.

"Hepimiz onun Achaz'ın tarafını tutmasından o kadar endişeliydik ki, apaçık ortada olanı kaçırdık," dedi. "Cienna bile bunu kaçırdı."

"Neyi kaçırdın?"

"Karanlık boyun eğmeli ve ışık hükmetmeli, ama Kaos seçim yapmaz."

"Kontrol edilemeyen kontrol et, yoksa öfkeyle ikisi de kaybeder," diye şarkı söyledi Tessa, parmaklıklardan dans ederek geri dönerken. "Hayat vermeli, Ölüm almalı, ama Kader daha fazlasını ister. Çok daha fazlasını." Tekrar öne

atıldı, neredeyse parmaklıklara tırmandı. "Kader denge ister."

"Tessa, dur," dedi Theon, sesi emrediciydi ve ses tonundan dolayı biraz sakinleşti. "Seni buradan çıkaracağız, sonra gerisini hallederiz. Tamam mı?"

Dudaklarında şeytani bir gülümseme belirdi. "Kader çağırıyor ve fedakarlık gerektiriyor."

"Biliyorum, zeki fırtına. Neyin talep edildiğini anlıyorum."

"Kaos hüküm sürdüğünde kim ayakta kalacak?" diye sordu, gülümsemesi daha da genişleyerek.

"Onu oradan çıkar, Kara Yürek," diye homurdandı Theon. "Hemen."

"Üzerinde çalışıyorum," diye çıkıştı. "Normalde birkaç gün süreceğini söylemiştim. Bu hücreler tanrıları barındırmak için tasarlanmıştı."

"Tanrıları neden kontrol altında tutman gereksin ki?" diye sordu Theon. "Buraya gelemezler."

"Yine de," diye hırıldadı Tristyn. "Şimdi sus da bırak da çalışayım. Onu konuştur ki daha da dibe batmasın."

Tessa yüzünü parmaklıklara bastırdı, büyüsünün içine işlediğini hissetti. Gözlerinin parladığını biliyordu, parladıklarını hissedebiliyordu.

"O her şeyi biliyor," diye fısıldadı yüksek sesle.

"Öyle mi?" dedi Theon, bir adım daha yaklaşarak. "Ne biliyor ki küçük fırtına?"

"O, gökteki yerdeki dişiği bilir."

Cevap olarak mırıldandı ve bu ona bir şeyler hissettirdi. Gözleri adamın ağzına kaydı. "Ben de bir şeyler biliyorum," diye mırıldandı.

Yaklaştı. Eğildiğinde, fısıldadığı sözler dudaklarına değdi. "Ne biliyorsun?"

"Yanıliyormuşum. Bir dengesizlik," dedi aniden geri çekilerek. Elini parmaklıklarda gezdirirken, ileri geri yürümeye başladığında odada metal bir hışırtı yankılandı. "Çok vahşi. Çok pervasız. Çok kontrol edilemez. Kontrol

edilemeyeni kontrol et, ama birden fazla kişi gerekir." Duraksayıp omzunun üzerinden baktı. "İki kişi gerekir. Var olmam gerekmiyor. Tüm kuralları, tüm bağları bozuyoruz. Tüm vizyonları ve hayalleri, hayalleri ve vizyonları. Denge ve dengesizlik. Hepsi aynı. Akıl sağlığı ve delilik. Sınır nerede?"

"Tessa, biraz daha benimle kalmana ihtiyacım var. İhtiyacım var..."

Bir kez daha öne atıldı, parmaklıkları o kadar sıkı tutuyordu ki eklemleri bembeyaz olmuştu. "Birbirimizi yok etmek için yaratılmıştık, ama karanlıkta boğulmak isterken ölümü nasıl yok edersin?"

"Kara Yürek," diye bağırdı Theon. "Zamanımız doldu."

"Biliyorum. Biliyorum," diye yanıtladı. Mırıldanıp yere semboller ve işaretler çiziyordu. Ayağa kalkıp Theon'a döndü. "Mesele şu: Pantheon'un bu alanı, bir şeyleri içeride tutmak için tasarlanmış. Biz de onu koruyoruz. Her şey bu şekilde tasarlanmış."

"Kim tarafından?" diye sordu Theon. "Devram yaratılırken sen burada değildin herhalde."

"Hayır," diye onayladı. "Ama başkaları da vardı. Cienna ve ben tek Koruyucular değiliz. Binlerce yıldır başkaları da vardı. Bazıları yok oldu; bazıları hâlâ yaşıyor. Biri şu anda Yeraltı'ndaki Eczacı Bölgesi'ni yönetiyor. Mesele şu ki, Devram'a bir şey girdiğinde, onu karşılamak için bir Koruyucu gelir. Cienna ve ben de bir istisna değildik. Tessa'yı getirdiklerinde Xan ve Luka da öyleydi."

"Bütün bunların onu buradan çıkarmakla ne ilgisi var?" diye sordu Theon.

Tessa dinliyordu ama aynı zamanda huzursuzdu. Tekrar odanın çevresinde dolaşmaya başladı. Pencere yoktu. Gökyüzünü göremiyordu.

"Çünkü her şey onu içeride tutmak için tasarlanmış," dedi Tristyn bezginlikle. "Tanrıları zaptetmek için tasarlanmış. Pantheon'da teknolojiye izin verilmemesinin sebebi bu. Çok öngörülemez ve oradan geçenlerin neler

yapabileceğini bilmiyoruz. Onlara daha az manipüle etme şansı veriyoruz. Onu o hücreden çıkarabilirim ama bunu hızlı ve basit bir şekilde yapmak başka büyülerini tetikleyecek."

"Mesela?" diye sordu Theon.

Tristyn iç çekti. "Panthéon'un bu kısmına girip çıkamayacağımızı zaten biliyorsun. Ama onu o hücreden çıkarırsam, büyüyü nasıl bozacağımı düzgünce çözene kadar hiç Seyahat edemeyecek."

"Onun Seyahat etmesine gerek yok. Sen bizi Seyahat edebilirsin," diye savundu Theon.

Tristyn başını iki yana salladı. "Anlamıyorsun. Birini yavaşlatmak için yapılmış bir büyü. Biri gelirse, büyüler niyetleri anlaşılan kadar onu tutmak için tasarlanmış."

"Peki Dex nasıl geçti?" diye sordu Tessa.

Tristyn'in bakışları ona kaydı. "Bunun cevabını biliyorsun, vahşi öfke. Achaz Lordu."

"O bir Koruyucu değil," dedi, başını yana eğerek ve parmaklarını saçlarının arasından geçirip uçlarını çekti.

"Doğru," dedi sadece. Theon'a dönerek ekledi: "Demek istediğim şu ki, onu hemen kurtarırsak, buradan onunla birlikte çıkmaya hazır olmalısın. Kendi bölgeye yürü ve o zaman bile..."

"Diyarın yöneticilerinin yarısı onun ölmesini istiyor," dedi Theon. "Onu burada bırakıp denemek, şu anda kendi aralarında kavga ediyor olsalar bile, bir seçenek değil."

"O zaman hazır ol," dedi Tristyn. Tessa'ya dönerek onu işaret etti. "Biraz kana ihtiyacım var, vahşi öfke."

"Kanım Achaz'a hizmet edenleri çağırıyor," dedi. Bir uyarı veya endişe değil. Sadece olan bitenin bir ifadesi.

"Kanın birçok kişiyi çağırabilir," diye karşılık verdi. "Ama bunu tartışacak vaktimiz yok. Bana güvenmen gerek."

"Beni kullandın," diye tısladı, ellerini yumruk yaparak. "Kendi çıkarın için. Unutmadım."

"Kendi nedenlerim olduğunu inkar etmeyeceğim," diye yanıtladı. "Ama bu umursamadığım anlamına gelmiyor. Nedenlerim olabilir ve yine de umursayabilirim. İkisinden biri olmak zorunda değil."

"Öyle mi?" diye şaşkınlıkla sordu, yavaşça öne doğru sürünerek.

Başını iki yana salladı, dudaklarında yaramaz bir gülümseme vardı. "Ve bu iş bittiğinde, üzerinde adımızın yazılı olduğu bir "smooll leaf" ve pizza olacak."

"Yalanların ve Aldatmacaların Bekçisi, güzel sözler ve vaatler bana işlemez," dedi, cevap olarak yüzünde karanlık bir gülümsemeyle.

"Öyleyse kan yemini edelim," dedi, elinde tuttuğu hançer avucunun üzerinde kayarken.

"Ne?"

"Kan yemini bir sözdür. İki kişi arasında yapılan bir anlaşmadır. Taraflardan biri bozarsa, sonuçları olumsuz olur," diye yanıtladı Theon.

"Periler, Krallıkları tarafından Seçildiklerinde bunu yapmazlar mı?"

Çenesindeki kas tüy gibi ürperdi. "Evet. Tam da bunu yapmaya zorlanıyorlar."

Bakışları Tristyn'e döndü. "Bunu neden yaptın?"

"Bana güvenebileceğini kanıtlamak için," diye cevapladı, elini tekrar işaret ederek. "Avucuna bir kesik atıp kanlarımızı birleştireceğiz."

Bir an tereddüt etti ve Theon'a baktı. Theon onu cesaretlendirircesine başını salladı ve genç kadın, ne zaman böyle bir şey için ondan medet ummaya başladığını merak etti.

Sonunda elini parmaklıkların arasına soktu, bıçağın keskin ucu etine battı. Tristin kanlı avucunu avucuna aldı, kızıl gözleri onunkileri tutuyordu.

"Sana sadakatimi yemin ederim ve ant içerim, Vahşi ve Öfkeli'nin Kızı Tessalyn Ausra," dedi.

Avuçlarından beyaz bir ışık huzmesi yayıldı ve Tessa yeminin varlığının derinliklerine yerleştiğini hissetti. Ruhunda savaşı sihir bile durdu.

Sonra Tristyn, açık yarasına parmağını daldırdı ve eğilip yere çizdiği tüm izlerin üzerine sürdü. Elinde hançerle tekrar ayağa kalktı.

"İki avucumu da kesmem gerek, sen de parmaklıkları tutmalısın," dedi. Kadın, hiçbir şey söylemeden ellerini uzattı ve adam Theon'a döndü. "Hazır mısın?"

Theon sadece başını salladı, metanetli ve kararlı bir şekilde.

Bir acı daha sızladı ve Tessa ellerini parmaklıklara doladı. Parmaklıklar alevlendi, altın ve gümüş küller parmaklıkların etrafında -kendisinin etrafında- uçtu ve sonra hücrenin kapısı ardına kadar açıldı. Theon, daha her şeyi idrak edemeden onu çekip çıkardı ve Tessa, saçlarını okşarken göğsüne gömüldü.

Karanlığı onu sardı ve ruhundaki savaş yatıştı. Tamamen değil ama net düşünebilmesine yetecek kadar. Geri çekilip ona baktı ve bir kez daha bunun onun karanlığı değil, karanlık kanatları olduğunu fark etti.

"Benim için geldin," diye fısıldadı.

"Seni her zaman bulacağımı söylemiştim," diye cevapladı. "Sana anlatacaklarım var ama önce güvenli bir yere gitsek iyi olur. Senin için uygun mu?"

Bir seçim.

Ona bir seçenek sunuyordu.

Yutkundu, başını salladı.

Tristyn'e dönerek, "Pelerinini ona ver," dedi.

"Onu Koruyucu kılığına mı sokayım?" diye sordu Tristyn, giysiyi vücudundan çıkarırken. "Harika."

Saniyeler içinde, bedenine fazlasıyla büyük gelen bir kumaşla sarılmıştı, ama idare edeceklerdi. Üçü koridorlarda yan yana yürüdüler. Ana fuayeye ulaşana kadar kimseyle karşılaşmadılar. Tessa gerildi, ama Theon karanlık ayak izlerini takip ederek önlerinden geçti.

"Dagian," diye selamladı.

Achaz Varisi, Theon'dan ona, sonra tekrar ona baktı. "Sanırım o," diye yanıtladı.

"Bekçi mi?" diye sordu Theon. "Gerçek kimliğini kimse bilmiyor."

"Onunla biri ortaya çıktığında babama haber vermem gerekiyor," dedi Dagian, bu hileyi görmezden gelerek. Theon sessiz kalıp sadece bakışlarını sabitleyince, "Ona ilk ulaşan sen olmasını umuyordum," diye ekledi.

"Peki neden?" diye sordu Theon, yapmacıklığı bir kenara bırakarak. Tessa, ona dokunmak için elini uzatmak için can atarak yaklaştı.

"Çünkü yapılması gerekeni yapacağını biliyorum," diye cevapladı. "Bırak geçsinler, Sasha."

Peri başını sallayıp yana çekildi. Tessa, onun çıkıp yollarını kestiğini bile görmemişti.

"Bunun ne olduğunu bilmiyorum," diye söze başladı Theon.

"Bu bir yaratılışın başlangıcıdır" diye cevap verdi.

Theon birkaç saniye hareketsiz kaldı, sonra arkasına uzanıp elini tuttu ve onu yanına çekti. Tristyn de yanlarındayken birlikte Pantheon'dan çıktılar.

"Ona bir büyü yapabilir misin?" diye sordu Theon, pelerini gölgelere fırlatırken.

Tristyn başını iki yana salladı. "Büyüler buna izin vermiyor."

Theon başka bir şey söylemedi. Kaçamazlardı. Dikkat çekmek istemiyorlardı. Theon onları ara sokaklara yönlendirdi, ara sokaklarda dolaştı ve mümkün olduğunca karanlığını kullanarak onları gizledi. Arius Krallığı'na girip nehir görüş alanına girene kadar direnmedi.

"Bizi bekliyorlar," dedi Theon'u durdurmaya çalışarak.

Duraksadı, omzunun üzerinden baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bu..." Çılgınca etrafına bakındı, batmakta olan güneşin alacakaranlığında parıldayan Wynfell Nehri'nin artık

karanlık olan sularına baktı.

Theon aniden görüşünü doldurdu, yüzünü ellerinin arasına aldı. "Söyle bana, küçük fırtına."

Dokunuşu onu yere serdi ve bakışlarını kaçırmamak için kendini zorladı. "Bunu gördüm. Augury ve Hunters. Bizi bekliyorlar." Gözyaşları birikirken sesi boğazında düğümlendi. "Luka yardıma gelmiyor."

"Gelecek," dedi Theon kararlılıkla, sanki başka seçenek yokmuş gibi ama Tessa biliyordu. Bunu daha önce de görmüştü. Ne olacağını zaten biliyordu.

Gelmeyecekti. İhaneti çok derin olmuştu.

"Bana bak Tessa," dedi Theon. Bakışlarını kaçırdığını fark etmemişti. Ellerini yüzünden çekti, bileklerindeki bantları, ardından yüzüğü çıkardı. Gücü alevlendi, teni parladı. "Savaşacağız," diye devam etti, siyah girdaplardan hançerler çekmeye başlayarak. "Seni o eğitti, ya sen Tessalyn? Devram'daki en güçlü varlıksın. Kaderine senden başka kimse karar veremez. Beni anlıyor musun?"

Ne söyleyeceğinden emin olamayarak ona baktı. Bir siyah girdap daha oluştu ve sonra adam ona altın bir hançer uzattı. Aylar önce çalışma odasında bıraktığı hançeri.

"Haklı," dedi Tristyn ve dönüp onu kendi büyüünden silahlar çekerken buldu. "Vahşi ve öfkелisin. Kendini zorla, Tessa. İçgüdülerinin seni yönlendirmesine izin ver."

Başını salladı, hançerin kabzasını kavrarırken ağzı kurudu. "En son... Roan benim yüzümden neredeyse ölüyordu!"

"Buradayım Tessa," dedi Theon, karanlığı onu bir zırh gibi sararken. "Onu kontrol etmene yardım edeceğim. Bunu yapabileceğime güvenebilir misin?"

"Ben... Ben bilmiyorum," diye dürüstçe cevapladı.

Başını salladı. "Tamam. Bununla ilgileneceğim."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ama sonra iki kısa kılıcını çekti ve tanrılar. Ölüm tanrısı gibi görünüyordu. Zümrüt yeşili gözlerinin önünden karanlık geçti. Kanatları

arkasında genişçe açılırken koyu saçları rüzgarda dalgalandı. Kılıçları sanki kendi uzantılarıymış gibi tutuyordu ve gücü etrafını sarıyordu.

Ve onun gücü her şeyi istiyordu. Işık filizleri ona doğru uzanıyor, karanlığın içine doğru kıvrılıyordu.

"İşte bu, Tessa," diye ikna etmeye çalıştı. "Bırak oynasınlar. Bırak tanışsınlar."

Başını eğdi, nefesi hızlandı, adamın gücünün onu keşfetmesine ve almasına izin verdi.

Sonra karanlığı onu ısırdı ve nefesi kesildi.

Gülümsedi. Karanlık ve şeytani.

"Benden korktukları kadar korktukları biri," dedi Theon ve bakışları tekrar ona döndü.

Belki...

Belki de kötü adam sonunda canavara aşık olmuştu.

Titrek bir nefesle büyüüne uzandı, Theon'un karanlığı ona yapışırken ışığı etrafında dolanırken cildi daha da parlak bir şekilde parlıyordu.

"İşte benim kızım," diye övdü. "Ne yaparsan yap, ne olursa olsun, mücadeleyi bırakma. Luka gelecek."

"Yapmayacak," diye ısrar etti.

"O zamana kadar gelecek her zaman değişebilir," diye cevapladı. "Hadi gidelim."

Theon önden gidiyordu, Tristyn geri çekilip sağında kalırken nehir solundan akıyordu. Küçük bir tepeye ulaşana kadar onları göremediler. Düzinelerce Augury üyesi pelerinleri ve maskeleriyle toplanmıştı. Aralarında avcılar vardı ve bu Augury üyelerinin hiçbirinin Arius'un Mirası olmadığını biliyordu. Çoktan öldürülmüş olurlardı.

"Annen muhtemelen aşağıdadır," dedi Theon'a, onlarla yüzleşirken.

"O zaman o da diğerleriyle birlikte ölecek," dedi soğuk bir sesle. Ona baktı. "Cordelia buradaysa, onu senin için öldürmeme izin verir misin?"

Tessa gözlerini kırptırdı, göğsü onun adına cinayet işlemek fikriyle kesinlikle yapmaması gereken bir şey yaptı.

"Evet," diye fısıldadı.

Eğildi, kolunu beline doladı ve onu kendine çekti. Ağzı sertçe onunkine değdi. Dili dudaklarını yaladı, içeri girmek istedi ve kadın, büyüünün gücünden aldığı açgözlülükle bu öpücükten de aldı onu.

Bunların ne anlama geldiğini düşünecek vakti yoktu. Augury ve Hunters ileri atılırken bile. Yerlerinde durup enerjilerini harcamalarına izin verdiler.

Theon'un büyüünü çektiğini hissettiğinde ona baktı. "Bana ve kendine güven," dedi, sanki hayatları için savaşmayacaklarmış gibi bakıyordu.

Yavaşça başını salladı ve sonra gözlerini kapattı. Öfkenin uğultusunu ve çığlıklarını bastırdı. Kendi öfkesinin yüzeye çıkmasına, büyümesine ve iltihaplanmasına izin verdi ve orada, daha önce hiç bilmediği bir istikrar sağlayan karanlığını hissetti.

Gök gürültüsü duyuldu ve gözlerini açtığında, şimşegin tam kavganın ortasına düştüğünü gördü.

"Evet, Tessa!" Tristyn ağladı.

Nylah ve Roan çevredeki çalılıkların arasından fırlamadan saniyeler önce kurtlarının uluması duyuldu. Augury ve Hunters onlarla karşılaştığı anda yanına ulaştılar. Sonra geriye sadece silahların çarpışması ve güçlerin çarpışması kaldı.

Gücünün içine gömüldü, ışık yayları ve vuruşlar yaydı. Gücü ziyafet çekti, onu daha da güçlendirdi.

Bir Avcı, beyaz gözleriyle ona bakarak ilerledi. "Sizi öldüremem, efendim," dedi kemiklerini sızlatan bir sesle. "Ama sizi alıkoyma emri aldım."

"Deneyebilirsin," diye homurdandı karşılık olarak. Sonra Theon'un büyüüne kapıldı. Hançerinin etrafında aydınlık ve karanlık yaralar, yaşam ve ölüm, ve onu Avcı'nın göğsüne sapladı. Rüzgarda sürüklenip gitmeden önce feryadı yankılandı, geriye sadece soluk, yarı saydam küller kaldı.

"Bunu nasıl yaptın?" diye sordu Tristyn, silahını Augury üyelerinden birinin boynuna saplayarak.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Ama tekrar yapacağım."

Eğildi ve Avcı'nın geride bıraktığı kılıcı aldı.

"Seni koruyacağız, Tessa," dedi Theon, diğer tarafına geçerek. "İhtiyacın olanı al."

Yanlış hissettiriyordu. Theon değil, Tristyn. Olması gereken bu değildi. Başka birinin orada olması gerekiyordu. Hâlâ dengesini kaybetmiş hissediyordu ama dişlerini sıktı. Bunu o yapmıştı. Şimdi kendi yaptıklarının sonuçlarıyla yüzleşmek zorundaydı.

Roan ve Nylah, önünde ve arkasındaydı. Theon ve Tristyn'in büyüü etrafında dönüyor, gücüne odaklanmasını sağlıyordu. Artık her şey içgüdüsel oldu. Luka'nın eğitimi bile içgüdüsel bir hal almıştı. Kılıcını savururken gücü kıvılcımlanıp parlıyordu. Yanında karanlık bir tanrı olan Theon, kısa kılıçlarıyla düşmanlarını hızla biçiyordu. Tristyn'in gücünün de işe yaradığını, düşmanlarını sakinleştirip birileri onları öldürene kadar onları uzakta tuttuğunu hissedebiliyordu.

Ama saf değildi. Beş kişi, öldürülmesi neredeyse imkansız olan Legacy ve Hunters'a karşı mücadele ediyordu. Kazanamazlardı. Tek başlarına değil.

"Gelecek, Tessa. Savaşmaya devam et," diye emretti Theon, kılıcı hiç durmadan hareket ediyordu. Tessa'nın düşüncelerini açıkça duymuştu.

Tessa, elini kaldırırken başını salladı. Avucundan bir güç yayı yükseldi ve bir Augury üyesini acı dolu bir çığlıkla yere serdi. "Yapmayacak," diye soludu, bir diğerini karşılamak için dönerken. "Çok öfkeli. Affetmeyecek..."

"Gelecek," diye hırladı Theon, onun söyleyeceği şeyi yarıda keserek. "Gelecek, çünkü o bizim kadar biz de onun."

"Eliza ve Razik'i aramalısın," dedi. Gücünü daha da artırıyordu, altın ve gümüş közler etrafında dönerken tüm

vücudu parlıyordu. "Gelmeyecek Theon. İhanetim çok derindi."

"Ne yaptıysan yap, Tessa, kıpırda!"

Theon kılıçlarından birini düşürdü, ona doğru uzandı ve Augury üyelerinden biri çok yaklaşıncı onu yanına çekti. Ama diğerinin diğer taraftan geldiğini görmemişti.

Theon'un yanına bir bıçak değmeden hemen önce, Tessa'nın eli adamın boğazına değdi ve adam çığlık atmadan önce, Theon'un gücünü içine çekip kullanırken adamın teni boyunca siyah bir ağ örüldü. Augury üyesini serbest bıraktı ve adam yere yığıldığında, gücü daha da parladı.

Sonra Tristyn küfretmeye başladı ve dudaklarından bir inilti dökülerek döndü.

Çünkü onlar Gece Çocukları'ydı. Onlarca, onlarca.

"Yeraltından ne yapıyorlar?" diye hırladı Theon, gücü girdap gibi dönerken gözleri artık tamamen siyahtı.

Herhangi bir Legacy kadar hızlı ve güçlü olan vampirler hareket ettikçe bulanıklaşıyorlardı. Avcılar bile onlara ayak yudurmakta zorlanıyordu.

"Çok fazlalar!" diye haykırdı Tessa. "Hepsiyle savaşılamayız Theon."

"Yapabiliriz, Tessa! Luka gelecek!" diye yanıtladı Theon, düşen kılıcını geri alarak. Karanlık, bir dalga gibi üzerinden yayılarak birkaç vampiri örttü. Geri çekildiğinde, yerde ölü yatıyorlardı.

"Yapmayacak Theon," diye itiraz etti ona dönerek. "O çok..."

Ama omurgasını yakan acıyla sözleri anlaşılmas bir karmaşaya dönüştü. Tekrar konuşmaya çalıştığında ağzından kanlar fışkırdı. Sırtından bir şey koparılırken dizlerinin üzerine çöktü ve çığlık attı. Çevresindeki vampirin kan damlayan bir kılıç tuttuğunu gördü.

Onun kanı.

Büyüsü çoktan büyümüş, yarayı iyileştirmeye çalışıyordu ama aldığı her nefes göğsünü yakıyordu.

Theon kükreyerek yanına çöktü ve onu kendine çekti. Büyüsü hızla yayıldı, vampiri sardı ve onları daha da yakınlaştırdı. "Onu kılıçla öldüremezsin, ama başarabileceğini düşündüğün için bile ölüm dilemeni sağlarım."

Ama vampir güldü. "Bir tanrıyı öldürmek için yedi tane bıçak gerekebilir, ama onun için sadece bir tane yeterli olmalı."

Luka, Theon'un büyüünün boynunu kırması sonucu durduğu yerden çatırtı sesi duydu. Baş, tüm varlığı ikiye ayrılmadan önce doğal olmayan bir açıyla yana doğru döndü.

"Hayır," dedi Theon, ölüm etraflarına yağmaya devam ederken. "Hayır, hayır, hayır! Luka nerede lan?"

"Sana söylemiştim... Yapmayacak..." diye denedi Tessa, ama sustu. Onu iyileştirmek için çırpınan büyüünün yanında konuşamıyor ve nefes alamıyordu.

Theon onu tutarken ağzının kenarından kan damladığını hissetti. Büyüsü onu sardı ve ona tutundu. Kelimeleri ağzından çıkaramıyordu. Ona iyi olacağını söyleyemiyordu.

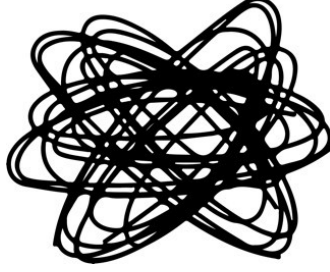
Bir Avcı yaklaşırken bağırıp uyaramadı.

Sihri yüzeye çıkarmaya çalışarak çırpındı, ama hâlâ nefes almakta, odaklanmakta zorlanıyordu ve—

Ve Avcı altın bıçağını Theon'un sırtına sapladı.

Ve Luka hâlâ gelmedi.

THEON



Tüm vücudu kasıldı ama yine de onu bırakmadı. Tessa'yı sıkıca kendine bastırdı, büyüsünü etrafında tutmak ve onu korumak için mücadele etti. Bakmadan bile bunun o lanet olası altın bıçaklardan biri olduğunu biliyordu. Öyle olmalıydı. Büyüsünü bu kadar kolay delebilecek çok az şey vardı. Eğer bu varlıklar Arius kanını avlamak için tasarlanmışlarsa, silahlarının Arius büyüsüne karşı bağışık olması gayet mantıklıydı.

"Theon," diye soludu Tessa. "Sen—"

"İyi olacağım," diye yatıştırdı onu. "Ama buradan çıkmamız gerek. Kara Kalp!"

Tristyn oradaydı, ancak deneyimle kazanılabilecek bir beceriyle kurtlarla birlikte savaşıyordu. Onlarca, hatta belki de yüzyıllarca süren bir deneyim. Ona yaklaşan her varlık sonunu bulurdu. Tabii Avcılar hariç, ama onlar da her nedense dağılıyorlardı.

"Onu seyahat ettiremeyiz," diye bağırdı Tristyn. "Sana söylemiştim."

Luka'nın bağı hâlâ kopuktu. Ona ulaşamıyordu ama acılarını hissedebiliyordu. Tessa'nın dehşetini. Kendi öfkesini. Bağ olmasa bile, erkek hâlâ onun lanet olası Koruyucusuydu. Neredeydi lan?

Başka ne yapacağını bilemeyerek cebinden telefonunu çıkardı. "O zaman güvenli bir yere git ve Luka'yı ara. Ona... Söylemen gereken her şeyi söyle."

Çünkü ona yalan söylemeyi reddediyordu. Zaten hiç yalan söylememişti ve Luka'nın bunu ilk kez yapmasını kabul etmeyi reddediyordu.

Ve onun ölmesine izin vermeyi reddetti. Bunun onun sonu olmasına, herkesin söylediği gibi gerçekleşen bir kehanetin, en başından beri manipüle edilmiş olmasına izin vermeyi reddetti. Devram kendilerini bundan korumaya çalışmış, ama bunun yerine korktukları sonu getirmişlerdi. Sonunda Cienna ve Tristyn'in gelecekte bahsetmekten neden bu kadar korktuklarını anladı. Cadıların neden Kader'i asla kıskırtmak istemediklerini sonunda anladı.

Çünkü Kader'in sırlarını öğrenmeye çalıştığınızda her şey değişti.

Vizyonların önünde kalmaya çalışırken, sürekli yeni kehanetler ve alametler ararken insan çıldırabilirdi, ama yine de kaderler değişirdi. Sonuçta hiçbir şey kaçınılmaz değildi. Yıldızlar arasında tek kesinlik, kaderin günler, aylar ve yıllar boyunca yapılan seçimlerin bir sonucu olduğuydu.

"Emin misin?" diye sordu Tristyn, Tessa başını reddedercesine sallarken. Erkek kurt telefonda bir şeyler yazarken kurtlar hattı tutmaya devam etti.

"Onun... kalmasına ihtiyacımız var," diye soludu Tessa, ama en azından artık konuşabiliyordu.

"Eğer yardım almaya gitmezse, bu durumdan sağ çıkamayız ve—"

Havayı yırtan kükremeye sözü kesildi, ancak Tessa'nın rahatlama hıçkırığı nedense hâlâ daha yüksekti. Her şey duruldu, tüm gözler gece göğüne çevrildi; orada bir değil iki ejderha yükseliyordu. Bir ejderha öfkeyle kükredi, kara alevler yükselen yıldızları kararttı ve ardından Augury dağıldı. Avcılar öfkeyle tıslayarak havaya kaybolurken, vampirler Miras'ı takip etti.

Önemli değildi.

İki ejderhanın dalışı gibi, ejderha ateşi onları hemen susturmadan önce acı dolu çığlıklar atmadı. Geride sadece kül bıraktılar ve birkaç dakika içinde etraflarındaki dünya sessizliğe büründü.

Ejderhalardan biri yanlarına indi, çarpmanın etkisiyle yer sarsıldı. Diğer ağaçların üzerinden süzüldü. Theon, kaçmaya çalışan avareleri arayacağını düşündü.

Safir gözleri onlara dikilmişti ve burnu önce onun yarasını, sonra da kendi yarasını kokluyordu.

"Evet, seni pislik," diye hırladı Theon. "Yaralıyız. Yeterince bekledin."

Luka homurdandı, kalkanları parçalandı. Suçluluk ve pişmanlık Theon'un içine bağ boyunca aktı, ama Luka kalkanlarını indirdiği anda Tessa da kalkanlarını tekrar kaldırdı.

Luka, loş bir ışık huzmesi içinde kıpırdandı. Onlara uzandı ama önce Tristyn konuştu.

"Şu anda Seyahat edilemez. Büyüler mevcut," diye açıkladı.

"O zaman ne yapacağız lan?" diye sordu Luka, yüzü Theon'un göğsüne gömülü olan Tessa'ya bakarak.

Komik olan şu ki, onu sahiplendiği andan itibaren bunu arzuluyordu ve şimdi ne haltlarsa artık, nasıl düzelterceğini bulmaya çalışıyordu... Hepsini. Tüm bu lanet olası karmaşayı.

"İdeal olarak onu Metro'ya götürürdüm ama sihir olmadan oraya varmamız mümkün değil," dedi Theon, vücudu iyi hissetmemeye başlamıştı. Çok... ağırdı. Başını sallayıp düşüncelerini toparlamaya çalışarak, "Malikane mi? En yakını orası," dedi.

"Baban serbest," dedi Luka sertçe. "Eviana'yı arayacak ve gideceği ilk yerlerden biri de orası olacak."

"Neden?"

"Güvenli bir yerde olduğumuzda anlatılması uzun bir hikaye."

Tessa üzerindeki etkisi biraz gevşedi, üstelik kendi isteğiyle de değildi. Çevresindeki dünya bir netliğini kaybedip bir kayboluyordu.

"Geri..." diye denedi ama kolları iki yanına düştü. Tristyn, Tessa'yı yakalamak için hamle yaparken Luka da ona uzandı.

"Ne oluyor lan? Theon? Neler oluyor?" diye sordu ejderha.

Bilseydi umurunda olmazdı. Sadece bitkin olduğunu biliyordu. Sihri de öyleydi. Yavaş yavaş uykuya daldığını hissetti. Belki de kendine gelmek için biraz dinlenmeye ihtiyacı vardı. Bu fikir her zerresine hoş geliyordu. Göz kırpmak giderek zorlaşıyordu.

"Kıpırda," diye homurdanan bir ses, bir çift safir gözün ona dik dik bakmasının ardından geldi. "Bir Avcı'nın bıçağıyla mı bıçaklandı?" diye sorduğunda sesi sinirli geliyordu.

"Arkada," diye cevapladı Tristyn, sesi çok uzaklardan geliyordu. Ya da belki su altında? Ama nehre taşınmadığı sürece bunun bir anlamı yoktu...

"Bu pek hoş olmayacak" dedi erkek.

Ve sonra Theon yanıyordu.

Her yer.

Kolları. Bacakları. İç organları. Her yeri yanıyordu ve hiçbir yere gidemiyordu. Sert zemine bastırılıyor, diri diri yakılıyordu. Çırpınarak bağırmaya çalıştı ama boğazı da yanıyordu. Ciğerleri, damarları ve kanı tutuşup kavrulurken, sadece sıcaklık ve dayanılmaz bir acı vardı. Ayaklarından parmaklarına ve saç derisine kadar tüm vücudunu harap ederken durmadı. Acıdan hiçbir yerine merhamet gösterilmedi.

Saatler gibi gelen bir sürenin ardından her şey durdu. Gökyüzü hâlâ karanlıktı. Luka hâlâ başında duruyordu ve Tessa...

Ayağa kalktı.

"Tessa mı?"

"Buradayım," dedi ve onu hâlâ Tristyn'le birlikte buldu. Gözleri kocaman açılmıştı ve yüzünden aşağı doğru süzülen yaş izleri vardı. Onun için mi ağlıyordu?

"Bu da neydi böyle?" diye sordu Luka.

Arkadaşının kardeşine dik dik baktığını görünce döndü. Her şey hâlâ ağır çekimde hareket ediyordu ve o da sıcaktı. Ter içindeki kıyafetleri üzerine yapışmıştı.

"Bir Avcı bıçağıyla bıçaklanmış," diye yanıtladı Razik. "Zehir. Arius'un kanını öldürmek için değil, felç etmek için. Panzehiri yok. Zehri yok etmenin sadece iki yolu var. Biri, onu ejderha ateşiyle vücuttan yakmaktır."

"Biliyorum," diye homurdandı Luka. "Ben de bir zamanlar Kat'e aynısını yapmıştım."

"O zaman neden sordun? Daha da iyisi, neden harekete geçmedin?"

Luka'nın nefes verişinde duman belirdi. "Diğeri ne?" diye sordu dişlerini gıcırdatarak.

"Bir Avcı'yı boğazından emmeye ikna etmek. Kolay iş değil," diye cevapladı Razik.

"Bu..." Luka, açıkça rahatsız olmuş bir şekilde sustu.

Ama Theon daha net düşünmeye başlıyordu. "Tessa bıçaklandı. Benden önce."

Herkes ona döndü, ama o kendi başına oturuyordu. Hâlâ gözleri fal taşı gibi açılmıştı, ama nispeten iyi görünüyordu.

"Büyüm beni iyileştirdi," diye ekledi. "Ya da hâlâ öyle. Henüz tam olarak iyi değilim ama sanırım... buna ihtiyacım yok. Bir Gece Çocuğu beni bıçakladı. Avcıların bana zarar vermesi yasak."

"Yürüyebilir misin?" diye sordu Luka, Theon'a dönerek.

"Olabilir mi? Nereye gideceğiz?" diye cevapladı.

"Pantheon'a geri dönelim," dedi Tristyn.

"Pantheon'a öylece geri dönmemiz mümkün değil," dedi Theon, uzuvlarının hareketliliğini test ederek.

"Gizli bir yol var. İçeri girdikten sonra merkeze geri dönüp bir sonraki hamlelerimize karar verebiliriz. Sanırım şu anda tek seçeneğimiz bu."

Böylece geldikleri yoldan geri döndüler, artık çok daha perişan haldeydiler. Tristyn, Tessa'nın yanında sessiz ve içine kapanık bir şekilde duruyordu. Roan diğer tarafında, Nylah ise önünde sinsice dolaşıyordu. Razik ve Luka, Theon'un yanlarına yanaştı. Akropolis'e geri dönerlerken kimse konuşmadı. Theon, görünür olmaya alışkındı; gücü gelişini haber veriyordu. Kirli sokaklarda gizlice dolaşmak ve uyum sağlamaya çalışmak kolay bir iş değildi.

Sonunda Tristyn duvara kanla bir işaret çizdi ve hepsi içeri daldı. Tessa önlerinde gergindi, hareketleri kaskatıydı ama dar, dolambaçlı geçitlerden geçerken durmadı. Hepsinin büyük, dairesel bir odaya boşalması yirmi dakika daha sürdü. Theon karşı taraftaki aynayı hemen tanıdı. Yeraltı'ndakiyle aynıydı. Beklemediği şey ise Eliza ve boğazında beyaz taş bir tasma olan başka bir erkekti.

Şuna çok benzeyen bir erkek:

Luka sadece "Babam," dedi. "Bana ne olduğunu anlat."

"Sen düşüncelere dalmışken ve benim iletişim kurma çabalarımı görmezden gelirken ne oldu da böyle oldu?" diye karşılık verdi Theon.

"Tanrım, neredeyse ölecekken çok sinirli oluyorsun," diye mırıldandı Luka.

Razik, Eliza'ya doğru yürürken, "Neredeyse ölmek üzere değildi," dedi. "Yavaş yavaş felç oluyordu."

"Sana kimse bir şey sormadı," diye karşılık verdi Luka.

"Yaptın," dedi Razik ciddi bir tavırla. "Zehrin yayılmasını durdurduktan sonra."

"Onu serbest mi bıraktın?"

Bunlar, Tessa'nın Xan'a bakarken söylediği yumuşak sözlerdi; erkek ona neredeyse sevgiyle bakıyordu.

"Evet, bu arada Valter'i de serbest bıraktık," diye yanıtladı Luka. "Bir plan yapmamız gerekiyor—"

"Aslında, hayır," diye araya girdi Theon, duvara yaslanarak.

"Ne demek istemiyoruz?"

Ama bakışları, kendisine dik dik bakan Tessa'ya sabitlenmişti. "Bana neler olduğunu anlayıp anlamadığımı sordun, ama yakın zamana kadar anlayamıyordum. Ya da belki..." Bunu yapmaya hazırlanırken elini yüzünün üzerinden aşağı doğru kaydırarak iç çekti. "Belki de kabul etmeyi reddettim." Hayatında ilk kez, kızın menekşe rengi gözlerinde bir umut kıvılcımı gördü. "Kararname asla Devram'ı yönetmekle ilgili değildi; onu kurtarmakla ilgiliydi."

Bir anda o umut kayboldu, her şey sertleşti.

"Devram'ı kurtarmak," diye tekrarladı. "Augury'nin inandığı şeyi mi kastediyorsun?"

Theon başını salladı. "Yanılmıyorlar, Tessa."

"Öldürülmediğim takdirde varlığımın Devram'ın sonu olacağına inanıyorlar," diye ciddi bir tavırla konuştu.

"Ve haklılar," dedi tekrar.

"Theon, ne saçmalıyorsun sen?" diye araya giren Luka, Tessa'yı izliyordu. Tessa, erkekle göz temasından kaçınıyordu.

"Denge," dedi Theon. "Her şeyde bir denge olmalı ve denge uzun süre bozulmadan kaldığında, Kaderler müdahale etmek zorunda kalır."

"Anlamıyorum," dedi Eliza öne çıkarak. "Kaderler karışmaz. Çoğu zaman karşı çıkar, doğal sonuçların eylemleri takip etmesine izin verirler."

Razik, "Zorunda kalana kadar," diye araya girdi. "Dengesizlik çok büyür ve alemleri tehdit ederse, devreye girerler. Nihayetinde amaçları budur. Dengenin bir tarafa fazla kaymasını engellemek."

"Tam olarak ne diyorsun?" diye sordu Tessa, gücü etrafında titreşiyordu.

Theon, "Vahiy Kararnamesi'nin Devram için bir uyarı olduğunu söylüyoruz. Denge düzelmezse, Kaos hüküm sürecek ve diyarlar düşecek. Zaman tükendi. Her yerde işaretler var. Krallıklar birbirleriyle savaşa girmek üzere. Sınırlar çiziliyor ve eski müttefikler birbirlerine ihanet

ediyor. Yeraltı bile görünüşe göre dağınık. Gece Çocukları'nın krallıklarda olmaması gerekiyor. Kaderler senin peşine düşecek, Tessa." dedi.

"Yani... beni Augury'ye mi teslim edeceksin? Kader Tanrıçalarına mı?" diye sordu, etrafında uçuşan altın ve gümüş kıvılcımlar saçlarında uçuşuyordu. "Bütün bunlardan, beni tutacağına dair verdiğin tüm sözlerden sonra, beni öylece mi bırakacaksın?"

Sonra gülümsedi, sadece ona verebileceği yumuşak bir gülümseme idi bu. "Hayır, güzelim. Devram'ı terk edeceğim."

"Theon," diye araya girdi Luka. "Bunu açıkça anlatmanı istiyorum. Buradaki plan tam olarak ne?"

"Kader Tanrıları Tessa'yı aramak için buraya gelecekler, ama geldiklerinde Tessa gitmiş olacak," diye cevapladı Theon.

"Gitti mi?" diye tekrarladı Luka. "Nereye gitti?"

Razik ve Eliza'ya döndü. "Onu Scarlett'e götüreceksin. Dünyanızda bin yıldan fazla süredir saklanan bir tanrıça olduğunu duydum. Onu kurtarmanın bir yolunu bulmak için bu kadar zaman yeterli olmalı."

"Oraya gidemez," dedi Razik. "Scarlett böyle bir habercinin dünyamıza bu kadar çabuk girmesine izin vermez. Umursamadığı için değil, Halaya halkını böyle bir tehlikeye atacağı için. Hâlâ zar zor atlattığımız bir savaştan yeni yeni toparlanıyoruz."

"Ama onu başka bir yere götürebilir mi? Dünya onu, sağlam bir plan oluşana kadar gizli kalması için başka bir aleme götürebilir mi?" diye üsteledi Theon.

"Bunun yapıldığından emin olabiliriz," dedi Eliza, Razik'in yanına yaklaşarak.

Theon, kendisine inanmaz gözlerle bakan Luka'ya dönerek, "Kader Tanrıçaları buraya gelip onu bulamadıklarında, burada saklandığını varsayarak Devram'ı yok edecekler. Hâlâ hayatta olduğunu anlamaları, tıpkı onu

burada bulmaları kadar zaman aldığı gibi, biraz zaman alacak. Bu ona daha fazla zaman kazandıracak." dedi.

"Devram'ı mı yok edeceksin?" dedi Tessa, ses tonu şaşkınlığını ele veriyordu. "Ama... hâlâ burada olacaksın, değil mi? Luka? Axel?"

Sunaktan inip odanın karşı tarafına geçti ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Luka seninle gelecek, Tessa." Luka başını sallıyordu ama adam hâlâ yanaklarını avuçluyordu. Kendi duygularını bastırarak, "Onun her zaman senin olması gerekiyordu, değil mi? Ben gittiğimde, senin Koruyucun olabilir. Her zaman olması gerektiği gibi. Öyle mi?" dedi.

"Hayır!" diye kekeledi. "Koskoca bir dünyayı ölüme mahkûm ediyorsun Theon. Burada masum Periler ve ölümlüler var. Hayır!"

Dudaklarını onun yumuşak ve şefkatli dudaklarına bastırmaktan kendini alamadı. Daha önce hiç öpüşmedikleri bir şekilde. Bu, kabullenme ve inkâr arasında yepyeni bir mücadeleleydi.

Mor gözlerine bakacak kadar geri çekilerek, "Tessalyn Ausra, senin için tüm diyarları ve tüm yıldızları feda ederim. Tamamen vahşisin. Tamamen evcilleştirilmemişsin. Ne kafese kapatılmak için yaratıldın, ne de böyle bir armağanı hak etmeyen bir diyar için kurban edilmek için. Işıktaki yaşamak için yaratıldın. Yaşa, küçük fırtına." dedi.

Ağlıyordu, gözyaşları adamın parmaklarının altından kayıyordu ve adam onları başparmaklarıyla sildi. Ama gözlerindeki hüznün değildi bu.

Öfkeydi.

"Bana yalan söyledin," diye öfkeyle söylendi. "Beni her zaman bulacağını söylemiştin, şimdi de beni terk mi ediyorsun?"

"Seni Ahirette bulacağım, Tessa. Seni bekliyor olacağım. Sonsuza dek benim olacaksın."

"Hayır," dedi, başını reddedercesine sallayarak. Adamın elleri yüzünden kaydı. "Hayır," diye tekrarladı. "Buna sen

karar veremezsin, Theon."

Razik'e döndü. "Scarlett'i nasıl arayacağını biliyor musun?"

"Evet," diye yanıtladı. "Onları nereye saklayacağımızı bulacağız."

Theon, hâlâ kendisine bakan Luka'ya döndü. Dudaklarını hafifçe kıvrarak, "Sana vereceğim son emir bu," dedi.

"Bunu gerçekten mi yapıyorsun? Bütün bir alemini mi mahkûm ediyorsun?" diye sordu Luka.

"Onu hiç istemediği bir şeyden kurtarmak için mi? Asla itilmeyi hak etmediği bir şeyden mi? Evet Luka, ve ona bakacağına güveniyorum," diye cevapladı. "Gittiğinden emin ol."

İkisi bir an daha birbirlerine baktılar, sonra Luka onu kendine çekip sarıldı. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Evet," diye yanıtladı Theon. "Nihayet zamanımın tükendiğini kabullendim."

Seçtiği kardeşinden uzaklaşarak bir kez daha Tessa'ya döndü. Tessa ellerini saçlarına götürmüş, volta atıyordu. Adam bileğini yakalayıp onu kendine çekti. "Mutlu ol küçük fırtına."

"Hayır," dedi, hâlâ başını sallayarak.

Elini uzatıp yüzündeki saçları geriye doğru itti ve her yerini inceledi. Altın ve gri tonlarıyla parıldayan menekşe gözleri. Altın rengi saçları. Kollarını saran ve tenini parlatan ışık. Eğildi, alnına bir öpücük kondurdu ve ardından yanağını avuçladı.

"Mutlu ol," diye tekrarladı. "Ama daha da önemlisi, özgür ol, Tessa."

"Bana yalan söyledin!" diye tekrar bağırdı, göğsünü iterken aynı zamanda gömleğini de tutuyordu. "Bana yalan söyledin ve bundan nefret ediyorum!"

"Biliyorum küçük fırtına," dedi, onu bir saniye daha sıkıca tutarak. "Ama bil ki ben seninim. Her parçamla."

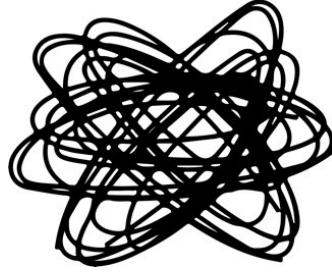
Sonra Luka onun arkasında belirdi, beline kolunu doladı. Onu kolayca yerden kaldırıp nazikçe geriye ve kendinden

uzağa çekti. Luka, kollarında çırpınıyordu. Öfke dolu gözyaşları yüzünden aşağı akarken, öfke dolu çığlıkları taş duvarlarda yankılanıyordu.

Theon, bu dünyada en çok sevdiklerine son bir kez baktıktan sonra arkasını döndü ve asla yapmayacağına yemin ettiği şeyi yaparak odadan çıktı.

Onu bıraktı.

KAOS SEÇMEZ



Avucundaki fırtınayla oynadı, enerji küresi altın ve mor ışıklarla çıtırdıyordu. Gümüş ve altın kıvılcımlar her yere saçılıyordu.

Avucunun içinde o kadar çok kaos var ki.

Karanlık bir gülümsemeyle küreyi havaya fırlattı ve şişip büyümesini izledi. Gök gürültüsü duyulana kadar bulutların arasına sızarak yükseldi. Gökyüzü aynı mor ve altın renkleriyle aydınlandı ve bir an sonra yağmur yağmaya başladı. Balkon korkuluğuna yaslanıp aşağıdaki uçsuz bucaksızlığa bakarken yüzüne çarpan iri, iri damlalar.

"Bunu yapmayı bırakmanı rica ettim," dedi güçlü bir ses. Sık sık korku uyandıran bir ses. Başkalarının önünde diz çökebileceği bir ses. İnsanların taptığı bir ses.

Onun karanlık gülümsemesini oluşturan ses, giderek kötücül bir sevince dönüştü.

"Doğalarını inkar edemeyiz. Sonuçta babam yaratıyor. Elbette ben de aynısını yapıyorum," diye cevapladı, yüzünü ona dönerek.

Parlak altın benekli mavi gözleri ona dik dik bakıyordu. Altın rengi saçları arkaya bağlıydı ama birkaç tutamı serbest kalıp yüzüne düşmüştü. En azından, genellikle onu takip eden altın sisini bastırmıştı.

Elbette, buraya geldiğinde amacı kendini korumaktı. Kendi gücünün orada kalmasına izin verirse, büyü kontrolünü kaybederdi.

Ve büyüünün istediğini yapmasına izin verecekti.

"Evet, senin yarattığın şey hakkında konuşalım, Akira," diye alaycı bir şekilde konuştu Achaz, ondan sağlıklı bir mesafede durarak.

Sahte bir masumiyet takınarak, "Ne demek istiyorsun?" diye cevap verdi.

"O da senin gibi amacından sapıyor."

"Amacım mı?" diye sordu, korkuluk boyunca ilerleyip parmaklarını taş üzerinde gezdirirken yağmur etraflarında yağmaya devam ediyordu.

Babası gözlerini kıstı.

Gülümseyerek korkuluğa tırmandı. Bir ayağı diğerinin önünde. Topuktan ayağa. Denge, denge, denge. Böyle bir şey yoktu. Tüm alemlerde. Yıldızların ötesinde. Sadece Kaos.

Çok fazla kaos.

"Bilmecelerden çok hoşlanıyorum," diye espri yaptı, çıplak ayaklarının altındaki korkuluk hareket ettikçe kayganlaşıyordu. "Bir tane duymak ister misin?"

"Hayır," diye çıkıştı.

"Bu çok hayal kırıklığı yaratıyor."

"Üzücü olan, sana verilen armağanları kontrol edemeyecek kadar zayıf olman."

Akira başını eğdi. Başkaları onun dikenli sözlerinin acısını hissedebilirdi, ama o sadece kıkırdadı. "Böyle bir karmaşa yarattın, değil mi? Kaos'u kontrol edebileceğini sanarak." Onaylamaz bir şekilde dilini şaklattı. "Ama güç bizi delirtiyor, değil mi?"

"Akira," diye homurdandı, gücü etrafında titriyordu.

Büyüsü birdenbire ortaya çıktı, etrafında şimşekler çaktı, altın ve gümüş közler parladı.

"Bana kontrolümü kaybettiğim için kızılıyorsun, ama yine de..." Korkuluğa çöktü, dizlerini korkuluğun üzerine geçirdi

ve baş aşağı sarktı. "Hiç kontrolün yok, değil mi?"

"Akira, durdur şunu," diye emretti Achaz ve onun yaklaştığını hissetti.

Çok aptalca.

Kollarını uzattı, havada asılı duran, rüzgarda sallanan saçlarıyla oynadı.

"Güç bizi delirtebilir, değil mi?" diye mırıldandı. "Ona çekiliriz. Onu arzularız. Onun uğruna fedakarlık yaparız. O bizi ister, biz de onu isteriz, peki ya biz ne yapacağız?"

Bir anda kendini toparlayıp korkulukta dengede durdu. "Beni burada kafese kapat. Korumalar ve büyüler." Bu sözler üzerine dudakları kıvrıldı.

"Kendi güvenliğin için," diye seslendi Achaz.

Başını yana eğdi. "Sence anneme de aynı şeyi mi söylüyorlar?"

"Cehennem görevini yaptı" diye karşılık verdi.

"Evet, evet. Sırt üstü yat ve bacaklarını aç. Ona güç ver ki sana ait olmayanı alabilesin," diye şarkı söyledi, ayak parmaklarının üzerinde yükselip dönerken, kolları yanlardaydı.

"Peki ya sen kızım?" diye alaycı bir şekilde sordu Achaz. "Sen de aynısını yapmadın mı?"

Korkuluktan atladı, her adımda balkon boyunca yankılanan, etraflarındaki havayı dolduran bir enerji yankılanıyordu. "Ben yaratılışın ve büyüünün kızıyım. Beni daha fazlası yaptın. Sana yetmedim."

"Sana daha fazlasını vermek istedim," diye karşılık verdi.

"Ve sen de yaptın," diye mırıldandı, etrafında dönerken. "Fury'yi sen yarattın."

"Akira—"

İleri fırlayıp parmağını dudaklarına bastırdı. "Şşş," diye fısıldadı. "Fırtınamın dinmesini sağlayan sen değilsin. Onu benden aldın. Sonra onu da aldın. Bunu sen yarattın. Her zerresini sen ateşledin. Bunu bana karşı kullanmayı mı düşündün?" Dudaklarından dökülen kahkaha, saf bir çılgınlıktı. "Zaman içinde ileriye görebildiğimi biliyor

muydun? Annemden bir hediye." Neredeyse ondan geriye doğru süzüldü. "Sana bir hikaye anlatmamı ister misin?"

"Hayır," diye bağırdı.

"Çok yazık. Burada hiçbir kontrolün yok," diye şarkı söyledi, yağmur artık daha da şiddetleniyordu.

"Burada hiçbir kontrolüm yok mu?" diye karşılık verdi. "Bu kulede mahsur kalan ben değilim, Akira."

Elini kaldırdı. İşaret parmağını saran gümüş bir bant, ortasında büyük, siyah bir oniks taşı vardı. "Çok uzun sürmeyecek," diye karşılık verdi, içindeki güç özgürlük fikriyle coşuyordu.

"Seni asla serbest bırakamam," dedi Achaz, sözleri güç ve hakimiyetle doluydu. "Sen çok..."

"Dürtüsel mi? Pervasız mı? Kontrol edilemez mi?" diye sordu.

"Bana yardım etmeme izin vermiyorsun."

"Bana yardım mı?" diye alaycı bir şekilde sordu. "Baba, sen sadece beni kullanmak istiyorsun."

"Hayır, ben—"

Avuçlarında güçle öne doğru sendeledi ve Achaz bileklerini yakalayıp, ellerini göğsüne koymadan önce bir anlığına durdurdu. "Bana yardım etmek isteseydin, onu benden ayırmazdın. Bunu anlayan tek kişi vahşi ve evcilleşmemiş. Kaos'u kontrol etmeme yardım eden tek kişi."

"Anala'yı geri getirebilirim. Onu sana göndermek için çok uzun süre beklediğimi biliyorum—"

"Hayır, hayır, hayır!" diye bağırdı, başını iki yana sallayıp gözleri kapandı. "Ona zarar verebiliriz ve o bizim dostumuz. Taika anlıyor ama meşgul. Ona ihtiyacım var. Sadece vahşi ve evcilleşmemiş, sen ise—" Gözleri sert ve acımasızca açıldı. "Onu benden aldın."

"Ve sen onunla olmaması gereken bir şey yarattın," diye hırladı Achaz.

Akira başını geriye atıp güldü, sesi gökyüzünün uğultusunda kayboldu. Bileklerini babasının elinden çekip

yavaşça geri geri yürüyerek korkuluğa ulaştı. Parmaklarını yüzeyde gezdirerek yağmurun, gök gürültüsünün ve fırtınanın onu ezmesine izin verdi.

"Her şeyde bir denge olmalı. Başlangıçlar ve bitişler. Işık ve karanlık. Ateş ve gölgeler. Gökyüzü, deniz, alemler. Dünyalar da farklı değil. Kaos'tan böyle bir şey yaratmak için varlıklar ortaya çıktı," diye şarkı söyledi, bakışlarını hiç ayırmadan. "Kaos Varlıkları. Birden fazlaydılar, ama tatmin olmayan biri vardı. Asla tatmin olmayan."

"Akira—"

Avucundan çıkan bir şimşek, saf ışıktan oluşan bir kalkanla çarpıştı, ama onun mırıldandığı küfürü duydu.

"Hikâyemi bölme," dedi soğuk bir sesle. Boğazını temizleyerek devam etti. "Asla tatmin olmamış ve intikamla tükenmemiş, intikamdan yaratmış. Ama dengeyi Arius'tan daha çok bozmuş. Serafina'dan daha çok. Yarattıklarını Kaos Kaynağı'na getirmiş ve almış. Sahip olamayacağı bir şeyi almış ve tanrılar, Kaderler, ejderhalar ve melekler kadar güçlü bir şey yaratmış." Parmakları her adımda sürüklenerek korkuluk boyunca bir kez daha ilerlerken, "Ve böylece Kaos onu delirtmiş. Kaos kontrol edilemez ve o da aynı olmuş. Ama o denedi, değil mi? Onu kontrol etmeye çalışmış, kendisi kadar güçlü birini yarattığının farkında bile değilmiş. O bir tanrı değildi, bir Kader de değildi. Kaos'tan doğmamış, ondan yaratılmıştı. Her şeyini mahvedecek olanın o olacağını çok geç fark etti."

Achaz, nihayet ona dönüp baktığında ona bakıyordu. Işık kollarını sararken, altın ve gümüş közler etrafında uçuşuyordu. Gözlerinde şimşekler çaktı ve gökyüzü de aynı şekilde yankılandı.

O bir tanrıydı, ama o bir Öfke'ydi.

Kaos'un körüklediği kontrol edilemez öfke.

Peki ya kızı?

O çok daha fazlasıydı.

Vahşi ve öfkeliydi. Aydınlık ve karanlık. Başlangıçlar ve bitişler.

Ama o intikam ve kaostan yaratılmışken, kızı tüm bunlarla ve daha fazlasıyla yaratılmıştı. Kızı saf ve özverili bir şeyden yaratılmıştı. Kabul ve anlayıştan. Koşulsuz ve kırılmaz bir şeyden. Kaçınılmaz ve kontrol edilemez bir şeyden.

Aynısını bulabilseydi, huzuru bulacaktı. Yaratıldığı şey olacaktı.

Kurtuluş ve yıkım.

"İnşa ettiğim şeyi mahvetmek için senden ve bir çocuktan fazlası gerekecek," dedi Achaz, gözlerinde bir güç parıldayarak, ama başka hiçbir şey değil. "Ve bu yolda devam edersen, bu hepiniz için yıkım olur. Yüzüğünü bana ver, onu kurtarayım. Senin için. Onu sana getireceğim ve—"

Akira güldü. "Onu kafese kapatmayacağım, o da gelip beni alacak."

"Temural buraya gelemez."

Yüzüğünün siyah taşına parmağının ucunu dokundurdu. "Her zaman peşimde olacak."

"Bu sefer olmaz kızım. Buna asla izin vermeyeceğim."

"O zaman merak ediyorum," diye düşündü.

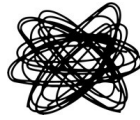
Devam etmeyince Achaz, "Acaba ne?" diye sordu.

"Oynamaması gereken şeylerle oynayan bir Kaos Varlığı. Kaos hüküm sürmeye başladığında ne yapacaksın?"

Çünkü o bir tanrıydı, ama o bir Öfke'ydi.

Peki ya kızı?

O Kaos'tu.



Öfke ve İntikam Fırtınası'nı okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Yorumlar bir yazar için çok önemlidir ve sizden bir yorum bırakmanızı rica ediyorum.

THE LEGACY SERIES

THE NEW ARIUS LORD

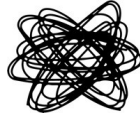


TEMPEST OF WRATH AND
VENGEANCE
BONUS CHAPTER

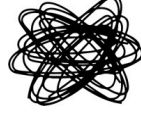
MELISSA K. ROEHRICH

Yeni Arius Lord'undan daha fazlasına mı ihtiyacınız var?
Kim istemez ki? Bu bonus bölümde, Tessa ve Luka
mağaradayken Theon'un neler hissettiğini öğrenin.

Bunu burada veya <https://www.melissakroehrich.com>
adresindeki web sitemde bulabilirsiniz.



The Legacy Serisinin son kitabı 28 Ağustos 2025'te çıkıyor.
Ön sipariş şu anda Amazon'da mevcut.



Razik ve Scarlett'i merak mı ediyorsunuz? Karanlının
Leydisi serisinin sevilen karakterleri! Her yönden iniş
çıkışlarla dolu destansı bir fantastik aşk hikayesine dalın.

AYRICA MELISSA K. ROEHRICH TARAFINDAN

KARANLIĞIN LADY'Sİ SERİSİ (TAMAMLANDI)

Karanlığın Hanımı

Gölgelerin Hanımı

Küllerin Hanımı

Kül Hanımı

Biçici (Karanlığın Leydisi Novella)

Yıldız Ateşi Hanımı

Amansız Rüzgarlar (Karanlığın Bir Leydisi Novella)

Karanlığın Hazineleeri (Karanlığın Bir Hanımı Derlemesi)

MİRAS SERİSİ

Gölge Yağmuru ve Sonlar

Sırların ve Kederin Fırtınası

Öfke ve İntikam Fırtınası

4. Kitap (son kitap) - 28 Ağustos 2025'te çıkıyor

MELISSA'DAN BİR NOT



Üçüncü kitap!

Bu seriyi yazmaya başladığımdan beri bu kitabı yazmayı beklediğimi söylediğimde, abartmış olmuyorum. Devram karmaşık ve ham bir kitap ve hence kendi dünyamızdan çok da farklı değil. Belirli ideallere inanmamız öğretilerek büyüyoruz ve çoğu zaman bu şeyleri sorgulamamız için acı gerçekler ve dibe vurmamız gerekiyor. Nereye gideceğimiz konusunda her zaman bir seçeneğimiz var. Kaderi ve yazgıyı değiştiren sonsuz kavşaklar var.

Kadere saçmalık demek her zaman bizim elimizdedir.

Karakterlerim kusurlu, tıpkı hepimiz gibi ve umarım Devram'ın yozlaşmışlığında bile, ufak bir umut ışığı görürsünüz. Umarım uğruna savaşmaya değer olduğunuzu ve nesiller boyu süren döngüleri kırabileceğinizi biliyorsunuzdur. Umarım bir kez daha ayağa kalkacak kadar güçlü olduğunuzu biliyorsunuzdur. Umarım her şeyi hemen şimdi halletmek zorunda olmadığınızı biliyorsunuzdur. Ve umarım geçmişinizin sizi tanımlamadığını biliyorsunuzdur. Evet, eylemlerin sonuçları vardır, ama bundan sonra nasıl ilerleyeceğinize siz karar verirsiniz.

Yazmamız gereken bir kitap daha var. Bir serinin son kitabını yazmak her zaman buruk bir tatlılıktır, ama söz veriyorum ki her şeyimi ortaya koyacağım. Bu bebekler bundan daha azını hak etmiyor.

Bir dahaki sefere kadar, seni hafife almalarına izin ver... Sonra onlara yanıldıklarını kanıtla-

XD- Melissa



TEŞEKKÜRLER

Siz okuyucular olmadan hayatım böyle olmazdı. Farkında olmadan dünyamda çok şey yapıyorsunuz. Mesajlarınız ve yorumlarınız, tutkunuz ve heyecanınız. Hepsi ruhumu besliyor ve zor günlerde devam etmem için beni motive ediyor. Teşekkür ederim.

Kitap Kurdu Dostlarım: Brit Irvin, Sara Abel ve Tracey Goodson, başardık! Bir kitabı daha bitirdik. Her seferinde arkamıza yaslanıp buraya nasıl geldiğimizi merak ediyoruz ve her seferinde, siz olmadan başaramayacağımı biliyorum.

Dünyadaki en sevgili dostum Miranda Lyn'e: Cinayet evindeyken seninle bu ilk bölümlerden bazılarını yazdığımı hatırlıyorum. Saatlerce konu hakkında konuştuğumuz için teşekkür ederim. Bana inandığın için teşekkür ederim. Bitiş çizgisine ulaşmama yardım ettiğin için teşekkür ederim. Birbirimizi bulmamız neredeyse kırk yıl sürmüş olabilir ama sen benim ruh eşimsin ve artık geri dönüş yok.

Sarah Mori ve The Realm Studios'a, yaptığınız her şey için teşekkür ederim. Sürekli cesaretlendirmeniz ve sevginiz, kahkahalarınız ve dostluğunuz için teşekkür ederim.

Beta okuyucularım Ashley Nolan ve Rachel Betancourt, sonunda hiçbir şey olmayan girdaplar ve tüm kahkahalar, tepkiler ve sevgi için teşekkür ederim. İkinize de bayılıyorum. Editörüm Megan Visger, beni ve yazılarımı daha iyi hale getiriyorsunuz. Sizi sonsuza dek kendime bağlayacak bir yol bulabilseydim, yapardım. Sadece

söylüyorum. Kapakları tam bir mükemmellik olan Covers by Jules'a. Sesli kitap anlatıcılarım Laura Horowitz ve Christian Leatherman, en sevdiğim iki kişisiniz ve bu kadar harika olduğunuz için size ne kadar teşekkür etsem az. Temsilcim Katie Shea Boutillier ve Donald Maass Edebiyat Ajansı'na, tüm bilgelik ve uzmanlık dolu sözleriniz için teşekkür ederim. Yanımda olduğunuzu bilmenin verdiği rahatlama paha biçilemez.

ARC/Sokak Ekibime, sevginiz ve coşkunuz eşsiz. Ekibimin bir parçası olmayı tercih etmenizden büyük onur duyuyorum. Teşekkür ederim.

Oğullarıma: Hayatınızı yakın zamanda çözmeniz gerekmiyor. Dünya sizi bekleyecek ve işleri nasıl değiştireceğinizi görmek için sabırsızlanıyorum.

Kocama - Sürekli kaosuma katlandığın için teşekkür ederim. Seni seviyorum.

YAZAR HAKKINDA



Melissa K. Roehrich, Kuzey Dakota'nın ıssız bir köşesinde hayatının en güzel dönemini yaşayan karanlık fantastik aşk romanları yazarıdır. Eşiyle birlikte üç oğluna evde eğitim verdiği bir hobi çiftliğinde yaşamaktadır. Dört köpekleri, birkaç ahır kedileri ve tavukları vardır. Yazmadığı veya okumadığı zamanlarda, muhtemelen How I Met Your Mother veya Gilmore Girls dizilerinin tekrar bölümlerini izlerken, eşini çiftliğe keçi eklemeleri gerektiğine ikna etmeye çalışmaktadır. Kahveyi ve seyahat etmeyi sever ve bir gün bir ejderha sahibi olmayı hayal eder.



Sosyal medya ve bağlantıda kalmanın diğer yollarına ait bağlantıları görmek için QR kodunu tarayın!





- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

